Ateizm, Deizm, Oryantalizme Cevaplar III

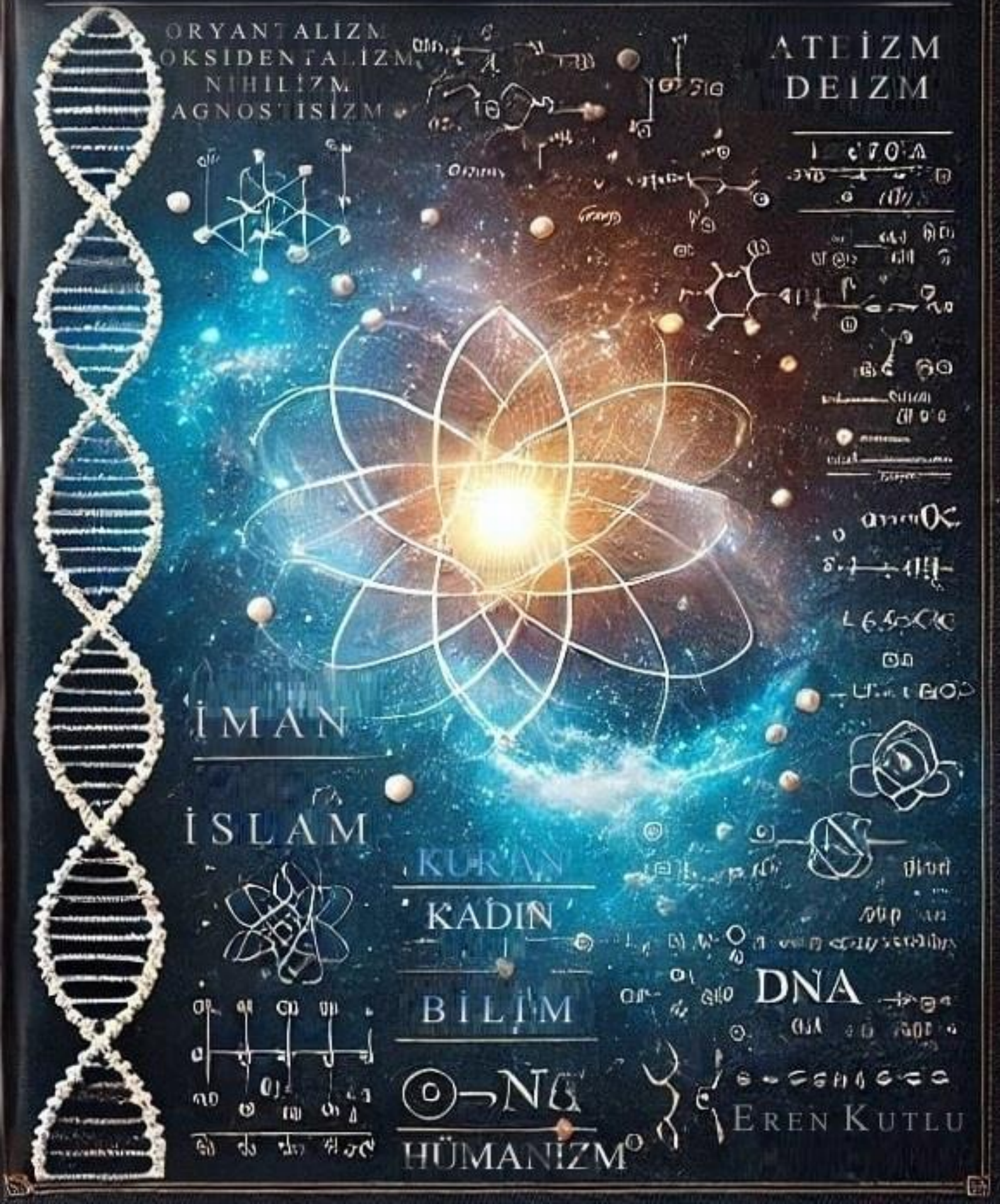

Ateizm ve Deizme

Vahyin Aydınlığında Bilimsel

Cevaplar

Oryantalizm Oksidentalizm

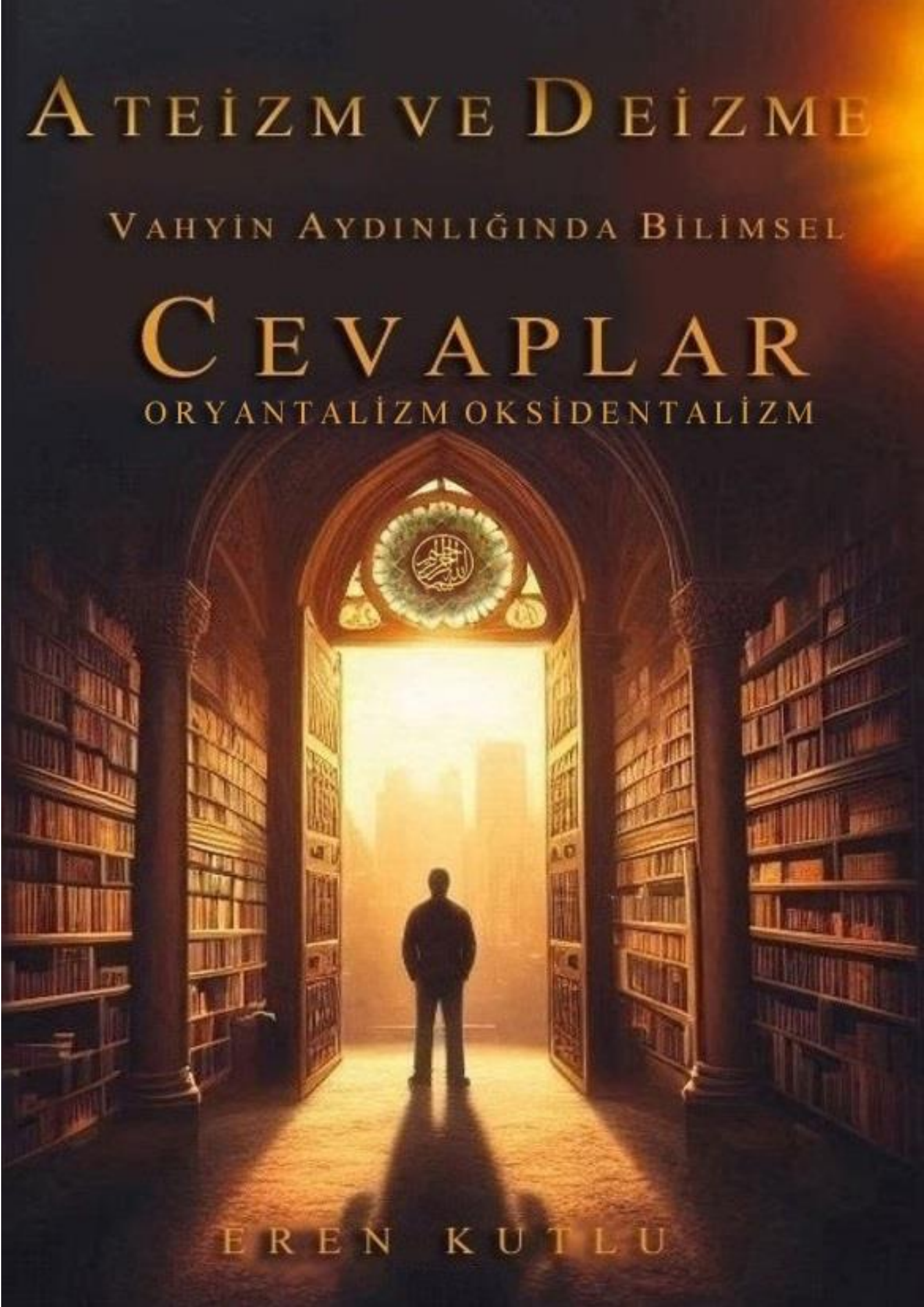

Eren Kutlu

Ateizm, Deizm, Oryantalizme

Cevaplar III

Oryantalizm Oksidentalizm

Eren Kutlu

Oryantalizm	Oryantalizm Yanılgısı	5-36
	İslamofobi I. Oryantalizm ve bilimsellik, hümanizm, aydınlanma	37-90
	Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler	91-112
	Oryantalistlerin Kur'an, İslam eleştirilerine cevap	113-131
	Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil	132-201
	Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık	202-206
Oksidentalizm	Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti! Irkçılık, İslamofobi II	207-275
	İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi	276-293
	İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri	294-295

Oryantalizm Yanılgısı

Oryantalistlerin tüm iddialarına cevapları için ayrıca, ‘’İslam tüm dinlerin özüdür’, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’, ‘Kur’an’ın aslı yakıldı mı?’, ‘İslam barış dinidir’, ‘Şeriat ve kadın’, ‘Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?’, ‘İslam’da kadın hakları’, ‘İslam kılıç zoru ile yayılmadı’, ‘Misyonerlik Dosyası’, ‘Kaza Kader’ başlıklı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Tanımı, tarihi, iddiaları, metot ve amaçları, yapılması gerekenler, amacımız

Metodumuz

Bu çalışmamızda referanslarımız arasına sadece İslami kaynakları değil, bu kaynaklara objektif yaklaşan Batılı oryantalistleri de ekledik ve bu sayede iddialarımızın çift yönlü belgelendirilmesini amaçladık. “Tarihi veriye karşı güven problemi yaşayan bir arkadaşımızın, en azından bu verinin Müslüman olmayan yazarlarca da kabul edildiğini bilmesi güven oluşturacaktır. Bu bağlamda çoğu alıntımız da düşmanın itirafı mahiyetindedir.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 19)

İslam, Kur’an ve Hz. Muhammed hakkında Batılı oryantalistlerce birçok olumsuz hükümler kullanılmakla birlikte, objektif araştırmacılar da gerçekleri itiraf etmekten çekinmemişlerdir. Prens Bismarck: “Ben Kur'an'ı her yönden inceledim. Onun kelimesinde büyük hikmetler gördüm. İslam düşmanları Kur’an’ı Muhammed'in kendi eseri olduğunu iddia ediyorlarsa da, ben şunu iddia ediyorum ki, Muhammed seçkin bir kıymettir. Seninle aynı asırda yaşayamadığım için çok üzgünüm Ey Muhammed. Öğreticisi ve yayıcısı olduğun bu kitap, senin değildir.” G. Bernard Shaw: “Ben bu dikkat çekici adamı inceledim. Bana göre ona ‘deccal’ demek bir tarafa bilakis onu insanlığın kurtarıcısı olarak öğrenmek gerekir.” Swami Ramdas: “Arabistan çöllerinden ilahi bir nur yükseliyor. Bu nur Tanrı'nın nurunun ta kendisidir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 13-15) Ama şu da unutulmamalıdır ki, bu gibi değerlendirmeler bir Müslüman için asla bir kriter olarak kabul edilmemelidir. Osman Yüksel Serdengeçti’nin dediği gibi, “Müslümanlığı, dinimizin ve Peygamberimizin büyüklüğünü o veya bu gibi Müslüman olmayanlardan öğrenecek değiliz. Onlar ne söylerlerse söylesinler, ister olumsuz, ister olumlu, bu sözler bizim imanımızı ne çoğaltır ne azaltır. Bizim yabancıların desteğine ihtiyacımız yoktur.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 4)

Tanımı

Oryantalizm ‘Doğu bilimi' demektir. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, 17) Kelime kökeni güneşin doğuşunu ifade eden Latince ‘oriens’ kelimesine dayanır. Oryantalizm; Özellikle Müslüman Doğu medeniyetinin (din, edebiyat, dil ve kültürü dâhil) bütün unsurlarını inceleyerek İslam dünyası hakkında Batılıların sistematik bir bilgiye sahip olmalarını sağlayan, “İslam ve Batı medeniyeti arasındaki mücadelede Batı uygarlığı lehine veriler elde etmeye çalışan” bir akımdır. (G. Endress, an Introduction to Islam, s. 11; Günümüz Din ve Fikir Hareketleri Ansiklopedisi, Milletlerarası İslam Gençlik Konseyi, s.135; Meydan Larousse Büyük Lügat ve Ansiklopedi, “Oryantal”, IV/625; S. Germaner; Z. İnankur, Oryantalizm ve Türkiye, s 9; Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 25) Oryantalizm ile uğraşanlara oryantalist denir. Arapçası müsteşrik’tir. “Oryantalist (müsteşrik) yakın, orta ve uzak doğuyu dili, edebiyatı, uygarlığı ve dinleri ile incelemeye çalışan Batılı bilim adamları için kullanılan bir terimdir.” (Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 17) “Oryantalizmle Doğu, Batılı gözle yeniden tanımlanır. Batı karşıtı olarak gösterilen Doğu rahat bir vicdanla sömürülebilmek için ötekileştirilir.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 14) “Said ise oryantalizmi, ‘Doğulular kendilerini yeterince tanımaz, Batının onları tanıması ve onlar hakkında konuşması’ şeklinde tarif eder.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 119) “Katolik kilisesinin skolastik dünyası, dini

ve kültürel ötekini her zaman bir hasım/düşman olarak görmüştür." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 68) "Avrupalı için öteki, Hristiyan olmayandır. Öteki, dışlanır ve asimile edilir. Amerikan kıtası da zaten tamamen Latinleştirilerek asimile edilmiştir." (Hilmi Yavuz, Modernleşme oryantalizm İslam, s. 56) Bu nedenle "İslam dünyasını 'yönetebilmek için' Batılıların yürüttüğü tüm çalışmalara oryantalizm denebilir." (Necdet Sevinç, Misyonerlik faaliyetleri, s. 11) Daha net bir tanımla "Oryantalizm, siyasal emperyalizmdir." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 181) "Oryantalist ise, İslam'ı dize getirme mücadelesi verenlerin adıdır." (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 53)

Tarihi

"Oryantalist/müsteşriklerin Kur'an'a yaklaşımı aynen Mekkeli müşriklerin tutumu gibidir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 75) "Müsteşrikler, Kur'an'ı Hz. Muhammed'in uydurup Allah'a nispet ettiğini iddia ederler. Mekke'deki müşriklerin yönelttikleri iddiaları tarih içerisinde oryantalistler eklemeler yapılarak tekrarlamışlardır." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 40; Hatice Er, Oryantalistlerin Kur'an vahyi ve Kur'an'ın kaynağına yönelik iddiaları, Yüksek lisans tezi, s. 147) "Önceden klasik oryantalistlerce işlenen tasvir ve imgeler yeniden güncelleştirilerek, Batılı zihinler İslam ve Hz. Muhammed aleyhine yönlendirilmektedir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 38) "Batıdaki Hz. Muhammed imajı, "nesilden nesile aktarılan" bir mirasa yaslanan imajdır." (Hıdır, s. 59) "Yazarların çoğunlukla 'birbirinin aynı olan iddiaları' söz konusudur." (Hıdır, s. 27) "Hiçbir metin orijinal olacak kadar yeni değildir ve olamaz. 'Referansları ise yine başka Avrupalı bilim adamlarındır.' Oryantalist bilgiler sadece egemenlik ve çatışmadan değil, aynı zamanda kültürden kaynaklanan bir antipatiden de oluşmaktadır." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 186) "Oryantalistler Kur'an'ı Hz. Peygamberin bir derlemesi olarak ele alır ve değerlendirirler. Bu iddia "katıksız tekrar ile 'birbirlerinden alıntı yaparak' sanki gerçekmiş mertebesine yükselen" bir görüş haline gelmiştir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 60) "Oryantalistlerce günümüzde oluşturulan imaj, Orta Çağdan kalma imajın devamı niteliğindedir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 66) "Orta Çağdan itibaren İslam algısı değişmemiş, aksine pekişmiştir" (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 27) ve "hurafeye dayanan bilgilerle İslam konusundaki cehalete akademik bir mahiyet kazandırılmıştır." (Mehmet Görmez, Gençliğin anlam arayışı, s. 122) "Yahudi ve Hristiyanların, daha ilk günlerden İslam'a düşmanlıklarını Kur'an ayetlerinden öğreniyoruz. 'Bugüne kadar süren düşmanlıklar' işte o günden beri başlamıştır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 235) Yani "Oryantalistler de tıpkı Peygamberimiz zamanındaki Mekkeli müşrikler gibi geçmiş peygamberlerle ilgili 'bilgileri kendisine haber veren kimselerden' aldığını iddia ederler ve bu konuda 'birbirinden farklı, birbiriyle çelişkili' iddialar ileri sürerler." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 45) "Herhangi bir önemli hususta bile, 'görüş birliğine' varabilmiş de değillerdir." (Mustafa Sıbai, s. 83) "Mekke müşriklerinin ileri gelenleri İslam'a karşı takındıkları olumsuz tavrın benzerini bugün hayli fazlasıyla görmekteyiz. Zira, o gün de İslam 'menfaatleri için ciddi anlamda bir tehdit idi bugün de.' Hristiyanlığı benimseyen Batı, 'İslam'a sonsuz bir kin' beslemektedir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 86, 88) "Amerikalı tarihçi Washington Irwing, 'Muhammed'in Hayatı' adlı eserinde şunları yazmaktadır: O, sağlam görüşlü ve namuslu biri miydi? Evet, O güvenilir biriydi. Ama İslam'a çağırmaya başlayınca düşmanlığı üzerine çekti; Çünkü putlara karşı çıkması Kureyş'in Kâbe üzerinden sağladığı 'kazanca son' veriyordu." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 456) Müslümanlara karşı olan tarihsel ön yargılar asla unutulmamıştır. (Hüseyin, s. 36) Çoğu oryantalist, İslam'ı aslında az gelişmiş bir din olarak görür. Oryantalistlerin ideolojisi değişmemiştir ve hâlâ aynı şekilde sürüp gitmekte, aynı tavır değişik etiketler altında faal olmaya devam etmektedir. (Hüseyin, s. 36, 64)

Mekkeli müşriklerin ileri sürdüğü iddiaların tamamı çağımız oryantalistleri tarafından da aynen tekrar edilmektedir. Değişen tek şey, gerekçelerdir! Müşrikler, taassup ve maddi menfaat nedenleri ile peygamberimize karşı gelmişlerdi. Benzer nedenler ve misyonerlik/ emperyalizm/ ticaret gibi etkenlerle de günümüz oryantalistleri Efendimize ve İslam'a karşı çıkmaktadır.

Ateist veya oryantalist iddia, modern elbisesinin içerisinde en eski iddiaların tekrarından başka bir şey değildir. Modern çağda Medeni gözüken oryantalist fikirlerin gıdası, Mekkeli müşriklerin taşlaşmış kalplerinin geriye bıraktıkları artıklardan başka bir şey değildir.

Kısaca "İslam dinini, onun kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim'i ve yüce peygamberini yalan yanlış bilgilerle, uydurma isnat ve iftiralarla kötüleme gayreti yeni değildir. İslam'ın doğuşundan itibaren her dönemde bu tür davranışlar eksik olmamıştır." (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 5; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 11) "Tıpkı Mekke'li müşrikler gibi oryantalistler de ta 'baştan' itibaren Peygamberi yalanlamakta kesin kararlıdırlar." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 135, 339, 142, 246-247; Elmalılı, Hak Dini, III/En'am 33. ayet tefsiri; İbni İshak, Sire, s. 169) "Oryantalizm gibi deizmin de izlerini cahiliye müşrik Araplarında görmek mümkündür. Cahiliye Arapları, "Allah var fakat o peygamber göndermemiştir." diyorlardı." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 46) deistler de. "Müşriklerin ahlak ve toplumsal hayatlarında herhangi bir dinin tesiri yoktu. Allah'a, işini bitirip ayrılan, saltanat makamını insanlara bırakan bir sanatçı gözüyle bakıyorlardı." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 122) Rabbimizin buyurduğu gibi, "Onlardan öncekiler de onlar gibi demişlerdi. Kalpleri nasılda birbirine benzedi." (Bakara, 118)

Kur'an'ın kaynağı konusunda insanları şüpheye düşürmek için müşrikler de oryantalistler de benzer iddialarda bulunmuşlardır. Mekkeli müşrikler peygamberimizi cinlenmekle (Zuhruf, 30; Tur, 29; Duhan, 14) itham ederlerken günümüz oryantalistleri ise sara veya epilepsi ithamında bulunmaktadırlar. Mekkeli müşrikler putlar sayesinde ekonomik gelir elde eder ve statü kazanırken oryantalistler de ticaret ve İslam ülkelerini işgale/sömürüye öncülük etmekle hem ekonomik gelir hem de sömürgeci kurumlarda makam elde etmektedirler. Dini nedenlerle müşrikler putlarını, oryantalistler de kendi dinlerini oryantalizm ve misyonerlik vasıtası ile savunup Müslümanları müşrik/Hristiyan yapmaya çalışmışlardır ve bu mücadele hâlâ (Kiliselerdeki putları düşününce) aynen devam etmektedir!

"İslam'a karşı çıkan toplumun o zamanki önderlerinin tek korkuları çıkarları adınadır. Eğer o çıkarcılar, toplumun ileri gelenleri kişisel çıkarlarını değil de insanlığı düşünmüş olsalardı tüm insanlığın hidayetine vesile olacaklardı. Ne yazık ki, kişisel çıkarlar toplumsal menfaatlere baskın gelmiştir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 76, 78) Günümüz ateist ve oryantalistleri de aynı hataları tekrar etmekte değil midir?!

"Avrupalıların İslam ile ilk tanışmaları hicretin 7. yılında Hz. Peygamberin Bizans kralı Heraklius'a davet mektubu yazması ile başlamıştır. Heraklius'un kendisine danıştığı Ebu Süfyan, yalanları daha sonra ortaya çıkar korkusu ile her soruya doğru cevap vermiş ve bu da Rum ileri gelenlerini kızdırmıştı. (Buhari, Cihad, 101; Ahmed, Müsned, I/263; Müslim, III/1395) Görüldüğü gibi daha ortada (siyasi veya ekonomik) hiçbir sebep bulunmaksızın 'sadece dini nedenlerle' Avrupalı İslam'a karşı tavır takınmıştır. Daha sonraki İslami fetihler bu düşmanlığı bilemiş, haçlı seferleri ile kin doruğa çıkmıştır." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, s. 19-20)

Batıcı bir gazeteci olmasına rağmen Hıfzı Veldet Velidedeoğlu bile anılarında "Hristiyan milletlerin haçlı devri Avrupa'sından beri Türklere karşı devam ettire geldikleri düşmanlık duygusu ve peşin hükümlerinden" bahsetmektedir. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların İzinde, s. 428)

Yine bir Yahudi olan Prof. Fritz Neumark bu konuda şu itirafta bulunmaktadır: "Asırlardır kilisenin Türk ve İslam düşmanlığı, Hristiyanların hücrelerine sinmiştir. Diyelim ki 'laik şöyle dursun, Hristiyan olsanız da' size düşman olarak bakmaya devam ederler." (İbrahim Kuyumcu, Aydınlanma sürecinde köy enstitüleri, s. 316)

Bu genel özetten sonra konuyu detaylı olarak ele alalım.

“İddiaların en eskisi Dımaşki'ye aittir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 248; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 12) “Yuhanna ed-Dımaşki'nin anlayışı günümüze kadar gelmiştir.” (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 21) “Yuhanna ed-Dımaşki Orta Çağda İslam hakkındaki bilgilerin temel kaynağıdır.” (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 20) “Dımaşki'nin, İslam'ı ‘deccalin habercisi’ olarak sunduğu algı ‘bugüne kadar’ uzanacaktır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 46) “Yuhanna ed-Dımaşki, yazdıkları ile gelecekteki tüm oryantalistlere ‘temel teşkil edecek’ ithamlarda bulunmuştur.” (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 32) "John of Damascus, (Şamlı İoannis veya Şamlı Yuhanna, Doğu dünyasında tanınan adıyla Yuhanna ed-Dımaşki) ‘De Haeresibus’ adlı kitabında İslam'dan söz eder. (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 13) “Yuhanna ed-Dımaşki'nin Yunanca ‘De Haeresibus’ adlı eserinin 15 sayfası, 'İsmaili sapıklık' başlığı altında peygamberimize ayrılmıştır. Bu eser, İslam karşıtı polemiklerin en önemli kaynağı olmuştur. (Hıdır, s. 155) “Hristiyanlar arasında İslam konusundaki ilk otorite olarak kabul edilmiş ve kaleme aldığı ‘Risale de, "gelecekteki bütün İslam karşıtı münakaşa eserlerin cephanesi" haline gelmiştir.” (J. W. Voorhis, John of Damascus on The Muslim Heresy, The Moslem World, XXIV/391) “Dımaşki'nin, İsmaili sapıklık başlığı altında İslam'a reddiye olarak yazdığı 15 sayfayı aşmayan risalesindeki iddialar, Normal Daniel'in (Islam and West, IX. bölüm) ifadesi ile daha sonra Batıda 'nesilden nesile aktarılmış ortak bir algılama' halini almıştır.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 72) “8. yüzyıldan beri var olan nefret ve düşmanlık odaklı yaklaşım tarzının” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 69) “kökenini Dımaşki oluşturur. 1156'da ölen Peter el Venerable gibi birçok oryantalist Dımaşki'den aldığı görüşleri aynen eserlerine aktarır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 71) “1045 doğumlu Aziz Peter olarak tanınan Fransız rahip Pierre Maurice de Montboissier direktifiyle hazırlanan koleksiyon ile İslam'a XIV. yüzyıla dek saldırılır.” (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 16) “Peter the Venerable, Latinceye bazı eserleri tercüme eder. Bu eserler ‘çarpıtmaya yönelik, tarihi gerçeklerle uyuşmayan, fantaziye dayalı çeşitli görüşlerden’ oluşur.” (Daniel Sahas, Islam, s. 86-70, 79-108) Peter, şöyle demektedir: "Muhammed bir peygamberse ben eşekten kötüyüm." (Daniel Sahas, Islam, s. 42) Peter'in argümanları daha çok ed-Dımaşki'ye dayanır. (Hıdır, s. 177) “Dımaşki ve Hristiyan el-Kindi tarafında ortaya atılan olumsuz Muhammed tasavvuru, Bizans ve Batı Hristiyanlığına ait eserlerde bir takım kurgusal-hayali öğelerle daha da olumsuz hale getirilmiştir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 98) “Hz. Muhammed'i tasvir ederken kullanılan aşağılayıcı üslup, Orta Çağda Dımaşki'nin temsil ettiği geleneksel üslubun devamıdır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 293, 447) Edward Said, "Orta Çağ'dan bu yana Avrupa veya Amerika tarihinde ‘İslam'ın nefret, ön yargı ve politik çıkarların oluşturduğu bir çerçeve’ dışında yaygın bir şekilde tartışıldığı ya da düşünüldüğü bir döneme rastlayamadım." (Asaf Hüseyin, s. 112) demektedir. “Batının Hicri II. yüzyıldan beri ‘Muhammedilik’in sapkınlığı ve yalanlığı tezini’ işlemeleri, dozu değişse de günümüze kadar gelmektedir.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 16) Orta Çağda Hristiyan yazarların çoğu, Dımaşki'nin iddialarını tekrarlamıştır. Aslında, 19. ve 20. yüzyıldaki oryantalistlerin görüşleri de Dımaşki'nin görüşlerine dayanır. Dımaşki üzerine ciddi araştırma yapan tarihçi Philip S. Khoury, Dımaşki'nin İslam ve peygamberimiz üzerine verdiği detayların ‘pek çoğunun asılsız olduğunu ve İslam'a duyduğu düşmanlık ürünü olarak’ yazdığını belirtmektedir. (Bekir Karlığa, İslam düşüncesinin batı düşüncesine etkileri, s. 70, Khoury'den alıntı) 1943 tarihinde vefat eden Duncan B. MacDonald, tıpkı John of Damascus gibi İslam'ın Yunan kilisesinin etkisi ile oluştuğunu ileri sürüyordu. Ona göre İslam, Musevi ve Hristiyan inancına aykırı bir mezhep, bir dalalet/sapıklık idi. Dolayısıyla da Müslümanlar ıslaha/düzeltilmeye ihtiyaç duyuyorlardı. Bunu da yapacak olanlar misyonerlerdi. (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 80)

Mekkeli müşrikler ne ise oryantalist bakış açısı da aynıdır ve tarih boyunca bu hiç değişmemiştir! “Mekke müşrikleri, Hz. Muhammed'in Kur’an'daki bilgileri Yahudi ve Hristiyanlardan elde ettiğini iddia etmişlerdir. (Hıdır, s. 272) Mekkeli müşriklerle benzer şekilde,

Orta Çağ Hristiyanlığı da Hz. Muhammed'e karşı benzer imajlar ileri sürmüşlerdir." (Hıdır, s. 76) "Birçok Batılı oryantalist, Hz. Muhammed'in ehli kitaptan Kur'an'ı okuduğunu, öğrendiğini iddia eder. Onların asıl gayesi Kur'an'ın kaynaklarını bulmaktır." (Fazlur Rahman, Kur'an, s. 32, 250, 277; Hıdır, s. 25) "Resulullah devrinde yapılan itirazlar gözden geçilince, ta asrımıza kadar yapılan itirazların da hemen o -Mekkeli müşrikler- devrinde yapılanlardan farksız olduğu anlaşılmaktadır." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 8) Müşriklerin fikirlerini oryantalistler devam ettirmektedir. (Asaf Hüseyin, s. 64) "Oryantalizm, temel çıkış noktası olan 'Hz. Muhammed'in asla peygamber olmadığı' iddiasını değiştirmiş değildir. Ön yargı değişmemiştir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 243) "19. yüzyılda da çoğu oryantalist misyoner olan yazarların olumsuz peygamber imajı aynen devam etmektedir." (Hıdır, s. 111) "19. yüzyılın başlarında, Avrupa'ya kaçırılan yazma kitapların sayısı 250.000'dir." (Mustafa Sıbai, s. 36) "19.'dan ve 20. yüzyılın ortalarına dek 150 yılda oryantalistlerin İslam hakkında yazdıkları eser sayısı 60.000'dir." (Edward Said, s. 316) "Hz. Peygambere ait Orta Çağdaki imajla günümüzdeki 'modern Orta Çağ' imajı arasında alabildiğine benzerlik vardır ve bu imaj tarih boyunca tekrar edile gelmiştir." (Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 23, 28, 29, 32, 33, 36, 45, 49, 53, 57, 66, 70, 71, 72, 77, 87, 91, 112, 132, 143, 155, 175, 239, 246, 276, 295, 365) Montgomery Watt da, "Dünya ünlüleri arasında bugüne değin Hz. Muhammed kadar dil uzatılan biri olmadığını, bunun sebebinin de asırlarca İslam'ın Hristiyanlığın en büyük düşmanı olarak algılanmasında yattığını" itiraf etmektedir. (M. Watt, Muhammed at Medina, s. 321-324, 332) "Oryantalistlerin İslam'a yönelik saldırgan tutum ve küfürleri 'günümüzde nasıl ise asırlar önce de' öyle idi." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm, İslam ve Türkler, s. 29) "Batı, haçlılardan bu yana karşıt olarak sadece İslam'ı görmüş ve 'hala' görmektedir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 70) "Oryantalizm, Haçlı Seferlerinin yenilgilerinin bir neticesidir. İslami araştırmaları, Haçlı Savaşları'ndaki hezimetlerin intikamını alma arzusundan ileri gelmektedir. (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 11-12) İslam'ın daha detaylı araştırılması anlamında "Oryantalizm, haçlı seferlerine dek uzanır" (Adnan Muhammed Vezzan, s. 10, 12, 119, 130) ve "Haçlı seferleri zamanındaki hissiyatın bir kısmı bugün bile varlığını sürdürmektedir." (G. E. Philips, The Religion of the World, s. 113) "Müslüman dünyanın askeri ve siyasi manevralarla alt edilemeyeceğini inanan İspanyol kardinal Segoviali John yeni bir strateji geliştirerek, İslam'ın teolojik argümanlarla 'önlenmesini' önerir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 110) "Haçlı seferleri ile beraber Moğol istilaları İslam toplumuna büyük zararlar verir ama amaçlarına ulaşamayan Hristiyanlar bunun üzerine Arapça kürsüsü (Viyana, 1312) açarak İslam dini ile ilgili bilgileri toplayıp bunun üzerinden İslam'a savaş açmaya karar verirler. Müslümanlara karşı olan tarihsel ön yargılar asla unutulmamıştır. Haçlı seferleri Müslümanlar ile Hristiyanlar arasındaki nefret ve güvensizliği pekiştirmiş ve kurumsal açıdan Batıda kiliseler bu çatışmayı insanların evlerine kadar sokmuştur." (Asaf Hüseyin, s. 18, 36) "Savaşla bir şey yapılamayacağını anlayınca taktik değiştirerek oryantalizm çalışmalarına yönelirler. Oryantalizm, Müslüman ülkelerinde emperyalistlerce tam bir egemenlik sağlanması için gerekli şartları hazırlama görevini 'ilim ve Doğu halklarını tanıma adı altında' gerçekleştirmiş, gerçekte ise 'misyoner ve sömürgeci güçlere ilmi altyapı hazırlama görevini' yerine getirmiştir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. III; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) "Bunun için oryantalistlerin yeterli olmadığını savunanlarda vardır. Oryantalist H. Gibb, "Doğu oryantalistlere bırakılamayacak kadar mühim bir bölgedir." demektedir." (Asaf Hüseyin, s. 63) "Batı ekonomik ve teknolojik sömürü ve tekelleşmeye yönelik planlarını uygulamayı sürdürmüştür. Ona karşı değer sistemlerini muhafaza eden 'tek medeniyet' İslam medeniyetidir." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 9) Kısaca "Batı hâlâ Orta Çağdaki İslam'a bakış açılarını korumaktadırlar." (Hamdi Zakzük, s. 102)

Mısır'ı İngiltere adına 25 yıl yöneten "Lord Cromer, 'Modern Mısır' adlı kitabında 'Avrupalının akıl yürütmesi sağlamdır, mantık dersi almamış olabilir ama doğuştan mantıklıdır." (Said, s. 48) derken de bu kibirli ve üstten bakmacı tutumunu açıkça göstermektedir. "İlk Nobel edebiyat

ödülünü alan ve İngiliz sömürgeciliğine övgüleri ile tanınan İngiliz Şair Rudyard Kipling, "Doğu Doğudur, Batı Batıdır ve bu ikili hiçbir zaman bir araya gelemeyecektir" (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 13) ve "Batılılar akılcı, barışsever, hürriyetçi, mantıklı ve gerçek değerleri kazanmaya muktedir kimselerdir. Doğulular ise bunlardan hiç birine sahip değildir." (Hamdi Zakzük, s. 105, 115) demektedir. "Avrupa'da, 'Doğu ile Batı birbirini anlayamaz' sözü İngilizler arasında adeta bir darbımesel/atasözü olmuştur." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 288) "Doğuya ait bilgilere sahip olan araştırmacıların genel eğilimi, bu bilgileri bir şekilde Batı üstünlüğüne ve emperyalizmine hizmet edecek şekilde saptırmak olmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 105) Ünlü araştırmacı Oliver Kontny'nin tespiti tam yerindedir: "Batı kendine bir totem kuruyor. 'Ben Batıyım; akıl, bilim, demokrasiyim. Sen ise Doğusun; Duygu, fanatizm, diktatörlük!' Batı için acilen bir zihniyet devrimine ihtiyaç vardır. Egemen düzeni mutlaklaştırıp, bu düzende yeri olmayanları hiçe sayan anlayış artık aşılmalıdır." (Kontny, Oryantalizm ve ataerkillik üzerine, Doğu-Batı, I/120) Bu bakış açısı 1990'lı yıllarda Samuel Huntington tarafından da 'Medeniyetler Çatışması' adı altında yeniden güncellenmiştir ve bu da aslında Batı'da hiçbir şeyin değişmediğini göstermektedir! Dolayısı ile "İslam'ın Avrupa'daki rolünün çoğunlukla ihmal edilmesinin nedeninin de oryantalizmin düşünüş biçimi" (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 28; E. Said, Oryantalizm, s. 2) olduğu görülmektedir.

"Oryantalistler kendilerini hem hâkim hem savcı makamında görürler." (Hamdi Zakzük, s. 104) "Oryantalistler tüm araştırmalarında 'sonucu önceden kararlaştırmışlardır.' Onlar 'İslam'ı, kendi anlayış ve düşünce değerlerine göre değerlendirir ve mahkum' ederler." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 57) "Oryantalistler 'önce bir konuda kendi kesin yargılarını' verdikten sonra, 'bu yargıyı haklı çıkarmak için veri toplamaya' başlarlar. (Yaşar, s. 116) "Avrupalıların İslam'a karşı duydukları nefret, şiddetli bir taassubun kurduğu temeller üzerinde durmaktadır. Avrupalı oryantalistlerin en ileri gelenleri bile İslam konusunda tarafgirliğe kapılmaktan kurtulamamışlardır. 'İslam daima hâkimlerin önünde duran bir sanıktır, Batılı oryantalistler suçu ispat için uğraşan savcı rolünü oynamaktadır. Avukat rolünü oynayanlar da müvekkilinin suçlu olduğuna bizzat inanmaktadırlar ve bu yüzden hafifletici sebeplerin göz önüne alınmasını istemektedir.' Meseleye, 'daha önceden varılmış bir netice ve hüküm açısından' bakmaktadırlar. Oryantalistler, 'şahitlerini daha baştan ulaşmayı tasarladıkları sonuca göre' seçmektedir. Zaten "Oryantalistlerin büyük çoğunluğu papaz, rahip ve misyonerlerdendir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 11) 'İlk müsteşrikler Hristiyan misyonerlerdi. Oryantalistlerin İslam'a hücumları, onlara miras kalmış bir alışkanlıktır.' Oryantalizm Haçlı seferlerinin getirdiği etkilere dayanır. 'Haçlı savaşlarının ruhu Avrupa'ya hâkim ola gelmiştir.' Misyonerler ve papazlar 'Müslümanlara çok kere putperest' adını takarlar. Sanki bütün dünya Avrupa için, onun medeniyeti için var edilmiş, sanki diğer milletler birer hizmetçidirler." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 61, 68, 80) "Oryantalist akademisyenler İslam söz konusu olduğunda oldukça cüretkâr, emredici bir amir konumundadırlar. Bir Hristiyan'ın kendi dini için söylediği gibi: "Kiliseye dair bir soru soran yabancı, içinde olmadıkça onu anlayamaz." (Paul Ferris, The Church of England, s. 10) Hiçbir dini sistemin dışındakiler, içeridenmiş gibi o sistemin ruh, mana ve önemini tam anlamı ile kavrayamaz." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 78) Ama "Oryantalistler, İslam'ı Hristiyan tabir ve ifadelerle anlamaya çalışmaktadırlar. Dolayısı ile de oryantalizm 'başarısız' olmuştur." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 101, 106)

"Batı'nın Doğu'yu 'öteki olarak' görmesi, İslam'ın tarih sahnesine çıktığı 7. yüzyıla kadar gider." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 13) "Müslümanlarla ilk karşılaşan Doğulu Hristiyanlar, 7. yüzyılda İslam ile ilgili bir imaj oluşturmaya başlamışlar, daha sonra Latin Batı dünyası bu imajı tamamlamıştır. Günümüzde de bu imaj varlığını, 'tekrar edilmek' suretiyle korumakta ve devam ettirmektedir." (Annemarie Schimmel, XII. Asırda İslam dini ile Hristiyanlık arasındaki münasebetler, AÜİF, 1953/2, s. 71; Fuat Aydın, Batı İslam Algısının arkeolojisi, s. 12; Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 16, 105) "Tıpkı Doğulu Hristiyanlar gibi, Batılı Hristiyanlar da İslam'ı, putperest, sapkın, Mesih karşıtı olarak

sunar.” (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 28) “Bazı Amerikalı oryantalistler de Avrupa dillerinde üretilen çalışmalara aşırı bağımlı haldedirler. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 190) “Volney Kontu François de Chassaboeuf yazdığı eser ile Kur’an ve Hz. Muhammed hakkında iftiralarda bulunur. Yazarın bu görüşleri dünya çapında etkili olur. ABD Başkanı Thomas Jefferson kitabın çevirisini yapar. Daha sonraki yazarlar da bu fikirlerden etkilenir.” (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 87) Zaten “Amerikan üniversitelerindeki İslam araştırmaları İslamiyet'e karşı şiddetli önyargı ve kini olanlar tarafından yönetilirken” (Mustafa Sıbai, s. 94) siyasette de “İslam ABD’de hâlâ sağcılara göre barbarlığın temsilcisidir; solculara göre de Orta Çağ dinciliğinin sembolüdür. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 17) “Avrupa'da da İslam ile ilgilenenlerin önemli bir kısmı dini, siyasi veya ideolojik önyargı ile hareket eder. Oryantalistler, İslam medeniyetine taraflı bakmaktan kendilerini kurtaramamışlardır.” (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 200)

850’lerde Paul Alvarus, “Hristiyanların Arap romanı ve şiirini okumayı sevdiğinden, Arap filozofları okuduğundan, kendi dillerini unuttuğundan” (K. W. Southern, Wester Views, s. 21) şikâyet ederken, 1300’lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğundan yakınmakta idi: “Ben kepaze oldum. Tanrı’nın sözü kepaze oldu. Tanrı İsa ve Meryem, Muhammed’e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?” (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II/44) Günümüzde de "Oryantalist zihniyet, ırkçılığa ve göçmen krizine sebebiyet vermeyi sürdürmektedir." (Yeni Şafak, 21 Temmuz 2019) “Yuhanna ed-Dımaşki'den başlayarak, Müslümanlara saldırmaktan daha çok Hristiyanların din değiştirerek Müslüman olmamaları için Hristiyanları ikna etmeyi hedefleyen reddiye eserler ortaya çıkmıştır.” (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 23)

"Dımaşki, Kindi, Alfonsi gibi Hristiyan müelliflerinin eserleri, Bizans üzerinden, Avrupa Hristiyanlarına geçmiştir ve bu İslam tasavvuru ‘günümüze kadar aynen’ devam etmektedir." (Adnan Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 205, 211, 215, 217; Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 131-133) “Doğu Hristiyanları arasındaki İslam tasvirinin kökeni Dımaşki'ye dayanır. Onun çizmiş olduğu İslam tasviri, kendisinden sonrakiler için hareket noktası oluşturmuş, daha sonrakiler üzerine eklemeler yaparak zenginleştirilmiştir. Olumsuz İslam tasviri, Dımaşki ile başlamış, Kindi ile zirveye oturmuştur. Günümüz oryantalistleri, Kindi'nin ileri sürdüğü görüşler dışında yeni eleştiri getirmezler, yalnızca var olanı detaylandırırlar. (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 33, 34) “11. ve 13. yüzyıllarda Avrupa’da Hz. Muhammed hakkında kitaplar yazılmaya başlanır. Bu çalışmaların hepsinin kökeni Bizans'ın söylenti ve hikayelerine dayanır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 82) "Yuhanna ed-Dımaşki ve Bizans kaynaklı söylenti ve hikayeler Avrupa'nın İslam algısını belirlemiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 34) "İslam karşıtı ilk polemikleri kaleme alan Şam’lı Yuhanna ed-Dımaşki'nin, Hz. Peygamberi “sahte bir peygamber” olarak suçlamasıyla, 2000’li yıllarda Amerika'lı Evangelist Jerry Falwell'in, Hz. Peygamberin terörist olduğunu söylemesi arasında göz ardı edilemeyecek ‘bir süreklilik’ vardır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 14, 48) “İslam'ı, teolojik, siyasi ve kültürel bir tehdit olarak algılama ‘Orta Çağdan itibaren günümüze kadar’ devam etmektedir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 55) “Bu kitapların sunduğu Muhammed imajı, günümüze kadar Avrupa'nın İslam Peygamberi algısını (Psikolojik hasta, şehvet düşkünü, merhametsiz, Deccal, Hz. İsa’nın zıttı, büyücü) belirlemiştir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 83) “Sarazenler’e (Orta Çağda Haçlılarca Müslüman Araplara, Halifelik kurumunu da kapsayacak şekilde verilen ve "Hristiyan olmayan" anlamındadır) karşı Orta Çağ bağnazlığı devam etmektedir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 170-171) “Yaygın bir şekilde kullanılmamakla birlikte, Saracen ismi modern zamanlara kadar varlığını devam ettirmiştir.” (Pınar Savaş, Yüksek Lisans Tezi, Ortaçağ İngiltere’sinde “saracen” algısı) “Orta çağda, Müslümanlara Sarazen, yani 'çöl halkı’ veya ‘İsmaili’ veya ‘Haceri' isimleri verilirdi. (Hz. Hacer'in oğlu İsmail, Mekke civarındaki Arapların atası olması nedeni ile Hz. Hacer'in de cariye olması üzerinden küçümseme amaçlı olarak Yahudi kaynaklarında Araplar için bu isimlendirme kullanılmaktadır.) Bu iki ismin de kullanımı, kökeni Dımaşki'ye kadar gider.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 24) “11. yüzyıla kadar

kökeni Dımaşki'ye kadar dayanan, Sarazenler'in Venüs anısına dikilen bir put olan Kâbe'ye, Machomet'in altından yapılmış olan putuna, Allah ve 'Habar' adındaki iki puta taptıklarına dair görüşler Batıda oldukça yaygın bir inanış olarak inanıla gelmiştir." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 27) "Hz. Muhammed'in üstadının, kimisi Aryüsçü bir keşiş kimisi ise Nesturi bir keşiş olduğunu ileri sürmüşlerdir." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 36) "İslam kılıçla yayılan bir dindir. Bu görüş, 21. yüzyıla kadar savunulmuş bir ithamdır. Papa 16 Benedict, 12 Eylül 2006'da Bizans İmparatoru 2. Manuel Paleologos'un (1391-1425) bir İranlı müderrisle Ankara civarında yaptığı bir tartışmada zikrettiği, "Muhammed, vaat ettiği inancı kılıçla yayma emrinden başka hangi yeniliği getirmiştir, gösterin bana" şeklindeki sözlerini nakletmiş, başlangıcı VII. yüzyıla kadar geri giden bu eleştiri günümüzde hâlâ İslam'ın kılıç ile yayıldığı anlayışının canlı bir konu olduğunu göstermiştir." (Fuat Aydın, s. 50) Görüldüğü ve devamlı altını çizdiğimiz gibi, "Hz. Peygamber imajında tarih, post-modern versiyonları ile devam etmektedir." (Hıdır, s. 365) "Papa 16. Benedict'in İslam'a hakaret eden konuşması aslında, Hz. Peygamber karşıtlığının en yetkili ağızdan tekrarından başka bir şey de değildir. Batı ve Papalık aslında kendini kurtarmak istemekte, 'ötekileştirebilecekleri bir öteki' bularak bu 'şeytana karşı' alacakları tutum sayesinde Avrupa'yı Hristiyan bir zeminde tutabilmeyi amaçlamaktadırlar." (Hıdır, s. 381) "Aldığı tepkiler üzerine XIV. yüzyıl Bizans imparatoru II. Mihail Paleologos'tan alıntı yaptığını söyleyen Papa ikinci kez bir gaf yapmış olur. Çünkü alıntıya katılmıyorsa onu referans almamalı veya alınca eleştirmesi gerekirdi." Aslında Papa'nın bu sözü klasik haçlı zihniyetini yansıtmaktadır. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 178) Özetle "Papalık gerçekleri bilmiyorsa cahildir, biliyor da gizliyorsa haindir." (Salih Kapusuz, 16.09.2006) "Kilise ve ruhban sınıfı iktidar imkanı bulursa insanlığa ne büyük acılar yaşatacaklarının işaretini taşımaktadır bu cümleler. Yoksa ABD, İngiltere emperyalizm tarihi, engizisyon mahkemeleri, Haçlı seferleri, Katolik kilisesinin Protestanlara uyguladığı işkenceler göz önüne alındığında 'Sizin dininiz size, benim dinim bana' diyerek Papa'nın yaptıklarına cevap vermeyi yersiz görürüz." (Selahattin Çakırgil, Vakit, 16.09.2006)

"Yüksel Kocadoru, düşman Türk imajının köklerini Viyana'nın kuşatılmasından ve İstanbul'un fethinden 'daha eskilere' bağlamaktadır ve esasen I. Haçlı seferlerinde yaratılan imaj da aynen devam etmektedir. Bizans kaynaklarında rastlanan Türk sözcüğüne dayanarak daha da geriye gitmek de mümkündür." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 37) "John Demescen (Yuhanna ed-Dımaşki), Kindi ile başlayıp sonra Bizanslı ve Batı Katoliklerince devam eden süreç günümüze kadar devam etmiştir. Bu sürecin modern vesiyonları 'karikatür krizi', 'Papa 16. Benedict'in konuşması', 'Fitna' ve 'Müslümanların masumiyeti' gibi filmler, 'karikatür sergi ve yarışmaları' adı altında İslam'a yapılan saldırılarla 'devam' etmektedir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 25) Dımaşki'den başlayan İslam'ı karalayan önyargılı metinler, 'birbirlerinden alıntı yapan yazarlar vasıtasıyla günümüze kadar' aynen, sadece biraz ayrıntılı olmak şartıyla tekrar edilmektedir: İslam'a iftira atan oryantalistlerin yalan rivayet zinciri özetle şöyle başlar: Yuhanna ed-Dımaşki (Ö. 753), Abdülmesih el-Kindi (Ö. 850; kitabının en son basım tarihi, 1887), Petrus Alfonsi (Ö. 1140; En son baskı, 1960), Saygın Peter/Peter the Venerable (Ö. 1156), Riccardo ve J. Wycliff'den (Ö. 1384) günümüz oryantalistlerine!

"Avrupa kendi içindeki kadar kendi dışında da karşıtlarını üretmiştir. Dışındaki karşıt; 'Doğu'dur. Batı, Doğuya 'dogmatik akıl'la yani 'peşin hüküm ve kapalı zihinle' yaklaşmıştır. Avrupa düşüncesi, kendi medeniyet dairesi içinde 'kritik aklı', kendi medeniyet dairesi dışında ise 'dogmatik aklı' kullanmıştır ve kullanmaya devam etmektedir. (Hilmi Yavuz, s. 48) Bir Hristiyan olan Edward Said bile, "Ben Avrupa ve Amerika tarihinde İslamiyet'in 'hiddet, önyargı ve siyasal çıkarların oluşturduğu bir çerçeve dışında' genel olarak incelendiğini ve üzerinde düşünüldüğü döneme rastlamadım. Oryantalizm ideolojiktir ve kirletilmiştir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 58, 60) demektedir. "Avrupalılar için İslam'ın hızlı yayılışını izah edecek iki temel argüman ortaya çıkmıştır: Şiddet ve cinsellik. Bu iki tema Hollywood 'filmlerinden

karikatürlere kadar günümüzde de aynen' kullanılmaktadır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51) "Batı kaynaklarında İslam aleyhinde gerçekle bağdaşmayan küçük düşürücü ifadelerin varlığı da dikkat çekmektedir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 14)

"İspanyadaki Endülüs Emevi devletindeki Müslüman Hristiyan arasında yaşanan fikri tartışmalar, Haçlı seferleri, misyonerlik ve ticari egemenlik kurma kaygıları oryantalizmin başlamasında rol oynayan etkin faktörlerdir." (Hamdi Zakzük, s. 26) Resmi olarak "Oryantalizm'in tam olarak ortaya çıkış tarihi ve kim tarafından ortaya atıldığı bilinmemektedir." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 29) "Araştırmalar oryantalizmin ne zaman doğduğu konusunda fikir birliğine varamamaktadır. Resmen ortaya çıkışının, 1311'de toplanan Viyana Konsili'nin çeşitli Batı üniversitelerinde Arap dili kürsüsü kurulması kararı ile başladığı iddia edilir." (Said, Oryantalizm, s. 91; Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. V, s. 21) "Bazı çalışmalar da ilk Kur'an tercümesinin yapıldığı 1143 tarihini oryantalizmin başlangıcı olarak kabul eder." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, 16) "Bir kısım araştırmacılar bu tarihin miladi 11. yüzyılın başlarına kadar dayandığını ileri sürerken, Paret, Kur'an'ın ilk defa Latinceye çevrildiği 12. yüzyılın başını başlangıç tarihi olarak kabul eder" (Rudi Paret, ed-Dırasetül-İslamiyye vel-Arabiyye Filcamiatil-Almaniyye, s. 9) ki zaten "13. yüzyıldan günümüze dek yazılan kitapların çoğu sömürgeci düşmanlık ve dini misyonerlik maksadı ile yazılmıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 143) "Oryantalizmin ortaya çıkışını en erken milattan önce 4. yüzyıla kadar götürenler" (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 19) olduğu gibi, "Necip el-Akiki'de el-'Müsteşrikun' adlı eserine Fransız Rahip Gerard de Oraliac'ın (940-1003) hayatına yer vererek başlar ve bu tarihi esas alır. (Ömer Baharoğlu, s. 21) "Oryantalizm kelimesi ilk kez 1779'da İngiltere'de, 1799'da ise Fransa'da kullanılmaya başlanmıştır." (Abdülaziz Hatip, s. 18) Doğu araştırmaları bir anda ortaya çıkmamış, ülkeden ülkeye değişiklik göstermiştir. Bunda o ülkenin İslam ile temasa geçip geçmemesinin büyük önemi olmuştur. 'Oryantalizmin birinci nedeni dini olmasıdır. Yani İslam dinini daha iyi tanıyıp, onunla en etkin şekilde mücadele edebilmektir.' (Abdülaziz Hatip, s. 19) "Oryantalizm bilgiyi iktidar olmak, sömürmek için kullanmıştır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 80) Aşağıda defalarca göeceğimiz gibi "Oryantalistler, İslam araştırmalarında misyonerlik, ilmi, ticari, siyasi ve sömürgecilik gibi farklı amaçları taşımaktadır." (Mişel Cuha, ad-Dirasatul-arabiyye, s. 19-23; Mehmet Görmez, Oryantalizmi hadis araştırmaya iten temel faktörler, İslamiyat III, s. 11-31; İ. H. Göksoy, Snouck-Hurgronje, Christian, DİA, XXXVIII, 340; Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90)

"Oryantalizmin kuruluş kararının verildiği 1245'te toplanan Viyana Konsiline" (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 8) dikkat çekilse de aslında "İslam düşmanlarının ortaya koyduğu düşmanlığın oryantalizmin başlangıcı olduğunu söylemek mümkündür. Hz. Muhammed'in peygamberliği hakkında insanları şüpheye düşürtme gayreti 'Mekke'li müşriklerden beri' devam etmektedir. Oryantalistler, geçmiş asırlarda müşriklerin söyledikleri şeylerden başka bir şey söylememektedir. Eskilerin (müşriklerin) mantığı yenilerin de mantığıdır. Zira küfür tek millettir." (Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 18, 29, 30, 37) Müşrikler Hz. Muhammed için, "Bir topluluk kendisine yardım ediyor." (Furkan, 4) ve "Bir insan ona öğretiyor." (Nahl, 102) şeklinde iddialarda bulunurken, günümüz oryantalistleri de aynı ithamları benzer mantık silsilesi içinde devam ettirmektedir. "Ateistler ve misyonerler, Kur'an'daki kıssaların, Hristiyanlardan alındığını iddia eder." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 224) Mekkeli müşrikler, 'kendi atalarının dinine' (Maide, 104) aykırı olarak gelen ve politeizmi, putları, kumarı, içkiyi, ahlaksızlığı reddeden bu dinin peygamberine önyargı ile yaklaşmışlardır. Aynı bakış açısı oryantalistlerde de mevcuttur: Teslisi, ki aslında politeizmi (Baba, oğul, kutsal ruh) inkar eden, (İsa, Meryem ve azizlerin heykelleri başta) putları reddeden ve ruhbanlık sınıfını onaylamayan bu din, mutlaka sahte bir din olmalı idi! Öyle ya, bu din 'tüm ataların dinine' karşı idi! (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 16) Emile Dermenghim, "Müslümanlar da Hristiyanlar da birbirilerini yanlış anlamışlardır. Fakat şunu itiraf etmek gerekir ki yanlış anlama, Batılıların tarafında Doğuluların tarafından daha fazla olmuştur. Batılı fırsatçı menfaatperest yazar ve şairler, İslamiyet'e asılsız

hatta çelişkili ithamlarda bulunmuşlardır.” (Dr. Ğallab, Nazratul İştişrakiyye, s. 9; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 12) diyerek önemli bir gerçeği itiraf etmektedir. Ama yine de her zaman “Oryantalistler tıpkı cahiliye dönemindeki müşrikler gibi şaşkınlığa düşmüş, kendi kafalarındaki karışıklığı ve tutarsızlığı Hz. Muhammed'in davranışlarına yüklemeyi çalışmışlardır. Müsteşriklerin iddiaları aslında müşriklerin iddialarının bayatlamış tekrarından başka bir şey değildir ve gerçekte hayal gören, vehmeden, kafası karışık olan eski müşrikler ve yeni müsteşriklerdir.” (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 22, 27) “Oryantalistlerin her ne kadar metot ve yöntemleri farklı olsa da İslam'a yönelik bakışlarında bir değişiklik söz konusu değildir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 72) “1843 yılından itibaren ‘tarihi tenkit metodu’ ile İslam'a yaklaşılmış ama yine de birden fazla tasavvur ortaya çıkmıştır. 20. yüzyılla ‘klasik ve revizyonist yaklaşım’ olarak iki bakış açısı ortaya çıkmış ama sonuç yine de değişmemiştir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 452) Goldziher, Caetani gibileri şu fikirdedir: Muhammed kavminin düştüğü bataklıkları gördükçe bunları kurtarmayı hayal etmiş, peygamber olduğuna inanmış, tasarladığı düşünceleri ebedi bir üslupla ifade ederek vahiy diye etrafına duyurmuştur. Bu iddialarıyla da 1400 sene önceki Ebu Cehil gibi cahil müşriklerin fikrini tekrar etmişlerdir. (Ateş, s. 126) “Goldziher, Peygamberliğinin başlangıcında düşünceleri, 'başkalarına ait örnekler’ şeklinde dışarıya aksediyordu.” (Goldziher, al-Akaide va'ş-Şeria fi'l- İslam, s. 8) derken aslında Kur’an’ın deyimi ile ‘Esatirul-evvelin: Eskilerin masalları’ iddiasını aynen devam ettirmektedir. Görüldüğü gibi, Goldziher’in zihniyeti tıpkı Mekkeli müşrikler gibidir!” (Ateş, s. 127)

Kısaca oryantalizm, başlangıç ilkeleri ve ruhu Mekkeli müşriklerin iddialarına dayanan; akademik anlamda 1311 tarihinde başladığı iddia edilse de aslında Dımaşki'nin ithamları ile başlayan bir süreçtir ve İslam'ı olduğu gibi değil, görmek istedikleri gibi aktaran; odak noktasında Hz. Muhammed'in peygamber olmadığı görüşünün yer aldığı; amacı da elde edilen bilgilerle sömürgecilik, misyonerlik, ticaret geliri elde etmek olan ve Doğuyu, özellikle de İslam âlemini araştıran ve emperyalist amaçlar güden bir ilim dalıdır!

Ateist, Marxist ve oryantalist dünya görüşlerinde Mekkeli müşriklerin izlerini bulmak mümkündür:

Deist mantık (Ahiret inancını red): Müşrikler: "Biz ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra, biz tekrar mı diriltilecekmişiz?!" (Mü'minun, 82; Vakıa, 47) "Hayat sadece bu dünya hayatıdır, ölürüz, yaşarız. Bizi ancak zamanın geçmesi helâk eder" (Casiye, 24) "Biz ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra mı diriltileceğiz?" (Saffat, 15-16) "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Ölürüz, yaşarız, biz diriltilecek değiliz." (Mü'minun, 37) "Dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" (Yasin, 78)

Marxist ideoloji(-nin temel iddiası aynen): Müşrikler: "Alışveriş (ticaret) de riba/faiz gibidir." (Bakara, 275) Sosyalist bir parti liderinin (D.P.) ağzından aynısını TV’de bizzat dinlemiştim!

Oryantalist zihniyet (Muhammed, Kur’an'ı ‘İncil-Tevrat'tan alıntılarla’ yazdı iddiasının diğer bir versiyonu): “Onlara, "Rabbiniz ne indirdi?" diye sorulduğunda "eskilerin masallarını!" diye cevap verirler.” (Nahl, 24)

“Marksizm de, oryantalist geleneği takip etmiştir.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 16) Zaten “Marxizm, sonuçta Batı kültür dünyasının bir ürünüdür. Marx’ın ‘insanoğlunun yazgısını gerçekleştirmek’ gibi ifadeleri de (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 176) aslında Batılı üstünlük ve yönetme mantığını kendisinin de taşıdığını göstermektedir. “Batı kaynaklı ideolojilerden Marx'ın ekonomik, Freud'un psikolojik, Darwin'in ise biyolojik teorileri oryantalizmin uç keşif kolları olarak tarihsel işleve sahip olmuşlardır.” (Süphandağı, s. 57) “Asya'da

özel mülkiyetin olmadığı görüşü destekleyen Boulanger ve Bernier gibi yazarlar, Asya'nın Avrupalılar tarafından sömürgeleştirilmesi için sözde gizli bir bahane hazırlar. Hegel'e göre İslam çoktan bütün ayrıntılarıyla tarih sahnesinden çekilmiştir. Komünist Manifestoda Marx ve Engels, Batı kapitalizminin Çin'de ve Hindistan'da ilerlemeci bir güç görevi gördüğünü ileri sürer. Özellikle İngiltere'nin, Çin ve Hindistan konusunda yürüttüğü sömürgeci siyaset, Marx ve Engelsel'in görüşleri ile paralellik arz eder. Marx ve Engels'in Asya hakkındaki görüşlerinde kaynak olarak, Bernier ve İngiliz faydacılığı esas alınmıştır. 1853'de Engels'e yazdığı bir mektupta Marx, Bernier'in haklı olduğunu yazmaktadır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 21, 22)

"Batının Hz. Muhammed'e bakışı, kendi kimlik anlayışı ile paraleldir. Batı, Hz. Muhammed'e dini, siyasi/askeri, kültürel ve ekonomik etkenlerle bakmışlardır" (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 199, 201) "Önce Ortodokslar, daha sonra Katolikler İslam'a saldırırken en son Protestan mezhebinin kurucusu Luther de bu gruba dâhil olmuştur." (Asaf Hüseyin, s. 21) "Luther de, 'Refutation of the Quran' adlı eserinde Hz. Muhammed'i şeytanın oğlu ve sapkın bir hareketin kurucusu olarak ilan eder. Bu 'sapkınlığın' en önemli göstergesi olarak da 'İslam'ın İsa'nın ilahlığını inkar etmesini' gösterir." (S. A. Francisco, Luther, s. 7-12) "Oryantalistler, yüzyıllar boyunca bıkmadan usanmadan benzer konuları işlemiş ve bu şekilde hedeflerine ulaştıracak büyük bir literatür oluşturmuşlardır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 30) Aloys Springer, Muhammed'in sapık Hristiyanlardan etkilenmiş olabileceğini iddia eder ve "Zira bunların teslis ve İnciller ile ilgili görüşleri, Ortodoks Hristiyanlardan farklıdır." diye görüşünü temellendirmeye çalışır. (The life of Muhammad, s. 175) C. S. Hurgronje ise, Muhammed'in Yahudilerden etkilenerek, 'tek tanrı anlayışını ortaya attığını' iddia eder. (Mohammedanism, s. 45) "Teslis' e karşı çıkan bir din Hristiyan ilahiyatına karşı yapılmış açık bir meydan okumadır. Oysa Batıya göre Hristiyanlık tek hak dindir." (Prof. Seyfettin Erşahin, Derleyen, Prof. Dr Adnan Demircan, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 201) 'İnciller, dolayısı ile Hristiyanlık hakikatin kendisi olduğuna' göre, İncilleri tahrif edilmiş kabul eden veya teslisi reddeden Hz. Muhammed, 'Hakikat düşmanı', dolayısı ile 'şeytani' olmak zorundadır. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 449) "Dogmatik bir anlayış içerisinde doğup büyüyen oryantalistler, kendi dinlerine alternatif görüşler ileri süren ve kendi dinlerinin yanlışlığını iddia eden bu yeni dini kabul etmek istememektedirler. (İbrahim Sarıçam, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 289) "Batıda Hz. Peygamber 'Hristiyan bakış açısına göre' değerlendirilmektedir. Üç dinin peygamber anlayışlarında farklılıklar vardır." (Hıdır, s. 403) Halbuki "Hristiyanlar Hz. peygamberi şiddet yanlısı olarak nitelerken, İslam hazreti İsa'yı bir peygamber olarak kabul etmektedir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 45) "İslam karşıtlığı daha ziyade Hz. Peygamber üzerinden yürütülmektedir. Şu soruları yüksek sesle sormanın zamanı gelmiştir: Resulullah hakkında konuşurken en azından nezaket sınırlarını zorlamamak gerekmez mi? Müslümanların Hz. İsa'ya gösterdiği saygıyı, Batının da Hz. Muhammed'e gösterme zamanı gelmedi mi?" (Hıdır, s. 28) Oryantalistler daha en başta ilk düğme yanlış iliklenmekte, gerisi de hep yanlışlar silsilesi olarak devam etmektedir. 'Teslis gerçek, tevhit yalan' iddiası ile başlayan her hareket kendi içinde çelişen ve gerçeklere aykırı kurgulardan oluşan bir yalanlar zincirini doğurmakta, ne yalanlarını temellendirmede birleşebilmekte ne de gerçeğin üstünü örtmeye güçleri yetebilmektedir. Fück, siyasi ve dini nedenlerle İslam ve Hz. Muhammed'e hep nefret ve kaygı ile bakıldığını söylemektedir: "Avrupalı bugün bile Muhammed kelimesi ile sahte peygamberi düşünebiliyor ve İslam'ı, ateş ve kılıç ile yayılan bir sapık öğreti olarak tasvir ediyor." (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 154-155; Mehmet Görmez, Gençliğin anlam arayışı, s. 122)

İddiaları

"Muaviye'nin sarayında yetişmiş ve babası gibi maliye bakanlığında görev almış olan Hristiyan Dımaşki, Ömer b. Abdülaziz döneminde görevden alınınca İslam aleyhine yazılar yazmaya

başlamıştır. Günümüzde de oryantalistlerin aynen tekrar ettikleri görüşlerin temelini atan Dımaşki, Müslümanların eski bir Afrodit heykelinin başı olan Hacerül-Esved'e taptığını ki, günümüz ateistleri bu iddiayı aynen tekrarlamaktadırlar, Hz. Peygamber'in Tevrat ve İncil'den yararlanarak Kur'an'ı yazdığını ki, oryantalist ve ateistler bunu aynen tekrarlamaktadır, aldığı vahyin aslında bir rüyadan farklı olmadığını ki, oryantalistler bunu da saradan histeriye çeşitlendirerek tekrar ederler, kölesi Zeyd'in karısı Zeynep'i baştan çıkardığını ki, aynen ateist ve oryantalistler bunu tekrarlar…" (Bulut, s. 30) Ateistler ve "Oryantalistler İslam medeniyetini olduğundan farklı ve gerçeklere tamamen aykırı bir biçimde de göstermişlerdir." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 22) "İslam, şeytanın işidir. Kur'an, saçmalıklar, anlamsız yazılar bütünüdür. İslam peygamberi ise yalancı, sahtekar ve deccal'dir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 50) "Müslümanlar ise barbar, şehvet düşkünü, siyah, çirkin ve köpek kafalıdırlar." (Rana Kabbani, Avrupa'nın Doğu söylenceleri, s. 32-35) "Batı, Hristiyanlığı şeytan ile savaşan bir din olarak görür. İslam hakkında kullanılan dil; zoolojik (hayvanbilimsel) bir dildir." (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetlileri, s. 39) "Oryantalistlerin genel kabulü, Kur'an'ın Hz. Peygamberin yazdığı bir kitap olduğu şeklindedir." (Hıdır, s. 119) "Oryantalistler Kur'an-ı Kerim'i Hz. Muhammed'in yazdığını iddia eder." (İ. Goldziher, Muhammedanische Studien, c.1, s.10-11, TDV İslam Ansiklopedisi, XIV/108; H. R. GİBB, Muhammedanism, s.27-38'den nakiller için bak: Muhammed El-Behiy, İslami Düşüncede Oryantalist Etki, s. 34-40) Oryantalistlere göre "Kur'an'ı, Muhammed kaleme almıştır. Hristiyanlık, ikna yoluyla; İslam ise kılıç yoluyla yayılmıştır." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 37, 41) "Onlara göre, şayet peygamberin vahiy almadığını ispat ederlerse, Kur'an'ın yazarı olduğunu ispat edip İslam'ın çökeceğine inanmaktadırlar. (Hıdır, s. 402) Hammer de "Muhammediler Kur'an'ın kelamullah olduğuna inanır. Biz de aynı kesinlikle Muhammed'in kelamı olduğuna." demektedir. (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 93) "Onlara göre, Kur'an, vahiy ürünü değildir. İslam ancak kılıç zoruyla yayılabilmiştir. Onlar bir taraftan İslamiyet'i yanlış tanıtmış, diğer taraftan Müslümanların zihinlerinde şüphe ve tereddüt uyandırmışlardır." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 16) "Eulogius, Mesih'in tanrısallığını kabul etmeyen İslam'ı bir heretiklik (sapkınlık) olarak kabul eder. Hristiyan entelektüellerine göre Muhammed, mesih karşıtı bir heretiklik, halk nazarında ise İslam paganist (çok tanrılı yerel) bir inanç olduğu genel kanaattir. Haçlı seferlerine katılan insanlara, yaptıkları savaşı meşru göstermek maksadıyla İslam'ı Arap putperestliği bağlamında açıklamaya gayret etmişlerdir. (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 43, 44) "Norman Daniel, Hz. Muhammed için, 'Papa adayı bir kardinal idi, emellerine ulaşamayınca peygamberlik iddiasında bulundu,' denildiğini aktarır. Batıda yeni yetişen nesil de aynı fikirlerle beslenmektedir. Amerika'da ders kitapları İslam hakkında, 'Bu din Muhammed adında zengin bir işadamı tarafından başlatıldı, peygamber olduğunu iddia etti.' gibi söylemler içermektedir. (Ömer Baharoğlu, s. 31) Halbuki başka ateist ve oryantalistler de "zengin olmak için İslam dininin Muhammed kurdu." demektedir! "12. yüzyılın ilk yarısındaki Hristiyanlara göre, Müslümanlar 'putperest; Araplar Muhammed'e tapan; heykelleri ise kıymetli taşlarla süslü' idi!" (Normal Daniel, Islam and West, s. 109; Hişam Cuayyıt, Avrupa ve İslam, s. 24)

"Oryantalistler Hz. Muhammed'in hayatı ile ilgili kitaplar kaleme aldılar. Bu çalışmalar, Hz. Muhammed'e yönelik bir 'karakter suikastini' hedefliyordu." (Asaf Hüseyin, s. 58) "Hristiyanlar Hz. Muhammed'e saldırırken, bunu kendi dini geleneklerine uygun bir çerçevede yapıyorlardı. Hristiyanlığın merkezinde Hz. İsa vardır ve o bir peygamber değil tanrının oğludur. Hristiyanlar aynı bakış açısını İslam'a da uygular ve 'İslam'ı bir Muhammedilik' olarak görürler. Halbuki İslam'da hiçbir zaman Hz. Muhammed ilahlaştırılmamıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 84) "Oryantalistler kendi dinlerini İsa ile temellendirirler. Hristiyanlık O'na nispet edilir ve 'Nasranilik' adı ile bu nedenle anılır. İslam'ı da Efendimizin kurduğuna inandıkları için İslam için 'Muhammedizm' adını kullanmakta bir sakınca görmezler." (Hamdi Zakzük, s. 105) "İslam hakkında kullanılan, "Muhammedilik, Muhammedanism ve İslam'ın kurucusu" ifadelerinden kasıt, Müslümanların peygambere tapan bir topluluk/putperestler olduğunu ifade etmektir." (Hıdır, s. 58) Oryantalistlere göre "Müslüman idaresindeki Hristiyanlara da eziyet edilmektedir."

(Bulut, s. 38) Thierry Hentsch'e göre ise bu iddialar gerçek dışıdır. (Thierry Hentsch, Hayali Doğu, s. 56) Ateistler ve "Oryantalistler Kur'an'ın ilahi kaynaklı olmadığını Hristiyanlıktan esinlenerek yazıldığını, Hz. Muhammed'in okuma yazma bildiğini, ama bazıları da bilmediğini, O'nun sara hastası olduğunu, Kur'an'da gramer hatalı bulunduğunu iddia ederler." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, Hz. Muhammed ve Kur'an bağlamında oryantalistlere cevap, s. 6) "İslam'ın tanımlanması problemi daima oryantalizm söylem için belli bir aciliyet arzetmiştir. Bu nedenledir ki Hristiyan çevrelerinde İslam'ı Hristiyan kültürü üzerindeki bir parazit ya da Hristiyan inancının bir yan mezhebi olarak kategorize etmek gerekli görülmüştür." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 46) "İlk dönem oryantalistleri cahildir, hayalcidir. Kur'an'ın, Rahip Bahira'dan alınan bilgilerle yazıldığını iddia eder. İkinci dönemdeki oryantalistler ise İslam'a eleştirel yaklaşmış ve onu gözden düşürmeye çalışmıştır. Üçüncü dönemde ise, İslam'ı öğrenerek içinden yıkma gayretine girişmişler, yumuşak bir üslup kullanarak iftira ve hakarete devam etmişlerdir. Oryantalistler her dönemde Kur'an'ın ilahi kaynaklı olmadığı, Muhammed'in eseri olduğu iddiasını ileri sürmüşlerdir." (Yıldırım, s. 10) "Batının bakış açısına göre İslam Doğu'da, şehvet ve şiddet ile kurulmuştu. İslam hakkındaki çalışmaların çoğu, haçlı dönemine ait sert polemiklerin üzerine inşa edilmiştir." (Hıdır, s. 33) "Kindi, Peygamberimizin savaşta dişinin kırılmasını, kendisinin melekler tarafından korunmadığına delil olduğunu ileri sürer." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 83) Halbuki kendi ilahı İsa'nın çarmıha gerilmesini normal kabul eden bu zihniyet, önce 'insan sonra peygamber' olduğunu ilan eden ve asla melek olmadığı defalarca Kur'an'da belirtilen birinin bizlere örnek olacak cesaret ve örnek hayatını karalamaya çalışırken içine düştüğü paradoksu fark edememektedir! Aynı Kindi, Tanrı-oğul İsa'nın "mucizesi olarak ise, "suyu şaraba dönüştürmesini" örnek vermektedir!" (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 98) "Kindi, Müslümanlığın menfaat ve şehvet için yayıldığını da iddia eder. Halbuki daha İslam'ın ilk ortaya çıktığı dönem incelendiğinde, bu iddia kendiliğinden çürümektedir: Mekke dönemi, zevk ve sefa dönemi olmayıp, acı ve ıstırap dönemi olarak, Müslümanlara hiçbir dünyevi getirinin olmadığı bir zaman dilimi olmuştur. Bunu, uzun zaman Medine dönemi de izlemiştir." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 87) Rodinson, Batı'nın Hz. Muhammed algısını şöyle özetler: "Muhammed bir sihirbazdı, cinsel ilişkiyi serbest bırakmıştı ve Muhammed Müslümanların en büyük putu ve baş tanrısıydı." H. Herkomer ise, 'Orta Çağ edebiyatında İslam tasvirleri' adlı çalışmasında şöyle yazmaktadır: "Avrupalı kardinaller, Muhammed'in Katolik bir kardinal iken, Hristiyanlıktan ayrılıp Doğuda yeni bir mezhep kurduğunu iddia ediyorlar." (Muhammed Umera, Vatikan ve İslam 5, 22 Ekim 2007) Francis Bacon ise, 'cesaret' adlı makalesinde şöyle bir yalan uydurmuştur: "Muhammed, dağı yanına çağırınca geleceğini duyurur. Halk toplanır, Muhammed defalarca seslenir dağa ama dağ yerinden kımıldamayınca utanmadan şöyle söyler: Dağ Muhammed'e gelmezse, Muhammed dağa gider." (Altınoluk, 2006, Nisan, Sayı: 242, s.14) Avrupa'da İslam hakkında o kadar kötü imaj çizilir ki, bir insanın düşüncesini kötülemek için "Muhammedi bir düşünce" diye bir tanımlama yapılırdı ve bu bakış açısı günümüze dek aynen gelmiştir. (Hamdi Zakzük, s. 36) Nitekim bu yalan günümüzde Avrupa'da o kadar yaygınlaşmıştır ki, olmayacak şeyler için, özellikle İngilizcede (ABD dahil) ve İspanyolcada da bir darbı mesel olarak kullanılır olmuştur! "Müslümanlar vahşi, Hz. Peygamber de şehvet düşkünlüğü ile suçlanmıştır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 19) "Muhammed bir sahtekar, bir şehvet düşkünü ve şeytanla anlaşmış bir anti İsacı'dır!" (Özafşar, s. 25) Hollanda'nın önemli oryantalistlerinden Adrian Reeland, 1705'te yazdığı kitabında şunları yazmaktadır: "Elbette herhangi bir din, çürütülmeye değmez olarak düşünülürse bu İslam'dır. Biri, iğrenç bir doktrin tasarlayacak olsaydı, bu ancak Muhammed olurdu. Muhammedi inançta hemen hiç güzel bir şey yoktur ve her maddesi yozlaşma içindedir. İblis ile Muhammed arasında büyük bir anlaşma vardır." (Reeland, Four Treatises Concerning the Doctrine, s. 12) "Norman Daniel, 'Islam and the West' adlı eserinde İslam'a karşı yapılan hakaret ve olumsuz yaklaşımların 'bilgisizlikten daha çok, kötü niyetten kaynaklandığını' ifade eder." (Özafşar, s. 22)

“Batı, değerler açığını ve çaresizliğini, güç gösterisi ile bastırmaya çalışır. Edward W. Lane, Doğuya dönük tasvirlerinde, “Doğulular aşırı bir cinsellik serbestisi ile ahlakı tehdit ediyor.” diyordu.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 67, 85) “Batı Doğuya hep cinsellikle yaklaştı. Batı Doğulu kadının haklarını savunur gözüktü. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamaydı.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 13) “Batı İslam ile cinselliği özdeşleştirmeye çalışırken aslında her şeyde olduğu gibi bu konuda da kendi düşünce dünyasını başkalarına yansıtmaktaydı. Batının ‘Libido’ eksenli bakış açısının temelini, S. Freud'un cinselliği insan davranışlarının temel faktörü kabul eden görüşleri oluşturmaktadır.” (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 352) Mirza Ebu Talep Han 1800’lü yıllarda gelişmiş (!) Avrupa toplumunun ahlaki yapısı ile ilgili gözlemlerini paylaşır. Daha o yıllarda evlilik dışı cinsellik tüm Avrupa’ya yayılmıştır: “İngiliz kadınları oldukça rahat davranıyorlardı. Her iki cinste birbirlerinin engellemesi olmaksızın istedikleri ile görüşmek için çevirdikleri entrikalar için bir servet harcamakta idiler. Evlerin hepsi mobilyalı, yerler ipek halı idi. Çoğunluk temizlik konusunda gereken özeni göstermiyordu. Şehirde bir tane bile hamam yoktu. Hollandalıların dillerini bilmememe rağmen dans esnasında bakışları ve mimikleri ile o kadar ne istediklerini anlatabiliyorlardı ki, her seferinde yüzüm kızarıyor ve böyle bir şeye alışık olmadığım için hemen salonun uzak bir köşesine çekilmeme sebep oluyordu. İngiliz subaylar Hollandalı kızlarla beraber oluyor ve sonra da onlardan birisiyle evleniyorlardı. İrlandalı ev sahibimin aşırı sıcak davranışları bana uygun gelmediği için oradan ayrılmak zorunda kaldım. Zenginler istediklerini yapabiliyor, ister kadın isterse erkek olsun istedikleri saatte istedikleri yerde kalabiliyorlardı. Bu onlar için özel yaşamdı ve kimse onları gözetlemiyordu. Bayan erkek ayırt etmeden istenen kişilerle beraber olmanın güzelliği, onları bu tehlikeli geçici heveslerinin fazla esiri etmişti. Diğer bir hataları, onların çok iffetsiz olmaları ve evlenmeden sevgilileri ile birlikte aynı evde yaşamalarıydı. Neredeyse şehrin her mahallesinde genelev işletmekteydiler.” (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, Doğulu bir gezginin gözlemleri, s. 42-43, 46, 94, 141-142, 185) 1900’lü yıllarda ise bırakın sokakları, kiliseler bile ahlaksızlıkla anılıyordu “Londra gazetesinde; katedralin başrahibi, "genç kadın ve erkeklerin aşüftelik maksadıyla ibadet mahallerine gelmemeleri hususunda onları uyarıyordu." (Daily Telegraph gazetesi, 27 Eylül 1904) Ama tüm bunlara rağmen onların gözünde cinsellikle özdeşen din İslam idi!

“İstilaya Avrupalılar 'medeniyetin ithali' ismini verdiler.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 271) Halbuki amaçları yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmekti.” (Halil Halid, s. 69) Doğuda Avrupa için bir tehlike mevcut olmayıp, aksine Doğu âlemi Avrupalılardan gelen bunca tehlikelere maruz kalmakta idi. Asıl tehlikeye maruz kalanlar Doğular ve tehlikeyi yaratanlar Batılılar değil midir?” (Halil Halid, s. 260, 268) “Batıda, duyulduğuna göre bir kız dans arkadaşıyla gece yarıları bir arabaya binip evine kadar onunla gelmekte serbestmiş. Biz Hristiyan Avrupa'nın bu gibi medeni (!) hareketlerini kabul etmeyeceğiz.” (Halil Halid, s. 178) “Batılılar, İslamiyet'in başarıyla yayılmasını çok kadın evliliğe ve İslam'ın kılıcının zorlayıcı gücüne bağlamışlardır.” (Halil Halid, s. 124,126) “Oryantalistler İslam'ın yayılmasını iki nedene bağlamışlardır: Şiddet ve cinsellik.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 139; İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51) Oryantalist söylem ve metinler incelendiğinde, onlardan tehlikeli bir cinsellik anlayışının sızdığı anlaşılacaktır. Bolidor Vercil, "İslam kılıç zoru ile ve kadın anlayışındaki her şeyi mübah görmesi sebebiyle yayılmıştır." derken, cehaletinden değil kininden konuşmakta idi. Louise Colet ise, "Doğu kadını bir makineden başka bir şey değildir. Erkekler arasında hiçbir ayrım yapmaz." demektedir. Thomas Carlyle ise, “Muhammed'in sahte bir peygamber, dininin ihtiraslar yığınından oluştuğu iddiası bugün artık ayakta duracak vaziyette değildir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 21) diyerek bir gerçeği dile getirmekte ve “Kur'an'ı hokkabazlık eseri olarak itham etmek, benim aklımın almayacağı bir şeydir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 49) diyerek hakikati ilan etmektedir.

İngiltere'de ve Avrupa'da yaşamış ve sömürgelerinde de görev yapmış olan Mirza Ebu Talep Han gözlemlerini şöyle sıralamaktadır: "Kimliğinizle ilgili olarak, bütün yol boyunca yabancı olduğunuz daha doğrusu Avrupalı olmadığınız size hissettirilecektir. (Talep Han, s. 32) İngilizler Hindistan'da üst seviyede mevkileri işgal ediyor ve büyük bir ticari potansiyeli yürütüyorlardı. Ama incelikleri Hindistan'a yansıtmayı asla düşünmüyorlardı. İngiltere'de İngilizcem İrlanda'dakine göre bin kez ilerlediği halde İngilizler bana daima yabancı olduğumu hissettirdiler ve hep bana mesafelerini korudular." (Talep Han, s. 74, 82) Bu durum 150 sene sonra da değişmemiştir: "Parisliler yabancılarla rahatça konuşmak, kısa da sürse insanca bir ilişki kurma yeteneğinden tümüyle yoksundur. Paris'te kimse kimseye bakmaz." (Mina urgan, Bir Dinozorun Gezileri, s. 133) "Sürekli tekrarlanan eşitlik kavramı aslında görüntüden başka bir şey değildir. Burada zengin ile fakir arasındaki uçurum Hindistan'a göre daha derindir. Hizmetçiler efendilerinden izin ve belge almadan ayrılamazlardı. Ayrıca burada onlara fazla saygı gösterilmiyordu ki, Hindistan'da bu durum daha insancıl ve yoğundu." (Talep Han, s. 141) Londra'da kaldığım süre içinde bana Müslümanlara ait özel konular hakkında sürekli sataşıldı ve bazı inançlarımın kendilerine çok gülünç geldiği söylendi. Türkler için şöyle diyorlardı: "Onlar kadar dünyada daha kötü alışkanlıkları olan başka bir millet yoktur." (Talep Han, s. 188-189) İngilizlerde gördüğüm bir diğer hata, onlardaki geçici heves ve saygısızlıktı. Çok fazla paraya ve dünyanın işlerine düşkün idiler. Onlar böyle yaşamaya alışmışlar ve tadını çıkarıyorlardı. Ancak, cimrilik ve çekememezlik bu insanlar da basit bir düşünce olarak yerleşmişti. 'Onların nezaketlerinin ve yardımseverliklerinin altında çıkar ilişkileri yatmaktadır.' Onlar kavga çıktığında sadece seyrediyorlar ve zayıfın ezilmesine sessiz kalıyorlardı. Diğer hataları, nefislerini kontrol edememeleri ve 'çok şehvetli bir yaşamları' olmasıydı. Diğer bir hataları da, İngilizlerin boş hevesleri ve kibirleri idi. Genellikle bu, bilimdeki ilerlemelerinden kaynaklanmaktaydı. Yine diğer bir hataları yeni tanıştıkları birisi ile ilişkilerinde her zaman kendi çıkarlarını düşünmeleri idi. Yeni tanıdıkları kişiden bir yarar umut ediyorlarsa kesinlikle ona karşı alçak gönüllülük gösteriyorlar ve sevecen davranıyorlardı. Çıkar elde edemeyeceklerini anladıklarında ise, başlangıçta gösterdikleri sevecenliği derhal bırakıyorlar ve soğuk davranmaya ve uzak durmaya başlıyorlardı. (Talep Han, s. 176-184) Genes'te halka açık alanlarda hiç fahişelerin olmaması dikkat çekiciydi. Hemen her köşe başında maaşlı hizmetlileri vardı ve erkekler bu kişilerle konuşuyor sonra eve çıkılıyordu. Buradaki bir diğer adet ise, 'kadınların genellikle iki eşlerinin olması' idi. Bir erkek bütün gün karısıyla beraber olduğunda ve ikincisi gelip kapıyı vurduğunda, birincisi toparlanıp evden çıkıyordu. Avrupalılar, kadınlarının özgür davranışlarından fazlasıyla olumsuz etkilenmişlerdir. Avrupalı kadınlar çok serbest bir yaşama alışmışlardır. (Talep Han, s. 229, 342, 344) Prof. C.E.M. Joad da 'Philosophy for our Times' adlı eserinde şöyle yazmaktadır: "Asırlardan beri İngiltere'nin zihnine hakim olan düşünce, servet yığma arzusudur. Servetin çokluğu ve bolluğu, insanın şeref ölçüsüdür." (En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 242)

Görüldüğü gibi "Oryantalizm, İslam dünyasına ilişkin bilinçli bir çarpıtma ortaya koymaktadır." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 39) "Orta Çağdaki oryantalistler İslamiyet'te iyilik adına bir şey bulunmadığını düşünüyor, kaynaklarda bu kanaatlerine uygun düşen bilgilerden başkasına doğru gözle bakmıyor, İslam peygamberi ve İslamiyet hakkında kötülük içeren bütün dedikoduları dilden dile dolaştırıyorlardı." (Rudi Paret, Dirasetü'l-İslamiyye, s. 9-10) Yani "Oryantalizm, Batının hayal ettiği Doğu'yu ifade etmekteydi." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 113) "Dini polemiklerin muhatabı hayali Müslümanlar idi. Onları da kağıt üzerinde kolaylıkla yok edebiliyorlardı.' (Gerhard Endrss, An Introduction to Islam, s. 7) Halbuki Said'in özeleştiri yaparak ifade ettiği gibi, "Kötü niyetimizi sorgulayabilsek, gerçek İslam ile kafamızdaki İslam arasındaki farkı ayırt edebiliriz." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 110) Ama bu tarih boyunca nerede ise hiç gerçekleşmemiştir! "İngiliz ilahiyatçı Humphrey Prideaux, Hz. Muhammed'in peygamber olmadan önce yaşamını yağma, soygun ve kan dökerek geçirdiğini iddia eder." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 79) Revizyonist oryantalistlere göre İslam tarihi ise şöyledir: İslam, Sasaniler/İranlılar

tarafından Filistin'den sürülen Yahudilerin Hicaz bölgesine gelişinden sonra ortaya çıkan Haceriler (Hagerine) adlı Hristiyan mesihi bir mezhebin içinden çıkmıştır. Hz. Muhammed'de bu hareketin başına geçmiş, hareket içinde yer alanlar 'Hacer'in soyundan gelenler' anlamına gelen 'muhacirler' olarak adlandırılmıştır. Hicret, Yahudi ve Arapların beraber Kudüs'e yaptıkları sefer olup, 'Kudüs'ün fethi sırasında Muhammed hayatta' idi. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 159) Rahip Maximus The Confessor Müslümanları, "İnsan kılıklı vahşi yaratıklar, tanrının lanetlediği Yahudiler" olarak nitelendirmektedir. (Hıdır, s. 221-222) Sir W. Muir 1857'de yazdığı eserinde Hz. Muhammed için, 'O'nun kılıcı ve Kur'an, medeniyet ve özgürlüğün iki inatçı düşmanıdır.' (Muir, The Life of Mahomet, I/522) demektedir. 150 yıl sonra, günümüz Evangelistlerin liderlerinden Pat Robertson, Fox TV'deki konuşmasında Hz. Muhammed için, "O bir soyguncu ve eşkiyadır. Bir canidir." (10.09.2002) derken, Amerikalı Baptist papaz Jerry Falwell, CBS adlı kanalda, "Muhammed'in bir terörist olduğuna inanıyorum." demektedir. (03.10.2002) Hz. Peygamberin soyunun İsmail'e dayanmasından ötürü, 'İsmaililer' olarak yapılan nitelendirme aslında bir aşağılama kastı taşımaktadır. Pavlus, İsmailoğullarını, 'kölenin çocukları' olarak isimlendirir. (Galatyalılar, 4:22-25) "Oryantalizm birkaç önermeye dayanır. Bunlar: Hristiyanlığın ilerici ve dinamik, Müslümanlığın durağan olduğu inancı, İslam'ın durağanlaşmasının sebebinin özel mülkiyetin İslam'da olmadığı ve İslam'ın kaderciliği beslediği iddialarıdır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 17) Halbuki durum tam tersidir. Örneğin "Hindistan'ın ilk başbakanı Cevahirl Lal Nehru, 'Discovery od India' adlı eserinde, 'İslam'ın Hint toplumunda sınıf ayrımını ortadan kaldırdığını ve dünyadan el etek çekmek arzularını yatıştırdığını.' söylemektedir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 174) Marxistler de iddianın tam zıttına, 'İslam'ı kapitalist bir din' olmakla itham etmektedirler!

"Hristiyanlık İslam'a karşı iki yol tercih etmiştir. Birincisi siyasi ve askeri mücadeledir. Haçlı seferleri ve şark politikası ile bu metot uygulanmıştır. İkinci yol kalemle mücadeledir. Tarihi bilgiler tahrif edilmiş, kurgusal masallar anlatılmış, efsaneler uydurulmuş son olarak da hakaret ve aşağılayıcı bir dil kullanılmıştır. Aydınlanma döneminde de bu bakış açısı korunmuş, Hz. Muhammed seküler bir bakış açısı ile bir devlet başkanına, bir fatihe indirgenmiş, bu sonuç ise kişisel kabiliyet, ihtiyaç veya içinde yetiştiği ortamla irtibatlandırılmıştır." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 102-104, 449)

"Haçlı seferleri ile Doğu denince İslam anlaşılmaya başlanmıştır." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. VIII, s. 24) Haçlı seferlerinden sonra Batılılar için Doğu demek İslam demek olmuştur." (Süphandağı, s. 93) Oryantalizm'de Doğu, önce Araplar ve İslam, sonra Osmanlı ve Türkler ile eş anlamlı olarak kullanılmıştır. "İslamiyet, Batı için daima 'özel bir tehdit' temsilcisi olmuştur." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s.13, 89) "Batının bilinçaltındaki değişmeyen çizgi, Doğunun her zaman Batı için bir tehdit olduğudur. Doğuya hükmedilmelidir. Oryantalizmin temeli, çatışma üzerine kuruludur." (Yücel Bulut, s. VIII-IV) "Oryantalist söylem, Doğulunun bütün günahlarını İslam'a yüklemiştir." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, kapitalizm ve İslam, s. 15-21) Haçlı seferleri ile de Hristiyanlar "en çok arzuladıkları şeylere kavuşuyorlardı. Sofular tanrı yolunda eziyete, paragözler yağmaya, tüccarlar yeni pazara, küçük subaylar yaldızlı rütbelere, kahramanlar savaşa, dünyayı tanımak isteyenler yolculuğa." (Emmanuel Berl, Atilla'dan Timur'a Avrupa ve Asya, s. 151) "Avrupa, kutsal savaşlarda özümsediği kinden asla tam olarak kurtulamamıştır." (R. Kabbani, Avrupa'nın doğu söylenceleri, s.15) "Haçlı seferlerinden günümüze kalan, tarihi İslam karşıtı teolojik ırkçılıktır." (Süphandağı, s. 93) Bu nedenle de Martin Luther'e göre Türkler ve Müslümanlar, tanrının gazaplarıdır. (Bulut, s. 56) "Protestanların İslam'a bakışı genelde olumsuzdur. Luther, Türkleri 'şeytana tapıcılar' olarak tanımlar." (Hıdır, s. 87-88) "Luther, Müslümanların İsa'ya küfrettiğini de söyler." (Hıdır, s. 253) "Martin Luther, "son nefesime kadar Türklere karşı savaşırım." diyecek kadar Türklere karşı nefret ve öfke doludur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 120) Ayrıca Martin Luther, "Türk, Almanların olumsuz öğretmenidir." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 5) demektedir. Almanlara göre de 'Türk, şeytanın hizmetçisi, son ve tehlikeli öfkesidir.' (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II/72) "1615 yılında İngiliz rahip William

Bedwell tarafından yayınlanan kitabın adı aynen şöyledir: Mohammedis Imposturae: that is, a discovery of the manifold forgeries, falsehood, and horrible impieties of the blasphemous seducer Mohammed/Muhammed'in sahtekarlıkları: Yani kafir ve insan ayartan Muhammed'in çeşitli sahtekarlıkları, korkunç ve dinsizce davranışları." (Hıdır, s. 90) Yine archive.org adlı siteye 2018 yılında eklenen, ilk İngilizce Kur'an çevirisini yapan Sale'in kitabının tanıtım başlığı: 'The Alcoran Of The Imposter Mohammed/Sahtekar Muhammed'in Kuran'ı' (archive.org/details/TheAlcoranOfTheImposterMohammed1734) şeklindedir. Victor Hugo, 'Les Orientales' adlı eseri ile Doğuyu barbarca bir vahşet cümbüşü, haremler, kesilen kelleler, çuval içinde denize atılan kadınlar, beyaz minareler, harem ağaları şeklinde tasvir eder. Bu imaj öylesine yerleşir ki Batılı insanın kafasına, doğuya gittiklerinde bu imajı ararlar, bu imaja uymayan ne varsa görmezden gelirler! (Bulut, s. 98) "Dante, 14. yüzyılda yazdığı 'İlahi Komedya' adlı eserde Hz. Muhammed'i cehennemim en alt tabakasına yerleştirmiş ve onu sapkınlar arasında göstermiştir." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 73) 'Mary Magdelene' 15. yüzyılda yazılan bir piyestir ve burada da Hz. Muhammed, Sezar ve Firavun'un taptığı bir ilah olarak gösterilmiştir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 43) "Erasmus, Türklere/Müslümanlara karşı din eksenli savaşa dair teo-politik kitaplar kaleme almıştır. Bugün Avrupa'da var olan bazı olumsuz Türk/Müslüman imajında onun etkisi büyüktür." (Erasmus, Deliliğe Övgü, s. 116; Hıdır, s. 200) "Voltaire'nin 'La Fanatisme ou Mahomet' adlı eserinde Hz. Muhammed, Orta Çağ geleneğine uygun en aşağılayıcı kelimelerle tasvir edilmiştir. Frederick'e yazdığı mektupta ise, 'Muhammed'i oyunda gerçekte işlemediği bir suçu işlemiş gibi gösterdiğim için tenkit edilebilirim.' diyerek çarpıtmasını açıkça itiraf etmektedir." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 52) Güya Hz. Muhammed, bir güvercini kulağındaki gizli bezelyeyi omuzuna konarak yiyecek şekilde eğitmiş ve bunu 'güvercin vahiy getirdi' şeklinde etrafına sunmuştur. Bu hikaye aynen Shakespear'ın eserlerine de girmiştir. Ayrıca bir de, 'bir boğayı eğiten Muhammed, onu çağırınca hemen yanına gelir ve önünde diz çöker' masalı da epey revaçtadır. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 67) Oryantalistler, "Güvercin ve beyaz boğa kullanarak, Muhammed 'vahiy aldığını iddia etmiştir' görüşündedirler. Bu anlayış, hâlâ varlığını devam ettirmektedir." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 51) P. Bayle ise güvercin ve öküz kıssalarının uydurma olduğunun kabul edilmesi gerektiğini söyler. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 83) "Pococke, Grotius'e, "Güvercine ait masalın delili nerededir?" diye sormuştu. Grotius, bir delil olmadığı şeklinde cevap vermiştir. Artık bu gibi şeyleri atmak zamanı çoktan gelmiştir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 22) "Henry Stubbe, Boğa ve güvercin kıssalarını saçma olarak nitelendirir ve hiç bir Arap kaynakta geçmediğinin altını çizer." (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 149) Tabii böyle hayali birçok iddia Hristiyan dünyasında yaygındır: "Parisli Matthew, Saracenlerin (Müslüman Arapların) domuz eti yemediklerini kaydettikten sonra buna gerekçe olarak "çünkü Saracenler domuzu insanın kardeşi olarak görmektedir" diye iddia eder ve 'bu nedenle domuz eti yemenin Saracenlerin kutsal kitabında yasaklanmıştır' der. Matthew, Müslümanların içki içmediğini de kaydetmiştir fakat bu yasağı da Hazreti Peygamber hakkında olumsuzluk isnat eden bir hikaye ile açıklamıştır." (Pınar Savaş, Yüksek Lisans Tezi, Ortaçağ İngiltere'sinde "saracen" algısı, s. 80) "Bazı kayıtlarda da Muhammed'in kendini içkiye verdiği, bir defasında Mekke'de büyük bir içki âleminden eve dönerken bilinçsizce bir dışkı çukuruna düştüğü ve kısa süre sonra oraya gelen domuzların uyuyan Muhammed'i ısırdıkları anlatılır. Bu efsaneler o kadar yaygındı ki, İngiltere'ye kadar uzanmıştır. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 213) "Ölünce beni gömmeyin, üç gün sonra göğe çekileceğim." dediği ve 12 gün beklendiği halde göğe yükselmeyince defnedildiği, meşhur 'Roland Destanı'nda Saracenlerin aslında Mahumet (Hz. Muhammed), Apollin (Apollo) ve Tervagant (Termagant) isimli üç puta tapan paganlar oldukları, Muhammed'in "şeytanın ilk doğan çocuğu" olduğu gibi birçok masal da Batı literatüründe bilimsel eser adı altında yayımlanmıştır!

Oryantalistler ayrıca Saracenlere 'ismaililer' diye hitap ederler. Hz. İbrahim'in cariyesi Hacer'den doğan oğlu Hz. İsmail'in soyundan geldikleri için onları küçümsemek amacıyla bu

adı kullanırlar. Müslümanlara ise 'Muhammedi' diye seslenerek aslında onların 'Allah'ın değil'de 'Muhammed'in dininden oldukları' ima edilir. Oryantalistler Müslümanların ilahı olan 'Allah' kelimesini özellikle eserlerinde kullanırlar. Bundan amaç saygı değil, Müslümanların tanrısını kendi terimleri ile ifade etmekten kaçınmalarıdır! Zaten tüm bu çalışma boyunca Hz. Muhammed kelimesinin geçtiği her yerde, baştaki saygı ifadesi olan 'Hz.' ifadesi tarafımızdan eklenmiş olup, hiçbir oryantalist eserde bu ifade geçmemektedir!

Üstte cehennemde Muhammed resmi ve altta iki dişi meleğin ayakları altında çiğnenen ve elinde Kur'an bulunan Hz. Muhammed tasviri. (Belçika Dendermonde, Flanders'deki Church Of Our Lady Kilisesi'nde 17. yüzyıl sonlarında Mettehuz van Beveren tarafından yapılan, yaklaşık olarak da 300 yıldır sergilendiği kaydedilen ahşap heykel.) "Avrupa Muhafazakârlarının Sesi" sloganıyla yayın yapan 'Brusselsjournal' adlı haber sitesine göre, heykel, Hristiyanlığın İslam üzerindeki üstünlüğünü, zaferini temsil etmektedir. (Yeniçağ, 08/05/2008)

"Bacon, Türkleri ahlaktan uzak, sanatsız, bilimsiz, bir arsayı ya da günün bir saatini bile hesaplanamayan, yemekte kıt ve pis, kısaca; insan toplumunun yüz karası olarak tasvir eder. Türkler için, 'canavarlara karşı kibar olan gaddar insanlar' tanımını da o yapar. Montaigne, Haşhaşileri sadık Müslüman olarak tanımlarken, Dante, Muhammed'i cehennemin 8. katında resmetmektedir. Bruno, Türkleri Antik Roma tarihindeki vahşilerle, Godlar, Vandallar, Lombardlarla bir tutarak, 'kitapları yok eden kimseler' olduklarını yazmaktadır. Humphrey Prideaux ise Muhammed'i cahil bir barbar, şehvet düşkünü ve kötü ruhlu bir sahtekar olarak tasvir eder. (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 42,45) "Avrupalılar, İslam Kültür ve medeniyetinin başarılarının İslam dinine rağmen gerçekleştiğine inanmıştır. "Renan, Harun Reşit ve Me'mun'un İslamiyet'e inanmadıklarını iddia eder! Kindi, Farabi, İbni Sina'nın hayat hikayeleri, Sokrat'ın Galileo'nin, Rousseau'nun maceralarına kıyas mı kabul eder? Sokrat idam edilmiş, Galileo engizisyon mahkemelerinde işkencelere uğramış, Rousseau tutuklanmakla tehdit edilmiştir. İbni Rüşd, bir müddet Meraşek'te mahzun ve terk edilmiş bir halde kalmıştır. Fakat öldüğü zaman hem büyük bir memuriyete hem de birçok servete sahip idi. İbni Sina, iki İslam devletinde başbakanlık; İbni Rüşd, iki İslam devletinde baş kadılık makamlarına sahip olmuşlardı. Bu hakikat, Müslümanlar katında felsefenin aşağılanmış mı olduğunu yoksa saygın bir konumda mı olduğunu fiilen ispat eder?" (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, 36, 39, s. 41) Bacon, Farabi ve İbni Sina'nın aslında Hristiyan olduğunu ileri sürebilmiştir. Selahattin Eyyubi de tıpkı İslam filozofları gibi, yer yer gizli bir Hristiyan şövalye olarak Avrupa'da anılmıştır. Bacon gibi Sandys'e göre de Müslüman filozoflar aslında Hristiyan idiler. Aydınlanma filozofu Voltaire, 'Söz konusu İslam olunca, akılcılıktan, hümanizmden, hoşgörüden hiçbir iz kendisinde göremeyiz.' der ve yazdığı piyeste Peygamberimizi fanatik, kaba, sahtekar, şehvet düşkünü biri olarak lanse eder." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 56, 74, 114, 115) "Peygamber Muhammed'in fanatizmi" isimli bu oyunda Voltaire, 'Kimsenin, deve tüccarı Muhammed'in davranışlarını mazur göremeyeceğini' yazar. "Osmanlı yazarlarında Ahmed Midhat ve Beşir ise, zaman zaman Hz. Muhammed ve İslam'a karşı takdirlerini gizlemeyen ve hoşgörü ile yaklaşan Voltaire'in Hz. Peygamber'e karşı yalan ve iftiralar içeren böylesine bir piyesİ kaleme almasının sebebinin, 'Hıristiyanlık taassubu eleştirisi nedeniyle tepkisini çektiği Papa'ya kendisini affettirmeye çalışması olduğunu' ileri sürerler." (Muhammed İhsan Hacıismailoğlu, Voltaire'in Fanatizm veya Peygamber Muhammed'in Bağnazlığı Adlı Tiyatro Eseri Üzerine Değerlendirmeler, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt: 19, Sayı: 1, s. 334)

Diderot, Muhammed'in insanları din değiştirip, güzel kadınlarla birlikte olma zevkine ulaşmaya ya da ölümü seçmeye zorladığını ileri sürer. (Michael Curtis, s. 47) İngiltere sınırları dışına hiç çıkmamış olan ve Osmanlı Devleti'nin askeri ve siyasi tarihiyle ilgili yazılmış ilk İngilizce kitabın yazarı da olan Richard Knolles, 'Türklerin erdem ve insanlıktan nasip almadığını' yazar. Ona göre Türkler gaddar ve kalleştir. (Michael Curtis, s. 66) Sir William Eton, 1799 yılında yazmış olduğu bir kitapta, modern Avrupa'nın büyük bölümü, 'yurtsever, yardımsever, soylu, sosyal

çevreyi süsleyip çekici hale getiren, hassas zevkler yaratan, dişil toplumun etkilerine atfedilebilir bir yapıdadır.' Türkler ise aksine, 'sevgi anlayışları, arkadaşlık ya da saygıdan öte cinsellik üzerine kurulu' barbarlardır. (Michael Curtis, s. 92)

"Siyasi alanda Doğu despotik, baskıcı, kapalı, gerici gösterilmelidir ki aydınlanmış medeni Avrupa'nın 'emperyalist müdahalesi' meşru ve anlamlı bir hale gelebilsin. Yarı barbar toplumlar ancak Avrupa'nın bir pazarı oldukları zaman medeni milletler kulübüne dahil olabilirler!" (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 112, 114) Şark despotizmi kavramının aksiyomatik olarak başlangıç noktası Montesquieu'dur. (Michael Curtis, s. 102) Montesquieu'ya göre 'Doğudaki kadınlar köle, Monarşik rejimdeki kadınlar özgürlük içindedir.' (Michael Curtis, s. 124) Montesquieu, Hristiyanlığın despotizme engel olduğunu ileri sürer. Hristiyan ülkelerdeki iç ve dış politik eylemlerin İslam ülkelerinden daha merhametli olduğunu, Müslümanların daha zalim olduğunu ileri sürer. Ona göre İslam zalimdir ve tembelliğe teşvik eder. (Michael Curtis, s. 127) Türkler, 'tüm ulusların en cahilidir. Şerefe, yaşama ve halkların sahip olduğu mülke çok az önem verirler' diye devam eder. (Michael Curtis, s. 144) Halbuki Ortadoğu hakkında uzman olan birçok isim, onun bir şekilde Ortadoğu hakkında hatalı veya eksik bilgi sahibi olduğunu kolaylıkla anlayabilir. (Michael Curtis, s. 146) "Giovanni Botero, 'Osmanlı'da halkın, tebaa değil emirleri kanun yerine geçen despot büyük Türk'ün kararlarına bağlı olan köleler' olduğunu ileri sürerken, (Michael Curtis, s. 59) 1786'da Fransız Büyükelçiliği görevini yürüten Choiseul Kontu Gouffier ise, "Osmanlı'da işler, kralın tek efendi olduğu Fransa'dakinden farklıdır. Osmanlı'da sultan, hukuk adamlarını, alimleri, yüksek mevki sahiplerini ve artık mevkilerinde olmayanları da ikna etmesi gerekir." diyerek bu iddianın gerçek olmadığını itiraf etmektedir. Anquetil-Duperron da, "Doğu rejimlerinin, şeytanın somut hali olarak suçlanması oldukça haksızdır." (Michael Curtis, s. 93, 146) derken, 1829'da Türkiye'de ve Doğuda birçok yere seyahat eden İngiliz Deniz subayı Adolphus Slade, "Osmanlı sultanının sınırsız yetkilere sahip olmadığını, yetki ve gücünün çeşitli faktörler ile kontrol altında tutulduğunu" yazmaktadır." Osmanlı'yı ziyaret eden Fransız Castellen'in bu konudaki yorumu da önemlidir: "Osmanlı padişahlarının iradesi Kur'an hükümlerinden üstün değildir." (Antoine Laurent Castellan, Moeurs Usages, Costumes des ottomans et abrege de leur historie, III/14; La Turquie actuelle, s. 12) Aslında tüm bu yorum farklılıkları, Osmanlı toplumunu gören veya hiçbir Müslüman ülkeye adımını dahi atmayanlar arasındaki farkı da açıkça ortaya koymaktadır. Görüldüğü gibi, "Şark despotizmi kavramı, Doğu toplumlarının ve politikalarının içinde olduğu gerçekliği tarafsız bir şekilde analiz edip anlatılmaktan daha çok, Batının bu toplumlar üzerindeki emperyalist ve sömürgeci hâkimiyetini veya Batının politik hedeflerini desteklemek için kullanıldığı görüşü, post modern görüşlerin de genel özetini oluşturmaktadır. Şu bir gerçektir ki, Doğu hakkında kaleme alınmış metinlerin bir kısmı, Batılı devletlerin ve ticari şirketlerin temsilcileri ve memurları tarafından yazılmıştır. Bu yazarlardan bir kısmı da kendi ülkelerindeki yani Avrupa'daki despot yöneticilere karşı aşırı monarşik gücün kısıtlanması ve sınırlandırılması çağrısında bulunmak için Doğu despot 'imgesini' kullanmıştır." (Michael Curtis, s. 98) "Avukat ve gazeteci olan Linguet de, şark despotizmi kavramının özellikle Hindistan'daki İngiliz egemenliğini haklı göstermek için kullanılan bir kurgu olduğunu itiraf etmektedir." (Michael Curtis, s. 92)

"Kendini ontolojik manada evrenin merkezinde gören bir topluluk olan Batı, herhalde başkalarını barbar, parya olarak görmekten çekinmeyecektir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 7) "Oryantalistlere göre İslam, şeytanın işidir, Muhammed yalancı, kurnaz ve İsa düşmanıdır. Müslümanlar da vahşi ve barbar yaratıklardır. (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 237) "Eski Yunanlıların, Yunan olmayanları barbar olarak tanımlaması yüzyılları aşan yaygın bir uygulamaydı. Yüksek bir kültür inşa ettiklerini inanan Romalıların ise şiddet ve barbarlığı bir eğlence ve zevk objesi haline getiren gladyatör oyunlarına düşkünlükleri bilinmektedir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 64, 68)

Gazze'de yaklaşık 60.000 sivili katleden İsrail devlet başkanı Netanyahu adlı zalim de yaptığı katliamı aynı şablonla savunmaktadır. "Hamas'a karşı savaş barbarlığa karşı bir medeniyet savaşıdır." (tr.news.rik.cy, 13 Kasım 2023)

Batı, kendisinden farklı görüp ötekileştirdiği Doğuyu, dini açıdan şiddet, uydurulmuş ve şeytan işi; devlet yönetimi açısından despot ve totaliter; halk açısından cahil ve kaderci; yaşantı olarak hayalperest ve cinsellik dolu; sanat olarak da egzotik ve dişil görürken, yüzlerce yıldır işgal ettikleri ülkelerden elde ettikleri kaynaklarla günümüzde ulaştıkları teknolojiyi yine sömürülerini devam ettirmek için kullanmakta, kendilerine de 'üstün, haklı, uygar, efendi' rolünü biçmeye devam etmektedir. Batı asla aynaya bakma ihtiyacı hissetmezken, en objektif ve hümanistleri bile, son sınıra geldiğinde 'kendi kültür, din veya milletini' öncelemekte ve onların yanında yer almakta; haklı haksız olduğuna bakmaksızın kendi kültürlerinin yanında durmaktadırlar. Batılılar, kendileri hakkında gerçekleri dile getirenlere ise asla tahammül etmemektedirler. İslam hakkında gerçekleri yazabilme cesareti gösterenler ya fakirlik içinde dışlanmış olarak ölmüşler ya da eserleri çok sonraları ancak basılabilmiş ama mutlaka hepsi çok yönlü saldırıya maruz kalmışlardır. En son bilinen örneklerden olan, Edward Said'in, 'Oryantalizm' adlı eseri basıldığında kendisi sayısız eleştiri yağmuruna tutulmuştur: 'Uydurmacı', (Justus Weiner, Commentary, Eylül 1999) 'Filistin'in düzmece peygamberi', (The Wall Street Journal, 26 Ağustos 1999) 'İkiyüzlü', (Daniel Pipes, Jerussalem Post, 6 Eylül 1999) 'Arap propagandasının aşağılık uydurması', (Leon Wieseltier, The New Republic, 7 Nisan 1979, s. 29) ' Oryantalizm sözcüğünü kirleten, tarafsız ve iyi niyetli oryantalistlerin çalışmaları lekeleyen, masum bir çalışma alanı olan oryantalizmi siyasallaştıran', (Bernard Lewis, Oryantalizm sorunu, The New York Review of Books, 24 Haziran 1982, s.49-55) gibi. Görüldüğü gibi oryantalizm alanında 'doğruları yazma cesareti gösteren' asla cezasız kalmamaktadır, ne geçmişte ne günümüzde! Halbuki "Said bize, güç ve bilginin nasıl kaçınılmaz olarak birleştirildiğini ve güç ilişkilerinin söylemler yoluyla nasıl bir dizi analitik obje ürettiğini ve bu objelerin düşünceyi büyük ölçüde beklenmedik ve farkına varılmadık bir biçimde nasıl etkilediğini göstermek suretiyle, liberalizmin çok köklü bir eleştirisini sunmakta idi." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 19) Said diğer bir çalışmasında da bu konuya değinmiştir: "Oryantalizmin adlı eserin temel konusu, bilgi birikimi ile güç arasındaki ilişkidir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 9) Bunun ifşa edilmesi de ona suç (!) olarak yetmişti zaten.

"Ernest Renan anlayışında olan Avrupa âlimlerinin bizimle ilgili her sözü, kendilerince, hiç bir delile ihtiyaç duymadan apaçık ve kesin gerçekler olarak kabul edilir." (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 20) "Oryantalistlerin hemen hepsi ya Hristiyan rahip, ya sömürgeci zihniyetin temsilcisi ya da Yahudi'dir." (Mustafa Sıbai, s. 91) "Oryantalistlerin çoğu asker, misyonerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 104) "Oryantalistlerin çoğu, önceden tasarlanmış fikirlerden oluşan çıkarımlarla ortaya çıkmışlardır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 112) Birçoğu din adamı veya misyoner olan bu oryantalistler hareket noktası olarak kendi dinlerinin hak/tek doğru olduğunu kabul ettikleri; ateistler ise materyalist oldukları ve metafiziği reddederek olaylara baktıkları için her iki kesim de daha araştırmaya başlamadan Hz. Muhammed'i peygamber, İslamiyet'i bir din, Kur'an'ı ilahi kitap olarak görmemekte ve dolayısı ile başta zaten bir ön kabul ile İslam'a yaklaşmaktadırlar. Bu mantıktan hareket ettikten sonra da artık geriye sadece, 'o halde Kur'an'ın yazarı olan Muhammed, İslam dinini nasıl uydurdu?' sorusuna cevap aramak kalmakta ve tüm İslam kaynakları bu ön yargılı bakış açısı ile incelenmektedir. Fakat işin asıl ilginç yönü, her oryantalist yazar Kur'an için farklı neden, kaynak ve amaç ileri sürmekte ve vardıkları sonuç ile de 'birbirlerini yalanlayarak' aslında iddialarını çelişkiler yumağına dönüştürmektedirler. Oryantalist yayınlar içinde objektif eserler olsa da unutulmamalıdır ki bunlar da son aşamada her zaman sömürge, misyonerlik veya ticari amaçlar için kullanılmaktadır! Hadis fihristi 'Concordance' veya yazma eserlerin basılması gibi çalışmalar da bu iddiamızın istisnası

değildirler. Mesela ilk ‘Kur’an Ansiklopedisi’ni oryantalistler yazmış ama içi tamamen uydurma ve saptırma ithamlarla doldurulmuştur. Bu iddialara cevaplar tek tek verildiği halde yeni baskılarında da bu cevaplar esere alınmamış, hiçbir düzeltme yapılmamıştır! “Oryantalistlerce yazılan ve ilk baskısı 1913-1938'de, ikincisi 1954-2005'te yayınlanan ve Türkçe’ye de tercüme edilen ‘The Encyclopedia of Islam/İslam Ansiklopedisi’ndeki birçok hata, İslam âleminden gelen uyarılara rağmen ikinci baskısında da aynen tekrar ettirilmiştir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 135) Kısaca hadis, İslam tarihi veya Kur’an üzerine yapılan çalışmalar tamamen taraflı, objektiflikten uzak ve peşin hükümlü olarak kaleme alınmıştır. Hatta Amerika’lı tarihçi George Saliba'nın dediği gibi, "İslam dünyasında gelişmeye devam eden yüksek seviyede bir matematik ve teknik hareketlilikle ilgili elde edilen sonuçların önemi, onlar üzerinde çalışma yapmaya 'cesaret etmiş' oryantalistler tarafından bile tam olarak anlaşılamamıştır." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 40) Misyonerlik ve sömürü için oryantalistleri yetiştirip Arapça öğrenmeye kendileri başladıkları halde, "Salamanka Üniversitesi'nden Profesör Hernan Nunez, Louvainli Nicolas Clenardus'a şöyle diyebilmektedir: “Bu barbar dil Arapça neyinize? Latince ve Yunancayı bilmek yeterli.” Yine 19. yüzyıl oryantalistleri, Gazali sonrası iki eseri dikkatle okumalarına rağmen, 'Sırf böyle bir şey aramadıkları için' eserlerin içerdiği 'özgünlüğü fark edememiş' olmaları da, kendilerini doğrulayan beklentileri gerçekleştirecek şeyleri aradıklarının göstergesi olmaktadır." (Saliba, s. 233)

“Hristiyanlık dünyasında Haçlı Seferleri yerine başka bir yol bulunmuştur.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 237) “Haçlı seferlerinden itibaren fazla bir şey değişmemiştir. Kâfirlerle savaş yerine onlara İncil okutma -misyonerlik- kavramı gündeme gelmiş, Arapça çalışmaları başlamış, içine ticari ve emperyalist amaçlar eklenmiştir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 112) “Batılı olmayan halkları denetim altına almak için kültürleri ve dinleri hakkında daha çok bilgiye acilen ihtiyaç duyuluyordu. Hristiyan ve Yahudi bilginler İslam'a karşı yeni bir cephe açarlar. Edward Sait, oryantalizmin 'Doğuyu denetim altına almak, kullanmak, işbirliği yapmayı öğrenmek amaçlı' olduğunu söylemektedir. Oryantalist çalışmalar, sömürgecilerin amaçlarının gerçekleşmesi için bir vasıta olarak sömürgeleştirilen memleketlerin pasifizasyonu konusunda bir kılavuz haline gelmiştir. Oryantalistler Müslümanların aşağılığını ve Batının üstünlüğünü yazıp çizdiler. Böylece sömürgecilik bu halkları uygarlaştırma için atılmış bir adım olarak mazur gösterilir. Oryantalizm, bir sömürgeci strateji idi. Sömürgeciler ve oryantalistler İslam ülkelerinde birbirlerinin çalışmalarını da tamamlamışlardır.” (Asaf Hüseyin, s. 54-55, 61, 68) Yani “Oryantalizm, emperyalizmin İslam dünyasına sızmakta kullandığı bir araçtır.” (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri, s. 13) “Emperyalist ülkelerde kilise ve Dışişleri Bakanlığı da yan yana yürümektedir.” (A. Demircan, İ. S. Sırma kitabı, s. 450; Mustafa Sıbai, s. 91) “Emperyalist olmayan ülkelerde veya İskandinavya ülkelerinde ise oryantalizm bu nedenle sönük geçmektedir.” (Mustafa Sıbai, s. 91) “Oryantalistler, Müslümanları yok etmeyi arzulamaktadırlar.” (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 4, 12, 16) “Oryantalistlerin amacı ya misyonerlik ya emperyalizmdir. Oryantalistler kin ve taassuptan kurtulamamışlardır. Eserleri önyargılıdır ve amaçları İslam'ı yıkmak için bahane bulmaktır. Tarihi olayları değiştirerek açıkça yalan söylemekten çekinmezler, sahtekar ve hayalcidirler. Hz. Muhammed'e olan kin ve düşmanlıklarında sınır yoktur. Nezaketten yoksundurlar. ‘Kendilerine verilen cevaplara hiç bakmadan aynı şeyleri yüzlerce yıldır tekrar etmekten usanmazlar.’ Toleransı hep karşı taraftan beklerler! Sığ düşüncelidirler ve dogma propagandacıdırlar. Kilisenin derin etkisindedirler. Şımarıktırlar, kendilerini sürekli efendi, Müslümanları daima köle ve mahkum olarak görürler.” (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 221-226) Onlar “Ne akademik işbirliğini kabul etmişler ne de insani ilişkileri geliştirmeye yanaşmışlardır. Çatışmayı maskeli bir şekilde devam ettirmektedirler. Zamanımızda hâlâ Kur’an’ın Hz. Muhammed tarafından İncil-Tevrattan alıntılarla yazıldığını iddia etmektedirler.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 113) Halbuki ABD yönetiminin “Vietnam trajedisinden öğrenmiş olması gereken bir ders varsa, o da ülkelerin nasıl gelişmeleri

gerektiğini buyuracak ehliyete sahip olmadıkları.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 140) gerçeğidir! Ama ne tarihte ne günümüzde Batı asla ders almamıştır, almamaktadır ve ne yazık ki gözüken de almayacaklardır!

Metot ve amaçları: Oryantalizm, misyonerlik ve emperyalizm

Ötekileştiricidirler!

Kontny, oryantalizmi “Kendini Batı denilen bir siyasi-kültürel oluşuma ait hisseden birinin, Doğu olarak betimlediği bir oluşumun öğeleri hakkında konuşması” (Kontny, Oryantalizm ve ataerkillik üzerine. Doğu-Batı, (20), s. 121) şeklinde tanımlar. Batı hem sömürülmeye müsait bir bölge olarak Doğu’yu tasvir ederken hem de ötekileştirmeyi pekiştirerek kendi konumunu idealize etmektedir. Bu bağlamda, “Sömürgeciliğin ideallerini besleyen oryantalist çalışmalar başta olmak üzere pek çok faktör, medeniyetlerin kutuplaşmasına hizmet ederek ötekileştirme kavramına zemin hazırlamıştır.” (Asiye Sezgin Tüylü, İlknur Tatar Kırılmış, Ali Canip Yöntem’de self oryantalizmin izleri, Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi, Yıl 2024, Cilt: 25 Sayı: 46, s. 20)

Şarkiyatçılık adı ile de bilinen ve tarafgirli bir bakış açısı ile, ‘odak noktasını’ İslam kültür ve medeniyetinin irdelenmesinin oluşturulduğu oryantalizm, Batılıların ‘kendi kültürlerini merkeze alarak’ Doğu halkını ve özellikle de İslam medeniyetini ‘öteki’leştirmiştir. “Batılı bilince göre, ‘değer kazanmak’ veya kaybetmek, tarihin öznesi olan ‘Batıya yakınlık’ veya uzaklık ile ilgilidir.” (Süphandağı, s. 108) “Günümüzde Batı dünyasının bilinçaltında Müslümanlar 'öteki' olarak kodlanmıştır. ‘Arapların ardından’ Osmanlı ile yüzleşmeye başlamasından sonra Avrupa'nın ‘ötekisi’ Müslümanlar anlamında Türkler olmuştur. Martin Luther'in, 'Türklere karşı Ordu vaazı', Erasmus'un, 'Barbarlara karşı Türklerle Savaş' adlı eserleri bu nedenlerle yazılmıştır. Batı, kendi medeniyetini merkeze alıp diğer kültür ve medeniyetleri ona göre değerlendirir ve onları 'öteki' olarak nitelendirir. Müslümanlar, Avrupalı bakış açısına göre "barbar, putperest, kafir" olarak etiketlenmiştir. Batılı, kendisindeki tüm olumsuzlukları kendi kurguladığı 'ötekine' yükleyerek deşarj olur, günahlarından arınır, rahatlar ve böylece düşmanı hep kendi dışında arar.” (Hıdır, s. 71-74) “Şair, ‘Peki biz ne yapacağız şimdi barbarlar olmadan? Bir çeşit bir çözümdü onlar sorunlarımıza.’ demektedir. Barbarların bir anda yok olmasıyla, eski sorunlar geri gelir, ülke yine ‘kendisiyle baş başa’ kalır.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 9) Bundan kaçınmak isteyen Batı her zaman kendisine bir öteki aramış ve bulmuştur! “Doğu ile Batı arasında ayırımın başlangıç noktasıdır oryantalizmdir” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s 16) ve “Avrupa kendi kimliğini oluştururken, bir öteki ihtiyacı duyar. Öteki Doğu'dur. Merkez Batı'dır; eleştirilen, yorumlanan, aşağılanan Doğudur.” (Hilmi Yavuz, Modernleşme, oryantalizm, İslam, s. 56) “Oryantalizm, çıktığı günden bu yana Doğu hakkında onu dışlayan, aşağılayan ve sömürgeleşmesine yol açan bir iktidar söylemi yaratmıştır.” (Ömer Baharoğlu, s. 111) “Oryantalizm zamanla Doğuluların egemen Batıya boyun eğdirme programına dönüşmüştür.” (Ömer Baharoğlu, s. 23) En önemlisi de “Oryantalistlerin yaklaşım tarzı, kötü niyet ve İslam’da noksan ve kusur arama üzerine kuruludur.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 75)

Oryantalistler araştırmalarında, tarihi, dini, siyaseti ve en önemlisi ekonomiyi hep merkeze almış ve genelde Doğu ama özellikle de İslam’a karşı daima önyargılı ve suçlayıcı bir dil kullanılmış, ‘var olan değil gösterilmek isteneni’ aktarmıştır. Çünkü şu an Batı’nın dünyaya uyguladığı sömürüye engel olacak tek gücün İslam olduğunu bilmekte ve buna göre hareket etmektedirler. “Oryantalistler Budizm, Hinduizm gibi insan kaynaklı dinler hakkında her zaman tarafsız/objektif oldukları halde, söz konusu olan din İslam olunca saldırgan ve aşağılayıcı bir dil kullanmayı tercih etmektedirler. Şurası kesin ki, Hristiyanlık âlemi İslam medeniyetini her zaman kendileri için bir tehdit olarak görmüşlerdir.” (Hamdi Zakzük, s. 104)

"Oryantalizm, bir hayali İslam tasarısıdır! 14. yüzyıldan itibaren Batı kendisini İslam'ın tam karşısındaki zihinsel mekanda konumlandırmış, arayı olabildiğince açmış ve peşin hükümlü tavırla, var olabilecek en aşırı noktaya ulaşmıştır: Oryantalizme!" (Hilmi Yavuz, s. 124) "Avrupalılar İslam'a diğer milletlerden daha aşağıda bir gözle bakarlar." (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 18) 1990'lı yıllarda "Bosnalı Müslüman kardeşlerimiz medeni Avrupa'nın gözleri önünde bir soykırıma uğramıştır. Haçlı zihniyeti günümüzde de bütün hızıyla devam etmektedir. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 9) İslam medeniyetinin hâkimiyetine karşı duyulan tepki, bir ideoloji halinde nesillerden nesillere intikal etmiş bulunmaktadır. Günümüzde Bosna-Hersek'te, Çeçenistan'da, Filistin'de, Afganistan'da, Irak, Azerbaycan ve Kıbrıs'ta cereyan etmekte olan hadiseler bu zihniyetin en açık örneği olarak gözlerimizin önündedir. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 42) Dinsiz ol veya Buda dinini kabul et; fakat kesinlikle, asla Müslüman olma! Medenileşmiş halkın ta haçlıların mutaassıp devirlerinden beri miras olageldiği İslam düşmanlığının etkisi pek yamandır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 151) "Oryantalizm İslam'ın tahribine yönelik önemli bir araç haline gelmiştir. Oryantalizmin ana görevi sömürgeleşmeye engel olacak İslam'ın pençelerini sökmektir. Oryantalizm, İslam'a Batılılaştırılmış bir yorum getirir ve cihat, ümmet, tevhid gibi İslami kavramların gerçek anlamlarını çarpıtır. (Asaf Hüseyin, s. 55) Hindistan ve Çin dahil, Doğunun öteki bütün medeniyetleri yenilgiye uğratılmıştır. Batıya bir türlü tamamen boyun eğdirilememiş görünen sadece İslam'dır. Batı kendi dini olan Hristiyanlık dahil her şeye galebe çalmış, kendine güvenini artırmıştır ama İslam karşısında bunu gerçekleştirememiştir. İslam'a olan düşmanlığı da bu nedenle artmıştır." (Asaf Hüseyin, s. 113) Günümüz yazarlarında da bu düşmanlık aynen devam etmektedir: "Hristiyanlığın zararlı bir rakibi var ise o da, İslam dinidir. İslamiyet'te bizim için kuvvetli ve tesirli bir düşmanlık vardır." (Sir William Muir, Muhammedan Controversy, s. 2) Aynı yazar şöyle devam etmektedir: "İslam'ın siyasi itibarı ortadan kaldırıldı; ama Avrupa'nın büyük devletleri tarafından icra olunan manevi nüfuz korkarız ki, nispeten daha az öneme sahiptir." (Sir William Muir, Muhammedan Controversy, s. 100) "Hiçbir din, İslamiyet'le ilgili iddia edildiği gibi, 'Batı medeniyetini tehdit ediyor' türünden bir değerlendirmeye tabi tutulmamıştır." (Said, Haberler ağında İslam, s. 13) "ABD'deki İslamofobi'nin büyükbabası kabul edilen Daniel Pipes, 1990'da 'National Review' için yazdığı bir makalede, 'Müslümanlar 'asimilasyona karşı en dirençli' görünenlerdir.' (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 34) diye yazmaktadır. Daniel Pipes 13 yıl sonra da benzer şeyleri tekrar eder: "Faşist ve komünist tehlikeleri yendik ve şimdi de İslamcı tehlikesini yenmemiz gerek. İslam hukukunun tümüyle uygulanmasını isteyenlere karşı çok katıyım. İslamcılığı milliyetçi bir Yahudi veya köktendinci Hristiyan'dan çok daha büyük bir tehdit olarak görüyorum." (Akşam, 08 Ocak 2013) "1990 Körfez savaşında ABD'de insanlar sohbetlerinde, "Gerçek İslam, sürekli bir tehdittir." diye kanaatlerini belirtiyorlardı. Halbuki Yahudilere zulmeden, sapkın mezheplileri yaktıran, Haçlı seferlerini düzenleyen, Asya ve Afrika halkları köle edinen, Engizisyon hâkimleri hep Hristiyanlardı." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 12-13)

"Oryantalizm, İslam dünyasında kendilerine karşı olan gücün temel unsurunun İslam dini olduğunu çok iyi kavramıştır." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 22) "Avrupa emperyalizmine karşı direnişin temel dayanak noktası dindir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 134) "Birinci Dünya savaşından sonra İslam dünyasında uyanma başlamıştır ve İslam'ın özellikle Batının sömürüsüne karşı çıkabilecek tek ideolojiyi temsil ettiği düşünülmektedir." (T. Hentsch, Hayali Doğu, s. 206) "Oryantalist düşüncenin temelinde hayali fakat kesin çizgilerle ayrılmış iki coğrafya yatar. İslamiyet'in kaderi çok özel bir düşmanlık ve korku ile izlenmek olmuştur. Bunun temel nedeni Batının İslamiyet'i Hristiyanlığa ciddi bir rakip olarak görmesidir. İslam, Batıya hiçbir zaman tümüyle boyun eğmeyen tek medeniyet olarak görülmektedir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 38-39) "İslam'ın yayılışı, durağanlaşan Hristiyanlığa kırbaç etkisi yapmıştır." (Thierry Hentch, Hayali doğu, s. 98) "Batı bizim aktüel gücümüzden çekinmemekte, Müslümanlarda var olan 'potansiyel güçten' çekinmektedir. En telaş ettikleri husus, etkili bir İslam devletinin

kurulması ve birleşik İslam bloğudur.” (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 111) “Batının yüreğinin en gizli köşelerinde hep bir Orta Doğu korkusu saklı kalmıştır. Ya Orta Doğu’da yeniden bir İslam uygarlığı ortaya çıkarsa! Ya birlik çizgisinde el ele verip yeniden tek ülke olursa o zaman Batılılar kimleri sömürebilecektir?” (Mehmet Kahraman, Batıdan kendimize bakmak, Yedi İklim, sayı 58, s. 38)

“Aydınlanma ve rönesanstan sonra da Batılı insanın zihni aynı kalmış, sadece şekil değişikliğine gidilmiştir.” (Süphandağı, s. 106) “Haçlı Seferleri'nin, askeri ve siyasi yönlerden hezimete uğramasından bu yana Batılılar İslamiyet'ten başka yollarla intikam almak fikrinden bir an olsun vazgeçmediler.” (Mustafa Sıbai, s. 95) “Haçlı seferleri ile istenen sonuç elde edilemeyince İslam’ı araştırma ihtiyacı doğmuştur.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 59) “İşgal; haçlı seferlerinin yenilgisinin intikamını almak Avrupa için her zaman bir ideal olmuştur. Bunun için de Müslüman ülkeleri çok iyi tanımak gerekmektedir.” (Edward Said, Oryantalizm, s. 68-70) “Oryantalizm Müslüman ülkelere egemen olmak için bir rehber vazifesi görür. Askeri ve siyasi istiladan sonra oryantalizm, Müslümanların zihinlerindeki manevi direnci zayıflatmak, onları din ve kültürleri hakkında şüpheye düşürmek için çalışmalara yönelmiştir. Bu sayede son kaleleri de düşürmek amaçlanmaktadır.” (Hamdi Zakzük, s. 46)

“Oryantalizm, siyasi bir organizasyondur. Müslümanlara egemen olmak için İslam'a ait bilgileri elde etmek isteyen bir organizasyondur. Sömürgeciliğin hizmetinde olan oryantalizmin amacı, Müslüman kişiliği ortadan kaldırmak, kültüre bağlılığı azaltmak, kişinin Allah ve peygamberi ile olan ilişkisini kesmektir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 17) “Misyonerliğin ileri karakolu olan müsteşriklerin esas gayesi, İslam’ın özünü teşkil eden esas kaynakları bulandırmak, Müslümanlarda inandıkları değerlere karşı tereddüt uyandırmak, onları şüphe girdabında boğmaktır. Onlar ihtilafları körükleyerek işe başladılar. Toplumlara hangi yol ve yöntemle gireceklerini öğrendiler. İslam medeniyeti, İslam kültürü gibi tamamıyla insanın istifadesine sunulmuş bir manzume karşısında şaşkına dönmüşlerdir. Halbuki ‘Batı almadan hiçbir şey vermez ve daima verdiğinin fazlasını alır.’ Onlar arkeolojik kazı yaparken bile antik kentleri ve eserleri çalarlar.” (Ali Osman Ateş, Oryantalistlerin Hz. Peygamber İle İlgili İddialarına Cevaplar, s. 11-1) İşin diğer bir yönü ise, Doğu hakkında yapılan bu araştırmalar sömürge ülkeleri için bir ön bilgi ve sömürüye altyapı niteliği taşımış, gerek aydın gerek devlet düzeyindeki küçümser ve sübjektif bakış açısı da sömürgecilere hem psikolojik hem de fikri altyapı oluşturmuştur. Yani "Oryantalizm, ilmi olmaktan çok sömürgecilik, misyonerlik, siyonizm, ticari çıkar gibi etkenlerin ilim kisvesi altında ortaya konmasından ibarettir." (Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 35) M. Hamdi Zakzük, ‘Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması’ adlı eserinin sunuş bölümünde “Oryantalizmin, sömürgeci Batının fikir ve zihniyetini temsil ettiğini, haçlı seferleriyle Müslümanların kuvvet kullanılarak yenilemeyeceğini anlayan Batının oryantalistler vasıtasıyla Müslümanları tanıyarak misyonerlerle Müslümanlara karşı sefere çıktığını” belirtir. “9 Mayıs 1636 yılında Cambridge üniversitesi Arapça bölümünün açılışında, bölüm başkanına hitap eden yazıda şöyle denilmektedir: “Biz sadece dil ve edebiyat öğretmek istemiyoruz, ticaretimizi artırmak yanında Kilisenin sınırlarını genişletmek, Hristiyanlığı yaymakta istiyoruz.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, Sunuş bölümünden, s. 8) “Ticaret, din ve askeri çatışmalar, oryantalizmin ana sürükleyici gücünü oluşturur. Doğu hakkında bilgi edinme, Avrupa'nın, Orta Doğu ve Asya üzerindeki yayılma tarihinden ayırt edilemez.” (Bryan S. Turner, s. 106)

Efendi onlardır!

“Oryantalistlerin de dogmaları vardır: "Batı gelişmiş, insancıl ve üstündür. Doğu ise aşağı derecedendir. Doğu Batılı bakış açısıyla tanımlanmalıdır.” (Asaf Hüseyin, s. 67) “Batının özgürlükten anladığı şey batılıların özgürlüğü, beyliği ve efendiliğidir.” (Erdem Bayazıt, İpek Yolundan Afganistan'a, s. 128)

"Batının diğer kültürleri hor görmesini mümkün kılan emperyalist gücüdür." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 21) "19. asırdaki ekonomik kalkınma Batıda büyük bir kibir ve ırkçı yaklaşımlara neden olmuştur. Güç kendilerinde olduğuna göre kendi dışında kalanların kendilerine hizmet etmeleri gerektiğine inanırlar. Bu da sömürgeciliğe yönelmelerine neden olmuştur. (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VI) "Batı medeniyeti ile övünmek ve Doğunun zamanımızdaki arka arkaya gelen mağlubiyetini görmeye alışmak Batılıları büsbütün şımartmış, şirretleştirmiştir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 173) "Avrupalılar, kendilerini bir merkez aktör olarak konumlandırabilmek ve sömürgeciliği meşrulaştırmak için Batılı ve çoğunlukla Hristiyan olmayan toplumları gayri medeni olarak tasnif etmek durumundaydı. Medeniyet kavramı da Avrupa merkezciliği ve Avrupa sömürgeciliğini meşrulaştırmak için elverişli bir araç olarak kullanılmıştır. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 39, 45) "Müsteşrikler, Batı medeniyetinin kafalarda egemen olmasını amaçlamaktadır. Kendi Medeniyetlerine bir çeşit kutsiyet meydana getirerek, alternatifsiz bir yol olduğu izlenimini vermeye çalışmaktadırlar." (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 9, 73) "Batılılara göre, Batı her zaman egemenliğin ve efendiliğin adıdır. Batı, Doğu ile arasına bir mesafe koymak, ayrım yapmak için oryantalizmin bilgi birikimi ve kendisine sunduğu donanıma başvurmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 104; Naif Yaşar, 17) "Batı, kendisine teslim olunmasını istemektedir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 120) Oryantalizm, "Doğu'ya hâkim olmak, onu yeniden kurmak ve onun âmiri olmak için Batı'nın bulduğu bir yol" (Edward Said, Oryantalizm, s.15-16) ve "bir sömürge doktrinidir. Amaç, Batının üstünlüğünü daha belirgin bir şekilde göstermektedir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, s 13) "Batı belli bir yaşam biçimini, kültür formunu ifade etmektedir. Batı sadece İslam dünyasını değil, Amerika'yı, Çin'i, Hindistan'ı, Afrika ve Uzak Doğu Asya'yı sömürgeleştirmiştir. Bu Sömürgecilik, etkilerini popüler kültürden ekonomik küreselleşmeye kadar pek çok alanda göstermeye devam etmektedir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 28, 33)

"Batı tarafından bilinmeyen, yok hükmündedir. Bir şey zamanla Batılı tarafından önce keşfedilir ve sonra da adam edilir." (Süphandağı, s. 67) Avrupa, tarihi kendini yücelterek, ön plana çıkararak okutur ve bunu Doğuya kabul ettirmeye çalışır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 18) 'Yakın Doğu' sözü ile 'Doğu Avrupa'yı kast ederken bile bu mekana olan sahiplenmeyi açıkça ifade etmektedir. Avrupa için kendisinin ilk defa gittiği her coğrafya birer 'keşif'tir. Coğrafi keşifler sözü de, Avrupa merkezli bir bakış açısının ürünüdür. Batı dışı her türlü bilim, düşünce yok sayılmıştır. Bu mümkün olmazsa, bilim insanlarının ismi değiştirilmiştir. İbni Sina'nın adı Avicenna, el-Kindi; Alkindius, İbni Rüşt; Averros olarak değiştirmiştir. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, s. 37) Mesela Amerika'ya niçin 'Uzak Batı' denmiyor? (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 15)

Aslında Montgomery Watt'ın "Endülüs'te Müslümanların kültürel üstünlüğü karşısında ezilen ve çoğu rahiplerden oluşan oryantalistler, kendi halklarına her şeye rağmen Hristiyanlığın üstün olduğunu gösterebilmek için İslam imajını çarpıttılar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 20) şeklindeki itirafının da gösterdiği gibi, ortada sadece bir kıskançlık vardır. Ve emperyalizm ile elde edilen güç sayesinde bu eziklik kendini üstün gö/ste/rme şeklinde devam ettirilmektedir!

"İslamiyet'le ilgili haberlerde de tam bir etnosentrisizm (kendi kültürünün bütün kültürlerden üstün olduğu inancı) vardır." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 12) Alexis de Tocqueville, "Hristiyanlık, modern ahlak kanunlarının en büyük kaynağıdır" (Michael Curtis, s. 229) derken Curtis, 'Hristiyanlık, medeniyetleri özgürlüğe ve demokrasiye taşıyabilmiş ve sosyal gelişim ve yüce vazifeler için gerekli bir koşul olmuştur' (Michael Curtis, s. 232) demektedir. "Batı, imtiyazlı ve hâkim olan, ilerici tarafı temsil eder. Doğu ise gericidir." (Mahmut Mutman, "Oryantalizmin Gölgesi Altında: Batı'ya Karşı İslam", Oryantalizm, Hegemonya ve Kültürel Fark, s. 28-31; Recep Şentürk, "Oryantalizm ve Sosyal Teori", Oryantalizmi Yeniden Okumak-Batı'da İslam Çalışmaları Sempozyumu, 11-12 Mayıs 2003, s. 45-47; İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 49) "Neyin müsaade edilebilir, neyin edilemez olduğuna ABD karar verir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 28) "18. yüzyılın sonlarında, Batı ötekine (Doğuya) karşı uygarlaştırıcı bir misyon yüklenmiştir. (Recep Boztemur, Marx, Doğu sorunu

ve Oryantalizm, Doğu Batı, sayı 20, I/135) "Oryantalist düşünce üstünlük psikolojisi içinde konuşur ve 'ötekini' söylemleri ile 'yeniden üretir.' Modernizm ise, Batı dışı toplumları Batılılaştırmayı hedefleyen bir ideolojik projenin adıdır. Oryantal söylem, 'öteki' olan Batı dışı toplumlara yetersiz ve eksik olduklarını empoze eder." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 12-13) "Batı, karşıtını üreterek varlığını canlı tutabilmektedir. Batı, sömürücü karakterini ve ötekine karşı militarist tutumunu gizlemektedir. Özne, Avrupa insanıdır. Öteki ise nesnedir. Öteki ile diyalog ya hâkimiyet kurmak ya da ötekini kendi içinde eritmek amacıyla geliştirilir." (Süphandağı s. 44, 51) "Osmanlı ve cumhuriyet aydınlarının da farkına varamadığı şudur: Avrupa'nın zihin tarihi, 18. yüzyılla sınırlı olan bir aydınlanma düşüncesine indirgenemez. Avrupa'nın zihin tarihi 'kendi karşıtını üreten süreçlerin' tarihidir." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 43) "Kendisini kalın duvarlar gerisine hapseden bir Avrupalının insanlık barışına bir katkıda bulunabilmesi beklenemez." (Süphandağı, s. 48) Çünkü onlar için "Her durumda odak noktası, Batıdır." (Alim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, s. 22) "Oryantalist söylemin başlıca özelliği, "Batı'nın benzersizliğini" göstermek için farkı vurgulamaktır." (Bryan S. Turner, s. 59) "Doğu'yu kurtarma görevinde Batı efendidir, Doğu'ya düşen rol ise efendi karşısında köle olmaktır." (Süphandağı, s. 114) "Asırlarca Batılılar tarafından ezilen Yahudiler, günümüzde Batılıların ileri karakolu olarak bir anda ezenlerin safına geçmiştir." (Kemal Tahir, Sanat Edebiyat Notları 4, s. 39) "Batı, kendini evrensel aklın ve medeniyetin tek temsilcisi olarak görmektedir." (Hıdır, s. 31) "Doğu kendini tanımlayamaz, savunamaz. Onun bir başkası tarafından temsil edilmesi gerekir; bu işlevi yapacak olan ise Batıdır." (Hilmi Yavuz, Modernleşme Oryantalizm ve İslam, s. 41) Kendi dışındakileri "üçüncü dünya" gibi kategorilere ayıran Avrupa'nın asıl amacı, dünyanın geri kalanının aşağılanması ve aşağılanmış haliyle farklılaştırılmasıdır. Böylece kendi üstünlüğünü daha rahat bir şekilde kabul ettirecek bir alan yaratmış olacaktır. Batının kurguladığı Doğu kavramı coğrafi olmaktan öte ideolojiktir. (Yüksel Kanar, Batı'nın Doğu'su, Avrupa Barbarlığının Küreselleşmesi, s. 1-2, 72) "Batının yükselişinde oryantalizmin payı küçümsenemeyecek kadar önemlidir. Zira oryantalizm, Batının üstünlüğünü vurgulamak, bu üstünlüğün yayılmasını sağlamak, ötekilere bunu inandırmak ve Doğunun farklılıklarını ortaya dökmenin, Doğunun zenginliklerini edinebilmenin ideolojisi olmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 68) "Batı, Batılı olmayanlara "çağdaş", kendisiyle "eş zamanlı" olma hakkı tanımaz." (Nilüfer Göle, "Batı Dışı Modernlik: Kavram Üzerine", Modern Türkiye'de Siyasi Düşünce, III/60) Batılı, olaylara iki ayrı pencereden bakar. Mesela bir "Fransız, kendi gibi Batılı komşusuna hoşgörülü iken öteki kabul ettiği ve yönettiğini zannettiği ülke halklarına ise alaycı, küçümser ve merhametsizdir." (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 41) "Oryantalizmin kurumsallaştırdığı zihinsel kopma, Doğunun Batı ile değil fakat Batının Doğu ile olan diyalogsuzluğunun asıl nedenidir. Oryantalizm, bir monologdur." (Hilmi Yavuz, s. 125) "Batı ötekini dışlayarak kendini rahatlatmıştır." (Süphandağı, s. 102) "Batılı ruh, kendi olumsuzluklarını ötekinin üzerine yıkarak günahlarından arınmayı düşünmüştür. Yunan'da yabancıyı barbar olarak gören düşünce, bütün Batı tarihi boyunca değişmeden devam etmiştir." (Süphandağı, s. 98, 104, 121) "Avrupa bireyi, her şeyi kendisi için isteyen, maddeye ancak ona sahip olmak ya da egemen olmak için yaklaşan bir bencilliğe sahiptir. Edgar Morin, 'Avrupa'yı Düşünmek' adlı kitabında, 'dialojik' diye bir kavramdan bahseder. Bundan kastı da, 'kendi karşıtını üretmek ve onunla çatışmasını sürdürerek verimli bir ilişkiye girebilmektir.' Morin, Avrupa kültürünün ayırt edici özelliğini anlayabilmek için bu kelimeyi kavramanın zorunlu olduğunu da belirtir." (Hilmi Yavuz, s. 47)

Sör Walter Scott'un 'Tılsım' adlı romanında cahillik ve kibir kendini şöyle gösterir: Roman kahramanı Sir Kenneth, Müslüman bir Arabı bir çölde köşeye sıkıştırır ve ona şunu söyler: "Bana asıl garip gelen nedir bilir misin? Sizlerin şeytanın evladı olmanız değil, bununla övünmeniz!" (Said, Oryantalizm, s. 138) "Sir William Eton ise 1799 yılında yazmış olduğu kitapta, Osmanlı İmparatoru için, "tanrının sesi ve gücü tek bir insanda birleşiyor" derken, başka bir yerde, "müftünün, dini ve ruhani konularda lider konumda olduğunu ve ayrıca subaylar, ulema ve bakanlardan oluşan büyük bir divanın da sultanın gücünün sınırlayıcısı"

olduğunu yazarak kendi ile çelişkiye düşmektedir." (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 69) Kısaca, Romalılardan beri kendilerinden olmayanlar barbardır: "Avrupa kültürü yüksek, diğer kültürler ise barbardır." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 16, 19) AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Josep Borrell'in "Avrupa bir bahçedir, dünyanın geri kalanı ormandır." (AA, 18.10.2022) sözü de bu zihniyetin değişmediğinin bir göstergesidir.

John M. MacKenzie: "Oryantalist incelemeler, Batının entelektüel, teknolojik, siyasi, askeri ve iktisadi üstünlüğünün ifadesinin bir yolu oldu. Oryantalizm iktidarın bir aracı ve hâkimiyetin sembolü bir yapıyı temsil eder, hakikati değil." (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, Küre, İstanbul, 2004, s. 4-5) derken Montesquieu ise 18. yüzyılda "Doğu despotizmi" fikrinin yayılmasına en büyük katkıyı sağlar. Halbuki kendisi Doğuya bir kez bile ayak basmamıştır! Doğuya seyahat yapmış olan Abraham Hyacinthe Anquetil-Duperron, 'Legislation Orientale' adlı eserinde, Doğuda despotizm kavramının tanıtıldığı gibi olmadığını, bireylerin serbestçe mülk sahibi olduğunu, hükümdarların da uyması gereken kurallar olduğunu, Doğu konusundaki yanlış anlayışın istisnalar, suistimaller ve ihlallerin abartılması, çarpıtılmasından kaynaklandığını söylemekte, Doğu despotizmi kavramı ile Avrupa'nın Doğuyu sömürme faaliyetlerini meşrulaştırdığını belirtmektedir. (Bulut, s. 81, 83) Devam eder "Montesquieu: 'Türkler dünyanın en çirkin insanlarıdır. Karıları da kendileri gibi kuru, huysuz, çirkindir. Türkler eşek olacaklar öbür dünyada. Sırtlarında Yahudileri Cehenneme taşıyacaklar.' Montesquieu bizi bu kadar tanır. Batı yazarlarında ciddiyet ve dürüstlük aramayacak kadar Batı irfanının aşinası olanlar için bu hükümlerin tek orijinal tarafı, terbiyesizliktir." (Cemil Meriç, Bu Ülke, s. 194) "Oryantalizm, Batılı emperyalist efendilerin Doğuyu işgal etmelerini meşrulaştırmış ve altyapısını hazırlamıştır. Orta Çağ sanatında birçok tabloda, Hz. İsa'yı çarmıha gerenlerden birisi Müslüman olarak tasvir edilir." (Naif Yaşar, s. 19) "Avrupa tarihi, ötekileştirerek sömürme tarihidir. Avrupa ötekini gözlemden daha çok hayal ile tasvir eder. Bu hayalin temelini korku, hedefini sömürü belirler. 17. yy. eserlerini inceleyen Montesquieu, 18 yy.'da 'Doğu desptizmini' ilan etmekte, Batılı ressamlar hiç görmedikleri (Oliver Kontny, Oryantalizm ve Ataerkillik Üzerine, Doğu-Batı, 20/121-136) haremin birçok resmini yapmakta idi. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 45, 60) Oryantalist ressamlar Avrupa şehirlerinde platolar oluşturmuş, hayallerindeki Doğu imajını buralarda resme dökmüş, harem veya köle pazarında diye resmettikleri kadınları ise, Avrupalı model veya kuzey Afrikalı Yahudi kadınlardan oluşturulmuştu. (Roger Benjamin, The Oriental Mirage, Orientalism, s. 7-31) M. de Chabrol, Mısırlılar hakkında, "Onlara 'en doğru fikirleri ve Avrupa uygarlığının aydınlığını' götürebilmiş olsaydık, bu adamlardan umutlu olmaya hakkımız olmaz mıydı?" (Bulut, s. 118) demektedir. İtalyan başbakanı Silvio Berlusconi'nin "üstün değerlere sahip Batı yeni insanları Batılaştırıp (Occidentalize) fethetmek zorunda." (International Herald Tribune, 27 Eylül 2001) derken "kökleri eskiye dayanan oryantalizmin hâlâ daha da devam ettiğini göstermektedir." (Bulut, s. 143) "19. yüzyılda Oryantalist bakış açısı tamamı ile tepeden bakan kibirli bir şekle dönüşmüştür." (Hamdi Zakzük, s. 39) "Lord Cromer, "Doğulular yalancıdırlar. İngiliz ırkının doğruluk ve asaletine ters düşerler." (Said, Oryantalizm, s. 62) derken, İsrailli Shotat ve Amerikalı Stam, "Bizim "ulus"umuz, onların "kabileleri"; bizim "din"imiz onların "hurafeleri"; bizim "kültür"ümüz, onların "folklorü"; bizim "sanat"ımız, onların "el işleri"; bizim "miting"lerimiz, onların "ayaklanmaları"; bizim "savunma"mız, onların "terörizmi" vardır." (Ella Shotat, Robert Stam, Unthinking Eurocentrism s. 2) demektedirler. "Batı Doğuyu anlatırken aslında kendini anlatmaktadır. Doğu despot ise aslında Batı despot değildir. Kölelikten bahsediliyorsa aslında bu Batının ne kadar özgürlükçü olduğunu duyurmayı amaçlamaktadır." (E. Said, oryantalizm, s. 144)

Batının gözünde Doğu tuhaftır, anlaşılmazdır ama Batı onu anlayacak kalıpları da bulmuştur: "Biz diğer kültürleri, onların tuhaflıklarını anlaşılabilir kılabilecek, önceden var olan bir kural ya da söylev içine yerleştirerek anlıyoruz." (B. Turner, Oryantalizm, Kapitalizm ve İslam, s.108) "Batı Doğu adına konuşmalı ve onu temsil etmelidir." (Bulut, s. 13) "Batının hayal dünyasında Doğu imajı;

gittikçe, gidip almaları için kendilerini bekleyen edilgen bir nesneye dönüşmektedir. Avrupa kendini dünyanın merkezinde görmekte, sadece merkezi değil tarihi de kendini merkeze alarak bir düzene sokmaktadır." (Bulut, s. 77) "Batıya hâkim olan üç etkin faktör vardır: Yunan felsefe ve aklı, Hristiyanlık inancı ve endüstri devrimi ile beraber ortaya çıkan emperyalist dünya görüşü." (Ömer Baharoğlu, s. 65) "Batının İslam algısını, hâkim medeniyet olma duygusundan ve Greko-Roman ve Yahudi-Hristiyan köklerinden bağımsız ele alamayız. Batı medeniyetinin kökleri Greko-Roman kültürü ile Yahudi ve Hristiyan geleneğidir. Eski Yunan kültürü, politeist yani çok tanrılı bir dine sahip idi. Yunan siyasi-toplumsal yapısı Yunan olmayanları barbar kabul ediyordu." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 14, 29) "Batı, Yunan-Roma ve Hristiyan üçlemesinin terkibinin sonucudur." (Süphandağı, s. 34, 44) "Oryantalistlere göre "tarih Yunanlılarla başlar." (M. Guidi, Trois de L'Institut de phlilogie et d'histoire orientales, s. 171) "Arap dünyasının kültürünü karşılamak amacıyla, antik çağın yeniden canlandırılması birçok cephede yürütülmüştür." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 74) "Oryantalistlere göre her şey Batı ile başlar ve biter." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 12) "Oryantalist mantık için insan denince antik çağdan itibaren günümüze dek Avrupa insanı anlaşılır. Geri kalanlar özne değil, incelenmesi gereken nesneler bütünüdür." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s.15) "Oryantalizmin görevi, Doğu'nun sonsuz karmaşıklığını, belli tipler, karakterler ve kurumlar haline dönüştürmektir." (Bryan S. Turner, s. 45) "Dünyanın Avrupalılaştırılması, evrensel bir kimlik üretmek anlamına gelmediği gibi, aksine tek tipleştirici bir özellik sergilemektedir. Müslüman'ın tanrı iradesi karşısında tek tipleşeceğinden söz eden oryantalist söylem, dünyanın, Avrupa merkezci bir söylemle 'Batılı özneye bağlı olarak tek tipleştiğini' göz ardı etmektedir." (Süphandağı, s. 141, 194)

Sömürgecidirler!

"Oryantalizm, Doğunun incelemesini ve elde edilen verilerin Batının siyasi ve iktisadi amaçları için kullanılmasını, Avrupa merkezciliği ve ötekileştirmeyi bünyesinde barındırır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 17) "Batılıların, Doğunun zenginliğine ve kültürel mirasına duyduğu ihtiyaç tarih boyunca devam etmiştir. Avrupa medeniyeti, Doğunun artı ürününü hem ticaret hem yağma yolu ile tarih boyunca elde etmiştir." (Bulut, s. 15, 19) "Oryantalistler, Batılı ülkelere akıl hocalığı yapmak için Doğunun dil, din, düşünce tarzlarını araştırmışlardır. Oryantalizmin hedefi, dinleri uğruna cihad etmek ve Hristiyanlığa alternatif olan İslam'ı kötüleyip, yerüstü zenginliklerini de sömürmektir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VIII) "Oryantalistler direkt olarak sömürge dairelerine bağlıdırlar." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 18) "Oryantalizmin teçhizatları ile kendini geliştiren Batı, oryantalizmi kullanarak Doğuyu sömürmeye çalışmıştır." (Ömer Baharoğlu, s 100) "Sömürgeciler, müsteşriklik kültüründen istifade etmişlerdir. Oryantalistlerin yazıları, emperyalizmin dokümanlarına dönüşmüştür. Sömürgecilik oryantalizme yeni bir boyut kazandırmıştır." (Ahmet Kavas, "Geçmişten Günümüze Fransız Şarkiyatçılığı ve Kurumları, s. 112-113) "Doğu hakkındaki araştırmalar, İtalya'nın sömürgeci yayılım politikalarının en değerli yardımcısı değil midir?" (A. Cabaton, L'orientalisme Musulman et L'Italie Moderne, III/24) "Emperyalizm için oryantalizm, kesinlikle bir ihtiyaçtır. Bu nedenle Napolyon 1798 de Mısır'ı işgal ederken yanında bilim adamları, araştırmacı getirmiştir." (Ömer Baharoğlu, s. 112) "Oryantalist Volney yaptığı Doğu seyahatleri ile Fransız ordusunu bekleyen tehlike, sıkıntı ve ihtiyaçları belirler. Ona göre İslam, Mısır toplumunun gerilemesinin nedeni, Kur'an birbirine zıt ve gülünç-tehlikeli yargılar dizisidir. (Bulut, s. 93) Curtis'in, "Fransa, Arapları akıllıca yönetmek ve kültürlerini veya Fas mimarisini tahrip etmemek için İslami hayat tarzı hakkında araştırmalar yapmalıdır." (Michael Curtis, s. 236) şeklindeki tespiti, oryantalizmin kime ve niçin hizmet ettiğini açıkça göstermektedir. "Oryantalizmi teşvik eden ana itici güç, ticaret, rekabet ve askeri çatışmadan kaynaklanır. Bu nedenle Orient/Doğu Bilgisi, Avrupa'nın Orta Doğu ve Asya'ya yayılımı tarihinden soyutlanamaz." (Bryan S. Turner, s. 67) Lord Curzon, 'Doğu araştırmalar okulları'nın açılımının önemini belirtirken "İmparatorluğun devamı için bunu zaruri gördüğünü, Doğudaki

mevkilerinin korunmasına yardım edeceğini" ifade etmekte idi. (Hamdi Zakzuk, s. 46) "Oryantalistler, İslam ile mücadele dürtüsü veya misyonerlik içgüdüsü ile görev yaparlar ve eserleri diplomatları, misyonerleri ve işadamlarını eğitmeye yarar." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 58) "Oryantalistlerin çoğu sömürüye aracı olmakta ve İslam'ı karalamaya çalışmaktadır." (Bulut, s. 76) "Oryantalistlerin çoğu, İngiliz şirketinin resmi görevlileri ile bazı misyonerlerden oluşuyor. İngiliz oryantalizmi, yöneten ile yönetilen arasındaki psiko-kültürel boşluğa köprü olmayı amaçlar. Oryantalistler, Hindulara İslam öncesi geçmişleri için sistematik bir bakış açısı sağlar. Oryantalistler, Hindistan'daki İngiliz düzeninin muhkem kullanması için araç olurlar. Oryantalistler, kamu görevlileridirler. İngiliz oryantalist siyaseti, Avrupa düşüncelerinin yayılımını sağlamıştır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, 35-37, 44) Sömürgecilik faaliyetlerinin yoğunlaştığı 18. yüzyılda tanışılan yeni toplumlarla ilişkilerin nasıl yürütüleceği sorunu ortaya çıkar. Sömürünün sürekliliğinin sağlanması gerekmektedir. Oryantalist çalışmalar işte bu aşamada hızlı bir ilerleme gösterir. (Bulut, s. 105) "19. yüzyılın ortalarından sonra Avrupa'nın Doğu hakkındaki görüşünü belirleyen etken emperyalizmdir." (Bulut, s. 110) "19. yüzyıldaki İslam araştırmaları, sömürgeci devletlerin dış politikalarına uzman desteği sağlamayı amaçlar." (M. Türköne, İslamcılığın doğuşu, s. 38) "Artık mümkün olan tek evrensellik vardır. Avrupa modelini bütünü ile benimsemek. Bu zorunludur!" (Bulut, s. 111) "Oryantalist değişimler, Doğu üzerinde egemenlik kurma arzularının yeni siyasi, sosyal, iktisadi ve askeri alanlarda meydana gelen değişikliklere uygun olarak gözden geçirilmesinden başka bir şey değildir." (Bulut, s. 124) "Doğu hakkında her konuşulduğunda aslında bir 'menfaatler örgüsü'nden bahsedilmektedir. Doğu, 'Batı'da ve Batı için' ifade ettiği ile önem kazanmaktadır." (Bulut, s. 166, 167) 'Batının masum olan bir Doğu fikri yoktur. 19. yüzyıldan sonra yeni bir oryantalist tipi ortaya çıktığını söyler Said ve 'İngiltere imparatorluk ajanı' oryantalistlerden bahseder. (Bulut, s. 171) "Emperyalizm, Oryantalist bilgiden yararlanmıştır." (Hamdi Zakzük, s. 43) "Batının Doğuya bakan yüzü sömürgeciliktir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 59) "19. yy. boyunca İslam ülkeleri baştan sona Batılı sömürgecilerin istilasına uğramıştır. İşgallerinin devamlı ve hâkimiyetlerinin sağlam olması için oryantalistlerin bilgileri özellikle önem arz etmeye başlamıştır. Birçok Oryantalist bizzat bu amaçla sömürgeci işgal kuvvetlerinin emrinde çalışmaya başlar." (Hamdi Zakzük, s. 45) "Batılılar Doğu üzerine ürettikleri tüm siyasal, dini, kültürel, askeri hedeflerde oryantalizme başvurmak zorunluluğundaydılar." (Ömer Baharoğlu, s. 89) "Oryantalizme yüklenen sorumluluk; Batı dışı toplumların geleceklerinin sömürgeci devletlerin tasarladıkları şekilde gerçekleşmesi için yeniden tasarlamaktır. Bu nedenle birçok Batılı ülke gibi ABD de, yeni egemenlik alanlarına ilişkin bilgi ihtiyacını karşılamak üzere peş peşe araştırma kuruluşları kurar." (Bulut, s. 153, 154) "Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması" adlı eserin takdim bölümünde Dr. Ömer Ubeyd Hasene şunları yazmaktadır: "Oryantalistler, misyonerlik ve sömürgeciliği ilmen destekleyen temel bir kaynak, fikren besleyen bir kök, sömürgeci güçlere ilmi malzeme üreten manevi bir madendir. Kültür savaşında, Müslüman nesilleri Batının hedeflerine yönelik eğitimde oryantalizmin kullanılmıştır." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 14; Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 27) "Oryantalist terimi 1973 yılında Paris'te düzenlenen 29. Uluslararası oryantalistler kongresinde terk edilmiştir. Bunun iki sebebinden biri de, oryantalizmin sömürgeciliğin suç ortağı olmasıdır." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 1-2) "Oryantalizm terimi 1973'te kaldırılmış, yerine insanları ürkütmeyecek bir kelime bulunmuştur: Modernleşme!" (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 55) Ayrıca Said'in de belirttiği gibi "Liberalizm, sömürgeciliğin ince yüzü." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 75) olarak dünyadaki hâkimiyetini devam ettirmektedir. İkinci Dünya savaşı sonrasında sömürgeci ülkeler sömürgelerine 'bir dizi taviz vererek' oralarda tutunabildiler. (Bulut, s. 135) Bu dönemde pek çok sömürgeye bağımsızlık 'verilmiştir.' Bu bağımsızlıklar 'emperyalizmin onayladığı' biçimsel türden bağımsızlıklardır. (E. Said, Kültür ve emperyalizm, s. 21) "Oryantalistler zamanla dışişleri bakanlığı ile irtibatlı çalışarak İslam dünyasının yöneticilerini de etkilemişlerdir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, Sunuş bölümünden, s. 8) "Avrupalılar sadece İslam topraklarını işgal etmediler

aynı zamanda, klasik İslam geleneği ile irtibatı koparılmış yeni siyasi ve fikri elitler ürettiler. Modernleşme adına yaşanan sekülerleşme ve köksüzleşme Batıya karşı derin şüpheler yaratmıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 40) "Batılılaşmış seçkinler arasında çıkan milliyetçi önderler" kendilerini yönetme hakkı talep ediyorlardı. (Bulut, s. 137) Bu sayede Batılılar devasa 'sömürge bürokrasisi' yükünden de kurtulmakta idiler. Ayrıca Batı dışı halkların tepkileri, artık, 'sömürgeci Batıya' değil, öncelikle toplumların idaresini ellerinde bulunduran "Batıcı seçkinlere" yönelmekte idi. Yeryüzündeki teknolojinin kaynağı da sınırlı ülkelerin elinde tutulmak (Oral Sander, 20 yy. tarihinin temel özellikleri, s. 32) isteniyordu. (Bulut, s. 138-139) Ülkemizde de "İlkokuldan üniversiteye kadar ders kitapları, oryantalistlerin Batı merkezli kurgu tarih yığınıyla doldurulmuştur. Batı, uygarlığın ve çağdaşlaşmanın beşiği olarak öğretilmektedir." (Soner Yalçın, Saklı Seçilmişler, s. 309) Dolayısı ile aslında "Oryantalizm, kültür emperyalizminin bir aracı haline gelmiştir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 14) Yani, "İslam ülkelerinde siyasi sömürgecilik azalsa da yerini kültürel emperyalizme bırakmıştır." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 188) Aslında "Oryantalistler yeni yeni Batılı devletlerin vesayetinden kurtulmaya başlayan devletleri boş bırakmamış ve Müslüman halkın maddi manevi yükselişlerine kızgınlık duymaya devam etmişlerdir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 100)

Görüldüğü gibi, Batı için "Doğunun mekanı, sömürgeleştirilmesi gereken bir arazidir." (Süphandağı, s. 60) "Oryantalistik çalışmalar, Doğunun güçlü taraflarını bulup zayıflatmaya dönük bir araçtır. Oryantalistik çalışmaların temelinde sürekli olarak Batının üstünlüğü anlayışı vurgulanır. Batı düşüncesine göre Doğu, Batının yönetimine ihtiyaç duyan cahil, ilkel toplumlardan meydana gelmiştir." (Naif Yaşar, s. 21-22) "Edward Said'e göre Doğu, Batının 'ekonomik kaynaklarının bulunduğu yer'in adıdır." (Süphandağı, s. 17) "Doğunun ekonomik kaynakları usulüne uygun sömürülmüştür. Sömürü hunharca ve vahşice gerçekleşmiştir. Geri kalan zamanda ise Doğuya düşen görev, bir pazar olmasıdır." (Süphandağı, s. 65) "Doğu, Avrupa için hammadde ve pazar anlamına gelir ve her ikisi için de oryantalist çalışma zorunludur." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 53) "Sömürge döneminin gayesi, Batılı ihtiyaçlara göre şekillendirilmiş insan gücü üretmekti. Diğer amaç da, bu pazarı Batılı tüketim malları için genişletmektir." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 69, 179-184) "Batı zevkleri, yaşam biçimleri reklam, gazete, filmler ve bireysel numuneler aracılığıyla yaygınlaştırılmıştır. Batılılaştırılmış insan gücünün üreticileri olarak Afrika üniversiteleri bunda önemli bir rol oynamıştır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 71, 72) Dolayısı ile "Ticari ham maddelerin ele geçirilme isteğinden sonra oryantalist bakış açısı bir siyaset aracı olarak da işlev görmüştür." (Oğuz Adanır, Occıdentalısme, Doğu batı dergisi, sayı 14, Nisan 2001, s. 100) "Sömürgecilik, tarih içinde değişik aşamalardan geçerek evrimleşmiştir ama asla ortadan kalkmamıştır. Aynı durum oryantalizm için de geçerlidir. Bugün de oryantalistler var ve bugün de "modern" oryantalistler geleneksel misyonlarını devam ettiriyorlar. "Uygar dünya" ile entegrasyondan (uygarlaştırmadan), "demokrasi", "insan hakları", "özgürlük" götürmeden dem vuruyorlar. En önemli örneklerden biri Bernard Lewis'tir. En meşhur oryantalistlerden olan Lewis, uzmanlığının gereğini ABD yönetiminin Ulusal Güvenlik Konseyi'nin danışmanlığını yaparak yerine getirmektedir Bugün halen, birçok Doğu uzmanının, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin Doğu üzerinde hegemonya tesisinde, savaş ve işgal planlarında görev aldığı görülmektedir." (Hakan Mertcan, Oryantalizm - Sömürgecilik İlişkisi, Milel ve Nihal inanç, kültür ve mitoloji araştırmaları dergisi cilt 4 sayı 2 Mayıs – Ağustos 2007, s. 26) "Oryantalist çalışmalar sömürünün zemin etütleridir. Bu çalışmalar, düşmanı ve sömürülecek olanı en ince ayrıntısına kadar tanıma sürecinin bir parçası olarak karşımıza çıkmaktadır. Oryantalizm, günümüzde küreselcilik (globalleşme), İslam korkusu, Türk korkusu, medeniyet ve demokrasi ve insan hakları getirme argümanlarıyla birlikte anılmaktadır. Yakın zamanda Bosna, Irak, Afganistan, Mısır ve Orta Asya'da Batı tarafından uygulanan birçok politika ya doğrudan emperyalist ve oryantalist uygulamalardır ya da bu uygulamaların değişik adları verilen örtük boyutlarıdır." (Cengiz Karataş, Emperyalizm Bağlamında Oryantalizm

Kavramına Bir Bakış, International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 9/5 Spring 2014, s. 1275)

"Misyonerliği ve oryantalizmi, dinsel ve siyasal emperyalizmin ta kendisi olarak göstermek ve Doğu toplumlarına sızan truva atı olarak görmek yanlış olmaz." (Ömer Baharoğlu, s. 51) "Bütün İslam âleminde, misyonerlik ve oryantalizm emperyalizmin iki ayağıdır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 214)

Misyonerlik yaparlar!

"Haçlı seferleri tam bir başarısızlıkla sonuçlanınca onların yerini oryantalizmin öncüleri olan misyonerler alır." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 196) "Oryantalizm de ortama göre şekillenen bir çeşit misyonerliktir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 223) "Haçlı hareketini rahatlatmak için oryantalizm çok boyutlu araştırmalara koyulmuştur." (Muhammed el-Behiy, s. 19) "Haçlı seferlerinin başarısızlığından ve ezikliğinden kurtulamayan Batı, bu ezikliği oryantalist metin ve söylemlerde saldırgan bir tutumla ve hayali kurgulamalarla gidermeye çalışmıştır. Oryantalizm vasıtası ile İslam hakkında iftiralar ortaya atılmış ve İslam saldırgan, yakıp yıkan, şeytani duygularla simgelenen bir din olarak sunulmuştur. Hristiyan Batı, İslam'ın Hristiyanlığın yaygın olduğu coğrafyalarda geniş bir kesimin gönlünü fethetmesini hiçbir zaman hazmedememiştir. Buna karşı en kapsamlı tepkiyi Haçlı Seferleri ile gösterilmiştir. Fakat amaçlarına ulaşamayınca, Müslümanların karşısına, silah yerine misyonerlikle çıkmaya karar vermiştir." (Ömer Baharoğlu, s. 38-39) "Oryantalizm, 'ilk defa rahipler eliyle' başlamıştır, günümüze kadar da 'aynı şekilde' devam etmektedir. Hristiyan Batılıların gözünde İslam, Hristiyanların tek rakibi durumundadır. Her şeyden önce birer din adamı olan rahipler, İslam araştırmalarında misyonerlik hedeflerini unutmadılar. Müslümanların manevi miraslarına şüphe sokabilmek için İslam'a ait bütün değerleri, kendi kültürleriyle yetişmiş Müslümanların gözünde küçük göstermeye çalışmışlardır." (Mustafa Sıbai, s. 38, 39, 91) "Hazreti peygamberin peygamberliğinin güvenilirliğine ve İslam'ın ilahi kaynağı olan vahye şüphe sokmayı amaçlarlar. Oryantalistlerin hepsi ya Musevi ya Hristiyan'dı. Kendi peygamberlerini kabul ederler ama Hazreti Muhammed'in peygamberliğini kabul etmezler. Bu durum, çoğunluğu ruhban, papaz veya misyoner olan bu insanların benliklerine işlemiş dini taassuptan kaynaklanan inadi inkardan başka bir şey değildir. Oryantalistler, Kur'an'ın Allah tarafından indirildiğini de kabul etmezler. İslam'ın da ilahi bir din olduğunu inkar ederler. Buna delil olarak, İslam dini ile Hristiyanlık ve Yahudilik arasındaki bazı benzer noktalara dayanan kuru iddialar ileri sürerler." (Mustafa Sıbai, s. 44-45) "Onlara göre ilahi dinlerin esasları birbirine zıt olmalıdır. Sanki bir dini gönderen Allah, diğerini gönderen Allah'tan başka bir varlıktır." (Mustafa Sıbai, s. 47) "Oryantalizm akademik bir çalışma gibi gözükür ama aslında o, misyonerlik ve sömürgeciliğin bir parçasıdır. Oryantalizm, askeri savaş yerine fikri bir savaş olarak yeni bir şekil almış çağdaş haçlı savaşlarının bir parçasıdır. Amaçları, Müslümanları Batılılaştırmak ve İslami kimliklerini eritmektir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 12, 127) "Emperyalizm, İslam âleminde nüfusunu sürdürmek ve rahat bir şekilde yerleşmek için misyonerlik ve oryantalizmi araç olarak kullanır. Oryantalizmi hazırlayan başka sebepler, ticaret ve siyasettir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 230) "Oryantalizmin hem akademik, hem emperyalist ve hem de misyonerlik amacı bulunmaktadır. Hristiyanlaştırmak istenilen kişilerin dillerini bilmek de zorunlu görülüyordu."(Bulut, s. 7-8) "Hristiyanlaştırmak istediği kimselerin dillerini bilmek zorunlu olduğu için oryantalizm, yani Doğu dil ve kültürlerine yönelik çalışmalar misyonerlikte önemli yer tutar." (Hamdi Zakzük, s. 31) Misyonerliğe hazırlık için öncelikle Doğu dillerini öğrenme faaliyetine geçerler. 'Kur'an-ı Kerim'i Latince'ye, İncil'i Arapça'ya çeviren ve Fransa'da ilk defa Arapça'nın gramerini yazan.' (DİA, postel-guillaume-wilhelm maddesi) Fransız Guillaume Postel, 'Arapçayı güzelce öğrenen kimse, İncil kılıcıyla bütün Hristiyanlık düşmanlarını yenip, onların kendi inanç ilkeleri ile karşılarına çıkıp onları mağlup edebilir. Bir tek dili bilmek suretiyle kişi bütün

dünya ile ilişki kurabilir.' (M. Hamdi Zakzuk, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 19) şeklindeki beyanıyla amacını açıkça ilan etmektedir. Müslümanları Hristiyanlaştırmak amaçlı bu çalışmalar 13. yüzyılda yoğunlaşmıştır. 1312'de Viyana'da Arapçanın 5 Avrupa üniversitesinde öğretilmesine karar verilir. Amaç Hristiyanlaştırmak yoluyla Müslümanlara boyun eğdirmektir. (Johann Fueck, Die Arablaction Studien in Europe, s. 21-22) Haçlı seferleri ile siyasi ve ekonomik bazı başarılar elde edilse de, dini anlamda fazla bir başarı elde edilemez. Bu nedenle Hristiyanlaştırma yöntemi değiştirilir: Roger Bacon'a göre "Tebliğ/misyonerlik Hristiyanlığın genişleyebileceği yegâne yöntem ve yoldur." (Opus Majus, s. 121) "Oryantalistin hedefi, Batı için potansiyel tehlike gördüğü İslam'ı türlü oyunlarla 'objektif görünerek' eleştirmek, kendi vatandaşlarını uyarmak, Müslümanları, dinlerinden soğutmaktır." (Prof. Dr. Mehmet Maksutoğlu, Oryantalist Anlayış, Mirat Haber, 08 Eylül 2019) "Bu memleketlerde sömürgecilerin uzun müddet oturabilmeleri için Müslümanların dinlerinden uzaklaştırılmaları gerekiyordu." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 14) "Louis Massignun: "Onların her şeylerini yıktık, derin bir boşluğa düştüler." diyerek hedeflerine ulaştıklarını, Nöldeke de: "Eserlerimin gayesi, Doğuyu ne kadar küçük gördüğümü kanıtlamaktadır." derken ne kadar objektif olduklarını (!) göstermektedir." (Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 41-43)

Batıda İsa tanrı kabul edildiği için Hz. Muhammed de put ilan edilmiş, İsa ile ilgili kaynak eserler hep polemik dolu olduğu için de Efendimizin hayatını anlatan siyer kitaplarına da bu gözle bakılmıştır. Yani Batı, kendi dininde gördüklerini İslam'da da aramıştır. Bulamayınca da çarpıtmış, değiştirmiş ve polemikleştirmiştir. Spencer'in -ve aslında çoğu oryantalistin- İslam'a bakışını K. Armstrong şöyle eleştirmektedir: "Meselelere bakışında temel bilgi hataları yapmakta, mevcut delilleri kasten değiştirmekte, okuyucuyu aldatmaktadır. (Armstrong, Balancingvthe Prophet) Amerikalı yazar Sherry Jones'un, 'The Jewel of Medina' adlı romanı için de Texas üniversitesinden İslam tarihi uzmanı Denise Spellberg şöyle yorum yapmaktadır: "Benim kurgu dolu çalışmalarla sorunum yok. Ancak, tarihi belgeleri kasten çarpıtan çalışmalarla problemim var. Bu eser, Batıdaki insanların İslam hakkındaki cahillikleri üzerinden avantaj elde etme girişiminden başka bir şey değildir." Yazar Jones'un Şiilerle olan bağlantısı da ilgi çekicidir. Hz. Aişe hakkındaki negatif iddialarının arkasında da Şiilerin olma ihtimali fazladır. (Hıdır, s. 387-388)

"Misyonerlik ve oryantalizm aynıdır. Aralarındaki fark şudur: Oryantalizm, araştırma süsüne bürünmüş ve araştırmalarının, akademik bilimsel araştırmalar olduğunu söylemiştir. Misyonerlik ise, sadece halk arasında ve halk seviyesinde kalmış ve onlara yönelik olmuştur." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 218) "15. yüzyılın ortalarında Segovia'lı John savaş yerine diyalog ile Hristiyanlığın yayılması ve bunun için de Kur'an'ın da çevirisinin yapılması fikrini savunmuştu." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 74) "Nicolas de Cusa ise, 'Cribratio Alcorani' adlı kitabında Kur'an'ı tümden reddetmek yerine, pek çok ayeti bağlamından koparark teslisi destekleyecek şekilde yorumlamaya ve bu şekilde Hristiyanlığın gerçek kurtuluş dini olduğunu Hz. Muhammed'e tasdik ettirmeye gayret eder. Ona göre teslis Muhammed'in onayladığı bir görüştür. Yine Nicolas'a göre Hz. Muhammed 'İsa ölmedi' derken bedenen değil ruhen ölmediğini kastetmiştir. Zaten Kur'an'a göre Allah yolunda ölenlerin gerçekte diri olduğu da ifade edilmektedir!" (Nicolas de Cusa, Cribratio Alcorani, s. 1033) "Tek bir dili (Arapça) öğrenmek suretiyle yenilebileceğini ileri sürenler" (Edward Said, Oryantalizm- el- İstişrak-, s. 81; Fuck, Die Arablaction Studien in Europe, s. 39) olduğunu gibi, bu amaç yanında "ticaret ve Hristiyanlaştırma" gibi hedeflerin de yan yana olduğunu ifade ederek, misyonerlik ile oryantalizm arasındaki ilişkiyi ortaya koyanlar da vardır." (Hamdi Zakzük, s. 33) Görüldüğü gibi gerek Kur'an, gerek İslam ve gerekse "Hz. Peygamberin hayatına dönük oryantalist ilginin dini, siyasi, sanatsal, edebi, sosyo-kültürel, ekonomik pek çok sebebi vardır." (Hıdır, s. 24) Ama kesin olan, oryantalizmin emperyalizm kadar Hristiyan misyonerliği için de kullanıldığıdır! (R. Paret, The Study of Arabic and Islam at German Universities, s. 5; M. Rodinson, Batıyı Büyüleyen İslam, s. 46; M. Hamdi Zakzûk, Oryantalizm veya Medeniyet Hesaplaşmasının Arka Planı, s. 8)

‘Batı Medeniyeti’ adlı yazımızda da bu konu ayrıca ele alınmıştır.

“19. yüzyılda bir Türk tehdidi kalmamıştır.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 21) Hatta İslam tehdidi bile! Artık İslam ülkelerinin toprakları hatta daha da önemlisi eğitim ve kültür yolu ile Müslüman halkların zihinleri işgal edilmiştir. Doğal ve tarihi zenginlikler sömürülmüş, İslam'ın sadece birkaç ritüeli, o da ruhsuz ve amaçlarından yoksun şekilde toplumlarda uygulanır hale gelmiştir. O halde hâlâ bu İslam korkusu nedir, nedendir?! Aslında kendisine düşman ilan etmediği zaman birbiri ile kanlı mücadelelere giren Batı medeniyeti, İslamofobi sayesinde hem iç dinamiklerini canlı tutabilmekte hem de bu tehdidi göstererek büyük rantlar elde etmektedir. Tüm toplumların zihni altyapılarında ise şu endişe mevcuttur: Ya bir gün bu Müslüman halk yeniden uyanırsa! Veya bize dönük asıl sorulması gereken soru; ‘Biz Müslüman halklar bu gücün, cevherin, değerin farkında mıyız acaba?!’

İslamofobi, Yunanca ‘korku’ anlamına gelen ‘Phobos’ kelimesinden türemiştir. Terim olarak ‘İslam’dan korkma, çekinme ve uzak durma’ anlamlarına gelmektedir. The Runnymede Trust tarafından 1997 yılında hazırlanan ‘Islamophobia: A Challenge For Us All’ isimli raporda İslamofobi, “Müslümanlara karşı duyulan temelsiz korku ve hoşnutsuzluğu ihtiva eden bir bakış açısı veya dünya görüşü” olarak tarif edilmiş ve Müslümanlara karşı toplumsal dışlama ve ayrımcılık olduğu vurgulanmıştır. (Lacivert Dergi, 04 Haziran 2014) Avrupa Irkçılık ve Yabancı Düşmanlığı İzleme Merkezi tarafından 2015’te yayımlanan İslamofobi Raporu’nda ise İslamofobi, ‘Müslüman karşıtı ırkçılık’ olarak tanımlanmıştır. “İslamofobi bugün maalesef Avrupa Devletleri, kurumları ve toplumlarında normalleşmiş olan bir ırkçılık türüdür.” (SETA Avrupa İslamofobi Raporu 2017) “İslamofobi, İslam ve Müslümanlara duyulan nefret, düşmanlık ve ayrımcılıktır.” (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 46) Ayrıca Ramon Grosfoguel, “Biyolojik ırkçılığın yerini kültürel ırkçılığa bıraktığını” (Grosfoguel, Colonial subjects/Koloniyal özneler, s. 25) belirtir. Artık “Yeni ırkçılık, kültürel ırkçılık” (Emine Erden Kaya, Şenol Durgun, Irkçılığın dönüşümü: kavramsal ve kuramsal bir analiz, Akademik Hassasiyetler, 2020, cilt: 7, Sayı: 13, s. 92) halini almıştır. AB Bakanı Ömer Çelik de aynı noktaya dikkatleri çeker: "Avrupa'da ırkçılığın yerini İslamofobi almıştır. Yeni ırkçılık kültüreldir." (Haber Türk, 1.4.2017) Günümüzde artık “Genetiğe dayalı biyolojik ırkçılığın ve kan bağının yerini kültür temelli bir ırkçılığa bırakması, karşımıza İslamofobi sorununu çıkarmış; sadece Avrupa değil, Amerika ve tüm dünyada varlık gösteren İslam düşmanlığının meşruiyeti olarak bu yeni tür ırkçılık modeline tüm dünya sıkı sıkı sarılmıştır.” (Sena Okumuş, Almanya’da aşırı sağın teşkilatlanması ve İslamofobi, yüksek lisans tezi, Ağustos 2021, s. 1) “Irkçılık, Avrupalıların içini kaplamıştır. Onlara göre beyaz adamı dayanak olarak almayan diğer medeniyetler, aslı ve temeli olmayan çürük medeniyetlerdir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 137)

“İslamofobi, Batı'nın İslam'ı kendi istediği şekilde insanlığa tanımlama çabasıdır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 91) “İslamofobi, Müslümanların siyasi alanda düşmüş oldukları zayıflıktan kaynaklanmaktadır. Dağılmışlık, kendimizi ifade edememe başkalarının karalamalarının önünü açmaktadır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 90) Aslında “İslamofobi tarihi neredeyse İslam’ın doğuşuyla aynı yaştadır. İslam yeryüzüne indiğinden beri onu sevip kabul edenlerle birlikte kin besleyip düşmanlık yapanlar her zaman olmuştur.” (Ali Akdemir, Avrupa’da İslamafobi, Küresel Siyaset, 8 Ağustos 2020)

Avrupa kültürü, kendisini Doğu kültüründen ayırıp, Doğu ile mukayese ederek “güç” ve “özdeşlik” kazanmıştır. Oryantalist fikirler, daima bu medeniyetler arasında yaşanan tarihi problemleri ve çelişkileri ‘canlı tutarak’ bugüne taşımıştır. İslamofobinin ekonomik temelli olduğu gibi tarihi ve dini temeli bulunmaktadır. Basın ve siyasilerce devamlı bu korku canlı

tutulmakta ve oy ve paraya dönüştürülmektedir. “Oluşturulan imaj, daha çok imajı oluşturanlar tarafından özellikle basın yayın, bilim ve sanat yollarıyla geniş kitlelere aktarılır, onlara uzun vadede kabul ettirilir ve bundan uzun vadede ‘çıkar’ elde edilir.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, S. 40) “Bağnaz blog yazarları, ırkçı politikacılar, kökten dinci liderler, Fox Haber uzmanları ve dindar siyonistler bir nefret endüstrisi kurmuşlardır. Başka birileri için kılıç şakırtıları, finansal olarak kazançtır.” (Nathan Lean, s. 40, 58) “Çoğu Amerikalı ve Avrupalı için onlara İslamiyet’i sunan kültürel mekanizma, büyük çapta, radyo televizyon, gazete ve dergilerden oluşur. Eğer İslamiyet bize karşı ise, bizim de ona bir tepki geliştirmemiz gerektiğinden kuşku duyulmayacaktır. Asıl istenen de budur.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 80) "Özellikle Batı medyasının yoğun kampanyası, birçok sıradan insanın zihninde İslam ve Müslüman terimlerinin terör, anarşi, savaş, kan, intikam ve şiddet çağrışımı yapmasını sağlamıştır." (Prof. Şinasi Gündüz, Dinsel şiddet, Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık, s. 10) Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş’ın ifade ettiği gibi: "Medya, İslam karşıtı eylemlerin lokomotif gücüdür. Emperyalist amaçlarla üretilen ırkçı içerikler medya vasıtasıyla yayılarak dünyadaki İslam karşıtı eylemlere zemin hazırlamaktadır." (Habertürk, 10.04.2023)

İslamofobiyi canlı tutan, körükleyen ve öncülük edenler: Haçlı askerleri, gezginler, ressamlar, edebiyatçılar, sanatçılar, filozoflar, din adamları, misyonerler, oryantalistler ve medyadır. "Bazıları dini bazıları da seküler-kültürel gerekçelerle İslamofobik bir düşmanlık içine girilmektedir." (İbrahim Kalın, Derin Tarih, Ocak 2018, Sayı:70, s. 49) “Avrupa siyasetinin tıpkı eskiden bir “Yahudi Sorunu” icat ettiği gibi günümüzde de bir “Müslüman Sorunu” icat ettiği görülmektedir. İslam düşmanlığı Avrupa’nın siyasi, ideolojik ve ekonomik krizinin başat göstergelerinden biri haline gelmiştir. İslam düşmanı söylemlerle, Avrupa’nın Müslüman dünyaya müdahalelerini meşrulaştıran bir dış politika aracı olarak dışarıda bir dış düşman ve iç siyasetteki başarısızlıkların üstünü örtmek için Müslümanlar hedef gösterilerek içeride de bir iç düşman yaratılmak istenmektedir.” (AA, 15.06.2021) "Sömürgeci Avrupa devletlerinin Batı-dışı toplumları bir 'öteki' olarak eşit yahut muhatap kabul etmeleri söz konusu değildir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 233) Bunun sonucu olarak da ne yazık ki, Dortmund üniversitesinden Wolfram Richter'in ifadesiyle, "İslam karşıtlığı, Avrupa'da uyanan antisemitizm hastalığının yeni bir yüzüdür. Yeni holochost'un kurbanları ise Müslümanlar olacaktır.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 381) Artık Batıda insanlar rahatlıkla “İslamiyet’i hoşunu gitmeyen her şeyle bağdaşlaştırabilmektedir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 76) “Sömürgeciliğin düşünüş ve görüşü Batının kurumlarında çok güçlü bir şekilde yerleşmiştir. Sömürgeci düşünüş ve görüşlerini devam ettirmek amacıyla ders kitapları ve çocukların hikaye kitapları gençlerin zihinlerini İslam aleyhine düşüncelerle doldurmak için kullanılmaktadır." (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 95) “Danimarka halk okullarındaki 5. sınıf öğrencilerine din dersinde okutulması planlanan yardımcı kitabın ‘İslam'la ilgili bölümü, terörizm başlığı altında’ anlatılmaktadır. Kitapta 'her ne kadar her Müslüman terörist değil ise de, her terörist Müslüman'dır.' ifadesi yer almaktadır. Kitabın yazarları papaz olan Chiristian Meidahl ve eşi Henny Nörgaard'dır.” (Milliyet, 21.11.2006) Halbuki doğrusu şudur: “Her Hristiyan emperyalist değilse de, hemen tüm emperyalistler Hristiyan’dır!”

Aslında “Müslümanlar üç yüz yılı aşkın süredir sürekli şiddete, işgallere, savaşlara ve katliamlara maruz kalmışlardır. Yeraltı ve yer üstü kaynakları sömürülmüştür. Günümüzde de bilinçli ve sistematik bir şekilde Müslümanların kutsallarına hakaret edilmekte, değerleri aşağılanmaktadır. İslam toplumları somut işkencenin yanında soyut ve kültürel bir işkenceye de tabi tutulmaktadır. Günümüzde İslamofobi güçlenerek Batı’da bir endüstri haline gelmektedir.” (Diyanet İşleri Başkanı Prof. Mehmet Görmez, AA, 18.05.2013) Aslında bir korku değil, tarihi kökleri olan bir düşmanlık söz konusudur: “Avrupa’da İslamofobi değil, İslam düşmanlığı vardır.” (Türkiye, 5.8.2014) “İslamofobi üzerinden otoriter bir avrupa inşa edilmektedir. İslam düşmanlığı

üzerinden yeni bir Avrupa dizayn edilmektedir ve bu yeni Avrupa'nın daha özgürlükçü bir Avrupa olmayacağı da açıktır. Aksine İslam düşmanlığı üzerinden daha otoriter ve daha sağcı bir Avrupa inşa edilmektedir. 'Müslümanları ötekileştirmenin ve onlara ayrımcılık yapmanın hukuki, siyasi, toplumsal ya da iktisadi ciddi bir bedeli de yoktur.' Bu iddiamızın basit bir kanıtı da vardır. Sadece bugün Avrupa'da Müslümanlarla ilgili yapılan herhangi bir tartışmanın ya da yasanın başka bir dini cemaati hedef aldığını düşünelim. İslamiyet kelimesini silelim ve yerine Hristiyanlık, Yahudilik, Budizm veya başka bir dini yazalım. Sonuç hepimizi şaşırtacaktır." (Enes Bayraklı, SETA, 8 Aralık 2020) Artık "İslamofobi, cezası olmayan bir ayrımcılık türü halini almıştır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 242) "Avrupa'nın zihin tarihinin ürettiği birey, 'özel birey'dir. Bencil, kendi benliğini her şeyin üstünde tutan bir birey. Almanlarla Fransızların özgür insanlar oldukları doğrudur ama özgürlük kavramını 'yalnız ve yalnız kendileri için' geliştirmiş oldukları da aynı ölçüde doğrudur." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 45)

"Haçlı savaşlarında sömürgecilik konusunda bir başarı elde edemeyince Batı İslam ile barışarak Müslümanların inancını zayıflattıktan sonra fikir bazında savaşa devam eder. Zamanla sömürgecilik ile güçlerini toplayan Batı, yeniden saldırıya başlamıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 21) "Batılı zihninde hiç düşmeyen Türklere karşı eziklik ve onlardan intikam alma güdüsü, güç Batının eline geçince onu harekete geçirmiştir." (Ömer Baharoğlu, s. 91) 'İnsan Irklarının Eşitsizliği Üzerine' isimli bir eser yazan Fransız düşünür Arthur de Gobineau, "Türklerin de içinde bulunduğu sarı ırk ile insan değil de insansı sayılan siyah ırk medenileşmeye yönelik tabii bir isteksizliğe sahiptir." (Gobineau, The Inequality of Human Races, s. 205) demektedir. Bu anlayış bir istisna değildir ve günümüzde aydın kabul edilen kişilerce de savunulmaktadır. Batılı-beyaz ırkın diğer ırklardan üstün olduğu fikri Batı'da filozof Voltaire, sosyal bilimci Montesquieu gibi aydınlar tarafından da devam ettirilmiştir. İngiliz filozof John Lock "İnsan beyazdır. İnsanın özünü içeren şey, beyazın özünü de içerir" (Koray Şerbetçi, "İslamofobinin Tarihsel ve Kültürel Kökenleri", İslamofobi ve Batı'da Yükselen Irkçılık, s. 11-13) diyerek ırkçılığın felsefi boyutunu da özetlemiştir! Filozof Hegel de, "Siyahların doğuştan özgürlük dürtüsüne sahip olmadıklarını ve çocuksu mahluklar olduklarını" düşünmektedir. (Selim Özarslan, Avrupa'da İslamofobi'nin Tarihi Kökleri ve Güncel Nedenleri, s. 67) Irkçı politikacı G. Wilders bile, ırkçılığı reddeden 'Kur'an'ı, 'faşist bir kitap' olarak nitelendirebilmiştir.' (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 371)

1603 yılında 'General History of the Turks/Türkler'in Genel Tarihi' isimli eseri yazan İngiliz papaz Knolles, Türkleri, "dünyaya dehşet saçan teröristler" olarak tanımlamakta idi. Shakespeare'in cümlelerinde Türk, "şehvetperest", "cinsel edepten mahrum aciz bir hayvan", "zalim ve sinsi bir insan" olarak takdim edilmektedir. Luther ise Türkler'i kötülemek için daha da ileri gider ve 'Türk'ü, cisimlenmiş şeytan ya da şeytanın ta kendisi olduğunu' ileri sürer. İslami fetihlerin hemen akabinde oluşmaya başlayan bu imaj çerçevesinde Hristiyanlık "Tanrının dini"; Hristiyanlar "Tanrı'nın askerleri"; Müslümanlık "şeytanın yolu", Müslümanlar ise "şeytanın askerleri" idi. Dolayısıyla, iki din ve iki dinin mensupları tam zıt istikametlerde duruyorlardı. (Prof. Dr. Mehmet Özdemir, İslami Araştırmalar Dergisi, C. XIII, S. 2, 2000, s. 174-177) Shakespeare'in Othello'sunda 'Iago' karakteri kendini savunurken şöyle söylemektedir: 'Gerçekten doğru söylüyorum, yoksa Türk olayım!' Aynı oyununda dövüşen iki adamına Othello, 'neden kavga ediyorsunuz, Türk oldunuz da mı bu kadar barbarsınız?' diye bağırmaktadır. Başka bir oyununda da öldürülen bir Türk için, 'Sünnetli köpeğin boğazını kesiverdim' diye yazmaktadır." (Beyazıt Akman, Kayıp Tarihin İzinde, s. 151, 152, 159) "Fransızların 'Chansen de Roland' adlı destanlarında da 'putperest olarak nitelenen Müslümanlar, Hristiyanlar kadar asil, yiğit ve cesur olmayan şeytanın temsilcileri ve Hristiyanların karşı imajı olarak' sunulmaktadır." (Fuat Boyacıoğlu, Fransızların Roland Destanı'nda Dinsel Bağnazlık ve Tarihi Olayların Çarpıtılması, Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 27, s. 73) Voltaire, 'Bütün tarihçiler, uyduruk masalları tekrar edip durdular. Fatih, İstanbul'u kan ve ateşe boğan bir barbarmış. Çoğu birer alfabetik yalan dergisi olan sözcüklerimizde böyle gülünç masallara sık sık rastlanır.' (Voltaire, Türkler Müslümanlar Ötekiler, s. 32) itirafında bulunmaktan da geri

kalamaz. Marc Galle ise, ‘Sözcüklerimiz, Türk kimliği ile ilgili olumsuz tanımlar içeren deyimler ile doludur.’ derken abartmamaktadır: Fransızca ve İspanyolca’da ‘suçlu’ anlamına gelen ‘Türk kafası’ (Cabeza de Turco, tete de Turc) ve Almanca'da ise ‘sahtekar’ anlamında (Türken) deyimleri kullanılır. İngilizcede, Türk aynı zamanda ‘gaddar, vahşi insan’ anlamında kullanılmaktadır. (Galle, Sevilmeyen ülke Türkiye, s. 11) İngilizcede, 'yaramaz çocuklar' için kullanılan kelime, 'küçük Türk' şeklindedir. Primo Levi'ye göre 'musulman' sözcüğü Nazi toplama kamplarında, 'pes eden' tutuklular için kullanılmıştır. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 30) “Alman halk sanatında Türk imajı, din düşmanı ve Hristiyanlık için bir tehdit biçiminde ortaya çıkar. Türklere atfedilen cinayet ve gaddarlık öykülerine geniş yer verilir.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 27) “Kaffeelied adlı Alman şarkısında, ‘Çok kahve içilmemesi, bunun bir ‘Türk içkisi’ olduğu, insanları hasta edebileceği’ iddia edilmekte, ‘kahveyi bırakamayan Müslüman gibi olunmaması’ gerektiği ifade edilmektedir.” (Ali Osman Öztürk, s. 49) Stemmle'nin kitabında Hussan; vahşi, öfkeli bir Müslüman’dır: ‘Biri inanıyordu Muhammed'e. Ve doluydu kinle nefretle.’ Adrian ise Hristiyan’dır, kibar ve eğitimlidir: ‘Güvenilirdi diğerine zor günde. İyi Hristiyan, soylu bir adam.’ (Ali Osman Öztürk, s. 69-70) Almanca’da Türklerle ilgili deyimler şunlardır: Yaşlı bir Türk gibi kokmak. (Ali Osman Öztürk, s. 117), Sarımsakçı (Ali Osman Öztürk, s. 118), Einen Türken Bauen: Uyduruk, sahtekar, uydurmacı. (Ali Osman Öztürk, s. 119, 125), Kümmeltürke: Dar kafalı, palavracı.” (Ali Osman Öztürk, s. 127) “Batı’da kullanılan ırkçı söylemlerin bazıları da şunlardır: İtalyanca’da “Anneciğim, Türkler geliyor.” Türkleri korkunç olarak gösteren söylemle beraber “Türk gibi pis kokmak” söylemi ve Sırpça’da “Bir köpeğe bir de Türk’e güvenilmez” ve “Bir Türk gibi bencil” deyimler yanında, “Türk” kavramı Sırpça’da, ‘kadınlara haksız ve eşit olmayan bir şekilde davranan, eski kafalı ve kaba erkeği’ anlatmak için kullanılan ırkçı söylemlerdir. Yunanca’da “Öfkesinden Türk oldu” deyimi fazlasıyla sinirlenen birisini anlatmak için kullanılır. “Seni Türk!” söylemi ise, ‘bilgisiz birisini’ anlatmak için kullanılan ırkçı bir Rumence söylemdir. Fransızca’da da, “Türk kafası” ve “Gerçek bir Türk” gibi ‘bilgisiz, inatçı, kaba ve acımasız’ kişileri anlatmak için kullanılan ırkçı söylemler vardır. Aynı şekilde Felemenkçe’de “Türk” sözcüğü, ‘kirli, barbar veya kana susamış’ anlamında, “Türk’e benzemek” ise ‘pis ya da iğrenç’ anlamlarında kullanılır. İspanyolcadaki “Türk” sözcüğü, birisini ‘aşağılamak için’ kullanılabilir. “Türk” sözcüğü Malta’da, ‘yapısı gereği korkulan ve istenmeyen korkunç bir kişiyi’ tanımlamak için kullanılabilmektedir. Bütün bu söylemler bir takım tarihi söylenti veya efsanelere dayandırılıp kuşaklardır tekrarlanmış ve toplumların hafızalarında yer edinmiştir. Batı’da da gösterilen yüzlerce Hollywood filmi üzerine yaptığı araştırmada Jack G. Shaheen, Arapların hemen her zaman acımasız katil, tecavüzcü, petrol zengini aptal ya da kadın istismarcısı gibi şekillerle sunulduğunu belgelemiştir. Çok seslilik ve ifade özgürlüğü söylemlerine ve aktif faaliyet gösteren yüzlerce gazete, dergi, kitabevi, televizyon kanalı, radyo istasyonu, sinema şirketi gibi araçlara rağmen bütün bunların sadece sayılı birkaç büyük şirketin kontrolünde olduğu durumu dikkate alındığında, Batı medyasının kendi içerisinde gerçek anlamda birçok sesliliğe sahip olduğunu söylemek bir yanılgıdır.” (Ali Akdemir Avrupa’da İslamafobi, kuresel Siyaset, 8 Ağustos 2020)

“İslamofobinin tarihi kökleri vardır. İslam’ın terörizmin sebebi olarak gösterilmesi; Amerika’nın müdahaleci dış politikası, otoriter rejimlere olan Batı desteği, Batının İslam ülkelerini işgalleri ve sömürmeleri ve İsrail’in katliamlarının incelenmesinden daha kolaydır.” Avrupa ve Amerika’nın, İsrail’den Irak-Suriye işgallerine dek dış politikalarının geri tepmesinin önemsiz gibi gösterilmesi, bu politikaların sonucu İslam dünyasındaki geniş halk kitleleri arasında meydana gelen Amerikan ve Batı karşıtlığını önemli ölçüde arttırmasını gizleyememektedir.” (Nathan Lean, s. 19, 21) Bosna Hersek İslam Birliği Başkanı Husein Kavazovic: "Genel yargının, Bosna Hersek ya da Saraybosna'da İslamofobi ile karşılaşılmayacağı yönünde olduğunu belirterek, "Görüyoruz ki durum böyle değil. İslamofobi bir tür ırkçılıktır. Bir arada (Bosna Hersek'teki gayrimüslimlerle) yaşıyor, birbirimize sık sık görüyor olsak da maalesef durum böyle." (AA, 24.05.2022) demektedir. Aslında bu, İslamofobi’nin temelinin ‘tanımamak veya

iletişimsizlikten' çok 'din temelli' olduğunu da göstermektedir. Zaten "Düşman Türk imajının sermayesi de din ve siyasettir. (Ali Osman Öztürk, s. 38)

"Önemle altını çizmek gerekir ki son yıllarda İslam dünyasında meydana gelen şiddet olayları, bizatihi İslam'dan kaynaklanmamaktadır. Gerek çağımızdaki pozitivist eğitim anlayışı gerekse modern zamanlarda gelişen kimi ideolojilerden etkilenme hali; sömürge, istilalar, işgaller ve zorba yöneticilerin gölgesinde şekillenen 'yaralı bilinç'ler, bu olayların başlıca nedenleri arasındadır." (Nathan Lean, s. 9)

Din adamları, medya ve siyasilerin ekonomik nedenlerle alevlendirdiği İslamofobi'nin sonuçları: Tarih 24 Ağustos 2010. Michael Enright, 'selamun akeyküüüüm' diyerek ticari taksiye biner ve şoför Şerif'i boğazından ve kol, yüz, parmaklarından bıçaklar. Yakalanınca polis memurlarına, 'Bu adam beni soymaya çalıştı' diye bağırır ve 'Neyi yanlış yaptım?' diye haykırır. (Nathan Lean, s. 29) Polislere 'Bir vatansever' olduğunu da söyler. (New York Daily News, 22.10.2010)

Hızlı bir siyonist olan oryantalist Bernald Lewis, Ekim 1976'daki BM Genel Kurulu kararı ile 'Siyonizm ırkçılık olarak kabul edilince' Times'ta yazdığı 3 makale ile (8-20-21.10.1972) bu kararı eleştirir ve asıl Nazilerin Arap ülkelerinde bulunduğunu ileri sürer. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 156) Nil deltasındaki Bahrü'l-Bakar'da öldürülen 40 öğrenci olayı için "Legal and Illegal Bombing" şeklinde çirkin başlığını makalesine (The Daily Telegraph, 2.6.1970) seçen A. L. Goodhart, çocukların öldürülebilmesini de meşru görmüştür. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 167) Aradan geçen 50 yılı aşkın zamanda bir şey değişmiş midir? Asla! "İsrail, İkinci İntifada'dan bu yana 3 bini aşkın Filistinli çocuğu öldürdü. Verilere göre bu yılın ilk 6 ayında 304 çocuk tutuklandı, içlerinden 155'i halen cezaevinde bulunuyor." (Independent Türkçe, 21 Kasım 2020) "Gazze'deki çocuklar İsrail'in 325 gündür devam eden saldırılarının kurbanı olmaya devam ediyor. İsrail saldırılarında 16 bin 589 çocuk yaşamını yitirdi, 17 bin çocuk ise saldırılarda annesini veya babasını ya da her ikisini birden kaybetti." (AA, 25.8.2024) Neden ise çok basittir: "Oryantalistlerin gözünde İsrailliler, 'Haçın hilalden intikamını alan' haçlılardırlar" (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 162) ve "İsrail, Batının Orta Doğu'daki ileri karakoludur." (Jiri Schneider, Israel, biu.ac.il, 6 Mart 2010, s. 7) Zaten bu nedenle, daha sonra ABD başkanı da olacak olan Joe Biden: "Eğer bir İsrail olmasaydı, çıkarlarımızın korunabildiğinden emin olmak için bir tane (İsrail) kurmak zorunda kalabilirdik" demektedir." (Türkiye, 02.10.2013)

"ABD'de 11 Eylül'den sonra 9 senede 11 Müslüman'ın terör eylemi yaptığı saldırılarda toplam 33 kişi ölmüştü. Buna karşılık ABD'de aynı zaman zarfında yaklaşık 150.000 cinayet işlenmiştir." (Nathan Lean, s. 39) Craig Monteilh, sahtekarlık ve sahte çek yazmaktan mahkum olmuş birisidir. Yeleğinin düğmesine kamera bağlanıp Müslüman olmuş biri gibi CAIR Los Angeles şubesinin içine sızması istenmişti. "Müslümanlara cihada hazırlanmak, alışveriş merkezini bombalamaktan bahsedince" cami imamları onu FBI'a, yani 'onu kendilerine gönderen resmi kuruma' şikayet etmişlerdi. (Nathan Lean, s. 245) 19 Şubat 2012 tarihli bir haber ise şöyledir: ABD'yi sarsan tuzak. Washington'da kongreye intihar saldırısına hazırlanırken yakalanan 29 yaşındaki el-Halife'yi FBI muhbirlerinin yönlendirdiği ortaya çıktı. Adalet bakanlığı sözcüsü muhbirlerini savundu ve muhbirlerin zanlıya bozuk silah ve sahte intihar yeleği verdiğini söyledi. 'FBI her aşamayı kontrol altına aldı.' diye konuştu. Birçok şehirde FBI ajanları, İslam'ı şiddet eğilimli bir din olarak tanıtan eğitimler alırlar. İslamofobik yazarların kitapları okutulur. Hz. Muhammed karalanır. (Nathan Lean, s. 253) Ve 22.08.2012 tarihli bir başka haber: New York polisi, 6 yıllık Müslüman takibinde tek terör ipucuna rastlamadı!

"Daha önce, Hristiyanlara karşı Yahudilerin kullandığı yorumlar, şimdi Hristiyan ve Yahudiler tarafından İslamiyet'e karşı kullanılmaktadır." (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 23) 1800'lü

yıllar Amerika'nın Katolikler tarafından ele geçirileceği hikayeleriyle doludur. Amerika'da artan İrlandalı ve Alman göçmenlerden şüphe duyanlar, baskıcı Katolik değerlerin Protestan değerleri yerinden edeceğine inanmaya başlamışlardı. (Nathan Lean, s. 63) Bu konuda açıktan ilk görüş bildiren ise telgrafın mucidi olan Samuel F. B. Morse idi. New Havenli presbiteryen papaz Lyman Beecher ise Katolikliği sadece Hristiyanlığa değil, ABD ve dünya için de bir tehdit olarak görmekte idi. (Nathan Lean, s. 65) "Yürütmenin başındakilerin Katolikliğin bulaşıcı zehriyle lekelenmişliğine inanmak için çok geçerli sebeplerimiz var." diye de yazmakta idi. (Nathan Lean, s. 66) 1887'de APA adlı bir dernek kurulmuştu. Amaçları Katolik göçünü kısıtlamak, kamu eğitim sisteminden Katolik öğretmenleri çıkartmak, Katoliklere kamu dairelerini yasaklamaktı. (Nathan Lean, s. 68) Daha sonraki yıllarda da McCarthy, komünizmin Amerikan politik sistemine sızdığını ileri sürmüştü. Kısa zamanda 10.000'den fazla Amerikalı da işinden edilmişti. (Nathan Lean, s. 72-73) Almanya'da Berlin duvarının yıkılması ile başka bir ideolojik tehdit boşluğu doldurmaya başlamıştır. (Nathan Lean, s. 78) 11 Eylül'den sonra 'İslami öcü' Amerika'nın uzun canavar hikayeleri tarihinde en yeni bölümü temsil etmeye başlar. (Nathan Lean, s. 83) "Spencer'e göre, 'gizli cihad' ile teröristler 'özgür insanların diyarı' Amerika'yı silah, bomba ile değil topluma sıradan Amerikalı olarak sızan doktorlar, avukatlar, bankacılar ve gazetecilerle yıkacaklardır. Robert Spencer Katolik bir ailede büyümüş Türk kökenli birisidir. Dünyanın en hoşgörüsüz dini olarak İslam'ı ilan eden Spencer'ın yazılarını Prof. Carl Ernst dahil birçok ünlü İslam uzmanı ise reddetmektedir. (Nathan Lean, s. 119, 117) 'Öcü, barbar, öteki' ilan edilenler: 1790'dan sonra İlluminati, 1850'lerde Katolikler, 1900'lerde Komünizm ve günümüzde, Evanjelik Hristiyan kaynaklı korku salgını ile kışkırtılan 'İslamofobi' olmuştur. (Nathan Lean, s. 84)

Vietnam savaşı için Kennedy, 'Pek az nesil, özgürlüğün en fazla tehlike altında olduğu bir zamanda onun büyük savunucusu olma rolüne mazhar olmuştur, bu bizim iyi talihimizdir.' (J. F. Kennedy, 1962 Kongre konuşması) diyerek savaşı savunmuş ve sonuçta "dört milyon sivil ile bir milyondan fazla komünist savaşçı, 60 bin Amerikan askeri ölmüştür." (M.Vedat Gürbüz, Soğuk Savaşın kaynama noktası: Vietnam Savaşı ve Amerika Birleşik Devletleri, s. 30) Vietnam'ın kurucusu Ho Şi Min ise bu rakamları, '13 milyon şehit, binlerce kayıp, yüzbinlerce yaralı ve 83 bin sakat, 8 bin felç, 30 bin kör, 10 bin sağır' olarak vermektedir. (Ho Chi Minh, Beni Leninizme Götüren Yol) ABD başkanı Bush da 'Irak'a özgürlük ve demokrasi' getirmek için 20 Mart 2003 tarihinde Irak'ı işgale başlar ve ABD Dışişleri Bakanı John Kerry'nin "savaşın vahim bir hata olduğunu belirttiği" (Aljazeera,1.7.2014) bu işgal girişiminde 1,5 milyondan fazla sivil öldürülmüş, 5 milyon insan ülke dışına göç etmiş ve en az 870.000 çocuk yetim kalmıştır. ABD Başkanı Bush, 'Irak'ta demokrasi doğuyor.' (16.06.2004) diyerek girdiği Irak'a getirilen demokrasiden önce de Irak ambargosu (1990-2002) nedeni ile çoğu çocuk 1.5 milyon Iraklı sivil de hayatını kaybetmişti. Gelen demokrasi ile ülke petrolü koruma altına alınmış, ülkenin bankaları yağmalanmış, işkence ve tecavüzler sonucu ülkede eğitim ve sağlık da iflas ettirilmişti. ABD başkan yardımcısı Dick Cheney, 'Düşmanımızın ölülerini sayacak değiliz' diye açıklamada bile bulunmuştu. Ama 13 yıl sonra gerçek ortaya çıkar ki, 'Irak, yalan söylenerek işgal edilmiştir!' ABD'nin Irak'ı işgaline kaynaklık eden İstihbarat raporlarının tamamı yalan çıkmıştır. (BBC, 18 Mart 2013) Eski ABD Dışişleri bakanı Condeleezza Rice, 'Irak'a demokrasi için gitmediklerini' (Sputniknews, 12.05.2017) de itiraf etmiştir. İşin daha kötü tarafı "Emperyalizm altında inleyen ülkelerinden kaçmak zorunda olan insanlar, gittikleri ülkelerde düşmanca bir faşist uygulamalar zinciri ile karşılaşmıştır. Toplumda endişe Müslümanlara yönlendirilir ve korkunun gücünü çok iyi bilen sağ kanatta bu belirsiz zamanları kendi avantajlarına kullanır." (Nathan Lean, s. 37) Korku endüstrisi, İslam korkusunu topluma yayar, basın bu amaçla kullanılır ve sonunda da silah sanayi kazançlı çıkar. Afganistan'dan Irak, Sudan'a birçok İslam ülkesi işgal edilir ve halkı katledilir. Ama her zaman olduğu gibi yine İslam kötü, Müslüman terörist ve Batı ise hümanist ve demokrat olarak medya yolu ile tanıtılmaya devam eder! Ve yıl 2025. Aynı formül hâlâ uygulanmaya devam etmektedir!

"Kendini 'adil ve dengeli' olarak tanımlayan Fox Haber korku tüccarlığının merkezi olur. Fox haber kanalının sahibi Roger Ailes, Müslümanlara karşı kişisel bir paranoyası olan birisidir. Oklahoma City'de bir saldırı olmuştu. S. Emerson, J. Stewart, D. Pipes, V. Cannistraro gibi analistler ve Newsday, New York Post, Chicago Tribune, New York Times gibi birçok gazete hemen Müslümanları suçlar. Ama saldırgan Timothy McWeigh adlı bir ABD Ordusu gazisi çıkar ve Müslüman da değildir ve beyazdır. Evet! Timothy Mitchell'in dediği gibi, 'Uzman görüşü toplumsal olayları şekillendirmeye yarar, toplumu bilgilendirmeye değil' (Mitchell, Rule of experts Uzmanların kuralları, s. 118) Daniel Pipes ve Neal Livingstone, Ortadoğulu suçlulardan bahsetmeye meyilli idiler. Zira Araştırmaların finanse edilmesi için bu gibi bağlantılar gerekiyordu ve aynı zamanda kendi mevcut konumları da tamamen terörizm danışmanlığı üzerine kurulu idi. McVeigh suçunu itiraf ettikten sonra bile Livingstone, McVeigh'in saldırıları gerçekleştirmek için Müslüman teröristlerle 'çalışmış olabileceği' şeklinde yorum yapmaktan geri kalmaz!" (Nathan Lean, s. 123-136) TLC kanalı 2001'de 'All-American Muslim' adlı bir program yayınlar ve program seyirci rekoru kırar. Galler ve Spencer reklam veren şirketlere tepki gösterilmesini ister ve 64 şirket reklamlarını geri çeker. (Nathan Lean, s. 137, 138) "Avustralya'da bir medya araştırması yapılır ve Fox TV'nin de sahibi olan Robert Murdoch'ın sahibi olduğu beş büyük gazete bir yıl boyunca incelenir. Araştırma, haberlerin büyük bölümünün İslam karşıtlığını kışkırttığını ortaya çıkarır. Buna göre Murdoch'a ait beş gazete olan The Australian, The Daily Telegraph, The Herald Sun, The Courier Mail ve The Advertiser gazetelerinde 2891 makalede "İslami terörizm" veya "Müslüman zulmü" deyimlerine yer verilmiştir. Ayrıca bu gazetelerde bir yılda yaklaşık İslam'la alakalı 3000 olumsuz habere yer verilmiştir. Bu rakam ise, her gün neredeyse Müslümanları terörizmle ve şiddetle ilişkilendiren sekiz habere denk düşmektedir. Araştırmaya göre Murdoch medyasında bir günde yayımlanan 8 makale ve yılda 152 kapak ile Müslümanlar eleştirilmekte ve İslam olumsuz manada ele alınmaktadır." (Timeturk, 15.03.2018)

Fransız dergisi Causeur'den İslam düşmanlığı: Bizi koronavirüs değil, İslam tehdit ediyor. Hayat tarzımızı öldüren, medeniyetimizi mezara koyan çok daha ciddi bir tehlike ile karşı karşıyayız. Koronavirüsle mücadele için gösterdiğimiz çabanın sadece yüzde 20'sini ülkedeki diğer enfeksiyonu (Müslüman nüfusu kast ediyor) gidermek için harcasaydık Fransa çok daha güzel bir yer olacaktı. (Haber 7, 26 Mart 2020) Camiyi yakma gerekçesi: O gün Fox Tv izlemiştim. ABD'de yaşayan Randolph Linn, ABD merkezli Fox News kanalında izlediği görüntülerden sonra yakınlardaki bir camiye giderek binayı ateşe verdi. Mahkemede hiç Müslüman tanıyıp tanımadığı sorulan Linn, "Hayır, sadece Fox News'de izlediklerimi biliyorum" dedi. (Milliyet, 22.12.2012) Cumhuriyetçi başkan adayı Gary Bauer, 'Biz tüm insanların eşit yaratıldığına ve yaratıcı tarafından bağışlandığına inanıyoruz, bu arada belirteyim millet, kastettiğim Allah değil' derken, AFA yöneticisi Bryan Fischer, 'Tehdit radikal İslam değil, İslam'ın kendisi' demekte idi. AFA lideri, Amerika'ya gelen beyazların yerli halkın topraklarına el koymak için Hristiyan inancı tarafından kendilerine bahşedilmiş ahlaki bir yetkiden bahsedebilmekte ve 'Hristiyan olsalar ve asimile olsalardı durum daha kansız olurdu.' (Nathan Lean, s. 169) diye yorum yaparak zihniyetini de ortaya koymakta idi. Fischer, 'İslam'ın, Yahudilik ve Hristiyanlıktaki ahlaki geleneğe eşit bir alternatif olamayacağını da' ileri sürmüştür. (Nathan Lean, s. 173)

İslam düşmanı çark nasıl işler, finansman nasıl karşılanır?

Peter King, baktığı her yerde Müslüman teröristleri görmektedir. İşin ironisi ise King, terör örgütü IRA ile sıkı bağlantılara sahiptir ve bunu o da inkar etmemekte ve kendini şöyle savunmaktadır: "Gerçek şu ki IRA ABD'ye hiçbir zaman saldırmamıştır." (Nathan Lean, s. 242) Aubrey Chernick az tanınan bir güvenlik yazılım şirketi sahibidir. Şirketini IBM 2004 yılında 750.000.000 dolara satın alır. Önce bir vakıf kuran Chernic, daha sonra bu vakıf üzerinden Spencer, Geller, Horowitz, Gaffney, Pipes… gibi İslamofobik kuruluş ve şahısların her birine

yüzbinlerce dolar dağıtır. Od Yosef Chai Yeshiva'nın başkanı Rabbi Yitzhak Shapira, Ocak 2010'da yerel bir camiyi kundaklamaya çalışırken yakalanır. Bu kişi aynı zamanda, 'Bebekler dahil, Yahudi olmayanlar doğaları gereği merhametsizdirler' diyen de biridir! (Nathan Lean, s. 225-226) İsrail konusu İslamofobi ile yakından bağlantılıdır. Dindar Siyonistler için Filistinliler sadece davetsiz yerleşimci ve Arap değil, hatta onlar sadece Müslüman da değildirler; Onlar Yahudi değildirler! 2001-2007 arasında İsrail, 'senede', işgalin ilk 20 yılı süresince olandan çok daha fazla Filistinliyi katletmiştir. (Nathan Lean, s. 207) David Gaubatz, Müslümanları Beyaz Saray'a sızmakla itham eder. Daha sonra oğlu Chris'in içeri sızdığı tespit edilir! Chris, 12.000'den fazla belgeyi çalmıştır. (Nathan Lean, s. 209) EMET (Ortadoğu Gerçeği için Bağış) adlı lobi, 'Saplantı: Radikal İslam'ın Batı'ya Karşı Savaşı' adlı filmi 70'den fazla gazete ile 28.000.000 aileye ulaştırır. Yapımcılar, başta Haham Raphael Shore (Dünya Bülteni, 24.09.2008) olmak üzere İsraillidir. Ama zamanla 'yolsuzluk' iddiaları ile bu grup çöküşe geçmiştir! Filme bağış yaptığı iddia edilen Barry Seid, 2008'de şirkete yaklaşık 17.000.000 dolar vermiştir. Ancak 'böyle biri yoktur!' Barre Seid diye biri vardır o da hiç yardım yapmamıştır! (Nathan Lean, s. 223) Lübnan doğumlu bir Hristiyan olan ve Evanjeliklerin, sert İsrail yanlılarının ve 'Çay Partisi' Cumhuriyetçilerinin gözüne girmeye çalışan 'ACT for America' grubunun kurucusu Brigitte Gabriel, "10 yaşında bir gece odasında bir roket patlayınca, radikal İslam'ın dünya hâkimiyeti için verdiği savaşı fark ettiğini" söyler. Ergun Caner gibi Brigitte Gabriel de, yaşam öyküsünü aşırı görüşlerini 'pazarlayabilmek için' kullanmıştır. Halbuki komşuları onun yaşamının herkesinki nasılsa öyle olduğunu söylemektedir. (Nathan Lean, s. 175) Bir başka komşusu da onun için, 'O hiçbir zaman kendini Arap olarak görmedi, hep Finikeli (Sami/Yahudi dili konuşan Akdenizli) olduğu hayalini kuruyordu' demektedir. Gabriel, "1975'te, 'Kafir Hristiyanlara cihad edenin Hizbullah' olduğunu" söyler. Halbuki Hizbullah 1982'de kurulmuştur! Gabriel, İslam ve şiddetin birbirinden ayrılamazlığını ileri sürmüştür. "Kur'an'a inanan, camiye giden, her cuma ve günde 5 kere ibadet eden Müslümanlar aslında radikal Müslümandır" der. (ajn.com, 6 Haziran 2007) Ona göre, 'Hani İslam'ın dünyaya katkılarından bahsedilir ya, cebir falan. Aslında onlar gayri Müslimlerdir. Ve bu icatlar Müslüman beyni olmayan beyinlerdendir. Ve işte İslam'ın tüm tarihi budur.' (Nathan Lean, s. 177) Brigitte Gabriel Arapların 'ruhunun olmadığını' da söyler: "İsrail ile Arap dünyası arasındaki fark, medeniyet ile barbarlık arasındaki farktır. İyi ile kötü arasındaki farktır. Arap dünyasında tanık olduğumuz şey budur. Onların ruhu yok, öldürmeye ve yok etmeye kararlılar. Ve inandığımız Tanrı'dan çok farklı olan "Allah" adını verdikleri bir şey adına, çünkü bizim Tanrımız sevgi Tanrısıdır." (cair.com, 20 Temmuz 2007) 2009'da Gabriel'in senelik kazancı 180.000 dolardır. (Nathan Lean, s. 181) Obama'nın Müslüman olduğunu ileri süren Tony Perkins, 'Ku Klux Klan yöneticisi David Duke ile mali ilişkiye' girerken aynı zamanda 'beyaz üstünlüğünü savunan' CCC konseyine de katılmıştır. Tüm bunlar İslamofobi ile ırkçılığın büyük ölçüde örtüştüğünü de göstermektedir. (Nathan Lean, s. 167) Mail sahtekârlığı ve güvenlik suçlamalarıyla 1990'da tutuklanan ve cezaevinde 2 sene yatan İnternet Evanjelisti Bill Keller ise, 'İslam barış dini değildir, hiçbir zaman da olmamıştır' derken alaylı bir şekilde de gülmektedir. (Nathan Lean, s. 141) 2008 Mayıs ayına kadar 2.500.000 dolar bağış toplayan Keller, yılda 30-35.000 dolar topladığını iddia etmekte ve kayıp ruhları Mesih'e götürmenin verdiği tatminin tüm çabalara değdiğini söylemektedir! (Nathan Lean, s. 147) Babası Türk, annesi İsveç'li olan ve anne babası ayrı olup 17 yaşında Hristiyan olan Ergun Caner ise, Evanjelist Liberty Üniversitesi ilahiyat fakültesi dekanı olmuştu. Kendini, 'Hristiyan olan eski bir cihadist' olarak tanıtmakta idi. Onun dokunaklı hidayet öyküsü, dinleyenlere kendi dinlerinin üstünlüğü ile ilgili güvence de sağlamaktadır. İstanbul'da doğduğunu söyler ama resmi mahkeme kayıtları onun İsveç'te doğduğunu ve daha 3 yaşına basmadan 1969'da Ohio'ya göçtüğünü göstermektedir. 'Irak'taki insanları özgürleştirdikleri için' salon dolusu askere teşekkür eden Caner, Amerikan özgürlüğünün değerlerini de överken İslam faşizmi altında pek çok sene yaşadığını da açıklamakta idi. Kur'an'da bize, 'Allah a'loosh ar turoos' diyen bir ayet vardır diyen ve Arapça olmayan kelimelerin sonuna 'ayn' veya 'in' ekleri getirerek Arapça'laştırdığı ortaya çıkan

Caner'in çocukluk yılları, hukuk sistemi acı bir velayet davasının detaylarını belirlemeye uğraşırken belirsizlik içerisinde geçmiştir. Caner kardeşler, mahkeme sonunca Hristiyan anne Monica'nın gözetiminde büyütülürler. "Annem, babamın çok sayıdaki eşlerinden biriydi" der Caner ama babası boşandıktan sonra başka bir kadınla evlenmiştir sadece. Caner'in cihadist iken son anda Mesih tarafından kurtarılma öyküsü 2010 yılına dek ona gerekli makam ve şöhreti sağlamıştır. Haziran 2010 tarihinde verdiği çelişkili tarih, isim ve yer adlarından dolayı dekanlıktan uzaklaştırılır. (Nathan Lean, s. 150- 157) "Liberty Üniversitesi, Caner'i ruhban okulu dekanlığından çıkarır. Bir İslam uzmanı olarak güvenilirliğini şişirmek için biyografisini tahrif etmiştir." (christianitytoday.com, 26 Haziran 2010) "11 Eylül saldırılarının ardından "Ben Türkiye'de babam tarafından bir cihadçı ve ABD karşıtı olarak büyütüldüm. Amerika'ya çocukken geldiğimde terörist olmaya gelmiştim ama Hz. İsa kalbimi değiştirdi" diyen ve DVD ile kitap satışlarından zengin olan Caner, okuldan atıldıktan 7 ay sonra Teksas'a taşınarak burada 200 öğrencinin eğitim gördüğü Arlington Baptist College isimli bir okul ile anlaşır. Ancak bu karar okuldaki diğer eğitimcileri çılgına çevirmiştir." (Gazete Vatan, 22.01.2012) Oklahoma'da bir grup ise eyalette şeriat yasasının yasaklanması için çalışmalarda bulunur. Halbuki eyalette böyle bir yasa yoktur! New Gingrich ise, "ABD hükümetinin fedaral mahkemelerde şeriat kanununun tanınmasını yasaklayan yasa çıkarması gerektiğini söyler." Böyle bir çalışma olmadığı halde! (Nathan Lean, s. 183) Gingrich'in kariyeri fırsatçılık örneğidir. Üç evlilik ve kanun dışı ilişkisi siyasi kariyerini sekteye uğratır. 2009'da Katolikliğe geçer. (Nathan Lean, s. 186) Bir Fransız gazeteci olduğu söylenen ve "En iyi Müslüman ölü Müslüman'dır. AB uyarı amacıyla Erdoğan'ın sarayını bombalamalı ve bu pislikten kurtulmalı." diyen Jean Paul Ney, bir keresinde Fildişi sahillerinde yapılacak darbeden üç-dört gün önce haberdar da olabilmiştir. 20 yıl yatması gereken cezasından da nasıl olduysa 5 ayla kurtulmuştur! Defalarca hapse girip çıkmış ve Fransa'da 'Canal Plus ve Itele' için programlar üreten bu 'gazetecinin' ilişkiler ağı kısaca şöyledir: Onu mahkemelerde savunan avukat, Ermeni lobisinin çok iyi tanıdığı ve bildiği aynı zamanda da Fransa'daki Ermenistan Büyükelçiliğinin avukatı olan zenginlerin avukatı Sevag Torossian, 'beş parasız bu serseri başıbozuğu' savunur. Bu "Fransız gazetecinin dosyasında da, hırsızlık, ajanlık, darbecilik dahil bir çok sabıka kaydı olduğu ortaya çıkar. J. Paul Ney için Fransız Gizli Servisi eski başkanı şöyle demektedir: "Meczup ile ajan arası bir şey!" (Sabah, 18.11.2016) Jean Paul Ney'in aleni olarak bilinen ve Fransızların 'cohabitation' dedikleri biçimde birlikte yaşadığı bir kadın vardır. Adı Frederique Romano-Scialom. Babası Dominique Romano bir Yahudidir ve pek çok alanda çalışması vardır ve ayrıca çok da zengindir. Fransa-İsrail Vakfı'nın da kurucusudur. Romano'nun İbranice "Savaşçı" anlamına gelen ve Ariel Şaron'un lakabı da olan "Guibor" adlı bir şirketi de vardır. Sonunda Jean Paul Ney yargılandığı ve defalarca hapse girdiği Fransa'dan kaçıp Çin'e yerleşir. (Fuat Uğur, Türkiye, 25.05.2017) Kısaca bu İslam düşmanının bir ayağı Fransa'da ve Ermeni Diasporasında diğer ayağı da Çin ve İsrail'dedir!

Peki 'gerçekte' bombaları patlatan, sivilleri katleden, çocukları öldürenler kimlerdir? "ABD'nin 'yanlışlıkla' katlettiği siviller. ABD'ye ait savaş uçakları, dün gece Suriye'nin Halep kentinde bir camiye hava saldırısı düzenledi. ABD, yaptığı katliamı kabul ederek, "El-Kaide zannettik" açıklamasını yaptı. ABD'nin bu açıklaması, son birkaç yıldır 'Ortadoğu'nun pek çok ülkesinde' yanlışlıkla yaptığı katliamları' hatırlattı: 2007'de Afganistan'da 136 sivili katletti! Irak'ta sivil bina hedef alındı: 10 ölü. Gerani ve Gangabad Katliamları: 140 ölü! ABD bile bile hastane vurdu! Kunduz'da yine 'yanlışlıkla' katliam: 33 ölü. ABD Rakka'da da sivilleri bombaladı. Ve bugün... ABD uçakları Halep'te camide katliam yaptı. Liste uzayıp gidiyor." (Yeni Şafak, 17.03.2017) ABD başkanı Trump, 26.05.2017 tarihinde ramazan ayı mesajı yayınlar ve "Amerikan halkı adına tüm Müslümanların 'huzurlu bir ramazan' geçirmesini diliyorum." der. Ertesi gün ABD koalisyon güçleri, Deyr ez-Zor vilayetine bağlı Mayaadin bölgesinde gerçekleştirdiği bombardımanda en az 35 sivili katleder. Saldırıda hayatını kaybedenler arasında kadın ve çocuklar da bulunmaktadır. Suriye İnsan Hakları Gözlemevi (SOHR) yaptığı

açıklamada, ‘23 Nisan-23 Mayıs arasında’ koalisyonun düzenlediği hava saldırılarında 225 sivilin hayatını kaybettiğini açıklar. Orta Doğu'daki sivil ölümlerini izleyen Londra merkezli topluluk Airwars, ‘bu hafta başlarında yalnızca Irak ve Suriye'de’ 366 sivilin öldüğü tahmininde bulunmaktadır. (Sabah, 27.05.2017) MİT üst düzey görevlisi Gündeş’in belirttiği gibi, "Basının itiraf edemediği bir gerçek de, bölgedeki bütün çatışmaların İngiltere ve Amerika'nın ‘örtüşen gündemlerinin sonucunda’ ortaya çıkmasıdır." (Osman Nuri Gündeş, İhtilallerin ve anarşinin yakın tarihi, s. 499) Evet! ‘Barış ve demokrasi’ sözünü ağızlarından düşürmeyen ülkeler, en çok savaş açan, sivil katleden ve silah satan ülkelerdir! “ABD Başkanı George Bush, 11 Eylül'ün ardından terörizme karşı "Haçlı Seferi" başlattığını söyler, ancak bunun zaman alacağını, bu yüzden de Amerikan vatandaşlarının sabırlı olmasını ister.” (Hürriyet, 17.09.2001) “Bush: Bu bir haçlı seferi. Bush, başlatılan mücadelenin bir haçlı savaşı olduğunu söyler. Haçlı seferi sözünden sonra çark ederek Müslümanların gönlünü almaya çalışan ABD Başkanı George W. Bush, ABD'de Müslümanlara yönelik saldırı ve tacizlere son verilmesi çağrısında da bulunur.” (Milliyet, 18.09.2001) Ve üç yıl sonra. Yıl 2004. “Bush ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney'nin seçim kampanyası başkanı Marc Racicot'un Florida'da yeni kampanya çalışanlarına gönderdiği bir mektupta, “Bush, terörizme karşı küresel bir haçlı seferine liderlik ediyor” diye övülmektedir. (Hürriyet, 19 Nisan 2004; Akşam, 20 Nisan 2004)

Anders Behring Breivik, 2011’de Oslo’da terör saldırısı gerçekleştirir ve 77 kişiyi öldürür. Saldırıda 242 kişi de yaralanır. Katil kendini tapınak şövalyelerinin modern zaman lideri olarak görmektedir. Aryan gözükmek için estetik ameliyat geçirmiştir. 1683 Viyana kuşatmasından 400 sene sonra, 2083 yılı yayınladığı manifestosunda önemli bir yer tutmaktadır. “Bana, Müslümanların kafirlere cihat ilan etmeden ‘Müslüman olmayanlarla barış içinde yaşadığı tek bir ülke’ gösterin.” demektedir manifestosunda. (Nathan Lean, s. 259-267) Pamela Geller, bu faciayı Müslümanlara atfeder. O, hiçbir delile ihtiyaç duymadan bu barbarca suçun ancak bir Müslümanca işlenebileceğine inanmaktadır. Fox haber olayı Müslüman aşırılıkçıların işi ilan eder. J. Rubin, “Cihadistlere karşı savaş açmanın çok masraflı olduğunu düşünenlere karşı, akılları başlara getiren bir ikaz.” diye yorum yapar. Murdoch’un sahibi olduğu Wall Street Journal’da da benzer yorumlar yapılır. New York Times, İslamcı teröristleri sorumlu tutmak için bolca sebep bulur. (Nathan Lean, s. 268) Fox haber yapımcısı Bill O’Reilly, “Breivik Hristiyan değildir. İsa’ya inanan hiç kimse kitlesel cinayet işlemez, o kesinlikle bu inancın mensubu değildir.” demektedir. Bryan Fishman, Breivik’in el-Kaide’den gördüklerini öğrendiğini ileri sürer. Psikiyatri ekibi ise onun hakkında şu teşhisi koymuştur: Paranoyak şizofren. (Nathan Lean, s. 271-273) Aslında Breivik’in İslam düşmanı kurum ve şahısların fikirlerinden etkilendiği çok açıktır. Manifestosu Evanjelist Hristiyan, siyonist ve İslamofobi yazarlardan alıntılarla doludur. R. Spencer, Geller bu kişilerin başındadır. Spencer, 162 kere referans gösterilmiştir, Geller ise 12 kere. (Nathan Lean, s. 277) Saplantı filminden de etkilenen katil aynı zamanda bir İsrail sevdalısıdır. Katilin 7 kere kendisinden alıntı yaptığı ve kendisi ‘güvenlik politikası merkezi’ kurucusu olan Frank Gaffney’ye, “yazılarının şiddetli sonuçlar için kullanılmasıyla ilgili ne düşündüğü” sorulduğunda, “Manifesto, şeriatı hâkim kılmayı uman Müslümanlar tarafından oluşturulmuş bir komplo da olabilir” diye cevap verir ve “Manifestonun etraflı bir araştırılması gerektiğini” söyleyerek kendini savunur. “Bu işin arkasında Müslüman kardeşler olabilir miydi?” sorusuna verdiği cevap ise, ‘kesinlikle’ şeklindedir! ‘Saplantı ve Fitne’ adlı İslam düşmanı filmler de Breivik’in manifestosunda 30 kere geçmektedir. Katilin facebook arkadaşlarından 600’den fazlası da İngiliz ırkçı kurum EDL üyeleridir. İsviçre’de cami yapılacak yere domuz eti parçaları ve 120 litre domuz kanı dökülür. Fransa, İngiltere’de de camilere saldırılar yapılır. (Nathan Lean, s. 293, 294) İsviçre’de minareler 2009 yılında yasaklanır! Halbuki zaten ülkede toplam 4 tane minare mevcuttur. (Nathan Lean, s. 281) Fransa’da ise Müslüman kadınlara peçe yasaklanır. Bunu Belçika takip eder. Norveç minareye karşı çıkar. Hollanda’da Geert Wilders’in tazminatını Daniel Pipes’in başında bulunduğu Orta Doğu Forumu öder. (Nathan Lean, s. 287) Peki kimdir bu İslam karşıtı ırkçı Geert Wilders? “Saf kan bir Hollandalı değildir! Annesi Endonezya kökenli

bir Yahudi aileden gelmektedir. Dahası, saçları da sarı falan değildir aslında, bildiğiniz siyah! Ama "milliyetçilik" oynadığı için, saçlarını cırtlak civciv sarısına boyatmaktadır! Zaten bilenler bilir. Hollanda'da Wilders'ın arkasında sadece Yahudiler durmaktadır. Wilders'ı gerçekte, Yahudiler finanse eder, Yahudiler destekler! Yani Wilders'ın vahşi İslam düşmanlığının nedeni Yahudi faşizmidir." (Mehtap Yılmaz, Akit, 14 Mart 2017) "Katolik bir ailede büyüse ve 'Hristiyan demokratlar müttefikim' dese de, 1963 doğumlu Wilders kendini agnostik olarak tanımlamaktadır. Wilders'ın İslam karşıtı düşüncelerinin gelişmesinde ise, gençliğinde 2 yıl süresince İsrail'de kalmasının ve bu sürede "anti-demokratik" olarak tanımladığı Arap ülkelerine yaptığı gezilerin etkili olduğu yorumları yapılır. Hollandalı aşırı sağcı Özgürlük Partisi lideri, 15 Temmuz'da Türkiye'de yaşanan darbe girişiminin başarısız olmasına da üzüldüğünü söylemiş, "Askeri rejim, her halükarda Erdoğan'dan iyidir" demiştir." (BBC, 14.3.2017)

Ünlü Alman dergisi Der Spiegel bir kapak hazırlar. Kapakta, elinde Türk bayrağı tutan genç bir kız, arkada Kur'an kursuna giden Müslüman kızlar ve ellerinde Uzakdoğu sporu yapanların kullanılan çeşitli aletler bulunan Türk gençleri bulunmaktadır. Derginin yaptığı tastamam şudur: Tehlikeli yabancı iddialarını yeniden gündeme getirmek ve üstü kapalı bir biçimde Türklere karşı olan tepkileri meşrulaştırmak. Amaç, Türk azınlığı her türlü eşitsizliğe ve zor şartlara boyun eğdirerek, teslim olmaya zorlamak. (Hilmi Yavuz, s. 77) Dikkate değer olan, neo-nazi dazlak çetelerinin Türklere karşı giriştikleri kıyımları, Alman halkının dilini, dinini, kimliğini korumaya çalıştıkları bağlamında, bir çeşit meşru müdafaa gibi gösterilmeye çalışılması tehlikesidir. Tarihte katledilen Müslümanlar onlara yetmemiştir! Justin Mccarthy, 'Death and Exile/Ölüm Sürgün' ve 'Müslims and Minorities/Müslümanlar ve azınlıklar' adlı eserlerinde, Birinci Dünya Savaşı'nda ölen Müslüman Türk ve Kürt'lerin sayısını 2,5 milyon, 1821-1922 yılları arasında zorla göçe zorlanan Müslümanların sayısını 5 milyon, bu yıllar arasında ölen Müslüman sayısını beş buçuk milyon olarak belirtir. (Hilmi Yavuz, s. 78) Doktor Andrew Mango, 'etnik temizliğin kurbanı Müslümanlar olunca, nedense kimse bu konuya eğilme gereği duymamaktadır.' (Hilmi Yavuz, s. 79) diyerek Batı'nın ikiyüzlülüğünü eleştirmektedir.

Peki, Batılı gezginler ne kadar masumdur?: "Seyahat edebiyatının tek özelliği, Müslümanların köleci ve kötü olduklarını ispat etmektir." (Bryan S. Turner, s. 24) "Seyahat yazılarını çoğunlukla diplomat kişiler, misyoner, asker ve ticaret adamları yazmışlardır. Seyahat yazıları casusluk için de kullanılmıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 138, 141) "18. ve 19. yüzyıllar boyunca birçok gezgin İslam topraklarının uzak köşelerine yolculuk eder. Yazdıkları kitaplara bakıldığında İslam'a olan düşmanlıkları açık bir şekilde görülmektedir. O halde bunlar halkından ve dininden nefret ettikleri ülkelere seyahat etmek için niçin bu kadar zahmete katlanmışlardır? Bunun iki amacı vardır: Ticari sömürü ve politik istihbarat. (Asaf Hüseyin, s. 37-38, 47)

Günümüzde bu tür gezginlerin yerini batılı istihbarat örgütleri almış bulunmaktadır. Bu elemanlar gazeteci veya iş adamı, yardımsever görüntüsü altında yine Müslüman ülkelere sızmaktadırlar ve topladıkları istihbaratları kendi ülkelerinin çıkarları doğrultusunda kullanılmaya devam etmektedirler. (Asaf Hüseyin, s. 50) "Thomas Thornton, Avrupalı seyyahların Türkiye hakkındaki gözlemlerinden şikayet eder ve onların Türklerin davranışlarını, adetlerini 'yüzeysel ve kasten hatalı bir şekilde gözlemlediklerini' söyler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 143) Knut Hamsun, 1899 yılında İstanbul'a bir seyahat gerçekleştirir ve bunu 'İstanbul'da iki İskandinav Seyyah' adıyla bir arkadaşı ile beraber kitaplaştırır. Kitabında Hamsun şunları yazmaktadır: "Türkler adam yemekten vazgeçeli beri, bir arada bulunmanın bir tehlikesi kalmamış artık. 'Vahşi Türkler ile anlaşmak mümkünmüş' diye düşünüyorum." 20. yüzyılın başında Avrupalının zihnindeki Türk imajı işte budur: Türklerin sultanı, Hristiyan etini yemekten vazgeçmiş midir acaba? Gerçekte ise, insan eti yemek pratiği, 17 ve 18. yüzyıllarda Avrupa'da görülmüştü, Avrupalının zannettiği gibi Osmanlı'da değil! (Hilmi Yavuz, s. 84)

Avrupalı Katoliklerin Fransa'da ve İrlanda'da ve Protestanların da Hollanda'da, insan eti yediklerine dair belgeler vardır. (Herbert H. Roven, John De Witt, Grand Pensionary of Holland; Giles Deleuze, Spinoza, Philosophie Pratique, s. 22. Bu konuda 'özet bilgi' için, 'Derin Tarih' dergisinin Mart 2019 tarihli 84. sayısını, Ayşe Eren'in, 'Avrupa'da yamyamlığın karanlık tarihi' ve Emrullah Kaleli'nin 'Haçlı Seferlerinde Yamyamlık Hadiseleri' (Turkish Studies - Historical Analysis Volume 14 Issue 2, 2019; turkishstudies.net/files/turkishstudies/566ff7b5-40ed-4389-9b7e-9b4bf9e8d3bf.pdf; gzt.com/derin-tarih/avrupada-yamyamligin-karanlik-tarihi-2585243) adlı makaleleri tavsiye ederiz!)

Yıl 2023, aylardan Haziran. İsveç ve Danimarka vatandaşı olan Rasmus Paludan, Pegida hareketinin Hollanda'daki lideri Edwin Wagensveld, Norveç SIAN adlı ırkçı grubun yöneticisi Anna Braten, İsveç'te ateist ve PKK'lı Salvan Momika Kur'an yakmaya devam etmektedir! Daha önce de İslami kurumlara defalarca saldırılar yapılmıştır. Örneğin; Almanya'da 2 yılda 78 camiye saldırı olmuştur. (Hürriyet, 21 Ağustos 2014) Fransa'da cami önüne domuz leşi bırakıldı. (Ensonhaber, 23 Eylül 2014) Avrupa'da ırkçılar camileri hedef alıyor. (NTV, 26 Aralık 2014) Almanya'da camiye ırkçı saldırı. (Sözcü, 15 Nisan 2022) Avrupa'da camiler Müslüman karşıtı saldırılara hedef oluyor. (AA, 21 Ağustos 2014) Viyana'da Türk Camii kapısına domuz organları bıraktılar. (Sözcü, 26 Aralık 2014) Bosna Hersek'teki bir cami avlusuna domuz leşi bırakıldı. (AA, 21 Ağustos 2020) Cami önüne domuz leşi. (Milliyet, 23 Eylül 2014) Almanya'da cami kapısına domuz kafası asıldı. (AA, 17 Mayıs 2020) Almanya'da cami kapısına domuz başı asıldı. (İndyturk, 5 Aralık 2021) Almanya'nın Dortmund kentinde cami kapısına gamalı haç çizildi. (AA, 9 Şubat 2022) Cami kapısına gamalı haç çizdiler. (Cumhuriyet, 2 Ocak 2014) Caminin kapısına gamalı haç çizdiler. (Hürriyet, 20 Kasım 2017) Müslüman kadına saldırdı, 2 kişiyi öldürdü; ABD'de Jeremy Christian adlı beyaz ırkçı bir kişi, biri başörtülü diğeri siyahi iki kadına trende hakaret ederek saldırdı. İki kadına bağıran Christian, "Müslümanlardan nefret ettiğini" ve "Müslümanların cani olduğunu" söylerken, orada bulunan bazı vatandaşlar tarafından sakinleştirilmeye çalışıldı. Kendisine engel olmak isteyen üç kişiyi bıçakladı, olayda iki kişi öldü. (Mepanews, 28 Mayıs 2017) Fransa'da İslam düşmanlığı tırmanıyor! Türk derneğine çirkin saldırı. Paris'teki Türkiyeli Yurttaşlar Meclisi adlı derneğin duvarına "İslam=Mort (ölüm)" yazıldı. (Sabah, 9.11.2020) Almanya'da İslam düşmanlığı tırmanıyor. Alman hükümetinin, Sol Parti'nin soru önergesine verdiği cevapta, Temmuzdan 17 Eylül'e kadar toplam 188 İslam düşmanlığı suçunun kayıtlara geçtiği ifade edildi. Saldırılar nedeniyle sadece soruşturmaların bulunduğu ancak hiç kimsenin gözaltına alınmadığı belirtildi. (Sabah, 9.10.2020) ABD'de 2017-2019 döneminde Müslüman karşıtı gruplara 106 milyon dolara yakın kaynak aktarıldığı ortaya çıktı. (TRT Haber, 12.01.2022) Fransa'da kurumsallaşan Müslüman karşıtlığı endişe veriyor. (TRT Haber, 09.11.2022) ABD'de Arizona Eyalet Üniversitesinde İslam düşmanları, Kur'an-ı Kerim sayfalarını yırtıp yaktı. (11.12.2021) Fransa'da saldırı girişimi! Aracını camiden çıkanların üzerine sürdü. (TGRT Haber, 29.06.2017) Londra'da bir araç camiden çıkan yayaların arasına girdi. Ölü ve yaralılar var. (Posta, 19 Haziran 2017) Kanada'da Müslüman anne-kıza İslamofobik saldırı. Kanada'nın Hamilton kentinde, Müslüman anne ile kızı, bir kişinin İslamofobik saldırısına maruz kaldı. (AA; 14.07.2021) "Batı ülkelerindeki İslam ve Müslümanlık karşıtı bazı gruplar ile terör örgütleri, onlarca yıldır çeşitli eylemler yaparak camilere, ibadethanelere ve Müslüman derneklerine saldırı düzenliyor. '2016 yılından Ocak 2017'ye kadar toplam 2800'den fazla İslamofobik saldırı' gerçekleştirildi. İşte Batıda yükselen İslamofobik saldırı bilançosu: ABD: Donald Trump'ın başkan seçildiği Kasım seçimlerinden sonra ise ırkçılık yükselişe geçti. ABD'de bugüne kadar 450'den fazla İslamofobik saldırı yapıldı. Bu saldırılar özellikle kasım seçimlerinden sonra daha da arttı. Almanya: Almanya'da bugüne kadar 260 islam karşıtı eylem düzenlendi. 664 sığınmacı Müslüman mültecinin saldırıya uğradığı ülkede, 60'dan fazla camiye saldırı düzenlendi. Avusturya: 90'dan fazla saldırı. Belçika: Nüfusun yüzde 60'ı Müslümanları tehdit olarak görüyor. Müslümanların yüzde 71'i kendilerinin terörist olarak görüldüğünü düşünüyor. Halbuki terör örgütlerine kucak açan ve teröristlere sahip çıkan ülkelerin başında Belçika yer alıyor. Ülkede 20'den fazla islamofobik saldırı gerçekleşti. Fransa: Müslüman karşıtı gösterilerin en yoğun olduğu ülkelerden birisi. Özellikle Müslümanlar ile diğer dine mensup kişilerin karşı karşıya getirilmeye çalışıldığı ülkede 360'tan fazla saldırı oldu. Hollanda: İslamofobik çevreler ülkede en çok camileri hedef alıyor. Öyle ki Hollanda'da yaşayan Türk

vatandaşları ve diğer Müslüman ülkelerin vatandaşları, ibadet için gittikleri camilerin, ibadet esnasında kapılarının kapalı tutulması konusunda şu günlerde çalışma yapmaya başladılar. Hollanda'da bugüne kadar 100'den fazla saldırı gerçekleşti. Bu saldırılardan 20'den fazlasında ise camiler hedef alındı. İngiltere: Başkent Londra başta olmak üzere ülke genelinde bugüne kadar 1000'den fazla saldırı düzenlendi. Genel olarak bu saldırıların çoğu Müslümanları hedef alsa da asıl hedefin yüzde 60'lık oranla Müslüman kadınlara yönelik olduğu belirtiliyor. İsveç: 30'dan fazla saldırı. Kanada: İslam karşıtı saldırıların en az rastlandığı Kanada'da bugüne kadar 20'den fazla saldırı yapıldı. Bu saldırıların en büyüğü ise geçen günlerde bir camiye yapıldı ve saldırıda 6 kişi hayatını kaybetti. Norveç: Norveç'te radikal sağcı Norveç Savunma Ligi ile Norveç'in İslamileşmesini Durdurma Hareketi taraftarlarınca onlarda kez İslamofobik saldırı gerçekleştirildi. Yunanistan: Müslüman mültecilere sözlü ve fiziki saldırılar yapıldı. 'İslam Avrupa Dışına' gibi söylemler de ise son günlerde artış yaşanıyor." (Sabah, 1.2.2017)

"Müslüman karşıtı nefret suçu işleyen esas kişiler çeteler değil, çok çeşitli 'ana akım medya ve politik yorumların yansıması' olarak Müslümanları suistimal etmek, onlara saldırmak hakkı olduğuna inanan basit bireyler tarafından yapılmaktadır." (Vikram Dodd, Guardian, 27.1.2010) "İslamofobi endüstrisi İslam karşıtı nefrete sebep olmaktadır. Ürettikleri ön yargıların sonuçları küçük olmayacaktır. Onlar marjinal gruplar değildir. 'Daha ziyade politik ve kâr hatırına' insanları farklı azınlık gruplarına bölmek amacında olanlara karşı direnmek ve karşı durmaya acil ihtiyaç vardır. Zamanın ilerlemesi ile ön yargılar daha da derinleşecek ve yerleşecektir." (Nathan Lean, s. 301)

"Prens William'ın Ukrayna açıklaması tepki çekti. Avrupa'da değil de, Afrika ve Asya'da savaş ve kan dökülmesine daha çok alışkın olduklarını söyledi. William, Ukrayna'ya da seslenerek, "Hepimiz arkanızdayız" dedi." (Sabah, 11.3.2022) "Rusya-Ukrayna savaşında ırkçı söylemler! 'Mavi gözlü ve sarı saçlı insanlar ölüyor.' ABD merkezli CBS NEWS muhabiri Charlie D'Agata canlı yayında "Burası on yıllardır kaosla yaşayan Irak veya Afganistan değil. Burası böyle şeyleri görmeyi hiç ummadığınız medeni Avrupalılara has bir kent" ifadelerini kullanması izleyenleri şaşırttı. ITV News muhabiri Lucy Watson da bir tren istasyonundan yaptığı yayında, "Ukraynalıların başlarına düşünülemez bir şey geldi. Burası gelişmekte olan bir üçüncü dünya ülkesi değil, burası Avrupa" ifadelerini kullandı. BBC'ye konuşan Ukrayna'nın eski başsavcı yardımcısı David Sakvarelidze ise canlı yayında, "Benim için bu yaşananlar çok duygusal, çünkü mavi gözlü ve sarı saçlı Avrupalıların öldürüldüğünü görüyorum." Fransız kanalı BFM TV'de konuşan başka bir yorumcu, "Putin'in desteklediği Suriye rejiminin bombalarından kaçan Suriyelilerden bahsetmiyoruz. Avrupalıların bizimkine benzeyen arabalarla kendilerini kurtarmak için ayrılmalarından bahsediyoruz." Fransız Gazeteci Ulysse Gosset'i ise yaptığı bir yayın sırasında "21. yüzyıldayız, bir Avrupa şehrindeyiz ve sanki Irak'ta ya da Afganistan'daymışız gibi seyir füzesi ateşi var, hayal edebiliyor musunuz?" ifadelerini kullandı." (Hürriyet, 28 Şubat 2022) "Ukrayna duyarlılığı altında ikiyüzlü ırkçılık! Boşnaklar da mavi gözlüydü. ABD ve Avrupa TV'lerinden ekrana yansıyan, 'Ukrayna duyarlılığı' ikiyüzlü ırkçı yaklaşımı ortaya koydu: Sarışın mavi gözlü insanlar saldırıya uğradı. Bizim gibi arabalara biniyorlar. Burası Afganistan, Irak değil!" Mavi göz duyarlılığı akıllara Avrupa'nın göbeğinde soykırıma uğrayan Boşnakları getirdi. Sırp çeteler, Yugoslavya'nın dağılması sürecinde Müslüman Boşnaklara karşı sistematik soykırım uyguladı. 1992-95 arasında 'sarışın, mavi gözlü' 300 binden fazla Boşnak katledildi. Batı soykırımı sadece izlemekle yetindi." (Star, 1.3.2022) "Polonyalı politikacı Tarczynski: 2 milyon Ukraynalı mülteci aldık, 1 tane bile Müslüman almayacağız. Gurur duyuyorum." (Yeni Şafak, 11.04.2022) "Paralı askerler Ukrayna'da. Sivillerin vurulması, kadın ve çocukların öldürülmesi savaş suçu. Bunlar durmalı." (Ukrayna savaşı hakkında konuşan bir Avrupalı, Ülke TV haberden bir kesit) Gazeteci Janine di Giovanni: "Eğer Ukrayna'da bir hastaneye füze düşerse Avrupa bunun bir savaş suçu olduğunu söylüyor. Ama eğer Gazze'ye çok sayıda füze düşüp 100 insan ölürse bu İsrail'in kendini savunma hakkı oluyor."

I. ve II. dünya savaşlarını Batılılar çıkarmadı mı? Asya ve Afrika'daki iç savaşların, işgallerin nedeni Batılı sömürgeciler değil mi idi? Fransa, ABD, İsrail, Çin, Rusya, İngiltere dahil Avrupa ülkeleri Libya, Çeçenya, Afganistan, Irak ve işgal ettikleri birçok İslam ülkesindeki sivil Müslüman halkları, çocuk ve kadınları katlederken demokrat, insan hakları, çocuk hakları örgütleri nerede idi?! Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş Kastamonu Üniversitesi İlahiyat Fakültesince düzenlenen 4. Uluslararası Şeyh Şaban-ı Veli Sempozyumu'nun açılış programında yaptığı konuşmada, "İslamofobi" kelimesiyle ilgili önemli bir çağrı yaptı: "Son günlerde 'İslamofobia' diyoruz. Lütfen bu tabiri kullanmayın. Bu emperyal bir dilin parçasıdır. Fobi, 'kendiliğinden' olan bir korku demek. Kişinin yenemediği, doğal olan bir korkudur. Ama bugünkü dünyada var olan, adına emperyal dilin İslamofobia koyduğu şey, 'üretilmiş' bir İslam düşmanlığı, 'üretilmiş' bir İslam karşıtlığıdır." (Yeni Akit, 05.05.2017)

Apple Arcade'in 'lansman' oyunlarından 'Sneaky Sasquatch.' Tuvalet kapısında hilal! 'Lanetli Kurt Adam' filminde ise 'Vampirler başkaldırdı' denirken vampirler, 'lailahe illellah' diye bağırmaktadır. 'Da Vinci Şifresi' adlı filmde, kilisede üstüne basılan bir kilim ve üzerinde hilal deseni. Conan adlı çizgi roman da bile 'subliminal/bilinçaltına mesajlar' vardır: Cadıların işaretinin hilal olduğunu haykıran bir cadı kadın! Ve 'Conan the Barbarian' (2011) adlı filmden bir görüntü: 'Hırsızlar şehri'nin silueti cami kubbesi ve minarelerle doludur! 'Dolittle' (2020) adlı filmde de yine, arka planda, 'Haydutlar ve hırsızlarla dolu ada' denirken ekranda gözüken görüntü; kubbe ve minarelerdir! Ve 'Gecenin Dişleri' adlı filmde, vampirlerin broşu: Hilal! 'Aslan Kral 2' adlı çizgi filmde iyi yürekli aslan kralın kötü yürekli kardeşi sırtlanlarla anlaşma yapıp kardeşine komplo kurmaktadır ve "savaşa hazır olun" komutunu verirken sahnede hilal gözükmektedir!

"Walt Disney'in 1992 tarihli 'Alaaddin' adlı çizgi filminin şarkı sözleri şöyle başlar: "Ben uzak bir diyardan geliyorum, orada kervan develeri dolanır, orada çehreni beğenmezlerse kulağını keserler. Evet, barbarca bir şey.... Ama ne yaparsın, bu benim ülkem işte" (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 71) Bir diğer filmde ABD askeri "bunu nasıl yaparlar?" diye sorunca, iki karede kadın aynı cümleyi tekrar eder: "Bunlar böyledir işte!" Bunlar dediği Müslümanlar, 'böyle' dediği ise, Müslümanların Hristiyan din adamlarını öldürüp, kadınlara tecavüz edip işkence ile çocuklar dahil herkesi öldürmesi, masum köylüleri katletmesidir! Tabii söylemeye gerek yok, filmin devamında ABD askerleri masum köylüleri korumak için Bruce Willis önderliğinde canlarını hiçe sayarak savaşmaktadırlar!

"Günümüzde, piyasadaki dijital oyunlar, arka planda İslam düşmanlığına zemin hazırlamaktadır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 393)

Devil May Cry adlı oyunda şeytan kulesinin kapısı: Kâbe kapısı. 'Gitar Hero' oyunu, yerde Allah yazısı; 'Holy War' adlı hayali bir video ve 'Musa, 10 emir ile Muhammed'in başını kesiyor. Bunlara, eşcinsellik ve ateizm mesajları veren çizgi filmlerden 'Otel Transilvanya' veya 'Buz devri' serisini de ekleyebiliriz!

Bilimsellik iddiası

"Oryantalizmin bilimsel merak kaynaklı olduğunu, bilinmeyen olarak nitelendirilen ve gizemini koruyan Doğu'nun dillerini, kültürlerini araştıran bir disiplin olduğunu savunan belli bir kesim de olmuştur. Bu kesim, araştırmalarını objektif bir metotla yürüttüklerini savunsalar da yaptıkları çalışmalarda, Batı'nın Doğu üzerindeki maddi/manevi sömürgecilik faaliyetlerini görmezden gelmişlerdir." (Furkan Emiroğlu, Oryantalizm nedir? İlim ve Medeniyet, 23 Ocak 2018) Gerçekte ise,

"Oryantalistlerin araştırmaları, bilimsel havaya bürünmüş bir şekilde saklanan emperyalist hedeflerdir." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 26)

Mesela Michael Curtis, emperyalizm veya misyonerlik amaçlı değil de, Batının başka nedenlerle Doğuya ilgi ve meraklarının olduğunu savunur: Gezginlik, ticaret, bilim adamlığı gibi! Amaç ise Doğu toplumlarına 'ışık tutmaktır!' Bunun aksi durumlar ise 'nadirdir'! (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 450) Yine Bernard Lewis, 1979 yazında "Ortadoğu Araştırmalarının Durumu"nda çıkan 'Amerikan bilim adamı' adlı makalesinde şöyle yazmaktadır: 'Avrupalı olmayan medeniyetler bugün bile 'entelektüel merak' sahibi olmanın nedenini anlamakta çok güçlük çekerler. İlk Avrupalı Mısırolog ve arkeologlar Orta Doğu'da kazıya başlayınca, halk onları casus ya da ajan olarak nitelendirmişlerdi.' Aslında, "Oryantalizmi akademik merak nedeniyle açıklamaya uğraş veren ve tüm eleştirilerini bu iddia üzerine kuran Bernard Lewis'in ABD siyasetiyle ilişkilerinin niteliğine bakmak dahi bu konuda yeterince açıklayıcı olacaktır." (Yücel Bulut, Orientalism'in Ardından, Sosyoloji Dergisi, 3. Dizi, 24. Sayı, 2012/1, 1-57) İslam dünyasında birçok katliamlara imza atan ABD Başkanı George W. Bush'un danışmanlığını yapan Lewis'in mezarı da Tel Aviv'deki Trumpeldor Mezarlığı'nda bulunmaktadır. (tr.wikipedia.org/wiki/Bernard_Lewis) Bernard Lewis, Ortadoğu'nun en tartışmalı tarihçisidir. O, sağcı oryantalistlerin deniz feneriydi. ABD'nin Irak'ı işgalinde önemli rol oynayan Lewis'in politik yaklaşımı tavizsiz olduğu oranda basitti. 2001 yılında ABD yönetimine sunduğu çözüm önerisi çok açıktı: "Ya sertleşin ya da bölgeden çıkın." (Gazete Duvar, 27.5.2018) 'Modern Türkiye'nin Doğuşu' adlı eserinde Lewis, "Gerek Osmanlı Devleti'nin çöküşünün ilacının ve gerekse de modern Türkiye'nin uluslararası arenada yer almasının yegane yolunun modernleşmek, başka bir deyişle Batılılaşmak olduğunu iddia eder. Onun modernlikten anladığı ise laikleşmek ve Batılı hayat tarzını benimsemek suretiyle 'eski değerlerden uzaklaşmaktır.' Bu fikirden hareketle eser boyunca Batılı bir düzen isteyenler her zaman iyi, bunun karşısında olanlar ise kötü olarak sunulmuştur." (Özgür Oral, Bernard Lewis ve Oryantalist Gelenek, Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, Cilt 1, Sayı 2, 2003, s. 618) "Oryantalizmi masum bir akademik merak ürünü olarak değerlendiren bu tanımların dışında, söz konusu disiplini Hristiyan misyonerliği (R. Paret, The Study of Arabic and Islam at German Universities, Wiesbaden 1968, s. 5; M. Rodinson, Batıyı Büyüleyen İslam, s. 46; M. Hamdi Zakzûk, Oryantalizm veya Medeniyet Hesaplaşmasının Arka Planı, s. 8) ve sömürgecilikle iş birliği içerisinde (Edward Said, Oryantalizm) değerlendiren görüşler de bulunmaktadır." (DİA, Oryantalizm, III/428-437) "Halbuki Avrupa'nın yabancı kültürlere ilgisi her zaman işgal, sömürme, ticari sebeplerle olmuştur! ABD'nin bölgesel araştırmalar geliştirmesinin temel nedeni de siyasal olmuştur." (Leonard Binder, Orta Doğu hikayesi, s. 1) "İş âlemi ve hükümet arasındaki ilişkilerin günden güne gürbüzleştiği bir ortamda, bir kültüre ilişkin bilgilerin gerçek amacı ne olabilir? Bugün İslamiyet'e ilişkin hemen hiçbir çalışma bağımsız ve çağdaş baskılardan korunmuş değildir. İslamiyet uzmanı akademisyenler hep bir ağızdan İslamiyet'in Batı'yı tehdit ettiğini haykırırlar." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 162, 163, 167, 168, 177)

"Kendi entelektüelini yetiştiren oryantalizm, bu durumu sömürgeci dönemde siyasal bir misyon olarak kullanmıştır. Batı tarih yazılımıyla, sömürge faaliyetleri bir paralellik göstermiştir. Bu çerçevede biyolojik bir felsefe olarak Darwinizm, sosyal Darwinizm şekline bürünmüş ve canlılar arasındaki sınırsız mücadele olarak algılanan biyolojik Darwinizm, Batılı için sosyal Darwinizm haline alıp sömürmenin meşru bilimsel bir aracı halini alabilmiştir. Böylece Doğu'ya yönelik hakimiyet alanının genişletilebilmesi mümkün olmuştur. Entelektüeller, son

noktada sömürgeci oryantalizmin öncü misyonerleri olarak görevlerini yerine getirmişlerdir." (Ahmet Davudoğlu, "Batı'daki İslam Çalışmaları Üzerine", Marife, sayı: 3, Kış, 2002, 49)

"Zamanla savaş ile alt edilemeyen 'dinsizlerin' Hristiyan yapılmaları için Arapça başta İslami ilimlerle ilgili Avrupa'da eğitimlere başlanır. Onların dini araştırmalarından amaç, 'eksik/kusurları' gün yüzüne çıkarabilmektir!" (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 53) "İslam inanç sistemini çürütmek için dil öğrenmek gerekliydi. 1321'de Viyana Konsülü ile dil okulları açılma kararı alınır. (Bulut, s. 49) Cuseli Nicholas, Kur'an'da üç dairenin mevcut olduğunu iddia eder. İlki Nasturi Hristiyanlığı, ikincisi İslam peygamberinin Yahudi danışmanlarınca sokulmuş Hristiyan karşıtı fikirler ve son olarak peygamberin vefatından sonra Yahudi düzeltmenler tarafında sokulmuş kötülükler. (Bulut, s. 52) Barthelemy d'Herbelot'nun öncülüğünde İslam Ansiklopedisinin ilk taslağı hazırlanır. Amaç Müslümanların güçlü veya zayıf yanlarını öğrenebilmektir. (Bulut, s. 70) 1793'de Fransa'da okul açılırken, amaç İslam inanç sistemine sızmak olduğu için en basit veri ve bilgiler dahi fişlenip kayda geçirilmiştir.' (Ömer Baharoğlu, s. 25)

"Oryantalistler, ilmi gibi gözüken çalışmalarını çoğu zaman İslami bir konuyu çürütme gayesi ile yapmakta, dini inancı ve İslam şeriatını zayıflatma amacını gütmektedir." (Dr. İbrahim el-Lebban, el-Müsteşrikun ve'l-İslam, s. 15) "Oryantalistlerin önemli bir eksiği, Müslümanların genelini temsilden uzak figürleri ön plana çıkarmaları ve tüm İslam âlemini temsil etme eğilimini o seçtikleri kişilerde görmeleridir. Oryantalistler bilerek ve açık bir şekilde İslam âlemindeki çeşitli eğilimleri seçip, onları ön plana çıkarırlar. Çalışmalarında politik çıkarlar gittikçe artmakta, yoğun bir siyonist etki yazılarında görülmektedir. Oryantalistlerin İslam üzerine yaptıkları çalışmada anlaşılması gerekli temel nokta, objektiflik, akademik metot, tarafsızlık ve benzeri konulardaki iddialardır. Halbuki kendileri belirli bir inanç ve belirli bir eğilimle İslam'a yaklaştıkları için, yukarıdaki kavramları teğet geçmektedirler." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 194-195, 198)

Oryantalist çalışmalarda objektiflik, tarafsızlık ve bilimsel namus aramak!

"Avrupa'da İslam dinini incelemekle uğraşanlar ya Hristiyanlığa inanırlar ya da inanmazlar. Eğer Hristiyanlığa inanan biri ise, bu incelemelerinde, nesnel gerçeklik yani mutlak doğru ile şahsi fikir ve hislerini birbirinden ayırması zordur. İslam dini Hristiyanların gözünde ilahi olmadığı için, Hristiyan âlimlerinin İslam dini için yapacakları araştırmalar da ellerine geçen kitapta saldıracak yer aramaktan ibarettir. İnanmayanlara gelince ise, onlar da bütün dinlere bilimsel gelişmelerin en kuvvetli engel gözüyle bakmaktadırlar." (N. Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 16)

Müslüman olduktan sonra 'Seydi Abdülkerim' adını alan Roger du Pasquier şöyle demektedir: "Batı hiçbir zaman gerçek anlamda İslamiyet'i tanımadı. Hristiyanlar sürekli olarak ona iftira ve hakarette bulundu. Batılıların birçoğuna göre İslam üç şeyden ibarettir: Fanatizm, kadercilik ve çok evlilik. Batıda yapılan Doğu araştırmaları tarafsız bir bilimsel anlayışla yapılmamıştır." (Pasquier, Decouverte de l'Islam, s. 16) "Batının Doğu incelemelerinde akademik bir gayeye rastlamak neredeyse imkansızdır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 50) "Tercüme veya fihrist çalışmaları da görünürde ilmi çalışma gibi gözükse de, gerçek hedefleri Allah'ın kitabı hakkında insanları şüpheye düşürmek amaca ulaşmak için birer vasıta olarak kullanılmak olmuştur." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 32, 33, 77) "Oryantalistler zayıf hadislere dayanmakta bir sorun görmezler. Tarih ve siyer kitaplarında doğruluğu ispatlanmamış zayıf haberleri inceden inceye araştırırlar. Bu gizli defineyi ortaya çıkarmada ve zayıf rivayetleri arayıp bulmada tükenmez sabırları vardır. Çoğu zaman iddialarını çürüten nas (ayet/hadis) ve haberleri, delilleri ise görmezden gelirler." (el-Lebban, el-Müsteşrikun ve'l-İslam, s. 33) İşin ilginç birbirinden alıntılar ile bu delilsiz düşmanca iddialar zamanla şöhret bulup hakikatmiş gibi algılanır." (Hamdi Zakzük, s. 73) "Amaçları ilmi araştırma değil, fikir savaşı ve dini yıkımdır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 31) "Doğu ile ilgili çalışmalar, öncelikle Batı

için hazırlanmıştır. Batının Doğu ile çatışma içinde olması, bu bilgilerin düşmanca bir duygunun altında biçimlenmesine yol açmıştır.” (Baykan Sezer, Şarkiyatçılık üzerine, Türk kültürü araştırmaları, sayı 1-2, s. 170) “Çoğunluğu dindar olan İslami araştırmalarla meşgul Hristiyan oryantalistlerin pek çoğunun, kendi dininin teslis, çarmıha gerilme ve kendisini feda etme gibi temel inançlarını inkar edip karşı çıkan bir dini araştırdıklarını unutmaları çok güçtür. Yine İslam dininin birçok doğu ülkelerinde Hristiyanlığa galip gelip onun yerini aldığını unutmaları da kolay değildir.” (İbrahim el-Lebban, el-Müsteşrikun ve’l-İslam, s. 34) “Oryantalistler, İslami konularda araştırmaya, zihinlerinde peşin fikirle başlarlar ve o peşin fikre delil aramaya çalışırlar. Kullandıkları ‘delinin sağlamlığı, taşıdıkları peşin fikirleri desteklemesi ile doğru orantılıdır.’ Bu nedenle çok kere kişisel olaylardan genel kurallar çıkarırlar. Böyle olunca da, içlerindeki peşin fikir, tarafgirlik ve hastalık olmasa, kendilerini kurtarabilecekleri çelişkilere düşerler. (Mustafa Sıbai, s. 75) “Hem fertler arası ilişkileri düzenleyen hem de nefis tezkiyelerini (nefsi kötülük ve günah kirinden temizlemeyi) sağlayan bir din olarak İslam, Batılıların belirlediği din standardının dışına çıkmaktadır. Ne tuhaftır ki, Batılıların İslam hakkında verdikleri hükmü, mesela içinde sosyal ilişkileri belirleyen hükümler olan Yahudilik için hiç uygulamazlar.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 57) Blachere “Biz Doğu’nun dini kitapları arasında Kur’an kadar, okunuşuyla ‘fikri düzenimizi dağıtan’ bir kitap görmedik.” (Blachere, el-Kur’an, s. 41) demektedir. Doğal olarak da, “Düşmanlık ve kıskançlık gölgesinde objektifliğin gerçekleşmesi de mümkün olmamaktadır.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 96) “Oryantalizmin temeli doğruluğa ve objektifliğe hiçbir zaman dayanmamaktadır.” (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 9) “Doğu ile özdeşleşen İslam ve Batı ile özdeşleşen Hristiyanlık arasında süren savaş, hâlâ insanlık tarihinin ayrılmaz bir öznesidir. Bu savaşta 'bizler ve ötekiler' veya ' seçilmişler ve lanetliler' ayrımı, İslam'la ilgili yorumlarda başlıca etkeni oluşturmuştur.” (Ömer Baharoğlu, s. 28) “Oryantalistler ne kadar bilgili olursa olsun, objektif olamamışlardır.” (Asaf Hüseyin, s. 28) “Oryantalistler objektif gibi görünürler. Bir insan fizik bilimiyle uğraşırken objektif olabilir fakat din, kültür ile ilişkin alanlarda bu mümkün değildir.” (Asaf Hüseyin, s. 58) “12. ve 13. yüzyıllarda Müslümanlara ait birçok bilimsel eser Batı dillerine Peter El Venerable'nin teşviki ile çevrilmiştir. Amaç, Haçlı seferleri ile Hristiyanlaştırılamayacağı ortaya çıkmaya başlayan Müslümanlar üzerindeki misyonerlik faaliyetlerinde kullanılmak üzere İslam kaynaklarında bulunacak hataları arama gayretidir. Sonunda misyonerlerin kullanabileceği yedi eserden oluşan Toledo Külliyatı/kolleksiyonu ortaya çıkar” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 42) ki, bu külliyat daha sonra "Rönesans’ın tetikleyici unsuru olmuştur." (Tuğba öztürk, Toledo Koleksiyonu, Milel ce Nihal, inanç, kültür ve mitoloji araştırmaları dergisi cilt 12 sayı 1 Ocak – Haziran 2015, s. 76-77) “1312 yılında Viyana'da toplanan konsül ile Arapça öğrenimi kararı alınır. Raymond Lull, 'Arapları dininden döndürmenin en iyi yolunun Arapça'yı öğrenmek olduğu' görüşünü bu konsülde kabul ettirir. 1294 yılında Papa V. Silistin ile konuşur, 'Eğer barışçıl çalışmalarla İslam ülkelerinde başarı sağlanamazsa zor kullanarak Müslümanlar Hristiyanlaştırılsın' teklifinde bulunur. Arapçayı öğrenen misyonerler tercüme faaliyetlerine yönelirler. İlk Kur’an tercümelerini yapanlar Toledo kesişleridir. Roger Bacon bir kitap yazarak Papaya sunar ve 'Arapça eğitiminin İslam'a sızma konusunda yardımcı olacağını’ özellikle belirtir.” (Ömer Baharoğlu, s. 44) “Theodor Nöldeke, bir oryantalist olarak "Tüm çalışmasının Doğu halklarına dair 'olumsuz kanaatini' teyit etmeye yönelik olduğunu" özellikle belirtir. (Ömer Baharoğlu, s. 221; Naif Yaşar, 22) “Cambridge Üniversitesinde Arapça kürsüsünü açanlar, gayelerini 9 Mayıs 1936 tarihli resmi yazıda şöyle açıklamaktadırlar: 'Hedefimiz, Doğu ülkeleri ile yapılacak ticaret yolu ile devlete ve krallığa yararlı bir hizmet yapmak ve kilisenin sınırlarını genişletmektir.” (A. J. Asbesry, The Cambridge Scholl of Arabic, s. 8) Bu bakış açısı Batı dünyasında çok uzun bir müddet İslamiyet'in yanlış bilinmesine, bu yüzden de İslam'a karşı kin duyulmasına neden olmuştur. Bu, doğal olarak misyonerlik faaliyetlerinin bir sonucuydu. Bu sonuçta oryantalistlerin ise büyük bir payı vardır. Misyonerlik, 'ötekine' yönelik üstünlük mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Oryantalizm gibi misyonerlik de, sömürgeciliğin keşif koludur!” (Ömer Baharoğlu, s. 50) Ama günümüzde oryantalistler tüm bu “emperyalist ve misyonerlik amaçlı çalışmaları” bilimsel merak ile açıklamaya

çalışmaktadırlar! "Müsteşrikler şüpheli olan ne ise, naklediyorlar. Çünkü bu metot onların menfaatine daha uygun görülmektedir. Kur'an'da ihtilaf ve çelişki bulunduğu yönündeki iddialar, Batıda ilk olarak Abdülmesih b. İshak el Kindi'ye nispet edilen 'Risale' adlı eserde görülmektedir. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 56, 68) Zaten Rudi Paret, 'Hristiyan bilim adamlarının İslam ile tanışırken, Hristiyanlığa düşman bir dinde iyiliğin bulunmasının mümkün olmadığı şeklinde peşin bir hüküm taşıdıklarını' itiraf etmektedir. (Paret, ed-Dırasetül-İslamiyye, s. 9) "Cambridge Üniversitesi Hristiyan ilahiyat fakültesi mezunu olan ve Londra Üniversitesi Doğu araştırmaları enstitüsünde 'İslam ülkelerinde uygulanan medeni kanunlar' bölümünün başkanı olan Profesör Anderson, sırf İslam'da kadın hakları konusunda doktora tezi hazırlayan bir öğrencisinin, İslam'da kadın hakları olduğunu delilleri ile ortaya koyduğu tezini başarısız saymıştır. İskoçya'da bulunan Glasgow Üniversitesi İslami araştırmalar bölüm müdürü ise bir rahip ve misyonerdir. Oxford Üniversitesi, İslam Arap araştırmalar bölümü müdürü ise bir Yahudidir ve en basit bir Arapça cümleyi bile tercüme edemezken, fakültede, tefsir ve fıkıh üzerine dersler vermektedir." (Mustafa Sıbai, s. 86) "Oryantalistlere finans sağlayan kuruluşların başında ise, Rockefeller Vakfı ve Ford Vakfı gibi Yahudi güdümündeki şirketler bulunmaktadır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 234)

Bu çalışmamızdaki kaynakların resim ve ekran görüntülerini kitabın hacmini artırmamak için buraya eklemediğimizi ve sitemizden aynı başlık altındaki yazılardan onlara ulaşılabileceğini hatırlatıp konumuza devam edelim.

Tebbet suresi, Ebu Leheb'in kafir olarak öleceğini ilan eden bir suredir. Leheb aslında azıcık aklını kullanıp "Ben Müslüman oldum" dese Hz. Muhammed zor durumda kalacak ve Kur'an -Haşa- yalancı çıkacaktı! Önceden (3. ayet ile) verilen bu haber, zamanla gerçekleşir, Ebu Leheb Müslüman olmaz ve bu durum Kur'an'ın ilahi bir mucizesi olarak tarihe not edilir. Peki, bu mucizevi ayete oryantalistler nasıl yaklaşmaktadır? 40 yıl Tel Aviv Üniversitesinde 'İslam Araştırmaları bölümü profesörü' olan oryantalist Uri Rubin tarafından yazılan, "Abu Lahab And Sura CXI" adlı makalede, Tebbet suresinin 3. ayeti yani, "O Ebu Leheb alev alev yanan ateşe atılacak" anlamındaki ayet 'yoktur'! Sadece 18 ile 21. sayfalarda, ayet mealini vermeden kendi yorumlarını yazarken 3. ayet diyerek yazmakta ama anlamını vermemektedir! Neden? Çünkü 'önceden hedeflediği amacına ulaşabilmesi için 3. ayet ona engel' teşkil etmektedir! O zaman bu ayet, değersiz; yok hükmündedir! Oryantalist Loth ise, Kur'an'daki "Yâ sîn, Hâ mîm" gibi sure başlangıçlarının Medine'de indiğini ve oradaki Yahudiler'den etkilendiğini ileri sürmektedir. Halbuki bu şekilde başlayan 29 surenin 27'si Mekke'de, sadece iki tanesi Medine'de inmiştir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 76) Meşhur oryantalist Jeffrey, bir taraftan sahabe'nin elinde yazılı Kur'an ayetlerinin olmadığını iddia ederken başka bir yerde de İbni Mesud, Ali, Ubeyy ve Ebu Musa'nın Kur'an cemlerine sahip olduğundan bahsetmektedir. (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 67) "Başta Goldziher olmak üzere, oryantalist sıfatı ardına saklanarak dinlerini hiç ön plana çıkarmadan İslam'a olan düşmanlıklarını kusma fırsatlarını bulmuş Yahudi kökenli birçok oryantalist bulunmaktadır." (Hamdi Zakzük, s. 48) Yahudi iken sonradan Müslüman olan Margaret Marcus (Meryem Cemile) "Oryantalistler kendi misyoner amaçlarına hizmet eden yazarların fikirlerini göklere çıkarırlar." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 48) diyerek, bir zamanlar içlerinde bulunduğu bu kesimin gerçek yüzlerini de ifşa etmektedir. Meşhur oryantalist "Goldziher ise, İslami kaynaklar hakkında yalan söylemekte, yorumlarda aşırılığa, delil olamayacak şeyleri delil gibi sunmaya çalışmaktadır. Goldziher, Demiri'nin, 'Hayvan Kitabı' ya da 'Bin Bir Gece Masalları' veya çeşitli yazarların edebiyat kitaplarındaki uydurulmuş rivayetlere itibar etmekte, onları önemli deliller gibi sunmakta." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 15) ve bunlardan hareketle 'İmamı Azam'ın, Bedir Savaşı mı önce yoksa Uhud mu önce bunu bilmediğini' bile ileri sürebilmektedir. Halbuki "Büyük fıkıh âlimi Ebu Hanife'nin sadece öğrencilerinin yazmış

olduğu siyer kitaplarına (Siyeru'l-Evzai, Siyeru'l-Kebir) bakılsa, imamın bu konudaki ilmi derecesinin ne kadar büyük olduğunu rahatlıkla görebilirdi." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 77) "Bu meşhur oryantalist, Ebu Hanife'nin hayatını anlatan birçok ilmi eseri görmezden gelip, kendi amacına hizmet edecek, ilmi hiçbir delili olmayan böyle bir kitabı kaynak göstererek, yazılarındaki objektifliği ve ilmi seviyeyi de ortaya koymaktadır." (Mustafa Sıbai, s. 77)

James William Hampson Stobart, 'Kur'an'ın, biraz şiir kabiliyeti olan ve biraz Yahudi efsanelerine yabancı olmayan herhangi bir kişinin ilahi vahiy iddiasını taşımadan yazabileceği bir eser olduğunu' iddia eder. (İslam and its Founder, s. 68) Ama, 600'lü yıllarda fil suresine nazire yapmak için Müseylemetül Kezzab'ın uydurduğu:" el-Filu me'l-Filu ve ma edrake me'l-filu, lehu zenebun kasirun ve hurtumun tavil: Fil, filin ne olduğunu bilir misin? Onun kısacık bir kuyruğu ve uzun bir hortumu var." (el-Amidi, Gayetu'l-Meram fi ilmi'l-kelam, 344; el-İci, el-Mevakıf, III/393) türü uydurmalardan, 2000'li yıllarda "The True Furqan" adlı uydurma kitaba dek birçok denemeler yapıldığından ama hepsinin başarısızlıkla sonuçlandığından bu oryantalist habersizdir! İşte Comte'un 'insanlık dini' denemesi sonucu ortadadır! Ey 'Entelektüeller, profesörler, şairler toplanın ve ülkemiz için bir kitap yazın! O kitabı, yavaş yavaş insanları eğiterek uygulayın. Bizi kısa sürede Çin ve ABD'den daha güçlü hale getirecek böyle bir eser ortaya koyun. İşte aciz bırakmak (mucize) budur. Bu Kur'an'ın mucizelerinden biridir, bu kadar kısa sürede böyle bir toplumsal atılımın dünya tarihinde başka bir örneği de yoktur. Tarihte böyle etki bırakmış bir şahsa deli diyebilir miyiz? Üstelik o, bu etkiyi önceden bildirmiş ve haber vermiş iken. Hele de bu kişi, 40 yaşına kadar siyasetle uğraşmamış, 53 yaşına kadar da komutanlık yapmamışsa! Mekke'deki dönemin semeresi de ileride valiler ve komutanlar olacak muhacir neslidir.' (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 287-288, 413)

"Sıbai, Yahudi asıllı oryantalist Schacht ile görüşür ve ona Goldziher'in İslami metinleri tahrif ettiğinden bahseder. Schacht, 'Bu konuda hata etmiştir' demekle yetinir. 'Bu sadece soyut bir hata mıdır? diye Sıbai sorunca, Schacht öfkelenir. Başka bir konudaki hatalarını da delilleri ile Sıbai sununca, 'Bu da Goldziher'in hatası ama âlimler hata etmezler mi?' diye yineler Schacht. Konuşma devam ettikçe oryantalist Schacht kinlenmeye başlar. Sıbai sonunda şöyle söyleyerek konuşmayı bitirmek zorunda kalır: "Şüphesiz senin isimlendirdiğin bu tür hatalar, geçen asırda meşhur hale gelmiştir ve sizden birçok bir oryantalist de bunları 'ilmi gerçekler' olarak kullanmaktadır." (Sıbai, el-İstişrak, s. 54-55)

Katolik savunucusu, karşılaştırmalı dinler konusunda uzman ve doktora öğrencisi olan Luis, '10 yıl boyunca İslam'ı araştırmış ve entelektüel ve ruhsal yönden iflas etmiş bir din olduğu sonucuna' varmıştır! 10 yıllık bilgi birikiminin göstergesine bir bakalım. "Fatiha" suresinde "kaç rekat var?" şeklinde kendisine sorulan soruya verdiği cevap şu şekildedir: "2, mutlu musun!" Yanlış cevabının farkında olmadan bir de bilgiçlik taslamaya devam etmektedir uzman Luis! En ılımlı oryantalist olarak bilinen "M. G. Watt bile ' Müslümanlar ve Araplar savaş toplumudur, barış toplumu değildir. Savaş Arapların bir özelliğidir ve onu sistemli hale Muhammed sokmuştur' demektedir. Dünya savaşlarını çıkaran toplumun içinden biri olan bu profesöre bir öğrenci Bakara suresi 216. ayetini (Hoşunuza gitmediği halde, yine de size savaş farz kılındı.) okuyunca adam şaşırıp kalmış ve sessizliğe sarılmıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 3-4) "Papaz ve oryantalist olan Watt, Kuveyt üniversitesinde verdiği bir konferansta ise 'İslam ve Müslümanlara özgü yazdıklarımızda insaf ve objektiflik içerisinde kalmaktayız.' (M. Abdülfettah Ulyan, Adva' ale'l-İstişrak, s. 11) demekte idi. Bu sözlerin birer aldatmaca olduğunu, aynı oryantalistin İngiltere'de Edinburgh Üniversitesinde yapılan 10. oryantalizm toplantısında, 'sünnet, rivayetler ve İbni İshak'ın tarihinden' bahsederken hiçte 'İslam ve Müslümanlara uygun olmayan ifadeler' kullanarak (Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 108) bizzat ispat etmiştir. "M. G. Watt, Hz. Muhammed'i daha iyi bir imajla ortaya koymaya çalışmaktadır. Muhtemelen 'soğuk savaş dönemi komünizme karşı işbirliği siyasetinin' de etkisi ile "Hz.

Muhammed kendi dönemi, yer ve zaman şartları ile değerlendirilmelidir." demektedir. Watt'a göre "Araplara bir din lazım idi ve Muhammed de tam zamanında bu ihtiyacı gidermişti." (Montgomery Watt, İslam ve toplumsal dayanışma, s. 269) Watt bir dünya savaşı olur da İslam dünyaya hâkim olursa insanlığın nelerden yoksun kalacağını da şöyle sıralamaktadır: "Kimse İslam'ın kökeninin Yahudi ve Hristiyanlığa dayandığını bilmeyecek ve İslam dünya toplumunun kültürel zenginliğini yok edecektir." (Watt, İslam ve toplumsal dayanışma, s. 276. Bu konuda, "İslam barış dinidir" adlı yazımızı özellikle öneririz!) C. Brockelmann tarafından yazılan 'İslam Milletleri ve Devletleri Tarihi' adlı kitabında yazar, 'Müslüman Arap idarecilerın sonradan Müslüman olan ve Arap asıllı olmayanları raiyye; 'sürü' gözüyle gördükleri' iddiasında bulunur. Halbuki, 'Rai' kelimesi 'Lider, başkan' ve 'Raiyye' kelimesi ise 'kavim, millet, topluluk' anlamına gelmektedir. Ayrıca raiyye kelimesi, sadece yabancılar için değil, ' bütün halk' anlamında da kullanılmaktadır. Ayrıca, 'Hepiniz çobansınız, emriniz altındakilerden sorumlusunuz.' anlamındaki meşhur hadiste de (Buhari, Cum`a 11, İstikraz 20, İtk 17, 19, Vesaya 9, Nikâh 81, 90, Ahkam 1; Müslim, İmare 20; Ebû Davud, İmare I/13; Tirmizi, Cihad 27) 'Rai' kelimesinin, 'Emanete güvenilir muhafız olan, emri altında bulunanlara adaletli davranan' anlamlarında kullanıldığı ve başka bir hadiste de (Buhari, Ahkam 8:8 /107; Müslim, İman 63:I/88) 'Raiyye' kelimesinin 'Müslümanlar' anlamda kullanıldığı görülmektedir. (Mustafa Sıbai, s. 80) Albert Hourani, Ortadoğu siyasetinde güç mücadelelerinin, geleneksel olarak 'soyluların' siyaseti olduğunu (A. Hourani, Ottoman reform ABD the politics if notables) ileri sürerken, bu görüşün zıttına bir görüşü ise başka bir oryantalist ileri sürmektedir. Fransız asıllı Protestan diplomat ve İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Pauk Rycau, Osmanlı'da eksik olan şeyi şöyle açıklamaktadır: 'Avrupa ülkelerinin aksine, yüksek mevkileri elinde bulunduran asil kana sahip bir 'soylular sınıfı' Osmanlılarda yoktur!' (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 61) "Gibb ve Bowen, İslamiyet'in şahsi teşebbüsün söndürülmesine neden olduğunu iddia etmektedir. Weber'in İslami bilgisi Yahudilik ve Hristiyanlık hakkındaki bilgisine göre çok zayıftır ve ona göre de İslam toplumu akılcı bir kapitalist ruh ortaya çıkarmamış ya da çıkmasına katkıda bulunmamıştır." (Bryan S. Turner, s. 24, 26) Weber, hedef olarak kapitalizmi hedeflemiştir ve ona ulaşan her şey iyi, doğrudur. Tersi ise, zararlı, yanlıştır. Weber'e göre İslam'da kapitalist gelişme için gerekli olan hukuk geleneği de yoktur. (Bryan S. Turner, s. 93) Oysaki Faik Bulut gibi ateist yazarlar da, İslam'ın kapitalizm arasında paralellik kurmakta (Yazarın, başta 'İslam Ekonomisinin Eleştirisi' ve 'Tarikat Sermayesinin Yükselişi' adlı eserleri; Milliyet, İslam kapitalizmi, 10.3.1997 ve özellikle İslam'ı anti emperyalist olmamakla suçladığı 'İslamcı Örgütler 1-2' adlı eserleri, bu ve benzeri iddialarla doludur. Halbuki, oryantalistlerin bile farkına vardığı şey, Batı emperyalizmine engel olacak tek gücün İslam olduğunu gerçeğidir. Zaten Batı da yüzlerce yıldır çok yönlü olarak İslam ile de bu nedenle savaş halindedirler!) ve tıpkı oryantalistler gibi önyargılı, peşin hükümlü oldukları için de kendisi gibi önyargılı oryantalistlerle aynı konuda birbirine zıt fikirler ileri sürebilmektedirler. Doğal olarak da, gerek ateist gerek oryantalistler bu önyargılarından dolayı İslam'ın ruhunu asla kavrayamamaktadırlar! İslam kapitalizm ve sosyalizmden önce ortaya çıkmış ve kapitalizmin virüsü faizi yasaklarken sosyalizmin eksik yönü olan ticari faaliyetleri yasaklaması hatasına da düşmeyerek her iki aşırı uca göre daha insani ve mutedil bir yolu insanlığa sunmuştur!

"Batı üniversitelerindeki Müslüman doktora öğrencileri sınavı geçmek için oryantalist teorilerin bilmek değil, aynı zamanda bunların temelden 'doğru olduğunu kabul etmek' zorundadırlar." (Asaf Hüseyin, s. 56) "Avrupa'da mastır ve doktora yapan öğrencilere sözlü sınavlarda daima sorulan soru şudur: "Schact'ın hadis'e olan ilişkin teorisi hakkında neler biliyorsun?" (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 192) "Ezher Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve kahire Üniversitesi Edebiyat fakültesi mezunu Doktor Emin el Mısri, İngiltere'de, oryantalist Schacht'ın iftiralarına cevap vermek için bir tez almaya karar verir fakat diğer bir oryantalist olan Profesör Anderson, 'onun kitabını tenkit tez konusu olmaz, abes bir şey olur.' diyerek bu teklifi reddeder. Bunun üzerine el Mısri üniversiteden ayrılarak Cambridge Üniversitesi'ne başvurur. Orada da aynı konuda tez almak ister fakat oradan da ret cevabı alır ve sonunda bu tez çalışmasından vazgeçmek zorunda kalır. Kısaca, oryantalistlerin hilelerini açığa çıkaracak tezler hazırlanmasına müsaade edilmemektedir." (Mustafa Sıbai, s. 91-94) Schacht hakkında, 'İslam Fıkhı ve Sünnet, Oryantalist

Schacht'a Reddiye' adlı yazımıza bakılabilir. Aslında "Oryantalist gelenek sanıldığı gibi güçlü değildir ve aynı zamanda çözülmemiş analitik sorunlar barındırmaktadır." (Bryan S. Turner, s. 64)

"İlk Kur'an tercümesi, Fransız papaz Peter the Venerable'in önderliğinde Robert von Ketton tarafından yapılan tercümedir." (Hıdır, s. 139-140) Müsteşriklerin yaptıkları çeviriler üzerine yaptığı araştırmalar sonucu Prof. Dr. Salih Akdemir şu tespitte bulunmaktadır: "Onlar tarafından yapılan tercümelerin sağlıklı olmadığı, kasıtlı ya da kasıtsız birçok hata ihtiva ettiğini özellikle belirtmek isteriz!'' (Salih Akdemir, Cumhuriyet Dönemi Kur'an tercümeleri, s. 42) Zaten Kur'an'ı ilk tercüme ettiren Fransız başrahip Pierre le Venerable, "İslam'ı yaymak için değil, ona reddiye yapmak için çeviri yapıyoruz, İslam'ı yenmek için onu tanımak gerekir." (Jacques Waardenburg, E. De l'Islam, VII/738; M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 29) derken, yazdığı İslam tarihi Türkçeye de çevrilen ve birçok insanın zihnini bulandıran Leone Caetani ise, "Vazifelerimizden biri, bu savaşçı dinin insanlığa verdiği zararı tarafsız olarak anlatmaktır. İslamiyet, inananlarının derin inançları dolayısı ile Hristiyanlık mezhebinin ilerlemesine büyük bir engeldir" (Annali Dell'İslam, II/16-20) diyerek yapılan bu tür çalışmaların objektiflikten ve bilimsel olmaktan ne kadar uzak olduğunu da dolaylı yoldan itiraf etmektedirler. Yazdığı eserin cevaplarının özet hali bu çalışmamızın ayrı bir bölümünde ele alınmış olan Caetani, peygamberimizle ilgili birçok ithamda bulunmuş ve sonra bu iddialarını çürüten rivayetler için, sonradan uydurulmuşlardır anlamında; "Daha sonraki fikirlerin yansımasıdır." (Leon Caetani, İslam tarihi, I/389-390) diye sübjektif bir değerlendirmede bulunmuştur. Yani bu oryantaliste göre, Efendimizi öven veya iftiralarına cevap veren rivayetler "muhtemel değildir", "sonraki fikirlerin bir yansımasıdır." Ama İslam'a saldırı malzemesi olabilecek olan her rivayet sağlamdır, güvenilirdir. Hem de bu rivayetler dini değil, havyalarla ilgili edebiyat türü bir eserde olsa bile! Dolayısı ile bir şeyin sağlamlığının ölçüsü ilmi bir takım kriterlere uyması değil, oryantalistlerin gönüllerindeki duygulara hizmet etmesi ile ölçülmektedir. Yine Caetani, Hişam b. Urve'nin Hz. Aişe'den hadis rivayet edemeyeceğini çünkü Hişam'ın vefat tarihi 146 iken Hz. Aişe'nin vefat tarihinin ise 58 olduğunu, dolayısı ile bu iki kişinin birbirlerini görmelerinin imkansız olduğunu da ileri sürer. Bu şekliyle iddia doğru gözükse bile aslında Caetani bir şeyi gizlemektedir. Hadisi rivayet eden Hişam, hadisi "babasından" almış, babası Hz. Aişe'den dinlemiştir! Ama Caetani 'babasını' isnad zincirinden silince ortada birbirini görmesi imkansız iki ravi kalmaktadır! Caetani bir taraftan "hadisler daha çok genç sahabece aktarılmış, Ebu Bekr, Ömer, Osman gibi daha yaşlı sahabe ise neden daha az aktarmış?" diye sorarken, diğer taraftan da, "Hadisler bize, II. Hicri asırda yaşayan Müslümanların, 'Muhammed'in ne söylemiş olmasını istediklerini' gösterirler. Muhammed'in ne söylediğini bildirmezler." diyerek, aslında birçok oryantalist gibi, hadisleri II. asır Müslümanlarının uydurduğunu ileri sürmektedir. Eğer genç sahabeler hadisleri uydurmuşsa, II. asır Müslümanlarını bu oryantalistin devamlı suçlamasının nedeni nedir? Hadisler II. asırda uydurulmuş olsa idi, hadis rivayetini genç sahabeye söylettirip 1300 sene sonra gelecek olan oryantalistlerin bile eline itiraz edebileceği bir koz vermek yerine neden Hulefa-yi Raşidin, Aşere-i mübeşşereden rivayet ettirmemişlerdir? Hem sonra neden uydurdukları hadislerin sıhhat derecelendirmesini yapmak için, uydurulan (!) isnad zincirindeki insanların hayatlarını tek tek araştırıp ciltler dolusu eserler yapma zorunluluğu hissetmişlerdir? Onlar mı çok saftı, Caetani mi çok kurnazdır? Ayrıca genç sahabelere hadis rivayet etme hakkı tanımayanlar, 1300 sene sonra, hem de Hristiyan oldukları halde nasıl İslam tarihi yazma hakkını kendilerinde görebilmektedir? Yine 'neden daha yaşlı sahabeler hadis rivayet etmedi?' diyen Caetani, yaşlı sahabe diye adlarını saydıkları arasında yer alan Ebu Bekir'in evinin mescide bir mil uzakta olduğunu ve ticaretle uğraştığını, Ömer'in de ticaretle uğraşıp günaşırı Medine'ye gelebildiğini, Hz. Osman'ın da hurma ticaretiyle uğraştığını, ama mescidin yanında bulunan ve kendilerini ilme adamış bu genç sahabelerin daima Efendimizle içli dışlı oldukları için O'ndan daha fazla hadis duyarak rivayet edebilmelerinin gayet doğal olduğunu

bu oryantalist nasıl olur da kavrayamaz? Bu arada II. asırda, Ebu Hureyre'nin haberi olmadan kendilerini ravi gösterip hakkında hadis senedi uyduran (!) muhaddisler yüzünden Caetani neden Ebu Hureyre'yi suçlayıp eleştirmektedir? Ateist iken sonradan İslam'la şereflenen A. Can Meriç'in tespiti çok yerindedir: "Hz. Muhammed yaşamamıştır gibi ilginç bir iddianın sahibi, aynı zamanda evlilikleri üzerinden itirazın da sahibi olabiliyor. Özellikle oryantalist yazarlar bu açıdan ilginç örneklerdir!" (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 142-143) Yaşamamış birinin evlilikleri üzerinden neden yine bu hayali kişi suçlanmaktadır?! Ülkemizde ateizmin yayılmasında önemli bir yer tutan Caetani'nin çarpıtma örneklerine devam edelim. İbn-i Abbas, peygamberimizin eşi Meymune annemizin yeğenidir. Yani Meymune annemiz, İbn-i Abbas'ın teyzesidir. Ayrıca İbn-i Abbas, peygamberimizin de amcasının oğludur. Abbas 'akıl baliğ olmadan önce' küçük bir çocuk iken, bir gece Efendimizde misafir kalır ve onlarda geceler. Gece yatakta Efendimiz ve eşi yastığın uzunluğuna başını koyar, küçük Abbas ise enine. Sonra gece Efendimiz -kendisine farz, ümmetinin ise kılmakta serbest bırakıldığı- gece namazını kılmak için kalkar. Abbas da uyanır ve onunla kalkar. Efendimiz başını, kulağını okşar. (Bunlar da çocuk olduğunun delilleridir) ve beraber namaz kılarlar. Abbas daha sonra bu çocukluk devri hatırasını anlatır. (Buhari, I/53-53) Ama Caetani (İslam tarihi, V/199) bu olayı bakın eserinde nasıl aktarmaktadır: "Kendi kendine paye vermek, Muhammed'le samimiyetini göstermek için Muhammed ve zevcesi ile aynı yatakta yattıklarını anlatır." Caetani, yastığı, yatak; Abbas'ı çocuk değil, delikanlı; Meryem ve Efendimizi ise akrabası olmayan biri gibi göstermiştir! Caetani, Nisa 15. ayette geçen, "Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara sizden dört şahit isteyin. Eğer şahitlik yaparlarsa, ölünceye kadar veya Allah onlara bir çıkış yolu verinceye kadar evlerde tutun." ayetini bakın nasıl anlamıştır? Ayeti okuyan herkes, bunun bir ev hapsi cezası olduğunu hemen anlar ama bakın Caetani bu ayeti nasıl yorumlamaktadır: "Kur'an iki yerde zina cezasından bahseder. Birincisi kadını canlı canlı bir yere kapayarak açlıktan öldürmek…!" (VI/348) Caetani, Hayber savaşı sırasında Efendimizin dua ettiğini ve "Allah'tan hücum edeceği memleketteki bütün malları, kendine bahşetmesi için yalvardığını." yazar ve "Müslümanların büyük kısmının kafirlerin mallarını elde etmek için bu yeni dine girdiğini" de (V/82-83) ekler. Peki gerçek aslında nedir ve Efendimiz nasıl dua etmiştir? Efendimiz, duasında Allah'ın büyüklüğü andıktan sonra şöyle devam eder: "Ey her şeyin sahibi Allah'ım! Senden bu yerin hayrını ve iyiliğini, 'bu yerin halkının, hayrını ve iyiliğini, bu yörede bulunan her şeyin hayrını ve iyiliğini' dileriz." (İbn-i Hişam, III/343) Efendimiz savaşacakları yerin halkının iyiliğini dahi dualarında Yaradan'dan talep etmektedir. Onların sadece 'Hayr'ını istemektedir! Hayr, yani güzellik, iyilik! (hayr, iyi yahut iyilik manasında ve kötülüğün karşıtı olarak kullanılır: İbn Manzur, Lisanü'l-Arab, hyr maddesi) Devam edelim! Caetani, Efendimizin "Ben çok şiddetli-öfkeli bir adamım, bazen gözlerim hiddetten kararıyor." dediğini iddia etmektedir. (İslam Tarihi, IV/351) Halbuki söz konusu olan bir duadır ve aslı şöyledir: "Ey Allah'ım! Ben de sonuçta bir insanım. İnsanların kızdığı gibi benimde bazen kızdığım, darıldığım olabilir." (Vakidi, II/554-555; Ahmed b. Hanbel, X/233; Köksal, XIII/65) Caetani yine ve birçok kez yaptığını yapar ve Efendimizin Osman b. Ebi'l-As'a söylediği: "Ey Osman! Namazı itidal üzere (orta hızla) kıldır. En zayıf olanları göz önünde bulundur, onların içinde yaşlı, küçük, zayıflar bulunabilir." şeklindeki hadisini (Müsned, I/165) "En zayıfların (yani pek isteye isteye namaz kılmayanların) halini de göz önünde bulundur" şeklinde tercüme eder. (VI/291) İslam muhaddislerini durmadan uydurmacılık ve yalancılıkla suçlayan İslam tarihi yazarı Caetani, İbni- Hacer'e dayanarak "İbrahim'in cenaze namazının kılınmadığını" da ileri sürer. (I/93) Halbuki İbn-i Hacer eserinde, İbrahim'in cenazesinin kılınıp kılınmadığı hakkındaki iki rivayeti de sıraladıktan sonra, Nevevi'nin dört tekbirle namazının kılındığı görüşüne katıldığını belirtmektedir. (İbn-i Hacer, İsabe, I/93) Yine Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak bir hadisin kesin doğru olduğunu (VII/8) ileri sürer ki, aslında İbn-i Hacer hadis hakkında İbni- Abdulberr'in "sahih değildir." dediğini aktarmaktadır. (İsabe, I/94) Ayrıca Caetani'nin hayli önemsediği en büyük kaynağı olan İbn-i İshak bile, bu hadisin ravilerinden olan Abdullah b. Ebi Bekr'in hadisini kabul etmediği görülmektedir. Yine Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak, "İbrahim'in ancak sekiz

ay yaşadığını." aktarır ki (VII/9) aslında İbn-i Hacer, İbrahim'in sekizinci yılda vefat ettiğini bildirmektedir! (İsabe, I/95) Merhum Asım Köksal yazdığı meşhur İslam tarihinde, Caetani'nin özentisizliğini (XII/89, XVI/ 412); yanlış okumasını (XIII-XIV/8 XV/37, XVII/332); kaynakları yanlış-keyfi değerlendirmesini-yorumlamasını (XIII-XIV/57, 83,90, XIII-XIV/101, XV/142, XVI/70, XVII/110,132,140); olayları ve okuduğunu kavrayamamasını (XIII-XIV/71, XV/552, 562, XVI/80,101,112,272,329, 353, 399, 403, XVII/32, 85, XVII/120,165); isimleri karıştırmasını (XIII-XIV/96,286); yanlış tercümelerini (XIII-XIV/236, XV/519, 523,544, XVI/291, 375, XVII/30, 41, 49,87,88, 90,91, XVII/120,124,144,149,160, 162,173,174,176, 178, 217); çelişkilerini (XIII-XIV/56,83); arzu ve amacına uygun, tek kaynaklardan aldığı haberleri değiştirerek aktarmasını (XV/27-29, XVI/86,91,440); kaynakları tahrif etmesini (XV/48, 133,XVII/135,185, 317) verdiği birçok örnekle ispat etmektedir. Tüm bunlardan sonra da o, hadis âlimlerini hadis uydurmakla, hadisleri tahrif etmekle suçlamakta ve "Müslüman hadisçiler bazen çok saf bir şekilde boş boğazlık yaparlar." (V/285) şeklinde suçlamalarda bulunmaktadır! Kısaca Caetani tarihi rivayetler arasında dilediğince dolaşmakta, istediğini alıp istemediğini görmezlikten gelmekte, anlamamakta, anlamak da istememektedir! Hz. Aişe, Hayber fethedildikten 'sonra' sade yaşamında belki çok az da olsa bir değişiklik olur düşüncesi ile "Hayber fethedildiğinde (Bu söz bile fetihten sonra sözün söylendiğinin delilidir) artık, hurmaya doyarız." diye insani bir temennisinde bulunur. Aç değildir Müslümanlar ama oldukça fazla olan hurmalardan biraz daha fazla yemek temennisinde bulunulmuştur sadece. Caetani ise bakın bu sözü nasıl yorumlamaktadır: "Anlaşılıyor ki, Hayber'i zapt etmeyi, açlıktan kurtulmak için arzu ediyorlardı." (V/65) Sanki savaştan önceki plan ve amaç bu imiş gibi yorum yapmaktadır ünlü İslam tarihçisi!

Evet, tüm oryantalistler gibi, mesela İlhan Arsel'den Arif Tekin'e dek tüm ateistlerin de İslami kaynakları yorumlayış tarzları da hep aynıdır: Önyargılı, sübjektif, bilimsellikten uzak ve düşmanca! "Ulrich Harmann'ın ifade ettiği gibi oryantalistler özellikle "İslam hakkında düşmanca bir ruh" taşımaktadırlar. Batının çıkarları doğrultusunda işlev gören oryantalizm, Batı'nın İslam ülkelerindeki menfaatleri devam ettiği müddetçe de önemini koruyacaktır." (Hamdi Zakzük, s. 49-50, 52) Mustafa el-Azami'nin 'Kur'an Tarihi'nden, oryantalistlerin ilmi seviyeleri konusunda bir örnek ile devam edelim: Prof. A. J. Wensinck, İslam'daki kelime-i şehadetin peygamberimizden sonra Suriye'deki Hristiyanlardan sahabelerce alındığını iddia eder. Wensinck, kelime-i şehadetin namazda devamlı okunduğunu öğrenince iddiasını değiştirip, namazın da peygamberimiz zamanında olmadığını, sonradan sahabelerce uydurulduğunu ileri sürer. Halbuki kelime-i şehadet, ezan ve kamette de okunmaktadır ve ne yazık ki Wensinck, ezan ve kametin İslam'a ne zaman girdiği konusunda bizi hiç bilgilendirmemiştir! "Bugün Doğunun birçok yazılı eseri, Batı müzelerini süslemektedir. Ama aslında bu durum avcının avladığı geyiğin kafasını salondaki şöminenin üstüne asmasına benzemektedir."(Bulut, s. 9-10) "12. ve 13. yüzyıllarda İslam'ın kendini nasıl tanımladığı değil, İslam'a karşı Hristiyanların olumsuz olarak nasıl ikna edilebileceği önemli görülmüştür." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 82) Bu bakış açısı asla değişmemiş ve aynen devam da etmektedir. "Oryantalistler Kur'an'ın kendini nasıl tanımladığına bakmazlar. O insan ürünüdür ve bu bilgi asla sorgulanamaz." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 191)

Protestan'ların kurucu lideri Luther, 'Theodor Bibliander' tarafından Latinceye tercüme edilen Kur'an'a bir önsöz yazarak, "Kur'an'larının ne kadar tanrı belası, ne kadar bozuk, ne kadar umutsuz, yalanlar ve uydurma efsanelerle dolu bir kitap olduğunu Hristiyanlara göstermek suretiyle Muhammed'e ve Türklere bundan daha çok can sıkacak ve daha fazla zarar verecek bir şey olmaması beni buna sevk etti" notuyla Basel kent konsiline tercümeyi sunmuş ve 1543'te bu çevirinin basılması sağlanmıştır. (Hakan Olgun, Luther ve Reformu, s.191) "Luther, Riccoldo da Monte di Croce'nin Kur'an karşıtı kitabını tercüme etmiş ve amacının, 'Muhammed'in inancının ne kadar bozuk olduğunu Almanlara öğretmek' olduğunu ifade etmiştir." (Hıdır, s. 206) Protestanlığın kurucusu "Luther'in bu eser ve söylemleri, günümüzde de radikal evangelist Protestanların "İslam karşıtı-kültürel ırkçı" söylem ve eylemlerinde hâlâ daha etkilidir." (Hıdır, s. 204)

“20. yüzyılda İslam ve Müslümanlar hakkında sert ve radikal kampanyaların hız kesmesinin esas nedeni, bilimsellikten ziyade soğuk savaş ortamıdır. Ama Doğu bloku yıkılınca İslam yeniden düşman ilan edilmiş, Orta Çağ söylemi güncellenip yeni modern argümanlarla tekrarlana gelmiştir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 121) “Sovyet komünizmin çöküşü, İslam’ın global konumunu çok önemli, ancak sorunlu hale getirmiştir.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 31) “Batının İslam dünyasına bakışını esas belirleyen, bilimsellikten ziyade Batının 'Ben' merkezci medeniyet algısı ve 'öteki'leştirici tavrıdır. Doğu blokunun yıkılmasından sonra Batı, düşman olarak artık komünizmi değil İslam'ı görmeye başlamıştır. Özetle oryantalizm, Orta Çağdan itibaren İslam'a karşı olan negatif tutumunu güncelleyerek devam ettirmektedir.” (Özcan Hıdır, s. 366, 370) “Huntington, 'Globalleşen dünyada mücadelenin asıl kaynağı ideolojik veya ekonomik değil kültürel'dir” (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 54) derken aslında yeni bir şey söylememekte ve sadece oryantalist söylemi tekrarlamaktadır. Jos Krassen, "İdeolojik tehdit (Rusya) var iken, Türklerin başka dinden veya başka medeniyetten olmalarını hiç önemsenmezdi. Sovyet tehdidi ne zaman ki son buldu, Avrupa gerçek yüzünü Türklere gösterdi. Avrupa'nın yüzü, oryantalizmin ve Hristiyanların gerçek yüzüdür. (Hilmi Yavuz, s. 55) “Batı, genellikle kendini güvensiz hissettiği durumlarda Hz. Muhammed'e saldırmış, yardıma ihtiyaç duyduğu durumlarda (Mesela Sovyet tehdidine karşı) ise dost ilan etmiştir. Avrupa'nın din düşmanı olduğu söylenemez. Buda, Zerdüşt, Konfüçyüs gibi din kurucularına olumlu yaklaşırlar. Söz konusu din, İslam olunca sorun başlamaktadır. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 218) “Haçlı saldırılarının getirdiği yenilgi ve taşıdıkları dini taassup, oryantalistleri İslam'a düşman bir konuma oturtmaktadır.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 97) Kısaca, Muhammed Gazali’nin de ifade ettiği gibi, "Oryantalistler sadece İslam’a düşmandırlar!" (Gazali, Difa' anil-Akide ve'ş-Şeria zidde Metaınil-Müsteşrikin, s. 13)

“Batı, İslam düşmanlığını başka etiketler altında devam ettirmektedir. Eski nefret ruhu hâlâ akademik etiketler altında sürmektedir.” (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s.117, 118, 124) “Batı, İslam kültürüne karşı derin nefret” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 15) duyar. “Oryantalistler ‘had safhada/aşırı derecede taraflı’ insanlardır.” (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 145) “Mustafa es-Sıbai, oryantalistlerin özelliklerini şöyle sıralar: İslami metinleri önceden verdikleri peşin hükümlerle ve kararlarla değerlendirmek; metinleri, şüphe oluşturmak için anlamından saptırmak; kaynak göstermede rahat ve serbest davranmak.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 14) “Oryantalistler, araştırdıkları tarihi olaylarla bunların sebep ve sonuçlarını ortaya koymakta taraflı bir tutum takınırlar.” (Mustafa Sıbai, s. 81) “Batılı oryantalistler çoğunlukla taraflı, olumsuzluğa ve gerçeğin inkarına daha yakın olmuşlardır.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 173) “Birbirini ‘tekrarlayan’ ve birbirinden ‘alıntılarla’ yapılan iddialar, ‘bilimsel kılıf’ seviyesine ulaşabilmektedir.” (Tibawi, Enver, Algar, s. 128) Oryantalistlerden hemen tamamına yakınının kendilerinden öncekilere bir şekilde atıfta bulundukları görülmektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 411) “Batının bütün İslami inceleme ve araştırmaları ile bilimsel gerçeklikler arasında daima şu iki engel bulunmuştur: Avrupa siyaset adamlarının ve askeri kesimin dini taassubu. Batılıların son iki yüzyılda ulaştıkları maddi ve ilmi güç, tarihçi ve yazarlarının gurura kapılmalarına neden olmuştur.” (Mustafa Sıbai, s. 96, 97) “Oryantalistler Avrupa merkezcidirler. Bilimsellikten önce siyasi kanaatlerini önplana çıkarırlar. Mükemmel avukat, kötü yargıçtırlar.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 150-151,154; Adnan Muhammed Vezzan, s. 106) “Muhammed Esed, 'Yolların Ayrılış Noktasında İslam' adlı eserinde, Oryantalistlerin en ileri gelenleri bile, İslam konusunda inceleme ve yazılarında kendilerini bilimsel olmayan tarafçılığa kaptırmaktan kurtulamamışlardır.” (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri, s. 23) demektedir. İslam daima yargıçların önünde duran bir sanıktır. Oryantalistlerin yargılama yöntemleri bize engizisyon mahkemelerini hatırlatmaktadır. Her meseleye daha önceden varılmış bir netice ve hüküm açısından bakarlar. Oryantalistler, kanıtlarını daha baştan ulaşmayı tasarladıkları sonuca göre seçmektedir. (Muhammed Esed, Yolların Ayrılış Noktasında İslam, s. 49-50; el-İslam ala Müfteriki't-Turuq, s. 53)

“Oryantalistlerin İslam'a beslediği kin ve nefret kadar başka kültürlere düşmanlık beslemezler. Birçokları için İslam, yargıcın karşısında duran bir sanık durumundadır. Oryantalistlerin tutumu bize, engizisyon mahkemelerinin tutumunu hatırlatmaktadır. Oryantalistler tüm araştırmalarında sonucu önceden kararlaştırmışlardır. Onlar İslam'ı, kendi anlayış ve düşünce değerlerine göre değerlendirir ve mahkum ederler. ” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 20, 57) Ganalı Müslüman araştırmacı Jabal Muhammad Buaben, ‘Image of the Prophet Muhammad in the West’ adlı eserinin I. bölümünde, 'Oryantalistlerin İslam'ı ve onun tarihini ele alırken kullandıkları rivayetlerin hemen tamamında kendi işlerine yarayan, kendi tezlerini kuvvetlendirecek rivayetleri ele aldıklarının, diğer görüşlere ise yer vermediklerinin altını çizer. (Buaben, Image, s. 4) "Oryantalistler, bilgiler içinden iddialarına uygun olanları seçerek peygamberimize saldırmayı ihmal etmemişlerdir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 47, 116) "Oryantalistler cımbızlama yöntemi ile kaynaklardan alıntılar yaparlar ama ‘aynı kaynaklardaki verilen cevapları’ göz ardı ederler." (Ali Bulaç, Kur'an'a Deist itirazlar, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı, s. 60-67) "Batılı oryantalistler de, kaynakları tanımasına rağmen onlardaki bilgileri çarpıtmaktan, işlerine geleni cımbızla çekip almaktan ve işlerine geldiği gibi bir metot uygulamaktan geri kalmamışlardır." Tilman Nagel, ‘Die Islamische Welt Bis 1500’ adlı eserinde, 'Avrupa'da Orta Çağdan 19. yüzyıla kadar peygamberin siyah renklerle karakterize edilmediği ya da peygamberliğinin alaylı bir şekilde tartışılmadığı an adeta yok gibidir.' demektedir. Dolayısı ile oryantalizmde “bilgi yerine kurgu hakim olmuş, amaç da Hz. Muhammed'i sahte peygamber olarak göstermek olduğundan ulaştıkları tüm kaynaklara bu açıdan bakmışlardır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 448) Batıda ilk ansiklopedi olarak kabul edilen, ‘Bibliotheque Orientale’ de D'Herbelot adlı eserde şu yazmaktadır: "Muhammed; meşhur düzenbaz." (Hıdır, s. 96) Efendimizi düzenbazlıkla suçlayan Avrupalılar, “İbni Sina ve İbn Rüşd gibi Müslüman filozofları da gizli Hristiyan olarak lanse etmektedirler. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 203)

H. Stubbe'nin, 1671'de yazdığı peygamber öven eseri ‘An Account of the Rise’ ancak 1911 yılında basılabilmiştir. (Hıdır, s. 98; İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, s. 209) 1832 tarihinde vefat eden Goethe, peygamberimizi öven şiirler yazmış, ‘İslam’ adı ile eser ancak 2013 tarihinde Türkçe olarak yayınlanabilmiştir! 18. yy. boyunca daha objektif yaklaşımlarla İslam hakkında yorumlar yapılsa da, amaç “daha etkin metotlarla Hristiyanlığın İslam’la mücadele etmesini sağlamaktan” başka bir şey değildir. Mesela Hadrian Reland, ‘Diyanetü'l-Muhammediye’ adlı eserini yazma amacını “şeytanın tuzak ve hilelerini derinlemesine ortaya çıkarmak ve İslamiyet'i daha iyi tanıyarak onunla en güvenilir ve en güçlü bir şekilde savaşmak” olduğunu belirttiği halde, yazdığı bu kitap Katolik Kilisesince okunması yasaklananlar arasına girmekten kurtulamamıştır. Bu dönemin “daha ılımlıları” arasında sayılan Simon Ockley bile, peygamberimizi “kötü ve hilekâr” olarak nitelendirmektedir. (Hamdi Zakzuk, s. 35) İstisnai olarak Michael H. Hart, Lev Tolstoy, Thomas Carlyle peygamberimizi öven yazılar yazmışlardır. Örneğin Goethe, Mahomets Gesang adlı şiirinde Hz. Muhammed'i över. Ünlü divanında Kur’an için, “onun kitapların kitabı olduğuna, Müslümanlık gereği inanıyorum” demektedir. Thomas Carlyle ise, ‘On Heroes Hero-Worship and The Heroic in History’ adlı eserinde Hz. Muhammed için, “kahramanın en büyük özelliği samimiyetidir, bu da onun görüşünün doğruluğunun bir sonucudur. Peygamberler arasında kahraman olarak ele alınmaya müsait en uygun örnek, Hz. Muhammed’dir.” (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 65-66) demektedir. Görüldüğü gibi “Oryantalizm ne Batılıların İslam'ı, ne de Müslümanların Batıyı daha iyi anlamasına bir katkı da bulunmamıştır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 139)

Oryantalistlerde insanlık aramak!

Oryantalistler ‘bilimsel araştırma’ kılıfı altında elde ettikleri bilgileri bağlı oldukları devlet yöneticileri ile paylaşmakta ve "ırkçılığı körükleyip bütünlük içinde yaşayan halkları bölmek

suretiyle küçük gruplar haline getirip, böl, parçala, yönet formülünü uygulamayı hedeflemektedirler. “Oryantalizm, farklılıklar ve ayrılıklar konusuna önem vermektedir.” (Bryan S. Turner, s. 122) “Siyasi işgal ve emperyalizmi, ondan daha kurnaz ve yıkıcı olan kültür emperyalizmi izler. Oryantalist eğitim ve misyonerlik, Müslümanların yaşadıkları hayat hakkında şüpheler yayma görevinde işbölümü yapar.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 239) “Oryantalistlerin eserlerinde en göze çarpan husus, yazdıklarının kendi şahsi görüşleri olmayıp, bir tabiat kanunu gibi kimsenin soru sormaya cesaret edemeyeceği, itiraz edemeyeceği mutlak hakikatler gibi sunulmasıdır. Küstahlık ve gururda o kadar ileri gitmişlerdir ki, Müslümanlara dinlerini nasıl reforme etmeleri gerektiğini emretme hakkını bile kendilerinde görmektedirler.” (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 128)

Hatta kendilerini o kadar bu işe kaptırmışlardır ki, artık dinimizi bile onlar bize öğretmeye kalkmaktadırlar. “Biz, İslam'ın eskiden olduğu gibi aynı tekdüze biçimde kalmasına müsaade etme hakkına haiz değiliz. İslam değişecektir. İslam'ın realize edilmesinde biz Hristiyanlara az görev düşmüyor.” (Misyoner Prof. Kenneth Cragg, The Call of the Minaret/Minarenin çağrısı, s. 208) Aslında bu iddialı cümleler şu görüş yanında hiçbir şeydir: Alphonse Mingana, "İslam âlimlerinin baştan beri Kur’an'ı hem yanlış yazmış hem de yanlış yorumlamış olduğunu" (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 63) ileri sürmüştür. Ve “Tüm oryantalistler gibi Smith de, Müslümanlara akıl vermekten geri kalmaz: "İslam'ı aydın bir insanın kabul edebileceği bir hale getirmek gerekir. Kuralları yeni anlayışa göre formüle edilmelidir.” (Wilfred Cantwell Smith, Modern Çağda İslam, s. 178) Bu formüller nelerdir? Arapça yasaklanmalı, camilere sıra konmalı, Batı stili org eşliğinde ilahiler söyleyen korolar oluşturulmalıdır. Smith, amacının Hristiyanlığa adaptasyon olmadığını da ısrarla belirtmektedir. Amacı sadece Orta Çağ anlayışı yerine modern anlayışın oturtulmasıdır! (Smith, Modern Çağda İslam, s. 204) Halbuki aslında “Oryantalistlerin sömürgecilik hedefi söz konusudur. Müslümanların kendi kültürlerine olan güvenlerini zayıflatmaya, çeşitli ülkelerde yaşayan Müslümanlar arasındaki kardeşlik ruhunu zayıflatmak için İslam öncesi var olan ırkçılık duygularını canlandırmaya, aralarındaki anlaşmazlık ve ihtilafları artırmaya” çalışmaktadırlar. (Mustafa Sıbai, s. 51)

“İslam medeniyetini yok sayıp, tarihi köklerinden kendilerine yeniden bir medeniyet kurma hayali, bağımsızlığını kazanan hemen hemen Tüm İslam ülkelerinde yaşatılan ve sonradan üretilen bir ideolojidir!” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 9-17) Oryantalistler “Müslümanların ruhundaki manevi direnme gücünü kırmak için İslami eserleri incelemişlerdir. Sonunda Arap ülkelerinde, zamanla izleri silinmiş, Arapların Müslüman olmalarıyla adı sanı unutulmuş tarihi ırkçılığı körüklemişlerdir. Mısır'da Firavuncuğu, Suriye Lübnan ve Filistin'de Fenike'ciliği, Irak'ta Asuriliği canlandırmaya çalışmışlardır.” (Mustafa Sıbai, s. 40) “Mısır'da Firavunculuk, Suriye'de ve Irak'ta Asurculuk, Kuzey Afrika'da Berberilik, Suriye ve Lübnan'da Fenikecilik, Türkiye'de Şamancılığın diriltilmesini teşvik etmişlerdir. (Muhammed el-Behiy, s. 218) “Mısır'da Firavunculuğu, Irak'ta Asuriliği, Kuzey Afrika'da Berberiliği canlandırmaya gayret etmektedirler.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 44) “H. Corbin gibi kimi oryantalistler, mezhepçilik ve fırkacılık ateşini körüklemeye gayret etmiştir. İran'ın İslam öncesi tarihi ile ilgilenip, İran'da 2500 yıllık bir monarşi görüşünü öne süren Pehlevi'ye yazdıklarıyla katkıda bulunmuştur.” (Asaf Hüseyin, s. 67) "Oryantalistler, Hindu Müslümanlara İslam öncesi geçmişleri için sistematik bir bakış açısı da sağlamışlardır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 36) “Fransız Katolik enstitüsü üyesi olan Baron Carra de Vaux, İslam dünyasında milliyetçilik duygusunu canlandırmak ve dini cemaat düşüncesini zayıflatmak için farklılıkları vurgulayarak, İslam dünyasını parçalamayı tavsiye etmiştir. Çünkü sömürgeci güçleri rahatsız eden İslam, bir tehlike oluşturmaktadır.” (Asaf Hüseyin, s. 52) İlk Türkoloji Fransa'da kurulmuş, ilk ırkçı fikirler de Yahudilerden çıkmıştır." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. IX)

"Mısır milliyetçiliği ve İran'ın bağımsızlığı için yürütülen kampanyalara Edward G. Browne destek olmuş, Arap milliyetçiliğini W. S. Blunt desteklemiştir. Michael Curtis, "Batılıların Doğu ülkeleri üzerinde yürüttükleri çalışmaların Doğu üzerinde güce sahip olma arzusuna sahip emperyalist veya sömürgeci bir yaklaşımla sıkı sıkıya bağlı 'olmadığını' belirtmek yerinde olacaktır. Doğu üzerinde yürütülen Batılı çalışmaların bir tür 'sömürgeci güç olduğunu tartışmak' mantıksızdır." demekte ve Napolyon'un Mısır işgalini, "bir çeşit Kahire'yi modernleştirmek" olarak yorumlamaktadır! Yine ona göre, "Haçlı seferleri, Arapların servetini ya da topraklarını ele geçirmek için açgözlü bir istekle başlamamıştır. Aksine, Haçlı Seferleri katılımcılar için maliyetli bir girişimdir!" (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 7, 11, 22, 28) Avrupa bu sömürgecilik hareketini, modernleştirme/medenileştirme söylemiyle yapmıştır. Avrupa kendini evrensel değerlere sahip olarak takdim etmiştir. (Samir Amin, Avrupa-merkezcilik, Bir ideolojinin eleştirisi, s.15; İmmanuel Wallerstein, Avrupa Evrenselciliği, iktidarın retoriği, s. 40) İslam modeli diyalog üzerinden, Batı modeli ise çatışma üzerinden bir değerlendirmedir. Medeniyet götürmek "beyaz adamın yükü" ise, dünyanın geri kalanı Batıdan o yükü sırtından indirmesini rica edecektir. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 118) Batının tüm amacı, ekonomik olarak maliyetli olsa da, Doğu'ya özgürlük getirmek ve onları medenileştirmektir! Sömürge amaçlı olmayan bu çalışmalara emperyalist yakıştırması da mantıksızdır zaten! Öyle ya, "İslam Orta Çağa sıkışıp kalmıştır. Batı tarafından çıkarılması gerekmektedir. Bu siyasi işgal ya da ekonomik işgal şeklinde de olabilir. O halde Batılı bireylerin İslam coğrafyasında yaptıkları için vicdan azabı çekmelerine de gerek yoktur. Çünkü 'Batı, medeniyete kavuşturmak için' işgal etmektedir. Doğu, Batı tarafından zorla geliştirilmelidir! Bunun sömürgeciliği meşru kılan yapısı oldukça açıktır." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 351, 353) "Oryantalizm, merkezi Avrupa olmak üzere, dünyanın her yerinde kolonicilik ve emperyalizmle hem eş anlamlı hem de eş amaçlıdır." (Ömer Baharoğlu, s. 118) "Batı düşüncesinde medeniyet kavramı sömürgeciliğin öncü kolu olarak kullanılmış ve asli manasından koparılmıştır." 19. yüzyıl Avrupa devletleri insan topluluklarını köleleştirirken, 'medenileştirme' kavramına başvuruyordu." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 16, 32) "Avrupalılar Medenileştirme görevlerinde kendilerini bir yetkiye sahip bulunmuş sanıyorlar. Haçlı ruhu da denilebilecek bu zihniyet, görünüşte kendisini insanlığı kurtarmaya görevli bir mümessil rolü oynamaktadır. Bağımsızlıkları ortadan kaldırmak, mukaddes sayılan her şeyi bozmak gibi işlere 'medenileştirmek' ismi verilemez. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 43-45) Batı Avrupa devletlerinin sömürgeler kazanma yöntemi iki türlüdür. Birincisi, ele geçirilen ülkenin yerli halklarının kendi çıkarlarına engel olabileceklerini hissederlerse onları ortadan kaldırmakta güçlük çekmezler. Sağ kalanlar olursa, onlar da Hristiyanlaştırılarak ancak kendilerine has bir 'aşağı sosyal tabaka' dairesinde kalırlar ve daima istilacılara hizmet etmekle görevlendirilirler. İkinci yöntem, ülke halkının kendilerine özel medeni durumlara sahip olmalarıdır. Güya bunlar ülkelerine getirilen medeni idareyi bir türlü anlayamazlarmış: Dolayısıyla medenileştirmesi amacına ulaşmak için gerekli her türlü fedakarlığı yerine getirilmesi gerektiğinden, muhalefet edenler 'zorla bastırılmalı' imiş. (Halil Halid, s. 245) "Avrupa, Doğuya aydınlık ve özgürlük götürme görevini üstlenmiş olarak kendini her zaman Doğunun efendisi olarak görmüştür. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamadan başka bir şey değildir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 13) Servet kaynakları halkın istifadesinden ziyade istilacılarının kârı dikkate alınarak işletilir. Avrupalıların istila ettikleri Asya ve Afrika ülkelerinin birçoğu, 'anonim şirketler' vasıtasıyla yönetilmiştir. (Halil Halid, s. 251) Sömürge düzeninde asıl amaç "vurgunculuk hevesi, zenginlik hırsı, mal sahibi olma amacı ve hükmetme arzusudur" ve bunlar "medeniyet kılıfı ile saklanmaktadır." Hristiyan âleminin işlediği barbarlıklara, medeniyet getirme ve insanlık hizmetleri adları takılmaktadır! (Halil Halid, s. 281-282)

Emperyalizm, bedenden önce ruhların köleleştirilmesi programıdır. Kolonyal/sömürgeci toplulukların öncelikle zihin dünyalarının ele geçirilmesi gerekirdi. Bunun içinde kapsamlı ve disiplinli eğitim programları düzenlenmeli, kolonilerindeki geri kalmış insanlar eğitilmelidir.

(İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 110) Batının Yahudi-Hristiyan ve seküler medeniyeti, Avrupa ile sınırlı kalmayacak kadar büyük ve önemli bir hazinedir! Gerektiğinde zorla kabul ettirilmelidir! Sömürgecilik, modern Avrupa'nın kendini gerçekleştirmek için ihtiyaç duyduğu bir kaynaktır. Sömürgeleştirilmiş öteki üzerinden kurulan hayali kimlikler, Avrupalı aydınların kendilerini daha iyi ve daha üstün hissetmelerine de katkı sağlamaktadır. Avrupalı milletlerin kendi aralarında gözetmek durumunda oldukları eşitlik ilkesi, Batılı olmayan toplumlar için geçerli değildir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 111) Misyonerlerin Afrika içerisinde güya Hristiyan ve medeni yapmak iddiasında bulundukları yerliler de sadece eşya ve sanayi işinde çalıştırmışlardır. (Halil Halid, s. 97)

Aslında Said'in ifade ettiği gibi, "Doğu yalnızca Batının coğrafi komşusu değil, aynı zaman da en büyük, en zengin ve en eski sömürgesidir" (Osman Sarı, Oryantalizm üzerine bir araştırma, Yüksek Lisans Tezi, s. 10) ve "Oryantalizm her zaman emperyalizmle el ele gitmiştir." (Said, Kültür ve Emperyalizm; Jale Parla, Oryantalizm, Hayali Doğu, Atlas, Sayı: 96 s. 47) Batı ne zaman ki "Müslüman ülkelerin kaynaklarına el koyup, bir yandan da ulus devletlere bölüp, iç savaşlar başlatmış" (Michel Chossudovsky, Müslümanların İblisleştirilmesi ve Petrol Savaşları, globalreserach.ca) bunu üzerine de "Doğulu, bu emperyalist düşünceye karşı direnmeye geçmiş, o zaman da 'bir Doğu sorunu' ortaya çıkmış." (Osman Sarı, s. 97) ve bu defa medya kullanılarak Doğu yine suçlu olarak kamuoyuna empoze edilmiştir!

Lamartine "Doğu ülkeleri üzerine araştırmalar yapıp 1833 yılında Fransız parlamentosuna bir proje sunar ve şöyle der: "Roma Dünyası yeniden kazanacaktır. Modern Avrupa, eski Roma'dır. Avrupa; Asya ve Afrika'yı kolonize etsin. Uygarlığıyla ve ilerici dini ile oralarda yayılsın ve siz baylar, bu 'kutsal insanlık zaferinin' başına geçin." (Lamartin, Doğu sorununa ilişkin görüş ve yazılar, s. 31-32) Zaten "Amerika da, Irak'a 'demokrasi, uygarlık ve barış getirme' palavraları kullanarak sızmıştı." (Ömer Baharoğlu, s. 120) "Batılılar Doğuyu öteki olarak ele almış, ruhsuz bir obje gibi incelemişlerdir. Böyle bir yaklaşım sömürgeciliği de kolaylaştıran bir ortam yaratmıştır." (Ömer Baharoğlu, , s. 122) Bu nedenle "Fanon, 'insanı düşünmekten başka bir meselesi olmadığını ilan etmekten vazgeçmeyen' Avrupa'nın 'her bir başarısının, insanlığın çektiği acılar pahasına gerçekleştiğini biliyoruz." demektedir." (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetlileri, s. 251) Peki gerçek nedir? Jean Paul Sartre: "Eğer dayanabilirsen, kendimize bakalım. İnsanlığımızın çırılçıplak haliyle yüzleşelim. Gördüğümüz, bir yalanlar ideolojisinden, yağmaya mükemmel bir meşruiyet hazırlamaktan başka bir şey değildir. Tatlı sözler, duyarlılık iddiaları, saldırganlığımızın bir kılıfıdır." (Yeryüzünün lanetlileri, s. 24; Jale Parla, "Hayali Doğu", Atlas Dergisi, Mart 2001, s. 49; Ali Asker Bal, Oryantalist Resimde Bedenin Kolonileştirilmesi Bağlamında "Türk Hamamı" İmgesi, ACTA TURCICA, Yıl II, Sayı 2, Temmuz 2010, s. 22) "Batılıların, Amerika, Asya ve Afrika'da yaptığı soykırım ve sömürgeler neredeyse meşru ve haklıymış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır." (Ömer Baharoğlu, s. 107) "Alphonse de Lamartine, 'Doğu yolculuğu'nda, "Osmanlı İmparatorluğu yıkılırsa orada 'uygarlaştırıcı' bir yönetim kuracak ve bölgenin varlığı ve milliyet özellikleri güvencede olacaktır." demektedir." (Said, s. 121) Petrarca, Hristiyan Batının, Doğuya karşı 'insanlığın son kalesi' olduğuna inanmaktadır. (Michael Curtis, s. 44) "İngiliz ekonomi politiği, "Doğu toplumları ancak yabancı bir işgal tarafından değiştirilebileceği" görüşünü kabul etmektedir." (Bryan S. Turner, s. 24)

Siyonizm'in önderliğini yapan Balfour Deklarasyonu'nun fikir babası Arthur James Balfour, 1910 yılında İngiliz avam kamarasında şöyle bir konuşma yapar: "Doğulu ulusların bizim yönetimimiz altında olması iyi midir? 'İyidir' derim ben! Onlar için Mısır'da olsak da, sırf onlar için orada değiliz, gene de Avrupa için oradayız." (Said, s. 42) "Emperyalizmle ilerlemeyi özdeşleştiren Leroy Bealien, 'Sömürgeciliğin sömürülen topluma hayat kazandıracağını, hatta onun doğuşunu sağlayacağını" yazmaktadır. Ona göre bir toplum, yüksek bir olgunluk ve güç düzeyine ulaştığında sömürgeciliğe girişir. Sonra sömürdüğü topluma şekil verir, gelişimini gözetir ve doğuşunu sağladığı topluma hayat kazandırır." (Agnes Murphy, Fransız emperyalizmin ideolojisi, aktaran, Necdet Sevinç, Osmanlı'dan günümüze misyonerlik faaliyetleri, s. 22) "Gabriel Charms daha açık konuşur:

“Avrupalı güçler Doğuda olmayınca, Akdeniz ticaretimiz bitti demektir. Asya'daki geleceğimiz bitti demektir. Güney limanları bizim için öldü demektir. Ulusal zenginliğimizin en önemli kaynaklarından biri kuruyup gitti demektir.” (Murphy, Fransız emperyalizmin ideolojisi, aktaran Sevinç, s. 22; Said, Oryantalizm, s. 130) “Chateaubriand, Müslümanları şöyle tasvir eder: Özgürlük hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Ayrıca edepten, ahlaktan yoksunlar. Haçlılar daha ziyade, yeryüzünde cehaletin (İslam'ın), zorbalığın, uygarlık düşmanı bir inancın mı yoksa modern insanda hikmet dolu bir antik çağ ruhunun uyanmasını sağlayan itikadın mı (Hristiyanlığın) galip geleceğini öğrenmenin peşindedir.” (Said, s. 184) Bu cümlede, 'Bir uygarlığı yok etme' siyasetinin 'uygarlık götürme' söylemiyle perdelendiği açıkça görülmektedir. “Uygarlık götürme hastalığı 1000 yıldır oryantalist söylemin dilinden düşmediği için, yani Haçlı Seferlerinin başlangıcına neden olan Papa II. Urban'ın fetvalarından günümüze kadar hem oryantalizme hem de emperyalizme tarih üstü bir kimlik kazandırmıştır.” (Ömer Baharoğlu, s. 34) “John Stuart Mill’in yorumu daha nettir: ‘Despotizm politikaları yani işgal, baskı, sömürgeleştirme, kültürel yabancılaştırma barbarlara yönelik muamelede ‘meşru’ bir yönetim şeklidir.’ 19. yüzyıl Avrupa aydınlarının çoğunluğu da Mill ile aynı görüştedir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 73, 74) Bir Alman Generali, 'Savaş, medeniyet için ahlaki bir mecburiyet ve vazgeçilmez bir faktördür.' demektedir. (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 81) Batıda bazı gazeteler, Türk esaretinden kurtulan Doğu Hristiyanlarının süratle medenileştiklerinden bahsetmektedir. (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 85) Jules Harmand ise, 'İşgal medeniyet için kaçınılmazdır.' derken, Lord Curzon, 'Emperyalizm sömürgeleştirilenler için ahlaki ve maddi nimet kaynağı olan ilahi bir kaderdir.' demektedir. (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 110) Lee Harris'in, 'medeniyetin koruması' ile kastettiği şey İse aslında 'Amerikan emperyalizminin herkes tarafından meşru kabul edilmesidir.' (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 118)

“J. B. Kelly, ‘Arabistan, Körfez ve Batı’ adlı kitabında Asya ve Afrika ülkelerindeki sorunlar için çözüm olarak yeniden işgali önermektedir. Sanki oradaki sorunların nedeni bu işgaller değildir!” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 15) “28 Haziran 1970 tarihli New York Times gazetesinde George Ball, ‘Orta Doğudaki Amerikan çıkarlarının çok önemli olmaları nedeniyle, Başkan’ın Amerikalıları muhtemel bir Orta Doğu ‘işgali’ olgusuna karşı “eğitmesi” gerektiğini’ söylemektedir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 67) Kısaca, “Sömürgecilik, evrimcilik ve ilerlemeci tarih anlayışı, ilkel toplumların ancak dışarıdan radikal müdahalelerle dönüşebileceği kabulünü insanlara dayatmaktadır.” (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 72)

Curtis, “Batı ülkelerinin Arap ve İslam ülkelerindeki sosyal ve politik tutumda değişim yaratılması için harcanan çabaya destek bulunmasının, demokrasiyi desteklemesinin ya da 'insancıl amaçlar doğrultusunda müdahalede bulunmasının' gerekli olup olmadığı hâlâ bir sorundur.” (Michael Curtis, s. 455) diye yazmakta ve "Fransa'nın Afrika'daki hâkimiyet hegemonyası, Doğunun yaşam şartlarını iyileştirecek, daha az gelişmiş olan bu ilkellerin çağdaşlaşmasına yardımcı olacaktır.” Yorumu ile Fransız emperyalizmini savunmaktadır. Yine Michael Curtis’e göre Fransa, Akdeniz ve Kuzey Afrika'daki konumunu İngiltere'nin egemenliğine karşı kurmak zorundadır. Yine ona göre savaş, toplumların ufkunu genişletir, alevlendirir, insanlara hareket zemini sağlar. Ülkeyi güçten düşüren ise savaş değil barışseverliktir. (Michael Curtis, s. 233-235) Michael Curtis, Fransa’nın rekabet halinde bir ülke olarak gördüğü İngiltere'nin Sepoy İsyanını bastırması sırasında gösterdiği şiddetin de medenileştirme misyonu olduğuna inanmakta (Michael Curtis, s. 247) ve bu vahşeti şöyle savunmaktadır: "Bu vahşileri yönetmek için aldığınız ünvan, onlardan daha iyi olduğunuzu göstermektedir. Yapmanız gereken onları cezalandırmaktır; ‘onlar gibi davranmak’ değil." Yazar yapılan bu katliamı 'Hristiyanlığın ve medeniyetin zaferi sayılan bir başarı' olarak da kabul etmektedir. (Michael Curtis, s. 253) Bir ulusun ‘ruhunun sömürgeleştirme sayesinde ayakta tutulabileceğini’ ileri süren (Michael Curtis, s. 257) ve “İngilizler, Doğudakiler gibi barbar veya yarı barbar toplumlar üzerinde hegemonya kurmaya belki de en uygun toplumdur. Çünkü tüm medeni toplumlar içerisinde kendi geleneklerine

kesinlikle en sağlam şekilde bağlı olan toplum onlardır" demektedir. (Michael Curtis, s. 308) 'İslam'ın ortaya çıkışından beri Avrupa için daimi bir tehdit oluşturmuş olmasının tarih gerçekliğine' dikkat çeken (Michael Curtis, s. 444) Curtis'e göre, "Batının son yüzyıllar boyunca Doğuya karşı takındığı tutum ve davranışlar ile ilgili bir 'suçluluk kompleksinin', bir nebzeye kadar hâlâ Batı kültürü içinde 'kol geziyor' olduğu şüphesiz olsa da, iki unsuru hatırlamak faydalı olacaktır: Öncelikle Doğu, 'Batının Doğuya yönelttiği saldırganlığa' karşı pasif kalmamıştır. Yine Batılıların Doğu toplumlarındaki 'arzu edilen ilerici değişiklikler olarak gördükleri unsurları geliştirmek adına' gerçekleştirdikleri faaliyetler ve girişimleri hatırlamak da aynı zamanda faydalı olacaktır." Yazar ayrıca, "Batı toplumlarının öteki kültürlerle uğraşırken emperyalizm, ırkçılık veya avrosantrik (Avrupa ve Avrupalılara ve onların kültürüne odaklanan) bir tutum takınmadıklarını da ileri sürmektedir." (Michael Curtis, s. 445) Kısaca yazar, Müslümanların yaptıklarını, tepkilerini Avrupalıları 'aşağılama' olarak nitelendirirken, kendi yaptıkları katliamları, "medenileştirme, modernleştirme" olarak takdim etmektedir. Yine o, Avrupalıların kendisini savunmasını ve Müslümanlara karşı saldırılarının emperyalizm olarak suçlanmasını da 'ironi' olarak nitelendirilmektedir! Edmund Burke ise, İngiltere gibi demokratik bir devletin despotik bir devleti yönetirken olumsuz bir şekilde 'etkilenebilme ihtimali' olabileceği konusunda endişelidir! (Michael Curtis, s. 452) Adam Smith, anti-emperyalist birisidir! O, 'sömürgelerin' vergi mükellefi İngilizlerin 'sırtında ağır bir yük' olduğunu belirtmekte ve bir İmparatorluğun güç kazanması için 'ne mali ne de askeri bir katkısı olmayan' sömürgelerin 'gösterişli donanımını' eleştirmektedir. James Mill, sömürgeleştirmenin İngiltere için 'çok sorumluluk olduğunu, genel anlamda anavatanda daha az yatırım yapılmasına neden olduğunu, büyük masraflar anlamına geldiğini' ileri sürmektedir. Michael Curtis, benzer görüşteki diğer yorumları da sıraladıktan sonra 'Emperyalizmin, Avrupalıların tüm önemli görüşlerinin doğasında otomatik olarak var olmadığı sonucuna varılabilir.' (Michael Curtis, s. 453) diyerek, kendince Batı emperyalizmini masum ve fedakar taraf olarak göstermeye çalışmaktadır. Yazar, 'Yer verdiğimiz yazarların görüşleri 'emperyalist kibrin göstergeleri ya da Doğunun maruz kaldığı sömürgeci aşağılamanın tezahürleri değildir' (Michael Curtis, s. 443) diyerek aslında gerçeklerin farkında olup üzerini örtmeye çalıştığını gizlemeye çalışmaktadır. Curtis ve kitabında fikirlerini ifade ettiği diğer yazarlar, sömürgeciliğin, emperyalizmin, Batı hegemonyasının bir modernizasyon aracı olduğunu, ilerleme ve gelişim sağladığını ileri sürerler. Bu yazarlar, Batılı ülkelerin daha az gelişmiş toplumlara Batı medeniyetini götürmek görev ve idealine önayak olmasları gerektiği de ileri sürerler. (Michael Curtis, s. 456)

Victor Gillam, Judge dergisi'nde 1 Nisan 1899 tarihli "Beyaz Adamın Yükü" adlı bir karikatür yayınlar. Yükü taşıyan İngiltere ve ABD'dır! İşte Batı ülkeleri hem sömürmekte hem de 'Barbarlık, baskı, ahlaksızlık' gibi zorlukları aşarken, Batılı olmayan halkları (Küba, Hawaii, Samoa, Porto Riko, Filipinler, Zulu, Çin, Hindistan, Sudan ve Mısır) sırtlarında taşıyarak onları medenileştirme idealine götürdükleri izlenimini oluşturmaya çalışmaktadırlar!

Detroit Journal, 1898; The Call, San Francisco, 5 Şubat 1899

“Afganistan’daki Müslümanlar iyidir, çünkü ABD çıkarlarına uygun kabul edilmektedirler. (Günümüzde ise -2025- aynı insanlar Taliban adı altında düşman ilan edilmektedir.) İslamiyet hakkındaki açıklamalar esas itibariyle, İslam dünyasındaki ulusal ‘çıkarlara gerekçe’ bulmak üzere düzenlenmiştir. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 174-176) “Amerikalıların çoğu, Amerikalı avukat ve politikacı Patrick Henry’yi, ‘Bana ya istiklal ya ölüm verin’ dediği için fanatik kabul etmezler. Ama Ray Moseley, 25 Kasım tarihli Chicago Tribune için makalede, ‘Ölümün bir şeref olduğunu düşünen insanlar, tanım itibariyle fanatiktirler. Şehadet iştiyakı İran’ın Şii Müslümanları arasında sivrilmiştir.’ diye yazabilmektedir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s.141) “Pek az kişi Sovyetlere karşı Afgan direnişini, İsrail’e karşı Filistin direnişi ile eş tutacaktır.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 149) "Bir Filistinli, bir yerleşimciyi rehin alırsa bu 'terörizm'dir. Bir İsrailli 3.000 çocuğu öldürürse bu 'kendini savunma'dır. Bu mantıklı mı?" (Jackson Hinkle, Twitter, 31 Ekim 2023) Bu sayı 2024’de ise on bini çoktan aşmıştı. “İsrail, Gazze'de ‘108 günde 11 bin çocuk’ öldürdü." (AA, 22.1.2024) Bir sene sonra bu sayı 18.000 çocuk olmuştu ve katliam her gün devam ediyordu! (AA, 23.3.2025) “Oryantalistler, Doğu medeniyetlerinin Avrupa medeniyetine ne kazandırdığını belirleyerek onları bu eksen üzerinde değerlendirirken, zamanla özünü tanımaya dönük Doğudaki faaliyetlere de ‘fundemantalizm/aşırı dinci’ adını vermişlerdir.” (Abdullah Topçuoğlu, Postmodernizm ve İslam, s. 218) “Batılılar, yabancı istilaya direndikleri zaman bunun adı vatanseverliktir olur ve öve öve göklere çıkartılır. Aynı şeyi Doğulular yapınca bu, ‘yabancı düşmanlığı’ ve ‘yobazlık’ olur. (Rene Guenon, Modern dünyanın bunalımı, s. 132) “İslam dünyası üzerinde Batının siyasi ve ekonomik çıkarları devam ettiği sürece, bu menfaatlere karşı koyan kim olursa olsun, terörist damgası yemekten kurtulamayacaktır.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 17; R. Garaudy, Anılar, s. 306) “Terörizm ve insan hakları ihlalleri suçlamaları esasında, kendini uluslararası arenada güçlü hisseden devletlerin egemenlik kurmak maksadıyla hedef seçtikleri ülkeleri kendi ürettikleri tezlerle saldırmak için kullandıkları ithamlardır.” (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 149) Halbuki “Toprakları işgal edilen, onurlu ve özgür vatandaşları köleleştirilen, tarihi ve medeniyeti reddedilen İslam dünyasından, tüm bunların nedeni olan Batıya tepkiler olması gayet doğaldır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 20) “Amerika'daki kürtaj kliniklerini bombalayan papaz Michelle Bray, Oklahama’daki hükümet binasını bombalayan Timothy McVeigh, Amerikan hükümetine savaş açan David Koresh, Katolikler ve Protestanlar arasında onlarca yıl süren çatışmalar, Bosna'daki Ortodoks Sırpların katliamları ve tecavüzleri, Amerika'daki evangelist grupların Irak'ta katlettiği yüz binlerce masum Müslüman yakın tarihte Hristiyanlık adına pek çok cinayetin işlendiğini göstermektedir. 1994 yılında Brooklyn'li bir psikolog olan Baruch Goldstein, el Halil Cami’ne giderek sabah namazında namazı kılan Müslümanların üzerine ateş açmış ve 38 Müslümanı katletmişti. Yahudi Başbakan İzak Rabin’i, terörist bir örgüt üyesi olan Yahudi Yigal Amir öldürmüştü. En son Yeni Zellanda’daki katliamda camide 50 Müslüman şehit edilmişti.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 167, 168)

“İslam, ulusal sınırları aşmaktaydı. Sömürgecileri, İslam'ı ciddi bir şekilde araştırmaya yönelten şey işte bu endişeydi. İslam yeniden yorumlanmalıydı. Cezayirli Muhammed Ben Rahal konuyu şu şekilde özetlemektedir: "Eğer bir Müslüman vatanını, dinini savunursa bir vatanperver değil vahşi bir kimse olarak görülür. Kahramanlık gösterirse fanatik olarak adlandırılır. Yenilgi esnasında tevekkül gösterecek olursa da kaderci olarak isimlendirilir. (Asaf Hüseyin, s. 52) İsrail'in Filistinlilere veya Lübnan'a yönelik saldırıları 'misilleme' olarak görülürken, Filistinlilerin İsrail'e gerçekleştirdiği bir hücum 'terörist saldırı' olarak nitelendirilmektedir. İslam konusunda olumsuz olan her şey haber olarak görülmektedir. (Asaf Hüseyin, s. 115-116) The Chicago Tribune adlı gazete Arapları suçlayarak, "Arapların, İsrail'i ortadan kaldırmaya yönelik bir silah olarak Filistin problemini yarattıklarını" ileri sürer. Halbuki 2024 İsrail’in Gazze’de yaptığı büyük katliamda görüldü ki, hiçbir -ne arap ne de başka bir- İslam ülkesi asla İsrail’e karşı bir şey yapmamıştır. Ayrıca artık bilinmektedir ki İsrail, Batılılarca Arap ülkelerini kontrol etmede kullanılan bir üs olarak kurulmuştur ve kullanılmaktadır!

Amerikan deniz bombardımanında sivil halk hedef alınır. Ama bunun fazla bir haber değeri yoktur. Ama eğer böyle bir bombardıman İsraillilere karşı Müslümanlar tarafından gerçekleştirilmiş olsaydı, kuşkusuz geniş bir şekilde haber yapılırdı. Washington Post'un bir muhabiri, "İsrail'in tek amacı Lübnan'ı terörizm tehlikesinden kurtarmaktı" diye yazmaktadır. İsrail'in misket bombalarının biri hastaneye isabet etmesi 'bir savaş kazası' olurken, bunu İsraillilerin yaptığını gösteren hiçbir delilin bulunmadığı da ileri sürülmekte idi. Sanki bu teknolojiye sahip başka ülke vardı o civarda! Bu ve benzeri birçok olay, konunun dini boyutunu ve Batının anti İslami geleneğini gözler önüne sermektedir. Gazeteci, Batı toplumunun bir ürünüdür ve ister seküler olsun ister dini, bu toplumun bütün geleneklerini aynı oranda özümsemeye müsaittir. Verilmek istenen mesaj, 'Müslümanlar ne kadar seküler hale getirilirse, herhangi bir ülkedeki Batı çıkarlarını o kadar az tehdit ettiği' şeklindedir. Kitle iletişim araçları Batılı haber ajanslarının denetimi altındadır. Medya, kamuoyunu etkilemek için güçlü bir araç olarak kullanılmaktadır ve politik, ekonomik ve stratejik çıkarlara hizmet etmektedir. Medya, dünyadaki Batı yanlısı devletlerin yanında yer almaktadır. Medya Batı'nın propaganda silahı haline gelmiştir ve İslam ise onun en zavallı kurbanıdır. (Asaf Hüseyin, s. 118, 127) "Oryantalist mantığa göre bir Batılının yurdunu diğerlerine savunması kahramanlık, bir Doğulunun benzer nedenlerle ülkesini savunması ise gericilik, taassup, uygarlık düşmanlığıdır. İngiliz işgaline karşı Sudan Müslümanlarının verdiği mücadeleyi, Julious Richter şöyle yorumlamaktadır: 'Bu İslami taassup, kültüre karşı bir hınçtan ve dar ufuktan kaynaklanır.' (Richter, History of the protestant missions in the near East, s. 47) Michael Curtis de "Müslümanların kendini savunmasını militanlık (Michael Curtis, s. 448, 449) ve daha genel anlamda, terör diye tanımlamakta, Avrupa'da yaşayan Müslümanların (entegrasyonu değil) asimile olması gerektiğini savunmakta (Michael Curtis, s. 449) ve yapılan zulümleri dile getirmeyi ise 'modern İslami tutuculuk' olarak nitelendirmektedir. (Michael Curtis, s. 452) "Hristiyan kilisesi'nin gazetecileri, bazı Yahudi hücumlarının ön saflarında yer almaktadır. Bu insanlar, Hristiyan çeteler tarafından icra edilen kanunsuzluk ve terör hareketlerine sempati duymakta, 'Sultan'ın askerleri de bunları bastırdığında onları acımasızlık ve zalimlik ile suçlamakta ve bu bastırma hareketini 'Muhammedi fanatiklik' olarak nitelendirmektedir. Fransa, evinde laiktir ama dışarıda emperyalizmin ajanları olan papazları korumaktadır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 28)

"Bir taraf için terörist olan diğer taraf için özgürlük savaşçısı olabilmektedir. Fakat bu taraflardan biri gücü eline geçirdiğinde hemen meşruiyet kazanmaktadır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 179) "Terörist nitelemesi, gücü elinde bulunduran devletlerin kendi ideolojik amaçlarına karşı çıkan muhaliflerine yaptıkları bir yakıştırma olarak kabul edilmiştir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 119) "1998 yılında ABD, kimyasal silahlar için malzeme ürettiğini iddia ettiği Sudan'daki bir fabrikayı vurur. Ama bu fabrikanın söz konusu malzemeyi üretip üretmediğine ilişkin kuşkular seslendirilir. Bu saldırıların uluslararası hukuktaki yeri nedir? Aynı saldırıların Japonya'nın 1942 yılında Hawaii'ye düzenlediği önleyici saldırılardan ya da Almanya'nın 1930'lu yıllarda birçok ülkeyi işgal etmesinden ne farkı vardır? Sudan, Usama bin Ladin'i barındırdığı için ABD tarafından tehdit olarak görülür. Ancak bu durumun, ABD'nin IRA örgütü için para toplayan kişileri barındırmasından ne farkı vardır? Bu durum herhalde İngiltere'ye, ABD deki hedefleri bombalama hakkı vermemektedir. Saddam, İsraillileri kendisi için bir tehdit olarak görme hakkına sahip değil miydi? Terörizmin gerilla savaşı olarak karşımıza çıktığı yaygın durumlardan biri, kişinin ülkesinin düşman güçlerince işgal edilmedir. Tıpkı II. Dünya Savaşı'ndan sonra tüm Avrupa'nın karşılaştığı durum gibi. Bu direniş işgal güçleri tarafından kaçınılmaz olarak terörizm olarak görülecektir ama işgal güçlerinin kendileri de sık sık terörist taktiklere başvurmuşlardır. Örneğin işgal güçleri sivil halkın üzerine ateş açmakta çoğu zaman bir sorun görmemektedir. (Goody, s. 182, 184) Medyada Filistinli savaşçılar hemen hemen her zaman terörist olarak yer alır. Genelde aşırı dini görüşler ile hareket eden taraf ise aslında İsraillilerdir. ABD'deki yerli topluluk Çerokilerin 3000 silahlı adamı -asker

değil; zira asker sözcüğü sömürgeciler ya da eski İngiliz askerleri için kullanılır- olduğu söylenmiştir. Dolayısıyla öyle görülüyor ki, 'silahlı adamlar' kelimesi, devletin emrinde olmayan ya da üniforma taşımayan ama başka amaçlar için silah taşıyan herkes için kullanılmıştır. Devlet terörizminin birçok örneğine yakın geçmişte de rastlanmıştır. Mesela CIA'nın Güney Amerika'da beğenmediği hükümetlere karşı savaşan silahlı grupları, Şili'de Allende ve Nikaragua'da Sandinistaları teşvik etmesi bu türdendir. Demokratik güçlerin kendi kısa ya da uzun vadeli çıkarları için bu türden terörist faaliyetlere destek vermesini hiçbir şey engellememiştir. Hatta bunu özgürlük mücadelesi kisvesine büründürmüşlerdir. İsrail devletinin kurulmasıyla teröristlerin statüsü değişmiş ve daha önce illegal olan terörist örgüt daha sonra devletin ordusu haline gelmiştir. Aslında 17. yüzyıl Amerika'sında olan biten tekrarlanmaktadır. Zira bu dönemde Avrupa'dan gelen sömürgeci göçmenler, Kızılderililerin topraklarını ellerinden almış ve kalanları da koruma bölgelerinden sürmüştü. (Goody, s. 187, 189-190) İslami grupların kolayca terörist olarak damgalanmaları, onların siyasi ve sosyal gündemlerinin gözden kaçırılmasına yol açmıştır. Filistin ve Keşmir'in bağımsızlığı, Batılı güçlerin petrolleri çıkarması gibi konular gözden kaçırılmaktadır. İsrail'in Yakın Doğuya nüfuz etmesi, başka bir tür Haçlı savaşı olarak görülebilir." (Goody, s. 20, 21)

"Oryantalizmin işlevi, oryantal toplumları yönetilebilir ve kavranabilir seviyeye indirmektir." (Bryan S. Turner, s. 77) "Oryantalist mantık, Doğunun insanını yönetimleri istenilecek bir sorun olarak görmüştür." (Ömer Baharoğlu, s. 87) "Batı oryantalizminin gerçek amacı, Müslüman Doğu ülkelerinin dilini, dinini, tarihini, kültürünü mükemmel bir şekilde öğrenip, bu ülkelerin ele geçirilerek yeniden kurulmasında, yönetilmesinde ve sömürgeleştirilmesinde kullanmaktır. Oryantalist General Von Niedermayer bilgisini ve tecrübesini Nazi Alman devletinin hizmetine sunmuştu." (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 115, 146) "Zaten Batıda İslam imajı tamamen oryantalistlerce belirlenmiştir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 187) "Bir Hristiyan misyoneri veya Yahudi din adamı olan bir oryantalist, herhangi bir İslami konuya kendi öz kültürünün tesiriyle bakmaktan kendini ne ölçüde koruyabilir?" (Mustafa Sıbai, s. 17) "Genelde İslam ve özelde hadis hakkında araştırma yapan oryantalistler, kendi tarihsel ve kültürel arka planlarından etkilenmişlerdir." (Harald Motzki, Hadis tarihlendirme metotları, s. 113) Zaten "Oryantalizm de daha başlangıcında papazlar, Hristiyanların elinde gelişip, sonra misyonerliğin temsil ettiği fikri ve sömürgeciliğin temsil ettiği silah gücü haline gelmiştir. Oryantalizm, misyonerlik ve sömürgecilik gücüne dayanarak günümüze kadar gelebilmiştir. Oryantalizm ruhbanların ve misyonerlerin omuzlarında ayağa kalkmıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 19, 48) "Kilise, Müslümanlığı karalamak ve onu Avrupalı mensuplarına çirkin bir imaj ile sunmak için oryantalistleri görevlendirmiştir. Bunların çoğu aynı zamanda Hristiyan din adamıdır. Oryantalist Carra de Vaux şu itirafta bulunmaktadır: "Muhammed, Batıda uzun zaman çok kötü olarak tanındı. Kendisine nispet edilmedik hiçbir hurafe ve hakaret bırakılmadı." Oryantalistler misyonerlerle de yardımlaşarak, Müslümanları inançlarından şüpheye düşürmeye ve sömürgecilere daha kolay teslim olmalarını sağlamaya çalışmışlardır. Çünkü sömürgeciliğin bir aleti durumundaki oryantalizm, İslam dünyasında kendilerine karşı olan gücün temel unsurunun İslam dini olduğunu çok iyi kavramıştır." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 22)

Oryantalizm her zaman Batı'ya hizmet etmiştir. C.E.M. Joad şöyle demektedir: Bir İngiliz, bilmeyerek yahut bilmezden gelerek milletlerin uğradıkları acıları unutarak, İngilizlerin barışçı bir millet olduklarına inanır. Başkalarını ise savaş delisi ve kan dökücü olmakla suçlar. Elindeki bitmez tükenmez serveti kendisi ile paylaşmak isteyenlere 'savaş delisi' lakabını takar. Batıda savaşların demokrasiyi korumak için yapıldığı ne kadar söylenirse söylensin, hakikat ortadadır. Bu savaşlar sadece kuvvet yarışına girişen blokların mücadelesidir. (Guide to Modern Wickedness, s. 180, 191) "Müsteşriklerin herhangi bir konuda insaf ve orta yol üzere olmaları bizi aldatmamalıdır. Çünkü çok geçmeden başka bir konudaki dengesizlikleri ve aşırılıkları hemen kendini gösterir. Bu yüzden aynı oryantalisti bazımız, 'İslam'ı öven ve takdir eden biri' olarak görürken başka

birimiz aynı şahsı ‘İslam düşmanı ve İslam’ı karalayıcı’ olarak görebilmekteyiz." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 26) “Arap dostu olarak tanınan (L. Massignon, Situation de l’Islam, I/11) Louis Massignon, Fransa’nın Filistin ve Suriye yüksek komiser yardımcı olarak çalışmıştır. Fransa'nın, “sonuna dek tutmak istemediği sözlerin bir güvencesi” olarak Fransız hükümeti tarafından kullanılan bir figür olmuştur.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 150) Müslüman olduğunu açıklayan ve Hollanda'nın Endonezya sömürge valiliği de yapan ve ‘Mekka’ isimli eseri de olan Christiaan Snouck Hurgronje, "Düşmanını iyi tanırsan onu kolayca alt edersin." demektedir. O, Müslüman rolünü çok iyi oynamış ve İslami kültür bilgisini, Aceh sakinlerinin direnişini ezmek ve Hollanda sömürge yönetimini empoze etmeye önemli ölçüde yardımcı olan stratejiler geliştirmek için kullanmıştır. (https://en.wikipedia.org/wiki/Christiaan_Snouck_Hurgronje)

"Richard Simon, İslam’ın savunuculuğunu üstlenen biri olarak ün salmıştır. Ama o bile, Müslümanlığın iyi yanlarını Hristiyanlık ve Yahudiliğe borçlu olduğunu ileri sürmüştür. M. Rodinson tarafından “İslam peygamberini yücelten” bir kitap olarak tarif edilen Henri Boulainvilliers’in ‘Vie de Mahomed’ adlı eserinde İslam’dan, ‘tarihsel bir felaket’ olarak bahsedilmektedir." (Bulut, s. 79) G. Sale, 1736 da yayınladığı İngilizce Kur’an-ı Kerim tercümesinde şunları yazmaktadır: "Hz. Muhammed’in Kur’an-ı Kerim’in müellifi/yazarı olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Kur’an’ı yazarken de başkalarından az yardım da görmemiştir." Halbuki G. Sale “Yarı Müslüman “kabul edilecek kadar objektif kabul edilen bir oryantalisttir! (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 75) Sale, tercümeden amacını ise şöyle açıklamıştır: Çalışmanın başlangıcı okuyucuya, benim Hristiyanlığa karşı İslam'ı savunacağım izlenimi verebilir. Fakat ben açıkça ifade edeyim ki, benim planım bunun tam tersidir. (Sale, Reflections on Mohammedism, s. 2)

Özetle, “İstisnai olarak ortaya çıkan bir takım objektif çalışmalarda bile hiç bir zaman Hz. Muhammed'in peygamberliği kabul edilmemiştir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 60) "İslam'ın kendi doktriner resmi şekliyle bile, felsefi kafaları tatmin edebilecek yegâne din olduğunu akıllıca tespit ettim." diyen Goldziher son tahlilde, "Benim idealim, Yahudiliği de benzer bir rasyonel seviyeye yükseltmektir" diyerek yine kendi dinine hizmet etmeyi amaçladığını ilan etmektedir. David E. Stannard aynı konuda başka bir örnek vermektedir: "Ne zaman yerliler barış istediyse, hep İngilizler tarafından sahte bir anlaşma yapıldı ve ardından da İngilizler barış zamanında olduğunu sanan yerlilere beklenmedik bir biçimde tekrar saldırdı." demektedir. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 44) "İslam’a insaflı bir şekilde bakan az sayıdaki oryantalist de, içinde yaşadıkları ortam nedeni ile İslam’ı gerçek manada anlayamamışlardır. Oryantalist araştırmaların asıl amacı Müslümanlarla mücadele ederken yararlanmaları için misyonerlere malzeme hazırlamaktır. Bu nedenle söz konusu araştırmalar hiçbir zaman sağlıklı, iyi niyetli ve tarafsız olmamıştır." (Muhammed Gallab, Nazaratün istişrakiyye fil-İslam, s. 8) Batılılar İslam milletlerini insaflı ve tarafsız bir şekilde düşünmemektedir. Mısırlıların bir yabancı devletin medeniyeti altına girmeye çok muhtaç olduğunu ilan edip duranlar, Bulgarlara tam bir istiklal verdirmeye ve onları dışarının vesayetinden kurtarmaya uğraşmaktadırlar. Bulgarları genellikle Mısırlı’lardan daha medeni saymak da Avrupa'ya mahsus olan uydurma bir safsatadır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 289) “Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye bakışında iki belirleyici düzlemden söz edilebilir. Birincisi ekonomik, ikincisi din.” (Hilmi Yavuz, s. 52) "Hiçbir ülke, Türkiye gibi Batılılaşmaya çalışmamıştır. Avrupa hiçbir zaman, Türkiye'nin Batılılaşma çabalarını ciddiye almamıştır. Bu çabaları küçük görmüştür. Türkiye'yi küçük görmekte haklıyız. Çünkü bizi taklit edene niçin saygı duyalım? Ben ancak medeniyetime katkıda bulunabilecek olana saygı duyarım." (Arnold Toynbee, uygarlık sınavı adlı eserinden nakleden Hilmi Yavuz, Modernlesme Oryantalizm ve İslam, s. 68)

“Oryantalizmin temelleri, 17.ve 18. yüzyıllara kadar gider, 19. yüzyılda ise büyük bir patlama yaşar.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı,s. 138) 17. ve 18. yüzyıllarda Avrupa'da Arapça kürsüleri kurulmaya başlanır. Amaç sadece ilmi değil, daha çok ekonomik çıkar ve misyonerliktir. 19. yüzyılın ikinci

yarısında İslam dünyasının yaklaşık yüzde seksenini işgal etmiş olan Avrupa, hükmettiği coğrafyanın insanları hakkında bilgi sahibi olmak zorundaydı. Hollanda'lı A. Relandus, 1704'te 'Mahommedica' adlı bir eser yazar. Yazar, eserini 'İslam'la daha iyi mücadele etmek amacıyla yazdığını' söylerken, kendisi ise İslam propagandası yapmakla suçlanmıştır. (Hıdır, s. 111-114) "Hindistan valisi Hestingens gerçeği itiraf eder: "İngiltere'nin saldırgan ruhu, öte yandan İngiliz vatandaşlarının kayıtsız hatta teşvik gören ahlaksızlığı, ulusal ünümüze silahlarımızın ve kuvvetimizin verdiği zarardan daha korkunç zarar vermiştir." Tarihçi Mill diyor ki:' Ode ülkesi daha önce yüksek bir refah düzeyinde idi. Fakat İngiliz memurların çokluğu, aylıkların yüksekliği, emekli, asker ve sivillerin masrafları dayanılmaz bir hale geldi.' Zamanla İngiltere bütün ülkede düşman kabul edilir hale geldi. Mister Hestingens olayı şöyle özetler: Biz diyoruz ki, 'Siz bu orduyu istemiyorsunuz fakat onun masraflarını ödemeye mecbursunuz.' Lord Dalhussi, 1836 yılında imzalanan anlaşmaların hükümlerini bozarak Ode'yi İngiliz ülkesine katar. Halbuki Mister Key'in ifadeleri ile, 'Bu ülke başındaki hükümdar ülkemizin dostu idi, halkı ordumuza dahil edilmişti.' Lord Cornwallis şüphesiz 'adaletli' bir adam idi. Lord Tingmaus 'dinine düşkündü.' Lord Velesley 'büyüktü.' Fakat Ode hükümdarına yaptıkları işlemde zerre kadar adalet, beceri, büyüklük veya din düşkünlüğü yok idi." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed'den Özür Diliyorum, s. 77, 79) "Papa 4. Nikola şöyle demişti: "Verilen sözü tutmamak günahtır ama Müslümanlara verilen söze itibar etmek daha büyük bir günahtır." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 14) Türk sadrazamının İngiltere elçisi Sir Robert Ensley'e gönderdiği resmi yazı, İngiliz milletvekili Mister Grey tarafından 1792 yılı 29 Şubatında avam kamarasında okunur: "İyi huylar çoktan Avrupa'dan kovulmuştur. İngiltere, insanları alıp sattığından ona hiç güvenmemek gerekir. Sizin dostluğunuza, yardımınıza istekli değiliz. (Rusya ile arabuluculuk önerisinde bulunmaktadır İngiltere) Bakanınız sadece, paraya taptığını haber aldığımız ulusunuzu eğlendirmek için bir iş çevirmektedir. Sizin ayırt edici özelliğiniz cimriliğinizdir. Siz tanrısınız alır ve satarsınız. Taptığınız paradır. Bakanlarınız ve ulusunuzun gözünde her şey ticarettir. Türkler hile ve oyun bilmezler. Sizin gibi herkesi yoldan çıkaracak bir ulusun nesine güvenilebilir? Halbuki Türk, hiçbir söz vermesine, şerefine karşı koymuş mudur? Asla! Buna karşılık hiçbir Hristiyan devleti faydanın ve hırsın gerektirdiği zamandan başka hiçbir sözünü tutmuş, hiçbir taahhüdünü yapmış mıdır? Hayır! Eğer siz, denildiği gibi dünyanın en alçak Hristiyan ulusu değilseniz, en atak ve en sahteci ulusu olduğunuz gerçektir. Sizin aranızda yaptığınız barışlar rüşvete dayanır. Osmanlı vezirleri Avrupalıların sözlerini çok dinlemişler fakat her zaman hainlik görmüşler, satılmışlar ya da aldatılmışlardır. Sizin amacınız bütün insanlığı birbirine düşürmek, sonra faydalanmaktır. Sizin dininiz para kazanmaktır. Taptığınız put cimriliktir." (Lord John Davenport, s. 80-82) Bir yüzyıl öncesi için Oskar Kolling ise bakın ne demektedir: "16. asır Türk idarecilerinin, zavallı halkın hukukunu korumak huşusundaki gayretleri önünde eğilmek arzusunu duyarız. Türk yöneticileri, en buhranlı zamanlarında bile düşmanlarına veya dostlarına karşı olan sözlerini bozmak hatasına asla düşmek istememişlerdir." (Macar Serhadlerinde XVI. Asır Türk Devri, Ülkü, nr. 82, s. 309)

Batılıların tarihte durum hep aynıdır. Sokrates, "üç şey için şansa teşekkür ederim der ve birini, Yunanlıyım barbar değilim." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 42) şeklinde açıklar. Yunan medeniyetini Pers medeniyeti ile karşılaştıran Aristo ise, 'Uygun olan, Yunanlıların barbarlar üzerinde hüküm sürmesidir.' (Aristotle, Politics, 1252 b4) diyerek, son tahlilde herkesin kendi üyesi olduğu grubun tarafında duracağını göstermektedir. Oryantalistler gibi basın çalışanları için de durum aynıdır. "Her Amerikan muhabiri kendi ülkesinin çıkarları olduğunu ve ülkesinin bir süper güç olduğunu bilmekle yükümlüdür. Kendi şirketinin Amerikan gücünün bir parçası olduğunun farkındadır." (Said, İslam, s. 83, 84) "Her normal insan gibi bir muhabir de içinde doğup büyüdüğü bir takım değer yargılarını, kendi toplumunun alışkanlıklarını oldukları gibi kabullenir. Yabancı kültürleri ve toplumları tarif ederken kendi eğitiminden, ulusal kimliğinden

ve dininden sıyrılmayacaktır. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 83) Amerikalılar, komünist propagandaların baskılarla halkı yönlendirdiğine inanır. Ancak kendi ülkeleri söz konusu olduğunda Amerikalıların çoğu, basın tarafında çizilen sınırlardan ve uygulanan baskılardan habersizdir. Bir avuç şirket basın tekeli oluşturmuş ve dünyayı yönlendirmektedir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 85-88) "Özellikle haberlerde İslam hakkında eksik ve hatalı bilgiler ortaya atmışlar ve bunları da 'uzman' sıfatı ile yapmışlardır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 188) "Amerikan basınında tek parça ve kemikleşmiş bir İslamiyet kavramı yer etmiştir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 131) "İslamiyet hakkında konuşacak kişi, bazı fikirleri kanun seviyesinde kabul etmelidir. Örneğin 'İslamiyet Orta Çağdan kalmadır ve tehlikelidir, İslam düşman bir kültürdür.' İslam hakkında konuşmak isteyen önce bu fikirleri göz önünde bulundurmalıdır." (Edward Said, s.181, 189)

"Sömürgeci devletler kültürel ve askeri sömürgeleri altındaki ülkeleri nasıl idare edeceklerinin bilgilerini, Müslüman halkı nasıl dejenere edip dinlerinden uzaklaştırıp kendilerine tabi kılıp taklit ettireceklerinin metodunu oryantalistlerden öğrenir." (Hamdi Zakzük, s. 70) "Oryantalistlere büyük maaş ve makamlar sağlanmıştır. Siyaset ve kilise çevrelerince oryantalistlere büyük önem verilmiştir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 10) Oryantalist Karl Heinrich Becker, Alman; oryantalist Snouck Hurgronje, Hollanda; oryantalist Barthold, Rus; oryantalist Sacy, Louis Massignon ve Hanotaux Fransız emperyalizmine hizmet etmişlerdir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 45) Zaten "Oryantalistlerin çalışmalarına emperyalist devletlerin verdiği ekonomik destek göz önüne alınınca, başından itibaren akademi ile ulusal güvenlik çıkarları arasında çok güçlü bir bağ kurulduğu ortaya çıkmaktadır." (Bulut, s. 158) "Batı'nın İslam imajı ve "oryantal toplumları" analizinde emperyalist politikaların rolü belirleyicidir." (N. Daniel, Islam and West, s. 44) "Özellikle 19. yüzyıldan sonra oryantalizm, emperyalizme malzeme sağlayan bir kurum haline gelmiştir." (Ömer Baharoğlu, s. 27) Kısaca "İslamiyet uzmanı olup da hükümete danışmanlık yapmayan veya şirket, basın hesabına çalışmayan nerede ise hiç kimse yoktur." (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 9) "Profesörler, İngiliz ve Fransız koloni bakanlarına ve özel sektöre de zaman zaman danışmanlık yapmıştır." (Said, s. 177) "Sömürgeleştirilen her ülkede oryantalistler tercüman, askeri ateşe, sekreter, akademisyen olarak bol kazançlı makamlara gelmişlerdir. (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 25) İslam'a en hoşgörülü yaklaşanlardan biri olan oryantalist Watt bile "İslam'ın köklerinde, Yahudilik ve Hristiyanlığın tarihi etkisi ve Arap monoteizmi olduğunu" ileri sürmüştür. (Montgomery Watt, Hz. Muhammed'in Mekke'si, s. 84; A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 194; Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, s. 282; İslam and the Intefration of society, s. 293) İslam hakkında 'en objektif yazarlardan olan' Slomp'tan yapacağımız alıntı da, aynı bakış açısının izlerini taşımaktadır: "Muhammed bir peygamberdir; ancak İsa ise peygamberin ötesinde özelliklere sahiptir. Dolayısı ile Hz. Peygamberden üstündür." (Slomp, Het debat over de christelijke erkening van Muhammed, s. 64)

"Sömürgecilik, oryantalizmin birikimlerinden istifade etmiştir." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 61) "Napolyon'un Mısır seferi de, kalemin kılıçla ittifakını gösteren bir seferdir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 102) "Napolyon Mısır savaşında çok farklı yöntemler kullanmıştır. Napolyon, amacının Mısır'ı Memlüklerin zulmünden ve Hindistan'ı da İngilizlerin elinden kurtarmak olduğunu ilan etmiş, halifenin dostu olduğunu belirtmiş, bildirisine de besmele ile başlamıştır. Bildiride Fransa'nın gerçek bir Müslüman ülke sayılabileceği iddiası bile ileri sürülmüştür." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90) "Napolyon Bonapart, Mısır'ı elinde bulunduran Memlüklerle savaşmadan önce bir ferman yayınlamıştır: Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla. Allah'tan başka ilah yoktur. Onun bir oğlu olmadığı gerçektir. Memlükler, yeryüzünün bu en güzel beldesinde fesat içerisinde hareket etmişlerdir, fakat âlemlerin rabbi olan Allah, artık onların hükmünün sona ermesini takdir etmiştir. Ben buraya sizin haklarınızı zalimlerin elinden almak için geldim ve ben Allahü Teâlâ'ya, Memlüklerden daha fazla kulluk eder, onun Peygamberi Muhammed'e ve kitabı Kur'an-ı Kerim'e onlardan daha fazla hürmet ederim. Ey kadılar, şeyhler ve imamlar! Halkınıza şunu söyleyin; Fransızlar da sadık Müslümanlardır.

Fransızlar, papalık merkezini yerle bir etmiştir. Osmanlı sultanının -Allah onun saltanatının daim kılsın- en sadık dostu Fransızlardır. Bize yardıma koşacak olanlar için de büyük nimetler vardır. Bütün ahali, camilerde namazları adet olduğu üzere kılmaya devam edecektir. Bütün Mısırlılar yüksek bir sesle şöyle diyecektir: Allah, Fransız ordusunu muhafaza etsin." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 130-133) "Halkı yanına çeken Napolyon kısa sürede Memlükler'i mağlup etti ve 22 Temmuz'da Kahire'ye girdi. Mısır artık Fransızlar'ın elindeydi. Napolyon Kahire'de kaldığı sürece sık sık dini törenler yaptırdı ve böylelikle halkın direnişe kalkmamasını sağladı." (Hürriyet, 7.11.2003) Constantin-François de Chassebof Volney, 'Mısır'ın işgalini, Mısır'ın kurtarılması' olarak ilan eder. (Hentsch, Hayali Doğu, s. 163) Günümüzde benzer kurtarıcılık rolünün en çok bilineni de, ABD'nin Irak'ı Saddam despotluğundan kurtarıp 'Irak'a demokrasi getireceği' şeklindeki vaadidir. Sonuç, 500.000 ölü, milyonlarca evsiz ve yurtsuz mülteci. Ama petrol artık ABD'nin kontrolünde emin ellerdedir!

"İngiltere kralı Charles gizli bir Müslüman mı? Rusya devlet başkanı Putin İslam'a övgüler yağdırdı, Kur'an'ı öptü. İngiltere devlet başkanı Tony Blair her gün Kur'an okuyor, Kur'an'ı hatmetmiş, Müslüman mı oldu? ABD başkanlarından Franklin Roosevelt gizlice Müslüman olmuş, tarikata girmiş! CIA Başkanı Müslüman mı?" türü, kamuoyunu yönlendiren hidayet haberleri de bizim basınımızda hiç eksik olmamıştır!

Oryantalizm, aydınlanma ve materyalizm

"Oryantalizm çalışmaları genel olarak, Müslümanları yıldırmak, kendilerine olan güvenlerini sarsmak ve ruhi çöküntüyü sağlamak konularına odaklanır. Amaçları, Müslümanların bu şekilde Batının maddeci medeniyetlerine boyun eğmelerini sağlamaktır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 131) "Bir grup oryantaliste de, Avrupa tarafından işgal edilen halkların bilinçlerine Avrupalı güçlere köle olmalarının kuvvetlice işlenmesi görevi verilmiştir." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 12-13) Bu oryantalistler de görevlerini eksiksiz yerine getirmişlerdir. "Geçmişlerini Batılılardan öğrenen topluluklar, kendi tarihlerinde kayda değer bir bilginin olmadığına inandırılmıştır. Çünkü Batı, dünya üzerindeki tek uygarlığın Batı uygarlığı olduğunu zihinlere kazımıştır. Buradan Doğulunun Batılılara benzemesi gerektiği sonucu da kendiliğinde ortaya çıkmaktadır. Bir şeye benzemek ise, kendi olmaktan vazgeçmekle mümkündür. Doğulu toplum içinde elit kabul edilen bir kesim zamanla oluşturulmuştur. Bu kesim, topluma oryantalist düşüncenin biçtiği yolu tavsiye eder. Bu elitlerin görevi, 'cahil halkları eğitmek, uygarlaştırmaktır.' Bilinçlenmenin yolu ise dini ve ahlaki değerleri inkardan geçmektedir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 31, 33) Halbuki "Dinine sırtını çeviren Müslüman'ın elleri boş kalır ve artık kendisinin kim olduğunu bilemez hale düşer." (Eaton, s. 32) "Kendimizi Avrupalının gözü ile görmek!" (Hilmi Yavuz, Batılılaşma Değil, Oryantalistleşme, Doğu Batı Dergisi, Nisan 1998, Sayı 2, s. 100) İşte "Türk aydınının Batılılaşma serüveni sonunda geldiği son nokta; Oryantalistleşme!" (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 158) "200 yıllık Avrupalılaşma serüveninin bizi getirip bıraktığı yer oryantalizmdir. Oryantalizm, yani kendimizi Avrupalının gözüyle görmek! Ne Hazin!" (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 44)

Prof. Fuat Sezgin anlatıyor: "Biz talebeyken her şey Halk Partisi'nin elindeydi. Onlara çalışkan talebelerin listesi gider, listeye göre burs verilirdi. Benim adım da çalışkan talebelerin arasındaydı. Oradaki adam bana ne yaptığımı sordu. Şarkiyat tahsili yaptığımı söyledim. "Niye yapıyorsunuz?" diye sordu. Arapça öğreniyorum gibi şeyler söyleyince, bana "Bu bizim 'prensiplerimize aykırı.' Size burs veremeyeceğim" dedi. Ben de onlara 'büyük bir Alman oryantalistin yanında çalıştığımı' ve onun bana 'Arapça'nın yanı sıra Latince, Yunanca gibi dilleri de öğrenmem gerektiğini' söylediğini açıkladım. "O zaman olur" diyerek burs verdiler." (Risale Haber, 30 Haziran 2020)

“Reform öncesi ezici ve zulmedici bir özelliği olan Hristiyanlık, aydınlanma sonrası sömürgecilikle bütünleşmiş ve sömürgeciliğin keşif kolu haline gelmiştir.” (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 127) “Batı sömürücü karakterini, aydınlanma, modernleşme ve küreselleşme maskesiyle örtmekte, ötekine karşı militarist tutumunu gizlemektedir.” (İsmail Süphandağı, s. 44)

“Aydınlanma çağı ‘ilahi müeyyidesi olmayan bir siyasi sistem, dogmasız bir ahlak’ kurmak peşinde ilerici ve laik bir ideoloji kurar. Avrupa artık bilime inanmaktadır.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, s. 71) “Marxizm ve evrim teorileri sonuç olarak ‘Bilimsel materyalizmi’ bir din haline getirmiştir.” (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 19) “Batı, bilim devrimini yaptıktan sonra iki temel felsefe akımı ortaya çıkarmıştır. Rasyonalizm ve empirizm. Aydınlanma 18. yüzyılda bu iki geleneğin bir sentezidir! Bizim için Batının tarihsel anlamı aydınlanma dönemi ile başlar. 1774-1820 yılları arası Batılılar ordunun donanımı anlamında askeri alanda taklit edilmiş, tanzimatla beraber 1826 yılından itibaren de zihniyet düzenlenmesine gidilmeye başlanmıştır. Batılılaşmak demek, Avrupalılaşmak demek, aydınlanmacı olmak demektir!” (Hilmi Yavuz, s. 42-43)

“Aydınlanma düşünürlerinin mutlak hakikate sahip olduklarına dair sarsılmaz inancı, felsefi çoğulculuğun her türüyle çatışma halindeydi. Aydınlanmanın tek akıl, tek tarih, tek bilim, tek medeniyet modeli, modern dönemdeki mutlakiyetçi siyasi akımların da temel beslenme kaynağı olmuştur.” (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 233) “Yöntemi, yargılarıyla, Doğulu ve Batılı araştırma konuları ile reform adına Mısır'da uyulması istenen Batılı düşünce, Avrupa'da 19. asrın düşüncesinden başka bir şey değildir. Avrupa'nın 19. asır düşüncesi, materyalist ve pozitivist düşüncedir.” (Muhammed el-Behiy, s. 17) “Türk ateist de aydınlanmanın mirasıdır. Daha doğrusu ateizm, Fransız aydınlanmasının, Türk entelijansiyası tarafından fevkalade yanlış bir biçimde anlaşılmasının sonucudur.” (Hilmi Yavuz, s. 113, 134) “Din, kültür ortadan kaldırılmaya çalışılınca yerine sahte dinlerin ikame edilmesi kaçınılmaz bir sonuç olmaktadır: "Bizim ilk aydınlanmacılarımız pozitivizmi, neredeyse yeni bir din olarak algıladılar. Şinasi'ye göre, bilim, kul köle olunması gereken yeni bir değer, yeni bir kutsaldır. Tanzimat aydını olan Tevfik Fikret, "kul köleyiz bilime" demektedir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 295) "Oryantalizmin etkisiyle, 'Doğulular ve Müslümanlar, Batı gözlükleri takarak' kendilerine bakmak zorunda kalmışlardır. Batılılaşanlar kendini ilerici olarak görmüşler, dinden uzaklaşmak da sınıf atlamak için gerekli görülmüştür." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 11, 17) Fransız Katolik enstitüsünden Prof. J. Danielov, "Aydınların zihnine, eserlerine Hristiyan unsurlar sokun." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 66) demektedir. “Batılı ülkeler, gazeteciler, aydınlarla irtibata geçip onlar vasıtasıyla içişlerine karışmakta, aralarında ayrılık çıkardıkları ülkeleri birbirine düşünmektedir.” (Mustafa Sıbai, s. 42) Doğal olarak da, "Batı prensiplerine göre yetişmiş aydınlar arasında, dini inancın süratle çökmeye yüz tuttuğu hususunda şüphe yoktur. Halbuki hiçbir medeniyet, maziye bağlılığını kaybettikten sonra varlığını korumaya muktedir olamaz." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 73, 87) “Oryantalistlerin özellikle aydın çevreler üzerinde tesirleri vardır.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 12) “Oryantalistler, İslam'dan uzaklaşanları ‘aydın’ olarak nitelendirmektedir.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 104)

“1945’te demokrasiye Batılıların dikte etmesiyle geçmedik mi? Biz Avrupalı olmadık, kendimizi Avrupalı gözlüğüyle görmeye başladık.” (Hilmi Yavuz, s. 50, 51) “Bizler, her konuda Avrupa'yı rakipsiz bir otorite olarak kabul etmemizden dolayı, tarihimizi bile Avrupalılardan alıp öğrenmeyi adet haline getirdik." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 10, 24) Bir Hristiyan olan Edward Said’in değerlendirmesi acıdır ama gerçekleri yansıtmaktadır: "Müslümanlar tarihinde ilk defa İslam dünyası, kendisi hakkındaki şeyleri Batı imalatı imajlardan, haberlerden öğrenmektedir. Yönetici sınıf ise, Batı kontrolündedir." (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 90) “Sömürgeciler, dini siyasetten ayırma yollarını araştıran sekülerist doktrinler ithal ettiler. Sekülerist fikirler sadece Arap, Türk ve İranlı entelektüeller arasında

değil, fakat onların Batılılaşmış siyasi liderleri arasında da pek çok yeni taraftarlar bulmuştur.” (Asaf Hüseyin, s. 55) “Müslüman geçinen yarı aydınlar, oryantalistlerin tesiri altında kalmışlardır. Bunun sonucu olarak Batı kültürünün tesiri altında kalan bu aydınlar, oryantalistlerin gözüyle İslam'ı ve Müslümanları değerlendirmeye başlamışlardır. Onlar zannetmişlerdir ki, oryantalistler gerçek olandan başka söz söylemezler. Onlar son derece hassas ilmi metotlara uygun hareket ederler.” (Sıbai, s. 97-98) "Meğer Nureddin Mahmut Zengi (1118-1174) CIA ajanıymış. Ben demiyorum bunu. Cumhuriyet Gazetesi’nin mümtaz şahsiyetlerinden Aydın Engin beyefendinin iddiası bu yönde. 100 yaşındaki edebiyat dergimiz Varlık, “İbn Taymiyya” diye İslam âliminden söz ediyor mesela. Zira “aydınımsı” dediğimiz adam, İbn Teymiye’yi hayatı boyunca hiç “Türkçe yazılışından” okuyacak kadar tanımamıştır. Ancak bir oryantalistin yahut bir Batılı araştırmacının metninde tesadüf etmiştir ismine. Özdemir İnce’nin, Paulo Coelho’nun romanının çevirisinde yer verdiği, “birden kulelerden şarkılar yükselmeye başladı.” cümlesindeki kulenin minare, şarkının ezan olduğunu söylememize bilmem gerek var mıdır? Türk aydınımsısı diye, halka, toprağa, tarihe, dine karşı cehalet geliştirmeyi neredeyse vazife edinmiş adama derler. Opera tarihini kusursuz şekilde bilmemesi suçtur bunun; ama barak havasıyla bozlağı birbirinden ayırt edememesi normaldir." (İsmail Kılıçarslan, Yeni Şafak, 03 Şubat 2018) “Oryantalistlerin özellikle aydın çevreler üzerindeki tesirleri vardır.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 12) “Aydın kesim, gerek eski metinleri okuyup anlamadaki zorluğu göze alamamaları, gerekse bir an önce neticeye varmak arzularına sahip olmaları ve bir de dini çevrelerde bilinenlere aykırı, yeni şeyler ortaya atma hevesi yüzünden, oryantalistlerin eserlerini kaynak olarak kabul etmişlerdir.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 98) "Oryantalistler, Batı hayranı olan elitlerden azımsanamayacak bir kitleyi peşlerine sürüklemiştir." (Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 12) "Kendi kültürüne yabancılaşan, oryantalist fikirlerden etkilenen birçok yerli aydın kendi kültür ve dinine yabancılaşmış, kendilerini onlardan farklı-uzak ve Batının yanında görmeye ve göstermeye çalışmıştır." (Mehmed Said Hatiboğlu, “İrtica Nerede?”, İslamiyât, C. X, Sayı: 2, Nisan-Haziran 2007, s. 9-23; Mehmet Doğan, Batılılaşma: Mağlubiyet İdeolojisi, Eski Yeni, Sayı:8, Kış 2008, s. 58)

1962'de yayınlanan bir eserin önsözünde, ‘Bugün İslam âleminin birçok yerinde Batıya karşı aşırı bir hayranlık fırtınası ortalığı kasıp kavurmaktadır.’ (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 5) diye yazmaktadır. Bugün bu fırtına daha da çok artmıştır ne yazık ki! Dr. Hamid Algar tarafından ilk kez 1969 yılında yazılan makalesinin giriş bölümünde, Batı’nın İslam dünyasına yönelik yıllarca süren askeri ve siyasi saldırılarının bir sonucu olarak, “Müslümanların Batıya karşı daima ‘özür dilemeci’ bir tavır içerisinde olduklarını” yazmaktadır. (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, s. 187) Ateist, toplumun manevi değerlerine düşman ama Müslüman olmayan gavura âşıktır her zaman. "İsrailli arkadaşımın önünde saygıyla eğiliyorum. Ama ben Ömer’in önünde eğilmem, Osman’ın önünde eğilmem." demektedir ateist sanatçı İlyas Salman. (Yeni Şafak, 18 Haz 2023; www.youtube.com/watch?v=RPaerMH3jvY) "Mısırlılardan da Avrupa'ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şuuru dibine kadar da ilan bir nesil yetiştirilmiştir." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 15) “Edward Said, sömürge entellektüeli kavramını şöyle açıklamaktadır: Kendini Avrupa kültürü ile tanımlayarak, sömürgeci ülkeyi anavatan sayan, her zaman Avrupai hâkimiyetin kültürel perspektifi ile yazan. Sömürgeci entelektüel, kendini kendi halkı karşısında yenik düşmeye yazgılı konumda göstermenin dışında bir meşrulaştırma olanağına sahip değildir.” (Hilmi Yavuz, s. 66, 67) "Aydın sınıf, Batı medeniyetinin tesiri altında şahsiyetini kaybetmiş ve aşırı derecede Batı hayranlığına müptela olmuştur." (Said Halim Paşa, Buhranlarımız ve Son Eserleri, s. 61) "Batı karşısında toplumun her alanında ve her kesiminde birey birey içselleştirilmiş bir eziklik taşıyoruz." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 35) “Oryantalistlerin takipçileri, Batıyı kendilerine kıble ve hayatlarının rehberi yapmışlardır.” (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 68) “Türkiye'de kendisini modernleşmiş, Avrupalılaşmış, Batılılaşmış sayan bir kısım insanımız, geleneksel kimliğini ön plana çıkaran bir başka kısım insanımızı ilkel, pislik olarak kabul etmektedir. Onlara ancak aşağılayıcı, horlayıcı bir

söylemle atıfta bulunmaktadır. Kendi yerli halkını öteki olarak işaretlemektedir. Batılılaşmanın bizi getirip bıraktığı yer burasıdır: Kendi yerli halkını, insandan daha aşağı, Batılıyı ise insandan daha yukarı, neredeyse bir tanrı gibi görmek! Modernin kendi halkına ve Batıya bakışı hemen hemen hiç sorgulanmamıştır. Neden acaba?" (Hilmi Yavuz, s. 74) "İslam ülkelerinde sömürgecilerin uzun müddet hüküm sürebilmesi için, Müslümanların dinlerinden uzaklaştırılmaları lazımdı. İngilizler, Mısır'da okullarda iktisadi ve toplumsal adaleti içeren bir devlet nizamı, öğretim ve eğitim için bir sistem, başlı başına bir hayat ve hayatı içine alan bir düzen olan İslam'ın emirlerinden hiç birisini öğrencilere okutmadılar. Mısırlılardan, Avrupa'ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şuura dibine kadar dalan bir nesil yetiştirdiler." (Muhammed Kutup, s. 14-15) Bunun sonucunda aydın kesim hem kendi kültürlerinden habersiz kalmış hem de gerçeğin tek ölçüsünün Batı'da olduğunu kabul etmiştir. Bu durumumuz yabancıları bile şaşırtmaktadır: "Zihinsel ve entelektüel köleliği anlayamıyorum." (Wael Hallaq, Cins Dergisi, 9 Ocak 2019) Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Cezayir ziyareti sırasında (28 Nisan 2018) Cezayirli bir gazeteci, Erdoğan'a "Türkler burayı işgal etmedi mi?" diye sorar. Erdoğan: "Eğer öyle olsaydı, siz bu soruyu bana Fransızca değil, Türkçe soruyor olurdunuz." diye cevap verir. 1960'larda Cezayir'den kanlı bir şekilde çekilen Fransa Cumhurbaşkanı'na böyle bir soru soramayıp da 500 yıl önce yapılan bir fütuhatın hesabını sormaya kalkışmak, ancak "sömürge aydını" olmanın derine işlemiş bir ruh halini göstermektedir. "Bir yanı ile Müslüman, bir yanıyla Batılı fakat kendini ne İslam medeniyetine ne de Batıya ait hisseden insanlar bu ikircikli ruh halinin ağır baskısı altında sürekli krizlere maruz kalmaktadırlar." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 174) "Roman ve sinema ile Batılı olmayanı ötekileştiren oryantalizm, Batıyı da hâkim bir evrensel norm ve merkez olarak ilan etmektedir." (Fuat Keyman, Oryantalizm, Derleme, s. 10) Twitter'da (x.com'da) 'Sevinçli' adlı bir kullanıcı 3 Temmuz 2017 tarihli paylaşımında, "Kızım Disney Channel izleyerek büyüdü. Amerikan kültürüne son derece hakim ve ben annesi olarak ölünceye kadar kızımla gurur duyacağım." diye yazmaktadır. 'Shrike' adlı twitter kullanıcısı da, Arda Güler Real Madrid'e transfer olunca, Arda ve annesinin fotoğrafını paylaşıp altına şunları yazmakta idi: "Annesinin açık ve sarışın olması ülkemizin imajı açısından mükemmel." Evet, tam da oryantalistlerin istediği ideal 'Doğulu, ezik ve kimliksiz' tipoloji örneğidir bu! Halbuki Bosna'lılar full sarışın nerdeyse ama sadece Müslüman oldukları için Avrupa'nın ortasında 4 sene (1992-1995) katliama maruz kalmışlardı. "Paris 2024 Olimpiyatları'nda sergilediği performansla dünya çapında tanınan milli atıcı Yusuf Dikeç, sosyal medya hesabından annesiyle çekildiği bir fotoğrafı "En Kıymetlim" notuyla paylaşır. Ancak, Dikeç'in annesinin başörtülü olduğunu gören bazı kullanıcılar, "Sil şunu, Arap sanacaklar, Avrupa'ya küçük düştük, Maalesef rezil olduk dünyaya, Keşke annenizi paylaşmasaydınız." şeklinde yorum yazarlar." (26 Ağustos 2024) Oyuncu Bade İşçil, bir zamanlar arabeks şarkı söyleyen "Mahsun'dan ayrıldıktan sonra hayatında ne değişti?" şeklindeki gazetecilerin sorusuna "Artık lahmacun yemiyorum. Ben Batılı bir kızdım ve özüme döndüm." (Hürriyet, 11 Ekim 2007) şeklinde cevap verir. Ama çiğ balık veya balık yumurtası (suşi, havyar) yemek Batı ruhuna uygundur!

"İnsanları sömürülebilir hale getirmek için önce onların dayandığı değerler sisteminin çökertilmesi gerekmektedir. Kendi değerler sistemini kuramayan toplumlar taklitçi durumuna düşer ve nihayet başkalarının sömürü ağlarında yem olurlar. İnsanları sömürülebilir hale getirebilmek için önce benliklerini tahrip etmek, tarihleri ile ilişkilerini koparark kimliklerini yok etmek gerekmektedir." (Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 31-32) "Müslüman toplumlar hem entelektüel hem de kültürel açıdan zayıflamış ve dejenere olmuşlardır. B. A. Zaki Badawi: "Batı'yı ideal olarak tanıtan iki tip sosyal grup olduğunu belirttir: Batılılaşanlar ve laikler." Mısır tarihi, İslami karakterlerini mümkün olduğunca yok ekmek amacından yola çıkarak yeniden yazılır. Türkiye ve İran'da da buna benzer eğilimler iyi bilinmektedir." (Hilmi Yavuz, s. 204 -205) "Türk entelijansiyası, laikliği yanlış anlamıştır. Modernite projesinin devlet ile sınırlı tuttuğu laikliği, bireysel alana taşımıştır." (Hilmi Yavuz, s. 115) "Vulgarlaisizm (kaba laikçilik), bu ülkenin en barbar

ideolojisidir. Çünkü kendisini hakikat görür, egemenlik kibriyle bakar ve modern olmanın havasıyla üstün sanır. Toplumuna, tarihine ve coğrafyasına yabancılaşan bir self-bilinci temsil eder. Bu topluma, kötü bir modernlik kopyacılığıyla bakar. O nedenle bilgili ama cahil. Bilimsel sanıyor kendisini ama dogmatik. Her şeyi kopya ettiği kaba modernliği, vulgarlaisizmin üzerinden okur. Din karşıtı, toplum karşıtı ve tarih karşıtı bir zihin haline gelir." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 6 Eylül 2020) "Müslüman toplumların birçoğunda, sömürgeciliğin izleri kalmıştır." (Hilmi Yavuz, s. 231) "Batıcılık, Müslümanlar arasında tehlikeli bir alçaklık kompleksi hissi oluşturan bir dünya görüşünü temsil eder. 'Gelin Batıyı her yönüyle benimseyelim' gibi sloganlar üretilir." (Hilmi Yavuz, s. 261) "Yalnız edebiyatımızla değil, bütün hayatımızın gelişmesi için her şeyden önce eskiden silkinmemiz gerekir, geçmişle bütün bağlarımızı kesmeliyiz; ne alaturka musiki, ne alaturka şiir. Kapamalıyız onları. Gençleri, kendilerine hür edebiyatı öğreterek kurtarabiliriz. Eski Yunan'ın, eski Roma'nın edebiyatı. Çocuklarımıza Yunancayı, Latinceyi öğretmeliyiz." (Nurullah Ataç, Edebiyatçılarımız Konuşuyor, s. 40) "Taklit ve aşağılık kompleksi ile bazı genç yazarlar eskiye karşı savaş açma konusunda cesaretlendirilmiştir. O günden beri, eskinin adı gericilik ve ilkellik olurken, yeninin adı da ilericilik ve uygarlık olmuştur. Müslüman Doğuda reform, Batı düşüncesini kötü bir şekilde taklit etmekten ibarettir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 32, 54, 205) "Oryantalistlere bağlanıp onlara hizmetçi olan, kendisini Batılı değerlere teslim edenler, kültürel, ruhi ve psikolojik şahsiyetini de çifte dönüştürür, zamanla da kendini tam bir yabancı gibi hisseder. Batılılaşmış Müslüman gençlik, oryantalistlerin güç sahibi olduklarına inanan ve kuvvetin sadece Allah'a ait olduğunu bilmeyen kimselerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 66) "E. J. W. Gibb, 'Osmanlı Şiir Tarihi' isimli kitabında, Osmanlı şiirini 'bıktırıcı tekrarlar ve basmakalıp tedailerden (detay, ayrıntılardan) öte bir şey olmadığını' iddia eder. Bu bakış açısı, Cumhuriyet döneminde Divan şiirine karşı öne çıkarılan resmi ideolojik söylemin de başat, baskın temalarından biri olmuştur. Türk entelijansının zihni, oryantalist bir yapılaşmadan öte bir şey değildir. Prof. Walter G. Andrews ise, 'Şiirin Sesi, Toplumun Şarkısı' adlı kitabında Gibb'in Divan edebiyatı ile ilgili iddialarına yanıt vermiştir." (Hilmi Yavuz, s. 86, 88-91) Aslında "Türküleri güncel hale getirmek ya da Batılılar sevsin diye modernleştirmek onu bir kafese koymak gibidir. Türklerin bazıları sınıfsal farklardan dolayı türkülere köylü zihniyeti olarak da bakmaktadır." (Amerikalı Bob Beer ile röportajdan, Yeni Şafak, 19 Ağustos 2018) "Biz kendimizi sevmiyoruz. Dede'yi Wagner olmadığı için; Bâki'yi Goethe yapamadığımız için beğenmiyoruz. Dünyanın en iyi giyinmiş milleti olduğumuz halde, çırılçıplak yaşıyoruz. Biz 'misyonlarımızın' farkında değiliz." (Ahmet Hamdi Tanpınar, Huzur, s. 270) Hürriyet yazarı Tufan Turenç, 10.09.2014 tarihli x.com paylaşımında, "Bale izleme kültürüne erişmeyen insan ne atom rektörü yapabilir, ne de teknolojik gelişmeleri kavrayabilir." demektedir. 'Tarafsız Bölge' adlı programda Ahmet Hakan ile İlber Oltaylı arasında şöyle bir konuşma geçer: Oltaylı, 'Fatih, muhteşem bir dil bilgisi vardı ve büyük bir deha idi.' deyince Ahmet Hakan: 'Yani Batıya açık biri. Bilime açık biri, tipik bir Müslüman örneği değil' diye yorumda bulunur. Oltaylı, Hakan'a 'Hayır efendim, o zaman Batı da böyle adam yoktu ki! Ne Batısı diyorsun. Asıl Müslüman örneği Fatih! Sizin bildiğiniz gibi değil. Zaten Müslüman dediğin böyle olur. Senin kafandaki Müslüman örneği başka tabii.' diye cevap verir. (youtube.com/watch?v=H112S2vgeQg; https://web.archive.org/web/20170817213446/http://www.bolgepostasi.com/gundem/ahmet-hakan-boyle-bi-sey-uydurmuslar-dolastiriyorlar-h1214.html) Fuat Uğur, Türkiye Gazetesi'nde bu durumu şu başlıkla değerlendirmektedir: "Batı oryantalizminin kölesi olan ezik portre!" (Türkiye, 17 Ağustos 2017) 'Batıcılık denilen bir belanın batırdığı' (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 11) "Genç bir ozan hatırlıyorum: Beyoğlu'nun artık bütün bir edebiyat kuşağınca bilinen 'malum' pastanesinde, yumruğunu göğsüne vura vura; "Ben," demişti, "Türk olmak istemiyorum. Çevremde gördüğüm her şey kızgın bir demir dehşetiyle etime yapışıyor. Sanatımla ve duygulanma gücümle başka ve Batılı bir ortama aitim ben." Yanlış bilmiyorsam, erkek deyişli, iri ve serüvenci dizelerle başlamış, solukluya benzer bir delikanlı ozandı bu; biraz Beyoğlu, biraz lanetli Fransız şairleri, biraz da isyancı tabiatı onu çarçabuk yedi. Bir başkası: Daha yaşlı, basbayağı ünlü, oldukça ipe sapa gelmez biri, bir Ankara birahanesinde üç aşağı beş yukarı buna benzer şeyler söylemiş; içi sıra haçlar, Hıristiyan

duaları, Tevrat ya da İncil hikayeleri kımıldanan birkaç şiir okumuştu.” (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 23) Sonradan Müslüman olan Pickthall ‘yabancılaşmış liberal bir Türk’le karşılaşır. Genç, ‘ya dinimiz ne kadar cahilce, ne kadar geri kalmış, ne zaman ilerleme aramışsak bizi engellemiş, bir Luther’e şiddetle ihtiyacımız var, bizi ancak Avrupa kurtarır.’ demektedir. Sonradan Müslüman olan Pickthall ise ona ‘İslamiyet'in, Batılıların sandığı gibi gelişmeye engel olmadığını’ anlatmaya çalışmaktadır. (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 70-71) “Türk aydını, Batı’nın manevi ajanıdır. Batı diye bir şey yoktur. Bu hayali bir kavramdır. Türkiye’de basın da Türk değildir” (Attila İlhan, Ceviz Kabuğu, Star, 6.2.2004) diyen İlhan ayrıca, “gerekmediği halde aydınlarımız, nasıl Batılılara bakarak liberal oluyorlardıysa, aynı biçimde Batılılara bakarak sosyalist de oluyorlardı.” (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 197) tespitinde bulunmaktadır. Ateist Celal Şengör: "Halk cahil, halkı yönetenler de nihayetinde halkın içinden gelen kimseler. ‘Ben bir yabancı gibiyim Türkiye'de.’ Türkiye'ye gelip akıl veren bilim adamlarından bir tek farkım İstanbul'da oturuyor olmamdır." (Haber 7, 1.1.2018: Prof. Dr. Celal Şengör'ün kendisini YÖK üyeliğine uygun gören Üniversiteler Arası Kurul'un 219 üyesine birden gönderdiği mektuptan, yıl 2008) Bu ülke halkını şucu bucu diye damgalayanlar ve “Bu kolay suçlamayı yıllar yılı dillerinden düşürmeyenler bir de kalkmışlar "biz Batılıyız" diye göğüs kabartıp utanmadan böbürleniyorlar. Ama Batılılar onların yüzüne gülüyormuş. Umurlarında mı?” (Cumhuriyet gazetesinin kurucusu Yunus Nadi Abalıoğlu'nun oğlu Nadir Nadi, Ben Atatürkçü Değilim, s. 75) Hz. Muhammed’i bir ‘kahraman’ olarak nitelendiren bir oryantalist için Osman Yüksel Serdengeçti şöyle bir değerlendirmede bulundurmaktadır: “Oryantalist yazar Thomas Carlyle, bizim aydınlarımızdan çok daha insaflı, çok daha idrakli, şüphesiz çok daha bilgili bir adamdır.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 8) Görüldüğü gibi “Batı güdümüne giren toplumlar her zaman dağılmış, parçalanmış ve özüne yabancılaşmıştır.” (Süphandağı, s. 35) Profesör Mehmet Aydın benzer bir tespitte bulunmaktadır: “Aydınlarımız bize tamamen yabancı bir kesimdir.” (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 275) "Beyaz efendilerine teslim olmuş sömürge aydını, kendini Batı kültürünün bir parçası olarak görür. Bu kültür alanının dışına çıktığında kimliksiz, kişiliksiz, önemsiz bir varlık olduğunu düşünür." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 279) Aslında “Kültürel ve teknolojik emperyalizm, politik emperyalizm kadar tehlikelidir.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 278) “İkbal'e göre de, kişiliğin kaybolması, tüm kayıplardan daha üzücüdür. Yine İkbal'in düşüncesine göre, Müslümanların geleceği, fert olarak kişiliklerini yeniden bulmalarına ve bilinçli olarak yaşam tarzları ile kimliklerini pekiştirme çabalarına bağlıdır.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 225)

Haçlı emperyalizmi, İslam ülkelerinde bölünmeyi daha da büyütecek bir takım şartlar oluşturmuştur. Kurtuluş hareketleri, İslam'ı toplumsal hayattan soyutlama ve ayırma hareketlerine dönüşmüştür. “Çağdaş Arap edebiyatı dalında, oryantalistlerin ilk talebesi Taha Hüseyindir.” (Mustafa Sıbai, s. 26) Mısırlı bir yazar olan Taha Hüseyin 1936 tarihinde, "Artık İslam'dan ve Arapça'dan tümüyle kurtulmanın zamanı geldi" ve 1938 yılında ise, "Batılıların iyi kötü bütün kültür ve düşüncelerini, eski ve yeni dillerini harfiyen öğrenmenin tam zamanı geldiğini" söylemekte idi.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 204) İngilizlerin Mısır'ı işgalinden sonra dil üzerinde yapmak istedikleri değişiklikleri, "aşırı yenilik taraftarları olduğu gibi benimsemiş hatta bununla da kalmayıp bu değişikliği aşırı derecede övmüşlerdi.” (Erol Akyıldız, Mısır 'da İngiliz işgalinin arap dili üzerindeki tesirleri, s. 74) Taha Hüseyin, Mısır'da üniversitelerden önce lisede Latince ve Yunanca dillerinin öğretilmesi gerektiğini savunmuştur. "Batı ile eş olmamız, iyiliği ve kötülüğü ile acısı ve tatlısıyla, sevilen ve sevilmeyen yönleri ile kısaca her şeyi ile uygarlıkta onlara ortak olmamız için Avrupalıların yolundan gidilmesi gerektiğini" ilan etmekte ve “Dini siyasetten ayırıp, İslam toplumunda düşünce reformu" yapılması gerektiğini savunmakta idi.” (Taha Hüseyin, Mustakbelu's-Sakafe fi Mısr, II/289-292; Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 68) Ona göre, 'Mısır'ın mantalitesi, Avrupalılara çok yakındır. Bu medeniyet Yunan medeniyetine yakın, Şark/Doğu mantalitesine/zihniyetine ise uzaktır.' Firavunlar devrinden beri gelen medeniyeti savunan bu yazar, Pers, Roma, Arap veya İslam'dan hiç etkilenmemiş bir kültürü savunmakta (Taha Hüseyin, I/9-11) ve "Mısır halkının Avrupalılar ile özde bir olduğunu" söyleyerek,

"Avrupalılar içinde erimek gibi bir korkuya" gerek olmadığını, 'zaten aynı olduklarını' (Taha Hüseyin, I/63) ileri sürmektedir. (Taha Hüseyin, II/372) "Almanya'da 4 yıl kalan Ali Hasan Abdulkadir, Ezher'de ilk dersine şöyle başlamıştır: "İtiraf etmeliyim ki, 14 yıla yakın süre Ezher'de okudum ama İslam'ı hiç mi hiç anlayamamışım. Onu ancak Almanya'daki eğitimim sırasında anlayabildim!" (Mustafa Sıbai, s. 28) Türk olan A. Cevdet de, 'Medeniyet Avrupa medeniyetidir, bunu gülü ile dikeni ile almak mecburiyetindeyiz.' (Abdullah Cevdet, Şime-i Muhabbet, İctihad dergisi, 89, sayfa 1984) diyerek -tıpkı Taha Hüseyin gibi- 'aydın' kesiminin Batı'ya tam teslim olma zihniyetinde sınır tanımadığını göstermektedir. "Kendilerinin gerçekte inanmadıkları ve ancak merasim görevlerine uyarak yapmacık bir surette inandıkları bir dini/Hristiyanlığı, birisi kalkar ve Hristiyan medeniyetinin fikirlerinin ve eserlerinin Fas'ta ve daha bilmem nerelerde acilen uygulanması lüzumundan açıkça bahseder. Hristiyan medeniyeti namına bu kişilerin gösterdikleri gayretin başlıca sebebi, eskiden beri Hristiyanların kalplerinden silinmemiş olan İslamiyet'e karşı miras olarak intikal eden düşmanlık hissidir." (H. Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 286-287)

Amerika'dan Afrika ve Asya'ya, kendi dillerini ve kültürlerini öğrettikleri yerli aydınlar vasıtası ile toplumu yönlendirmenin daha ucuz ve kolay bir yol olduğunu Batı kısa zamanda öğrenmişti: "Birçok yabancı okulda aynı vatanın çocukları farklı yönlere yönlendirilir." (Ömer Furuh, et-Tebşir ve'l-İsti'mar fil Biladil Arabiyye, s. 112) Fanon Frantz, Batıcı aydın tipini şöyle karakterize etmektedir: "Doğu'dan yerliler getirip onları eğittik. Zira Batı eliti, yerli elit üretmek istiyordu. Kısa bir süre sonra ful doktoralı olarak memleketlerine geri gönderildiler. Artık bu yürüyen yalanların kendi kardeşlerine söyleyebilecekleri hiçbir şeyleri yoktu." (Fanon Frantz, Les Dammes de la Terre, s. 17) "Afrika dilleri, üniversite seviyesinde yıllarca tahsil edilemedi. Uganda Makerere Üniversitesinde öğretilen tek dil, bağımsızlıktan sonra bile İngilizceydi." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 66) "Amerika'daki Kızılderili Komisyon Kurulu şöyle diyordu: "Kızılderilileri siyasetimizde güvenilir ve kullanışlı bir unsur haline getirmek için cesurca çalışmalı. Batı, pahalı bir bedelle Kızılderili ile dövüşmektense onu eğitmenin daha ucuz olduğunu öğrendi." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, s. 101) "Sömürge altındaki toplumlar, kendi tarihlerinden mahrum bırakılmışlardır. Sömürülen, sömürgecinin dilini efendisinden daha nazik şekilde konuşmaya yönlendirilir." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, s. 133, 134) "İngiliz tarihçi, siyasetçi ve şair Thomas Macaulay, 'Hint eğitimi üzerine notlar' isimli eserinde, 'yapmamız gereken şey, hükmettiğiniz milyonlarla bizim aramızda tercüman görevini üstlenecek bir sınıf yetiştirmektir. Bu sınıfın kanı ve rengi Hintli fakat zevkleri, kanaatleri, ahlakı ve aklı İngiliz olacaktır.' demektedir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 113) Tüm bu faaliyetlerin sonunda, ABD'yi savaşta yenen Vietnam'da bile "Ülke halkı, sosyalizm ve milliyetçilik doğrultusunda eski efendilerini taklit etme ayrıcalığını kazanmak için savaşmış oldular." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 45) Ülkemizde de "Batılılaşma hastalığına duçar olmuş Cumhuriyet aydınlarının Türkçü medeniyet söylemi, İslam ve Osmanlı kimliklerinden arındırılmış bir toplum düzeni inşa etmeyi hedefliyordu." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 40)

Kolombiya'da genç bir kız bir TV programına misafir olmuş ve İngilizce (Hello, Good afternoon) diye selam vererek içeri girmişti. Bayan spikerin milliyetçi hisleri galeyana gelmiş ve kıza sert bir şekilde şu sözlerle çıkışmıştı: "Sen Kolombiyalısın! Damarlarında Kolombiya kanı akıyor. Ve burası 'İspanyolca' konuşulan bir program. İspanyolca konuşmazsan defolur gidersin!" Kendi ana dilleri olan Chibchan dillerini konuşmayı savunmayan ve İspanyolca değil de İngilizce konuştuğu için konuğunu azarlayan bu kadın bir de milliyetçilik yaptığını zannetmektedir. İşte durum bu kadar girift/karmaşık bir hal almıştır!

Sosyalist ve antiemperyalist iddiası ile kendini lanse eden Ankara Üniversitesi Hukuk Mensupları Fikir Kulübü, 20 Kasım 1953 yılında yıllık faaliyetlerini sıralarken bir tanesi olarak da radyoda "Batı müzik saatlerinin artırılmasını sağlamaları" saymaktadır. (Turhan Feyizoğlu, KFK, Fikir Kulüpleri Federasyonu, s. 82) Hukuk profesörü Hıfzı Veldet Velidedeoğlu ise, Iğdır'daki

bir düğün için "uygar bir düğün" tanımlamasını kullanır. Nedeni ise, sadece "düğünde kadın ve erkeklerin 'beraber' eğlenmesi, dans etmesi'dir!" (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların izinde, s. 199) Türk devrimci solunun lider kadınlarından olan Behice Boran, babasını 'ilerici' olarak tanıtmaktadır. Nedeni, ablasını "Fransız Rahibeler okuluna" göndermesidir! (Emel Koç, Behice, s. 20) Ülkemin sol aydınlarının memleketimi çağdaşlaştırma gayretlerine, kullandıkları metot ve bakış açılarına ilginç örneklerdir bunlar. İngiliz Gezgin A. Slade, 1829'da Blonde gemisinde verilen bir baloya katılan Türklerin 'medeni tutumu' hakkında şu gözlemlerde bulunmaktadır: "Ayrılmadan önce, birkaç saat içerisinde medeniyet yolunda üç büyük adım attılar. Kadınlarla dans ettiler, herkesin ortasında içki içtiler ve kumar oynadılar." (Tuncer Baykara, Osmanlılarda medeniyet kavramı, s. 24) "Ülkenin elitleri arasında sayıldım çünkü İngilizce konuşabiliyor ve Batı kıyafetleri giyebiliyordum. Benim gibi insanları dinden uzaklaştıran en büyük faktör, vaizlerinin uyguladıkları ile vaaz ettikleri arasında büyük bir fark olması idi. Ayrıca, dinin arkasındaki felsefeyi açıklamak yerine, ritüellere aşırı vurgu yapılıyordu. Neslimin miras aldığı aşağılık kompleksi, yavaş yavaş birinci sınıf bir sporcu olarak geliştikçe geçti. Her iki toplumun avantajlarını ve dezavantajlarını görmeye başladım. Üstün olduğumuz ve hâlâ da üstünlüğümüzün devam ettiği bir alan vardı ve bu da bizim aile hayatımızdı. Materyalist ve hedonistik kültür insanda psikolojik sorunlara neden olmaktadır." (Pakistan Başbakanı Imran Khan ile röportajdan, Arabnews, 25 Mayıs 2019) Sosyal medyada 'Σελήνη' adlı bir kullanıcı, "Türk olduğumu öğrenen Amerikan garson 'selamünaleyküm' dedi. Aleyküm selam demediğim için saygısız olduğumu iddia etti." diye twit paylaşmıştı. Ona destek olmak isteyen bir twit kullanıcısı da, "Biz merhaba deriz deseydiniz keşke. Ben Amerika'ya ilk geldiğimde giydiğim kıyafetlere çok şaşırmışlardı. İran gibi düşünüyorlar bizi maalesef ve Arap alfabesi kullandığımızdan eminler." diye yazmaktadır! Kıyafetle Batılı olmak veya zaten Arapça kökenli bir kelime olan 'merhaba' ile Arapçılığa savaş açtığını zanneden modern insanlar türemiştir günümüzde. Yine twitter'de (x.com) Yusuf Demirkapu adlı bir kullanıcı, "Asurlara ait en eski kraliyet arşivi British Museum" diye paylaşımda bulununca, Umut K. adlı bir kullanıcı "Burda olsa üç günde yağma olurdu. Emin ellerde olduğuna inanıyorum" diye yorum yaparak aslında sömürgeci hırsızlara güzelleme yaptığını ve kendi kültürüne düşmanlığını ilan ederek tam bir Stockholm sendromu örneği olduğunun farkında bile değildir! Yine sosyal medyada, "Taksim'deki Arapça tabelaların sökülmesini keyifle sigara yakıp izlediğini" yazan bir kullanıcıya Eray K. adında biri, "İngilizce tamam da Arapça bize ters hacı" diye yorum yapmaktadır. Cem Yılmaz'ın 'açık büfe' adlı komedi videosuna göre, "Biz Türkler açık büfede "acayip'mişiz! Ama 'bir İngiliz'de böyle bir şey görmezmişiz, bir zeytin, bir avokado alıp gidiyormuş" Sayın Yılmaz keşke İngilizlerin dünyanın öbür ucundaki insanların yemeklerini önlerinden aldıklarını, yer altı ve yer üstü zenginliklerini sömürdüklerini, yaptıkları zulümlerini ve katliamlarını da komedisine ilave edebilseydi! "2005 ile 2016 yılları arasında Afganistan'da özel kuvvetler personelinin 'yaptıklarına' ilişkin soruşturmanın bulgularını detaylandıran Avustralyalı General Angus John Campbell, 23 ayrı olayda 25 Avustralyalı Özel Kuvvetler personelinin 39 'yasa dışı cinayet işlediğinin' ortaya çıktığını söyler." (Euronews, 19/11/2020) Haberi "icmihraklar" adlı twitter kullanıcısı bakın nasıl yorumlamaktadır: "Ancak Batılı bir devletin vereceği medeni bir tepki. Şark devletlerinde bunlar hiç olmaz." 39 kişiyi öldürüyorlar, olay 'basına sızınca' sadece lafla özür diliyorlar ve bizim celladına âşık zihniyet sahipleri bunu 'medeniyet' olarak değerlendiriyor! F. A. E., 07.06.2019 tarihinde twitter hesabından Norveç'te çitlere asılmış elma poşetlerinin fotoğrafını paylaşır ve "Bu fotoğraf Norveç'ten. Bahçelerinden topladıkları elmaların fazlasını başkaları da yesin diye çitlere asmışlar. Dilerim güzel ülkemde bir gün bu refah ve medeniyet seviyesine ulaşır." ifadelerini kullanır. Dogrulukpayi.com adlı site olayı araştırır ve "Norveçlilerin ağaçtan toplanan elmaların fazlasını, başkalarının yemesi için bahçe duvarlarına astıkları iddiasının yanlış" olduğunu ilan eder. Peki, gerçekte durum nedir? "İngiltere merkezli "Development Initiatives" kuruluşu tarafından hazırlanan Küresel İnsani Yardım 2022 Raporu'na göre, Türkiye, 2021'de gayrisafi milli hasılasına oranla 'en çok insani yardım yapan ülke'

sıralamasında zirvedeki yerini korumaktadır!" (AA, 27.07.2022) "Oryantalistlerin hemen hepsi, Doğunun kültürünü harap etmeye çalışmışlardır." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 10) "Anlam haritası tarumar edilen, algısı uyuşturulan genç, kendi kültüründen utanç duymaya, başka kültürlere özenmeye başlamıştır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 53) Meşhur Fransız oryantalist Louis Massignon, 'Müslümanların her şeylerini tahrip ettik. Felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler.' (E. Said, Oryantalizm, s. 8) derken, İslam âleminde yıllardır süren anarşi ve bölünmüşlüğün temelinde yatan sebeplere de ışık tutmaktadır.

"Hristiyan Batı düşüncelerinin İslam ülkelerinde yayılması, Müslümanlardaki dini ruhu zayıflatmış ve onların din dışı yönetim ve sistemlere alışmalarına neden olmuştur." (Muhammed Bakır el-Hakim, s. 28) "Ahmet Hamdi Tanpınar, Türkiye'de yaşanan Batılılaşma tecrübesini "kültürel inkar" olarak tarif eder. Ülkemizin sosyal teorisyenlerinden Şerif Mardin ise, Tanzimat'la başlayan Cumhuriyet'le sürdürülen modernleşme projesini, "Türklerin İslam kültüründen uzaklaştırılması" olarak tanımlar." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 09 Ağustos 2019) "Fuat Köprülü de Osmanlı'nın her kurumu Bizans'lılardan aldığını iddia eden hem oryantalist hem de Osmanlı kültürünü reddeden ve onu küçük gören seküler Türkçülerle mücadele etmiştir." (Doğan Gülpınar, Ottoman, s. 94) "Türkiye'yi yaşanmaz bulanlar Türkiye'ye yaşanmazlaştıranlardır. Oryantalizm illetinin, Türkiye'nin entelektüel gündeminin bir numaralı mesele olduğunu söyleyebiliriz." (Cemil Meriç, Jurnal, s. 69, 70) "Medya İslam'a saldırıyor; Biz ise kendimizi savunuyoruz? En mükemmel dine sahibiz! Peki, neden çekiniyoruz, neden korkuyoruz? Durumu tersine çevirmemizin zamanıdır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 172) Evet! Bizler bu aşağılık kompleksinden bir an önce kurtulup köklerimizin farkına varmalı ve bir an önce Batı emperyalizmi karşısında öz kültürümüzü yeniden oluşturmalı ve onu korumalıyız!

Oryantalizmin yetiştirdiği insanların zihin yapısı ülkemizde özellikle 28 Şubat sürecinde zirve noktasına ulaşmıştır! Konuyu uzatmamak için sadece birkaç örnek verecağiz: Gaziantep 5. Zırhlı Tugay Komutanlığı Harekat Eğitim Şubesi Eğitim Subay Yardımcısı Öğretmen Yüzbaşı İbrahim Keleş, eşi başörtülü olduğu gerekçesiyle ihraç edilir. Kendisine gönderilen 7 Nisan 1999 tarihli "Gizli" ibareli yazıda; İbrahim Keleş'in eşi Gülsen Keleş'in başörtüsü için, "Tesettür denilen bu acayip kıyafet" tanımlaması yapılmıştır. (Yeni Akit, 23 Kasım 2010) Sağlık Bakanlığı'nın türban nedeniyle güneşten mahrum kalan kadınlar için D vitamini dağıtımını öngören bir proje hazırlayan ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle Paris'te bulunan ve Elele Derneği'nde düzenlenen belgesel film gösterimine katılan İsmet İnönü'nün kızı Özden Toker ile gazeteci Metin Toker'in kızı Gülsün Bilgehan, kendisiyle birlikte 3 Türk kadının daha anlatıldığı 'Laik ve Türk kadınlar' adlı belgeselin ardından yapılan tartışmada, "13 yaşındaki çocuklara 'ilkel kostüm' giydiriliyor." derken kastedilen de tesettür kıyafetidir. (Türbanlı kadınlara D vitamini, Hürriyet, 23 Mart 2007)

28 Şubat döneminde din dersi kitabı hazırlama görevi verilen bir öğretmen taslağı hazırlar ve Talim terbiye kuruluna gönderir ama taslak geri iade edilir. 'Cami toplumsal birliği sağlar, oruçta beraber yemek yenir.' metni ile beraber bir cami resmi vardır. Görevli, kalem ile cami resmindeki başörtülü bir iki kadın resmini yuvarlak içine alır, ok çıkarır ve her birine ayrı ayrı 'ilkel kesit' yazısını yazar! Yazar Ali Nejat Ölçen de başörtüsü için, "ilkel ve çirkin kılık" tanımlamasını yapmakta idi. Prof. Yalçın Küçük ise Ulusal Kanal'daki bir konuşmasında, "HDP'li vekillerin çocukları mini etekli. Hiç birinde türban yok. Hiç birisinin kafasına 'ilkel şeyler' koyamadınız." demektedir. (youtube.com/watch?v=apeSp_7cQlc)

"Kim demiş Avrupa insanı medeni? Ne edep var ne haya çırılçıplak bedeni! Eğer medeniyet açıp saçmaksa bedeni; Desenize hayvanlar bizden daha medeni!" M. A. Ersoy

Batılıların gözünde Müslümanlar

“Oryantalizm, İslam dinine Müslüman olmayanların düşmanlıklarının bir ürünüdür.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 20) "Bir oryantalist için Doğulu her zaman Doğuludur.” (Edward Said, Oryantalizm, s. 19, 144) "Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız. Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın!" (Cemil Meriç, Jurnal 11, s. 383) “Avrupa'nın bir kimlik inşa edebilmesi için ötekine ihtiyacı olduğu öteden beri biliniyor. Bu öteki Doğu olarak işaretlenir ama Batıdan farklı, ondan aşağı, barbar, ilkel bir Doğu imgesi kurgulanır. Öteki diye işaretlemeler düpedüz Hristiyan olmayanlardır. Oryantalizm gücünü 'yoktan bir şeyi var etmesinden değil, olan bir şeyi olmayana indirilmesinden' alır.” (Hilmi Yavuz, s. 56, 58) "Doğulunun sağcı solcu, devrimci olması bir şeyi değiştirmez. Batı kaynaklı bile olsa, hiç bir ideoloji bir Doğuluyu Batılı yapmaya yetmez. Doğulu her şeyden önce doğuludur; bir Müslüman yarı Fransız olabilir ama yarı Hristiyan asla olamaz." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 19-20) “Misyonerler İslam'dan dönenlere de şüphe ile yaklaşmışlardır.” (Asaf Hüseyin, s. 82) "Bizzat Batı'nın kendisi tarihsel köklerini kaşıyor, derin çatışmayı ve düşmanlık duygularını yeniden diriltiyor. Bunu anlayalım artık." (Haşmet Babaoğlu, Sabah, 19 Mart 2019) "Edward W. Said bir Hristiyan’dır ama Filistinlidir, Arap’tır ve neticede Doğuludur.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 183) “Bir fert ne kadar Batıcı olursa olsun, eğer Doğulu ise önce Doğuludur sonra Batıcı.” (Süphandağı s. 68) Alman bilim adamı Fritz Neumark: “İçtenlikle itiraf etmeliyim ki, Avrupalı Türkleri sevmez, sevmesi de mümkün değildir. Türk ve İslam düşmanlığı Hristiyanların ve kilisenin asırlardır hücrelerine sinmiştir. Avrupalılar Türkleri Müslüman olduğu için sevmez, ama 'laiklik' şöyle dursun, 'Türkler Hristiyan olsa da' onlara düşman olarak bakmaya devam ederler.” (Metin Aydoğan, Bitmeyen Oyun, Türkiye’yi Bekleyen Tehlikeler, s. 182) Neden mi bizi sevmezler? Çünkü onlara anlatılan budur: "Viyana piskoposu Johann Fabri: “Dünyada yaş ve cinsiyet ayrımı yapmadan çocuk yaşlı herkesi kesen, hatta ana rahmindeki bebeği bile katleden Türkler kadar acımasız ve kaba bir ırk yoktur.” (Turkey, Sweden and the EU Experiences and Expectations”, Report by the Swedish Institute for European Policy Studies, Nisan 2006, s. 6) Halbuki Batıda Balkanlarda katledilen, doğuda Ermenilerce soy kırıma uğratılan, Arakan’dan Gazze’ye topluca katliama uğratılan çocuklar hep Müslüman çocukları olmuştur! "Batılıların dediği olursa, sizin Alevi-Sünni, Kürt-Türk, sağ-sol, laik-ateist olduğunuza da bakmayacaklar. Adınıza, geldiğiniz yere bakacaklar. Zaman ve coğrafya kaderimizdir. Kaderine karşı yürümeye kalkışanlar, Allah’ın iradesine karşı durmaya çalışıyorlar demektir." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09.03.2017) “Oryantalistler, kendilerini fikri yönden takip eden, amaçlarına yardımcı olan beyaz insan cinsinden, Yahudi veya Hristiyan olsalar bile, onların Doğulu Arap asıllı olduklarını bilmektedirler. Bu nedenle onlar bu oryantalist efendilerinin gözünde yabancı kimselerdir.” (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 64) Evet, değil bir Müslüman'ın sonradan Hristiyan olması, yüzlerce yıldır Hristiyan olan Ortodokslara Katoliklerin bakışı ortadadır! İstanbul'u işgal eden, Haçlı seferleri sırasında Ortodokslara uygulanan şiddet ortada iken ve en son Bosna savaşında ortaya çıkan bölünme de göstermektedir ki, kendi dindaşlarına, Doğulu ve farklı mezhepten olduğu için birçok zulmü yapan Katolik ve Protestanların yeni Hristiyan olanlara güvenebileceği, onlara samimi davranabileceğini iddia etmek mümkün değildir! "Müslüman dünya istediği kadar Batılılaşsın, sekülerleşsin, sanayileşsin, aradaki ontolojik mesafenin kapanması mümkün değildir. B. Lewis, Huntington gibi yazarlar ve Müslümanların masumiyeti gibi filmler de bunun göstergesidir!" (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 241) "İnsan bilmediğinin düşmanıdır. Batının İslam konusundaki tarihi cehaleti, bir imkan ve kapasite meselesi olmaktan ziyade ‘bilinçli bir tercih’ gibi görünmektedir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 240) "Batılı her zaman oryantalisttir ve bu bakış her şeyi mahvetmektedir." (Osmanlı tarihi uzmanı Japon Prof. Yuzo Nagata, Milliyet, 24 Mart 2000) Fransız Türkolog François Georgeon, 15.01.2021 tarihli Paris'teki bir söyleşide şunları söylemektedir: "Türkiye hiç sömürgeci olmadı ama Batı Türkiye'ye sömürgeci bir dil kullandı. Bunun hesabını da vermedi. 70'lerde Fransa'ya çalışmaya gelen Karadenizli köylülere aynı muamele yapıldı. Bu bir paket

onlar için, kendileri dışında herkes aynı!" Prof. Oktay Sinanoğlu'nun şu cümle her şeyi özetlemektedir: "Sen ne kadar Batı'ya yaranmaya çalışırsan çalış. Batı için sen Türk'sün, Müslümansın. İşte bu yüzden Batı senin ezeli ve ebedi düşmanındır ey çocuk!" Oryantalist Toynbee'nin sözünü tekrar hatırlayalım: "Türkiye'yi küçük görmekte haklıyız. Çünkü bizi taklit edene niçin saygı duyalım." (Hilmi Yavuz, Modernlesme Oryantalizm ve İslam, s. 68) "Türkler Avrupa düşünce tarzını kabul ettiler. Buna ulaşmak için bütün güçlerini sarf ettiler. Tarihte Jön Türkler İngiltere'nin hâlâ niçin kendileriyle anlaşma yapamadığını anlayamamışlardı: 'İşte şimdi anayasamız var, despotizmi yıktık, halka özgürlük bildirisi yayınladık, bütün bunları yaptığımız halde İngiltere niçin bizi sevmiyor?' diye soruyorlardı." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 53, 67)

Görüldüğü gibi ne yaparsak yapalım Batı bizi asla kabul etmeyecektir. O halde öncelikli yapmamız gereken Batılı kavramlar ve kurumlar karşısında eziklik psikolojisinden bir an önce kurtulup kendi özümüze, dinimize, kültürümüze dönmek ve tarihsel misyonumuza yeniden sahip çıkmaktır! Bu misyon, 'tevhid, adalet ve emanet' bilincini tüm evrene yaymak, evrensel barışı tesis edip zülme ve sömürüye engel olmaktır!

Oryantalistler, yüzlerce yıldır birçok ülkede üniversite seviyesinde binlerce akademisyen yetiştirmiştir. Tefsir, hadis, İslam tarihi, kelam, fıkıh birçok konuda araştırmalar yaparak bu alanlarda 'hata, eksik, yanlış arama' faaliyetlerinde bulunmuşlardır. Amaçları "Hz. Muhammed'in peygamber olmadığını, Kur'an'ı kendisinin yazdığını, Müslümanların barbar ve bilim düşmanı" olduğunu ispat etmektir. Ayrıca bu bilgileri kullanarak misyonerlik, ticaret ve sömürü düzenlerinin devamını da sağlamaktır. Oryantalistler dini veya siyasi nedenlerle üzerlerine düşen görevi yerine getirmeye devam etmektedirler, ya biz?!

Gerek tarihi ve gerek dini/ekonomik/emperyalist nedenlerle İslam Batıda hep kötü bir imajla sunulmuştur. Yüzyıllardır Batı âleminde İslam ve Müslümanlar hep "şeytanın dininden, uydurmacı, gerici, vahşi" olarak tanıtılmıştır. Aslında bu yaftayı yapıştırmaya çalışan papazlar ve oryantalistler kadar, bu imajın yanlışlığını ortaya çıkarmayan Müslümanlar da bu tablodan sorumludur! "Batıda İslam imajı yerleşik bir hal almıştır. Bugün Batıda bu imajın restorasyonu Müslümanlar açısından kaçınılmazdır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 45) "İslam âlemi iki ayağı üzerinde doğrulmak istiyorsa, ne yapıp ne edip boynundaki kölelik zincirini kırmalıdır. Oryantalistlerin yazdıkları eserleri ve onların görüşleri fikir süzgecinden geçirilip, hatalarını düzeltebilecek kapasiteli âlimler ve yazarlar yetiştirilmelidir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 348)

"İslam ülkelerinden gelip oryantalistlerin gözetiminde çalışan birçok Müslüman öğrenci kendi ülkelerine döndüklerinde, İslam hakkında oryantalist fikirlerin daha fazla yayılmasında aracı görevi görmektedir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 188) "Avrupa'ya gidip eğitim gören Müslüman öğrenciler, ülkelerine pek çok yeni fikirler ama çoğunlukla da bulanık zihinlerle dönerler. Çünkü büyük sentezler yapabilecek entelektüel donanıma sahip değildirler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 155) "Oryantalistler, birçok Müslümanın düşüncelerini etkilenmiş ve birçok oryantalistik görüş Müslümanlar tarafından kaleme alınan eserler de yerini almıştır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) "Oryantalistlerce eğitilen gençler İslam medeniyetini ve tarihi değerlerini inkara dayalı bir eğitim ile yetişmektedir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 54) "Oryantalistlerin en büyük etkisi yetiştirdikleri öğrenciler ve yazdıklarını okuyan (akademisyen, gazeteci, siyaset adamı) çevrelerdeki insanların onların fikri yapılarından etkilenmelerinden kaynaklanmaktadır. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 57) "Sömürge ülkelerindeki 'yerli araştırmacılar da' uzun zaman Batılı araştırmacılar için 'bilgi taşıyıcı' olmaktan öte bir role sahip olmamışlardır." (Bulut, s. 144) "Oryantalistlerce yönlendirilenlerin gerçekleri öğrenmeleri için yeni bir bakış açısı kazanmaları, yeni bir sözlük kullanmaları zorunlu olmaktadır. Müslüman öğrenciler, sınavı geçme hevesi ile donanımsızlıklarından dolayı aldıkları bilgileri

özümsemekte ve zamanla Batılı hocalarının etkilerinde kalmaktadırlar. Daha sonra da onların yazdığı makale ve kitapların tesirinde kalan okuyucular ve yazdıkları ders kitaplarını okuyan geleceğin yetişkini olan öğrenciler bu etkilenmeden paylarına düşenleri almaktadır. Kısaca oryantalistler Müslümanları farklı maskeler altında kötülemeye devam etmektedir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 161-162; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7)

"Georges Mahe adında yaşlı bir Fransız ile dost olduk. Bir gün bu zatla konuşurken 'Avrupa'ya öğrenci göndermek' meselesi açıldı. O şöyle dedi: "Avrupa'ya öğrenci göndermek doğru değildir. Göndereceğiniz öğrenciler, orayı gördükten sonra içlerinden "memlekete dönmek" istemezler. Döndükleri vakit, "bilmedikleri yurtlarına" alışamazlar; memleketlerine yararlı hizmetler göremezler." (Kazım Nami Duru, Hatıralar, s. 107) Massignon, Nurettin Topçu'ya şöyle demektedir: "Yenilik diye, Avrupalı olacağız diye giriştiğiniz bu hareketlerin ne kadar yanlış ve yersiz olduğunu biliyor musunuz? Allah size cennet gibi bir vatan vermiş, şanlı bir tarihiniz, yüce bir dininiz, muhteşem bir kültürünüz, dünyada eşi benzeri olmayan bir mimariniz ve sanat eserleriniz var. Bütün bunları yok sayarak mı yoksa yok ederek mi büyük millet olacaksınız? Kendi kendinizi inkar ve imha ederek mi Avrupalı olacaksınız? Bu çılgınlığı hiç bir millet yapmadı ve yapmaz.' Hele siz hiç yapmamalısınız. Bu size yakışmaz. 'Buna hakkınız da yok! Siz kendiniz olmalısınız. Bu çılgınlığınıza anlam veremiyorum." (Emin ışık, Nurettin Topçu, s. 33)

"Oryantalizm bir söylem olarak dünyayı tereddüte yer bırakmayacak şekilde, Occident ve Orient/Batı ve Doğu olarak ikiye ayırmıştır." (Bryan S. Turner, s. 77) "Batı, tarihlerinin başlangıcından itibaren gücü, dolayısıyla güç üreten araçları kutsamıştır. Çünkü Batı uygarlığı umutlara değil korkulara dayanır, varlığını hep ötekiler, düşmanlar, canavarlar icat ederek sürdürür." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 07 Ocak 2018) "Varlığını ötekine bağlı üreten Batı Hristiyanlığı, İslam'ı her zaman farklı göstermeye çalışmış ve bu eğilimini bugüne dek sürdürmüştür." (Süphandağı, s. 90)

"Emperyalistler, Müslüman halkın kendilerine karşı ortaya çıkan mücadele ruhunu yok etmek için geleneksel hukuk, eğitim ve bilim sistemlerini ortadan kaldırmayı hedeflemişlerdir." (Özafşar, s. 37) "Batı aynı zamanda içimizdedir, zihnimizi işgal etmiş durumdadır." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 6-8) Sadece âlimler değil "Bütün Müslümanlar oryantalist faaliyetlerin farkında olmalı ve gereğini yapmalıdır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. XIV) Bu nedenle de eğitimden hukuka, her alanda kendi özümüze dönmek öncelikli sorumluluğumuz olmalıdır!

"Meselenin çözümü için bir medeniyet yüzleşmesine gidilmesi ve mevcut 'öteki'leştirmenin 'ötesi'ne geçilmesi gerekir. Ben ile öteki arasındaki ayırımı mutlak manada ortadan kaldırmak mümkün değildir. Buna gerek de yoktur ama öteki ile yapıcı, insani, üretken, adil, saygılı bir ilişki kurulabilir. Önyargılardan arındırılmış bir İslam-Batı tartışması, modernlik, akıl, birey, özgürlük ve gelenek konularında daha derinlikli ve ufuk açıcı bakış açılarının gelişmesine katkı sunabilir. Yeter ki biz, sözümüzü güzelce söylemeye (Nahl, 125; Taha, 44; Ali İmran, 159) ve dostluk elimizi uzatmaya devam edelim. Bir arada yaşamanın en aşağı şartı, 'herkesin kendi kalarak ortak iyi de' uzlaşmasıdır. İslam ve Batı Medeniyetleri 'iyilikte yarışan topluluklar' (Maide, 48) oldukları zaman bölgesel ve küresel barışa katkıda bulunacaklardır." (İbrahim Kalın, Derin Tarih, s. 1, 40, 53; sayı: 70, Ocak 2018) "Kur'an'ın iyi ve övgüye layık olanı (maruf) emretme ve ahlaken kötü ve nefret edileni (münker) yasaklama çağrısı belli bir kültüre has bir emir değildir. Dini geleneklerine bakmaksızın bütün halklara hitap eder." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s 220) "Yapılması gereken, İslam geleneğindeki zengin tecrübeyi eleştirel bir gözle değerlendirmek ve barış, savaş, bir arada yaşama ve çoğulculuk gibi temel kavramları bu tecrübe ışığında yeniden ele almaktır. İslam medeniyeti kozmopolittir. Bir değerler hiyerarşisine tabi olarak farklılıkların bir arada yaşandığı kültür vizyonu, Bağdat'tan Endülüs'e İslam topraklarına hakim olan bir bakış açısıydı." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 229, 252) İslam'ın, Batı medeniyetinden farklı olarak bir arada yaşama kültürünü Cemil Meriç söyle tanımlamaktadır: "Batı, kültürün vatanıdır, Doğu İrfan'ın.

İrfan, düşüncenin bütün kutuplarını kucaklayan bir kelimedir, ‘ayırmaz’ birleştirir." (Cemil Meriç, Kültürden İrfana, s. 33) “İslama; İspanya, Sicilya, Malta, Yugoslavya ve Balkanların Batılı bir dini, Hristiyanlığa; Suriye, Mısır ve kuzey Afrika'nın Doğulu bir dini olarak gönderme yapabiliriz.” (Bryan S. Turner, s. 121)

"İspanya Kralı Ferdinand ve Kraliçe İsabella’nın orduları reconquista olarak bilinen İspanya'daki Endülüs Emevi devletini işgal harekatını tamamladığında, sadece İslam’ın Avrupa’daki tarihi sona ermedi aynı zamanda Avrupa tarihinin gördüğü en kapsamlı ‘bir arada yaşama tecrübesi’ olan ‘convivencia’da yine trajik bir şekilde tarihe gömüldü. Böylece Yahudi, Müslüman ve Hristiyanların beş asırdan fazla süren ortak bir medeniyet inşa etme çabası reconquista ile sona erdi. Belki şöyle de diyebiliriz, Müslümanların İspanya’da örneğini gösterdikleri bu çok dinli medeniyet aslında Batılı ile ortaklaşa kurulmadı. Onu Müslümanlar tek başlarına kurdular, diğerlerini de buna dahil edip himaye ettiler. Böyle düşünüyorum ve bu nokta bence önemli. Ötekini tolere edip idare edemeyen bir anlayış medeniyet kuramaz." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 26.8.18)

Yapılması gerekenler

Müslümanların öncelikli hedefi, Batı kültürü karşısında eziklikten kurtulmak olmalıdır! Bunun için gerek tarihi köklerinden gerek kaynaklarından hareketle geleceğe dönük dinamizmi harekete geçirecek enerji onlarda fazlasıyla mevcuttur.

“Dr. Mustafa es-Sıbai: "Bizim, Batılıların kültürünü araştıracağımız, onların din, ilim ve medeniyetini tenkit edeceğimiz bir gün gelecektir.” demektedir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 126) “Bir an önce yabancı hayranlığından kurtulup, kendi kültürümüzü canlandırıp, kendimize güvenerek, hedefe ulaşacağımız inancına tam manası ile inanmamız gerekmektedir.” (Hamdi Zakzük, s. 117)

Beyrut Safir Gazetesi Sahibi Talal Selman'ın Milliyet Gazetesi Yazarı Can Dündar'a söylediği, "Doğu'da bir numaralı devlettiniz, Batı'da son numarala olmayı tercih ettiniz." (Milliyet, 20.05.2004; Güray Alpar, Gambiya Modeli, Doktora Tezi, s. 32) sözünün benzerini merhum Erol Güngör şöyle ifade etmektedir: "Avrupa Ortak Pazarının kuyruğu mu, yoksa Ortadoğu'nun başı mı olacağız? Bize düşman olan ve düşman kalacak olan bir medeniyetin çöpçülük hizmetini mi yoksa kendi medeniyetimizin öncülüğünü mü yapacağız?” (Erol Güngör, Kültür Değişmesi ve Milliyetçilik, s. 266)

Müslümanlarca yapılan ‘ferdi çalışmalar’ genellikle bir alanda olsa da, toplamda tüm oryantalist ithamlara cevaplara yeterli seviyededir. Fakat bu çalışmalar dünyanın dört bir tarafında dağınık olarak bulunmaktadır. Oryantalistlerin yüzlerce yıldır birçok ülkede yaptığına alternatif olacak bir tane bile ‘oksidentalist’ çalışma yapacak akademik bir kürsü henüz hiçbir İslam ülkesinde kurulabilmiş değildir. “Oryantalistlere karşı “Ferdi plandaki çalışmaların yanında kurumsal temelde planlı, stratejik bazı çalışmalara ihtiyaç olduğu açıktır.” (Hıdır, s. 405) Şimdi, Müslüman akademisyenlere düşen görev, oryantalistlere verilen cevapları akademik bir disiplin dahilinde ele alıp sistemli bir şekilde bir araya getirmek olmalıdır! Sorun büyüktür ama çözüm de aslında çok basittir: Uzmanlar, küresel bazda yapılan tüm çalışmaları toplayıp, belli bir disiplinler altında yayına hazır hale getirmelidir. TDV tarafından hazırlanan İslam Ansiklopedisi bu çalışmanın ilk adımını oluşturmaktadır. Devamı da acilen yerine getirmesi gereken önemli bir sorumluluktur.

“Yüksek İslam Enstitüsü’nden mezun olan bazı gençlerin Yunanca ve Latince öğrenmeleri ve Hristiyanların dini üniversitelerinde bu din üzerine ihtisas yapmaları şarttır.” (İspanyalı eski Katolik

papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 5) "Bize düşen, İslam ülkelerinde İngilizce eğitim yapan yüksek lisans ve doktora bölümlerini kurma zorunluluğudur." (Mustafa Sıbai, s. 94) "Bir gün gelecek, evlatlarımız ve torunlarımız, Batılıların koyduğu tenkit ölçüleriyle, onların ilimlerini, itikatlarını eleştirecekler ve bir de bakacaklar ki bugün bize yakıştırdıkları çelişki ve karışıklıkların çok daha fazlası kendilerinde mevcut! O zaman geldiğinde, Batılı yazar ve siyasilerinin faziletin kırıntısını dahi taşımadıkları, üstelikte ahlaksız ve vicdansız oldukları ortaya çıkmayacak mı?" (Mustafa Sıbai, s. 99) "İlimlerimizin ve tarihimizin kaynaklarını öğrenmek üzere -ellerinde Müslümanların yazdıkları eserlerden başka kaynak olmadığını bile bile- Batılılara başvurma devri artık geçmiştir. Artık, ilmi hazinelerimizin üzerindeki tozları silkeleyip, sağduyu ve hür şahsiyet şuuruyla, manevi değerlerimizi, bütün ihtişamıyla gün ışığına çıkarmanın tam zamanıdır." (Mustafa Sıbai, s. 101)

"Hâlâ Müslümanlarca tercüme edilen bir İncil, Tevrat olmamasını ama buna karşı oryantalistlerce hazırlanan birçok Kur'an tercümesinin olduğunu" hatırlatan Prof. Zakzuk ise, Müslüman âleminin acilen geçmişine bakıp hayal kurmaktan kurtulup öncelikle "Oryantalistlere cevap ansiklopedisi ve yeni bir İslam ansiklopedisinin yazılması, milletler arası bir İslami/ilmi müessesenin kurulması, İslam'a davet için uluslararası bir teşkilatın kurulması, Kur'an'ın Batı dillerine çevirilerinin bizzat Müslümanlarca yapılması, İslam kültüründen başta İsrailiyyat olmak üzere bir ayıklamanın yapılması, Batıda İslam'ın daima gündemde tutulması için çalışmalar yapılması, tarafsız oryantalistlerle diyalogun yoğunlaştırılması ve en son uluslararası bir İslami yayınevinin kurulması" için çalışılması gerektiğini belirtmekte ve bu konuda yapılması gerekenleri sıra ile maddeler halinde kitabında açıklamaktadır. (Hamdi Zakzük, veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 111- 136) "Müslüman bilginler arasında bir koordinasyon sağlanmalı, İslam devletlerinin oryantalistlerin iftiralarına reddiye yazacak farklı ilim dallarında uzmanlaşmış ilmi heyetler kurulmaları ve oryantalistlere gereğinde cevap vermek, onların yalan ve uydurmalarını açığa çıkarmak ve incelemek için sorumlu uzman ilmi heyet oluşturmalıyız." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. XII, s. 126, s. 161)

Ne yazık ki, "Batı, dini felsefeleştirirken Doğu, gelenekselleştirmiştir." (Süphandağı, s. 15) Kaynaklarımıza, geleneğimizi ihmal etmeden yeniden bakmalıyız. Bu konuda, 'Tefsir, hadis, fıkıh, İslam tarihi, kelam gibi ana dallardaki usul, ıstılah, tarih çalışmaları bütüncül olarak ele alınmalı ve 'Rical, tabakat, mevzuat, israiliyat, Müşkilü'l-Kur'an, Muhtelifu'l-Hadis' gibi ilim dalları yeniden aktif hale getirilmelidir.

Az da olsa "Kimi gayretli İslam âlimleri, oryantalistlerin çalışmalarına ve İslami konuları araştırırken taşıdıkları art niyetlere eğilerek faaliyetlerinin gerçek yüzünü ortaya koymaktadır. (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 23) Ancak oryantalistlerin hücumlarına karşı koymak "ihtiyacı karşılamayan ferdi gayret ve teşebbüsler" (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 12) ile mümkün değildir! "Oryantalistlere karşı "Ferdi plandaki çalışmaların yanında kurumsal temelde planlı, stratejik bazı çalışmalara ihtiyaç olduğu açıktır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 405)

"Müslümanların Hz. İsa'ya olan saygın bakış açısı uygun dille anlatılmalıdır. Bir oksidentalist araştırma merkezi kurulmalı, dini ve dili iyi bilen araştırmacı, akademisyen ve entelektüeller yetiştirilmelidir. İyi bir dil eğitimi çok önemlidir. Müslümanların protesto kültürünü geliştirmeleri de gerekmektedir. Soğukkanlı tepkiler konusunda toplum bilinçlenmelidir. İslam, politik bir dille değil, poetik-şiirsel-edebi bir dille anlatılmalıdır. Batıda Hz. Peygamber hakkındaki negatif iddialar tespit edilmeli ve modern metodolojiler kullanılarak bunlara uygun cevaplar verilmelidir. Oryantalistlerin kendi aralarındaki reddiyelerden de istifade edilmelidir. Hz. Peygamberin yönetici konumunda bulunurken, 'ötekilere' yönelik adaletli muameleleri, söz ve uygulamaları mukayeselerle anlatılmalıdır. Hz. Peygamber'in insanlığa esasen ne tür-büyük

katkılar ve insani değerler kattığı anlatılmalıdır. Hz. Peygamberin dönemindeki uygulamalarına bakılarak, günümüze dönük evrensel ne tür mesajlar verdiğinin üzerinde durulmalıdır. Doğru peygamber imajı, yepyeni bir dünyanın kurulmasında da öncü rol oynayacaktır. Batıda peygamberimize yönelik söylemleri izleyip, uygun yollarla onlarla mücadele için stratejiler belirleyen bir merkez oluşturulmalıdır. İslam ülkelerinin bu tür temel meselelerdeki siyasi birliği ve ortak tutumu ancak sonuç alıcı olabilir. Reaksiyoner ve şiddet/hakarete yol açan gösteriler ve tutumların Batıda 'İslam şiddet yanlısıdır' yönünde aleyhte kullanıldığı unutulmamalıdır." (Hıdır, s. 406-417)

"Batı ülkelerinde, insanlığın İslam dini ile alakalı her şeyde ne kadar cahil bırakıldıklarını bilmekteyiz. Batıda İslamiyet hakkında yanlış fikirlere dayalı gerçek dışı o kadar çok yargılarda bulunulmuştur ki, hakiki İslamiyet'in ne olduğu hususunda fikir sahibi olmak çok güçtür." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 9, 183) "İslam gerçeğini bütün insanlığa anlatmak bizim kaçınılmaz görevlerimizdendir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 15) "Ümmet olarak daha ne kadar bizzat kendi kitabımız, peygamberimiz, inancımız ve kültürümüzle ilgili alanlarda yapılanlara seyirci kalacağız? Bizi üzen davranışlar karşısında eli kolu bağlı ve daima seyirci koltuğunda oturmakla mı yetineceğiz? Unutmamalıdır ki onların kuvvetli görünmelerinin nedeni bizim zayıf oluşumuzdandır." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 12) "Oryantalistler, gücünü bizim zafiyetimizden almaktadır." (Hamdi Zakzuk, s. 115) İngiltere sömürge bakanı Gladstone'un Ocak 1938 yılında İngiltere hükümet başkanına sunduğu raporda şunları yazmaktadır: "Savaş bize öğretti ki, İslam birliği, İngiltere imparatorluğunun sakınması ve mücadele etmesi gereken en büyük tehlikedir. Sadece imparatorluğun değil, Fransa'nın da aynı şeyi yapması lazımdır. Ne mutlu bize ki, halifelik gitti. Bir daha geri dönmemesini temenni ederim." (Hamdi Zakzuk, s. 88)

Öncelikle "Biz kendimizi anlatmalıyız. İslam dünyası ciddi anlamda organize olmadığı ve birliktelik sergileyemediği için sonuçta güçlü bir kamuoyu da oluşturamamaktadır." (Doç. Dr. Serhat Ulağlı, Yeni Şafak, 18.01.2015) Bize düşen, "Öncelikli olarak Batı'nın zihnen ve fiilen işgalini görmek, bu çifte işgali yok etmenin yollarını bulmak" (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 20.01.2018) ve İslam'a saldıran, hakaret/iftira eden her türlü film, kitap gibi çalışmalara bağırarak, yıkarak, öfkeli görüntüler sergileyerek değil, yine aynı araçları (Kitap, film, internet sitesi) kullanarak, vahyin aydınlığında bilimsel, tarihi belgelerle akılcı cevaplar vermek olmalıdır. Günümüzde ilahi mesajı doğru metotlarla toplumla buluşturmak sorumluluğu her Müslüman'ın üzerine düşen en önemli görevlerdendir. "Her şeyden önce Müslümanlar açısından, yeni metot ve stratejiler belirlenerek sistemli bir "imaj restorasyonu" çalışması yapılmak zorundadır. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 40) Öncelikle sergilememiz gereken tutum, reaksiyoner olmaktan ziyade aksiyoner ve nitelikli adımlar olmalı, tebliğden ziyade temsil öncelenmelidir. Hz. Peygambere yönelik her saldırıya medeni tarzda, akademik/ilmi yanıt vermeli, bunu yapamıyorsak şiddete yol açan gösteriler yapmaktan uzak durmalıyız." (Hıdır, s. 405) "Oryantalizm ve misyonerliğin kalıntılarından Müslümanlar kendilerini temizlenmeye çalışmalıdır. Müslüman kuruluşlar misyonerlik ve oryantalizme karşı koyma gerekliliğini bile doğru dürüst anlayamamıştır. Oryantalistlerin İslam aleyhine yaptıkları konuşmaları cevaplandıracak birimlerinin oluşturulması gereklidir. Oryantalizmin söylediklerine birçoklarımız, "boş sözler" der geçeriz. Ama bunlar, bizimle savaşırken düşmanlarımızın kullandığı silah ve ateştir. Demir ve ateşe ancak demir ve ateşle karşılık verilebilir. Bilim alanında demir ve ateş ise, çalışmak sürekli çok çalışmaktır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 219, 222, 268) "Bu yüzyılın en büyük ayıbı, 'İslam dinini yalan ve Hz. Muhammed'in aldatıcı ve yalanı yaldızlayıcı bir kişi olduğunu sananların sözlerini dinlemektir.' Bu gibi akılsızca ve utanmazca sözlere savaş açmamızın zamanı gelmiştir." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s.458) "Onların hücumlarına, sağlam metotlar geliştirmek suretiyle yapılacak ilmi araştırmalardan elde edilecek fikirlerle karşı

çıkmak gerekmektedir. ‘Müslümanların görevi, emperyalist ve oryantalistlerin düşmanlarımız olduğu gerçeğini hatırlamaktır.’ Oryantalistlerin iftiralarını çürütmek, biz Müslümanların görevi olmalıdır." (Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. XII, s. 5) "Batı, medyanın ve sanatın gücünü kullanarak terörün en büyük mağduru olduğu izlenimini yaratmaktadır. Kuşkusuz medya ve sanatın gücüyle başa çıkmanın en iyi yolu bu konuda yakınmak değil, sanat ve medyanın gücünü kullanarak haklı olduğunu göstermektir." (Emre Dorman, Hürriyet, 18 Haziran 2017) "İslam dünyası birkaç asırdır gaflet uykusundadır. Uyanışın gerçekleşmesi, karşı tarafın hücumlarını bertaraf etmenin yanı sıra fikren karşı hücuma geçmekle mümkün olacaktır." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 36) "Günümüzde, İslam’ı gerçek yüzü ile tanıtmaya her zamankinden çok daha fazla ihtiyaç vardır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 8) "Oryantalistik çalışmalar ciddi bir şekilde ele alınmalı ve her yönüyle incelenip gerekli cevaplar verilmelidir. Müslümanların yapacağı en önemli çalışma, her iddianın hakkını vermeye çalışarak gerekli cevap ve açıklamalarda bulunmaktadır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 8, 174)

"Oryantalizm kuşkusuz sütten çıkmış ak kaşık değildir ama hatalarımızı yalnızca başkaları objektif olmayan amaçlarla konuşuyorlar diye reddetmek başımıza daha fazla çorap örebilir. Bu aşamada bizim kültürel görevimiz, gerilik boğasını boynuzlarından yakalamak ve başkalarının bizim hakkımızda çizdikleri resmi (bu resim kasten çarpıtılmış olsa bile) eleştirmeden önce kendimizi eleştirmektir." (Prof. Fuad Zakaria, Naqd al-Istishraq wa'azmat al-thaqafa al-Arabiyya al-mu'aşira, Fikr, 10, 1980, s. 75) Ayrıca, "Hiçliğin kucağında çırpınan yerli seyyar ateistlere de el uzatmalıyız. Bunu kalpleri taşlaşmadan, mühürlenmeden yapmalıyız." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Adnan Bülent Baloğlu, s. 88) "Günümüzde bilhassa internette ‘yeni ateizmin’ en çok destekçi bulan ateist ekol olduğu söylenebilir. Bu noktada Müslümanlara düşen internette ilgi gören bu iddiaların geçersiz olduğunu tarih, felsefe ve sosyolojinin tanıklığından da faydalanarak göstermek olmalıdır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr Alper Bilgili, s. 101) "Müslüman entelektüellerin dinin temel meselelerini rasyonel, makul bir şekilde izah etmesi gerekmektedir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, s. 108, 117) “Din hizmetleri açısından internet merkezli alana daha fazla önem verilmesinin zamanı çoktan gelmiştir. Bu konuda diyanet işlerine, akademisyenlere önemli görevler düşmektedir. İnsanımızın sorunlarına ve sorularına doğru, gerçekçi ve makul cevaplar aranması zorunludur. Gençleri bu sanal âlemde yalnız bırakmamak ve onların dünyalarına iştirak etmek ve bir şekilde doğru bilgiye erişimlerini sağlamak son derece önemlidir. (Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 81, 263) Evet, ne yazık ki günümüzde "Bilimsel cihad hâlâ dar bir çerçevededir." (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 22)

Geçmişten günümüze, Mekkeli müşriklerden oryantalistlere değişen sadece iftiracıların adları ve inançlarıdır. Ama ne olursa olsun sonuç değişmeyecek ve cahiliye dönemi nasıl son buldu ise günümüzün 'bilinçli cehaleti de' bir gün son bulacaktır! "Andolsun onların söylediklerinin senin göğsünü daralttığını biliyoruz." (Hicr, 97; Hud, 12) "Sen, sana buyurulanı açıkça duyur, müşriklere aldırış etme! Allah’ın yanında başka bir tanrı daha edinen o alaycılara karşı biz senin yanındayız. Onlar ileride anlayacaklar!" (Hicr, 94-96) "Onların söylediklerinden dolayı canın sıkılarak sana vahyedilen ayetlerin bir kısmının tebliğini terkedecek değilsin ya! Sen ancak bir uyarıcısın. Allah her şeye vekildir." (Hud, 12)

O gün artık gelmiştir. “Oksidentalizm, Doğunun özgürleşme hareketleri ile ortaya çıkmış, Fransızca ‘occident’ kelimesinden türemiş bir kavramdır. Türkçe ‘Batı bilimi’ şeklinde tercüme edilebilecek bu kavram garbiyat veya istiğrab kavramı ile de ifade edilebilir.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 65) Oksidentalizm, ‘Batı'yı anlamaya çalışma ve karşı söylem üretmeye çalışılma’ sürecidir. “Oksidentalizm, medeniyetler tarihi yazımında bir denge sağlamayı amaçlamaktadır, onda bir emperyalist hâkimiyet düşüncesi gözükmez.” (Hasan Hanefi, “Oryantalizmden Oksidentalizme”, Uluslararası Oryantalizm Sempozyumu, s. 80-82; Alim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, s. 60) “Müslüman'a yakışan, Kur’an’ın bakış açısı ile olayları değerlendirmektir.” (M. Hamdi Zakzük,

Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 55) Bu konuda ana eksenimizi de, "Bir topluluğa olan öfkeniz sizi adaletten alıkoymasın." (Maide, 7) ayeti oluşturmalıdır. "Batı bir coğrafyadan daha çok bir yaşam tarzıdır." (Abdullah Metin, s. 76) "Oksidentalist öncelikle Doğu'yu çalışmalı ve kendi saf 'ben'ini ortaya koymalıdır." (Abdullah Metin, s. 72) "Oksidentalizm, 'Ben'i ortaya koyacak, Batı'nın gözlüklerini çıkaracak, hem kendi toplumuna hem de Batı toplumuna kendi gözlükleriyle bakacaktır ve sonuçta kendini tanımanın özgüveni ile görevini daha doğru şekilde yerine getirecektir." (Abdullah Metin, s. 145) Oksidentalizmin temeli, modernleşmeye tepki ve sömürgelerin bağımsızlıklarını kazanırken kullandıklarına dayanır. (Abdullah Metin,, s. 98) "Nasıl Avrupalıların başkalarını çözümlemeye hakları varsa, başkalarının da Batıyı çözümlemeye hakları vardır." (Samir Amin, Avrupa-merkezcilik, s. 125) Oksidentalizm bağımsızlık mücadeleleri ile paralellik gösterir, bu mücadele ikinci dünya savaşında başlamıştır. (Abdullah Metin, s. 105) "İslam ülkeleri bağımsızlaşmıştır ama işgalciler kültürleriyle beraber tekrar geri dönmüş, zihinleri işgal etmiştir. Oksidentalizm, Batı'yı uyarırken, Doğu'yu da uyandırma gayreti içindedir. Sadece askeri değil, ekonomik ve kültürel işgalden de kurtulunması gerekmektedir. Oksidentalizm kültürler arası bir dengeyi savunur. Sanki Avrupa dışı halkların varlığı, Avrupa tarafından bilinmelerine bağlıdır…" (Abdullah Metin, s. 111-113) Kısaca oksidentalizm, önce kendini tanıma, sonra tanıtma ve ötekileştirmeden muhatabını tanıma faaliyetidir. Sömürgecilik karşıtıdır ve insani/dini/ticari iletişime açıktır.

Oryantalizmin amacı hammadde, toprak ve iş gücüde dâhil hakimiyet kurmaktır. Oksidentalizm amacı ise 'ben'i önyargılardan kurtarmak ve ötekini aydınlatmaktır. Oryantalizm egoist ve ırkçıdır. Oksidentalizmde kendini müdafaa vardır. (Abdullah Metin, s. 8) Oryantalizm ile önce sömürgecilik sonra zihinsel işgal amaçlanırken, oksidentalizm ile bir özgürleşme hareketine girilir. (Abdullah Metin, s. 12)

Amerikalı tarihçi ve yazar, Cumhuriyetçi ve İsrail yanlısı tezleri savunmakla ünlü Daniel Pipes: "İslam hukukunun tümüyle uygulanmasının yollarını arayan bir hükümete karşı çok katıyım." (Aksam, 08 Ocak 2013) Siyonist bu yazar, 70 senedir Filistin'lilere kan kusturan ve Yahudi şeriatı ile yönetilen İsrail'e veya dünyayı sömüren Hristiyan hukukuna değil de, dünyaya adaleti ve birlikte yaşamayı öğreten, İslamcılık adı altında İslam'a 'katı' şekilde karşı çıkmaktadır!

"İslam, Yahudi ve Hristiyanlara hukuki bir statü vermiş, din özgürlüklerini güvence altına almıştır ki, dinler tarihinde bu ilk defa olan bir şeydir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 49) "Yaklaşık 400 yıl boyunca Müslümanlar, Yahudi ve Hristiyanlarla özgür fakat rekabetçi bir ortamda, ortak bir kültürün inşasına katkıda bulunmuş ve birbirlerinden çeşitli şekillerde etkilenmiştir. Endülüs kültürü, iki dünyanın barış içinde yaşayabileceğini gösteren çarpıcı bir örnek olarak tarihe geçecektir. Endülüs'te farklılıklar bir çatışma gerekçesi değil, iyi ve güzel olan da yarış için bir zemin oluşturmuştur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s.85-93) "Yapılması gereken, Yahudi, Hristiyan ve Müslümanları ortak ahlaki ve manevi değerlerde buluşmaya davet etmektir. Kendimiz kalarak evrensel değerlere sahip çıkabildiğimiz gün, yerel olanla evrensel olan arasındaki gerilimde bitecektir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 183)

"Kendimiz kalarak ötekine açılmayı öğrenmek zorundayız." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 10) "İslam medeniyeti kendi dışındaki din ve kültürleri kucaklayabilecek esnekliğe sahip bir dünya görüşüne dayanmaktadır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 19) "İslam ve Batı Medeniyetleri, 'iyilikte yarışan topluluklar' (Maide, 48) oldukları zaman Barış'a ulaşılacaktır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 21)

Tabii bizi 'öteki'leştiren Batı'ya da büyük görevler düşmektedir: "Politik düzeyde olduğu kadar, dini düzeyde de İslam'la bir uzlaşma sağlamak Batının en başta gelen hedefleri arasında yer alması gerektiği gibi geleceği için de son derece zorunludur." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s.

53) Avrupa'da on milyonlarca Müslüman yaşamaktadır ve bu İslam'ın artık bizzat Avrupa'nın içinde yaşadığını göstermektedir.

Jack Goody'nin Batılılara teklifi, İslam'la çatışmayı bir tarafa bırakıp onu anlamak için çaba göstermeleri gerektiği şeklindedir: "Çatışmayı azaltmak istiyorsak, bu dinin geçmişi ve bugünü hakkında bir şeyleri anlamaya ihtiyacımız vardır. Bu fevkalade başarılı olmuş dünya çapındaki dinin amaç ve etkilerini değerlendirmek, onu ehli kitaptan biri olarak ele almak zorundayız!" Tarımı unutan bir kıtaya sulama tekniklerini öğretmekten tutun da, hoşgörü ve bir arada yaşama pratiğinin cennetini tesis etmeye kadar yığınla olgunun Avrupa'ya, İslam kanalından taşındığı net bir biçimde Goody yazdığı kitapta ifade etmektedir. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 11-12) "Sorun ancak siyasal ve toplumsal bir perspektifle çözülebilir. Batı, Yakın Doğuya ilişkin politikaları konusunda Müslüman çoğunluğun taleplerine karşı farklı tutum geliştirene dek saldırılar sürecektir. İşgal, gerginlikleri daha da artıracaktır. İslam, asla faşizmin bir çeşidi değildir. Bu yüzden onunla uzlaşmak zorundasınız; Tıpkı Güney Afrika'da ve Amerika'nın güneyinde beyazların siyahlarla anlaşması gibi." (Goody, s. 18) İslam hakkında peşin hükümlü olmaktan kaçınmamız gerekir. (Goody, s. 24) Avrupa, hiçbir zaman tamamen izole olmuş ve tamamen Hristiyan kalmış bir kıta değildir. İslam'a dönersek, onun ortaya çıkışını Hristiyan Avrupa'ya el koyması olarak görmemek gerekir, zira Hristiyanlıkta aynı şeyi Yahudilik için yapmıştır. Bu üç dinin de var olmaya hakkı vardır. Hepsi Avrupa'nın birer parçasıdır. (Goody, s. 32) Büyük enerji tüketimine sahip Batı dünyası, Ortadoğu petrolüne muhtaçtır. (Goody, s. 20) Doğu, Avrupalılar için daima siyasi bir ilgi kaynağı olmuştur; önce Grekler ve daha sonra Romalılar doğuda büyük imparatorluklar kurmuştur. 'Öteki', coğrafi olarak hiçbir zaman ayrı olmamış, hep aramızda olmuştur. İslam geçmişte de öteki değildi, şimdi de değildir. Müslümanlar artık Avrupa sahnesinin bir parçası haline gelmişlerdir." (Goody, s. 34, 36, 213) İslam'ın Avrupa'ya gelişi daha çok Yahudilik ve Hristiyanlığın Avrupa'ya gelişine benzemektedir. Zira Hristiyan ve Yahudiler Avrupa'ya geldiklerinde, önceki rejimlere entegre olmak yerine onlarla çatışmış ve onları dönüştürmüştür. İslam, hiçbir zaman 'öteki' yani Doğu olmamış, tam tersine her zaman Avrupalıların hayatının bir parçası olmuştur. İslam'ın önemini takdir etmeliyiz. Müslümanlar, Hristiyan bir ortamda kendi dini kimliklerini muhafaza etmek istemektedirler. Noel, Paskalya, azizler ve diğer tatiller Hristiyanlık dinine dayanmaktadır. Müslümanları gurbet havasından kurtarıp, kendilerini evde hissetmelerini sağlayacak 'çok kültürlülük' gibi bir anlayış uygulanabilecek midir? Avrupa, göçmenlerin Hristiyan gibi davranmaları dışında bir çözüme yanaşmamaktadır. Göçmenler güvenlerini kısmen İslam'dan, daha doğrusu gurbette yeniden doğan İslam'dan almaktadır. Almanya'da Türkler ayrımcılığa uğradıkları için tıpkı Fransa'dakiler gibi İslam'a sarılmaktadır. Müslüman gruplarının diğer Müslüman güçlerden yardım alması olgusu, Yahudi cemaatinin İsrail'e yaptığı yardımlar bağlamında ele alınması gereken bir konudur. Her halükarda İslam'ı dünyamızın bir parçası olarak kabul etmek durumundayız; tıpkı geçmişimizin bir parçası olduğu gibi. (Goody, s. 128, 132, 136, 138-140, 144-145) Avrupa'da din, kimlik ile özdeşleşmiştir. (N. Daniel, The Araba and the Medieval Europe, s. 303) Din, kimliğin asli unsurlarından biridir. Amerikalı Yahudiler hiçbir zaman Amerikalı olmamışlardır. Bu Yahudiler kendisini Yahudi olarak tanımlayan bir başka devlete yani İsrail'e destek vermektedir. Bu durum, gelecekte Avrupa'daki Müslüman toplulukların intibakına ve onların ortaya koyacakları siyasi hareketlere de model teşkil edecektir. (Goody, s. 170, 171)

Konuyu tamamlayan, ‘Ateistlere cevaplar’, ‘Hz. Muhammed neden çok kadınlar evlenmiştir?’ adlı yazıları da tavsiye ederiz.

Oryantalistler ve Hz. Muhammed

Hz. Muhammed'in samimiyetinin ve peygamberliğinin delilleri

Oryantalistler Hz. Muhammed’in maddi menfaat için Kur’an’ı yazdığını, amacının saltanat, makam, para ve dünyevi zevkler olduğunu ileri sürer. Bu konu detaylı olarak, ‘Kur’an kaynağı nedir?’ adlı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır. Bu yazımızda ise Hz. Muhammed’in samimi, dürüst, dünyevi hırslar peşinde olmayan biri olduğunu ve Kur’an’ı yazmadığını delilleri ile okuyucuya sunacağız.

“Hz. Muhammed'in peygamberliğindeki samimiyetine nasıl inanalım? On beş asır öncesine gidelim, putlara tapılıyor, içki su gibi içiliyor, kadınlar satılıyor, zina son derece yaygın, güçlü zayıfı eziyor ve insanlar ölçüsüz, azgınca bir hayat yaşıyor. Böyle bir toplum içinde bir kişi çıkıyor ve insanları tek olan Allah'a ibadet etmeye çağırarak, yukarıda saydığımız tüm kötü alışkanlıkları bırakmaya davet ediyor. Bunu yaparken nasıl karşılık göreceğini de gayet iyi biliyor. Öldürülme tehlikesi ile karşı karşıya geleceğinin de farkında. Fakat o, Rabb'inden aldığı emir ile tüm bunlara aldırış etmeksizin vazifesini yapıyor. İşin dikkat çeken yanı, bu zatın davet etmiş olduğu şeyler insan nefsinin arzuladığı şeyler de değildir. Aksine nefsin zorlanacağı şeylere davet ediyor çevresini. Oruç var, zina yasak vd. İnsanların hem nefislerinin hoşuna gitmeyen hem de canlarını kaybetmesiyle sonuçlanabilecek olan bu çağrıya onları olumlu tepkiye iten şey neydi? Bu öyle bir cazibe gücüydü ki, ekonomik imkanlar ve askeri güçle elde edilemezdi. Bu bambaşka bir şeydi. O kadar başka bir şeydi ki, savaşlarda onun ashabı ‘O’na bir zarar gelmesin’ diye başlarını ona yönelen okların önüne atıyorlardı. Bu o kadar başka bir cazibeydi ki, asırlardır ve bugün milyarlarca Müslüman hep aynı aşkla bağlanmıştır ona. Müslümanlar sırf o yapmış diye binlerce sünneti bir askeri disiplin edasıyla yerine getiriyor. On beş asırdır Müslümanlar ağızlarını içkiyi sürmüyorlar. İçki bulunan sofraya oturmuyorlar bile. Milyarlarca insan üzerinde oluşturulmuş olan bu etkinin Nübüvvet gücünden başka bir izahı olabilir mi? Bugün sigara kutularının üzerinde bile ‘sigara içmek sizi öldürür’ yazıyorken, pek de etkili olamıyor. Dünyada hiç kimse onun kadar sevilmedi ve sevilmeyecek. Hiç kimse onun kadar takip ve taklit edilmedi, edilmiyor. Bir insan eğer bu durumu kendi gayreti, kabiliyeti, imkanı ile elde edebiliyorsa, neden bunlara sahip ve talip olan birçok insan için böyle bir şey söz konusu olmamıştır?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 215-219)

Maddi menfaat elde etmek isteyen bir insan, toplumda kökleşmiş ve benimsenmiş yanlışlara (içki, kumar, fuhuş vb.) savaş açıp, üstüne bir de maddi ve bedeni açıdan insanlara zor gelecek görevleri (namazdan, oruç zekata) onlara zorunlu kılar mı? Amaç taraftar toplamaksa akla epey aykırı bir yöntem değil midir bu? Yoksa amaç ego tatmini ve krallık değil midir?!

Menfaat peşinde olan ve bunun için ilahi olduğunu iddia ettiği bir kitap yazan biri, kendini zora sokacak şu ayetleri neden yazdığı kitaba eklesin? Hac, 52: "Senden önce hiçbir resul ve nebi göndermedik ki, o bir temennide bulunduğunda şeytan ille de onun arzularına bir şeyler katmaya kalkışmasın." İsra, 73-75: "Az daha seni bile, iftira edesin diye fitneye düşüreceklerdi. Eğer biz sana direnç vermemiş olsaydık." Şura, 24: " Ey Muhammed! Allah dilese senin kalbini de mühürler. Allah batılı siler ve gerçeği sözleriyle ortaya çıkarır."

Amaç kendini yüceltmek olsa, neden yazdığı (!) kitapta kendini defalarca (Enfal, 68; Tevbe, 43; Tahrim, 1; Tevbe, 80; Kehf, 28; Nisa, 105; Yunus, 42,99; Abese, 10) hatalarından dolayı azarlayıp, hatalarını ortaya döksün, yüzlerce yıl sonra bile okunmasına neden olsun? Hem 'tek' olmak varken neden tüm peygamberler arasında son sırada yer aldığını (hatemu'l-Enbiya) ilan etsin? Diğer peygamberlerin açığını sayarak kendini yüceltmek varken, kendi hatalarını ortaya döküp de diğerlerini yüceltsin? Diğer peygamberlerin mucizeleri sayılırken neden kendisinin hiçbir mucizesi Kur'an'da açıkça yer almasın? Fetih suresi, 27. ayete bakıyoruz, müthiş bir özgüven. Halbuki o anda, Hudeybiye anlaşması ile Kâbe'ye ziyaret yapılamamış ve görünüşte Müslümanlar aleyhine olan bir anlaşma imzalanmıştır. Ama ayete bakıyoruz, 'güven içinde başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz.' buyrulmaktadır. Bu ayeti kime güvenerek kitabına (!) koymuştur? Mekke'de, o zulüm ve işkence altında yaşanan 12 yılın tam ortasında inen Zümer suresi 39-40. ayetlerde de aynı kendinden emin tutum göze çarpmaktadır: "De ki: Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Kişiyi rezil edici azabın kime geleceğini ve sürekli azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz!" Bu fütursuz/korkusuz, kendinden emin tavrı her peygamberde görmek mümkündür. Mesela, tanrı kral olduğunu ilan eden firavun, Hz. Musa'nın yüzüne karşı kendisini öldürme tehdit edince, Hz. Musa tek başına onun yüzüne şöyle haykırmaktadır: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım." (Mümin, 27) Hz. Resul'ün tek başına başladığı o zorlu yolda her zaman tek dayanağı Allah Azze ve Celle olmuştur! Şura, 10: "İşte o Allah benim Rabbimdir; yalnız O'na güvenip dayanmışımdır ve daima O'na yönelirim." Menfaat için, kral olmak için yola çıkan biri (!) şu sözleri neden insanlara söyler?: "Ben de öleceğim, ben de insanım, Allah'ın hazineleri yanımda demiyorum, ben melek değilim, ben de 'sizin gibi' vahye uyuyorum." (Zümer, 30; En'am,50; Kehf, 110) "Beni Allah'ın bana verdiği makamın üstüne (Hristiyanların Hz. İsa'ya yaptığı gibi) çıkarmayın." (Hanbel, III/154)

Hazreti Muhammed, ticaretten siyasete, sosyal hayattan aile hayatına, yaşamın her alanında, her aşamasında her çeşit durumla karşı karşıya kalmış; olumlu olumsuz, müspet menfi her türlü olayla karşılaşmış ama her zaman çizgisini, ahlakını, fedakarlığını, sevecenliğini muhafaza etmiştir. Zafer kazandığında da mutlu olduğunda da; kaybettiğinde de üzüldüğünde de; toplum içinde de, ailesi arasında da hep aynı çizgiyi korumak ancak üstün niteliklere ve ahlaka sahip olmakla mümkündür. Onu lider, örnek şahsiyet yapan da budur. Okuma bilmeyen ('Ümmi Peygamber' adlı yazımıza bakılabilir.) birinin kitap yazarken kaynağı olduğu iddia edilen yerlere bakıyoruz hepsi birbiri ile tezat olan iddialarla karşılaşıyoruz! ('Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımıza bakılabilir.) Ayrıca ortaya konan eser, edebi ve şair dolu bir ortamda herkese meydan okuyarak, hadi 'bir (tek sure veya ayet bile olsa) benzerini getirin' (İsra, 88; Hud, 13; Bakara, 24) diye çağrıda da bulunmaktadır! Bu nasıl bir özgüvendir?! Ümmi olan biri Kur'an'daki bilimsel ayetleri nasıl yüzyıllar öncesinden keşfedebilmiştir. ('Kur'an ve bilim' adlı yazımıza bakılabilir.) Romalıların yenildiği savaş daha tazeliğini korurken, bir kaç yıl içinde İran'ı yeneceklerini nereden bilebilir bir fâni? O, Ebu Leheb'in imansız 15 yıl daha yaşayacağını nereden bilebilmiştir? (Tebbet, 3) Kendi yazsa bu kitabı, en ihtiyaç duyduğu anlarda neden ayet indirtmemiştir?! Mesela "İfk olayı, kıblenin değişmesi" konularında olduğu gibi. (Bu konularda, 'İfk hadisesi' ve 'ateistlere cevap' adlı yazılarımıza bakılabilir.) Neden aylarca insanların konuşması engellenmedi ifk olayında, kıble için istekli olduğunu ayet açıkça ifade ederken neden yıllarca bekledi?! "Eğer Kur'an'ı kendi yazsa, peygamberin davasının ilk anında evren, yaşam ve toplum hakkındaki yöntem, düşünce ve anlayışlarını anlatmaya başlamasını gerekirdi. Ne var ki, vahyin başlangıcı tevhide çağrı ile başlamıştır. Bütün bunlar olurken, vahyin kesintiye uğradığı da olmuştur!" (Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 38)

"Size ben, “Allah’ın hazineleri yanımdadır”, demiyorum; gaybı da (görülmeyeni, geleceği de) bilmem. “Ben bir meleğim” de demiyorum. Sizin hor gördüğünüz kimseler için, “Allah, onlara asla hiçbir hayır vermez” de diyemem. Allah, onların içlerindekini daha iyi bilir. Böyle bir şey söylersem, o zaman ben gerçekten zalimlerden olurum." (Hud, 31) "İslam'ı inkar edenler, "Bundan başka bir Kur’an getir veya bunu değiştir." dediler. De ki: Onu kendiliğinden değiştiremem, ben ancak bana vahyolunana uyarım." (Yunus, 15) "Gözlerin, dünya hayatının süsünü isteyerek Müminlerden başka yana sapmasın. Nefsinin arzusuna uyan kişiye itaat etme." (Kehf, 28-29) (Ahzab, 63)

“Eğer Muhammed kendisinin insanüstü bir varlık olduğunu ifade etseydi, buna inanacak birçok kimsenin çıkacağını tahmin etmek zor değildir. Fakat Kur’an Ondan, ‘ben de sizin gibi bir insanım.’ (Keyf, 110) diye duyurmasını istemektedir. Ayrıca Peygamberimiz, kıyametin ne zaman kopacağını bilmediğini Kur'an'da açıkça ilan etmektedir. Halbuki sahte dini liderler, kıyametin saatini bildiğini ileri sürerler. Kur’an’da Allah “Ne zaman gelip çatacak?” diye sana kıyamet saatini sorarlar. De ki: Onun hakkındaki bilgi sadece Rabbimin katındadır.” (A’raf, 187) buyurmaktadır.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 198) Aynı şekilde ruh hakkında da kendisine sorulan sorulara, ‘pek az bilgiye sahip olduğu’ şeklinde cevap vermiştir." (İsra, 85) Hz Muhammed, günümüze kadar bile hâlâ içeriği çözülemeyen bu konularda zaman kazanacak cevaplar verip neden rakiplerini susturmamış da ellerine koz vermiştir? Rumların İranlıları birkaç yıl içinde yeneceğini bildiren (Rum, 3-4) ve bu gerçekleşen Hz. Muhammed’in, kıyametle ilgili '300-500 sene sonra' demesine engel olan nedir? Bu kadar çok açık sözlülük, öz güven ve Allah’a olan itaat ve bağlılık! Bu kişi mi yalancıdır?!

"Batıdaki Hz. Muhammed imajı, aynı zamanda Kur’an ve İslam imajıdır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 19, 22) Çünkü Norman Daniel’in dediği gibi: "Biz en fazla mesaimizi (Hz.) Muhammed'in peygamber olmadığını ispat üzerine yoğunlaştırdık. Zira o peygamber değilse, Kur’an da vahiy olmayacaktı." (Hıdır, s. 21) "Oryantalistler, dönemin ruhuna, ideolojilerine, inançlarına göre, oldukça fazla fanteziler, ideolojiler, tiplemeler üretmiştir ki, bunlar gerçek tarihteki İslam peygamberi değildir." (M. Di Cesari, The Pseudo-historical Image of the Prophet Muhammed in Medieval Latin Literature, Giriş, VII) Anton Wessels: "Biz Batılılar, Orta Çağlardan bu yana bize sunulan (genelde negatif) bir Muhammed imajına sahibiz. Yapılan tasvirlerin gerçek kaynaklara dayanmayıp, temel olarak apolojetik/polemik bir amaca hizmet ettiği çok açıktır." (A. Wessels, Modern Biographies of the Life of the Prophet Muhammad in Arabic, Islamic Culture, XLIV/2, s. 99-105) "Hz. Muhammed'in hayatı bütün yönleri ile alaya alındı, olaylar az veya çok abartıldı, neredeyse tanımayacak derecede çarpıtıldı, sağlam ve güvenilir bilgi planlı bir şekilde çürüğe çıkarıldı. İslam'ı ‘bazen sırf eğlence için, daha çok da kilisenin yüksek gayeleri için’ yalan yanlış anlattılar." (N. Daniel, Islam and the West, s. 244)

"Hz. Muhammed'in hayatı, çok az insanın dayanabileceği mücadele ve zorluklarla geçmiş, Kendisi saraylarda yaşanmamış, içkili eğlence partileri düzenlenmemiş" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 263) ve "Hayatının yarısı açlıkla geçmiştir ve hiçbir zaman servet sahibi de olmamıştır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 113) Ebu Cehil Hz. Muhammed’e, ‘Biz seni yalanlamıyoruz. Fakat senin getirdiğin şeyleri yalanlıyoruz.’ demiştir. (Taberi, tefsir, III/246; Tizmizi, Tefsiru Sure 6) Çünkü Ona kavmi, ‘emin’ lakabını vermişti. (Kadı Iyaz, eş-Şifa bi Tarifi Hukukil-Mustafa, I/270) Peygamberliğini ilk açıkladığında, ‘Size dağın arkasında düşman var desem inanır mısınız?' diye sorunca, 'Evet, Biz senin doğruluğunu tasdik ederiz. Çünkü şimdiye kadar sende doğruluktan başka bir şey görmedik. Sen yanımızda yalanla itham edilmiş bir insan değilsin’ demişlerdi. (İbn Sa’d, Tabakat, I/199-200; Buhari, Sahih, III/171: Müslim, Sahih, I/133-135; Taberi, Tarih, II/ 216) Hatta "Medine'ye göç ederken, ona zulmeden insanlardan bazılarının emanetleri hâlâ kendisindeydi." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 106) Peygamberliği kabul etmeyenler, ona düşman olanlar bile mal ve kıymetli eşyalarını kendisine teslim ediyorlardı. Hatta hicret ettiği gece bütün bu emanetleri alıp gitmek yerine, Hz. Ali vasıtası ile sahiplerine teslim etmişti. (İbni Hişam, Tarihun-Nebeviyye, II/485, 493; İbn İshak, Sıre, II/138, İbn

Sa'd, Tabakatü'l-kübra, III/22, Mesudi, Murucu'z-Zeheb, II/285, Muhibbul-Taberi, Rıyadu'n-nadra, II/211; Ebu'l-Fida, el-Bidaye ve'n-nihaye, III/197; Ahmed Zeyni Dahlan, Sire, I/69) "Herkes kabul eder ki, insan emanetini ancak en çok itimat ettiği kimseye verir. Müşriklerin, emanetleri konusunda hâlâ onu tercih etmeleri ve onun da kendisinin canına kastetmeyi planlayanların emanetlerini bile sahiplerine ulaştırmak için yerine bir vekil bırakması da tarihe özellikle kaydedilecek özel bir öneme sahiptir." (İlhami Ayrancı, Hz. Peygamberin Medine'ye Hicreti, Kalemname, Aralık 2018, s. 70) İslam düşmanı Rudi Paret bile Hz. Muhammed'in "İnsani büyüklüğünü ve gururdan tamamı ile uzak olduğunu" itiraf etmek zorunda kalmıştır. (Paret, Kur'an üzerine makaleler, s. 119, 137)

"Kur'an'da peygamberimizin kınanması, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delilidir. Hz. Peygamberin uydurması olsaydı, kendi kendini kınaması düşünülemezdi." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 236) "Hristiyanlar, Tevrat ve İncilden çaldığını söylüyorlar. Gerçek bu şekilde olsa Muhammed nasıl olurda kendisini kınayan, eleştiren ayetler söylesin ve bunları niçin eserine barındırsın?" (Mauell King, 17 Ocak 1915 yılında Theo Theoavnard kilisesinde verdiği konferanstan nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 103)

Tevbe 43: "Allah seni af etsin. Onlara niçin izin verdin?" mealindeki ayetle Hz. Muhammed'in yaptığı bir yanlışlık gözler önüne serilmektedir. İsra, 73. ayette "Allah, Hz. Peygamberin müşriklere az da olsa bağlanma tehlikesi geçirdiğini beyan etmektedir. Ahzab, 37: "İnsanlardan korkuyordun." diye buyurulmaktadır. Görüldüğü gibi Hz. Peygamber kendisine gelen vahye müdahale bile edememektedir. Kur'an'ı Hazreti peygamberin kendisi yazsaydı, niçin Hz. Peygamber içinden geçirdiği böyle olumsuzlukları deşifre ederek kendini sabote etsin? İsra, 86. ayette de, "Gerçek şu ki, biz dilersek sana vahyettiğimizi ortadan kaldırırız; bundan sonra da sen bize karşı güvenip dayanacağın birini bulamazsın." buyurulmaktadır. Abese, 1-10. ayetler de ise, "Yüzünü ekşitip başını çevirdi. Görme engelli o kişi geldi diye. Ama (ey Peygamber!) Sen nereden bileceksin, belki o kendini arındıracaktı. Yahut o bir öğüt alacak, bu öğüt kendisine fayda verecekti. Sen ise kendini her bakımdan ihtiyaçsız görenle ilgileniyorsun. Onun arınmamasından sen sorumlu tutulmayacaksın ki! Gönlünde Allah korkusu taşıyarak koşup sana geleni umursamıyorsun!" diye Hz. Peygamber'in yanlış bir metot izlediği ilan edilmektedir. Halbuki Efendimiz sadece bir an için boş bulunarak, anlık olarak o anki ortamdan rahatsız olmuştur. Ama hemen Allah'tan 'anında' adete azar işitmiştir. Bir anlık dalgınlıkla verdiği böyle bir tepkiden ötürü kimse kendi kendini bu şekilde eleştirmez. Böyle tenkit insan psikolojisine tamamen aykırıdır! Kasas, 56. ayette Allah, 'Kendi izni olmadıkça Hz. Peygamberin bile kimseyi hidayete erdirmeye gücü yetmeyeceğini' bildirmektedir. Kendini lider, önder yapmak için kutsal kitap yazdığı iddia edilen bir kişi, "Sizi cehennemden kurtarırım!" neden dememiştir? Öyle ya, binlece kişi bir emri ile ölmeye hazırdır! Uhud savaşında Hz. Hamza şehit edilmişti. İşkence yapılıp, çiğeri çıkarılmış, kulak ve burnu kesilmişti. Hz. Muhammed buna çok üzümüş ve aynısını onlara yapacağını söylemişti. (Vakıdi, I/290; İbni Hişam, II/95; Taberi, II/528) Ama nazil olan bir ayetle (Nahl, 126) intikam almasının önü kesilmiştir. Hz. Muhammed kendini zora sokacak ve intikamını alma sözünü geri aldırtacak ayeti neden Kur'an'a yazmıştır!? İnsanları kandırmak için ilahi kitap uyduran bir insan yazdığı esere şu ayetleri neden eklemiştir? "Hiçbir şey hakkında sakın 'yarın şunu yapacağım' deme! Ancak, 'Allah dilerse, inşallah yapacağım' de. Unuttuğun zaman Rabbini an ve 'Umarım Rabbim beni, doğruya daha yakın olana eriştirir' de." (Kehf, 23-24) " Eğer, biz sana sabır vermeseydik, neredeyse sen onlara birazcık meyledecektin. O takdirde, muhakkak hayatın da, ölümün de azabını sana kat kat tattırırdık. Sonra, bize karşı kendin için hiçbir yardımcı bulamazdın." (İsra, 74-75)

"Kur'an'da Hz. Muhammed'in bazı hataları da düzeltmiştir. Halbuki kitabı uydursaydı, kendisi ile ilgili inanılmaz, olağan üstü insan algısı oluşturmak için Kur'an'ı kullanması beklenirdi. Abese, 3, 7, 10; Tevbe, 43; İsra, 73-74; Enfal, 63 gibi Kur'an'daki ayetler Hz. Muhammed'in hatalarını söyler ve bu ayetler O'nun Kur'an ile ikaz edilen, uyarılan bir insan olduğunu ortaya

çıkarır.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 197, 198) Hz. Muhammed, Allah'ın elçiliği vazifesine sıfırdan başlamıştır. İlim, siyasi güç, insan kaynağı ve ekonomik güç açısından hepsinde sıfırdan görevine başlamıştır. Hz. Muhammed'in yaşadığı bölgede ve dönemde bir felsefe okulu da, bir gözlemevi vasıtası ile evreni anlama çabası da yoktu. Hz. Muhammed'in yaşadığı bölgede devlet tanımına uygun bir siyasi yapı da yoktu. Hazreti Muhammed'in düşmanları olan müşrikler, bu ‘Kur'an şehrin ileri gelenlerinden birisine indirilseydi ya’ (Zuhruf, 31) demişlerdi. Hz. Muhammed sıfır noktasındaki bir yetim olarak vazifesine başlamıştır. O dönemki Araplar kendi dinlerine bağlı cahil bir toplum idiler. Hz. Muhammed ise radikal bir dönüşüm gerçekleştirmiştir. (Taslaman, s. 171-172) Lamartine, “Eldeki araçların kıtlığı, ulaşılan sonucun büyüklüğü bir kişinin dehasının ölçüleri ise, tarihteki hangi insan Muhammed'e bu hususta kafa tutabilir? İnsanın yüceliğinin ölçümü mümkün olsa, ondan daha büyük bir insan var mıdır, sorarız!” demektedir. (Histoire de la Turquie, I/112, II/276-277; Michel Lelong, İslam’la Yüzleşen Batı, s. 35) Kur'an tüm evrenin sonunun geleceğini iddia eder, bu iddianın bilimsel açıdan doğruluğu Hz. Muhammed'in döneminde anlaşılamamıştır. Birçok kimse, Hz. Muhammed ile alay etmiştir. Menfaat için yalan söyleyen bir kimsenin böyle bir iddiada bulunması değil, bulunmaması gerekirdi! (Taslaman, s. 177) Hz. Muhammed, birçok zaferine rağmen sade yaşantısından vazgeçmemiş, yaşamını da değiştirmemiştir. (Ebu Davud, Tereccül 1, (4161); İbn Mace, Zühd, 4. 3. Tirmizi, Zühd, 35, (2350); Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/83; İbn Mace, Zühd, 24; Abdullah Parlıyan, Açıklamalı Tam Riyazu’s-Salihin Tercümesi, s. 174; Prof. Dr. Ahmet Yıldırım, Sade hayat ve din, Special Issue on the Proceedings of the 3rd ISCS Conference, July 2014, s. 328-339; Taslaman, s. 190) Hindistanlı psikolog ve felsefeci Koneru R. Rao bu gerçeği, ‘Şartlar değişti ama Allah'ın elçisi değişmedi, zenginlikte ve yoksullukta aynı kişiydi, aynı karakteri sergiledi.” (Rao, Muhammed the Prophet of Islam, s. 24) diyerek ifade etmektedir. İtiraflarla devam edelim!

Karen Armstrong: “Hz. Muhammed gerek ruhsal ve gerekse politik anlamda muazzam bir başarıya kavuşmuştur. Bazı Batılı eleştirmenlerin iddia ettiğinin aksine, Hz. Muhammed’in vizyonu güç şehvetiyle lekelenmemiştir. Asla Tanrı merkezli olmaktan uzaklaşmamıştır.” (Karen Armstrong, İslam Peygamberinin Biyografisi Hazreti Muhammed (sav), s. 237, 240) Smith Bosworth: “Hz. Muhammed, caminin imamı olduğu gibi devletin de başıdır; O hem Sezar'dır, hem de Papa aynı anda; ancak Papa'nın gösterişinden yoksun bir Papa'dır. Sezar'ın Romalı tümeninden yoksun bir Sezar. Sabit bir ordusu olmayan, muhafızı bulunmayan, saraydan sabit bir geliri olmayan bu kişi, Muhammed'dir.” (Smith, Bosworth, Muhammed ve Muhammedilik, s. 92) Irvving Washington'a göre, “onun büyük askeri zaferleri onda ne gurur ne de mağrur bir sevinç uyandırmıştır. En güçlü zamanlarında dahi o, sade bir yaşam sürmüştür. Bir odaya girdiğinde, biraz fazla saygı gösterilse gerçekten üzülürdü. O evrensel bir hakimiyeti hedef edinmişse, bu, dinin ve Hakk’ın hâkimiyetidir.” (Muhammed ve İzleyicileri, s. 192) Arthur Gilman: “Muhammed'in zaferi gerçekten dindendir, siyasetten değildir. O, her türlü şahsi sadakat yeminini reddetti ve hükümdarlık otoritesinden uzak durdu. Mekke'nin fethi vesileyle, onun yüceliğini görmekteyiz. Geçmişte kendilerine yapılanların etkisi onu pekâlâ intikama yöneltebilirdi. Ama o ordusunu her tür kan dökmekten alıkoymuştur.” (Gilman, Arthur, Haçlı Karşıtları, s. 20) Edward Gibbon: “Bizde hayranlık uyandıran, onun dininin yayılması değil istikrarıdır. Peygamber'in şanı, asla imani faziletten öteye geçmemiştir. Ve onun hayatındaki ahlak kuralları mantık ve din sınırları içinde hep iyilikleri korumuştur.” (Edward Gibbon, Haçlı Karşıtları İmparatorluğu Tarihi, s. 74) Majör Arthur Glyn Leonard'ın deyişiyle, “O, her çağın ve tarihin en engin, samimi ve gerçek önderlerinden biridir.” (Majör Arthur Glyn Leonard, İslam-Ahlaki ve Manevi Değerleri, s. 20-2; Cevher Şulul, Batılı düşünürlerin Hz. Muhammed (sav) hakkındaki görüş ve düşünceleri, Kutlu Doğum Sempozyumu, Hz. Peygamber ve İnsan Sevgisi, s. 92-105) Alexander Russel Webb: “İslam, evrensel kardeşliğe, evrensel sevgiye, evrensel iyiliğe çağırmakta ve kalp temizliği, hareketlerin temizliği, konuşmanın temizliği ve tam bir fiziki temizlik istemektedir. Şüphesiz İslam, insanoğlunun bildiği en sade ve en yüce dindir.” (Fazlur Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/145) Tolstoy: “Eğer insan seçme hakkına sahip olsaydı, aklı başında olan her insan, şüphe ve tereddüt etmeden Muhammediliği, tek Allah’ı ve onun peygamberini kabul ederdi.” (Tolstoy, Hz. Muhammed, s. 15) Roger Garaudy: “Felsefe, peygamberlerin mesajlarına kulak vermedikçe tek adım atamayacaktır.”

(Roger Garaudy, İslam'ın Vadettikleri, s. 138) Claude Cahen: "Kendi çevresinde insanlığın ruhsal ve ahlaksal düzeyini yükseltme yollarını aramakta tartışılmaz bir dürüstlük ve coşku dolu bir yetenek göstermiştir." (Claude Cahen, İslamiyet, s. 17–20) Thomas Carlyle: "Muhammed'in entrikacı bir sahtekar olduğu ve dininin bir şarlatanlık ve ahmaklık yığınından ibaret bulunduğu şeklindeki iddiaların artık kimse için tutarlı bir tarafı kalmamaya başlamıştır. Bu adamın çevresine yığılan yalanlar, sadece bizim için utanç verici olmaktan öteye gidemez. Biz Muhammed'i asla bir batıl, bir göstermelik, zavallı ve haris bir entrikacı olarak görmek istemiyoruz. Onu bu şeklide düşünmemiz imkansızdır." (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 79-83) Ahnie Besant: "O yüce Arap öğretmene her defasında yeni bir hayranlık dalgasıyla dolar, yeniden saygı ve huşu duyarım." (Ahnie Besant, Muhammed'in Hayat ve Öğretisi, s. 4) Stanley Lane-Poole: "Muhammed'in düşmanlarına en büyük galebeyi çaldığı gün, kendisine karşı da en büyük zaferi kazandığı gündür. O gün Kureyş'i hiçbir karşılık olmaksızın affetti ve bütün Mekke halkı için genel af ilan etti." (Stanley Lana-Pool, Peygamber Muhammed'in Konuşma ve Sohbetleri, s. 46-47) Maurici Faudefroy: "Muhammed bir ilahiyatçı olmayıp bir peygamberdi." (Gaudefroy-Demombynes, Müslüman Kurumlar, s. 20) Henry Mayers Hyndman: "Muhammed yaşadığı gibi öldü; ilk dava arkadaşları ve sahabesi arasında vefat etti!" (Henry Mayers Hyndman, Asya'nın Uyanışı, s. 9) Mahatma Gandi: "Peygamberin tam manasıyla sadeliği ve ahde sadakati, onun arkadaş ve takipçilerine kendini adaması, tevazuu, yiğitliği, korkusuzluğu, Tanrı'ya ve dinine olan mutlak bağlılığıydı asıl ona her engeli aştıran ve muzaffer kılan; yoksa kılıç bir hiçti." (Genç Hindistan, Işık'tan alınma, Lahore, 16 Eylül, 1924) Lancelot Lawton: "İslam, insandan bir tanrı çıkarmaya çalışmaz ama onun iyi bir komşu olmasına kadar düzene sokar." (Lancelot, Yer Küre, Londra, 12 Mayıs, 1928) Duncan Geenless: "Tanrı'nın vahyettiği bütün gerçek dinleri kabul eden bu akidenin asaleti ve geniş hoşgörüsü insanlık için daima mükemmel ve şanlı bir miras olacaktır. Ancak böyle bir esas üzerine mükemmel bir dünya dini kurulabilir." (Geenless, Duncan, İslam Akidesi, s. 27)

Efendimiz hasır üzerinde uyumuş, elbiselerini yamamış ve 'ben kral değilim, sadece sizden birisiyim' diyerek (Beyhaki, Delailü'l-Nübüvve, I/274) sâde bir yaşamı tercih etmiştir. "O, en güçsüz zamanında üstün cesaret ve fedakarlık, en güçlü zamanında örnek tevazu ve sadelik göstermiştir. Tüm bunlar, menfaat elde etmek için insanları aldatan veya akıl sağlığı normal olmayan birisinin benimseyeceği davranışlar değildir. Hz. Muhammed aynı zamanda ilettiği mesajın titiz bir uygulayıcısı idi. Kur'an'da Hazreti Muhammed'in ismi 4 kere geçer, buna karşılık Hz. Musa 136, İsa 25 kere geçer. Hz. Muhammed'in babasından ve annesinden Kur'an'da hiç bahsedilmez. Hz. İsa'nın annesi hazreti Meryem'in ismi Kur'an'da 34 kez geçerken çok sevdiği eşi Hz. Hatice'nin ve oğlu İbrahim'in küçük yaşta ölümü onu çok üzer ama bunlar Kur'an'da yer almaz. Çünkü Kur'an şahıs değil, Allah merkezlidir. (Taslaman, s. 191-195) Zaten "Hz. Muhammet din uydursaydı, kendi ait olduğu cinsi ve sınıfı kayıran, ayrıca İslam'ın ilk muhataplarının ileri gelenlerinin rahatça kabul edeceği bir din uydurması gerekirdi." (Taslaman, s. 305)

Hz. Muhammed "Kul kalmak istedi, kulluğu krallığa tercih etti." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 17) "Beni övmeyin." (İbni Hişam, 2/658; aş-Şifa, s.101) "Ben kral değilim." (İbni Sa'd, al- Tabakat al-Kübra, I/5) "Benim için ayağa kalkmayın." (Iyad ibni Musa, Şifa, s. 101) buyurdu. Yine "Resulü Ekrem Efendimiz, aşırı sevgiden dolayı kendisine secde etmek isteyen bir kimseye sert tepki göstererek izin de vermedi." (Ebu Davut, Nikah, 40)

Hz. Muhammed'e "İslamiyet'e davetten önce herkes ona saygı gösterirdi. Bu sebepten sosyal statüsü büyük idi. Hatice'ül Kübra'nın servetiyle ticarete başlamış, bununla da büyük bir servet elde etmişti. Ömrünün sonuna kadar bu servetle rahat geçinebilirdi. Kendisini bütün bu eziyetlere sokmasına lüzum yoktu. Peygamberliğini ilan ettiği zaman birçok düşmanlar ortaya çıktı. Akrabalarından birçok düşmanlar edindi. Eğer onun daveti Allah'ın emriyle olmasaydı, bir insan olarak bütün bu eziyetlere ve zahmetlere katlanamazdı. Amcaları ve yakınları, "sen bizim milletimizin arasına ayrılık soktun, cemiyetimizi birbirine düşürdün, bu işten maksadı

nedir? Maksadın mal toplamaksa, yönetime geçmekse, kadınsa hepsini verelim." diye teklif edince, cevabı "Ben menfaat için sizleri davet etmiyorum." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 38-39) şeklinde olur. "Bütün Arabistan kendisine itaat ettiği halde, evinin bütün işlerini bizzat kendisi görmeye devam etmiştir. Elbisesinin sökuklerini kendi diker, yemeğini hizmetçi ile birlikte yerdi. Muhammed'in kurduğu birlik, Bizans imparatorunu hezimete uğrattı. İran saraylarını yok etti. Zerdüştü tarumar etti. Ama onun hayatı değişmedi." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 79)

Şu ayette samimiyet, dürüstlük, davaya bağlılık ve içtenlikten başka ne vardır? "De ki: "Ben kendim için, Allah'ın dilediği dışında ne bir fayda elde edebilirim ne de zarardan kurtulabilirim. Eğer gaybı biliyor olsaydım elbette bundan çok faydalanırdım, başıma kötülük de gelmezdi. Ben yalnızca inanan bir toplum için uyarıcı ve müjdeleyiciyim." (A'raf, 188)

"Muavviz kızı Rubeyyi'in düğününde küçük kızlar def çalarken şöyle derler: 'Aramızda yarın ne olacağını bilen peygamber var.' Peygamberimiz hemen müdahale eder: Böyle demeyin! (Buhari, Megazi, 12;İbni Mace, Nikah, 21) "Ben resulullah olduğum halde akibetimin ne olacağını bilemem." (Buhari, Cenaiz, 3) Hz. Muhammed, "Bilin ki, sizden hiçbiriniz ameliyle kurtulamaz." buyurunca sahabe kendisine, "Sen de mi (amelinle kurtulamazsın) ya Resulallah?" diye sorarlar. Efendimizin cevabı, "Evet, ben de. Eğer Rabbim beni katından bir rahmet ve lütufla kucaklamazsa." (Buhari, rikak 18; Merda 19; Müslim, Münafikin 71-78) şeklindedir ki, bunu söyleyen Efendimiz gece saatlerce namaz kılar gündüzleri oruç tutan biri idi…!

Bu özellikler Efendimizde olmasaydı, "birbirini boğazlayan çöl bedevilerinin gerçekten değerli ve mert olmayan bir insanın emrine girmesi mümkün olmazdı." (Carlyle, Peygamber, Kahraman Muhammed, s. 40) İslam düşmanı Leone Caetani bile itiraf etmektedir ki, "Ebu Bekir, Ömer, Abdurrahman b. Avf, Ebu Ubeyde b. Cerrah, said b. Ebi Vakkas… Devirlerinin hiç şüphesiz en büyükleri olan bu zatların, onun yalanlarını anlamayacak kadar kör ve idraksiz olduklarına ihtimal verilebilir mi? Hayatının son gününe kadar etrafındakilerin ona muhabbet/sevgi ve sadakatleri hep arttı." (Caetani, İslam tarihi, VII/370-373)

Efendimiz devesine Hazret-i Ali ve Ebu Lübabe ile nöbetleşe biniyordu. Yürüme sırası Efendimiz'e gelince arkadaşları: "Ey Allah'ın Resulü! Lütfen siz binin! Biz, sizin yerinize de yürürüz." dediler. Resulullah, "Siz yürümeye benden daha tahammüllü değilsiniz. Ayrıca ben de sevap kazanma hususunda sizden daha müstağni/kendine yeterli biri değilim." buyurur. (Muhammed Gazali, Fıkhu's Sire, s. 237) Kendisine aşırı tazim gösterenlere: "Siz beni, hakkım olan derecenin üzerine yükseltmeyiniz! Çünkü Allah beni 'Resul' edinmeden önce 'kul' edinmişti." ikazında bulunmuştu. (Heysemi, Mecmeu'z-Zevaid ve Menbau'l-Fevaid, IX/21) Mekke'nin fethi günü, korku ve heyecandan titreyen bir Mekkeliye, "Sakin ol kardeşim! Ben bir kral veya hükümdar değilim. Kureyş'ten güneşte kurutulmuş et yiyen senin eski komşunun yetimiyim." (İbn-i Mace, Et'ime, 30; Taberani, el-Mu'cemü'l-Evsat, II/64. 2) buyurmuştu. Muhammed hiçbir zaman kendisini diğer insanlardan ayrı tutmayıp inen vahyi önce kendisi hayata geçirmiştir. Kendisini Allah'ın kulu olarak tanıtmıştır. Unutmamalıdır ki, bir insan menfaat elde ettiğinde bunu kimseyle paylaşmak istemez. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 133)

"Hz. Peygamber salt lider gibi davransaydı, 10 yıl kendisine zulmeden, şehrinden ayrılmasına sebep olan, hicret ettiğinde de kendisini rahat bırakmayan Mekkeli müşriklerden İntikam alırdı." (Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 109) Arkadaşları Mekke'yi terk edip hicret ederken, yalnız kendisini Hz. Ebu Bekir ve Ali ile birlikte Mekke'de kalmaya zorlayan, Medine'ye davet edildikten sonra 2,5 ay daha müşrik bu düşmanları arasında bekleten ne idi? Neden önden gidip canını kurtarmamıştır? (A. Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 68) Eğer peygamber

yalancı olsa idi, bu kadar zorluk ve eziyetlere neden katlansın? Onun doğruluğunun en açık delili, gerek güçsüz gerek güçlü zamanlarında ardı arkası kesilmeyen sıkıntılara rağmen inancına sadakatle bağlılığını sürdürmesidir. O, bu yoldan asla dönmemiştir. (Abdülaziz Hatip, s. 70)

"Bazen en şiddetli ihtiyaç duyduğu zamanlarda, çok istediği halde vahye mazhar olamamıştı, demek ki bu tercih meselesi, seçilebilecek bir durum söz konusu olmayan bir hal idi." (Draz, en-nebeü'l-Azim, s. 63) İlk vahyin gelişinden sonra uzun süre Hz. Cebrail ikinci vahyi getirmemişti. Bu üzüntülü ve ıstıraplı bir zamandı. (Buhari, 91/1; M. Hamidullah, Le Prophete de l'Islam, I/89) Bu süreyi fırsat bilen kavmi kendisine eziyet etmiş -hâşâ- şeytanının kendisini terk ettiğini iddia etmişlerdi. (A. Hatip, s. 90) Hz. Muhammed yalancı olsa neden kendisine geldiğini ileri sürdüğü vahyi kesintiye uğratsın? Bu işin düzmece olduğunu 'bildiğine' göre, bu kadar neden etkilensin!?

Kur'an, peygamberimize hitap ederken özel duygularını da topluma ilan etmektedir. 'Güzellikleri hoşuna gitse de, bundan sonra başka hanımlar alman sana helal değildir.' (Ahzab, 52) Kendi yazdığı kitapta, karşıtlarınca kullanılabilecek -hatta günümüzde bile hâlâ kendisine iftira için kullanılan- 'güzellileri hoşuna gitse de' gibi hitapları neden eli ile yazdığı kitabına eklesin?!

"Ey peygamber eşleri, dünya süsünü istiyorsanız gelin sizi boşayayım." (Ahzab, 28) Bu ayet indiğinde peygamberimiz nerede ise bütün Arabistan'a hâkimdi. "Efendimiz'in eline maddi imkanların geçtiğini ve diğer Müslüman kadınların da dünya nimet ve ziynetlerinden daha fazla faydalandığını fark eden Peygamberimizin eşleri, bu refahtan 'biraz da' kendilerinin yararlanma taleplerini dile getirmişlerdi. Peygamberimiz (sav) eğer isteseydi onların bu taleplerini yerine getirir ve bir sıkıntı da olmazdı. Fakat dünyaya yüksek bir zühd anlayışıyla yaklaşan ve en fakir insanların hayat ölçülerini kendisine ölçü alan Allah Resulü gelen ilahi talimat gereğince onların bu taleplerini uygun bulmamıştır?" Evet! Bu vahiy peygambere 'eskisi gibi sadelik içinde yaşamasını' tebliğ etmektedir. Bu ayet dünya hayatına düşkün, servet peşinde koşan bir maddeperest tarafından yazılmış olabilir mi? Halbuki "O, gösterişten uzaktır, elinde imkan olduğu halde mal mülk edinmemiş, ipek giymemiş, basit bir evde yaşamıştır." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 454) Bu nedenle yukarıdaki örneklerini verdiğimiz ve 'oryantalist F. Babinger'in de itiraf ettiği' gibi, "Peygamberimiz mal ve servete değer vermeyen bir zâhid idi." (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı dinler tarihinde İslam, s. 220)

"Hz. Muhammed kendisini toplum dışında tutmamış, onlarla birlikte yaşamıştır. O, bizden biri gibidir ve bizim için örnek olabilecek bir model insandır. O'nun mucizevi kişiliği ön plana çıkarıldığında, O ulaşılmaz bir hedef haline gelir. Oysa O, Allah'ın insanlara belirlediği bir modeldir." (Ahmet Önkal, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, Derleyen, Prof Dr Adnan Demircan, s. 124)

Bir insan düşünün tüm Arabistan'a hâkimdir ve insanlara, 'Bu kitap benim eserim değil, ben ona bir şey eklemedim.' demektedir! (Muhammed Abdülazim Zerkani, Menahilül-irfan fi ulumil Kur'an, II/403-404) Halbuki insan fıtratı kendisini ebedileştirecek, sonsuzlaştıracak şeyleri sevmeye meyillidir. O ise, ısrarla insanlara Kur'an'ı işaret etmektedir. Eğer Kur'an, Muhammed'in eseri olsa idi onunla peygamberliğini değil, kendi -haşa- ilahlığını ilan ederdi. (A. Hatip, s. 100)

Müşrikler Kur'an'da bazı değişiklikler yapmasını istemişlerdi. Bu sayede inanma ihtimalleri artacaktı. Kur'an, O'nun sözü olsa bazı tavizler verebilirdi. Ama Kur'an'da bu teklife cevap şu şekilde verilecektir: "De ki: Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Eğer Rabbime isyan edecek olursam, elbette büyük bir günün azabından korkarım." (Yunus, 15-16)

Peygamberimiz uykudan kalktığında, yatağa girdiğinde, yağmur yağdığında, yolculuk anında, savaşta, barışta, yeni elbise aldığında, tuvalete girerken, çıkarken hep dua ediyordu. Yalancı olsaydı, acizliğini, fakirliğini ve hiçliğini itiraf ve günah işlemekten korktuğunu ilan eder miydi? (A. Hatip, s. 114) Bedensel ibadetlere herkesten fazla devam eden, (Buhari, Teheccüd, 6; Ahmed, Müsned, IV/251) gecenin son üçte birinde kalkıp namaz kılması kendisine 'farz' olan, (İsra, 79) doyuncaya kadar yemek yemeyen, (Tirmizi, Şemail, s. 76; Müslim, Zühd, 22) deriden yapılmış içi hurma lifi dolu bir yatakta yatan, (Buhari, Rikak, 17; Müslim, Libas, 38) farz namazlar dışında teravih, bayram, evvabin, ay ve güneş tutulması, istiska namazları kılıp ayrıca ramazan orucu dışında her hafta pazartesi ve perşembe günleri oruç tutan (Tirmizi, Savm,44; Nesai, sıyam, 36; İbn Mace, Sıyam, 42; Ahmed b. Hanbel VI/80) ve Rabbinin en ufak bir emrini bile çiğnemekten şiddetle kaçınan biri olan Hz. Muhammed, hiç Allah'a itaatsizliğin en büyüğünü yaparak O'nun adına kitap uydurabilir mi? (A. Hatip, s. 116)

O, en zor anlarında bile ilahi yardımdan mutlak surette emin bir şekilde, son derece soğukkanlı hareket etmiştir. (A. Hatip, s. 119) "Allah seni insanların şerrinden koruyacaktır." (Maide, 68) ayeti inince peygamberimiz kendisini korumak için etrafında olanlara, 'artık gidebilirsiniz, çünkü Allah beni koruma sözü verdi.' demiştir. (Tirmizi, tefsir, III/410) Niçin, kendisine eziyet ve suikastların bolca kurulduğu bu dönemlerde, "Seni düşmanlarından koruyacağız" diye ayet yazdırıp sonra da "Rabbim beni koruyacak, beni artık korumanıza gerek yok" diyerek suikastların başarıya ulaşma ihtimaline karşı amacını riske atmıştır?! Zatür-rika gazvesinde, ağaca asılan kılıcı alıp, peygamberimize, 'benden korkuyor musun, seni elimden kim kurtaracak?' diyen düşmana, 'Hayır! Allah kurtaracak!' (Buhari, Megazi, 31) cevabını vermiş ve Huneyn gazvesinde İslam ordusu dağılınca tek başına atını düşman ordusuna sürüp müşrikler etrafını sardığında, 'Ben gerçekten peygamberim, bunda yalan yok!' diyerek onlara meydan okumuştu. (Buhari, cihad, 52;Müslim, cihad, 78-81) Tüm bunlar, uydurduğu tanrı adına bir kitap yazan birisinin tepkileri olabilir mi? Peygamberimiz Kur'an'da eski peygamberlerin mucizelerinden bahseder. Bu, müşrikler ve Yahudilerin de kendisinden mucize beklentilerine yol açmıştır. Fakat her seferinde Peygamber Efendimiz kendisinin sadece elçi olan bir insan olduğunu belirterek onlara cevap vermiştir. (A. Hatip, s. 298) Halbuki Kur'an'ı kendi yazmış olsa, bu mucizelerden bahsetmeyip kendini de zor durumda bırakmaması gerekirdi!

Pedro Alfonso gibi öncü oryantalistlerden günümüze dek devam eden bir iddia vardır: 'Kur'an'ın, Muhammed'in hiç mucize göstermediğini onayladığı' ileri sürülür. (N. Daniel, Islam and the West, s. 68) Kur'an'ı Hz. Muhammed yazdı ise, neden ona mucizeler gösterdiğini eklememiştir? Kur'an'da o kadar itiraz edilen birçok husus (putperestliğin reddedilmesi, Tevhid inancının öncelenmesi, içkinin yasaklanması gibi) takipçilerince kabullenilmişken, araya kendini öven bir kaç mucize örneğini ekleyemez mi idi?

Tebbet suresi, 1. ayet: "Ebu Leheb'in iki eli kurusun ve kurudu da." Allah'u Teâlâ'nın, Ebu Leheb ve karısının iman etmeyeceklerini önceden haber vermesi Kur'an'ın mucizelerinden biridir. Zira insanın son nefesteki durumunu Allah'tan başka kimse bilemez. (Candan, s. 550) Bu ayet aslında Hz. Muhammed'in Allah'a olan güvenini ve samimiyetini de göstermekte değil midir?

Daha Mekke'de o işkence ve zulümlerin en doruk noktasında olduğu dönemde hangi güce dayanarak Hz. Muhammed Kureyş suresi inince Kâbe'ye gitmiş ve çoğu akrabası ve komşusu olan müşriklerin karşısına geçip bu sureyi okumuştur. Onların tüm dünyalık tekliflerini elinin tersi ile itmiş ve 'Artık sizin dininiz ve benim dinim var, sonsuza dek ayrıyız.' mesajını nasıl ve kime güvenerek verebilmiştir? Nerede mantık, nerede plan, nerede dünyalık hedefler?!

Hz. Ebu Bekir mali destekte bulunduğu Mistah b. Usase'nin Hz. Aişe'ye atılan iftiraya inanıp dillendirmesinden dolayı üzülmüş, bir daha ona yardım etmeyeceğini söylemiş ancak inen ayet

(Nur, 22) yardıma devam etmesini emretmiştir. (Buhari, Meğazi, 34; Tefsîru'l-Kur'an, 6; Müslim, Tevbe, 56) Kim eşine iftira atılınca buna inanan ve bunu yayan birine yardıma, hem de başkasının yardımını kesmesine rağmen devam edilmesine kendi yazdığı (!) kitapta izin verebilir? Hiç ses etmese, zaten Hz. Ebu Bekir yardımı kendiliğinden kesmiş değil midir?

İnşirah, 1-4. ayetler, zorluklar karşısında Allah'ın yardımından bahseder. Kendi yazdığı (!) kitapta övgüyü, kudreti kendi öz benliğine bağlamak yerine, bir insan neden acizliğini ilan edip, Allah'tan yardım aldığını, bu sayede ancak acizlikten kurtulabildiğini ilan etsin?

Uhud savaşından sonra inen ayet; Ali İmran, 159: "Sen onlara sırf Allah'ın lütfu sayesinde yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı kalpli olsaydın, hiç şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onların bağışlanmasını dile, iş hakkında onlara danış, karar verince de Allah'a güven, doğrusu Allah kendisine güvenenleri sever." Kur'an'ı Hz. Muhammed yazsa, Uhud Savaşı'ndan sonra 'kendi sözünü dinlemedikleri için savaşın yenilgiyle sonuçlanmasına neden olan' sahabeye, üstünlüğünü pekiştirme ve haklılığını ilan etmek için bir fırsat doğmuş iken bunu değerlendirmeyip, bir de insan fıtratını zorlayacak içeriğe sahip bu ayeti 'kitabına' neden eklesin?

Peygamberimizin devesi kaybolmuştu. Yahudi münafıklarından olan Zeyd ibn al-Lust; "Muhammed kendisine gökten haber geldiğini söylüyor. Oysa kendi devesinin nerede olduğunu bile bilmiyor." demişti. Bu haber Allah'ın elçisine ulaştı. Resulullah: "Vallahi ben ancak bana bildirilenden başkasını bilemem, şimdi Allah devenin şu vadide olduğunu bildirdi, yuları bir ağaca takıldığından gelemiyor." diye buyurdu. Müslümanlar gidip bakarlar ve deveyi Resulullah'ın dediği yerde bulurlar. (İbn-i Hişam, I/527) Hz. Muhammed devenin nerede olduğunu biliyorsa neden münafıklara koz vermiş, bilmiyorsa nereden öğrenmiştir? Bu ayet aynı zamanda gayri metluv vahye de örnek değil midir? ('Hadis, Sünnet Müdafaası' adlı yazımıza bakılabilir.)

Ahzab, 37. ayet inince Hz. Resul çok zor durumda kalır. (Detay, 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazımızdadır.) Burada önemli olan, Hz. Peygamberin bir süre açıklamaktan çekindiğin bir meseleyi, Kur'an'la kendisine bildirildikten sonra bir an bile tereddüt etmeden ve istemediği halde insanlarla paylaşmasıdır. Nitekim Hz. Ayşe, bu çarpıcı tabloya dikkat çekmektedir: "Eğer hazreti peygamber, Allah'ın kitabından bir şey gizleseydi, bu ayeti gizlerdi." (İbni Kesir, tefsir, ilgili ayet; Tirmizi, Tefsir 34; İbni Hacer, Fethu'l-Bari, VIII/524)

Ahzab, 53. ayette, "Ey iman edenler! Yemek için çağrılmaksızın ve yemeğin pişmesini beklemeksizin Peygamberin evine girmeyin. Çünkü bu davranışınız Peygamberi rahatsız etmekte, fakat o sizden de çekinmektedir. Allah ise, gerçeği söylemekten çekinmez." buyurulmaktadır. Ayet, Allah (cc) katından gelmemiş, peygamber eliyle yazılmış olsa idi niçin Peygamber ayete rahatsız olduğunu yazdırsın ve içinde gizlediği şeyi ortaya çıkarsın. "Ben insanlara rahatsız olduğumu söyleyemem, insanlar sonra hakkımda ne düşünür?" diyerek bunu içinde saklıyorsa, ayeti daha sonra yazıya geçirtirken rahatsız olduğunu belirtmemesi ve bunu ekletmemesi gerekmez mi idi?! Konuyu hadis ile bildirip, yüzyıllar boyu bu konunun konuşulmasına engel olamaz mı idi?! Ayet sadece yasak bildirse yeterdi halbuki!

Ahzab, 50. ayette, "Ey peygamber! Sana şu kadınları helal kıldık." buyurulmuştur. Efendimiz sayılan bu kadınların hiç biri ile evlenmemiştir. Ayet, tüm müminlerle ilgili hüküm bildirmek amacıyla indirilmiştir zaten. Hz. Peygamber (sav), zaten 'evlenmeyeceği' kadınlar için niçin ayet yazıp, üstüne aynı ayetin devamında, 52. ayette, 'başka kimseyle evlenemezsin' diye eklesin?

Soylu bir kabileden bir kadın hırsızlık yapmıştı. Cezasını düşürebilmek için yollar aranır ve Resulullah'ın çok sevdiği Üsame şefaatçi olarak ona gönderilir. Peki kendi çıkarını ve geleceğini düşünen biri şu cevabı verebilir mi idi?: "Bak Üsame, İsrailoğulları bu sebeple helak oldular; içlerinden soylu birisi suç işlerse ona ceza uygulamazlar, sıradan birisi işlerse uygularlardı. Vallahi Muhammed'in kızı Fatıma da olsa onun da elini keserim." (Buhari, Enbiya 54, Megazi 53, Hudûd 11, 12; Müslim, Hudud 8, 9; Ebû Davud, Hudûd 4; Tirmizi, Hudud 6; Nesai, Sarik 6; İbni Mace, Hudud 6) Halbuki Efendimiz küçük bir ceza ile af etse, o kabile önderlerini de karşısına almayacaktır!

Oryantalistlerce iddia edildiği gibi Hz. Muhammed İncil'den alıntılar ile Kur'an'ı yazdı ise neden İsa'nın tanrı olduğunu Kur'an'da reddedilmiştir? Yahudilikten alıntı yaptı ise neden Kur'an'ın tanrı anlayışı ırkçı değildir? Mekke müşriklerinin geleneklerinden etkilendi ise, neden putlara tapmayı yasaklamıştır? Alıntılanma olsa, İncil'deki gibi kendini Tanrı oğlu etmesi ve Tevrat'taki gibi Araplara özel bir din getirmesi gerekmez mi idi?! Veya oryantalistlerin iddia ettiği gibi Müslüman tarihçiler İslam tarihinden bir şey gizlemek isteselerdi, Peygamberimizin ölüm anında çektiği acıları (Tirmizi, Cenaiz, 8; Nesai, Cenaiz, 6) gizlemez mi idiler?

"Allah Resul'ünün bağlılarının sayısı az, maddi güçleri de zayıftı. Düşmanlar ise, Ehli Kitaptan ve putperestlerden zengin, güçlü, sayıca çok olan insanlardan oluşuyordu. İnananlar, her türlü tehlike, hakaret ve işkenceye maruz kalacaklarını bile bile inanıyor ve İslam ümmetine katılıyorlardı. Müslüman olanlar, baskı, işkence ile karşılaşıyorlardı. İlk Müslümanlar, dinleri uğruna mallarından, vatanlarından, akrabalarından, dünyevi arzularından vazgeçiyorlardı." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 125-126) "Resulullah'ın davet yolunda uğradığı eziyet ve işkenceler çok fazladır. Yüzüne tükürenler, toprak atanlar, küfür edenler, üstüne pislik savuranlar, onunla alay edenler, taşa tutanlar, öldürmek isteyenler... Bütün bunların yanında eziyetlerin sadece kendisine değil sevdiklerine, dostlarına da yapılması ayrıca zor bir durumdur. Bütün bu eziyetlere davasına inanmayan ve samimi olmayan birisinin katlanamayacağı açıktır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 147) "Habeşistan'a hicret edenler fakir değil, Kureyşli ailelerin oğulları, lider ve önde gelenlerinin çocuklarıydı. (İbni Hişam, Siyer, II/322-330) Tüm bunlar son derece güçlü bir bağlılık ve büyük fedakarlığın somut örnekleridir. Hz. Peygamberi öldürmek istemişler, birçok tuzaklar kurmuşlardır. (Derveze, s. 127, 129) O derece ki, Müslümanlar artık şu şekilde dua etmeye başlamışlardı: "Rabbimiz! Bizi, bu halkı zalim olan şehirden çıkar, bize katından bir yardımcı ver." (Nisa, 75) Müslümanlar hicret etmesinler diye tutuklanıp zincirlere vurulmuş, hapse atılmışlardır. (İbni Hişam, III/355) Hicretten sonra da müşriklerin saldırıları devam etmiştir. Medine'ye hicretten hemen sonra, Yahudiler Müslümanlara karşı Mekkeli müşriklerle ittifaklara başlamışlardı. (Derveze, s. 141) Zamanla münafıklar da ortaya çıkmış, her fırsatta Müslümanları içten bölmeye çalışmışlardı. Neden tüm bu işkence, eziyet? Sonu belli olmayan bir yola girebilmenin ve tüm bu baskılara göğüs gerebilmenin temelinde yatan güç ve bu gücün kaynağı ne idi?!

Peygamberimiz, kendisine ağır gelse de hazreti Zeynep ile evliliğini ilan etmiş, tepkiler geleceğini bildiği halde Miraç olayını açıklamış, gece kalkıp namaz kılma gibi ağır ibadetleri özümsemişti. Efendimiz İslamiyet'i uydurmuş olsa, aşağıdaki olayda 'Allah rekatı beşe çıkardı' diye açıklama yapsa kim itiraz edecekti? Ama o açıkça Allah'ın emrinin olduğu yerde kendisinin hatalı olduğunu açıklamaktan çekinmemişti: "Resulullah namazı bize beş rekat olarak kıldırdı. "Ey Allah'ın Resulü, namaza ilave mi yapıldı?" diye sorduk. "Bu da nereden çıktı?" buyurdu. Bunun üzerine, "Beş rekat kıldırdın." dedik. "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Sizin hatırladığınız gibi hatırlarım ve sizin unuttuğunuz gibi unuturum." buyurdu. Sonra iki (secde ederek) sehiv secdesi yaptı." (Müslim, Mesacid, 93) Peygamberimiz bir insandır ve Kur'an bunu bizi özellikle tekrar tekrar hatırlatmaktadır. (Fussilat, 6; Kehf, 110; Mü'minun, 24, 33-34) "Hz. Muhammed, bugün asgari ücretli biriyle aynı standardın da altında yaşıyordu. Bir insan, kendi

ailevi durumunu kendi iradesiyle kayıt altına alıp gelecek nesillere aktarır mı?" (A. Bayraktar, Ateizmus 1, s. 55-56) En sevdiği evladı Fatıma, bir gün ondan ev işlerinde yorulduğunu ifade ederek evi için bir hizmetçi tutmasını rica eder. Efendimiz bu isteği, 'elindeki parayı eğitimle uğraşan suffe ashabına ayırdığını' söyleyerek geri çevirir. (Buhar, F. Humus, 6) Dava ruhunu babalığının önüne geçirten gücün kaynağı ne idi?!

Mekkeli müşrikler zamanla peygambere yaklaşmışlar ve ona katılmak istediklerini söylemişlerdi. Fakat bunun için peygamberin "fakir kimselerle ilişkisini kesmesini şart koşmuşlardı." Bunun üzerine Kehf, 28. ayet: "Rızasını dileyerek sabah akşam rablerine dua edenlerle olmak için elinden gelen çabayı göster. Dünya hayatının çekiciliğine meylederek gözlerini onlardan çevirme! Bizi anmaktan kalbini gafil kıldığımız, kötü arzularına uymuş ve işi gücü aşırılık olan kimseye boyun eğme!" ve En'am 52-53. ayetler: "Rablerinin rızasını isteyerek sabah akşam O'na yalvaranları kovma! Onların hesaplarından sana sorumluluk yoktur, senin hesabından da onlara sorumluluk yoktur ki, onları yanından uzaklaştırıp da zalimlerden olasın. Aramızda Allah'ın kendilerine lütufta bulunduğu kimseler de bunlar mı?" demeleri için onların bir kısmını diğerleriyle işte böyle imtihan ettik. Allah şükredenleri bilmez mi?" indirilmiş, bu teklifi reddetmesi ve müşriklerin sözlerine uyulmaması gerektiği Hz. Muhammed'e emredilmişti. Dünyalık makam ve zenginlik peşinde koşan birisi böyle bir durumda zenginlerin tarafını mı tercih etmesi gerekmez mi idi? Benzer durum Abese (1-10. ayetler) suresinde de görülmektedir.

Hz. Muhammed bir Arap lideri olmak, bölgenin veya milletinin önderi olmak istese, Arabistan buna çok müsait idi. Bir Arap birliği kurabilir, açılan bu bayrağın altında ilk toplananlar ise, amcası Ebu Cehil, Rabia'nın oğlu Ukbe ve diğerleri olurdu. Mekke'de iken hayatlarının en büyük hadisesinde onu hakem yaparak şereflerin en büyüğünü ona vermemişler miydi? 'Eğer reislik istiyorsan, ölünceye kadar başımızda reis kal' dememişler miydi? (İbn Hişam, I/265; Belazuri.Ensabu'I-Eşraf, I/230; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile, II/63; Taberi, II/218-220; Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti? s. 110) "Resulullah'ın yüzüne bütün kapıları kapanmış, geçeceği bütün yollar kesilmiş, aynı durum çevresindekilere de yapılmışken, o gerek kendi çağındakiler ve gerekse ondan sonrakilere verdiği eşsiz mücadeleler ve büyük fedakarlıklarla; züht ve takvası, sade yaşantı ile eşsiz bir örnek olmuştur." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, s. 356)

"Bir insanın ömür boyunca sizden namaz kılmanızı istemesi ona ne kazandırır? Seher vakti uyandırıp neden ibadet etmemizi ister?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 132)

Bir gün kendisinden mal ve para isteyen bir göçebe Arap var gücüyle elbisesine asılıp çeker. Hz. Muhammed sendeler. Elbisenin çekildiği yere de kan oturmuştur. Hiçbir şey söylemez ve emir verir. Arabın develerine mal yüklenir. (Kadı İyaz, Şifa-yı Şerif, s.107) Kral olmak isteyen, ego peşinde koşan, mal-servet ve makam için din bile uyduran biri böyle mi davranırdı?

Hangi uydurma din savaşın ortasında ve herkesin canının derdine düştüğü bir ortamda insanlara namazı ihmal ettirmez? Neden orucu emreder ve inanları aç bıraktırır ve bundan da taviz vermez? Maide, 67. ayette "Allah seni koruyacak" buyurulur. Zamanının mafya babaları bu adamı neden öldürememiştir? Saf, 8. ayette "Allah nurunu tamamlayacak" buyuruluyor ve bu davetçi inen son ayete kadar yaşamış ve nur da tamamlanmıştır?! Onu kim korumuştur? Oryantalistlerin iddia ettiği gibi, Hz. Muhammed vahşi ve gaddar bir toplumu ıslah etmek için bu dini uydurdu ise, Kur'an'da toplumsal ayetlerin yanında ibadet, itikat ayetlerine neden yer verilmiştir? Toplumsal bir düzen için putları reddetmenin ne gereği vardır? Hangi kuvvetle içkiyi, fuhşu yasaklamıştır? Binlerce insan neden bu kadar kolay vazgeçmişti rahat hayatından? Kendileri gibi "sıradan yaşayan biri" için mi?!!

“Kur'an olgusu karşısında Resulullah, Efendisi huzurunda duran, ondan yardım ve af dileyen, emir ve yasaklarına uygun yaşayan ve çeşitli şekillerde O’nun azarlamasına maruz kalan Allah'ın zayıf bir kulu olarak gözükür.” (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri, s. 41) "De ki, ben bana vahyolunandan başkasına uymam. Çünkü Rabbime isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım." (Yunus, 15-16) "De ki; Ben yalnızca sizin gibi bir beşerim." (Kehf, 110) "Deki; Ben Allah'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim elbette daha çok iyilik yapmak isterdim." (A’raf, 188) "De ki; Ben gaybı da bilmem. Size ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana uyarım." (En’am, 50)

İtab (ikaz, uyarı) ayetleri, aslında Kur'an'ın kaynağının Hz. Muhammed olmadığının en büyük delillerinden değil midir? Tebük seferinde münafıklara izin verince "Allah seni affetsin; doğrular sana belli olup, yalancıları bilmeden önce, niçin onlara izin verdin?" (Tevbe, 43); "Allah günahlarını bağışlar." (Feth, 2); "Ey peygamber, eğer tebliğ yapmazsan risalet vazifesini yapmamış olursun.” (Maide, 67); "Eğer seni yerinde sağlam tutmasaydık neredeyse -biraz da olsa- onlara meyledecektin. Sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın." (İsra, 74-75) ve kendisine deliller eksik ulaşınca hatalı bir hüküm vermek üzere iken uyaran (Nisa,105-109) ayetleri kişi neden kendi yazdığı kitaba koyup kendi kendisini zor duruma soksun? Önyargılı insanlar arasında, 'O ayetler tevazulu, alçakgönüllü gözükmek için oraya konmuştur' diyen çıkacaktır. Yaşantısı zaten mütevazi olan birisi siyasal açıdan çok farklı anlaşılacak bu ayelerle mi mütevazi izlenimi oluşturmaya çalışır?! Halbuki aynı kesim tam zıttı bir iddiada da bulunur ve “Allah ve melekleri Muhammed'e salat ederler sizde O'na salat edin.” (Ahzab, 56) ayetinden hareketle, ‘Bakın, aslında kendini nasılda yazdığı kitapta övdürüyor’ diye bir iddia ortaya atmamışlar mıdır?! Hangisi, övünüyor mu tevazü mu gösteriyor?! Halbuki bilmezler ki salat, ‘dua’ demektir. Yani 'Ey Allah'ım, kulun Muhammed'e yardım et, O'nu tıpkı İbrahim aleyhisselama davrandığın gibi aziz kıl ve O'nu da mübarek kıl.' diye Müslümanlar O’na dua eder. Yani bizler nebi aleyhisselama sadece dua eder, makamının yüce olmasını temenni ederiz: “Ateistler ve oryantalistler, "Ahzab, 56. ayette, Allah Muhammed'e salat ediyor." diyorlar. Salat kelimesinin her yerde namaz olduğunu zannediyorlar. Kur'an'da salat kavramının Allah'a nispetle kullanıldığında 'rahmet ve bağışlama'; meleklere nispetle kullanıldığında 'dua'; Hz. Peygambere nispetle kullanıldığında da 'dua ve bağışlama talebi'; müminlere nispetle kullanıldığında da 'dua ve namaz kılmak' anlamında olduğunu bilmiyorlar.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 42) Kısaca iddia edilenin tam tersine bir anlamı vardır ayetin ve konu ayrıca ‘İlhan Arsel’e cevaplar II’ adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Hz. Peygamber inen ayetleri unutmaktan endişesi etmekte idi: "Kur'an'ı okumakta acele etme ve Rabbim benim ilmimi artır de." (Taha, 114) "Resulüm! Vahyi çarçabuk almak için dilini kımıldatma." (Kıyame, 16-18) “Kendisinden kaynaklanan bir vahye tabi olan kimse, kaybolmasından ya da unutulmasından endişe ederek onu anımsamak için bu denli ısrarcı ve aşırı bir ihtiyaç içinde olmazdı. Tarihi gerçekler sayesinde, Hz. Muhammed'in vahiyden bir şeyi kaçırma endişesi çektiğini biliyoruz. Bazen vahye çok ihtiyaç olduğu durumlarda bile vahiy kesiliyordu. Hz. Peygamberin çok istemesine, çok arzulamasına rağmen ona vahiy gelmiyordu. İfk olayında vahyin nasıl geciktiğini kim unutabilir ki?! Neden o ruhban elbisesi giyip, kafiyeli sözler söyleyip, buhurlar tütsüleyip, eşini iftiracıların iftirasından kurtarmak için bir vahiy uydurmamıştı? Çünkü vahiy Rabbi dilediği zaman geliyordu ve yine Rabbi dilediği zaman da vahiy kesiliyordu.” (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri, s. 45-48)

“İslam davetine karşı uygulanan çeşitli baskı metotlar bulunmaktadır. Alay etmek, yalan propagandalar yaymak, pazarlık teklifinde bulunmak gibi.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 149) "Muhammed bin Abdullah, başarısını savaştan ziyade iş dünyasındaki duruşuna borçlu olan

“Arabistan'ın en saygıdeğer kabilesi Kureyş'ten gelmişti. Hz. Muhammed zamanının en zengin Araplarındandı. Eşi Hz. Hatice ile Hz. Muhammed, Mekke'nin en beğenilen muhitinde bir ev sahibiydi. Mekke'deki tüccarların çoğunluğu yeni öğretiye karşı düşmandılar. İslam, Mekke'nin ‘ticari usulüne karşı bir tehdit’ oluşturdu. İş adamları, ilk önce Hz. Muhammed'e taleplerini ılımlı hale getirmesi için rüşvet teklif ettiler (onu şehrin en zengin adamı yapmayı vadettiler). Ama bu, başarısızlıkla sonuçlanınca, onu boykot edip şehirden sürdüler.” (Benedikt Koehler, İslam’ın Erken Döneminde Kapitalizmin Doğuşu, s. 11-13) “Mekke'deki hemşerileri, onun işine karşı bir boykot başlatıp onu şehirden dışarı çıkmaya zorladıklarında, bir zamanların başarılı iş adamı tam olarak iflas etmişti.” (Koehler, s. 34) Batılı bir yazarın bu aktarımları bile aslında oryantalist iddiayı kökünden çürütmeye tek başına yeterli değil midir? Daha ilk başta kendi akraba ve iş çevresi O'na karşı gelmişti. Zenginlikse zengin idi hatta daha fazlası da teklif edilmişti! Ama O ne yaptı?! Hem de bir ticaret erbabı iken! O tüm malını mülkünü inandığı ve tek başına iken başlattığı bu davası uğruna harcadı, elindeki tüm mal varlığını hatta canını inancı uğruna ortaya koydu ve defalarca sınandı, zorlandı, işkence, zulüm gördü hem de 23 sene boyunca! Ve O (sav) tüm bu hayatı boyunca da hep sade yaşadı!

Hazreti Muhammed Kur'an'ı kendi yazsa, içine neden "ben de sizin gibi bir insanım" (Kehf, 110) diye yazsın ve hadisinde de; “Hristiyanların Meryem oğlu İsa’ya yaptıkları gibi beni batıl ve aşırı surette methettikleri şekilde övmeyin! Ben ancak Allah’ın kuluyum. Bana ‘Allah’ın kulu ve Resulü.’ deyin!” (Buhari, Enbiya, 48; Müsned, I/23; IV/25) diye buyursun? Kendisinden 1300 yıl sonra yaşayan bir sufiye bile şu şiiri yazdıracak bu sevgiyi neden azaltsın? "Sana Kur'an demese, ben sana insan demezem." (Divan-ı Seyyid Nigari, s. 262) Dünyalık menfaat için Allah'tan kitap aldığını söyleyecek kadar pragmatist olsa idi Hz. Muhammed, kendi resimlerini her yere astırtıp, dev heykellerini yaptırtıp ayrıca ipekler giyerek saraylarda yaşamaz mı idi?

Ateist ve Oryantalist Paradokslar!

Ateist ve oryantalistler, hem Hz. Muhammed’in gizlice okuma yazma öğrenerek Hindistan'dan Yunanistan'a o günkü tıp bilgilerini topladığını ileri sürerek Kur’an ve sünnetteki bilimsel mucizeleri bu şekilde açıklamaya çalışırlar ve hem de ondan sonra Kur’an ile Tevrat ve İncil arasındaki başta imani birçok farklılıkları açıklamak için de, Hz. Muhammed'in Tevrat ve İncili 'okumadığını, işittiğini, dolayısıyla, yanlış anladığını’ dolayısı ile de Kur’an'a yanlış aktardığını ileri sürerler. O kadar dili gizlice öğren, yetmedi, tıp, astronomi, matematik talim et ve sonra asıl iddian olan din konusunda eksik bilgi topla! Yine ateist ve oryantalistler hem “Kur’an'ı Muhammed yazdı, hadisler ve İslam tarihi sonradan uyduruldu' derler hem de bu ‘uydurulduğunu iddia ettikleri kitapları kaynak gösterip’ İslam'a saldırırlar. Uydurma ise neden kaynak gösteriyorsunuz, değilse neden ‘sonradan yazıldı’ diyorsunuz?! “Batı'da siret kaynaklarına (Hz. Muhammed'in hayatını anlatan eserlere) polemik eserler, bilimsel olmayan, objektiflikten uzak eserler gözü ile bakılır. Ama bu eserlerde yer alan, mesela Garanik Hadisesi gibi bilgileri İslam ve Hz. Muhammed'e karşı kullanmaktan çekinmezler. Günümüzde Hz. Muhammed'in hayatı hakkında yazılan eserlere ve hadise, 'kurgulanmış bilgi' gözü ile bakan oryantalistler, bu bilgiler içinden iddialarına uygun olanları seçerek peygamberimize saldırmayı da ihmal etmezler.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 47, 116. Bu konuda ‘İslam âlimlerinin objektifliği’ adlı yazıyı tavsiye ederiz.)

Burada şu soru akla gelebilir: Oryantalistlerin İslami kaynakları delil gösterip İslam'a saldırmalarını biz çelişki olarak nitelendiriyoruz da, biz bu çalışmada neden oryantalistlere cevap verirken başka oryantalistlerin fikirlerini delil olarak kullanıyoruz? Bu da bir çelişki değil midir? Çelişki değildir! Çünkü oryantalistler önyargılı oldukları konularda İslam’a saldırırken kullandıkları kaynakları, 'önyargılı olmadıkları konularda' tarafsız gözle inceleyerek eserlerine aktarabilmektedirler. Aramızdaki fark, biz İslami tüm kaynakları (Kur’an, hadis, siyer vb.)

kabul ederken onlar tümünü reddetmekte ama yine de kullanmakta, fakat istisna da olsa bazen vicdanlarının sesini dinleyerek veya önyargılı oldukları konu dışındaki konuları daha bir objektif gözle irdeleyerek doğruları dile getirebilmektedirler. Bizler, oryantalistlerin İslami kaynaklarımızın tümünü uydurma kabul etmelerini zaten reddetmekteyiz. Onların İslam'a saldırırken kullandıkları bu kaynakları yanlış yorumladıklarını aynı kaynakları kullanarak bizler zaten ispat etmekteyiz. Ayrıca kaynaklarımızı doğru yorumladıkları yerleri aynen onlardan alıntılayıp delil olarak da kullanmaktayız. Çünkü bu kaynaklar zaten bizim kaynaklarımızdır. Bu sayede hem kendi içlerindeki çelişkiyi göstermekte hem de kaynaklarımızdan hareketle ortaya attıkları iftiralara kendi içlerinden alıntılarla da cevaplar vermiş bulunmakta ve 'bizim zaten kabul ettiğimiz bu kaynaklardan alıntılayarak vardıkları' objektif görüşleri dindaşlarının sübjektif iftiralarına cevaplarda kullanmaktayız. Kısaca, bizim metodumuzda çelişki değil tutarlılık ve metodolojik bir yaklaşım söz konusudur! Oryantalistlerde olduğu gibi bir kuralsızlık ve çelişki söz konusu değildir. Ayrıca istisnai olsa da yine "Oryantalistlerden Müslüman olanlar da hakkı tanımakta, bunu dile getirmekte ve onların pek çok safsatalarını ve objektifsizliklerini de ortaya koymaktadırlar." (Adnan Muhammed Vezzan,Oryantalizm ve oryantalistler, s. 98)

Oryantalist Johann Fück, kendisi de dahil tüm oryantalistlerin, Efendimizi tam manası ile asla anlayamayacaklarını şöyle itiraf etmektedir: "Akılcı birimin unsurları, bu insanın şahsiyetinin sırrını çözmede yeterli olmayacaktır ve bizler analizle onun ruhunu harekete geçirip ıstıraplı bir mücadelenin ardından -Tanrı'nın kendisini bir peygamber ve bir uyarıcı olarak seçtiğine inanmasını sağlayan şeyi- deneyimle tahlil edemeyeceğiz." (Fück, Die Originalitat des arabischen Propheten, s. 145)

Müslüman olan Fransız oryantalist Nasiruddin Denier, oryantalistlerin yüzlerce yıl devam eden araştırmaları sonucu hiçbir şey elde edemediklerini ifade eder: "Bu kadar uzun süren araştırmalar yaptıktan sonra, Hazreti Peygamberin hayatına dair sağlam görüşleri yıkmaları, meşhur rivayetleri çürüğe çıkarmaları beklenirdi. Ellerine bir şey geçti mi? Ne gezer! En küçük bir yeni şey ispat edemediler. Aksine, Fransız, İngiliz, Alman, Belçikalı, Hollandalı... Ne kadar oryantalist varsa, ileri sürdükleri yeni görüşlerin hepsinde yığınla karışıklık ve saçmalıktan başka bir şey bulunmaz oldu. Dahası, bakarsın biri, diğerinin reddettiğini kabul etmiş, ya da aksine, birinin kabul ettiğini öteki reddetmiş. Bu çelişkileri saymaya kalksanız, iş çok uzar, sonunda İslam âlimlerinin yazdıkları yere dönmekten başka elimizde bir şey kalmaz." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 82) "İlmi bir yönteme bağlı kalmak genellikle araştırmacıları aynı ve yakın sonuca götürür. Şayet oryantalizmin araştırma ve incelemeleri objektiflik ve ilmi yönteme bağlı olarak gerçekleşmiş olsaydı, varılan sonuçlar bakımından aralarında ayrılıkların olmaması gerekirdi." (Nezir Hamdan, er-Resul fi Kitabati'l-Müsteşrikin, s. 161) Oysa "Oryantalistler gerçekleri sunma konusunda çelişkiye düşmeksizin tek bir yöntem üzerinde birleştikleri de olmamıştır." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 110) Zaten bu metotsuzlukları nedeni ile de "Oryantalistler, herhangi bir önemli husus da bile, görüş birliğine varabilmiş değillerdir." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 83) Yine oryantalistlerin çoğu, Müslüman hadisçilerin hadis kriterlerine uymayan hadis kitapları dışındaki (Mesela şarkıcı olan veya edebiyat türü eserler yazanlar ve eserleri; el-Eğani, el-İkdul-ferid, Kitabul hayavan, Kitabul mearif gibi) eserlere rastgele girmiş rivayetleri bile İslam hakkında temel kaynak kabul eder ve bunlar üzerinden İslam'a saldırırlar! (Bu konuda detay için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazıya bakılabilir.)

Bir Alman oryantalist Efendimizin yaşadığı ortamı ve yaşamını şöyle özetlemektedir: "Hz. Muhammed hanımlarıyla kerpiç ve hurma dallarından yapılmış, damına el ile ulaşılabilen basit kulübelerde yaşadı. Bir öğün yemeği, asla bir kabtan fazla olmazdı. Elbiseleri ve ev eşyaları son derece sade idi." (T. Nöldeke, Das Leben Muhammed, s. 184)

Hayatı böyle bir evde geçen birisine atılan iftiraların haddi hesabı yok ne yazık ki…!

Peygamberimiz, Hz. Aişe annemizin evinde iken, duvarın dibine düşmüş ve tozlanmış bir parça ekmek görür. Efendimiz hemen onu alıp, siler ve sonra yer. Sonra da Hz. Aişe'ye şöyle der: "Ya Aişe! Allah'ın nimetine karşı güzel davran ve bil ki, bir hane halkına küsen bir nimet, onlara bir daha zor geri döner." (İmam Şarani, Levakihu'l-Envar fi Tabakati'l-Ahyar Tercümesi, s. 351) Bu bakış açısına sahip olan ve tozlanmış bir parça ekmeğe hürmet gösterip onu yücelten bir insanı nasıl bir vicdan karalama çabasına girebilir?

Hz. Muhammed'e üstlenmiş olduğu görevden vazgeçirmek için tehdit, hakaret, vaadler ve dünyevi şeref ve saltanat tekliflerinde bile (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 33) bulunulmuş, zamanla zenginlik ve makam tekliflerine yenileri eklenmiş (Arnold, s. 36) fakat tümü Hz. Muhammed tarafından reddetmişti. Dünyalık peşinde olan biri olsa, Hz. Muhammed neden kendisine mal, liderlik, krallık teklif edenleri, "Bir elime ayı bir elime güneşi koysanız İslam'ı anlatmaktan vazgeçmem." (İbni Hişam, Siratün- Nebi, I/418; Taberi, Tarihül-Umumi vel- Mulük, II/66, Taberi, Camiül Beyan, XXIII/71-72; Kadi Beydavi, E. Tenzil, II/339) diyerek reddetsin ve daha sonra -3 yılı tecrit ve ambargo altında 10 yılı saldırı, hakaret, suikast ile geçen- yıllarca süren mücadelede tüm mal varlığını davası yolunda kaybetmeyi göze alsın? Öyle ki açlıktan karnına taş bağladığı, aylarca evinde sıcak yemek yiyemediği, sirke ile kuru ekmek yiyip sonra "ne güzel nimet" buyurduğu, yatak olarak hasırı kullanıp, yatağından kalkınca hasırın izlerinin vücudunda belli olduğu, gelen birçok hediyeyi evine girmeden dağıttığı (tümüne delilleri ile, 'Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazımızdan ulaşılabilir) biri mi ego ve makam peşinde olabilir mi?! "Hz. Muhammed, davası uğruna dayanılmaz güçlüklere göğüs gerdi, işkenceler onu davasından çeviremedi. Müşriklerin vaatlerine kanmadı, hiç kimseye boyun eğmedi, davasından zerre taviz vermedi. Resulullah'ın etrafını dört bir yandan sardılar ve oklarını ona çevirdiler." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 116) Oysa ki Hz. Muhammed zaten Hılfu'l-fudul isimli zenginlerce kurulan derneğine üye, Haceru'l-Esved'i yerine koyması ile tüm aristokratlarca kendine saygı duyulan ve şöhreti tüm Mekke'ye yayılan, çevresince kendisine 'Muhammedu'l-Emin' denecek kadar saygı duyulan biri idi. Kendisi zaten Mekke'nin ileri gelen lider bir kabilesinden ve akrabaları hep yönetici kesimden iken, böyle biri peygamberlikten önce de sonra da önüne çıkan birçok fırsatı elinin tersi ile itip İslam'ı tebliğ etme yolunda canını ve malını ortaya koyan birine nasıl ve neden dönüşmüştür? Bir topluma girince başköşeye değil boş olan bir yere oturan ve "Dünya benim neyime? Benim ile dünyanın misali, sıcak bir günde yolculuk yapan bir biniciye benzer ki, bir saat ağacın gölgesinde dinlenir, sonra da orayı terk edip gider." (Meclisi, Bihar'ül-Envar, XVI/239) buyuran birisidir Hz. Muhammed. Oğlu İbrahim vefat ettiği gün güneş tutulur ve insanlar güneşin İbrahim'in ölümünden dolayı üzgün olduğu ve bunun peygamberin azametinin delili olduğunu konuşmaya başlar. Bunu duyan Hz. Muhammed, "Ay ve güneş Allah'ın iki nişanesidir ve asla kimsenin ölümü için tutulmazlar." buyurur. (Buhari, II/24; Müslim, III/28-36; Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 33) Kendi menfaati için din uyduran biri böyle fırsatı hiç kaçırır mıydı? Mucize ise hazır ayağına gelmiş! Kur'an'da var olan, kendini hatalarından ötürü uyaran ayetleri hatırlayalım; Şöhreti amaçlayan bir insan hatasını belgeler mi yoksa saklar, gizler mi? 40 yaşından sonra

zıvanadan çıkan (!) bir insan resim-heykelinin yapılmasını neden yasaklamıştır? Ölümsüz olma isteği ile yapılan dev heykeller, piramitler düşünülürse, bu mantıksız değil midir?

Efendimizin ailesi bir koyun kesmişlerdi. Efendimiz, "Ondan geriye ne kaldı?" diye sorar. Hz. Aişe: 'Sadece bir kürek kemiği kaldı' cevabını verir. Bunun üzerine Hz. Peygamber ahiret odaklı olarak olayı şöyle değerlendirir: "Desene bir kürek kemiği hariç, hepsi duruyor!" (Tirmizi, Sıfatu'l–kıyame, 35) Ümmü Seleme annemizin evinde bir koyun kesilmişti. Derisi yüzüldüğü sırada aç olduğunu söyleyen bir fakir çıkagelir. Resulullah bizzat kendisi kalkar, koyundan bir parça keser, pişirir ve o adama yedirir. Fakir kalkıp gider. Bir başka fakire haber verir. O da gelir ve Resulullah ona da bir parça kesip yedirir. Haberi alan fakirler gelmeye devam eder. Hz. Peygamber de kesilen koyunun eti bitinceye kadar onlara yedirmeye devam eder. Bunun üzerine Ümmü Seleme; 'Ya Resulullah, keşke koyunumuzdan bir parça da bize ayırsaydınız, biz de yeseydik.' der. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şu cevabı verir: 'Allah'a yemin ederim ki, kestiğimiz koyunun tümü şimdi bizimdir.' (Beğavi, Şerhu's-sünne, VI/135) Bu bakış açısına sahip birini dünyalık peşinde koşmakla itham etmek, kelimenin en hafifi ile insafsızlık olmaz mı? Bir insan hem kafasından bir din uyduracak hem de gece kalkıp namaz kılacak, (İsra, 79) haftada en az iki gün oruç tutacak, (Tirmizi, Savm, 44; Nesai, sıyam, 36, 70; İbn Mace, Sıyam, 42; Ahmed b. Hanbel, VI/80; Tirmizi, Savm, 44) günde beş vakit namazların farzları dışında sünnet namazları (Tirmizi; Salat, 189; Nesai, Kıyamül-Leyl, 66; İbn Mace, İkame, 100; Müslim, Misafirin, 96, 97; Tirmizi, Salat, 190) fazladan kılacak ve bunu her gün vefat edene dek devam edecek!

Savaş ganimetlerinden Efendimizin payına düşenlerin gideceği yerler zaten bellidir. ('Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap' adlı sayfamızda detay bulabilirsiniz.) Vefat ederken ise ne kızı ne de damadını vekil bırakmıştır. "Milletin efendisi millete hizmet edendir" (Deylemi, el-Firdevs bi-Me'sûri'l-Hitab, II/324) buyurarak efendiliğin kıstasını hizmet etmekle belirleyen biri mi dünyalık peşindedir? O (sav) halkına hizmet eder, su dağıtır, (Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, 32/155 (No. 19412) işleri paylaştırır, kendi üzerine düşeni de kendi yapar- Mescit yapımında, hendek kazma hatta piknikte iş bölümüne dek- hep bir iş yapar, ayağının bağı çözülünce bağlamak isteyene "Hayır bu kendi işini başkasına gördürmek demektir, ben efendi değilim" diye reddeder! (Detaylar için, 'Efendimizin hayatında dünyevi, şehevi, maddi şeylere önem vermediğinin örnekleri' adlı yazımıza bakılabilir.)

Efendimiz, İran-Bizans savaşının sonucundan Ebu Leheb'in Müslüman olmadan öleceği ve yine Kâbe'ye asılan anlaşmanın başına gelecek mucizevi olaya dek birçok gelecekle ilgili olayları insanlara bildirmiştir. Ama sonuçta Kur'an'da: "Geleceği Allah'tan başka kimse bilemez." (Neml, 65; Enam, 59; Cin, 26) yazmaktadır. Yani gelecekle ilgili doğruluğu daha hayatta iken ortaya çıkan birçok olayı peygamberimiz kendine değil Allah'a izafe etmiş, 'O bildirmiştir' diyerek kendisini aradan çıkarmış ve üstelik bir de, "Sizin unuttuğunuz gibi ben de unuturum." (Ebu Avane, Müsned, II/201, İbni Hanbel, VI/107) buyurmuştur. "De ki ey Muhammed: bende sizin gibi bir insanım." (Fussilat, 6) ayetini hangi dünyevi emelleri olan biri yazdığı kitabına koyar? Mümin, 55. ayette, 'Günahının bağışlanmasını dile' buyurulmaktadır. Bu bir ifşa, gizlenilmesi gereken şeyi yaymak değil midir? Kendisini hatasız göstermesi, merkeze koyması ve üstünlüğünü her an ön plana çıkarması gerekmez miydi dünyaperest biri olsa?!

Mekke fethedilince amcası olan Hz. Abbas Kâbe'nin anahtarını Hz. Muhammed'den ister. Efendimiz anahtarı amcasına verir. Ayet iner, "İşi, ehline verin." (Nisa, 58) Efendimiz anahtarı tekrar amcasından alır ve anahtarı daha Müslüman olmamış bir sülale olan Şeybe ailesine geri verir. (Vakıdi, II/837-838) Müslüman olan aile büyüğünü gücendirme ihtimalinden, daha yeni kazanılmış zafer ortamında bu ayetin inişine, hangi mantık bu olayı izah edilebilir?

Yine Mekke fethedildiğinde Hz. Ebu Bekir, babasının elinden tutarak onu Peygamberimizin huzuruna getirir. Babası Ebu Kuhafe çok yaşlıdır ve üstelik gözleri de görmemektedir. Efendimiz Hz. Ebu Bekir'e, "Allah sana merhamet etsin! Babanı evinde bırakaydın, buraya kadar yormasaydın. Ben onun yanına giderdim." buyurur. (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Ğabe, III/581-582; İbn Sad, eṭ-Ṭabaḳat, V/45) 20 sene sonra hedefe ulaşmış, en büyük düşmanlarının merkezini ele geçirmiş birinde hiç mi kibir olmaz, bu ne incelik ve tevazudur böyle!

Oryantalist ve ateistler Efendimizi şehvet düşkünü biri gibi göstermek isterler. Kadınlara düşkün olsa peygamberimiz, vefatından yıllar sonra bile en genç hanımı olan Aişe annemiz Hatice annemizin arkasından "O yaşlı bir kadındı, ondan daha iyisini Allah sana verdi." deyince kendisine, 'Allah bana ondan daha hayırlısını vermemiştir. Herkes beni yalanlarken o tasdik etti.' (Hanbel, VI/118) der mi idi? Egosit ve şehvetperest biri olsa, anı yaşamak dururken geçmişi yüceltir mi idi? Aişe annemiz bir hanım sahabe için 'kısa boylu' ifadesini kullanınca Efendimiz gıybet yapmaması için onu 'Öyle bir söz konuştun ki, denize atılsa denizi bulandırır.' (Ahmed b. Hanbel, VI/136) şeklinde uyarır mı idi? Kimse görmüyor, sen de görme geç! Ama Efendimiz için önce ahlak ve İslam'ın emir ve yasakları gelirdi. O'nun görevi tebliğ etmek ve insanlara 'güzel örnek' olmak idi. Bu hadisleri yine bizzat Aişe annemiz bizlere aktarmaktadır ki, bu O'nun da büyüklüğünü ayrıca göstermektedir!

"İnsanların sevdiği şeyleri yasaklayıp ve sevmediği şeyleri emreden; fuhuş, içkiyi yasaklayıp, orucu emreden Hz. Muhammed'in bunlardan ne gibi bir 'siyasi menfaati' olduğunu ateist ve oryantalistlerin açıklaması gerekir. Goldizher: Muhalefet, en şiddetli şekilde cinsel ilişkiye ve şaraba konulan sınırlara karşı yöneltilmiştir. Philip Hitti: Arapların gönüllerinde kadından sonra yatan şarap ve kumar bir tek ayet ile hukuk dışı edilmişti. T. W. Arnold: İçki, kadın cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri arasındaydı, peygamber ise tavizsiz idi. Hz. Muhammed bu emir ve yasaklarla neden işini zorlaştırdı? Toplumsal bir hareket başlatmaya çalışan bir yalancı olsaydınız bu denli şiddetli mükellefiyetleri/yükümlülükleri mecbur eder miydiniz? Muhtemelen döneminin iki tercih edilen içeceği vardı: Su ve şarap. Şarabın yasaklanması, esasında çoğu kişi için tek içeceğin su olması anlamına geliyordu. Onu böyle davranmaya iten irade neydi? Sakif, Hevazin heyetlerinin savaş zamanları topladıkları ordu, Hz. Muhammed'in ordusunun iki katı büyüklüğünde olacak kadar güçlü kabileler idi. Müslüman olmadan önce Efendimizden bazı taleplerde bulunurlar. Meir Jacob Kister, bu iki kabilenin temsilciler heyetinin 'namazdan muaf tutulma' yönündeki isteğine özellikle dikkat çeker. Peygamber: 'Namazın olmadığı bir dinde hayır yoktur.' diye onlara cevap vermiştir. Kritik bir anda, böylesine önemli bir kabileye karşı öne sürülen bu şart hangi siyasi gaye ile açıklanabilir?" (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 160-164) Ya peki "Savaş esnasındaki tüm risklere rağmen terk edilmeyen namaz ibadeti siyaseten nasıl açıklanabilir? Hz. Peygamber toplumdaki baskı ve talebe rağmen, kulluk mükellefiyetinden asla taviz vermemiştir. Siyasi menfaat için yalan söyleyenin tavrı, mükellefiyetleri askıya alarak taraftar toplamaya çalışmaktır. Nebi neden tepki çekmesine neden olacak bu mükellefiyetlerle işini zorlaştırmıştır? Tarih boyunca hangi toplum önderi, hitap ettiği toplumun değer yargılarına muhalefet edip onları şiddetli mükellefiyetle sorumlu tutarak davetine başlamıştır? Ayrıca sünnetlerle hedeflenen ibadet düzeyi sınırsıza da yakındır. Tüm bu mükellefiyetlerle -haşa- bilerek yalan söyleyen bir yalancı peygamberin gözettiği siyasi maksat ne olabilir? Hz. Peygamber, bu mükellefiyetleri Müslümanlara emrettiği gibi kendisi de yerine getiriyordu. Bahsi edilen mükellefiyetleri bir ay yerine getirmeye çalışın. Kendinizi bu sorumluluklardan kaçmak için türlü bahaneler uydururken bulacaksınız! Böylesine büyük işlerle uğraşan bir toplum önderi, sizce neden böyle bir yükle işini daha da zorlaştırsın? Nebi insanları mükellef tuttuğundan daha fazlası ile de kendisini mükellef tutuyordu." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 167-170) "Hiçbir hareket adamı, toplumun tamamının kabul ettiği değerlere durduk yere muhalefet etmez. 'Hedefine fayda sağlamayacak,

pratik faydası olmayan ve sadece zararı olacak temel şeylere yönelmez. Bu tür gerilimler hedeflerine ulaşmasına mani olacaktır." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 172) "Maxime Rodinson: Özgür Araplar hiçbir yazılı kanunla bağlı değildir. Kim kan davasından vazgeçecek olursa ömür boyunca utanca gömülür. T.W. Arnold: Dine yeni giren Müslümanlara, o zamana kadar hakir görülen hükümler, fazilet diye öğretiliyordu. Resulullah bu ahlakı bizzat kendisi de uyguluyordu." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 179-180) "23 yıl boyunca -haşa- yalan söyleyen siyasi figürün, güç eline geçtiğinde affedici ve merhametli olmasını beklemeyiz. Hz. Muhammed'den sonra gelen toplum, affediciliği de kuşanmıştır. Cahiliye dönemindeki Arap toplumunda kabile bağlarının çokluğu önemliydi. Muhammed, atalarına olan abartılı bağlılıklarını bilmesine rağmen hiçbir siyasi menfaat olmaksızın atalarını tenkit etmiştir. Yalan söyleyen bir toplum önderi olsaydı, siyasi açıdan kendisine tamamıyla zararlı olan bu durumu anlamlandırmak imkansız olurdu." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 184-186) "Maide Suresi 104 ayet: "Ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda gitmeyen kimseler." diye buyurur. Normalde siyaseten bu söylem bir intihardır. Hiçbir toplum önderi, amacına direkt hizmet etmediği için lüzumsuz yere toplumla böyle bir çatışmaya girmek istemez." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 189) "Bu söylemin, 'ölüp gitmiş insanların hükmü üzerinden siyaseten güç kaybetmesini sağlamaktan' ne gibi bir menfaati olabilirdi? Halbuki Ebu Leheb, Hz. Muhammed kabile bağları gereği onu koruyacağını ilan etmiş ve himayesine almıştı. Reinhart Dozy: 'Ebu Leheb, yeğeninin yanına döndüğünde, 'Babamın cehennemde olduğuna nasıl inanırsın?' diye bu çok açık soruyu Hz. Muhammed'e sordu. Hz. Muhammed de aynı açıklıkla yanıtladı. O, son koruyucusunu yitiriyor ve hayatını tehlikeye atıyordu. Artık evinde bile tehdit altındaydı." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 196-197) "Margoliouth: 'İslam kardeşliği doktrini insanların atalarıyla övünmesini sona erdirmişti. Tüm Araplar eşitti ya da sadece dindarlıkları ile farklılaşabileceklerdi ve bu takdim ile birlikte tamamen yeni bir dönem başlamıştı.' Veda hutbesinde Arapların Arap olmayana, Arap olmayanın Arap olana takva dışında bir üstünlüğü yoktur. (İbni Hanbel, V/411) buyurulur. Bu hadis siyaseten açıklanabilir mi? Bu hutbenin dinleyicileri arasında Arap olmayan kaç kişi vardı da bu uyarı onlara yapılmıştır?" (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 201-202) "Muhammed Yalan söyleyen bir toplum önderi idi" diyenler, kavmin güçlülerinin anlaşma isteklerini reddetmesini, yaşıyor oldukları dünyevi lezzetleri, şarap, fuhuş ve benzerlerini yasaklamasını siyaseten açıklamak zorundadırlar. Onun bu tavrı Medine'de de sürmüştür. İsa'nın Allah'ın Peygamberi olduğunu ilan etmesi, Yahudilerle olan ilişki açısından kritik sorun teşkil etmiştir. Hristiyanlara yaranılmaya da çalışılmıyordu çünkü teslis açıkça reddediliyordu." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 218)

"Yalan söyleyen birisi olsaydı, tüm grupları karşısına almasındaki neden ne olabilirdi? Hemen hepsi İslam karşıtı olan ve hiç biri İslam'ı kabul etmeyen oryantalistlerin yorumları ile devam edelim: "Montgomory Watt: "Hz. Muhammed inancında tamamıyla kusursuz bir samimiyete sahiptir." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 241) "Leone Caetani: "Muhammed, hiçbir zaman bir saray hayatı kurmadı. Gayet mütevazı bir surette, alelade faniler gibi yaşadı. Kendisini tekmil kusurları ile olduğu gibi gösterdi. Buna rağmen, onu yine sevdiler." Hodgson: "Muhammed her türlü lüksten uzak, tamamen basit ve mütevazı bir yaşam sürmüştü. Kendisine genellikle kolayca ulaşılabilirdi." Lesley Hazleton: "Mekke'nin fethinden sonra Muhammed istemiş olsaydı saray inşa edip hanedanlık başlatabilirdi. Aksine Mekke'yi başkent ilan etmemiş ve Medine'ye geri dönmüştür." Edward Gibbon: "Muhammed kraliyetin ihtişamına hor görüyordu." Reinhard Dozy: "Hiçbir zaman zenginlik aramadı." Bodley: "Hz. Muhammed, bir halı üzerinde uyuyor ve ev işini bizzat kendisi yapıyordu." O, fetihlerinden sonra bile o münzevi yaşayış tarzını değiştirmedi. Emile Dermenghem: "Peygamber hiçbir zaman dünyaya meyletmedi, dünya malına ve paraya tamahta bulunmadı. Büyüklük taslayıp övünmedi. Evini süpürdüğünü, elbiselerini yamadığını, kapıcıları olmadığını görüyoruz." Morgoliouth: "Pahalı eşyalardan sonuna kadar kaçındı." Armstrong: "Arabistan'daki en güçlü adam haline geldiğinde bile lüksten nefret ediyordu. Asla bir takımdan fazla giyeceği olmamıştı. Kendisine hediyeler

verildiğinde hepsini yoksullara dağıtırdı.” Hitti: “Sahip olduğu elbiseleri sık sık tamir ederken görülüyordu.” Hz. Ayşe, “Evimizde, bazen iki üç ay geçerdi de yemek yapmak için ateş dahi yanmazdı.” demektedir. Nebi, koca bir toplumun tek yöneticisi idi. Ancak buna rağmen hanımları geçim darlığından şikayet ediyorlardı. Emile Dermenghem: “Resulullah uzanmış yatıyordu, vücudunda hasır liflerinin izleri görülüyordu.” Hazleton: “Uyuduğu odada ne bir kilim, ne bir yatak, ne de bir konfor eşyası vardı.” Bu yer, halkın ‘devletin yöneticisini arayacağı son yer’ gibi geliyordu.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 244-250) Margoliouth: “Muhammed'in kendisine tabi olanların yaşadığı sefaleti onlarla beraber paylaştığını kabul etmemiz gerekir. Verilen zekatları, kendi özel ihtiyaçları için kullanmayı reddetmişti.” (Margoliouth, Muhammed ve İslamın Yükselişi, s. 212) “Kavmine muhalefet ediyor ve onların uzlaşma çabalarını reddediyordu. Menfaat teklifleri zaten düşmanları tarafından kendilerine en zayıf günlerde teklif edilmişti. Onun pek çok davranışının siyasi menfaatlerine ters düşmesi olgusunu nasıl açıklayacağız?” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 257) “Montgomory Watt: “Hz. Muhammed aleyhindeki yaygın temelsiz iddialardan biri, onun, tutkularını ve şehvetini tatmin edebilmek için kendisinin de sahte olduğunu bildiği dini öğretileri savunan bir sahtekar olduğudur. Bu din, bir hilekarın ya da yaşlı bir şehvet düşkününün işi değildir.” Leone Caetani: “Etkili silah, Muhammed'in şahsen sahip olduğu ‘büyük etkiden’ ibarettir. Muhammed samimi, namusluydu.” Montgomory Watt: “Samimiyetsizlik ve sahtekarlık suçlaması… Hâlâ zaman zaman bu tür ‘suçlamalar’ yapılmaktadır.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 260-262) “Maxime Rodinson: “Samimi bir Muhammed'i açıklamak, sahtekar bir Muhammed'i açıklamaktan çok daha kolaydır.” Emile Dermenghem: “O’nun samimiyetinden asla şüphe edilmesi mümkün değildir. Onun özü ve sözü kesinlikle doğru idi. Bütün hayatı daima sıkıntılar çektiğini göstermektedir.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 264) Çoğu İslam karşıtı olan bu oryantalistler kadar objektif olamayan ateistlere artık ne diyelim!

Thomas Carlyle: “Muhammed gerçek peygamberdir. Entrikacı sahte peygamberlerden değiller, samimidir. Muhammed kendi hesabına kanaatkâr bir insandı, giyeceklerini dahi kendi yamardı. O hakiki bir kahramandı. Gerçek bir kahraman olduğunu 23 yıllık çetin ve müessir bir mücadele ile göstermiştir. O tamamıyla riyasız bir insandı.” (Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 19-20) “Muhammed’in gerçeklerden başka bir şeyi söylemiş olması mümkün değildir. Samimilik, derin, engin, büyük, masum bir samimilik! O adeta samimiyetin mahkûmudur. Muhammed, peygamberlerin en sonuncusu değil midir? Her şeyden önce onu dinlemeliyiz. Muhammed'i bir entrikacı gibi tasavvur edebilmeye hiçbir surette imkan yoktur. Getirdiği ağır haber de haktı, gerçekti. Sözlerinde ne sahtekarlık var ne de taklidin izlerine rastlanır. Muhammed'e isnat edilen hatalar… Öyle mi? Asıl hata onun farkında olmamaktır! Bu söz herkesten daha çok ‘İncil okuyucularının’ kulağına küpe olmalıdır.” (Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 23, 25) “Devamlı itirazlar, kinler, açık gizli tehlikeler bir an peşini bırakmıyordu. Kureyş'ler gitgide azıtıyorlar, Muhammed'i kendi elleriyle öldürmek için antlar içerek suikastlar tertiplenmeye başlıyorlardı. Ebu Talip ölmüştü; Hatice ölmüştü, hayatı onun her an, her adım başında tehlikelerle dolu idi. Birçok defa hayatına son verilmesine ramak kaldığı oldu. Yolu tehlikelerle dolu idi, hadiselerin dış yüzü ona umutsuzluktan başka bir şey vadetmiyordu.” (Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 41-42) Bunlara rağmen kendisine teklif edilen dünyevi tekliflere ne cevap veriyordu: “Güneşi Sağa, ayı soluma koysalar ve bunlarla beni bu davadan men etmeye kalksalar, gene bundan ayrılmayacağım.” (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid’n-nas,Uyunu’l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu’n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail’u’n-Nübüvve-şamile- II/63; Taberi, II/218-220)

“Hz. Muhammed peygamberliği boyunca çokça sıkıntılar ve imtihanlar geçirmiştir. Çocukları, hanımı vefat etmiş, boykota uğramış, en yakınları işkencelere uğramış ve öldürülmüş, çocuklar tarafından taşa tutulmuş, savaşlara katılmış, sürülmüş, çileler çekmiş, aç kalmış vd. birçok zulme uğramış ama yine de kendisine teklif edilen zenginlik ve gücü reddetmiş ve tebliğinde hiç bir tavizi vermemiştir. Bir yalancı, genellikle dünyevi menfaatler için yalan söyler. Oğlu

vefat ettiği gün vuku bulan güneş tutulmasını da Hz. Muhammed kendi lehine kullanmamıştır.” (Tzortzis, Din bilim Ateizm, s. 342, 355-356)

Kısaca, oryantalist George Sale'in de açıkça itiraf ettiği gibi, “Hz. Muhammed, tarih boyunca yanlış yorumlara maruz kalmıştır. Onun gerçek üstünlüğüne dair övgü inkar edilmemelidir.” (Sale, The Koran, s. 30)

Hz. Muhammed Rumların savaşı kazanacağını nereden biliyordu? Hudeybiye anlaşması şartları Müslümanların aleyhine gibi iken Efendimiz neden bu şartları kabul etmiştir? Cahil birisinin de okuyup nasıl yaşaması gerektiğini anladığı; ABD'li matematik profesörünün (Jeffrey Lang) de okuyunca imana dönmesine vesile olacak olan ve içinde hukuk, iktisat, sosyo-psikolojik içeriği ile toplumu tamamen değiştiren bir kitabı ümmi (‘Ümmi peygamber’ adlı yazımıza bakılabilir) olan biri yazmış olabilir mi? Tanrı kabul edilen putları kırıp yerine tek ilah kavramını yerleştiren, ırkçılığın ortamında yetişen topluma ümmet bilincini kazandıran, kumarı yasaklarken zekatı emreden ve benzeri birçok ibadeti, dini bir emir ve yasaklar zinciri içinde topluma benimseten birisi olan O, gece kalkıp saatlerce namaz kılarken, iftar etmeden üst üste günlerce oruç tutarken davetini neden önce fakir, köle, ezilmişler kabul etmiştir? Zafere ulaşınca neden yaşantısını hiç değiştirmemiştir? Oğlu İbrahim vefat ettiğinde güneş tutulunca bunu, "Bunlar hiç kimsenin ölümünden veya yaşamasından/doğmasından dolayı tutulmazlar." diyerek çevresine neden açıklamıştır? O, etrafına korku salan bir adamı (Hz. Ömer) ‘adil’ sıfatlı birine dönüştürendir. Dokuz arkadaşını para için öldüreni (Ebu Zer el-Gıfari) dünya malına önem vermez birine, köle olan kişiyi (Hz Bilal) 'efendi' diye hitap edilen bir şahsiyete dönüştürendir. Tarihte hiç bir zaman bir devlet kurup dünya tarihinde söz sahibi olamayan Arapları çok kısa bir zamanda 3 kıtaya yayılmış bir devlet kurduran, fethedilen ülkelerin kültürü içinde erimeyip onlara İslam’ın ruhunu özümseten, dünya ilim tarihine damga vuran bilginler ve dünyaya ahlak abidesi olacak birçok ahlak önderi yetiştiren, düşmanlarını af ederek kazanan, toplumu değiştirip yeni bir kültür oluşturup yüzlerce yıl sonra bile hâlâ devamını sağlayan, barışı amaçlayan ama cihadı göz ardı etmeyen birisidir O (sav). Güçsüz olduğunda zulme uğrasa da güçlü olunca bağışlayan ve tüm dini inanç sahiplerini bir arada yaşatabilen bir dünya görüşü oluşturandır. İskender'den Timur'a, Lenin'den Hitler'e hangisinin fikirleri günümüze dek yaşamıştır? Ruhbanlık sınıfı yerine ilahi kanunları merkeze alan, yaratıcının tüm kullarını insanlıkta veya dinde eşit ilan eden, tevhid, ahlak, adalet ve emanet eksenli bir din kurup; ibadetten ahlaka, siyasetten imana tüm esasları tek bir ilaha bağlayan; baba, dede, yetim, fakir, zengin, yönetici, komutan olup yine de halkla iç içe yaşayan bir insan olan ve daha önce siyaset, ekonomi, toplumsal konularla ilgilenmeyen ama zulme, yalana, şirke, suistimal ve iltimasa karşı olan; adaleti, danışmayı, işi ehline vermeyi savunan ve insanlık tarihini tevhid eksenli bir merkeze oturtan, dini esaslarının tümünün tutarlı ve yaşamla iç içe olduğu biridir O (sav). Hayatını, tebliğ ettiği ilkelere uygun olarak geçiren, mal mülk tekliflerine sırtını dönen, her şeyi elinden alınıp her türlü zulmün kendine yaşatıldığı şehri geri dönüp fethettiğinde herkesi af eden biridir O (sav). İçinde bilimsel ayetler olan, gayb haberlerini de barındıran bir kitabı tebliğ eden, geçmiş toplumlarla ilgili bilgiler içeren Kur’an'ı tebliğ edendir O (sav). Tahrif edilmiş İncil’deki ve Tevrat’taki -haşa- peygamberlere atılan iftiralardan (Hz. Davud başkasının eşine sarkmamış; Lut kızı ile zina etmemiş; Süleyman müşrik olmamış; Eyyüp asla hastalıklarına isyan etmemiştir) onları temize çıkarandır O (sav).

Peygamberimiz hem devlet başkanı, hem başkomutan, hem imam, hem vaiz, hem baba, hem dede, hem çölden gelen bir bedevilere hem de çevre ülkelerin krallık, imparatorluklardan gelen elçilere muhatap olan birisi idi! Ve O, tüm bunlardan sonra evine döndüğünde veya arkadaşlarıyla beraber olduğunda, yaşantısında sıradan halktan bir insan gibi devam eden birisiydi: Ayakkabısını başkasına bağlatmayan, topluma girince özel ilgi beklemeyen, aksine bir hizmetçi gibi çevresine hizmet eden, evinde kendi söküğünü kendi diken, şatafata hayatında

izin vermeyen; devamlı düşmanlarınca öldürülmek istenen, iftiraya uğrayan ama yine de bedeni ve ruhi temizliğinden asla taviz vermeyen birisi idi! O, tek başına tüm dünyaya; şirke, zulme karşı çıkma cesaretini gösteren, dünyalık hiçbir makam, menfaat tekliflerini kabul etmeyen birisi idi. O, hem ahlaki tüm özellikleri üzerinde toplamış örnek 'bir insan' ve hem de ilahi vahye muhatap olup onu açıklayan ve uygulayan 'bir peygamber' idi! İşte Onu üstün yapan özelliklerin kısa özeti! "Muhammed kendi halkınınkinden daha rahat bir hayat tarzı sürdürmek için hiçbir arzu taşımamış" (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 220) ve "birçok askeri seferi yönetmiş, öğretmenlik yapmış, ailesine ve arkadaşlarına da ayıracak zaman bulmuş" (Eaton, s. 228) ve de "hem cesareti, hem de şefkatinden dolayı sevilen, sadece bir savaşçı ve insanların önderi olduğu için değil, mükemmel koca, mükemmel bir baba ve mükemmel arkadaş olduğu için de sevilen biri idi. Ona en yakın olmuş insanlar, 'havariler' olarak değil, arkadaşlar (ashab) olarak bilinirdi. Hz. Muhammed olmasa bu dünya soğuk ve tahammül edilmez bir yer olurdu." (Eaton, s. 125)

O, tüm bu zorluklara neden göğüs germişti? Halbuki "Hz. Muhammed'in geleceği garanti altında gözüküyordu." (Eaton, s. 193) 'Geleceğinden emin olan', Hılfu'l-Fudul'a üye olup zenginlerle iç içe bulunan, Hacerül Esved'di yerine koyarken gösterdiği çözümlerle kabile reislerince sözüne itimat edilen Hz. Muhammed'in tüm bunları neden terk edip, 12 yıl işkenceyi göze alıp, 2-3 yıl özel olarak Müslümanlarla tutsak hayatı yaşarken, eşi vefat edip, Ebu Talip hemen sonra vefat etmiş ve tam bir hüzün yılı yaşayan Muhammed, neden sonucu belirsiz bir yola girmiştir? Mesajının içeriğinde de o dönemin müşriklerini çekecek ne putlar, ne içki, ne de Mekkeli müşriklerin hoşuna gidecek kabilecilik vardır! Aksine içki, kumar, fuhuşun yasaklanmasından; namaz, zekat, oruçtan tevhid inancına dek, hep o dönemde tepki çekecek kurallar zinciri ile gelmişti!

Evet, tüm bunların tek açıklaması vardır! O (sav), 'tevhid, adalet ve emanet' eksenli bir din ile dünyaya nizam vermek için gönderilmiş son peygamberdi!

Michael H. Hart'ın "The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History/100: Tarihteki En Etkili Kişilerin Sıralaması" adlı eserindeki sıralama ile konumuzu bitirelim.

Herhangi bir eğitim sürecinden geçmeyen, okuma yazma bilmeyen biri 23 yıl boyunca hem sosyal reformist, hem diplomat, hem hukukçu, hem hatip, hem komutan olacak ve bunu Müslüman olmayan birine itiraf ettirecek! İşte O kişi Hz. Muhammed (sav)'dir!

"Ehli kitaptan bir çoğu Müslümanları tekrar kafirliğe çevirmek" (Bakara, 109) ve "onları doğru yoldan sapıttırmak" (Ali İmran, 69) istemekte ve bu yönde yüzlerce yıldır misyoner ve oryantalist merkezli çalışmalar yapmaktadırlar.

İslam'la ilgili eleştirilerinde belli bir kural, metot kullanmayan oryantalistler İslami kaynaklar içerisinde işlerine gelenleri cımbızla seçmekte, ortamında kopardıkları metinleri önceden belirdikleri amaçlarına ulaşmak için kullanmaktadırlar. Onlar en aşırı Şii veya dini referans olmayacak kaynakları delil getirir ve İslam'a saldırırlar; Kur'an'da bir ayette geçen kelime ile hadislerde geçen aynı anlamdaki bir 'başka bir kelimeyi' birleştirir, aralarında irtibat bulunmayan konuları birbirlerine eklerler; ayet ve hadisleri istedikleri gibi yorumlar, kelimeleri istedikleri gibi anlamlandırabileceklerini zannederler; hadislerin ve İslam tarihinin sonradan uydurulduğunu ileri sürer ama sonra 'uydurma' kabul ettikleri bu kaynakları kullanarak da İslam'a saldırırlar. İncil ile ilgili birçok gerçeği gizler, bilmiyormuş gözükür ve bu konuda muhataplarına karşı da "saldırı en iyi savunmadır" metodunu kullanırlar. Yalan ve iftiradan asla sakınmaz ve gerçeği bile bile gizlerler. Kaynak gösterdikleri eserlere hemen hemen hiçbir okuyucusunun başvurmayacağını bildiklerinden kaynaklar arasında dolaşıp istedikleri hedefe ulaşmak için, işlerine gelenleri seçip çarpıtarak itham ve iftiralarında kullanırlar! Halbuki Lord John Davenport'un dediği gibi, "İlerideki yüzyıllarda insan cinsinin düşünceleri ve inançları üzerinde barışçı bir etki yapmak üzere Haktan gönderilen en kuvvetli vasıtayı (Kur'an'ı) en inatçı taassup ve en cahil saldırılarla karşılamak kadar yanlış ve hem de gülünç bir hareket olamaz." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 55)

İslam ile terörü özdeşleştirmeye çalışan Batı dünyası önce kendi gerçekleri ile yüzleşmelidirler! "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğulla babasının, kızla anasının, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi av halkı olacaktır." (Matta:10-34-36) Sadece son iki yüzyılda Hristiyan Batı, dünyaya iki dünya savaşı, iki atom bombası, 4 kıtaya da (Afrika, Asya, Avustralya ve Amerika) işkence, katliam, sömürü ve asimilasyon sığdırmıştır! Onlar "Barış, müjde" ile geldik derken geride bıraktıkları sadece zulüm, kan, gözyaşı olmuştur. Kenya Devlet Başkanı Kenu Kenyattu bu gerçeği şöyle dile getirir: "Batılılar geldiklerinde ellerinde İncil, bizim elimizde topraklarımız vardı. Bize, gözlerimizi kapayarak dua etmesini öğrettiler. Gözümüzü açtığımızda ise bizim elimizde İncil, onların elinde topraklarımız vardı." (Bayram Küçükoğlu, Türk dünyasında misyonerlik, s, 11; Ahmet Şerif İzgören, Süpermen Türk Olsaydı Pelerinini Annesi Bağlardı, s. 96; Mustafa Balbay, Avrupa'nın Terör sorunu, Cumhuriyet, 18.2.1999; Melih Aşık, Milliyet, 15.02.2008) "Peru fatihi" Francisco Pisarro, bu ülkenin kıyılarına ulaşıp İnkalar'ı kitleler halinde katletmeye başladığında, yüreğinde hâlâ azıcık vicdan duygusu bulunanlar duruma isyan etmiş ve ünlü komutana bu kadar çok kan dökmemesi yolunda uyarıda bulunmuşlardı. Pisarro homurdanmalar gitgide artınca bir kaç kardinalden insanlık tarihine geçecek şöyle bir fetva almıştır: "Fethedilen bu topraklarda yaşayan canlılar (İnka İmparatorluğu'nda yaşayan insanlar) her ne kadar insana benzer bir görünüme sahip olup iki ayakları üzerinde yürümekteyseler de, sonuç itibarıyla Engizisyon Mahkemesi bunların farklı bir hayvan türü oldukları kanaatine varmıştır. Bu vesileyle, düşünme ve iman etme yetisinden yoksun olan bu 'hayvanların' katli vacip görülmüştür." (Ali Murat Güven, Yeni Şafak, 26.01.2003) Bu 'Hayvanların' teknoloji, mühendislik, astronomide ne kadar ilerledikleri ve kendilerini katledenleri katbekat aştıkları ise daha sonra anlaşılacaktır! Amerika'nın keşfinin ilk 50 yılında Katolik İspanyollar bir milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonal hastalıklardan dolayı ölümüne sebep olmuştur. Ve daha sonraki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın 90% haritadan silinmiştir. Amerika'nın keşfinden 19. yüzyıla kadar 13 milyon Afrikalı köleleştirilip Amerika'ya götürülmüştür. Kendi mezhepleri arasında yüzyıl savaşları yapan, iki cihan savaşına neden olup yeryüzünü cehenneme çeviren, gizli örgütlerle

dünyayı yönetmeye çalışanlar acaba hiç iç muhasebe yapabilecekler midir? “Onlara: 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiğinde: 'Biz sadece ıslah edicileriz' derler. İyi bilin ki, onlar fesat çıkaranların ta kendileridir, fakat anlamazlar.” (Bakara, 11-12)

Mesih’in çarmıhta kendini kurban vermesi (1. pet.2:24) ve kendi kanını bizim günahlarımız için dökmesi, Tanrı’nın gazabını (Yuhanna 2: 2; Yuhanna 1: 12) bizden uzaklaştırmasına neden oldu. Kişiyi Tanrı’nın gazabından kurtaracak tek şey, Mesih’in o kişinin yerine çarmıhta kurban olarak öldüğüne imandır. (1. pet. 2: 24) Cehennem, Tanrı’nın huzurunun bulunmadığı, ateşle işkence edilen bir yerdir. (Matta 25: 46) “Hristiyan olmayanlar cehenneme ‘sonsuza dek’ atılacaklardır.” (Matta 25: 46) E hani tanrınız "sevgi" idi? Kutsal kitap, ‘tanrı sevgidir’ (Yuhanna 4:16) ‘ve o herkesi’ sever (Matta 5:43-48; Yuhanna 3:16) diyordu? Bizim ilahımız zalimlere kızınca “Tanrı hiç kızar mı?” diye sorarsınız ama sizinki acı çekip, oğlunu (!) çarmıha gerdirip gazabını ancak bu şekilde söndürünce bu sevgi oluyor öyle mi? Ya peki bizim ‘Melek’ tabir ettiğimiz bebekler için, günahkar doğum (asli günah) iddiasına ne demeli? “Orijinal günah, günahlı doğum Adem’den kaynaklandı ve aileden çocuklarına geçmeye başladı. Bizler doğal olarak Tanrı’nın gazabının çocuklarıyız.” (Efes, 2:3) Bebekler günahkar doğar ve onlar tanrının gazabının eseridir. Bu tanrı bir de “sevgi” tanrısı olmasa ne olurdu acaba?!

Teslis; Baba, oğul ve kutsal ruh hakkında kendi açıklamaları şu şekildedir: Tanrı tek bir varlık olduğu halde üç kişide kendini gösterir. Üçlü birlik; üç tanrıdan oluşan tek tanrı veya tek kişinin üç şekilde görünmesi değildir. Üçlü birlikçilik, tek tanrıcıdır (monoteisttir). Var olmuş tek tanrı dışında hiçbir tanrı yoktur ve her şeyin hâkimidir.” (answering-islam.org/turkce/slam-hristiyanl-k/ogretislerinkarsilastirilmasi.html) Çok ikna edici değil mi? ‘Başta bir hata yaptık şimdi zorlama ile anca bu kadar kıvırabiliyoruz’ diyemeyenler, İslam’daki tevhit yani yaratıcının tek olmasını ise çekememektedirler! İslam ile karşılaşmasalar monoteizmde asla ısrar etmeyeceklerin ifşaları ile devam edelim: “Kutsal ruh; Üçlü birliğin üçüncü kişisidir. Kutsal ruh ‘tamamen’ Tanrı’dır.” (izmirprotestan.org/p/kutsal-ruh) Ya oğul İsa? “Üçlü birliğin ikinci kişisidir. ‘Beden almış söz’dür. (Yuhanna 1:1, 14) Hem tanrı hem ‘insan’dır. (kol. 2:9) ‘Tanrının oğlu’ terimi İsa’nın fiziksel anlamdaki Tanrı’nın oğlu değil, ruhsal anlamda İsa’nın tanrısallığını anlatmak için (hristiyankitaplar.com/sites/hristiyankitaplar.com/files/epub_content/349/tmpcAkB4n9j_split_005.html) kullanılır. (Yuhanna 5:18) Bakalım gerçekte öyle mi? Yuhanna 18: “Bundan dolayı Yahudiler onu öldürmeye daha ziyade çalışıyorlardı, çünkü yalnız cumartesi gününü bozmakla kalmadı, fakat ‘Tanrı’nın kendi babası olduğunu söyleyerek’ kendisini tanrı ile ‘bir’ kıldı.” Nerede “Ruhsal anlamda” oğul iddiası? Aksine tanrı ile ‘bir’ olma ifadesi açıkça İncil’de geçmektedir. Zaten çarmıha gerilme olayı çürütmüyor mu bu iddiayı? İsa bedenini, bizim için, ‘insanlık için kendini feda eden tanrı’ değil midir? İsa Hristiyanlara göre tanrının sözüdür, sözün et kemiğe bürünmüş halidir: Başlangıçta söz vardı. Söz Tanrı’yla ‘birlikteydi’ ve ‘söz Tanrı’ydı.’ Ve söz ‘insan olup’ aramızda yaşadı." (Yuhanna 1:1, 14) Söz tanrı ile birlikte idi, aramıza insan olarak geldi, tanrının oğlu idi, bir de kutsal ruh var tabii, yani böl parçala yönet taktiğini tanrıya da uygulayan bu kilise ya insan için ne söylemektedir? “insan, Tanrı’nın benzerliğinde yaratıldı.” (Yar. 1:26) İnsan olan İsa tanrı olunca, diğer insanlar da tanrı benzeri olmaktadır doğal olarak! “Cennet, Tanrı’nın bulunduğu yerdir.” Tanrıyı üçe çıkarma yetmedi, bir de O’na yer isnat edilmektedir! Tabii “yorulan, sarhoş gibi uyanan, güreşte yenilen vd.” tanrı inancı yanında, O’na yer izafe etmek nedir ki? (Detay, ‘Hristiyanlık, Papa ve İncil’ adlı yazımızdadır.) Kurtuluş, “Mesih’e ve ‘O’nun çarmıhtaki kurban oluşuna güvenen’ herkese Tanrı’nın karşılıksız bir armağanıdır. (Efes. 2:8-9) O bizim aracımızdır. (1. tim. 2:5) Kurtuluşu kazanmak için ‘iyi işlerimiz yetersizdir’ ve Tanrı’nın huzurunda ‘kabul edilmez.’ (Yeşaya 64:6)

Kendi kutsal kitapları insan yazması olunca, Kur’an’ın ilahiliği tabii ki oryantalistlerin canını sıkmaktadır: “Kur’an’ı Muhammed kendisi yapmıştır. Esinlenmemiştir veya kutsal yazı

değildir. Orijinallerinden bugüne doğru geldiğini kanıtlayacak deliller yoktur.” (hristiyanturk.com/forums/topic/hrystyyanlyk-ve-yslamiyet-oedretithleri) Çekememezlik, kıskançlık böyle bir şey işte!

Cevabı bir oryantalist (John Bertin) ile verelim: "Bütün olumsuzluklarına rağmen, Müslümanların hadisleri vesikalandırma şansı, bizim Kutsal Kitabımızı vesikalandırma şansımızdan çok daha fazladır.” (Münih’teki Ocak 1998 tarihli konuşmasından.)

Misyoner ve oryantalistlerin soruları ve cevaplarımız

“Tanrı neden İsa’dan yaklaşık 600 yıl sonra, başlangıçtan beri var olan eşsiz planını değiştirip yeni bir mantıkla ortaya yeni bir din çıkartmıştır? Özellikle şeriat yani yasa, Mesih öncesine aittir. Tevrat’ta bunu rahatlıkla görebilirsiniz. Mesih’in gelişi şeriata yeni bir boyut getirmiştir. Durum bu olunca Tanrı önce şeriatı verip sonra kaldırıp tamamlayıp sonra neden yeniden İslam inancı ile yenilemiştir?”

Eşsiz planın değiştirilmesi iddiası, olaylara Hristiyan inanç merkezli bakış açısı ile varılan bir sonuçtur. Oryantalistler kendi dinlerini merkeze koyup böyle bir yorum yapabilirler ama aynı yorumu bizim kabul etmemiz veya bu çerçeve üzerinden değerlendirme yapmamızı istemeleri mümkün değildir ve mantıklı da değildir. Allah'ımızın eşsiz planı aksaksız devam etmektedir ve bu planda da bir değişiklik asla olmaz! (Fetih, 23) Yahudi şeriatı bozuldu bu doğru! Bu yanlışı İsa'nın şeriatı -kuralları- düzeltti ve eksiklik giderildi! Bu da doğru. Eksik olan, İsa şeriatının da tıpkı Musa şeriatının olduğu gibi zamanla bozulmuş olduğudur. Tevrat'ın bozulduğunu ve İsa (as) ile vahyin yeni bir boyut kazandığını kabul eden zihniyet, aynı şeyin kendi kitabının başına gelince onu düzelten, ona yeni boyut kazandıran İslam'a neden itiraz etmektedir?! Bu konuda, “İslam tüm dinlerin özüdür” isimli yazımızı özellikle tavsiye ederiz.

“Kutsal Kitap mantığı ile baktığımızda bizler Mesih’i kurtarıcı ve Rab olarak, ayrıca görünmeyen Allah’ın görüntüsü ve kelamı olarak kabul ediyoruz. Bunun dışında da biyolojik bir anlam katmadan oğlu diyoruz. Biyolojik anlam katmadan diyorum çünkü Tanrı’nın bir insanla biyolojik bir ilişkiye girmesi inancımız gereği Tanrı’ya hakaret ve küfürdür. Ancak Kur’an bizleri ve inancımızı aşağıdaki ayetlerde belirttiği gibi niteliyor. Sizce bizim inancımızda böyle bir bakış olmadığı halde her şeye gücü yeten Allah, geçmiş tarihi ve insanların ibadetlerini bilmediği için yeni gönderdiğinde böyle bir açıklama yapma gereğini mi hissediyor? Kur’an şöyle diyor; Dediler ki: "Allah çocuk edindi!" Hâşâ! O, münezzehtir! O, müstağnidir! Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nundur! Yunus/68; “Bir de: "Allah çocuk edindi." diyenleri uyarmak için.”; Keyf/4 "Rahman çocuk edindi. dediler.” Meryem/88; Böyle iken dediler ki: "Rahman çocuk edindi." Allah bundan münezzehtir. Doğrusu (o çocuk dedikleri) sadece şerefli bir takım kullardır; Enbiya/26.”

Öncelikle bu ayetler müşrikleri kasteder. Yani bilmeden bilgiçlik taşlanmaktadır! Ama bir realite var ki, zaten Hristiyanlar da bunu hissetmekte ve bu ayetleri üzerlerine almaktadırlar! Aslında Hristiyanlık literatüründe "oğul" ifadesi zaten vardır ve bunu Kur’an uydurmıştır! Yetmedi bir de Anne vardır! (Detay aşağıda verilmiştir.) Baba ise zaten var, asıl tanrı O! İsa'yı biyolojik oğul ilan eden zaten İncil'in bizzat kendisidir: İsa yiyor, uyuyor, acı duyuyor, ölüyor. O Tanrı'nın gönderdiği melek olsa kimse ona zaten zarar veremezdi. Onu insan/oğul/kelam karışımı hilkat garibesi yarı tanrı yarı kral ilan eden bizzat Hristiyanların kendisi değil midir? Eğer İsa biyolojik bir figür değilse, İsa'nın fizyolojisi, onu oluşturan elementlerin yapısı ne idi? 2000 yıllık İsa figürünü, ‘İslam tevhit inancına muhatap olunmasa idi’ böyle farklı şekilde açıklanmaya çalışılır mı idi? İsa'yı biyolojik tanrı ilan eden Kur’an değil bizzat İncil kaynaklı

Hristiyan bakış açısıdır! İsa için; "üçlü birliğin ikinci kişisi, 'Beden almış' söz, (Yuhanna1:1) Hem tanrı hem 'insan', (Kol.2:9) başlangıçta söz vardı, söz tanrıyla birlikteydi ve 'söz insan olup' aramızda yaşadı (Yuhanna 1: 14) ifadeleri bizzat sizin kitaplarınızda bulunmakta değil midir? Ayrıca bırakın oğlu, Baba (!) insanı bile yaratırken kendine benzer yarattı (Yar.1:26) diyen sizin kutsal kitabınız değil midir? Bunlar Kur'an'dan mı alıntılardır?! Ya çarmıhta bedenen ölen insanın çektiği o 'acılar' neden insanlığın kurtuluş vesilesi olmaktadır?! Bizzat ben kulaklarımla keşiş kılıklı bir misyonerden, "O bizim için öldü, acı çekti, ne mükemmel bir şey." sözlerini işitmişken hem de…!

"Tarih boyunca bilinir ki İncil'i İsa değil esinleme yolu ile O'nun yaptıklarını görenler ve O'nun kurtarış müjdesini alanlar esinleme yoluyla yazmıştır. Ancak Kur'an bize bunun aksini iddia ediyor yine soruyorum. Her şeye gücü yeten Allah geçmişte kime ne verip vermediğini bilmemekte midir? Ayetlere bakalım; "Allah o günde şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve anana olan nimetimi düşün; hani seni Cebrail ile destekledim, insanlarla hem beşikte hem de yetişkin iken konuşuyordun; sana yazı yazmayı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim." Maide/110; "Sonra onların izleri üzerinde ardarda peygamberlerimizle izledik; arkasından Meryem oğlu İsa'yı gönderdik, ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerinde bir şefkat ve merhamet yarattık. Bir de rahipliği ki, onu onlar uydurdular, Biz onu üzerlerine yazmamıştık; ancak Allah'ın rızasını aramak için yaptılar, sonra da ona hakkıyla riayet etmediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara mükâfatlarını verdik, çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır." Hadid/27."

Bir kere altını özellikle çizelim ki esinlenme ile vahiy çok farklı kavramlardır! Esinlenme, vahiy ile kıyas bile edilemez ama bu ayrı ve uzun bir konudur! 'Esinleme yani ilham/içlerine doğan ile İncil'in nasıl yazıldığını daha sonra açıklayacağız! Konumuza gelirsek; İslami bakış açısının ana kaynağı Kur'an'dır. Biz Müslümanlar İncil'i Kur'an gibi, Hz. İsa'ya indirilmiş kutsal bir kitap olarak kabul ederiz. Kur'an'da bu anlamda birçok ayet de vardır! (Al-i İmran, 3-4; Meryem, 30; Maide, 46; Hadid, 27) Ama sizler Kur'an'ın olayları bizzat sizin bakış açınıza göre, sizin inancınıza göre kabul etmesini ve yorumlamasını bekliyorsunuz. Sizler, Allah'ı sizin yaptığınız delalete şahit tutmak istiyorsunuz. Bir de bu olmayınca, -Haşa-, kınıyor, O'na iftirada bulunuyorsunuz! Ey Ehli Kitap! Tarafsız olmaya çalışın ve hangi iddianın daha tutarlı olduğuna siz karar verin: Peygamberler silsilesinde aniden bir insanın Tanrı'nın oğlu olup politeizme kayan bir inanç sistemi ile ortaya çıkması mı, yoksa Yüce yaratıcının ilk insandan itibaren 'sadece insan olan peygamberlerden elçiler seçip' hep aynı mesajı insanlara bildirmesi mi?! Ki, İslam Tanrıyı bir ve tüm peygamberleri hak kabul eden tek dindir!

"Üçlü birlikle ilgili, bizler üçlü birliği Baba Oğul ve Kutsal Ruh olarak algılarken (ki bunun açılımı kesinlikle biyolojik kavramlarla ilgili değildir) Kur'an nasıl olup ta bizlerin Baba oğul ve Anne üçlemesine inandığımızdan bahseder. Ve Allah şöyle buyurduğu zaman: "Ey Meryem oğlu İsa, sen misin o insanlara "Beni ve o anamı Allah yanında iki tanrı edinin." diyen? Maide/116."

1300'lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğundan yakınırken, "Ben kepaze oldum. Tanrı'nın sözü kepaze oldu. Tanrı İsa ve Meryem, Muhammed'e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?" (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II, s. 44) diye serzenişte bulunmaktadır! 'Tanrı İsa' yanında neden Meryem'den de papaz 'destek' beklemişti acaba?!

"Öyle bir takım Hristiyan mezhepleri türemişti ki, Allah'a ait değer ve sıfatları Yusuf Neccar'ın karısına/Meryem'e (İnciller'e göre Yusuf en-Neccar, Meryem'in İsa'yı dünyaya getirmesinden sonra onunla evlenmiş, bu evlilikten

erkek ve kız çocukları doğmuştur: Matta, 13/55; Markos, 6/3; Galatyalılar'a Mektup, 1/18-19; DİA; Yusuf en-Neccar/marangoz Yusuf maddesi) verecek kadar utanılır hareketlerde bulunmuşlardır. Meryemliler denilen mezhep sahipleri, kutsal ruh yerine Meryem Betul'u (Betul: Hz. Meryem ve Hz. Fatıma için kullanılan "iffetli ve namuslu kadın" anlamında bir sıfat) koyan yeni bir üçlemeye inanırlardı. İsa, tek tanrıya ibadete çağırdığı halde tapınmaya layık görülen şeyler de oyma ve boyalı resimler olmuştu." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 3) Zaten zamanla da "Rum Kilisesinde, halkın dininin yoğun coşkusu, Meryem'e, azizlere, tasvirlere ve kutsal emanetlere 'tapınmakla' kendine bir çıkış yolu bulmuştur." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 216) Zaten, "Ey kutsal olan bakire Meryem. Bizi kutsa ve koru" türü dualar da aynı inancın tezahüründen başka bir şey değildir! Özellikle Katolik ve Ortodoks mezheplerinde Hz. Meryem, 'Tanrının annesi' olarak ön plana çıkmaktadır. "Meryem Kültü 5. ve 6. asırda doğuda başlamış ve batıya da yerleşmiştir. Meryem'e tapınma iddiaları Katoliklerle Protestanlar arasındaki en büyük ayrışma konularından biridir." (Mevcut kaynaklara göre Hristiyanlık, s. 223, 313) İslam geldikten çok sonra ortaya çıkan Protestan mezhebinde bu inanç daha az görülmektedir. Meşhur Efes Konsili Meryem'in Theotokos/Tanrı'yı doğuran/Tanrı'nın anası olduğunu tasdik ve ilan etmiştir. (DB, IV/1, s. 793; J. de Baciocchi, Immaculée conception, Catholicisme, VIII. 570; XIV. 1128; DİA, Meryem maddesi) "431'de yapılan Efes konsilinde hazreti Meryem'e 'Tanrı doğuran' sıfatı verilmiştir. 787'de yapılan ikinci İznik konsilinde ikonlara tapmanın günah olmadığı kararı da verilmiştir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 62) Luka İncili (1/28, 30, 35, 42, 45) Hz. Meryem'in sahip olduğu üstün nitelikleri ve onun kutsallığını nakleder. 1 Kasım 1950'de Papa XII. Pie, Hz. Meryem'in öldükten sonra bedeniyle birlikte semaya kaldırıldığı dogmasını ilan etmiştir. İsa, Meryem'in karnında iken, ilah taşıyan birisi normal bir insan olamazdı zaten! Görüldüğü gibi, bir yanlış devamında birçok yanlışı getirmiştir! Ayrıca kiliseleri/evleri süsleyen Meryem ana resim/heykelleri ne anlama gelmektedir? Onlar önünde ibadet maksadı ile yapılan ritüeller neyi ifade etmektedir? Tarihte var olan "Berberaniyye" adlı tarikat Hz. Meryem'i tanrı ilan etmemiş mi idi? (İbn-i Hazm, Fisal; Elmalılı, maide 116. Ayet tefsiri) "Meryem'i ilahlaştıran tarihte Collyridiens gibi akımlar da bulunmuştur." (D. Masson, Le Coran et la revelastion Jude – o – Chetienne, I/93) İbni Teymiyye de, Said bin el-Batrik'in 'Hristiyanların haberleri' adlı eserinde, 'el-Merisiyye adlı bir mezhebin Hz. Meryem'i ilah gördüğünü' bizlere haber vermektedir. Günümüzde de bu artık açıkça belgelenmiştir. Alman asıllı bilim adamı Nureddin Steinhorst: "Hristiyanlıkta İsa'nın annesi, Allah'ın annesi ilan edilmiştir. Papalıkça ortaya konulan son kurala göre Meryem, Allah'ın annesi sıfatı ile bedeni olarak miraca çıkmıştır." (Yeni Sabah gazetesi, 23.04.1958); "Günümüzde Hristiyanlar Hz. Meryem'i bir ilah mertebesinde kabul eder, adına dua eder ve ibadet yaparlar." (Salih Akdemir, Rahip G. Basetti-Sani, A.Ü.İ.F.D., XXVII, s. 197) Papalık 1854'te 'immaculee conception' (Hz. Meryem'in asli günahtan uzak olarak yaratıldığını) ve 1950'de 'Assomption' (Hz. Meryem mucizevi şekilde meleklerce göğe yükseltildiği) inancını kabul etmiştir. "Scutari şehrinde bakire Meryem'in güzel bir heykeli vardı. Ülkenin her yerinden binlerce insan hediyelerini ona 'takdim' ederlerdi." (L. M. J. Garnett,The Woman of Turkey and their Folklore, s. 268) Aynısını Mekke'li müşrikler de putlara yapardı! "Bosna'lı Bogomillere karşı 'Papalık, birkaç kez haçlı seferi' yapmak istemişti. 'Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmayı hiçbir şekilde kabul etmiyorlar' ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı." (A. J. Evans, Through Bosnia and the Herzegovina, s. 30-31) Evet 'Papa, Meryem'e 'tapmayanlara' haçlı seferi düşünmüştü, hem de defalarca! Demek ki Meryem'e tapmamak, Papa'lığa göre İslam kadar tehlikeli bir inanç şekli idi!

Ey Hristiyan arkadaş! Meryem Ana'yı kutsal kabul etmiyorsanız Meryem resim/heykelleri nedir ve neden mabedlerde var? İsa heykelleri O'nun kutsallığının göstergesi değil midir?

"İsa gibi ışık saçan, İsa gibi cehennemden kurtaran, nur alan, başına İsa gibi taç konan, etrafını İsa gibi havarilerin sardığı, çocuklara gözüküp ilham veren, İsa ile beraber olan" bir kadının kilisede ne işi vardır? Ya aşağıdaki dualar ne anlama gelmektedir?!

Meryem Ana Dualarından bazıları şle devam edelim: “Ey Meryem'in lekesiz kalbi, sana bugünkü dualarımı, eylemlerimi ve fedakarlıklarımı ‘sunuyorum.’ Amin”; “Ey Meryem, ‘ayaklarına kapanıyorum.’ Tüm benliğimi, varlığımı ellerine ve kalbine ‘teslim ediyorum.’ Bu yeni günde, merhametli şefkatinle bende Oğlun Mesih İsa'nın hayatını ‘yarat’. Ey ‘göklerin Kraliçesi’, Amin.”; “Lekesiz Bakire, benim annem, Meryem, Ey Kraliçem ve ‘Kilise'nin Annesi’, Mesih İsa'nın egemenliğinin dünyaya gelmesi için senin kutsal görevine sadakatle iştirak etmeme izin vermeni rica ediyorum.”; “Ey Lekesiz Bakire, Adalet aynası, ‘tanrısal yardımın sevgisini bizde koru.’ Amin.”; “Her zaman bakire anne, biz günahkarlara merhamet et.”; “Ey ‘Allah'ın Aziz Annesi’, denenmede olan bizlerin yakarışlarını hor görme ve bizi her tehlikeden ‘kurtar.’ Amin.”; “Aziz Bakire Meryem, daima birlik içinde kalmaları için ‘ailelerimizi koru’ ve çocuklarımızın eğitimini ‘kutsa.’ Amin.”; “Ey şefkatli bakire Meryem, ‘sana sığınan, yardımını dileyen ve aracılığını isteyen’ hiç bir kimsenin, senin ‘yardımını görmeden geri çevrilmediğini’ hatırla. Bundan cesaret alarak sana koşuyorum. Ey Mesih İsa'nın annesi ve benim şefkatli Annem, sana geliyorum ve günahlarım yüzünden çektiğim acılarla ‘ayaklarına kapanıyorum.’ Ey kurtarıcımız Mesih'in annesi, ‘dualarımı reddetme, onları dinle ve kabul et.’ Amin.”; “Sağ ol Kraliçe, merhametli annemiz, ‘hayatımız, aşkımız ve ümidimiz sensin.’ Bizler cennetten kovulmuş olan Havva'nın evlatları, ‘sana yalvarıyoruz.’ Bu dünyada gözyaşı dökerek ve sızlanarak seni hasretle özlüyoruz. Bizim için ‘şefaatte bulunan’ annemiz, merhametli gözlerini bize çevir.” Amin; “Tanrım, bizleri, annemiz Meryem Ana ‘aracılığıyla, bu dünyada günahtan ve ebedi ölümden kurtar.’ Amin.”; “Tanrı Doğuran Bakire Kraliçe Meryem Anamız'a Dua: ‘Kutsalların Kutsalı Tanrı-doğuran’ bizi ‘kurtar.’ Ey ‘iyiliklerin sebebi’, ‘imanlıların dayanağı’, tüm ilahilere layık olan Bakire Tanrı-doğuran, sensin benim ‘hayatımın yardımcısı ve koruyucusu’, beni kendi limanına ulaştır. Ey ilahilerle övülen Tanrı-doğuran, vücudumun ağrılarına şefkatle dokun ve acılarıma ‘şifa ver.’ Bizler seni samimi ‘aracı’, yıkılmaz sağlam bir kale, ‘merhamet pınarı’ ve ‘herkesin sığınağı’ bilerek, sürekli iman ile yalvarıyoruz: ‘sürekli bizi koruyabilen sen her zaman bizlerin yardımına’ yetiş ve bizleri ‘her türlü tehlikeden kurtar.’ Ey bakire kız, sensin benim ömrümün yardımcısı ve ‘koruyucusu’ çünkü ayartılmaları bozup dağıtarak ‘şeytanların eziyetlerinden kurtarırsın’ beni. Sana daima yalvarıyorum, bozukluk getiren tutkularımdan beni kurtar. Ey bakire kız, ‘sen bizim sığınağımız, canlarımızın kurtarıcısı, sıkıntılarımız esnasında bizlere kutsal ışığınla esenlik ve huzur verensin.’ Ey Kutsal Hanımefendi, şimdi de ‘hastalıklardan ve her türlü kötülükten’ bizi kurtar.” (Hristiyan dininin Özü, s. 79-80; hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=350544) “Katoliklerin en çok söylenilen ve en üstün duaları olan Aziz merdiven duasından: Selam sana ey lütuf ile dolu Meryem, Allah senin iledir. Aziz Meryem, 'Allah annesi' bize dua et.” (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet’i kabul edişimin sebepleri, s. 28)

İslam’a göre, “Kendisinden yardım istenen, koruyan, şifa veren, yaratan, kurtaran, şifa veren, yardıma yetişen, tehlikelerden koruyan, huzur veren, sığınak olan ve kendisine yalvarılan” sadece Allah’tır. Yoksa tüm bu dualar şirk doludur ve şirk de İslam’ın dünyadan silmek istediği ilk ve en büyük günahtır! Evet, yukarıdaki dualarda, ‘tırnak içinde’ verilen terim, kavramların hepsi İslam’a göre Allah’a ait özelliklerdir ve bu özelliklerin başkalarına izafe edilmesi şirktir! Kur’an'ın ilk suresi olan Fatiha suresindeki Allah'a ait tüm özellikleri Meryem Ana'ya atfeden ve ayrıca Allah'ın sıfatlarından olan," Birr, Rahman, Mecid, Vekil, Veli, Rahim, Müheymin, Hafız, Mukit, Mani, Hamid, Şafi, Afüv, Rauf, Mümin, Fettah, Macid, Selam" gibi birçok sıfatları da üzerinde toplayan bir kadın tanrı ilan edilmiş olmuyor mu? Ki, duaların çoğunu buraya almadık zaten!

“Coredemptrice (Tanrının, insanların günahına kefaret olarak kendisini feda etmesine ortak olan), Mere de Dieu (Tanrının annesi) inanışları, diğer taraftan fiili marianisme (Meryemperestlik) ki, İslam nazarında ‘Allah'a mahsus olan tazimin ihlalini’ teşkil eder. Nihayet İslam, Arap müşriklerine çok yakın olan ve bazı doğu mezheplerinde görülen

‘Meryem'e tapmaya (Mariolatrie) karşı’ vaziyet almalıydı.” (Alman asıllı İsviçreli bir metafizikçi Frithjof Schuon, De l'Unite' transcendante des Religions, s. 38) “Katoliklere göre, "Meryem Ana’nın ‘analığı bitmemiştir’ ve ‘ebedi/sonsuz’ esenlikler sağlayan armağanları ‘garanti altına almaya devam’ etmektedir.” (Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, paragraf: 969) Günümüz Katolik inancının Meryem'e verdiği "Tanrının Annesi" (Inroduction à la Foi Catholique, s. 113) sıfatı, duaları ona yöneltme, onu “ruh ve bedeniyle” diri sayma, dünyada hazır ve icraat yapan sıfatlar verme İslam nazarında şirktir. İlah/Tanrı, ‘ibadetin kendisine yöneltildiği varlık’ demektir. Bu şartlar altında, Hristiyanların Meryem'i tanrılaştırdıkları görülmektedir. Onun heykelinin bile karşısına geçip, takdimlerde bulunmak, huşu ile eğilerek ona dua etmek ve ondan ancak Allah'ın yapabileceği şeyleri istemek, onu tanrılaştırmak, ilah seviyesine çıkarmak demektir. Kur'an nazarında tevhid, her türlü şaibeden uzak, halis ve arınmış olmak zorundadır. Dolayısı ile İslam’ın tevhid inancına göre Meryem'de Hristiyanlarca ilah kabul edilmiştir ve hâlâ edilmektedir ki, defalarca gittiğim birçok kilisede Meryem ana heykeli önünde diz çöküp dua eden Hristiyanlara defalarca rastladım! En son daha geçen yaz Taksim İstiklal caddesindeki Saint Antoine Katolik Kilisesinde 23.8.2024, sabah saat 8.10’de gözlerimle Meryem Ana heykelciği önünde diz çöküp ondan yardım isteyen birisini şahit olmuştum! Ama günümüzde putlara taptıklarının bile farkında olmayan Hristiyanların bu tevhid inancını anlamalarını beklemek de itopik olur!

Boşuna H. Rousseau, “Kabul etmek gerekir ki, halk dindarlığı putperest bir eğilime sahiptir.” (Reşit Rıza, Tefsiru’l-Menar, VII/262) dememektedir. Şimdiki Katolikler de Hz İsa gibi Meryem’inde “Dünyada hazır ve faaliyette bulunduğuna” inanıp göğe yükseldiğini kabul etmektedir. 431’deki Efes Konsilinden itibaren onu “Tanrının anası” tanırlar. (İntroduction a la foi catholique, s. 113599) "Katolik inancına göre, ‘Meryem'in, İsa ve Tanrı ile aynı özden’ geldiğine, ‘şefkati ve merhametliliğiyle de’ Tanrıya uzanan bu yolda ‘ilk sırayı’ aldığına, hiç kuşku duyulmamaktadır." (Boyer M.F. The Cult of Virgin: Offerings, Ornaments and Festivals London, s. 76) "Aynı özden gelmenin ve Tanrı anası olmanın bir ‘iman temeli olarak benimsendiği andan’ itibaren; ‘Meryem, Tanrıya tapınmada ilk sırayı almış’, cennet kraliçesi unvanına hak kazanmış bulunuyordu." (Milburn R.L.P., Early Christian Interpretations of History London, s. 93) "İsa'nın Tanrı olarak kabulü, öz birliği ilkesi nedeniyle Tanrıyı doğuranın da Tanrılığının benimsenmesi’ sonucunda, Tanrı Anası (Theotokos) kavramı ortaya çıkmıştır." (Caroll M.P., The Cult of Virgin Mary : Psychological Origins Princeton, s. 62) Collyridiens diye adlandırılan, dördüncü asırda Arabistan'da doğup sonra kaybolan bir Hristiyan cemaati, tekerlekli bir taht üzerinde Meryem'i tazim ediyor, ona pastalar takdim ediyorlardı. Tamamen kadınlara mahsus, Meryem'e ait geniş bir ibadet merasimi vardı. (Duchesne, Historie ancienne de Eglise, II. 622'den Masson, Le Coran et la revelation Judeochreteenne 193-194) Wellhausen'e göre Uzza (Venüs yıldızı), Suriyeli Hristiyanlara göre göğün kraliçesi idi. Müşrik iken Uzza'ya tapmış olanlar, Hristiyan olduktan sonra onu tanrıça Meryem şekline soktular ve Meryem'e çörek sunarak 'Uzza ibadetini Meryem ibadeti şekline dönüştürdüler. (Wellhausen, Reste Arabischen Heldentums, Leipzig, 1927'den İbn el-Kalbî, Kitab al-Asnam, Putlar Kitabı, s. 70, n. 131'de mütercimin notu) Daha 2. asırda St. İrenee, ‘Bidatlara Reddiye’ kitabında Ophites'lerin Ruhu "İlk Kadın" yahut "Yaşayanların Anası" ile karıştırarak, bunun Mesih'i doğurduğunu iddia ettiklerine dikkati çeker. Birkaç sene sonra Origene ("Yuhanna İncilinin Şerhi" adlı eserinde), özellikle ebionites muhitlerde bilinen ve İsa'nın annesini "Ruhu'l-Kudüs" ile aynı sayan bir "İbraniler İncili'ni zikreder. Aphraates nezdinde, birkaç anlama gelebilecek, şöyle tuhaf bir formül vardır: O der ki: "(Dindar) İnsan, babası olan Allah'ı ve anası olan Ruhu'l-kudüs'ü sever ve ibadet eder." (Duchesne, Historie ancienne de Eglise, I, 94'den Masson, Le Coran et la revelation Judeochreteenne 193-94) İmparator Justinien kanunlarından birinde Meryem'in imparatorluk hamiyesi olduğu kabul edilmiştir. (H. Atay, Kur’an'a Göre İman Esasları, s. 40 n. 132; Encycl. Americana, Vol, XVIII, p. 347, New York. 1957; Encyc. Britannica. Vol, XIV, p. 1000) Blachere'e göre, Kur’an'ın Meryem'in tanrılaştırılmasından bahsetmesinin sebebi, şark Hristiyanlığı tarafından Meryem'e tanınan büyük yerde aranmalıdır. (Blachere, Le Coran (Traductlon selon un essai de reclassement des Sourates), III/1133-1134, n. 77) Katolik Hristiyanlık “Meryem'e yöneltilen duaları Tanrının kabul edeceğini” ikrar

eder. “Kilise, bütünüyle Meryem'i takdise inanır ve açıkça kabul eder ki Meryem ‘ruh ve beden olarak’ dirilmiştir. Halbuki öbür ölüler hakkında, sadece dirileceklerini söyleriz. Keza ‘Hz. İsa gibi Meryem'in de dünyada hazır ve icraatta bulunan olduğu’ ifade olunur ve onun göğe çıktığı akidesi (assomption) üzerinde durulur.” (Introduction ala Foi Catholique, s. 599-600) Nitekim bugün bu bir bayram halinde kutlanır. “Meryem Ana tapınmasının dayandığı temel anlayış ‘Tanrısal Analıktır.’ Meryem'i en çok ‘kutsal’ kılan, Tanrıya annelik etmiş olması, merhametiyle insana şefaat hissini üstlenmiş olmasıdır. Meryem Ana ilahiyatı da, sadece, bu ‘Tanrısal Annelik’ sıfatı üzerine kurulmuştur. Katolik kiliselerinde Meryem Ana tapınması, ‘Tanrı gibi’ (İsa'yı da daha yüce fakat daha geride kılmış, inanan ile Tanrı arasına İsa'dan önce Meryem Ana da girmiştir.” (Pelikan J.J. The Byzantine Apologia for Icons Princeton-1990 s. 20; Dr. Kürsat Haldun Akalın, Orta çağın Hristiyanlık öğretisinde meryem ana yüceltmesi, Atatürk Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi Dergisi, sayı: 27, 2007)

"Meryem Ana tapınması, en tipik Hristiyan niteliklerini etkileyici sembollerle öne çıkartılarak bir taraftan iyilikseverlik ve merhametlilik, şefkat ve acıma hislerini galeyana getirmekte, diğer taraftan da Meryem yoluyla İsa'ya, İsa sayesinde de Tanrıya ulaşılabileceği fikri telkin edilmektedir." (Boyer M.F. The Cult of Virgin: Offerings, s. 62-63) “Meryem'in Tanrıyla aynı özden geldiği inancı yerleşmeye başlamış, Bakire doğumu nedeniyle ve Tanrının Oğlunun annesi nitelemesiyle, Meryem'in de Tanrı seviyesinde ve özünde olduğu inancına ulaşılmıştır. Artık Meryem Ana, şefkatliliği ve şefaatçılığıyla Tanrıya uzanan yolda ilk sırayı almış, İsa'ya tapınmanın da önceliğini oluşturmuştur.” (Kürsat Haldun Akalın, s. 305)

Hristiyanlar bile diğerlerini bu konuda eleştirmektedir: “Katolikler ve Ortodokslar (Ermeni Apostolik Kilisesi, Süryani Kadim kilisesi vs…) Meryem anayı adeta bir tanrıçaya dönüştürmüşlerdir. Ayinleri ve öğretilerinin merkezi neredeyse Mesih değil ama Meryem anadır. O‘nun onuruna yapılan kiliseler, hac yerleri ve bayramların sayısı İsa Mesih‘inkinden daha fazladır. Kutsal Kitap ışığında Katolik ve Ortodoks‘ların Meryem ana konusunda düşmüş oldukları beş temel yanılgı kısa olarak şunlardır…” (hristiyanturk.com, Meryem Ana’nın Kimliği ve Rolü Konusundaki Farklılık? 29. Nisan 2010) “Katolik kilisesi 1950 yılındaki bir konsülde, Meryem'le ilgili olarak bütün Katoliklerce kabul edilmesi gereken yeni bir dogma ortaya attı. Bu dogma Meryem ananın ‘yeryüzündeki yaşamı sona erince, bedeni ve canıyla' aynı Mesih gibi göğe kaldırılıp, hükmetmek amacıyla ‘Rab tarafından evrenin kraliçesi olarak yüceltilmesi' öğretisiydi (hristiyanturk.com, Meryem Ana yalnızca bir insan; CEC. s. 254) O tarihten bu yana her sene, 15 Ağustosta tüm Katolik ve Ortodokslar Meryem'in göğe alınışını kutlarlar. ‘Hristiyan Dininin Özü’ adlı kitap ‘Aziz Meryem'in göğe alınışı bir iman maddesi midir? diye sorar ve hemen ardından da yanıtlar: ‘Aziz Meryem'in göğe alınışı bir ‘iman maddesidir’, çünkü o ‘Kilise'nin yanılmaz yetkisiyle’ belirlenmiştir. Katolik ve Ortodokslar (Ermeni Apostolik, Süryani Kadim vd.) kiliseleri Meryem'e bağlılıklarında daha da ileri gidip, ‘ona özel bir ibadet, tapınış ve dua sunarak’ yanılgılarının doruğuna varırlar. Meryem'e sunmuş oldukları birçok dua da ‘ondan merhamet, yardım, günahlardan bağış dileyip, yaşamlarını onu eline teslim ettiklerini’ dile getirirler. Katoliklerce hazırlanan bir kitapçıkta Meryem'e şu dua yükseltilir: "Ey şefkatli Bakire Meryem, himayene sığınan, yardımını dileyen ve aracılığını isteyen hiç kimsenin, senin yardımını görmeden geri çevrildiğini hatırla. Bundan cesaret alarak sana koşuyorum. Ey Mesih İsa'nın Annesi ve benim şefkatli Annem, sana geliyorum ve günahlarım yüzünden çektiğin acılarla ayaklarına kapanıyorum. Ey Kurtarıcımız Mesih'in Annesi, dualarımı reddetme, onları dinle ve kabul et. Amin " (Hristiyan dininin Özü, s. 32, 79-80) Prostestanların İslam sayesinde bu eleştirilerini yaptıklarının da altını çizelim!

Bilimsel ayetleri kabul etmeyen Hristiyan sitesine reddiye

"Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış" (Zariyat Suresi, 7) Ayete bakalım. Zariyat 7- "Yollara sahip göğe andolsun ki, (elmalılı)"Görüldüğü gibi Kur'an'daki bu ayet bilimsel verilere yaklaştırmak/uydurmak uğruna "yollar" ya da benzeri anlamdaki kelime, "yörünge" diye çevrilmiştir!!! Bir de şu ayetler: "Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor" (Enbiya Suresi, 33) "14:33- Sürekli olarak yörüngelerinde hareket eden ay ve güneşi, geceyi ve gündüzü sizin emrinize verdi" İlk önce çok çok önemli olan bir şey dikkatimizi çekiyor bu ifade sayesinde Kur'an'ın ne demeğe çalıştığına dair önemli bir ipucunu yakalıyoruz. Güneş-ay bunlar "yörüngelerinde yüzüyor" peki ya neden dünyadan bahsedilmiyor?!? Eğer Kur'an dünyadan bahsetseydi gerçekten bu ayet bir mucize olurdu! Ama tabi ki Kur'an'ın hiçbir yerinde "dünya yörüngesinde hareket ediyor" diye bir bilgi yoktur."

Gündüz gece (Enbiya, 33) nerede gerçekleşir? Dünyamızda değil mi? İşte aradığın dünya! Yoksa gündüz gece ile ay ve günesin ne bağlantısı var ki, aynı fiile (yüzmek) bağlanmış olsunlar? Gece gündüzün yörüngesi olmaz; Gece gündüzün meydana geldiği dünyanın ve ay ile güneşin yörüngesi vardır. Ayrıca, 1400 sene önce güneş ve ayın yörüngesinin olduğunu haber veren Kur'an'ın bu ayeti, sadece dünyanın yörüngesinin olduğunu haber vermese bile neden mucize olmasın? Ki haber de veriyor zaten! Ayrıca aslında bu bir itiraf değil midir? Bilimsellik illa ki Hristiyanların istedikleri olunca mı mucize olarak kabul edilecektir? Onlara bu yetkiyi kim vermiştir ve bu ne kibirdir böyle? Peki, yörünge nedir? Evrimci ve İslam karşıtı bir site olan 'evrim ağacı' adlı sitenin 25 Ağustos 2020 tarihli yazısından yörüngenin tanımını alalım: "Yörünge, uzayda bir cismin başka bir cisim etrafında düzenli olarak izlediği 'yola' denir." Yani, gökcisimlerinin 'yoluna yörünge' denir. Artık meselenin detaylarını Hristiyanlar ile ateistler kendi aralarında hallederler!

Yasin suresi 38-40. ayetlerle ilgili diğer iddiaları ise, 'Kur'an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler' adlı yazımızda ele alıp cevapladık! Oryantalistler daha sonra da Kur'an'daki tıpla ilgili ayetlerden hareketle peygamberimizin bunları eski 'Yunan, Hint, İngiliz ve Süryani' kaynaklardan elde ettiğini ileri sürerler. Ümmi olan, okuma yazma bilmeyen (Bu konuyu 'Ümmi peygamber' adlı yazımızda ele aldık) Efendimizi Hipokrat ile tıp ilminde yarıştırmada bir beis görmeyen oryantalistler, Kur'an'daki bilimsel olarak reddedilemeyecek olan ve o zamanın şartlarında bilinmesine imkan olmayan şeylerin Kur'an'da olmasına itiraz edemeyince Efendimizin bu bilgilere yukarıda saydığımız kaynaklardan ulaşabileceğini ileri sürerler ve buna delil olarak da yine bir oryantalist kaynakları gösterip Efendimizi Kur'an'ı yazarı olduğu iddia ederler. Önce Efendimize iftira dolu eserler yazdırtıp, sonra bunları delil gösterip Efendimizin Kur'an'ı yazdığı iftirası ile O'nu karalama çalışan oryantalistlerin kendi kutsal kitaplarının insan yazması olduğu için ilahi olan tek hak kitaba karşı bu düşmanlık, çekememezlik ve kıskançlıkları anlaşılabilir olsa da, hem polis, hem hâkim, hem yargıç olma hakkını onlara kimin verdiği sorusu üzerinde epey düşünülmelidir ki cevap için 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımıza bakılabilir.

"Hristiyanforum sitesinin bir iddiası da, Kur'an-ı Kerim'in Tevrat, Zebur ve İncil'in değişmediğine tanıklık ettiği yönündedir."

Yıllardır bu iddiaları gerek kitaplarında (John Gilchrist, Kur'an ile kutsal kitap arasında karşılaştırmalı bir inceleme, s. 53; Tanrı'ya gerçekten teslim olmanın vakti, Yalova'nın şahitlerinin yayını, s.18, 19, 30) gerek Internet sitelerinden (İsamesih, müjde, Hristiyanforum vb.) tekrarlayıp duran Hristiyanlar madem Kur'an'ı kaynak kabul ediyorlar, o zaman Müslüman olsunlar. Hayır, kabul etmiyorlarsa ondan delil getirmeleri mantıkla bağdaşmaz!

Peki, gerçek nedir? Kur'an, İncil, Tevrat ve Zebur'un 'bozulmamış' asıllarına inanmamızı ve onları asla reddetmememizi bizden ister. Ama şu anki kitaplar ise tahrif edilmiş, bozulmuştur! 'Allah'ın sözü değişmez' ayetini kendilerine delil olarak kullanmak ister misyonerler ki, bu konu 'Kur'an'da çelişki yoktur.' adlı yazımızda 'Nesh konusu' başlığı altında ele alınıp açıklanmıştır ve ayetin kastettiği ile onların anlattığı asla aynı değildir! Diğer iddialar ve cevaplar için, 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca misyoner/oryantalistlerin verdikleri ayetlerden Tevrat ve İncil'in bozulmadığı anlamı çıkmaz, çünkü iddialarının aksine bozulduklarına dair Kur'an'da birçok ayet vardır. (Bakara, 75, 88-89, 100, 116, 120; Nisa, 46, 171, 155; Ali İmran, 70-71, 78; Nisa, 156, 171; Maide, 15, 18, 51, 64, 72,-73, 75 82; Beyyine, 6; Tevbe, 30-31, 34; Kehf, 4-5) Aslında onların verdikleri ayetlerin yarısının da iddia ettikleri konu ile hiç alakası yoktur. (Mesela 16:43, 21:7, 5:44, 5:66, 5:72, 9:31) Maide 43. ayet: "İçinde Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde, seni nasıl hakem kılıyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar, inanmış değildir." Ayet neden inmiştir? Yahudiler zina edenlerle ilgili peygamberimize gelip, 'aramızda hükmet' derler. Peygamberimizde Tevrat'ta olan recm hükmünü onlara açıklayınca, işlerine gelmeyen bu hükmü reddedip geri dönerler. (Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri, V/2342-2343; Kur'an Yolu Tefsiri, II/277) Evet, gerçek Tevrat yanlarındaysa, Efendimizi neden hakem kılıyorlar? Ellerindeki Tevrat'a gerçekse niye güvenmiyorlar? İnandıkları ve ellerinde bulunan Tevrat'a göre onlar hakkında hüküm vermesi de işlerine gelmiyor ve sonunda Yahudiler çekip gidiyorlar.Gerçek şu ki, "Kim İslam'dan başka bir dine yönelirse, onunki kabul edilmeyecektir ve o, ahirette de kaybedenlerden olacaktır." (Ali İmran, 85) "Ehl-i kitaba bir şey sormayınız. Çünkü onlar, sapıtmış oldukları için sizi hidayete eriştiremezler. Eğer siz böyle yaparsanız, ya batıl sözü doğrular, ya da doğru bir sözü yalanlamış olursunuz. Allah'a yemin olsun ki, eğer Musa bile hayatta olsaydı, o'nun bile bana uymaktan başka yapacağı bir şey yoktur." (Ahmed bin Hanbel, Müsned, III/338; İbni Kesir Tefsirin Kur'an-il Azim, I/386; Suyuti, Dürrü'l-Mensur, II/85; Alusi, Ruhu'l Meani III/210) Kur'an ile İncil'in farkları: Hristiyanlıkta teslis akidesi olduğu halde İslam'da tevhid akidesi vardır. İslam bütün semavi dinleri ve peygamberleri içine alır; Hristiyanlık ise yalnız Kitab-ı Mukaddes'i hak bilir ve Kur'an-ı Kerim'i vahye dayalı bir kitap olarak kabul etmez. Hristiyanlık, insanın doğuştan günahkar olduğunu ve bu sebeple temizlenmesi için vaftiz edilmesi gerektiğini savunur; İslam ise, bütün insanların günahsız doğduğunu ve hiç kimsenin bir başkasının günahını yüklenmeyeceğinin altını çizer. Hristiyanlıkta papaz ve rahiplerin günah çıkarmak ve affetmek yetkisi vardır; İslamiyet'te ise günahlar yalnız Allah tarafından bağışlanır. Hristiyanlıkta Hz. İsa'nın sözleri Allah kelâmı olarak telakki edilir; İslamiyet'te ise, ilahi emirler vahiy yoluyla Cebrail vasıtasıyla bildirilir. Efendimizin sözlerine ise 'hadis' denir ve Kur'an'daki ayetlerden ayrıdır! Bu konuda 'Hadis müdafaası' adlı yazımıza da bakılabilir. Hristiyanlara göre İsa (a.s) çarmıha gerilmiştir. İslam'a göre ise, Allah onu kendi katına yükseltmiştir. (Ahmet güç, Şamil İslam ansiklopedisi)

"İncil'de Hz Muhammed'in geleceğinden bahsediliyor mu? Eğer tanrı böyle bir peygamberin geleceğini bildirmek isteseydi, tek bir ya da iki yerde zor anlaşılan ipuçları vermekle kalmazdı."

E bozmasa idiniz pek çok ipuçları zaten vardı, olanı da (Parakletos) siz kabul etmiyorsunuz! Ayrıca söylemlerinde ilginç bir iddia da yer alıyor, diyorlar ki: "İncil'in ve önceki peygamberlerin bildirdiği gibi, tanrı İsa Mesih aracılığıyla bütün insanlar için tam bir kurtuluş sağladı." Bu cümlelerine ispat olarak ise yine kendi elleri ile yazdıkları kitaptan (İbraniler 1:1-8, vahiy 22:18) delil getiriyorlar. Tabii ki böyle bir ilmi bir metot olmaz. İncil diyor ki; Tanrı İsa'dır, delil ne peki? İncil! Ayrıca, Kitab-ı Mukaddes'te İbraniler 1. ayet (Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi.) iddialarına delil teşkil etmez çünkü orada Yaratıcının birçok peygamber gönderdiğinden bahsedilmektedir. Bu ayet, İsa'nın oğul olduğunun eski peygamberlerce bildirildiğinden bahsetmez. Hatta 2. ayet (bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi oğlu'yla bize

seslenmiştir.) ise, önceden peygamber gönderen tanrıdan bahsederken birden "peygamber" yerine oğul gönderdiğinden bahseder ki, aslında yukarıda ‘tanrının sözünde değişme olmaz’ ayetini kabul ediyorlarsa bu misyonerler, bu ‘çizgiden sapmanın’ tam bir çelişki olduğunu itiraf etmeleri gerekir! Tanrı yarattığı kullarına peygamber gönderiyor, sonra yine peygamber sonra yine... Ve yine sonra bir anda "oğul!" gönderiyor. Ama İslam ne diyor, Allah hep peygamber göndermiştir ve Hz. Adem de, İsa’da, Muhammed’de "peygamber’dir! Vahiy 18. ayet ise tamamen saptırmacadan ibarettir: "Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır." Bir, bu ayette eski peygamberlerden ve onların İsa’nın oğul olduğundan bahsetmez. İki, "Her kim bu sözlere bir şey katarsa" diye başlayan bu ayet ve devamını, kitabı elleri ile değiştirenlerin dikkatlice tekrar tekrar okumalarını tavsiye ediyoruz! Gelelim paraklit (parakletos) kelimesinin ‘Kutsal Ruh/Cebrail’ anlamına geldiğini iddia eden misyoner sitesinin iddiasının cevabına: Hristiyan iken Müslüman olan Maurice Bucaille, "Burada öne sürülen insanlara bildirme işi hiçbir surette Kutsal Ruh'un (Cebrail’in) işlerinden olan bir ilhamdan ibaret değildir. Aksine kendisini belirleyen yunanca kelimedeki ‘yayma’ kavramı sebebiyle, onun açıkça maddi bir niteliği vardır. Şu halde, yunanca 'Akouo' ve 'Laleo' fiilleri bir takım maddi işleri ifade ederler ve bu fiiller ancak işitme ve konuşma organlarına sahip bir varlıkla ilgili olabilir. Dolayısıyla bu fiilleri Kutsal Ruh'a (Cebrail’e) uygulamak mümkün değildir. Öyleyse Yuhanna'nın ‘paraklit'inde Hz. İsa gibi işitme ve konuşma melekesi olan bir insan görmek, mantığın götürdüğü bir sonuç sayılmalıdır ve Yunanca metin bu melekeleri kesin olarak gerektirmektedir. Demek ki; Hz. İsa, kendisinden sonra Allah’ın yeryüzüne bir başka insan göndereceğini ve onun rolünün, tek bir cümleyle söylemek gerekirse “Allah’ın kelamını işiten ve onun mesajını insanlara tebliğ eden bir peygamberlik” olacağını haber vermektedir. Şimdi elimizde mevcut metinde bulunan Kutsal Ruh kelimeleri tamamen kasıtlı olarak sonradan yazılmış bir ilaveden ileri gelmektedir. İlavenin gayesi Hz. İsa’dan sonra bir peygamberin geleceğini haber veren bir parçanın ilk anlamını değiştirmektir. Çünkü buna inanmak, Hz. İsa’nın son peygamber olmasını isteyen gelişme halindeki Hristiyan cemaatleriyle çelişkiler ortaya çıkarıyordu." (M. Bucaille, la Bible le Coran et la Science, s. 108-109) Prof. Abdulahad Davud da paraklit kelimesinin anlamını etimolojik olarak şöyle açıklamaktadır: "Paraklit kelimesi 'periqlytos' kelimesinin bozulmuş şeklidir. 'Periqlytos' gerek etimolojik, gerekse lügat anlamı itibariyle 'şanı yüce, övülmeye layık olan' demektir. Bu hususla ilgili şahidim Alexandre'nin 'Dictionnaire Grec Français' isimli eseri olup kelimeyi şöyle açıklar: 'Bu birleşik isim 'peri' ön eki ile 'övmek' kökünden türeyen ' kleotis' kelimesinden mürekkeptir. Bu kelime Arapça’da en meşhur, en çok öven, şanı en yüce olan 'Ahmet' kelimesinin tam karşılığıdır. Burada halledilmesi gereken tek mesele, Hz. İsa tarafından kullanılan bu ismin Arami dilindeki aslını bulmaktır." (Abdülahad Davud, Muhammad in the Bible, s. 198-223, 287-288)

“Kur’an Maide suresi 110. Ayette, Allah’ın Hz. İsa’ya Tevrat’ı öğrettiği yazar. Hz. İsa’ya öğretilen bu Tevrat, o dönemdeki Yahudilerin elinde bulunan Tevrat’tan farklı mıydı? Eğer Hz. İsa’nın öğrendiği Tevrat ve Yahudilerin elindeki Tevrat farklı olsaydı bu durum bir tarihsel belgeye yansımaz mıydı veya Hristiyanlar ve Yahudiler arasında bu farklılıktan kaynaklanan bir ihtilaf meydana gelmez miydi? Oysa Hristiyanlar Yahudiler ile aynı Tevrat’ı kullandıklarını ısrarla belirtiyorlar.”

Tevrat farklı olmasa yani bozulmuş olmasa neden Allah yeniden ilahi kitap (İncil) göndersin? Tarihsel belge isteyenlerden hangisi, her ikisi de değiştirildiği halde bu gerçeği kabul etmektedir? Ayrıca aynı Tevrat inandıklarını söyleseler de, aslında İncil’in -Ahdi Cedid'in- Tevrat’ı -Ahdi Atik'i- kaldırdığını da söyleyenler kendileridir! Yani aralarında farklılık günümüzde dahi vardır ve bu farklılığı ‘Tevrat’ın hükmünü İncil kaldırmıştır’ diyerek ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar. Gerçekte İsa’ya öğretilen Tevrat ise, ‘bozulmayan asıl Tevrat’ hükümleridir. Zaten İncil, bozulan Tevrat’ın eksiğini tamamlamak için gönderilmiştir.

Aslını öğrenen İsa (as) gerçek Tevrat (İman, ibadet, toplumsal kurallarla ilgili ayetler içerirdi) ile İncil'i (Ahlak ile ilgili ayetleri içerirdi) birleştirip insanlara anlatmakla görevli idi. Zaten Maide 110. ayet, İsa peygambere Tevrat ve İncil'le beraber 'hikmetin' de öğretildiğini ifade etmektedir. Aynı hikmet Davud'a (Bakara, 251; Sad, 20); İbrahim'e (Nisa, 54); Muhammed'e (Cuma, 2; Bakara, 151; Ali İmran, 164) kısaca tüm peygamberlere (Ali İmran, 81) de öğretilmişti! İsa Peygamber tam anlamı ile bir manevi eğitimden geçmiş bir peygamberdi. O, hikmeti de kapsayan ve Tevrat ve İncil'i de içine alan geniş bir eğitimden geçmişti. "Rabbimiz İsa'ya verdiği İncil ile daha önce gönderdiği ve İsrail oğullarının bozup tahrif ettikleri Tevrat'ın aslını da ortaya koyuyordu. Çünkü kitaplar ve peygamberler birbirlerini 'tasdik ederek' geliyorlardı." (Ali Küçük, Besairu'l-Kur'an, Maide 110. ayet tefsiri) Detay, 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı aşağıdaki yazımızdadır.

"Hz Musa kendi kavminden olanla diğerinin kavgasına mülaki oluyor ve adamı bir tokatta istemeden de olsa öldürüyor. Sonra esas edepsizin kendi adamı olduğunu öğreniyor ve af diliyor. Bu olay sonrasında müritleri ona haber gönderiyor ve hemen kaçmasını, arandığını söylüyorlar. Ve Musa şöyle diyor Allah'ım bana yardım et, bu zalimler beni bulamasın. Aslında olayın aslına bakarsak kim zalim! İstemeden de olsa bir ölü var ortada. Bu durumda onu yakalamak isteyenler mi zalim?"

İddiada doğru olan nerede ise bir tane gerçek bilgi yok! Öncelikle, olay esnasında Hz. Musa'nın peygamber olmadığını hatırlatalım. (Fahruddin er-Razi, Tefsir-i Kebir, Mefatihu'l-Gayb, XVII/490-492; DV, Kur'an Yolu Tefsiri, IV/219) O'na haber veren de müridi veya ona inanan biri değil kendi soyundan olan bir İsrailoğlu idi. Bahsedilen ayetin meali ise şöyledir: "Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim; beni bağışla!" (Kasas, 16) Yani iddia edildiği gibi Hz. Musa karşı tarafı değil, bizzat kendi nefsini kötülemekte, hata yaptığını kabul etmektedir. Gelelim olaya: Yahudilere birçok zülüm yapan firavunun emrindeki bir memur olan bu adam, Beni İsrail'den birisiyle kavga ediyordu ve onun canına kıymak niyetindeydi. Musa mazlum görünümündeki o kişiye sahip çıkmak niyeti ile kavgaya karışır. Ayette "feveqzehû" kelimesi geçmektedir. "veqz", parmak uçları ile itmek demektir. Bu itmenin bütün avuçla olduğu da söylenmiştir. Bazıları "veqz"in, önden, döşten itmek, "leqz"in de sırttan itmek olduğunu söylemişlerdir. Yani Hz. Musa, kaza ile bu şekilde o adamın ölümüne neden olmuştur. (Fahruddin er-Razi, XVII/490)

"Firavun Ahenaton Hz İbrahim mi?"

Yahudi kökenli iki Fransız bilim adamı Roger ve Messod Sabbah sadece Yahudi kaynaklarından hareketle İslami kaynaklara bakmadan ileri sürdükleri bu görüş sadece kendilerini bağlar. Çalışmalarında ulaştıkları sonuçlarla firavun Ahenaton'un hayatı hakkında farklı kaynaklardaki bilgiler arasında tutarsızlıklar da bulunmaktadır. Mesela, firavunun yaşı, çocuklarının sayısı, bedensel özürlü olup olmaması, eşi Nefertiti'nin kız/erkek çocuk sayısı veya çocuğu olup olmaması gibi birçok çelişki örnek olarak verilebilir. İslami kaynaklarla taban tabana zıt olan ve tek taraflı yapılan çalışmalar yanlı ve sübjektif ilan edilmeye mahkumdur. İslami kaynaklar Hz. İbrahim'in yaşlılığında çocuk sahibi olduğunu bildirir. Fransız bilim adamlarına göre ise, 17 yıl krallıktan sonra firavun ölür. Yaşlı iken Kâbe'yi yapan İbrahim rivayetlerine zıt olan bu iddiada, İbrahim olduğu ileri sürülen firavun Ahenaton genç yaşta ölmüş/öldürülmüştür! Ayrıca, 'Yahudiler yukarı Nil nehrine de göz koydukları için, kendi ülke sınırlarını genişletmek amacı ile bu çalışmaları ortaya atmışlardır' şeklinde yorumlarda bulunmaktadır ki, tarihi geçmişten hareketle bugün Filistin'de hak iddia eden İsrail'in böyle planlarının olması ve amacın siyasi hedefleri gözetmesi gerçeği asla göz ardı edilmemelidir! Zaten Hz. İbrahim'in Urfa'da ikamet ettiği de ispatlanmıştır! "Hz. İbrahim Harran'a Ur kentinden gelmiştir. Buna dair yer alan bilgilerde Doğu ve Batı kaynakları adeta ittifak içindedir." (Ahmet Gündüz, İbrahim (as) ve Ailesinin Urfa ile Olan Bağlantısı, 2022, 6 (1): s. 265-293)

“En’am/6: 104: "(doğrusu) size rabbiniz tarafından basiretler (idrak kabiliyeti) verilmiştir. Artık kim hakkı görürse faydası kendisine, kim de kör olursa zararı kendinedir. Ben üzerinize bekçi değilim." bu ifadede de, “rab” ve “bekçi” olarak iki özne bulunmaktadır. “ben bekçiniz değilim” diyen herhalde Muhammed’dir, Allah değil.”

"Ve ben tutup da sizin elinizden yok buraya gideceksiniz diye zorlayıcı değilim diyor Allah (cc) " (Mahmut Toptaş, Kur’an-ı kerim Şifa tefsiri, III/111) "Müşrikler Allah'ın koruma ve himaye için verdiği ve gösterdiği basiretlere körlük etmiş, Allah'ın muhafaza ve korumasına tenezzül etmemiş ve çekinmişlerdir. Bu hususta sorumluluk kendilerine aittir. Basiret körlüğü eden kimselere kendi "ene"si, yani benliği/egosu, bizzat muhafız olmadığı gibi, yüce yaratıcı da onlara hafîz (koruyucu) şerefli ismiyle muamele etmez. İşte bizim anladığımıza göre Allah’u Teâlâ'nın gönderdiği basiretlere körlük ve hakkına nankörlük eden kafirlere, müşriklere karşı "kim körlük ederse ben size bekçi değilim." buyurması bu mana iledir. Ayette "sizin Rabbiniz" (Üçüncü şahıstan) mütekellimine (birinci şahsa) iltifat (dönüş) vardır." (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak dini Kur’an dili) ‘İltifat sanatı’ için, ‘Kur’an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri’ adlı yazımıza ve ‘Ateistlere cevaplar’ adlı yazımızdaki ‘Hud, 2. ayet’ hakkındaki soruya verilen cevaba bakılabilir. Türkçeye bekçi olarak aktarılan “hafîz” kelimesinin aslı “h-f-z” kökünden türemiştir. Hfz, “korumak” anlamına gelir. Yani ‘Hafîz’ kelimesinin asıl anlamı “koruyan” demektir. Zaten Elmalılı Hamdi Yazır, Ömer Nasuhi Bilmen, Ali Bulaç gibi âlimler de meallerinde bu kelimeyi “gözetleyici ve muhafız” ve Ahmet Tekin, Bahaeddin Sağlam, Ahmet Tekin, İlyas Yorulmaz, Kadri Çelik, Mahmut Özdemir, Mustafa Çavdar, Mustafa İslamoğlu, Süleymaniye Vakfı ise “koruyucu” olarak çevirmişlerdir. Allah (cc) bu ayette, “Size kitap gönderdim, açıklayıcı ve yol gösterici peygamber gönderdim, iyiyi kötüden ayıran akıl ve vicdan verdim, cennetteki nimetleri açıkladım, cehennem azabı ile uyardım, bundan sonra sizi iyilik yaparken alıkoymadığım gibi kötülük yaparken de engellemeyeceğim, iyi olup cennete, kötü olup cehenneme gidecek olan sizsiniz” buyurmaktadır. Zaten 3 ayet sonra, 107. ayette de bizzat Hz. Muhammed’e ben onların muhafızı olmadığım gibi ey Muhammed sende ”onlara hafız-koruyucu ve vekil değilsin” buyurulmaktadır. Yani -haşa- Muhammed Kur’an’ı yazdı iftirasını atmak isteyenlere cevap 3 ayet sonra gelmekte ve Allah bizzat Muhammed’e “Sen de muhafız değilsin” buyurmaktadır. Hidayet gönül işidir. İsteyen, talep eden ve o yola kendi arzusu ile girene verilen bir lütuftur. Bu konuyu tamamlayan konular için ‘Kaza kader’ ve ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ başlıklı yazılara da bakılabilir. Bu soru ile aslında verilmek istenen, ‘Kur’an’ı Muhammed yazdı’ iddiasının cevabına da ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

“Hz. İsa Allah katına yükseldikten ve vazettiği din bozulduktan tam 600 sene sonra Kur’an indirildiyse, Allah (haşa) insanların 600 sene boyunca kendisinden uzak ve karanlıkta kalmasına izin vermiş olmaz mı?”

Vahiy ulaşıp da unutulduğu yerlerde yaşayanlar, ‘tek ve bir olan yaratıcıya ve ahirete inanmak ve ahlak üzere yaşamakla’ (Bakara, 62) sorumludurlar. (Bu konuda, ‘Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap’ adlı yazımızdaki ‘Hristiyanlar cennete girebilecek mi?’ başlıklı soruya verdiğimiz cevaba da bakılabilir.) “Sonra da sana, ‘Tevhid önderi olan ve putperestler arasında yer almamış bulunan İbrahim’in dinine uy’ diye vahyettik.” (Nahl, 123) Bu sebeple haniflik, İslam dini hakkında da kullanılmış ve samimi, ihlaslı her Müslüman’a ‘hanif’ vasfı verilmiştir. Nitekim Peygamber Efendimiz, “Ben, hoşgörülü hanif dini ile gönderildim.” buyurmuştur. (Ahmed, V/266) Özelde Arabistan yarımadası için örnek verecek olursak; Hak dinin özü, Hz. Muhammed dönemine dek devam etmiştir. Efendimiz dönemde İbrahim din üzere yaşayan insanlar hâlâ vardı ve onlara ‘hanif’ deniyordu. Cahiliye döneminde her türlü sapıklıktan ve putperestlikten yüz çevirip Hakk’a yönelen, Hz. İbrahim’in dinine bağlı kalarak yalnız bir olan

Allah'a inanan bu kişiler ahlak üzere yaşamakta idiler. Daha detaylandıracak olursak; Hz. İbrahim'in dinine "haniflik" denilmektedir. Hanif kelimesi lügatte, 'eğriliği bırakıp doğruya giden, istikamet üzere bulunan, başka dinlerden, batıl inançlardan kaçıp yalnız bir olan Allah'a iman eden', 'muvahhid' anlamlarına gelir. Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur: Onlar, "Yahudi veya Hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. Sen de şöyle de: "Hayır! Biz, Hanif olan İbrahim'in dinine uyarız. O, müşriklerden değildi." (Bakara, 135) "İbrahim ne bir Yahudi ne de bir Hristiyandı. Fakat o, Allah'ı bir tanıyan dosdoğru (hanif) bir Müslüman idi ve müşriklerden de değildi." (Al-i İmran, 67) Görüldüğü gibi Efendimiz de bu öz üzerinden, Hz. Adem'den gelen dini ('İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir) insanlığa tebliğ etmiştir. Varaka bin Nevfel, Abdullah bin Cahş, Osman bin Huveyris, Zeyd bin Amr, Kuss bin Saide gibi zatlar o dönemki haniflerden bazılarıdır. Hanifler; cansız, dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmeyen putların önünde eğilmeyi, onlara yalvarmayı çirkin sayarlardı: "Peygamber Efendimiz nübüvvetten önce, Beldah'ın aşağı kısmında bulunduğu bir sırada oradakiler tarafından bir sofraya davet edildi. Sofrada Zeyd bin Amr bin Nüfeyl'de bulunuyordu. Alemlerin Efendisi'ne et ikram edildi. Fahr-i kainat efendimiz bu yemekten yemediği gibi Zeyd de yemekten kaçındı. Zeyd, etten yememesinin sebebini şöyle izah etti: Ben sizin putlarınız adına kestiğiniz etten yemem. Ben sadece Allah'ın ismi zikredilerek kesilenden yerim. Zeyd, Kureyş kabilesinin, hayvanlarını putlar adına kesmelerini ayıplar ve şöyle derdi: "Koyunu Allah yarattı. Onun için gökten yağmur indirdi, yerden de nebat bitirdi. Ama siz onu Allah'ın ismini zikretmeden kesiyorsunuz!" (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 24; Zebaih, 16) "Zeyd bin Amr, Varaka bin Nevfel'i de yanına alarak, hakiki dini sorup ona uymak üzere Şam'a gitti. Orada bir Yahudi alime rastladı. Onda aradığını bulamadı. Zeyd onun yanından çıkınca Hristiyan âlimlerinden biriyle karşılaştı, onunla da anlaşamadı. Dışarı çıkınca ellerini kaldırıp: Allah'ım, seni şahit kılıyorum, ben İbrahim'in dini üzereyim! dedi." (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 24) Zeyd, diri diri toprağa gömülecek kızları (kurtarıp) hayatını bağışlardı. Kızını öldürmek isteyen adama: 'Onu öldürme, onun külfetini ben üzerime alıyorum' der ve kızı alırdı. Kız büyüyüp serpilince babasına: 'Dilersen onu sana teslim edeyim, dilersen ihtiyaçlarını görmeye devam edeyim.' derdi." (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 24)

"İsa neden babasız yaratıldı, İbrahim değil, Musa değil, Davut değil ya da inandığınız Hz. Muhammed değil de neden İsa. Allah insanları yanıltıp, milyonlarca insanın cehenneme gitmesi için mi, onu babasız yaratıp, zavallıların kafasını karıştırdı. Sorunun cevabını bil derken mantıklı bir açıklama yapmanı bekliyorum sadece."

Önce şunu belirtelim, eğer İbrahim olsa idi neden İbrahim, Musa olsa neden Musa diyeceğiniz için Rabbimiz en doğrusunu bilir, İsa 'peygamberimizi' babasız yaratmıştır. Gelelim sorunuza. Her peygamberin mucizesi vardır. O mucizeler onların peygamber olduklarının delilidir. Yoksa mucizelere bakıp peygambere ilahi vasıflar yüklersek, kuşu gösteren parmağı görünce kuşa değil parmağa takılmak gibi mantıksız sonuçlara ulaşabiliriz. Araçları amaç edinmek sadece hedeften sapmakla sonuçlanır. İşte son örnek Hristiyanlık! Aynı mantığı Hz. Adem için kullanırsak, O sadece babasız değil hem anne hem babasız yaratılmıştır ve sizler de buna iman edersiniz! Onu ne yapacaksınız? Babasıza 'tanrının oğlu' diyen sizler, anne babasız yaratılanı direkt ilah ilan etmez misiniz veya hâlâ neden etmediniz? Hz. Adem'in suçu ne idi? O neden ilahi vasıfla nitelendirilmedi de bir de aksine, ilk günah gibi Hristiyanlıktaki vaftizsiz silinmez suçun ilk temsilcisi ilan edildi? Başa dönersek, mucizenin amacı vasıtanın ilahi mesaj ile geldiğini ispat etmektir, yoksa bizzat mucizeyi gösterenin ilah olduğuna işaret etmek değildir. "Bu olayı insanlara gücümüzü kanıtlayan bir mucize olarak sunmak istiyoruz." (Meryem, 21) ayetinden kastedilen de budur! Allah bu mucize ile kendisine ulaşılmasını istiyor, siz ise vasıtaya takılıp kalıyor hatta onu ilah seviyesine çıkarıyorsunuz! Şunu da unutmayalım ki, 325 yılındaki İznik konsülüne dek İsa'yı tanrının oğlu kabul etmeyen mezhep ve İnciller de vardı ve hâlâ günümüzde de bulunmaktadır! Başta Üniteryen kilisesi, Amerika'daki "Üçleme

karşıtları" adlı birlik ve The worldwide Church of God ki bu kilisenin kurucusu Herbert W. Armstrong, üçleme inancının putperest kültürlerin etkisiyle ortaya çıkan bir batıl inanç olduğunu savunmaktadır! Ayrıca Kuzey Amerika'da 19. yüzyılda doğan "Seventh Day Adventist" hareketi de üçlemeyi reddetmektedir! Gelelim Kitabı Mukaddes'ten delillere: Bizzat İncil'de Hz. İsa'nın tanrıya dua ettiğine dair örnekler vardır: "Biraz ileriye giderek yüzüstü yere kapandı, duaya koyuldu." (Matta, 26/39) "Halka çimenlerin üzerine oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe dikerek şükran duasını yaptı." (Matta, 14/19) "Halkı salıverdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı." (Matta, 14/23) "Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı." (Markos, 1/35) "Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı." (Markos, 6/46) "İsa öğrencilerine, "ben dua ederken siz burada oturun" dedi." (Markos, 14/32) "O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Allah'a dua ederek geçirdi." (Luka, 6/12) "İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri ona, "öğretmen" dedi, "Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret." (Luka, 11/1) "Ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir." (Luka, 22/32) Ayrıca Kitab-ı Mukaddes'te tek tanrıya işaret eden ayetler de 'hâlâ' vardır: Tesniye (4-39): "Yukarıda göklerde ve aşağıda yerde rab, o Allah'tır, başka yoktur." Tesniye (6-4): "Dinle ey İsrail: Allah'ınız rab, bir olan rabdir." Tesniye (32-39): "Şimdi görün ki, ben O'yum, katımda ilah yoktur" I. Samuel (2-2): " Senden başka ilah yoktur." I. Krallar (8-60): "Rab, Allah olan odur, Ondan başka yoktur." İsafa (45-5,6): "Rab benim ve başkası yoktur, benden başka Allah yoktur." Markos: (29-30): "En önemlisi şudur: 'Dinle, ey İsrail! Allah'ımız olan Rab tek Rab'dır. Allah'ın olan rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle sev." Markos (17-18): "İyi olan tek biri var, o da Allah'tır." Markos (9-32): "İsa ona dedi. "Allah'ımız bir olan rab'dir." Yazıcı ona dedi: "Çok iyi öğretmen, hakikat üzere dedin ki, o birdir; o'ndan başkası yoktur." Galatyalılara mektup (3/20): "Allah birdir." Korintoslulara 1. mektup (8/6): "Bizim için tek Allah vardır: Her şeyin kendisinden oluştuğu Allah. Bizler de O'nun için yaşamaktayız." Timoteos'a 1. mektup (1/17): "Sonsuz çağların hükümranı, ölümsüz, göze görünmez tek Tanrı'ya çağlar çağı onur ve yücelik olsun." Timoteos'a 1. mektup (2/5): "Tek bir Allah vardır." Yakup'un mektubu (2/19): "Sen Allah'ın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun." Yahuda'nın mektubu (24): "Kurtarıcımız tek Allah'a yücelik olsun." İsa (as) Ve yine Kitab-ı Mukaddes'te Hz. İsa Allah'ın kulu ve resulü olarak da geçmektedir: Matta (12-18): "İşte benim seçtiğim kulum." Luka (24-19): "Kudretli bir peygamber olan Nasıra'lı İsa." Hz. İsa'nın tebliğ ettiği İncil, günümüzde elimizde bulunan İncil değildir. Bunun en büyük delili yine İncil'de bulunmaktadır. Markos: 1/14: "İsa tanrının İncil'ini tebliğ ederek Galile'ye gelir." Daha Matta, Markos, Luka, Yuhanna yazmamıştı ki 'İncillerini.' Hz. İsa hangi İncil'i tebliğ ediyordu? Tabii ki hak, bozulmamış asıl İncil'i! Baba, oğul mecazi anlamda kullanılmış olabilir mi? Bu mecaz, zamanla asıl anlam gibi algılanmış olabilir mi? Matta (5-9): "Ne mutlu sulh edicilere, çünkü onlar Allah oğulları çağrılacaklar." Matta (6-14): "İnsanların suçlarını bağışlarsanız, semavi babanız da size bağışlar." Detay için aşağıdaki 'Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir!

"Meryem'in babasının adı İmran, ama Musa'nın babasının adı da İmran. Musa'nın babasının adı İmran olanın kızı var Meryem adı, birileri "Ey Harun'un kız kardeşi" ayetini hatalı olduğunu çünkü karıştırılmış diyorlar, yukarıdaki isimlerin aynı olmasından ötürü Hz. Muhammed kişileri karıştırmış ve zamanı da. Hakikaten Harun'un babası İmran mıdır? Ve kızının ismi Meryem?"

Önce temel kuralı hatırlatalım: Kur'an'ı Hz. Muhammed yazmamıştır! O, vahiy ürünüdür. Bu konu detaylı olarak 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda ele alınmıştır. Sorunuza gelirsek: Bir dilde kullanılan cümleler, kendi dil ailesi içindeki kurallar ile değerlendirilmelidir.

Türkçe'yi bilse bile bir yabancının, Yozgat yöresinin "Eğle" diye kullandığı fiilin, 'Dur' anlamında kullanıldığını bilmesine imkan yoktur! Yabancı biri o kelimeyi duyunca, 'eğilmek, eğlenmek gibi kelimelerde anlamını arar durur! Türkçe'de bir işe girmede torpil anlamında "Dayın var mı?" diye bir deyim kullanılır. Ama hiçbir Türk bunu annenin kardeşi olarak anlamaz! "İbn" Arapça'da 'oğul' anlamına gelir ama Türkçe'de hakaret olarak kabul edilir. 'İhtiyar' Arapça asıllı bir kelimedir, 'seçilmiş' anlamına gelir ama Türkçe'de 'yaşlı' anlamında kullanılır. Kısaca Arap dilinin kendine özel kuralları, özellikleri vardır. Onları anlamak için özelde o kelimenin kullanıldığı dönemin Arapçasına veya genelde ise Arapça'nın edebi sanatına hakim olmak gerekir. Gelelim sorunun cevabına: Sahabeden Müğire b. Şube anlatıyor: Hz. peygamber beni, Necran halkına gönderdi. Onlar bana; gerçekten siz Kur'an'da "Ey Harun'un kız kardeşi!" diye bir ayet okuyorsunuz değil mi?" diye sordular. Ben de "Evet" dedim. Onlar, "Herhalde, Hz. İsa ile Hz. Musa arasında ne kadar zaman geçtiğini de biliyorsunuz." dediler. Ben Resulullah'ın yanına döndüğümde bunu kendisine anlattım. Efendimiz: 'Deseydin, onlar daha önceki peygamberlerin ve salih kimselerin ismini kullanıyorlardı.' diye buyurdu. (Taberi, İbn aşur, Meryem, 27-28. ayetlerin tefsiri) Arapça'da eb (baba), eh (kardeş) ve uht (kız kardeş) kelimeleri birçok durumda geniş manada kullanılır. Gerçek bir kardeşlik değil, akrabalık ve mensubiyet de bildirir. Hz. Meryem validemiz Beni İsrail'den olup Yahudi idi. Hz. Peygambere bu bir soru olarak sorulmuş, O da: "Meryem zamanındaki insanlar, kendilerinden önce geçen peygamberlerinin ve iyi kimselerin isimlerini çocuklarına isim yaparlardı, yani onlara nispet edilirlerdi." buyurmuştur. Nitekim: Hz. Safiyye, bazı kadınların kendisine "Yahudi kızı Yahudi!" dediklerini şikayet edince Hz. peygamber şöyle buyurmuştu: "Sen niçin onlara: "Oh ya! Harun babam, Musa amcam, Muhammed eşim oluyor, daha ne isterim!" deseydin ya!" (Tirmizi, Menakıb 63; Hakim, el-Müstedrek, IV/31) Ayrıca Kureyş'te Haşimoğulları kolu vardı. Bu kabileden birisi yanlış bir şey yaptığında "Ey Haşimoğlu bu yanlışı sen nasıl yaparsın" gibi bir söz söylenir, bu, o kişinin gerçek anlamda Haşim ismindeki soy büyüğünün oğlu olduğunu göstermeyip, o soyun bir ferdi olduğuna kinaye olarak kullanılırdı. (Razi, Meryem, 27-28. ayetlerin tefsiri) Bu tür isimler soyu hatırlatan ve soyun büyüklerine hürmeten kullanılan isimlerdir. Nitekim günümüzde de bazı yörelerde büyüklere hürmeten bazı isimler, son derece fazla sayıda kullanılmaktadır. Efendimizin açıklamasından da anlaşıldığı gibi, Meryem'in babası olan İmran ile Musa ve Harun'un babası olan İmran birbirinden tamamen farklı ayrı kişilerdir. İsim benzerliğinden başka, zaman ve mekan bakımından da bir yakınlıkları söz konusu değildir. Tıpkı, kendi toplumunda Hz. Meryem'e "ey Harun'un kız kardeşi!" diye hitap edilmesi ve bu kelimenin "Onun din kardeşi ve onun soyundan gelen" anlamını kullanılması gibi. Genellikle Hristiyan çevrelerden gelen bu eleştirilerin objektif olmadığı, Hristiyanların kendi kutsal kitaplarında da aynı şekilde kullanım tarzlarına rastlanmasından anlaşılmaktadır. Nitekim Luka İncil'inde Hz. Zekeriyya'nın eşi Elizabeth için "Harun kızlarındandı" (Luka, 1/5) denmektedir. (Ömer Faruk Harman, Hz. İsa, İfav, IV/424) Zaten günümüze dek hiç bir İslam âlimi, bu ayetten Hz. Meryem'in gerçekten Hz. Harun'un kız kardeşi olduğunu anlamamış ve böyle bir şeyi düşünmemiş ve eserlerinde böyle bir şeyi dile getirmemişlerdir. Dolayısı ile Arap dili ve Kur'an mantığı çerçevesinde ayetler arasında bir sorun yoktur. Hud suresi 50. ayet: "Ad halkına da kardeşleri Hud'u gönderdik" buyurulmuştur. Buradaki eh (kardeş) kelimesi kullanılmıştır. Ama ayetteki kardeş kelimesi, "kabile üyelerinden biri, onlardan biri" anlamında kullanılmıştır. Hz. Ali, N. Belağa adlı eserde Hevazin kabilesinden olan ibn-i Simmah'ı kastederek, "Kema kale ehu hevazin" yani 'Hevazinin kardeşinin dediği gibi' tabirini kullanmıştır. Sakif kabilesinden olan Haccac için 'Ehu sakif' denilmektedir. Tüm bu örnekler "Ya uhte Harun" ayetinin "ey Harun'un soyundan gelen" anlamında kullanıldığını göstermektedir. Zaten Medine'de Yahudi ve Hristiyanlarından hiç kimse de bu söze hiçbir zaman itiraz etmemiştir. D. Herbelot, 'Bibliothéque Orientale' adlı eserinde, bu ayetin manasını "Ey Harun'un kutsal sülalesinden gelen" diye açıklamıştır. Hz. Harun'un görevini İmran döneminde devam ettirenlerden olan Hanne, oğlu olması halinde onu tapınağa hizmete

adayacağını vaad eder. Meryem erkek ismidir, erkek beklenirken bir kızları olur, ismini ve adağını değiştirmez bu aile ve görevlerine devam ederler. İşte bu tapınak görevinde olanlar, Hz. Harun'un erkek ise 'oğlu/soyu' olarak isimlendirilirler. Ayette de soya atıfta bulunulmaktadır. Bu kutsal görevi Meryem'in soyu devam ettirecektir, bu nedenle, "Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de iffetsiz değildi." (Meryem, 28) denilmiştir. Kısaca üstlenilen göreve atıfla, Hz. Harun'un ismi zikredilmiştir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 139) Zaten Hz. Muhammed de, Hz. İbrahim'in 'milletindir' (Bakara, 135; Ali İmran, 95) Halbuki arada, kimi rivayetlere göre üç bin yıl vardır. İşte bu evrensel İslam kardeşliğini anlayamayanlar, aradaki zaman veya mekanların birer sınır olduğunu zannederek insan ve mesajlar arasında set koymaya çalışmakta veya başka zihinlerde sorular oluşturmak istemektedirler!

"Hz İsa için Kur'an'da Mesih sözcüğü kullanılıyor, Mesih ne demektir, Yahudilikte ve Hristiyanlıkta kullanılan Mesih kavramıyla aynı anlamda mı kullanılır?"

Mesih, kelime olarak 'Bir şey üzerinde el yürütmek, bir şeydeki eseri gidermek, el ile temas etmek' anlamlarına gelen "msh" kökünden türemiş bir kelimedir. "Mesih" kelimesi hem Hz. İsa'ya, hem de Deccala unvan olmuştur. Hz. İsa'ya bu unvanın verilmesinin sebebi ve hikmeti şöyledir: Kur'an-ı kerimin 11 ayetinde geçtiği üzere, "Mesih" unvanı İsa aleyhisselama Allah tarafından verilmiştir. Ali İmran süresinin 45. ayetinde mealen şöyle buyurulmaktadır: "Hani melekler Meryem'e şöyle demişlerdi: 'Ey Meryem! Allah seni, bir ol emriyle yaratacağı bir oğul ile müjdeliyor. Onun adı Meryem oğlu Mesih İsa'dır." Bu ayetin tefsirinde Kurtubi şu izahı yapmaktadır: "İbni Abbas'a göre Hz. İsa (as), değişik hastalara el sürüp, onları Allah'ın izniyle sağlıklarına kavuşturduğu için bu lakabı almıştır. Ali İmran 49. ve Maide 110. ayetlerde de bu özelliği belirtilir. Bazı dilcilere göre, bu kelime İbranicede "meşiha" olup, 'güzel bir yaratılışı ve mübarek bir sima ve bir kişiliği' ifade etmektedir." (Kurtubi, IV/89) Bazı âlimler ise, 'mesih kelimesinin, 'tertemiz' anlamında olup Hz. İsa'nın günahlardan arındırılmış bir insan olduğunu ifade ettiğini' söylemişlerdir. (Taberi, IV/35) Diyanetin Ali İmran 45. ayet tefsirinde de, "Kelimenin Aramice aslı olan meşiha ve İbranice aslı olan maşiah, "sıvazlanmış" anlamına gelmekte olup, İsrailoğullarında hükümdarlık görevine başlarken kâhin (üst düzey din adamı) tarafından kutsal yağ sürülmesi geleneğine bağlı olarak krala mesih unvanı verilir olmuştur." (Zemahşeri, I/189; Reşid Rıza, III/305; Ömer Faruk Harman, Hz. İsa, İFAV Ans., II/423; Mesih, III/224) şeklinde yorum yapılmaktadır. Muhammed Abduh ise ayetin tefsirini, "Hükümdar, adaleti gerçekleştirmesi ve halkın uğradığı haksızlıkları gidermesi için başa geçirilir. İsa Mesih de bunu yapmıştır. Mesih, onların dinin gerçek amaçlarına dönmelerini ve haksızlıkları ortadan kaldıran kardeşliğe yönelmelerini sağlamıştır." şeklinde açıklar. Burada üzerinde asıl durulması gereken konu, bizzat misyonerlerce de dile getirilen, "İsa'nın mesih olduğunun Kur'an'da da dile getirilmesi" iddiasıdır ki, Kur'an'daki İsa aleyhisselam ile ilgili ayetlerin tümüne bakıldığında, bu iddianın tamamen Hristiyan misyonerlerin amaçlarının dışında bir kullanımı ifade ettiği açıkça görülmektedir. İsa peygamberin bizzat bir kul olduğu; Meryem'in oğlu olduğu (Ali İmran, 45) ve tıpkı Adem peygamber gibi yaratıldığını (Ali İmran, 59; Meryem, 19; Nisa, 157-160, 171) ifade eden ayetler, misyonerlerin iddialarına Kur'an'dan kaynak bulma çabalarını tamamen geçersiz kılmaktadır. Bu konuda 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza da bakılabilir. İsa peygambere; babasız doğum, doğduğunda bebekken konuşma, kendisine öğretilen "kitap, hikmet, Tevrat, İncil", ölüleri diriltme (Maide, 110) gibi mucizeler verilmiş ve bu özelliklerin vurgulanması için de tefsirlerde farklı özellikleri ayrı ayrı ifade edilen 'Mesih' terimi kendisi için kullanılmıştır. Ama sonuçta O (as) "Meryem 'oğlu' Mesih" yani sadece bir kul ve peygamberdir: Maide 75: "Meryem oğlu Mesih (İsa) bir peygamberden başka (bir şey) değildir. Ondan evvel de peygamberler gelip geçmiştir. Anası çok sadık bir kadındı. İkisi de (birer kul ve beşer olarak) yemek yerlerdi. Bak, biz ayetleri onlara nasıl apaçık bildiriyoruz. Sonra da bak onlar nasıl

hakikatten çevriliyorlar.” Bakara, 136: “Deyin ki: “Biz Allah’a, bize indirilene (Kur’an’a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve Yakup oğullarına indirilene, Musa ve İsa’ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab’lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz.” Biz Müslümanlara göre tüm peygamberler gibi İsa peygamberde bir kul ve resuldur ve diğerlerinden bir farkı yoktur. Her birinin ayrı mucizeleri olsa da hepsi Allah’ın kulu ve peygamberidir! Hepsi bizim peygamberimizdir! "Andolsun, “Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih’tir” diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih’in dediği (şudur:) “Ey israiloğulları, benim de rabbim, sizin de rabbiniz olan Allah’a ibadet edin. Çünkü o, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (Maide, 72) İsevilikteki Mesih, direk rab olan İsa’dır ve asla İslam'la ‘içerik olarak’ bir benzerliğe sahip değildir! Yine Kur’an'da Hz. İsa için geçen "kelimetullah" sıfatı da asla başka anlamlara çekilmemelidir. Kur'an'da üç yerde Hz. İsa'nın "Allah'tan bir kelime" olduğu ifade edilir. (Al-i İmran, 39, 45; Nisa,171) Nasıl ki, Hz. Musa'ya ‘Kelimullah’, Hz. İbrahim'e ‘Halilullah’ isimleri verilmişse, Hz. İsa'ya da bu sıfat Allah tarafından verilmiştir. Hz. İsa'yı Cenab-ı Allah, babasız olarak "ol" emriyle yani ‘kelimesiyle’ Onu yarattığı için, ‘Allah'ın kelimesi’ sıfatı kendisine verilmiştir. (Rağıb el-İslahani, el-Mufredât fî Garibi'l-Kur'an, s. 439-440) Ama Hristiyanlar İsa’yı, Allah’ın kelam/konuşma sıfatının et-kemiğe bürünmüş hali olarak kabul etmektedir! Tıpkı, ‘oğul’ kelimesini farklı anladıkları gibi! Nitekim Allah’u Teâlâ, Adem'i de anasız babasız topraktan yaratmıştır. "Allah nezdinde İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona "Ol" dedi o da oluverdi" (Ali İmran, 59) Bu konudaki uyarı ayetleri ile konumuzu bitirelim: Meryem, 30, 36, 88-92; Maide, 73, Nisa, 171: “Cevabı çocuk verdi: “Ben Allah’ın kuluyum; O bana kitap verdi ve beni peygamber yaptı. İsa şunu da söyledi: “Muhakkak ki Allah, benim de rabbim, sizin de rabbinizdir. O halde O’na kulluk edin, doğru yol budur.” Rahman çocuk edindi” dediler. Hakikaten çok çirkin bir iddia ortaya attınız. Öyle ki bundan dolayı neredeyse gökler çatlayacak, yer ortasından yarılacak, dağlar yıkılıp çökecek! Çünkü Rahman’a çocuk yakıştırıyorlar. Halbuki çocuk edinmek Rahman’ın şanına yakışmaz. Şüphesiz "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler kafir olmuşlardır. Oysa bir tek ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse onlardan inkar edenlere acıklı bir azap dokunacaktır. Ey Ehl-i kitap! Dininizde aşırı gitmeyin ve Allah hakkında, gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih ancak Allah’ın elçisidir, Allah’ın Meryem’e ulaştırdığı kelimesidir ve O’ndan bir ruhtur. Şu halde Allah’a ve peygamberlerine iman edin, “(Tanrı) üçtür” demeyin, bundan vazgeçin; hakkınızda hayırlı olan budur. Allah ancak bir tek ilâhtır. O, çocuğu olmaktan münezzehtir, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nundur. Güvenmek ve dayanmak için Allah yeter.”

“Kur’an da adı gecen peygamberlerin hepsi orta doğuya gelmiş peygamberler. Oysa Kur’an’da 250 bin peygamber gönderildiği söyleniyor, dolayısıyla neden sadece orta doğudaki peygamberlerin ismi zikrediliyor?”; “Allah neden hep Yahudilere peygamber göndermiştir?”

Kur’an’da 250 bin peygamberden bahsedilmez, böyle bir ayet yoktur! Kur’an'da Yahudiler, bir prototip olarak onların düştüğü hatalara düşülmemesi, tarihten ders alınması, ibret alınmaları için özellikle üzerlerinde durulan bir toplumdur. Günümüzde Yahudi sermayesinin ve siyonizmin dünyayı ne hale getirdiğini canlı olarak yaşamaktayız! Günümüzde ‘Yahudileşme Temayülü’ şeklinde tarif edilebilecek olan, İlahi vahyi dünyevi menfaatler için değiştirmeye, kullanmaya ve dünyevileşmeye karşı İslam toplumunu uyarmak için Kur’an, bir numune/örnek olarak Yahudilerden bahsetmektedir. Yoksa sadece peygamber Yahudilere gönderilmiş değildir. Konunun detay, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ başlıklı yazımızın “Kur’an sadece Araplara mı indirilmiştir?” adlı soruya cevapta ele alınmıştır.

Bilim Musa mucizesini de aydınlattı

Binlerce yıllık Hz. Musa peygamber esrarı çözülmüş olabilir mi? Musa Peygamber'in Mısır'da firavundan kaçan İsrailoğullarını kutsal topraklara ulaştırmasını sağlayan 'denizin yarılması' mucizesinin arkasında fizik kanunları olduğunu öne süren bir araştırmanın iddiası bu şekilde. ABD'li araştırmacıların bilgisayar simülasyonlarına dayanan çalışmasına göre, kutsal kitaplarda tarif edilen 'mucizenin' gerçekleştiği gece esen sert rüzgarlar ve deniz yatağının coğrafi yapısı, suyun geriye doğru çekilmesine neden oldu. Rüzgarların suyu nasıl etkilediği üzerine Colorado Üniversitesi'ndeki ulusal atmosfer araştırmaları merkezi'nde yürütülen daha geniş bir çalışmanın parçası olan bilgisayar simülasyonlarında, nehrin bir lagüne ya da göle döküldüğü durumlarda, rüzgarın suyu geriye itebildiği görüldü. Araştırmayı yürüten ekipten Carl Drew, simülasyonların kutsal kitaplarda anlatılan göçteki durumla uyuştuğunu söylüyor. Buna göre, "Suyun ikiye yarılması, akışkanlar dinamiğiyle anlaşılabilir. Rüzgar, suyu fizik kanunlarına uyumlu bir şekilde hareket ettiriyor ve iki tarafından su geçen, güvenli bir pasaj açıyor. Daha sonra da su tekrar yerini alıyor." simülasyon eski haritalar, uydu verileri ve bölgenin arkeolojik yapısı incelenerek uygulanmış. Sonucunda da doğudan saatte100 km. hızla ve 12 saat süreyle esen rüzgarların, suların iki yana açılmasını sağladığı görülmüş. Bu da yaklaşık 3 km. uzunluğunda, 5 km. genişliğinde kara geçişi yaratıyor. (Reuters, 23/09/2010) Mucizenin aynen böyle olduğunu iddia etmemiz tabii ki mümkün değildir! Bu sadece, ateist itirazlara cevap vermede bir aşama olabilir. Yoksa zaten mucize, normal dışı ilahi kaynaklı olaylardır! (DİA, mucize maddesi)

Oksidentalizm
Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil

Hz. İsa 'sadece' İsrailoğullarını ıslah etmekle görevlendirilmiş (Ali İmran, 49; Matta, 10, 5-6; 15, 24) bir peygamberdir ki, kendisi de bunu açıklamıştır. Matta 15:24: İsa, "Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim." İsrailoğulları ilahi kitap Tevrat'ı bozdukları, zinayı bile suç olmaktan çıkardıkları ve azgın bir toplum haline geldikleri için, onları bu aşırılıklarından kurtarmak, tövbe etmelerini sağlamak ve vicdanlarını temizlemek içinde 'ahlak' temelli ilahi mesajlarla dolu İncil'le Hz. İsa onlara gönderilmiştir. Hz. İsa, Yahudilerin tahrif ettiği Eski Ahid'i (Tevrat) yeniden diriltmeye ve Hz. Musa'nın getirdiği akideyi yerleştirmeye çalışmıştır. Hz. İsa, "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim." demişti. (Matta, 5, 17-18) Fakat İsa'nın mesajı daha sonra Pavlus tarafında bozulmuş ve evrenselleştirilmiştir. Hristiyanların iddialara göre, Hz. İsa 3 yıl tebliğ yaptıktan sonra Yahudi bilginlerin şikayetleri ile yakalattırılmış ve çarmıha gerilmiştir. Kabrinde 3 gün kaldıktan sonra ise Fısıh bayramında dirilip 40 gün dünyada kalmış ve sonra 'havarilerinin gözü önünde göğe yükseliştir.' İslam'a göre ise Hz. İsa çarmıha gerilmemiş, Allah tarafında 'göğe kaldırılmış' ve Hz. İsa'nın yerini askerlere ihbar eden hain daha sonra İsa zannedilerek çarmıha gerilmiştir. (Nisa, 156)

Müslümanlara göre tek Allah inancını Yahudilik ulusallaştırmış, Hristiyanlık ise İsa'nın kişiliği ile, ayın güneşin ışığı kesmesi gibi uluhiyyetin ışığını kesmiştir. Diğer bir değişle, Yahudilik tevhid inancını sabitleştirmiş, ona bir vatan ve bir ordu vermiş, fakat aynı zamanda da ona el koymuştur. Hristiyanlıksa bu hakikati evrenselleştirmiş fakat saflığını bozmuştur. İbni Teymiyye, İslam'ın, Yahudiliğin sertliği ile İsa'nın merhameti arasında orta bir yol izlemiş olduğunu söylemektedir. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 87) "Doğru bir karşılaştırma, İsa ile Kur'an arasında yapılabilir." (Eaton, s. 125) "İsa için İnciller neyse hadis kitapları da Müslümanlar için odur." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 205) İncil Kur'an ile değil, Hz. Muhammed'in hadisleri ile kıyaslanabilir. (Eaton, s. 142) İslam'ı anlamayı arzulayan Hristiyan, Hz. Muhammed ve Hz. İsa'yı mukayese etme isteğini bastırmak zorundadır. Çünkü bu ikisi eşyanın nizamında tamamıyla farklı roller almışlardır. (Eaton, s. 181)

Hristiyan mezhepleri, üçe ayrılır: Katoliklik, Ortodoksluk, Protestanlık. "Katolik mezhebinin merkezi Vatikan'dır, Katolikliğin başı Papadır. Ortodoksluğun birçok merkezi vardır." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 14, 15) Slav dünyası Doğu Kilisesine (Ortodoksluk), Batı dünyası Latin Kilisesine (Katoliklik) has kılınmıştır. Bölgesel ve hatta kilise temelli olarak Protestan kilisesi ise günümüzde Kuzey Avrupa ve Amerika'da yaygın olan mezheptir. Kiliselerin farklılıkları tarihi, 'imani' ve amelidir ki, zaten o nedenle de "Hristiyan mezhepleri birer din haline gelmiştir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 44) Bizans'taki Yunan Ortodoks rejimi, bu topraklarda yaşayan diğer mezhepten olan Hristiyanlara kafir gözüyle bakmakta ve onlara bu bakış açısı doğrultusunda muamele etmekte idi. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 251) Papa Gregorie XV, Kral XIII. Lois'e, "Sevgili evladım. Katolik olmayan imansızlara karşı acımasız olun." derken, İspanya kralına da "Onlara hiç acımayın" diyordu. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 91) Martin Luther Papa tarafından aforoz edilmiş ve aradan 430 yıl geçmiş olmasına rağmen hâlâ affedilmemiştir. 1054 tarihinde Papa, Humbert isimli kardinali İstanbul'a gönderir ve Doğu kilisesini aforoz ettiğini ilan eder. İstanbul patriği de Vatikan'ı aforoz eder ve bu aforozlar ancak 1967'de kaldırılabilir. (Ural, s. 103-104)

"Hz. İsa sonrası Hristiyanlıkta peygamberlik misyonu, 'azizlik' anlamında devam etmektedir. Bu sebeple Protestanlar tarafından Martin Luther, 'bir peygamber' olarak algılanır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 363) Yani "Hristiyanlar, peygamber olmayan bazı kimselere

İsmet/günahsızlık sıfatını vermişlerdir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 209) Bu sıfat, papa ve kutsal saydıkları insanlar başta birçok azizlere verilmiştir. Kısaca Hristiyanlar peygamberi ilahlaştırmış, inananlarını ise peygamberleştirmişlerdir!

İslam ve Hz İsa

Müslümanlar İsa peygambere ve Musa peygambere inanmasa 'İslam'dan' çıkarlar. Ama Hz. Musa ve İsa'ya inandığını iddia edenler İslam peygamberine inanırlarsa 'dinlerinden' çıkarlar. Dolayısı ile kapsayıcı, kuşatıcı olan din İslam'dır. Bu konuda 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir.

"İslam âleminin en güçlü olduğu dönemlerde bile Hristiyanlarla iyi geçinmeye çalışıldığını ispat eden birçok durum vardır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 82) "Şam'da beldenin fethinden sonra Müslümanlar Hristiyanların rızasıyla Saint John mabedinin bir köşesinde ibadete başlamışlardır. İslam halifelerinin saraylarında da ilim ve kemal sahibi birçok Hristiyan saygı ve hürmet görmüşlerdir. O zamanlar Avrupa'da hiçbir ülke yoktur ki, aynı maksatla İslam âlimlerinden birinin varlığına tahammül edebilsin. Bir Hristiyanlık mezhep mensubu diğer bir Hristiyanlık mezhebine mensup olan âlimlerin varlığına bile tahammül edemezdi. Hâkimiyeti ele geçiren, diğer din mensubunu ateşte yakılarak ortadan kaldırır ve yakma hususunda gösterilen arzu ve iştiyak bâtıl tanrıları adına insan kurban eden vahşi kabilelere gıpta ettirecek dereceye ulaşırdı." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 84-85, 87) "Hristiyanlık için İslam'ın varlığı yenilip yutulmaz bir hareket olduğu halde, Müslümanlar bu ehli kitabın varlığını kabul etmekte bir sakınca görmemektedir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 41) Bunu, gerek fethettikleri topraklarda onlara dinlerini özgürce yaşama hakkı tanıyarak ve gerekse dinlerinden taviz verdirmeden ülke yönetiminde, günümüzdeki adı ile bakanlıklar vererek kanıtlamışlardır. Bu konuda 'İslam barış dinidir' adlı yazımıza bakılabilir.

Allah (cc) Hz. İsa'ya dört büyük kitaptan birini vermiştir. Hz. İsa, Meryem'in oğludur. 3. ve 19. sureler Meryem ve Meryem'in babası İmran'ın adını taşır. (Meryem ve Ali İmran) Meryem annemiz Hz. Zekeriya'nın koruması altında yetişmiştir. (Ali İmran, 33-49) Dünyada bütün dinler arasında Hz. İsa'yı peygamber kabul edip, İncil'i kabul eden ve Hz. Meryem'in bakire olduğuna inanan tek din İslam'dır. Buna rağmen Batı, oryantalist ve misyonerler nedeni ile İslam'ı hâlâ Hz İsa karşıtı bir din olarak tanır!

Yüce Yaradan Hz. Adem'den itibaren peygamberler vasıtasıyla hep aynı emir ve yasakları ve en önemlisi de tek tanrı inancını insanlara bildirmiştir. Tüm peygamberler önce insan ve sonra da ilahi mesajı tebliğ eden birer görevli peygamberdirler. İslam'a giriş parolası olan kelime-i şehadette bile Peygamberimiz için önce 'abduhu: Allah'ın kulu' sonra 'Resuluhu: Allah'ın Peygamberi' olduğu ifadesi geçmektedir. Hz. İsa'da birçok peygamber gibi ilahi mucizeler göstermiş bir insan ve elçidir. Ama özellikle Hz. İsa'nın vefatından sonra Pavlus bu tevhit inancını bozmuş ve insan olan İsa peygamberi tanrının 'oğlu', vahiy meleğini de 'kutsal ruh' ilan etmiştir.

Pavlus ve evrenselleştirme ile dejenerasyona uğrayan İncil, çarmıh, teslis (Baba-oğul-kutsal ruh üçlemesi)

Hz. İsa'nın 3 yıllık tebliğinden sonra O'nun yardımcıları olan havariler fazla bir başarı elde edemezler ve sayıları ancak yüze ulaşır. Yahudilerin direnci nedeni ile Filistin diyarında başarıya ulaşamayan davet, Yunan diyarına kaydırılır ki, bu hem Hz. İsa'nın Yahudilere özel davetini genelleştirir ve evrensel olmayan mesaja yeni kuralların eklenmesine neden olur ve

hem de Yunan tesiri ile tevhid dini Yunan mitolojisi içinde boğulur ve zamanla da bozulup kaybolur. Bu süreçte en etkin olan kişi de Pavlus'tur. Pavlus, fikri olarak 'Yunan etkisinde olan Tarsus'ta büyümüş' Yahudi bir ailenin çocuğudur. Yunanca bilen ve Hz. İsa'yı hiç görmemiş olan Pavlus başlarda amansız bir Hristiyanlık düşmanı iken ruhi bir buhran geçirir ve gördüğü rüya ile Hz. İsa'nın onu 12 havariler arasına kattığını, ondan talimat aldığını söylemeye başlar. Metin tenkitçileri Pavlus'a ait risaleleri inceleyince, ilk başta bir fikir karışımı ile karşılaşmışlardır. Bu fikirler, Yahudi fikirlerinin, yeni yorum ve putperest Yunan çevresinde yaygın bazı kavramların ve sonunda İncil hatıralarının ve Doğuya ait dini efsanelerin bir karışımıdır. Pavlus, İsrailoğullarına gönderilen bir mesajı bütün insanlığa yönelik evrensel bir çağrıya dönüştürmüş ve içeriğini de epeyce dejenere etmiştir. "İsa'nın bu dünyayı terk ettiği an ile ikinci asrın yarısı arasında, yani bir yüzyılı aşkın sürede iki dini akım arasında geçen bir mücadeleye şahit olunmuştur. Bu iki akım, Paulcu (Pavlus) Hristiyanlık denebilecek Hristiyanlık ile Musevilik Hristiyanlığıdır. (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 93) "Kardinal Danielou'nun belirttiği gibi, deyim yerindeyse havarilerin çevresinde oluşan "Musevi-Hristiyanlık" (Judeo-chretienne) ve "Pavlus'un oluşturduğu Hristiyanlık" olmak üzere iki akım gelişmiş" (Mehmet Aydın, "Batı ve Doğu Hristiyanlığına Tarihi Bir Bakış", Ank. Üniv. İlahiyat Fak. Dergisi, cilt: 27, s. 123) ve sonunda da "İznik Konsili ile, Hristiyanların hemen hemen tamamının anlamadığı bir 'amentü' empoze edilmiştir. Bunu Konsil pederlerinin çoğunluğu da anlamamıştır. Sonuçta Hristiyanlık hem Yunanlılaştırılmış hem de Romalılaştırılmıştır." (Garaudy, 20. Yüzyıl Biyografisi, s. 206, 208; Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 92) "Teslis inanışının doğuşu, Hristiyan inancının eski Yunan felsefesi ile harmanlanması sonucu oluşmuştur." (Adnan Şensoy, s. 99) Hamdi Yazır haklı olarak, "Hristiyanlık şirkin bir tekâmülünden ibaret kalmıştır." tespitinde bulunmaktadır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12) Zaten "Antikçağ Yunan mitolojisinde de Herkül, annesi insan babası ise Tanrı olduğu için yarı insan yarı Tanrı bir yaratık idi." (Adnan Şensoy, s. 93)

Hz. İsa'nın bildirdiği din, Pavlus'tan sonra bir de İmparator Konstantin'in elinde ikinci bir dönüşüm yaşamıştır. (Adnan Şensoy, s. 88) "Tanrı, İsa'da bedenleşmiştir. Pavlus tevhidi Helen paganizmine boğdurup tanınmaz hale getirmiştir. Pavlus, Hz. İsa'yı ilahlaştırıp, boşalan yere kendisini oturtmuştur." (Adnan Odabaş, s. 11) Pavlus, peygamberlikle görevlendirildiğini ileri sürüyordu." (Galatyalılara mektubunda, 1/11-12) "Tanrı insan inancı, Roma imparatorluğu tarafından benimsenmişti." (Adnan Şensoy, s. 75) "Baba Tanrı imajının, Hristiyanlıkta ciddi bir 'insan biçimli Tanrı' inanışına (atropomorfizme) yol açtığı muhakkaktır. Bu durum daha çok eski Hint Avrupa kültürünün bir sızıntısıdır." (Adnan Şensoy, s. 71, 72) Zaten "Yunan felsefesi, Hint Avrupa kültürünün izlerini taşımaktadır." (Adnan Şensoy, s. 100)

Pavlus, Roma İmparatorluğunda öğretisini rahatça yayabilmek için zalim Roma idarecileriyle iyi geçinmeye, dahası düzenin yardakçılığını yapmaya büyük özen göstermiştir: "Herkes, altında bulunduğu yönetime boyun eğsin. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur." (Romalılar 13:1-7) demektedir. Pavlus'un, Romalıların şirk ve zulüm düzenini Allah'ın düzeni olarak görmesi ve dolayısıyla ona karşı çıkılmasını Allah'ın düzenine karşı çıkılması olarak kabul etmesi, dinin bir sömürü unsuru "halkın afyonu" (Marx, Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie, s. 24) olduğu görüşünün daha sonra ortaya çıkmasına neden olmuştur. Sonuçta, özellikle IV. asırda Hristiyanlık ile Roma uzlaşma sağlar. Beşinci asır, züht ve ruhban sınıfının ortaya çıkış asrıdır. Kiliseler ideal Hristiyanlığı yaşamak isteyenlere manastırların yolunu göstermiştir. Bu sayede toplum onların tesirinden de uzak tutulmuş olmaktadır. Devlet ile din ittifak yapar ve bunun neticesinde 'papalık makamı da' imparatorluğa benzer bir teşkilatlanmaya gider. İsa'nın geri dönüş inancı, zamanın devamlı ileri atılması ile lakayt bir hale dönüşür ve "zamanla tevhid dini mağlup olur." (Charles Guignebert, Le Christianisme Antique, s. 190)

Katolikler ve Ortodokslar dâhil çoğu Hristiyan, kutsal kitapların tanrı sözü olduğunu, katiplere yazdırıldığını ve yazdıranın da tanrı olduğuna inanır. Tevrat 39, İncil 27 bölümden oluşur.

Hristiyanlar, K. Mukaddesin tamamına (yani sadece İncil'e değil, Tevrat'ın, İncil'in ve Zebur'un üçüne birden) inanır. Yahudiler ise sadece Eski Ahit'e -Tevrat'a ve Zebur'a- inanır. Hristiyan inancına göre, Yeni Ahidi eski ahitten ayırmak mümkün değildir. Eski ve yeni ahit kutsal ruhun esiniyle yazıldıklarından bunların yazarı tanrıdır. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 53)

Prof. Dr. Richard Friedman'a göre, 'Tevrat'ı peygamber Yermiah ve havarisi Baruh benneriya yazmıştır.' (Yahudi yayın organı Şalom Gazetesi: 13 Mayıs 1987) Tevrat'ı yazdığı söylenen Hz. Musa'nın, yine Tevrat'ta öldüğü ve gömüldüğü yerlerden bahsedilmesi de (Tesniye: 34/6: Rabbin sözüne göre; Rabbin kulu Musa orada, Moab diyarında öldü ve Moab diyarında Beyt-peor karşısındaki derede onu gömdü.) Tevrat'ın daha sonra yazıldığının kanıtıdır. "İlmi çalışmalar, Tevrat'ın çeşitli dönemlerde farklı yazarlar tarafından kaleme alındığını, metin üzerinde düzeltme, değiştirme ve ilaveler yapıldığını, metnin tek kişi yani Hz. Musa'ya nispet edilemeyeceğini ortaya koymaktadır. Kutsal metinlerin belli şahıslara ait oluşuyla ilgili dini gelenek geçerliliğini artık yitirmiştir." (Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 30)

Yeni Yaşam Yayınları'nın bastığı İncil'de, "İncil'e göre, İsa Mesih'in kendisi ne bir kitap yazdı, ne de gökten kendisine bir kitap indirildi. Buna karşılık İncil'de İsa'nın, Tanrıyı bize açıklamak için dünyaya gelmiş olan 'Tanrı Sözü' olduğu belirtilir." (Yuhanna 1:1-18) denmektedir. Daniel Wickwire, "Kitap olarak İncil'i de İsa yazmadı. Onu kaleme alan kişiler, İsa'nın 'bunun için tayin ettiği' elçilerdir. Elçiler, 'Kutsal Ruh'un denetimi altında' yazarak tanık oldukları olayları ve 'kendi anlayışlarını' ifade tarzlarını birleştirerek Tanrı'nın istediği sözleri yazdılar. Esin (içten gelen duygu, düşünce) Tanrı'nın nefesidir. Kutsal Ruh 'yanlışlık olmadan, her kelimeyi denetleyerek' yazdırıyordu." (Daniel Wickwire, Kutsal Kitap Değiştirildi mi?, s. 10) derken; Thomas Paine, "The Age of Reason" (Aydınlanma Dönemi) adlı eserinde, "Ahd-i Atik'in (Tevrat'ın) müstehcen hikaye'lerle, şeheviliklerle, gaddarlıklarla, intikamcılıklarla dolu sayfalarını okuduğumuzda bu kitabın Tanrı sözleri olmaktan ziyade, şeytan sözleri olduğunu söylemenin daha uygun olduğunu anlarız. Bu kitap(ları) Tanrı kitabı olarak benimsemeyi Yaradan'a (Tanrı'ya) karşı saygısızlık sayarım" demekte ve Lloyd M. Graham ise, "Deceptions and Myths of the Bible" (İncil'in Aldatıcı ve Efsanevî yönleri) adlı eserinde: "Kutsal Kitap gerçekten kutsal mıdır? Gerçekten Tanrının sözleri midir? Hayır! İncil'de kutsal olan bir şey olmadığı gibi bu kitap Tanrı sözleri de değildir. Bu kitap Tanrı'dan esinlenmis azizler tarafından değil fakat iktidara susamış (muhteris) papazlar tarafından yazılmıştır. İncil Tanrı sözleri değil fakat putperestlik dönemine ait kaynaklardan aşırılmış (şeylerle dolu bir kitap'tır)." demektedir. "Kudüs kitab-ı Mukaddes Okulu profesörlerinden Benoit ile Boismard'ın beraber yazdıkları 'Dört İncil'in kaynaklarının topluca özeti' adlı eserde, "Sözlü rivayetin uzun bir oluşum safhası geçirmesi sonunda meydana gelen sözlerin ilk zamanlardaki şekillerinin sahip olduğu sıhhate sahip olmadığını" ifade eder ve şöyle devam ederler: "Bazı okuyucular İsa'nın sözlerinin İncillerde okuduğumuz gibi onun ağzından çıkmadığını fakat onları bize nakleden kişilerce 'değiştirilerek çevreye intibak ettirildiğini' öğrenince belki şaşıracak yahut rahatsız olacaklardır. Bu araştırmada, hayrete, hatta skandala yol açabilecek çok şeyler vardır." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 129-130, 133) "Paris Katolik Enstitüsü profesörü Kannengiesser, "İncillerin İsa hakkında naklettiklerini 'artık zahiri manalarına göre anlamamak gerekmektedir.' İnciller 'belli şartlar veya mücadele dolayısıyla yazılmış kitaplar' olup, müellifleri mensubu bulundukları 'toplumların İsa'ya dair sözlü rivayetlerini yazıyla tespit etmişlerdir." (Bucaille, s. 90) demektedir. İncil'in içindeki çelişki ve yazılımının kesin kanıtlanamaması sonucunda "Hristiyanlar, imanlarının Kutsal kitabın 'doğruluğuna değil', İsa Mesih'in yaşamı, ölümü ve ölümünden sonra dirilmesi üzerine kurulduğunu" ve "Saygınlığı olan hiçbir Hristiyan yetkili de Kitabı Mukaddes'in Tanrı tarafından indirildiğine ve teker teker peygamberlere yazdırıldığına inanmadığını" (John Gılchrıst, Kur'an İle Kutsal Kitap Arasında Karşılaştırmalı Bir İnceleme, s. 13) artık açıkça ilan etmektedir. Tabii, bu konuda da Hristiyanlar arasında bir birlik

yoktur! Mesela, John Gilchrist tarafında yazılan kitabın adı "Evet! Kitabı Mukaddes Tanrı sözü'dür." şeklindedir. (Müjde yayıncılık, İstanbul, 1993) Tabii bu 'Tanrı sözü' olan kitaptaki çelişki ve yazımındaki itirazlara açıklama gayretine girilen bu eserde (Gilchrist, s. 138-219) oldukça zorlamalara gidilmiş ve ayrıca, 'Yazıcıların yanlış rakam yazmaları' (Gilchrist, s. 97, 140, 145, 148) ve 'kopyalama esnasındaki yazıcılara' ait hataların varlığı kabul edilerek çelişkilerin varlığını dolaylı olarak da itiraf edilmiştir! Bu bakış açısına göre doğal olarak da yazar, İnciller arasında farklı rakamların olmasını "pek fazla önemi yoktur." (Gilchrist, s. 145) diye önemsenmez göstermeye çalışmıştır. Aynı savunmayı bir ilde buluştuğumuz iki misyoner de benzer açıklamalarla tarafıma yapmışlardı! Kısaca, Kutsal kitap insan yazması olarak 'yazımından içindeki çelişki ve müstehcenliğe dek' sorunlarla doludur bir kitaptır! Yine Hz. İsa'nın tebliğ ettiği İncil de günümüzde elimizde bulunan İncil değildir. Bunun en büyük delili yine İncil'de bulunmaktadır. "İsa, Tanrının İncil'ini tebliğ ederek Galile'ye gelir." (Markos, 1/14) Günümüzde ise tebliğ edilen bu İncil değil, 4 yazarın farklı İncilleri elimizde bulunmaktadır. Sonuç itibari ile "Evet, Kitap-ı Mukaddes (İncil ve Tevrat) insan eseridir. Bazı kimseler, neden olduğunu anlamadığım sebeplerden ötürü bunu inkar etmektedir. Kitab-ı Mukaddes, insanların dimağında teşekkül etmiş, insanlar tarafından, insan dili ve insan eli ile yazılmış ve tamamen 'insan karakteri taşıyan' bir eserdir." (Moody İncil Enstitüsünden Dr. Grahan Scroggie, İncil Allah kelamı mıdır? s.17)

"Elleriyle kitap yazıp sonra onu az bir bedel karşılığında satmak için, "Bu Allah'ın katındandır" diyenlere yazıklar olsun!" (Bakara, 79)

Hristiyan siteden bir alıntı ile devam edelim: "Kore'deki Aziz Nikolaos Manastır Kilisesi: Rab'bimiz sağ eliyle kutsamakta ve diğer eliyle 'İncil'i tutmaktadır.' Yüksek noktaya çizilmiş Rab'bimiz İsa, kesintisiz olarak dünyayı kutsamakta, kiliseye gelen insanlara Tanrı'nın bereketiyle Efendimiz'in öğretileri uygulanırsa kurtarılacaklarını belirtmektedir." Hz. İsa hangi İncil'i tebliğ ediyor, anlatıyordu? Matta'yı mı, Luka'yı mı, diğerlerini mi yoksa 300 sene sonra yasaklanacak İznik konsülünün reddettiği İncil'leri mi? İncil metinleri doğrudan tarihsel dokümanlar olmayıp, İsa'ya ilişkin hikayelerin, kilise tarafından şekillendirilmiş metinleri olduğu gerçeği ortadadır. (M. Borg, A new vision, s. 15) İncil metinlerindeki İsa, ilah oğul İsa'dır. Bu İsa figürünün, Filistin'de yaşayarak halkı Musa'nın öğretilerini çağıran İsa ile bir ilişkisi yoktur. (P. M. Casey, From Jewish Prophet to Gentile God; Ş. Gündüz, Pavlus, s.121-201) Tarihsel İsa, İncil'in İsa'sı kesinlikle değildir. (Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 233) Günümüzdeki İncil şu an Hz. İsa'nın hayatını anlatır. "Bütün İnciller biyografilerdir, Hz. İsa'nın hayat hikayeleridir." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 53) "İncil, ne Kur'an ne de hadis külliyatlarına benzer, olsa olsa siyer kitaplarını andırır, hatırlatır." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 8) Peki Hz. İsa insanlara neyi anlatıyordu, kendi hayat hikayesini mi, doğumunu mu? Asıl soru: Matta'ya göre İncil var da, İsa'ya göre İncil neden yok?! Zaten "İncil'in asıl dili İbranicedir. İsa ve havariler bu dili konuşuyorlardı." (J. Dheilly, Dictionnaire Biblique, Arameenne maddesi, s. 79) "Hz. İsa Aleyhisselam Arami dilini konuşuyordu ama en eski İncil, Yunancadır. Yunanca tercümelerin doğru olup olmadığını kontrol edecek Aramice bir metin de yoktur!" (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 10) "Elimizdeki İnciller de, asıl İncillerin tercümelerinin tercümeleridirler." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 18) Kitabı Mukaddesin bilinen 'en eski İbranice metni, MS 9. asra' aittir. Günümüzde içeriğindeki farklılık ve çelişkiler dışında, her Hristiyan mezhebi, aynı dili konuşsalar da, 'aynı tercümeyi değil, mezheplerine göre yapılmış ayrı ayrı tercümeleri' okumaktadırlar. Hz. İsa, teslise göre Tanrı'nın üç kimliğinden biri ve Tanrı'ya eşit ise, kendinden üstün bir otoriteden direktif alan bir emir kulu gibi, "O beni gönderdi, Tanrı sözünü duyurayım. Tıpkı bana öğrettiği gibi konuşuyorum." (Markos 1:29-39; Yuhanna 8:28-29) demezdi. Sözlerini insanlara duyurmak için gönderen bir Tanrı varsa ve kendiliğinden konuşmuyorsa, duyurduğu bu 'Tanrı Söz'leri de apaçık vahiy (Tanrı'dan alınan sözler) olmaktadır. Gerçekte

olan şuydu: Hz. İsa, kendisini gönderen Tanrı'nın Buyruklarını/Müjdesini insanlara duyuruyordu!

Matta İncil'i: 65 yılında yazıldığı kabul edilir. Markos İncil'i: 63-70 yılları arasında yazıldığı kabul edilir. 65-70 arası diyenler de vardır. (A. Robert ve A. Feuillet, Introduction, II/227) Katolik din adamlarından Roguet'ye göre, Markos, acemi bir yazardır. (A. M. Roguet, Initiation a l'evangile, s. 60) Luka İncil'i: Luka, genç yaşında Pavlus'u tanımış ve ondan ayrılmamıştır. Bu İncil, Yunan asıllı olmayan Hristiyanlar için yazılmıştır. Müşrikleri cezbedecek hikayeleri en göze çarpacak şekilde sergiler. Şer'i/dini hükümlerden bahsetmez. Yuhanna İncil'i: 90-110 yılları arasında yazılmıştır. Havari Yuhanna'ya ait olduğuna dair şüpheler vardır. (W. Durant, The Story of Civilization II, s. 208; E. Royston Pike, Dictionnaire des religions, s. 173-174; Ayrıca eski Hristiyan, mühtedi Müslüman M. Bucaille ve Encyclopedia Britannica da bu görüşü savunur.) Bu İncil 96 yılında, İsa'nın tanrılığını kabul etmeyenlere karşı, 'öteki İncillerden farklı olarak Mesih'in ilahi tarafını anlatmak için yazılmıştır.' (A. Şelebi, el-Mesihiyye, s. 179-180) Yuhanna diğer İncillerden farklıdır. Bu İncil'de sadece kendine özel hikayeler anlatılır. Mesela dirilen İsa'nın görülmesi gibi. Bu hikaye, Yuhanna İnciline 'sonradan eklendiğine dair ittifak olan' 21. bölümde yer alır. "Markos, Matta, Luka ve Yuhanna İncilleri 70 yılından itibaren 110 yılına varmayan bir tarih arasındaki dönemin ürünleridir. En son, Yahudi isyanının vuku bulduğu 140 yılına kadar Musevi Hristiyanlık kültürel yönden yine kendi egemenliğini koruyacaktır. Paul ise İsa'yı sağlığında görmediği halde, İsa dirildikten sonra kendisine Şam yolunda göründüğünü iddia ederek görevine meşruiyet/yasallık kazandıracaktır. Culmann, "Markos, Matta ve Luka İncil kadrosu tarihi bir dayanaktan yoksun, tamamen edebiyat üründen kitaplardır." demektedir. İncil yazarları, kişisel görüşlerine uygun düşeni İsa'ya söyletirken, İsa'nın sözlerini bizlere, kendilerinin mensup oldukları toplumların zihniyetini yansıtacak biçimde rivayet etmişlerdir. Matta ve Luka, İsa için farklı soy kütükleri de verirler. Yuhanna'nın İncil'de verdiği haberlerin tarihi değeri, çok defa da reddedilmiş durumdadır. Culmann, 'Yuhanna'ya yol gösteren, onun teolojik hedefleridir.' yorumunu da yapmaktadır." (Bucaille, s. 97, 102, 117, 123) Zaten, "Resmi dört İncil müellifleri, anlattıkları olayların görgü tanıkları da değillerdir." (Bucaille, s. 14, 387) Dolayısı ile aşağıda vereceğimiz çelişki örnekleri karşısında "Çoğu kez Hristiyanlar, şaşa kalırlar. Zira kendilerine İncil müelliflerinin, İncillerde hikaye ettikleri olayların görgü tanığı oldukları hususunda emin olmaları tekrar tekrar söylenmiştir. (Bucaille, s. 158)

İnciller inanç esaslarının oluşumundan sonra yazılmıştır ve bu durum büyük problem oluşturmaktadır. Arthur Jeffery: "Hristiyanlar İncil'e değil bizzat İsa'ya önem verip İncil'e ikincil derecede baktılar. 'İncil yazarları da İncilleri kutsal metin olacak niyetiyle' yazmamışlardı." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 77) 'Normalde İncillerin Pavlus'tan önce olması gerekirdi. Yani din, İncil'e göre yapılanmalı idi. Halbuki bunun aksi olmuş ve önce Pavlus, çalışmaları ile inanç esaslarını büyük ölçüde ortaya çıkartmış ve daha sonra İnciller onlar göz önüne alınarak kaleme alınmıştır.' Zaten "Pavlus olmaksızın ne Katolik Kilisesinden, ne Yunan ya da Latin patristik teolojisinden ve ne de Hıristiyan-Helenistik kültürden bahsedilebilir." (Küng, H., Christianity: Its Essence and History, tr. J. Bowden, s. 114) Yani aslında ortada İsevilik değil Pavlusilik söz konusudur! Katolik İncil araştırmacısı A. M. Roguet: "Katoliklere göre İnciller Kiliseden ortaya çıkmıştır yoksa Kilise İncillerden doğmuş değildir." (Initiation a L'evangile, s. 22) Pavlus'un risaleleri 52-63 yılları arasında yazılmıştır. Halbuki en erken İncil'in 63'te yazıldığı ileri sürülür. Yani "Pavlus ve fikirleri İncilleri etkilemiştir." (Papaz Paul Ilyas, Yesu'ul- Mesih, s. 18) Ayrıca aynı konu hakkında neden 4 İncil vardır? Halbuki gerek Kur'an gerek İncil'de tek İncil'den bahsedilmektedir. (Markos, 1, 14; Romalılar risalesi, 1,10,16,15,19; Matta, 4,23) Hristiyanlığın ilk asrında çok fazla olan bu İnciller önce 70'e sonra 4'e indirilmiş, geri kalanlar apokrif (kanonik yani

‘dini otoritelerce genel kabul’ görmüş ‘olmayan’) metin sayılmıştır. İznik konsilinin bile bire indiremediği bu 4 İncil arasında farklar, fazlalık ve eksiklikler mevcuttur. Müslüman olup Abdulehad Davud adını alan eski Hristiyan din bilgini şöyle demektedir: “Bu dört İncil, 325 yılında konsil tarafından resmen kutsal ilan edilmiştir. O tarihten önce bunlardan hiçbiri Kilise ve Hristiyanlarca tamamen onaylanmış değildi. Yeni Ahid'i (İncil’i) seçenler iki bin delegeden çoğu uzaklaştırıldıktan sonra geri kalan 318 kişi olup, bu kişiler İsa'yı tanrı ilan etmişlerdir.” (A. Davus, el-İncilu ve's-salib, s. 26) “İncil, yazarlar tarafında kaleme alınmış ancak tanrı, yazarların yaptığı işin sorumluluğunu üstüne almıştır. İçerik bakımından birbirini tutmayan yazılı metinler, İznik konsili ile elemeye tabi tutulmuştur.” (Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 31) Bu azınlık, imparatorluk gücü ile bu inancı kabullenmiş ve etrafa empoze etmiştir. İlk konsiller, papa tarafından değil imparatorlar tarafından şekillendirilmiştir. (Rene Metz, Histoire des consiles, s. 13; Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 101) İznik, İstanbul, Efes, Kadıköy, İstanbul II, İstanbul III, İznik II, İstanbul IV, Trente, Vatikan, Vatikan II şeklinde birbirini takip eden konsiller yapılmıştır. Her yapılan konsil ile yeni inançlar eklenmiş veya çıkarılmıştır: Günahları papazların affetmesi, Papa'nın yanılmazlığı, Meryem'in asli günahtan uzak olması, İsa'nın Yahudilerce değil de Roma valisi tarafında öldürülmüş olması, Endüljans (Orta Çağ Avrupası'nda, ölümden sonra cennete gitmek için Papa'nın sattığı af belgesi) gibi. Vatikan, II. Konsil ile 'Dört İncil, aslına uygun olarak nakledilmektedir.' kararını resmi görüş olarak ilan etmiştir.

Hristiyanlar Helenistik dünyanın şirkinden etkilenerek ‘tanrıyı yere’ indirmişlerdir. “Yıllar süren titiz araştırmalardan sonra, Hristiyanlığın geleneksel tarihinin en iyi ihtimalle ümitsiz bir şekilde yanlış olduğu ve en kötü ihtimalle bir sürü yalan olduğu sonucuna varmıştık. Kanıtlar, bizim, düşünülemez olanı düşündüğümüzü gösteriyordu. ‘Hristiyanlık birinci yüzyıldaki bir Mesih kültü değil, antik Pagan gizem dininin Yahudi bir uyarlamasıydı.’ Tarihsel bir İsa’nın var olmuş olduğuna dair herhangi bir kanıt bulamadık.” (Timothy Freke, Peter Gandy, İsa ve kayıp tanrıça, s. 17) Hristiyan iken sonradan Müslüman olan Paris Tıp Fakültesi'nde Cerrahi Kliniğini Başkanı Prof. Maurice Bucaille de, “Hristiyanlık, İbranice Kitabı Mukaddes'e bazı ekler yapmak suretiyle onu kabul etmiştir.” (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 8) demektedir. “Yunan felsefesi ve Roma hukuk'u, İncil'i gerçeği temsil edemeyeceği bir hale dönüştürmüştür.” (Alfred E. Sarvie, Encyclopedia of Religion and Ethic Vol. 5, p. 634) “Yahudi olmayan Roma vatandaşları, pagan kültürüne sahip idi.” (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 88) “1000'li yıllardan itibaren de pagan inançları Hristiyanlaştırılmıştır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 106) Davenport: “Eski putperestliğin ilahlar grubu yerine şehitler ve azizlerden meydana gelen bir kalabalıktan oluşan yeni bir olimp ortaya çıkmıştı.” (A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 223) "Saul isimli Tarsuslu Yahudi (Yani Pavlus) biraz paganizm, biraz Roma geleneği ile ortaya karma bir din çıkarıyor. Domuzu, şarabı, faizi helal kılan da o. Sünneti kaldıran, Papa’yı kutsayan o. Katolizm, Hristiyanlık adını alarak böyle doğdu ve Roma’nın ‘resmi din’i oldu. Ondan sonra Roma, daha önce kendini pagan kültüre göre kutsarken artık Hristiyanlık adına kutsamaya başladı. Hristiyanlık, bugün artık ‘kültürel bir aidiyet’ten başka bir şey değildir. Ruhaniyetini kaybetmiştir. Seremoni/tören ve ritüel/ayinlerden ibaret bir gelenekten söz ediyoruz. Yahudilik zaten kendini ırkına hapsetmiş bir başka gelenektir.” (Abdurrahman Dilipak, Yeniakit, 21 Haziran 2016)

Hristiyanlığın vahiy anlayışı İslam'ınkinden çok farklıdır. Orijinal vahyin korunamaması durumundan dolayı daha esnek ve gevşek bir vahiy inancı benimsenmiştir. Bir taraftan 'metinler tanrı sözü' kabul edilirken, diğer taraftan 'İncil yazarlarının hürriyetinden, kendi kültür seviyelerine göre vahyi aktarmalarından, tanrının bu özel kültür vasıtası ile sesini işittirmesinden' bahsedilir! Meşhur bir Hristiyan âlimi olan 'Yesuu'l-Mesih' kitabının yazarı Pavlus İlyas, İncil yazarlarının hatalarından, gafletlerinden bahsetmektedir: Markos, Matta ve Luka gibi yanlış anlamaz. Luka, Matta ve Markos gibi yanlış anlamaz." (P. İlyas, Yesuu'l-Mesih, s. 27-28;

A. Şelebi, el-Mesihiyye, s. 180) Evet, "İnciller, bağlantısız ve zıtlıkların giderilmesi imkansız gibi görünen edebiyat manzumesidir." (Bucaille, s. 126)

İnciller tanrı esinlemesi mi konsillerin seçmesi mi? Daniel Wickwire'in 'Kutsal Kitabın Değişmezliği' adlı kitapta, "Roma Katoliklerinin ağırlığını ortaya koymasıyla Trent Konsili'nde Latince Vulgata'nın tek otantik nüsha olarak kabul edilmesi üzerine, Katoliklerle Doğu Ortodoksları arasında ayrılık meydana gelmiştir. Doğu Ortodoksları, otantik nüsha olarak Septuagint'i kabul etmiş, reform yanlısı Protestanlar ise, Eski Ahid kısmı olarak Yahudi versiyonunu esas almışlardır." diye yazmaktadır. Tabii yazar, her üç Hristiyan mezhebinin de farklı farklı bölümlerden oluşan 3 ayrı İncil'e inandığını da eklerse, şu ayeti nasıl yorumlayacaktır acaba? "Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır." (Vahiy 22: 18-19) Sadece Tevrat üzerindeki farklılıkları açıklayacak olursak: Tevrat'ın son 6 kitabına MS 1612 Kudüs konsilinde Ortodokslar, Katolikler'den farklı olarak 4 bölüm daha ilave etmektedir. Bu 6 kitap Katoliklerde 13 bölümden, Ortodokslarda ise 17 bölümden oluşur. Bunun sebebi, Ortodoksların Tevrat olarak kendi dillerinde Yunanca ilk tercüme olan ve 45 bölümden oluşan Septuagint'i esas almalarıdır. Bu durumda Katolikler, kendi dilleri Latince'ye tercüme edilen ve Yahudilerin Tevratı ile uyuşmadığı için çıkarılan (Ortodoksların kabul ettikleri) 4 bölüm hariç, 45 kitaptan oluşan ve Vulgate adını alarak yeniden düzenlenmiş olan, Kutsal Kitaptaki Septuagint'i esas almış olmaktadır. Bu durumda Katolikler ve Ortodoksların Tevrat Kanonu, Protestanlardan 6 kitap daha fazla olmaktadır. Protestanlar ise bu 6 kitabı bütün bölümleriyle reddetmektedirler. Sonuçta Protestanların kutsal kitabı 66 bölüm (Tevrat 39, İncil 27 bölüm), Katolik ve Ortodoksların ise 72 bölümdür. (Tevrat 45, İncil 27 bölüm) Ayrıca Katolikler ve Ortodoksların, Protestanlarla olduğu gibi kendi aralarında da (6 kitap arasındaki 4 bölüm) farklılıklar bulunmaktadır. Yine Daniel Wickwire, 'Apokrifa Kitapları Nedir?' adlı çalışmasında, "İncil'de, İsa ve elçileri tam 2.559 kez Tevrat, Zebur ve peygamberlerden alıntılanma vardır. Bunlardan hiçbiri Apokrifik bir kısımdan alınmış değildir. Mesih ve elçileri Apokrifa hakkında bilgi sahibiydiler, fakat İsa ve elçiler Apokrifa yazılarından bir kez bile alıntı ya da aktarma yapmamışlardır. Bu yazılarla ilişkisi olan bir peygamber bile yoktur ve bu kitaplar Tanrı esini olarak asla kabul edilemez. Erken dönem kilisesindeki misyonerler, Grekçe konuşan dünyada misyonerlik yaparken, Grekçe yazılmış olan Septuagint'ten alıntılar ve daha sonra Yahudiler tarafından kanon dışı olarak tanımlanan kitaplardan da alıntılar yapmaktan ve bunlara referans vermekten çekinmemişlerdir. Örneğin, kanonik İncil'deki Yahuda 14-16, apokrif Enok kitabından (Enok 1:19) alıntı yapmaktadır. Yakup 1:19, Sirak Kitabı 5:11 ve İbraniler 11:37'de, Apokrif The Martyrdom of Isaiah'ta (işaya'nın şahadeti) bulunmaktadır. Yuhanna'ya göre İncil'deki 7:38 ile Yakup 4:5'in kaynakları bilinmemektedir. Yine ayrıca "Tomas İncili dünya üzerinde bulunan kitaplar arasında Hz. İsa'nın sözlerini en doğru ve en eski yazılmış tek kitaptır." görüşü resmi Katolik görüşü iken, diğer İncillerin esinti kaynağı durumu sorun olarak ortaya çıkmaktadır. Yine İncil'de, farklı İncil nüshalarına karşı mücadele izleri de vardır: 10. Bölüm, Pavlus'un Korintlilere ikinci mektubu: 11. Bölüm, 4. ayet: Çünkü size gelen ve bizim tanıttığımızdan değişik bir İsa'yı tanıtanları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul ederek bunları hoş görüyorsunuz."

"325 senesinde İznik'te bir sürü kitap ile insanlar toplanıyor ve hangisinin ilahi vahiy eseri olabileceğine karar veriyor. Seçilen dört kitap ise birçok hususta birbirinden ayrıdır, biri diğerine uymamaktadır. İlk orijinal nüshaları da elde bulunmamaktadır." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 120) "En eski el yazması İncil'in tarihi II. yüzyıl başlarıdır ve bu, İncil'in çok küçük bir parçasıdır." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 45) "325 yıl boyunca, standart bir kutsal

kitabı olmayan Hristiyanlar, İznik Konsili'nde bu konuyu da bir sonuca bağlamıştır. Halbuki ilk kuşak Hristiyanlar 4 İncil'den açık ve seçik bir biçimde söz etmemektedir." (Adnan Şensoy, s. 94) "İsa, Aramca ya da İbranice konuşmuştur, ancak İnciller Yunanca yazılmıştır." (A. Odabaş, s. 13, 100)

Ve akla takılan bazı sorular: Binden fazla Ruhani ve yüzlerce İncil'in toplanıp tartışıldığı ve ancak 318 ruhani liderin kararı ile seçilen 4 İncil'in doğru kabul edildiği İznik konsiline kadar geçen 325 yılda yaşayan Hristiyanlar kafir mi idiler? O 4 İncil dışındakilere iman edenlerin durumu nedir? Ya 700'den fazla dini liderin savunduğu görüş ve kitaplar, onların yolundan gidenlerin hali ne olacaktır? Tek tanrıya inanan Airus'u kim öldürmüştür? Konsüle baskı ile 4 İncil kararını aldıran ve eski putperest öğeleri içinde barındıran bu yeni inanışın temellerini attırtan Roma imparatoru Kosttantin'in, Kayseri Piskoposu olan ve tarihçilerin sultanı olarak adlandırılan Eusebius tarafından dile getirilen 'Kosttantin'in mecusi olduğu ve ancak ölürken vaftiz edildiği' görüşüne Hristiyan din âlimleri ne diyeceklerdir? Günümüz İncil'lerinin sağlamlık yönünden bırakın Kur'an'ı, hadislerle bile boy ölçüşemeyeceği görüşünü dile getiren Batılı yazarlara Hristiyanların cevabı ne olacaktır?

İnanç esasları

Tecessüd (incarnation) inancı: Tanrının bedenleşmesi, cisim olarak maddileşmesi konusu Yuhanna 1,1-1,14'de: "Kelam eden olup aramızda yaşadı." ifadeleri ile bulunur. (Hristiyanlığa göre Hz İsa, baba tanrının konuşma sıfatının et kemik bulmuş halidir.) Diğer üç İncil'de bu konuda bir delil yoktur. Sadece Pavlus'un mektuplarında buna benzer ifadeler vardır. (I. Timoteosa, 3, 16; İbranilere, 2,15) W. Durant'ın dediği gibi Yuhanna İncil'i, 'Peşin bir fikirle hareket eder. Diğer üç İncil'e muhaliftir. Araştırmacılar bu eserin Yuhanna'ya ait olmadığını da ileri sürer.' (Durant, The Story of Civilization XI, s. 209) Bu cisimlenme konusunda 1977 yılında Londra'da İlahiyat Fakültesi profesörlerinden altı kişi (Don Cupitt, M. Goulder, L. Houlder, D. Nineham, M. Wiles, F. Young) ortaklaşa bir eser yazar: The Myth of God Incarnate (Tanrının cisimlenme efsanesi) Özetle, İsa'nın tanrının seçtiği bir insan olduğu, bunların birbirine karıştırılmaması ve teslisin bir şiir ve mitoloji gibi algılanması gerektiği sonucuna ulaşılır. (New York Time, 27 Şubat 1978; en.wikipedia.org/wiki/The_Myth_of_God_Incarnate) Kitabın yazarlarından Birmingham Üniversitesi teoloji profesörlerinden John Hick, İsa'nın, tanrının cisimlenmiş hali olması iddiası ile Buda'nın Budist felsefedeki konumunu kıyaslar ve Buda'nın Mutlak Hak ile birleşmesi ile İsa'nın tanrı ile bir olduğu iddiası arasındaki bağlantıya dikkat çeker. Kitabı Mukaddes'te cisimlenme inancının tek geçtiği yer, Yuhanna, 1,4 cümlesidir. Resullerin işlerinde ise, İsa'nın tanrı olmadığı, seçkin bir kul olduğu ifade edilmektedir. Kesin olan tek şey, İsa'nın bir anneden doğduğu ve diğer insanlar gibi bir hayat sürdüğüdür. E. Renan da İsa'nın tanrı ile bir olduğunu iddia etmediğini, ilk üç İncil'de de buna dair bir kanıt olmadığını söyler. (Renan, İsa'nın Hayatı, s. 183) H. G. Wells de, Pavlus'un İsa'yı ne gördüğü ne de ondan bir mesaj aldığını, Yahudilik ve Mitra dinlerini çok iyi bilen Pavlus'un birçok fikirleri Hristiyanlığa naklettiğini, İsa'nın kendini kurban etmesinin ise daha önceki milletlerde görülen kurban tanrı inançlarından alındığını söylemektedir. (A. Short History of the World, s. 170-178) Yani özetle, "O zamana kadar ilahlar topluluğuna inanmış olan insanların Hristiyanlığı daha kolay kabul edebilmelerini sağlamak için dinde değişiklikler yapılmıştır." (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet'i kabul edişimin sebepleri, s. 15) Şirk dolu ortamda Pavlus'un, İsa'nın tanrılığı fikri rahatlıkla kabul görmüş ve ilk üç asırda baskı altındaki bu dinin aslı değiştirilmiştir. Arius, 'Tanrı yalnız babadır, oğlu mahluktur.' görüşüne sahipti. "Ama Konsilde 2048 din adamından 318 delegenin dediği kabul edilmiştir." A. Davud haklı olarak sorar, 'Luka, işlerin şiddetlendiği her zaman Ruhu'l Kudüs'ün inip din adamlarını yöneteceğini yazıyordu. Acaba neden İznik Konsiline inmemiştir?' (el İncilu ve's-salib, s. 32) Sonuçta Arius ve bazı din adamları öldürülür ve imparatorun baskısı ile şu karar çıkarılır: 'İsa hak tanrıdır, her şeyi yaratan baba ile aynıdır, eşittir.' Dikkat çeken bir husus da baba ve oğuldan bahsedilen bu

metinde Ruhu'l Kudüs'ün tanrılığından hiç bahsedilmemesidir. Ancak 381 yılında Ruhu'l Kudüs teslise ilave edilebilir. (A. Hatib, el-Mesih, s. 251-252) 533'teki konsil ile de nihai sonuca ulaşılır: "Üç parçadan oluşan tek tanrıya tapınılmalıdır." (D. Masson, Le Coran et la revelation judeo-chretienne, I/90)

Teslis

"Üçleme" anlamındaki teslis kelimesi, İslam geleneğinde Hıristiyanlığın üç unsurlu (baba-oğul-kutsal ruh) ilâhlık anlayışını ifade eder. (DİA, Teslis maddesi) "Havarilerin tebliğinde teslis yer almaz." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 98) Zaten Hristiyanlarca yazılan eserlerde de tanrının sıfatları açıkça yer almaz. (J. Hick, About the Myth of God Incarnate, s. 29) "Pavlus'un tavrında ısrarı, İsa'nın gerçek havarilerini ve bağlılarını öfkelendirmişti ve bunları kutsal kitabında da (Elçilerin işleri, 21 /17-40) anlatıyordu." (Adnan Şensoy, s. 82) Teslis, büyük ölçüde "Kahramanları tanrılaştırma" kültürünün yansımasından başka bir şey değildir. İsa'dan bin yıl önce Hindistan'da Brahma-Vişna-Şiva şeklindeki teslis, yine ayrıca MÖ 331'de İskenderiye'de Sirabis-İzis-Horus üçlemesi bir inanç şeklinde eski Mısır, Asur, Babil, İran, Hint, Çin gibi ülkelerde yaygın olarak bulunmakta idi. (A. Şelebi, Edyanul âlemil kübra, s. 18; el-Mesihiyye, s. 144, A. Short History of the World, s. 166) İskenderiye'de ise ortaya çıkan Yeni Eflatunculuğun kurucusu Plotin de 'tek-akıl-nefs' üçlemesi yapıyordu. İskenderiye okulunun temsil ettiği Yunan felsefesini iyi bilen Pavlus Hristiyan dinine girince, tevhid dini olan Hristiyanlığı teslis dinine çevirmiştir. Luka zaten Pavlus'un yoldaşı idi. Matta ve Yuhanna'ya isnat edilen İnciller de Pavlus'un öğrencileri tarafından yazılmıştır. Hatta Katolik yorumcuları, "günahların bağışlanması" ifadesinin bile Pavlus tarafından İncillere ilave edildiğini belirtmektedirler. (P. Benoit, M.E. Boismard, Synopse des quatre Evangiles, s.11, 385)

Havariler İbranice konuşurlardı ama İnciller latince yazılmıştır. Markos incilini yazan kişi ise, Pavlus'a bağlı dualist bir Yahudi filozoftu. (Ali Çankırılı, Batıda İlmi Skandallar, s. 180) Mezopotamya dâhil birçok yerde bir takım tanrılara inanılırdı. Temmuz, Mitra gibi. Bunlar bir mevsimde ölür başka mevsimde dirilirlerdi. 'Bunlar birçok yönden insana benzer tanrılardı.' Ayrıca mesela, Frigya tanrısı Attis için din mensupları mistik bir yemeğe katılır ve sonra şöyle derlerdi: Sendurdakileri 'yedik', sancdakileri 'içtik', böylece Attis'e uyanlardan olduk." Bazı deliller göstermektedir ki bu iki alete konan yiyecekler 'ekmek', kutsal balık eti ve 'şarap' idi. Attis 'buğday'ı temsil ederdi. "Ele verildiği gece, Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: "Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın." Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın." Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz." (Korintliler/11, 23-26) Teslis tabiri ilk kez Antakyalı Theophile tarafından kullanılmıştır.

"Kutsal Ruhun tanrılığı 381'de İstanbul'da toplanan konsilde karara bağlanmış, böylece Teslis (Trinite) inancına ulaşılmıştır." (Adnan Şensoy, s. 95) Kilise, kurumsallaşmış İsa'dır. (Adnan Odabaş, s. 13) "325 İznik Konsilinde baba ve oğul aynı cevherden ilan edilirken, 533 yılında toplanan Konstantinopolis Konsilinde ise 3 unsur tek tanrı inancı kabul görmüştür." (D. Masson, Le Coran, I/90) Teslis büyük ölçüde kahramanları tanrılaştırma şeklindeki yaygın şirkten kaynaklanmıştır. MÖ. 331'de İskenderiye'de 'Sirabis-İzis-Horus' üçlemesine tapılırdı. Bunlar ayrı ayrı tanrı kabul edilmiyor, 'tek tanrının üç durumu' olarak kabul ediliyordu. (H. G. Wells, A. Short History of the World, s. 166) L. Gautier ve birçok araştırmacı, Hristiyan teolojisinin Yunan felsefesinden ve özellikle Yeni Eflatunculardan fazlasıyla etkilendiklerini söyler. (el-Medhal ila D. F. İslamiyye, s. 93) Eğer üçlü tanrı inancının tanıtılması gerekiyorsa, aslında bunu bizzat İsa'nın yapması gerekirdi ve sonrakilere bu önemli görev bırakmazdı. Halbuki O, "Çekil şeytan, Yalnız Allah'a kulluk edeceksin.' diye yazılmıştır" (Matta, 4, 10) demekte idi. A. Davud, Hristiyan tanrılarının hiçbirinin tek başına kamil, mükemmel olmadığını ve bunun da bir noksanlık işareti olduğunu ifade etmektedir. (el- İncil, s.

21) Bu üç parçadan biri nasıl olmuşta Meryem'in karnına girmiş ve insan şeklini almıştır? Bu çokluğa delil olmaz mı? (el- Hatib, el-Cevabus-sahih, II/ 37) Halbuki "Hiç kimse, iki efendiye kulluk edemez!" (Matta, 6-24) "Hz. İsa'nın çarmıhta öldürüldüğü de kabul edildiğine göre, o ölü iken kainatın devam ve bekası, tanrısız/eksik tanrı ile nasıl mümkün olabilmiştir?" (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet, s. 9) Ayrıca Baba tek başına tanrı değildir, ancak diğer iki parçaya izafe ile tanrıdır. Bir çocuk gibi ihtiyaçları olup büyütülen bir kişi hiç ilah olabilir mi? Yine hiç bir peygamber de baba, oğul, kutsal ruh üçlemesinden bahsetmemiştir! (Hatib, el-Cevabus-sahih, II/ 253) "Babanın sağ tarafında oturduğu iddia edildiğine göre, bu da Baba'dan bir ayrı varlık olduğu kabul edildiği anlamına gelmez mi?" (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet, s. 9) "Hz. 'İsa Allah'ın sağındadır, oradan canlıları ve ölüleri yargılayacaktır' denildiği zaman, bu, onun babasından ayrı olduğu manasına gelir." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 65) "Hz. İsa sonradan dünyaya geldiğine ve üçlemede Hz. İsa'nın da bulunması zorunlu olduğuna göre, bu bir eksiklik işareti olmaz mı? Tanrı inancına zarar vermez mi?" (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, s. 7) İsa iki bin yıl önce yoktu, sonradan doğdu. Bu bir ilave olmamakta mıdır? İncillerde İsa'nın 'istemeden çarmıha gerildiğini' ifade eden ayetler de vardır. (Matta 27, 46; Markos, 15, 34) Halbuki Hristiyan inancına göre İsa kendi arzusu ile asılmıştı! Hristiyanlar içinde de Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediğini kabul eden mezhepler de vardır. Cerinthi ve Tatianos mezhepleri gibi. İlk Hristiyanlardan Cerinthian'lar ve daha sonra Basilidian'lar, Hz. İsa'nın dirilişini de kabul etmezler. Çarpoçratian'lar da çarmıha gerildiğini kabul etmezler. "Katharlar, 11. yüzyılda ortaya çıkmışlar ve Katolik kilisesine karşı gelmişlerdir. Üçlü tanrı inancını reddetmiş ve çarmıh olayını kabul etmemişlerdir. Pek çok mensubu engizisyon mahkemeleri sonucu öldürülmüştür." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 187) "İlk Hristiyan topluluklarından birisi olan Ebyonitler, Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediğini, fakat onun yerine bir benzerinin çarmıha gerildiğini söylemektedir." (S. Akdemir, Hristiyan Kaynaklara ve Kur'an-ı Kerim'e Göre Hz. İsa, s. 75) Sorbonne Üniversitesi Dinler tarihi bölümü Hristiyanlık tarihi profesörü Guignebert, 'Haça gerilme olayının İncillerde yazılmasından önce, müminlerin hatıralarında pek belirgin olmadığını da' ifade etmektedir. (Charles Guignebert, Le Chiristianisme antique, s. 29)

Hazreti İsa çarmıha gerilmedi. Dünyada büyük yankı uyandıran ve Hıristiyanlığın tarihini değiştirdiği söylenen Da Vinci Şifresi kitabının yazarı Dan Brown Hürriyet gazetesine konuştu. Brown, "Hazreti İsa'nın çarmıha gerilmediğini gösteren kanıtlar var" dedi. (Hürriyet, 10.12.2009)

Hz. İsa'ya Kudüs'te ilk inananlar katışıksız Yahudi olup diğer Yahudilerden tek farkları, onun Mesih olduğuna inanmaları idi. Yunan Yahudileri ise hayatlarının çoğunu Yunan şehirlerinde geçiren kimselerdi. Sadece hac ve bayram için Kudüs'e gelirlerdi. Şirk diyarında yaşayan bu insanlar, onlardan etkilendikleri kadar çevrelerini de bu yeni dinlerine davet ederler ve böylece Antakya Kilisesi ortaya çıkar. İlk Hristiyan (Mesihi) adı da burada görülür. Zamanla bu Mesih kavramı yerine 'efendi-rab' kullanılmaya başlanır. Halbuki aynı dönemlerde el-Celil'deki İsa ashabı, İsa ve getirdiklerine iman ve büyük Yahudi mabedi ile irtibatlı bir hayat sürdürüp, Yahudi kurallarına saygı göstermekte idiler. Bu iki kesimden ne yazık ki, Helenistik-Yunan tesirindeki taraf galip gelir. Pavlus'un çevresinde zaten ölüp dirilen tanrılar inancı mevcuttur. Duyduklarını kendine göre yorumlayıp kabul eden Pavlus, saf İsa inancı olan el-Celil Hristiyan anlayışı ile değil, Yunan ruhu ile boyanmış bir Mesihlik inancını yayar. Pavlus mutaassıp bir Yahudi idi, yeni dininde de mutaassıp olmuş ve E. Renan'ın ifadesi ile 'O sadece taassubunun konusunu değiştirmiş' (E. Renan, Havariler, s. 183) idi. Pavlus, görevine Kudüs'te başlamadığı gibi, on iki havariden de bilgi ve icazet almamıştır. Zaten onun hiç bir insanın irşat ve nasihatine ihtiyacı yoktur! "Ben İncili insandan almadım, fakat İsa Mesih'in vahyi ile aldım. Tanrı, milletler arasında onu anlatayım diye kendi oğlunu bende keşfetmeye razı olunca, Kudüs'e havarilerin yanına gitmedim." (Galatyalılara 1, 10-17) Yahudilerin Yunan düşüncesi ile bağdaşmayan bazı kuralları ortadan kaldırılır. Hristiyanlık artık Yahudilikten ayrılmıştır. Pavlus, her tarafı

memnun edecek bir yorum bulmaya çalışır. İsa'yı rab ilan eden bu yeni din, tanrılar arasında derecelendirmeyi kabul eden Yunanlılarca kolayca kabul edilir. Saf Yahudi Hristiyanlar Pavlus'a karşı çıkarlar. İkinci asırda Hristiyanlık iki yola ayrılır. Üçüncü asırda ise bu 'yeni Hristiyanlık' tüm Yunan'da yaygınlaşır. Bu yeni sentez, esnekliği sayesinde bu topraklara yerleşir ve artık asli özelliklerini yitirip tanınmaz hale gelir. İnanç esasları kadar ibadet kuralları da zamanla yeniden şekillenir. İlk zamanlarda Hristiyanlığa en zorlu direnme, kırsal kesimden gelmiştir. Buralarda mahalli tanrılar ve büyücülük destekli eski inanç ve adetler yaygındı. Hristiyanlık, tazim edip büyüklediği kendi şahsiyetlerinin heykellerini, köylülerin alıştığı yerel küçük tanrısal şahısların yerine koyar. Bu da dinin yayılmasını kolaylaştırır. Artık Roma ileri gelenleri, yeni dine girerken eski öğrendiklerini terk etmiyorlardı. Hayatlarının birçok yönü, hâlâ eski putperest şekliyle devam ediyordu. Mesela, İsa'nın tanrı ilan edilmesi, Meryem dâhil birçok azize tapılması gibi. "Neredeyse çok tanrılı bir din ortaya çıkmış olur." (Charles Guignebert, Le Christianisme antique, s. 187) "Havariler putlarla dolu kiliseleri görseler, buna felaket gözü ile bakarlardı." (Charles Guignebert, Le Christianisme antique, s. 182) Günlük ibadetler bırakılıp sadece pazar ayinlerine gitmekle ibadet görevi kolaylaştırılır. Artık Roma hayatına Hristiyanlık elbisesi giydirilmiştir. Tüm bu gelişmelere karşı çıkanlar da vardı. Bu ortamda dördüncü asırda tepki olarak manastırlar ortaya çıkar, insanlar kendilerini toplumdan soyutlar...

İncil'de 'Baba, oğul' mecazi anlamda kullanılmış ve bu mecaz zamanla asıl anlam gibi algılanmış olabilir mi?

"Baba tabiri gerçek manada değildir. İncillerde, Cenabı Hakkın insanların da babası olduğu yazılmaktadır. "Ne mutlu o sulh edicilere! Çünkü onlar Tanrının oğulları diye çağrılırlar." (Beşinci Bab, Matta, 9. fırka) "Ta ki, (babanızın) evladı olasınız." (Beşinci Bab,45. fırka) Oğulluğun Hz. İsa'ya özel okunmasında bir münasebet/alaka görülemez." (Adnan Şensoy, s. 169) Evet, aslında 'Tanrının oğlu, sevgili oğlum' ifadeleri mecazidir. Yahudiler hakkında Tevrat'ta da 'Siz rabbin oğullarısınız' (Tesniye, 14,1) denilmektedir. Tıpkı İncil, Matta 5, 9'da olduğu gibi! Aynı kullanım çeşitleri, Yuhanna, 12; Luka 6, 36'te de görülür: "Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız."; "Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesi'nin oğulları olacaksınız." İncil yani "Yeni ahitte Baba ifadesinin 'tüm kulların Tanrısı'; Oğullar ifadesinin ise 'sevgili kullar' anlamında defalarca kullanıldığı görülmektedir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 153) Tanrı tüm insanların babası; Rabbi'dir. Hristiyanlar İsa (as) söz konusu olunca baba, oğul kelimelerini hakiki manalarında, diğer insanlar söz konusu olunca mecazi manalarda anlamaktadırlar. Bu ayırımın sebebi nedir? "Kitab-ı Mukaddes'te biricik oğul ifadesi Hz. Adem ve Hz. Davut için de kullanılmaktadır." (Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 11) "Peder/baba, hakiki manada olmayıp 'yöneten ve koruyan' anlamındadır." (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet, s. 9) "Kitabı Mukaddes'te oğul kelimesi 'salih kul' anlamında kullanılmıştır." (Mevcut kaynaklara göre Hristiyanlık, s. 188) Zaten Pavlus bile, aslında oğlu olmayan Timoteos hakkında, "sevgili oğlum" ifadesini kullanmaktadır. (I. Koristoslulara 4, 17) Şurası da önemli bir husustur ki, Hz. İsa kendi hakkında 'tanrının oğlu' tabirini kullanmamıştır. Bu tabiri Yunan kültüründen etkilenen Hristiyanlar kullanmıştır. (Charles Guignebert, LeChiristianisme antique, s. 39) Bu sıfatı önce Pavlus, sonra 4. İncil yazarı Yuhanna kullanmıştır. İbranicedeki 'Tanrının abd/kulu' kelimesi, Yunancada çoğu kez çocuk (Xaıs Tou Oeou) kelimesi ile tercüme edilmiştir. Çocuk kelimesinin oğul'a dönüşmesi zor olmamıştır. Tanrı'nın oğlu kavramı, Yunan fikir dünyasından doğmuş ve zamanla Hristiyan olanların çoğu, dini tam öğrenme imkanı bulamadıklarından eski inançların çoğunu dini renge boyanmıştır. (M. Ebu Zehra, Muhadarat, s. 31-37) "Daha önceki dinlerde, özellikle İbranicede Allah'a rahman ve rahim anlamlarından mecaz olarak baba denilmesi caiz idi. Hz. İsa da vaazlarında bu tabiri bu anlamda kullanmış olabilir. Ama sonradan bu kelime asıl anlamı ile kullanılarak suistimal edilmiştir." (M. Hamdi Yazır, Hak Dini, II/1632) "Günümüzdeki üniteryan bazı kiliseler, ilahi kimliği olmayan İsa anlayışına sahiptir." (Taslaman, s. 154) Tarihte, Ludwig Hetzer,

Mıchael Servetus, Socinianizm kurucusu Faustus Socinus, jhon Locke, Samue] Clarke bu akımın öncüleri olmuşlardır! "Nesturi Hristiyanları bugünkü 4 İncili benimsememiştir. Dört İncilin seçimi, içinde siyasetinde olduğu bir tercihtir. Bu tercih, ilahi bir tercih de değildir." (Taslaman, s. 165)

Hz. İsa (as) Allah'ın kulu ve Resulüdür

"Müjdeyi iletmek için beni gönderdi." (Luka 4) "Oralarda da 'tanrı sözünü' duyurayım. Bunun için çıkıp geldim." (Markos-1) "Bunun için ne söylüyorsam, 'Baba'nın bana söylediği gibi' söylüyorum." (Yuhanna 12) "Bu öğretinin 'Tanrı'dan' mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir." (Yuhanna 7) "Ben 'O'ndan işittiklerimi' dünyaya bildiriyorum." (Yuhanna 8) "İşittiğiniz söz 'benim değil' beni gönderen Baba'nındır." (Yuhanna 14) İsa Havarilere hitaben: "Sizi kabul eden. Beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden, 'beni peygamber olarak göndereni' kabul etmiş olur. Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır." (Matta 10:40-41) "İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir." diye başlar ve 16. ayete dek liste sürer. (Matta 1:16) O insan olmasa idi, atalarından nasıl bahsedilebilirdi ki?! Bir gün bir kimse İsa'ya "Ey iyi ve hayırlı öğretici!" diye hitap ettiğinde İsa ona "Bana niçin iyi diyorsun? İyi ancak Allah'tır." (Matta 19:16-17) diye cevap verir. Kendi tanrı olsa idi, kendisini de iyi sıfatı ile vasıflandırması gerekirdi. Yine İsa Mesih gözlerini semaya kaldırıp yegane/tek yaratıcı olan Allah'a dua ile, "İnsanlara senin biricik yaratıcı olduğunu ve beni peygamber olarak gönderdiğini bilmek vaciptir." (Yuhanna, 17:1-3. Ayrıca; Matta 21. Bab, 10-11. Fıkralar; 27. Bab, 35. Fıkra; 13. bab 53, 54, 57 ve 58. Fıkralar; Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, s. 11) demiştir.

Markos 4:38: "Öğrenciler teknenin kıç tarafında uyuyan İsa'yı uyandırdılar." Tanrı'nın üçte biri uykuda iken, evrenin yönetiminde bir eksiklik oluyor mu idi?!

"İblis aynı şekilde İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkarıp O'na tüm görkemleriyle dünyanın bütün ülkelerini gösterdi. 'Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim' dedi." (Matta 4:8) Eğer Hz. İsa peygamber değil de tanrı olsa idi şeytan ona bu teklifle nasıl gelebilirdi?! O Zaten her şeyin sahibi tanrı değil midir?! İsa neden bu teklife, 'Asıl sen bana tap, ben tanrıyım demedi de, "Tanrın olan Rab'be tap, yalnız O'na kulluk et' diye yazılmıştır." (Matta 4:10) diye cevap verdi? Bu cevap bile O'nun 'kul' olduğunun ilanı değil midir?!

Hristiyan amentüsü, 'Ben, Baba tanrıya ve Rabbimiz İsa Mesih'e inandım.' şeklinde özetlenebilir. Hristiyanlıkta İslam'da olduğu gibi bir tanrı inancı yoktur. Baba olan figür sadece oğul ile bağlantılı olduğu için vardır ve onunla irtibatı kadar önemsenir. Hristiyanlıkta asıl olan oğuldur: "Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini oğula vermiştir." (Yuhanna 5:22) Halbuki İsa, İncil'e göre bile Allah'ın resulüdür: Yuhanna 6, 14; 7, 16: 'Gerçekten, dünyaya gelecek olan peygamber budur.' Luka 24-19: "Kudretli bir 'peygamber' olan Nasıralı İsa."

İşte bu nedenle "İstanbul patriği olan Makdonyas, Hz. İsa'yı bir kul, bir elçi ve bir peygamber olarak kabul ediyordu." (Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, 3/199)

"Ey kitap ehli. Dininizde aşırı gitmeyin. Allah hakkında yalnız gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih Sadece Allah'ın peygamberleridir. (Allah) üçtür demeyin, bundan vazgeçin." (Nisa, 171)

K. Mukaddes'te (İncil-Tevrat-Zebur) tanrının özellikleri

Yorulan: "Ve tanrı yaptığı işi yedinci günde bitirdi ve yaptığı bütün işten yedinci günde istirahat etti, dinlendi…" (Tekvin 2/2-3, Çıkış 31/17) Kim dinlenir, tabii ki yorulan tanrılar!

Pişman olan, acı duyan: “Ve Rab yeryüzünde insanı yarattığına pişman oldu ve yüreğinde acı duydu.” (Tekvin 6/6) Kim acı duyar, pişman olur? Hata, yanlış yapan teslisin tanrısı!

Güreşte yenilen: ” Ve Yakup, seher sökünceye kadar bir adamla güreşti. (adamı yenince) adam Yakup’a dedi: Adın nedir? Yakup. Yine adam ona, “artık sana Yakup değil, ancak ‘İsrail’ denecek çünkü insanlarla ve Allah ile uğraşıp onları yendin.” (Tekvin 33/24-29) Gerek 28.3.2024 tarihinde Amerikalı Siyonist Haham Shmuley Boteach: “Bir Yahudi olarak, Tanrıdan daha güçlüyüm. Benim adım İsrail. Tanrıyla güreş tuttum ve Tanrıyı yendim. Benim önümde Tanrı dahil kimse duramaz.” derken ve gerekse devletlerine verdikleri bu isimle bu görüşe inanmaya devam eden Yahudiler tanrılarının güreşte yenildiğine (Tekvin 32/22-32) Hristiyanlar ise çarmıhta öldürüldüğüne (Markos 15/26) inanmaktadırlar.

Korkak : “Ve rab derede oturanları kovamadı, çünkü ‘demirden savaş arabaları’ vardı.” (Hakimler 1/19) Tank görse ne yapacaktı bu tanrı!

Kinci: “Rab diyor, seninle milletleri, atı ve binicisini, cenk arabasını ve binicisini, erkeği ve kadını, kocamış adamı ve genci, genç adamı ve ere varmamış kızı, çobanı ve sürüsünü, çiftçiyi ve çiftini, valileri ve kaymakamları kıracağım.” (Yaremya 51/20-26)

Sarhoş: “Şaraptan bağıran yiğit gibi uyandı tanrı.” (Mezmurlar 79/65)

Öfkeli: “Çünkü rab öfkelenmişti. Burnundan duman yükseldi, ağzından ateş yiyip bitirdi.” (Samuel 22/8-9)

Uyuyan: ” Kalk, uyan niçin uyuyorsun ya rab.” (Mezmurlar 44/23)

Tanrı Uykuda: Katoliklerin ruhani lideri Papa 16. Benediktus, Aziz Petrus Meydanı'nda son kez halkın önüne çıktı. Papa, göreve geldiği 2005 yılından beri omuzlarına ağır bir yük bindiğini söyleyerek, "Bu dönemde Tanrı bana her daim yol gösterdi" diyerek, sözlerine şöyle devam etti: "Son dönemde Kilise'nin zor dönemleri de güzel dönemleri de oldu. Sular dalgalıydı, rüzgar ters esiyordu ve ‘Tanrı sanki uykuda gibiydi’ ama ben her zaman Tanrı'nın bu teknede olduğunu biliyordum. Bu tekne Kilise'nin, benim değil." (Ensonhaber, 27 Şubat 2013) Bu arada Yunanlıların da uyku tanrısı vardır ve adı da Hypnos’dur!

K. Mukaddes'te tevhid, Allah'ın bir olduğuna dair deliller

Markos 12, 28-32: 'O, ‘birdir’, O'ndan ‘başka tanrı’ yoktur.' Yuhanna 20:17: İsa, Havarilere: “Ben babama ve ‘babanıza’, Allah'ıma ve ‘Allah'ınıza’ giderim.” Matta 5-9: "Ne mutlu sulh edicilere, çünkü onlar Allah oğulları çağrılacaklar." Matta 6-14: "İnsanların suçlarını bağışlarsanız, semavi ‘babanız da’ size bağışlar." I. Yuhanna 5-19: "Biliriz ki biz Allah'tanız." Tesniye 4-39: "Yukarıda göklerde ve aşağıda yerde Rab, O Allah'tır ‘başka’ yoktur." Tesniye 6-4: "Dinle ey İsrail: Allah'ınız Rab, ‘bir olan’ Rabtır." Tesniye 32-39: "Şimdi görün ki, ben O'yum, katımda ilah yoktur." I. Samuel 2-2: "Senden başka ilah yoktur." I. Krallar 8-60: "Rab, Allah olan odur, ondan başka yoktur." İsaya 45-5,6: "Rab benim ve başkası yoktur, benden başka Allah yoktur."

Adolf von Harnack, ‘İsa'nın, rabbi tek tanrı olarak vasıflandırıldığını’ ifade eder. (Harnack, What is Christianity, s. 126) Markos 12,29 'Dinle ey İsrail, tanrımız olan Rab tek Rabdir.' denir. Ayrıca, Yuhanna, 20, 17; Luka, 7, 16 da da benzer ifadeler bulunur. Teslise delil kabul edilen Matta 28, 19'un, eski nüshalarda bulunmayan sonraki bir ilave olduğu artık açıkça bilinmektedir. (J. Dheilly,

Dic. Biblique, s. 1192; De Glasenapp, H. , Les cinq grandes religions du Monde, s. 303) Hristiyanlar teslise İncil'den iki ayet (Matta, 3/16-17, 28/19) delil olarak getirilir, o da zorlamadır. Zaten Matta 28/19'un da eski nüshalarda olmadığı, sonradan ilave edildiği ortaya çıkmıştır. Hz. İsa'nın tanrının oğlu olarak İncil'de bahsedilmediğini ileri süren Hristiyan yazarlar da vardır: E. Renan (İsa'nın Hayatı, s.183) W. Durant (The Story of civilizationXI/208) H. G. Wells (A. Shot History of the World, s. 170) gibi.

Kur'an'da Allah (cc) kendini nasıl tanıtır? "De ki: O, Allah'tır, bir tektir. Allah Samed'dir. (her şey O'na muhtaçtır, o, hiçbir şeye muhtaç değildir.) Ondan çocuk olmamıştır (kimsenin babası değildir). Kendisi de doğmamıştır. (kimsenin çocuğu değildir)" (İhlas, 1-4) "Eğer göklerde ve yerde Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, ikisinin de dengesi ve düzeni kesinlikle bozulur giderdi. Arşın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdığı her türlü çirkin vasıflardan uzaktır, yücedir!" (Enbiya, 22) "İnsanlar bütün ümitlerini yitirdikten sonra yağmuru indiren ve rahmetini yayan O'dur. Gerçek dost ve koruyucu, her türlü hamde lâyık olan da O'dur. Gökleri, yeri ve oralarda üretip yaydığı canlıları yaratması O'nun kanıtlarındandır. O dilediği zaman onları bir araya getirme gücüne de sahiptir." (Şura, 28-29) "Andolsun bize hiç bir zaman yorgunluk çökmedi." (Kaf, 38) "O (Allah) görüleni de görülmeyeni de bilen, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır. O, Rahman ve Rahim olandır. O, kendinden başka tanrı olmayan, hükümran, çok kutsal, esenlik veren, güvenlik veren, görüp gözeten, güçlü, buyruğunu her şeye geçiren, ulu olan Allah'tır. Allah müşriklerin (putperest, Yahudi ve Hristiyanların) ileri sürdüğü sıfatlardan (yorulan, yenilen vs.) münezzehtir. O, var eden, güzel yaratan, yarattıklarına şekil veren, en güzel isimler kendisinin olan Allah'tır. Göklerde ve yerde olanlar O'nu tespih ederler. O güçlüdür, her şeye hâkimdir." (Haşr, 22-24) "Yeryüzünde bulunanların hepsi fânidir. Azamet ve kerem sahibi rabbinin zâtı ise bâki kalır." (Rahman, 26-27) "Allah, O'ndan başka tanrı yoktur; diridir, her şeyin varlığı O'na bağlı ve dayalıdır. Ne uykusu gelir ne de uyur. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O'nun izni olmadıkça katında hiçbir kimse şefaat edemez. Onların önlerinde ve arkalarında olanları O bilir. O'nun ilminden hiçbir şeyi -dilediği müstesna- kimse bilgisi içine sığdıramaz. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine almıştır. Onları korumak kendisine zor gelmez. O yücedir, mutlak büyüktür." (Bakara, 255)

K. Mukaddes'te peygamberler

Hz. Lut'a iftira: Lut'a iki kızı şarap içirip sıra ile yanlarına girip, onunla yatıp, babalarından hamile kalırlar. (Tekvin 33-36) Hz. Yahuda peygambere iftira: Gelini ile yatıp, hamile kalınca onun yakılmasını emreder. (Tekvin 38/15-25) Hz. Davud'a iftira: Bir komutanın karısı ile yatıp hamile kalınca, kocasını savaşa gönderip ölmesi için tezgah hazırlayıp, sonra da dul eşi ile evlenir. (I. Samuel 2-27) Ayrıca oğlu Amnon kız kardeşi Tamar ile zorla yatıp onu "alçaltır." (I. Samuel 13/1-39) Hz. Nuh'a iftira: Nuh'a oğlu tecavüz eder: Ve Nuh, çiftçi olmağa başladı ve bir bağ dikti ve şaraptan içip sarhoş oldu ve çadırının içinde çıplak oldu. Ve Nuh, şarabından ayıldı ve küçük oğlunun kendisine yaptığını anladı ve dedi: Kenan lanetli olsun; kardeşlerine kullar kulu olacaktır." (Tekvin 9/20-25) Ayrıca -Haşa- güya Harun, çok tanrıcılık yapmıştır (Çıkış 32) ve Davud cinayet işlemiştir. (II. Samuel, 14) Süleyman ise zinacı ve putperesttir. (I. Krallar 11) Bizzat 'ben' tüm bunları, kendilerini 'inanç turizmi' ile ilgilenen kişiler olarak tanıtan 2 misyonere sormuş ve "Onlar da insan, bunlar normal, biz de bunları kabul ediyoruz." cevabını kulaklarımda duymuştum…!

K. Mukaddes nasıl bir kitaptır?

İncil'lere göre çarmıha gerildiği sırada İsa Tanrıya isyan da etmiştir! "Biri sağında, biri solunda iki haydudu onunla beraber haça gerdiler. Geçenler' Vay! Sen ki mabedi yıkar, üç günde yaparsın, haçtan inerek kendini kurtar' diye başlarını sallayıp ona söverlerdi. Aynı saatlerde baş kahinler, yazıcılarla eğlenerek dediler: O, başkalarını kurtardı kendisini kurtaramıyor.

Dokuzuncu saatte İsa Yüksek sesle bağırdı: Eloi, Eloi! Lama sabaktani: 'Tanrım, Tanrım! Niçin beni bıraktın?" (Markos 15:25-34) "Ben size diyorum ki, kimde varsa ona daha çok verilecektir. Ama kimde yoksa kendisinde olunan da alınacaktır. Üzerinde kral olmamı istemeyen düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde öldürün" (Lula 19: 26-27) İsa: "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğula babasının, kızla anasının, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi av halkı olacaktır." (Matta:10-34-36) "Kalça, karın, göbek yuvarlağı, göğüs, boyun, göz, saç, dudaktan vs. bahseden bölümleri" (Neşideler neşidesi 7:1-13) dışında, Yahudi olmayanların yabani hayvan kabul edildiği (Tesniye 8/ 21-22); Fırat ırmağı civarının (Türkiye'nin güneydoğusu da dâhil!) tanrı tarafından Yahudilere verildiği (Tesniye 12/24); insanların kasaplık koyun gibi ölüm gününe hazırlanmayı emreden (Yaremya 13/3) ve insanları delik deşik edip çocukların yere çalınıp, karılarının kirletilmesini emreden (İşaya 13/15-16) ayetler bu kutsal (!) kitapta bulunmaktadır. "Ve Allah'ın Rab Yehova o milletleri senin önünden azar, azar kovacak, onları çabukça bitiremezsin yoksa senin üzerine kır hayvanları (Goyim) çoğalır. Ve Yahova onların krallarını senin eline verecek." (Tesniye Bab: 22/24) İsrailli haham Rabbi Shim'on: "Yahudi olmayanların en iyisi mi; öldür. Yılanın en iyisi mi; beynini parçala." (İsael Shahak, Jewish History, s. 78) "Yaratılış merdiveninde farklı basamaklar olduğunu herkes doğal olarak kabul eder; önce inorganik nesneler, bitkiler ve hayvanlar âlemi, sonra konuşan yaratıklar ve hepsinin üstünde Yahudiler." (Sources de la pense'e juive contemporaine, Siyonizm ve ırkçılık, , s. 49)

İncillere göre eli ile günah işleyen elini, ayağı ile günah işleyen ayağını kesmeli, gözü ile günah işleyen ise gözünü çıkarmalıdır: "Eğer elin sürçmene sebep olursa onu kes; senin için hayata çolak olarak girmek, iki elin olarak cehenneme, sönmez ateşe atılmaktan daha iyidir. Eğer ayağın sürçmene sebep olursa onu kes; senin için topal olarak hayata girmek, iki ayağın olarak cehenneme atılmaktan daha iyidir. Eğer gözün sürçmene sebep olursa onu çıkar; senin için bir gözün olarak Allah'ın melekutuna girmek, iki gözün olarak cehenneme atılmaktan daha iyidir." (Markos 9:43-47) ve Matta (5: 29-30): "Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir." Luka (14:26) İsa şöyle buyuruyor: "Eğer bir kimse bana gelir ve kendi anasına, babasına, karısına, çocuklarına, kardeşlerine, kız kardeşlerine, hatta kendi canına buğzetmezse benim şakirdim olamaz." Luka (12:49-52) Yine İsa şöyle diyor: "Ben dünyaya ateş atmaya geldim, eğer şimdiden tutuşmuşsa daha ne isterim. Dünyaya selamet getirmeye mi geldim sanıyorsunuz? Size derim ki hayır, fakat daha doğrusu ayrılık getirmeye geldim. Çünkü bundan sonra bir evde beş kişi olacak, üçü ikiye, ikisi üçe karşı ayrılacaklar." Yuhanna İnciline göre Hz. İsa, insanlara şöyle hakaret etmektedir: "Neden söylediğimi anlamıyorsunuz? Çünkü benim sözümü dinlemiyorsunuz. Siz babanız iblistensiniz ve babanızın heveslerini yapmak istiyorsunuz." (Yuhanna 8:43-44) İncil'de dul kadınlar hakkında şu aşağılayıcı tabirleri kullanılır: "Genç dul kadınları reddet. Çünkü Mesih'e muhalif olarak nefsani heveslerine düştükleri zaman evlenmek isterler. Bununla beraber evleri gezerek aylak olmayı da öğrenirler, ancak yalnız aylak değil, fakat üzerlerine düşmeyen şeyleri söyleyerek başkalarının işlerine karışan boşboğaz olurlar." (Timoteos'a I. Mektup 5:9-15) İncillere göre Hz. İsa evlenmemeyi, hatta erkeklerin kendilerini hadım etmelerini şöyle teşvik etmektedir: "Ben size derim: Kim zinadan ötürü olmayıp karısını boşar ve başkası ile evlenirse, zina eder; boşanmış olanla da evlenen zina eder. Şakirtler İsa'ya dediler: Eğer erkeğin karısı ile hali böyle ise evlenmek iyi değil, fakat İsa onlara dedi: Bütün insanlar bu sözü kabul edemez, ancak kendilerine verilmiş olanlar kabul edebilir, çünkü anadan doğma hadım vardır ve insanlar tarafından yapılmış hadım vardır, göklerin melekutu uğrunda kendilerini hadım edenler de vardır. Bunu kabul edebilen kabul etsin." (Matta 19: 9-12) İncillere göre Hz. İsa ağaçları da lanetleyerek kurutmuştur: "Ertesi gün Beytanya'dan çıktıkları zaman İsa acıktı. Uzakta yapraklı

bir incir ağacı görüp belki onda bir şey bulurum diye geldi, yanına varınca üzerindeki yapraklarından başka bir şey bulamadı; çünkü incir mevsimi değildi. İsa cevap verip ona dedi: Artık hiç kimse senden ebediyyen meyve yemesin. Sabahleyin, yanından geçerken incir ağacını kökünden kurumuş gördüler." (Markos l1:12-20) Lord John Davenport şöyle demektedir: "Kitabı mukaddes bu gibi kusurlarla baştan başa doludur. Kur'an öteki kitaplar adına kesinlikle o kadar bu kusurlardan temizlenmiştir ki, utanma sahibi bir insan hiç kızarmadan onu baştan sonuna kadar okuyabilir." (Hz Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 49)

Kitab-ı Mukaddes insan ürünü olduğu için içinde birbiri ile çelişen pek çok ayeti de barındırmaktadır. "R.P. Roguet, 'İncil'e Giriş' kitabının 182. sayfasında, "İsa'nın kabrine gelen kadınların isim listesi, ilk 3 İncil'de birbirini tutmuyor." demektedir. Matta ve Luka İncillerinde, İsa'ya baba tarafından ve üstelik birbirinden farklı soy kütükleri verilmiştir." (Bucaille, s. 338) Luka İncil'inde (5: 1-11) Hz. İsa'nın sağlığında olmuş gösterilen mucizevi balık avı kıssası Yuhanna İncil'inde (21: 1-4) Hz. İsa'nın ölümünden sonra gerçekleşmiş bir olay olarak gösterilir. Çelişkilerden birkaç tane daha 'kısaca' sıralayalım: Şela kimin oğlu?: Arpakşad'ın (Tekvin, 11-12) - Kainan'ın (Lukas, 3-36); Harun (as) nerede öldü?: Hor dağında (Sayılar, 20-28) - Mosereya'da (Tesniye, 10-6); Davud (as)'u kim tahrik etti?: Tanrı (II. Samuel, 21/1) - Şeytan (Tarihler, 21-8); Yehoyakin kaç yaşında kral oldu?: 18 yaşında (II. Krallar, 24-8) - Sekiz (II.Tarihler, 36-9); Nuh (as) her canlıdan kaçar tane aldı?: İkişer (Tekvin, 6-19) - Yedişer (Tekvin, 7-2); Ahazya kaç yaşında kral oldu?: Yirmi iki (II. Krallar, 8-26) – Kırk iki (II.Tarihler, 22-7); Saulun kızı Mikal çocuk doğurdu mu?: Çocuğu olmadı (I. Samuel, 6-23) - Beş çocuğu oldu (I. Sauel, 21-8); İnsan kaç yıl yaşayabilir?: En çok 120 yıl: (Tekvin, 6-3) - 403 yıl (Tekvin, 11-13); Tanrı yorulur mu?: Rab yorulmaz (İşaya, 40-28) - İstirahat eder. (Tekvin, 2-3); Hz. İsa, Hz.Davud'un oğlu mu?: Evet Davud'un oğlu (Luka, 18-38) - Hayır, tanrının oğlu (Matta, 22-45); Yusuf (as) 'ın babası kim?: Yakup (Matta, 1-16) - Heli (Luka, 3-23); İbrahim'den Davud'a kaç nesil vardır?: 14 (Matta, 1-17) - 15 (Luka, 3-31-34); Eriha'dan çıkarken İsa'dan kaç kör yardım istedi?: İki : (Matta, 20-30) - Bir (Markos, 10-46); Hz. İsa'nın şehadeti doğru mudur?: Evet (Yuhanna, 5-31) - Hayır (Yuhanna, 8-14); Haçı kim taşıdı?: Simon (Luka, 23-26) - İsa (Yuhanna, 19-17); Yahuda İsa'yı öptü mü?: Öptü (Matta, 26-49) - Öpmedi (Luka, 22-49); Kabirden çıkan cinlenmişler kaç kişi idi?: İki (Matta, 8-28) - Bir (Markos, 5-7); Hz. İsa'yı kim kabre koydu?: Yusuf ve Nikodimus (Markos, 15-46) - Sadece Yusuf: (Yuhanna, 19-42); Mezarda kaç melek göründü?: Bir (Matta, 28-2) - İki (Yuhanna, 20-12) vd. Mühtedi Dr. Maurice Bucaille "Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an" adlı eserinin 98-179. sayfalar arasında İncillerdeki çelişkileri örneklerle sıralamıştır. Bu çelişkilere örnekler için Ahmet Deedat'ın, "Kitab-ı Mukaddes Allah sözü müdür?" adlı kitaba da bakılabilir.

"Kannengiesser'e göre, 'toplumlararası mücadeleden doğma kitaplar olan İncillerde' İsa'ya dair nakledilen hususların 'artık dış görünümlerine itibar edilmez.' Kudüs Kitab-ı Mukaddes Okulu çalışmaları (Benoit ve Boismard) sonucunu hatırlayalım: "İncillerin birçok yerinde artık doğrudan doğruya İsa'nın sesini işitme umudunu kesmelidir." İnciller, İncil yazarlarının taşıdıkları zihniyet hakkında bilgi vermektedirler. İsa'nın yaşamış olduğu bazı olayların İncil yazarlarında kişisel bir düşünceyi savunmak amacıyla kılığı değiştirilerek nakledilmiş olduğuna niçin hayret edelim? İnciller arasındaki apaçık çelişkiler, gerçeğe benzemez durumlar gösteriyor ki, 'İnciller tek kaynağı insan hayali olan birçok bab ve parçalar' ihtiva etmektedir. (Bucaille, s. 178-179)

Hristiyanlar teslise (Baba- Oğul- Ruhul Kudüs) inanırlar. Baba doğmamış, oğul ve ruh doğmuştur. Üçü her zaman bir arada idiler: Markos (10-18): " İsa dedi: Birden başka kimse iyi

değildir o da Allah'tır." Yuhanna (10/25-30): "Ben ve Baba biriz." Morkos (13-32) : "Ne melekler, ne de oğul, babadan başka kimse bir şey bilmez." İsa, baba ile bir olsa onun gibi her şeyi bilmesi gerekmez mi? Yuhanna (5/27): "Baba Tanrı hiç kimseye hükmetmez, bütün hükmü oğlu İsa'ya vermiştir." Markos (15/25-37): "Baba tanrı hükümsüz iken oğul tanrı çarmıhta acı çekiyor." Ve sonra İsa, baba tanrıya şikayette bulunur: 'Baba beni neden terk ettin?!' (Matta 27:46)

Hristiyanlıkla ilgili birçok eseri olan Emile Gillabert, Pavlus'a psikanalizi uygulamış ve sonuç olarak da şu teşhisi koymuştur: Paranoya! (Gillabert, Saint Paul ou le Colosse aux Pieds d'argile, s. 86, 191) Efendimize 'histeri' teşhis koyan Hristiyanlara cevaplarımızı zaten 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda verdik de, Müslüman olmayan birisinin Hristiyanlığın merkezindeki bir şahıs için böyle bir teşhisi koyması hayli ilginçtir! Demek ki, kişi kendi gibi bilir işi! Zaten, "Biz ya da gökten bir melek bile, size bildirdiğimiz İncil'e ters düşen bir İncil bildirirse lanet olsun ona! Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum, bir kimse size, kabul ettiğinize ters düşen bir Müjde bildirirse, ona lanet olsun! Ben bu İncil'i insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa-Mesih açıkladı." (Gal. 1: 6-12) türü sert çıkışlar yapan biri için bu teşhis yabana atılacak bir sonuç değildir! Ağır bir hastalıktan uzun süredir ıstırap çeken (I. Kor. 12: 7-9; Gal. 4: 14-15) Pavlus'u yönlendiren biri olmalıdır ki, o kişi Luka'dır. (Salih Akdemir, Hıristiyan Kaynaklara ve Kur'an-ı Kerim'e Göre Hz. İsa, s. 59) "Pavlus'un Luka'ya olan derin saygısı ve Hıristiyan sevgisi, ondan "sevgili hekim" (Koloseliler 4:14) olarak bahsettiğinde ortaya çıkar. (ucg.org/good-news/good-news-magazine-january-february-2001/profiles-faith-luke-pauls-beloved-friend-and) "Luka, Pavlus'un 'Kutsal Yazılar' olarak atıfta bulunduğu tek İncil'dir. Pavlus'un yalnızca Luka İncili'nde bulunan materyale atıfta bulunduğu birkaç yer vardır. Pavlus, inancın temellerinin ne olduğunu tekrarlamak için Luka-Elçilerin İşleri'nin tanıklığına güvenir." (lukeprimacy.com/pauls-attestation-of-luke) Pavlos'un son anına kadar hep yanında Luka vardı. (wol.jw.org/tr/wol/d/r22/lp-tk/2007844) Daha önce putperest olan Luka, eski inanç tohumlarını Pavlus ile birlikte atmış ve bu yeni dini oluşturmuştur. "Luka, gerçek havarileri bir bir dışlayarak Kilise'nin başına Pavlus'u geçirdiğini açıkça görebilmekteyiz." (Salih Akdemir, s. 74)

Hristiyanlar her ne kadar 'teslisi anlama değil inanma konusu' olarak ilan etseler de Müslümanlarla karşılaştıkça bu inancı mantıki bir zemine oturtma ihtiyacı hissetmişlerdir. (D. Masson, Trinite, Le Coran et la revelatiaon, I/84) Vatikan'ın Müslümanlarla ilgili dairenin başkanlığı, Teslis konusunda Müslümanlarla irtibata geçen misyonerleri uyarmakta ve Müslümanları teslise inandırma gayretinden kaçınmalarını hatırlatmaktadır. Müslümanlara "tek tanrıya inandığımızı söyleyeceğiz" diye yönlendirme de yapmaktadırlar." (H. A. Wolfson, The Muslim Attributes and the christian Trinity, s. 1-18) Fakat ortada bir gerçek vardır ki, o da teslisin tanrısal şahıslarının Allah'ın sade ve anlaşılır sıfatlarına sahip olmadığı gerçeğidir. Zaten sonradan Müslüman olan Abdulehad Davud, teslis hakkında "Onlardan her birinin diğerlerinde olmayan kendine özel sıfat ve görevleri olduğu müddetçe başkalık mevcuttur ve hiç biri tek başına kâmil/mükemmel değildir. Bu noksanlık ise ilah olmaya engeldir." demektedir (el- İncil ves-salib, s. 9) Üçlemeden biri nasıl olmuşta Meryem'in rahmine girmiş, insanlık âlemine karışmış ve insan şeklini almıştır? Bu çokluk demek değil midir? Bu şirk değil midir? Tanrı tek olsa idi, sadece birinin ayrılıp yeryüzüne inmesi mümkün olamazdı. Ayrıca Hristiyanlık denince şu asla unutulmamalıdır ki, onların inancında 'Baba' değil 'Oğul' birinci plandadır. Yine Hristiyan inancında baba rolündeki parçanın azameti, büyüklüğü, sıfatları konusunda açık bir görüş bulunmamaktadır! İsa 2100 sene önce yoktu. Tanrı'ya sonradan ilave olabilir mi? Haça gerilebilir mi? Eğer kendi arzusu ile gerilmişse Yahudilere bu düşmanlık nedendir? 2000 yıldır Yahudiler "Tanrıyı öldüren, lanetli kavim, rahmetten kovulmuş" olarak neden anılmaktadır? Bu beddualar 1963 yılında neden kaldırılmıştır? 2000 yıllık bu uygulama mı yanlıştı yoksa şimdiki uygulama mı?

Baba, Hristiyanlıkta tek başına tanrı değildir. O, ancak diğer iki şahıs ile tam bir tanrı olabilir! Diğer iki unsur içinde durum aynıdır! Herhangi bir insan gibi ihtiyaçları olup büyütülen bir kişi hiç tanrı olabilir mi? Şurası da unutulmamalıdır ki, ayrı ilahlardan bahseden bizzat Hristiyanlardır, yoksa Müslümanlar onlara herhangi bir isnatta bulunmamaktadır! Oğul'dan kasıt tanrının kelam-konuşma sıfatı ise yine unutulmamalıdır ki, bu oğulda aynı zamanda hayat, ilim gibi sıfatlar da bulunmaktadır. Ayrıca, acaba Meryem; Hâlık/yaratıcı mıdır? Sevgi dini olan (!) Hristiyanlık neden doğuştan günahkâr olma inancını kabul eder (Aslında tam anlamı ile tekfir inancıdır bu!) ve Nasturiler'in Meryem'e Tanrı'nın annesi denemeyeceği görüşü hakkında neler düşünmektedir?

"Tanrı tektir ama üç şahıstır. Baba Tanrıdır, Oğul Tanrıdır ve Kutsal Ruh Tanrıdır ama Baba Oğul değildir, Oğul Kutsal Ruh değildir ve Kutsal Ruh Baba değildir. Hepsi eşit derecede yücedir. Ancak üç Tanrı değil tek Tanrıdır. Üç yüce değil tek yücedir… Ancak akılla tam olarak kavramak mümkün olmadığı gibi basit örneklerle açıklamaya çalışırsak birçok yanlışa ve hatta sapkınlığa düşebiliriz. Tanrı'nın ne olmadığını biliyoruz. Ne olduğu bilgisi, yani Üçlü Birlik oluşunu, üç kişi ve tek varlık oluşunu ise akıl ile 'tamamen kavramak' imkansız iken iman ile kabul edilebilir ve teoloji (mantık-felsefe ve vahiy) ile açıklanabilir durumdur." (veritasdei.com/icerik/makaleler/trinitas-uclu-birlik-gizemi) Kutsal Kitap bizlere Rabbin "bir" olduğunu öğretir. Ama buna rağmen Kutsal Kitap, hem Baba'nın hem Oğul'un hem de Kutsal Ruh'un Rab olduğunu vurgular. (İbraniler 1:10, 2; Petrus 1:16, 2; Korintliler 3:16. Aslında tevhid inancının politeizme dönüşmesi itiraf edilmektedir bu cümlelerde!) Ama yine üç Rab değil bir tek Rab vardır. Kutsal Kitap yine Tanrı'nın bir olduğunu söylemektedir, fakat bunun yanında, yine hem Baba'nın hem Oğul'un hem de Kutsal Ruh'un Tanrı olduğunu vurgular, buna rağmen Baba, Oğul ve Kutsal Ruh, birbirlerinden bağımsız, üç tanrılar heyeti (triteizm) değil bir ve tek Tanrılıktır. 'Bu derin gizi fiziksel örneklerle anlatmak güçtür.' Bununla birlikte uzun zaman önce okuduğum bir makalede dikkatimi çeken bir açıklamayı paylaşmak isterim, malum teşbihte hata olmaz demiş atalarımız. Örnek anımsadığım kadarıyla şöyleydi; Üç mum yakarak karanlık bir odaya girdiğinizi düşününüz. Karanlık odanın birden aydınlandığını göreceksiniz. Ama odada gerçekte kaç tane ışık oluşacaktır? Birbirinden ayrı üç mum ışığı mı, yoksa üç mumun kaynaşarak oluşturduğu tek bir ışık mı? Şüphesiz, üç mum olmasına rağmen odayı kaplayan ışık tek olacaktır. Bunun gibi Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un oluşturduğu Tanrılık da tek, bileşik bir Tanrılıktır. (hristiyanturk.com/forums/topic/tanrysal-ueclue-birlik; tuzlakilisesi.org, Tanrısal Üçlü Birlik. Üç farklı mumu ne yaparsanız yapın tek muma indiremezsiniz! Aynı işlevi gören her üç şey aynı olmaz; işlevleri aynı üç farklı şey olurlar! Üç çeşit farklı kalem yazı yazmaya yarar ama üçü de tek değil, farklı üç kalemdir!) Hristiyanlar ile Müslümanlar aynı Tanrı'ya mı taparlar? Hristiyanlarla Müslümanların Tanrı hakkındaki görüşleri arasındaki önemli bir fark, Kutsal Kitap'ın Üçlü Birlik kavramıdır. Kutsal Kitap'ta Tanrı Kendisini üç kişilik'teki tek bir Tanrı olarak açıklamıştır: Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh Tanrı. 'Üçlü Birlik'in her bir Kişisi tamamen Tanrı olsa da, Tanrı üç tanrı değil, üçü birdir. Üçlü Birlik, Hristiyan inancının çok önemli ve ayrılmaz bir parçasıdır. Üçlü Birlik olmadan, Tanrı Oğlu, İsa Mesih'in Kişiliğinde beden alıp dünyaya gelemezdi. İsa Mesih olmadan günahtan kurtuluş olmazdı. Kurtuluş olmadan, günah herkesi sonsuz cehennem cezasına çarptırırdı. (gotquestions.org/Turkce/ayni-Tanri.html) Bir yanlış devamında nelerele kadar ulaşıyor görüyorsunuz! Tanrı, Baba mıdır? Hıristiyanlara göre, yarattığı dünyaya Tanrı kendi ebedi sözünü İsa isimli bir kişi aracılığı ile açıklar. O nedenledir ki, İncil ebedi sözden ya da Tanrı'dan, "Söz vücut buldu" ifadesini kullanarak bahseder. O, insan olan İsa'dır. İsa Tanrı'nın Oğlu mudur? İsa'da Tanrısal, ebedi Söz ile 'ölümlü olan vücut iç içedir.' Tanrı Sözü ve Oğul olarak İsa, aynı zamanda Tanrı mesajını sadece iletmekle yetinen bir peygamber olmanın ötesindedir. O, kendisi Tanrı'nın mesajı ya da Sözüdür! Hıristiyan anlayışı ne putperestlikle ilgilidir, ne de matematiksel bir bilinmezliğin ifadesidir. (answering-islam.org/turkce/kimdir/isa1.html) "Baba'nın Kendisi Oğul aracılığıyla Ruh'ta çalışır." (Herman Bavinck, Tanrı Doktrini, s. 318) Ya da, Baba'nın her şeyi Oğul aracılığıyla Kutsal Ruh'un gücüyle yaptığını söyleyebiliriz. 'Bütün bunları 'anlayamayız' fakat bu anlaşılamaz ve şaşılası Tanrı' bizlerin

O'nu nasıl tanıyacağımıza açıklık getirmiştir. Tanrı'nın nasıl olması gerektiği ile ilgili belirsiz fikirler yaratmaya ya da kendi aklımızdan veya popüler düşüncelerden fikirler ortaya atmaya gerek yoktur. Baba Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle Oğul Tanrı aracılığıyla 'gelmiştir'; işte bu, Kendisini bize nasıl gösterdiğidir." (hristiyanlik.org/baba-ogul-kutsal-ruh) Matematik sınıflandırmalar Tanrının gerçeğini ifade edemezler. İsa Mesihte Tanrı 'gerçekten insan' olmuştur. Böylece acıya ve ölüme Tanrı kayıtsız kalmamıştır. Hristiyan imanı için de Tanrı tarif edilemez olandır. (Müslümanlar soruyor, Hristiyanlar yanıtlıyor. Üçlü birlik. Bu site, herhalde artık cevap veremeyeceğini anladıkları için kapanmış olsa da, ekran görüntüsü internet sitemizdedir!) Açıklamaya yapılırken aslında hem politeizm hem tecessüs/Tanrıyı fiziksel aleme indirgeme itiraflarına da şahit olduk! Yani açıklamaya çalıştıkça daha da tutarsızlık, çelişki ile karşı karşıya kalmaktayız! Zaten bu "iman meselesidir ve mantık/matematikle açıklanamaz" diye boşuna itiraf edilmemektedir…!

Aslında İslam 'Allah birdir' demese Hristiyanların umurunda değildir tanrının sayısının kaç olduğu! Hristiyan üç siteden, 'üçlü birlik' iddiasına cevap verdiğini iddia eden, yukarıdaki cümlelerden anlamlı bir sonuç çıkarabilen var mıdır acaba? Thomas Paine boşuna "Hristiyanlık kılıçla kurulmuştur. Kutsal kitap insanlara sadece zalimlik ve cinayet öğretmiştir. Teslis, tek tanrı inancını zayıflatmıştır. Hristiyanlık denilen bu şey kadar tanrıyı aşağılayan bir başkası daha yoktur. Tevrat ve İncil'in masalları insanda ancak aşağılık duygusu uyandırır." (T. Paine, Akıl Çağı, s. 216-224) demektedir.

Hristiyanların sapmasında aşırı sevgi ve büyükleme önemli rol oynamıştır. Bu husus Kur'an ve hadislerde şöyle açıklanmaktadır: Bakara suresi 165. ayette, "İnsanlardan bazıları Allah'tan başkasını Allah'a denk tanrılar edinir de onları, Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise (onlarınkinden) çok daha fazladır." ve Nisa, 171. ayette, "Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisidir." Efendimiz de, "Hristiyanların Meryem oğlu İsa'ya yaptıkları gibi, beni aşırı şekilde övmeyin! Ben ancak Allah'ın kuluyum. Bana 'Allah'ın kulu ve Resulu' deyin!" (Buhari, Enbiya, 48) buyurmuşlardır. İslam'a göre Hz. Muhammed önce kul/insan sonra peygamberdir!

Hristiyanlıkta tekfircilik: "Hristiyanların itikadına göre İsa öldürüldükten sonra cehenneme inip, Hz. Adem aleyhisselam ile zürriyetinden (soyundan) olan 'bütün peygamberleri' oradan çıkarmıştır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 167) "İsa öldürüldükten sonra cehenneme inip Hz. Adem'le ondan sonra gelen bütün peygamberleri oradan çıkardığına inanılır." (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet yayınları, Ankara 1959, s. 8) "Kilise, Adem ve Havva da dahil olmak üzere tüm Eski Ahit'in doğru ruhlarının Mesih tarafından cehennemden (o zamana kadar sadece İlyas, Enoch ve ihtiyatlı hırsızın olduğu) cennetteki meskenlere getirildiğine inanır." (themeformen.ru/tr/scabies/iisus-kogda-byl-mertv-tri-dnya-propovedoval-v-adu-shturm-ada-vseh) "İsa 'öldürülüp' cesedi kabre konulunca 'ilah olarak' cehenneme iner. Orada Adem, Nuh, İbrahim ve tüm peygamberleri çıkarır." (Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 7) "Aurelius Augustinus; 'Tanrım, senin karşılığı hiç kimse günahsız değildir, 1 günlük bir bebek bile olsa' demektedir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12) Hristiyanlara göre her bebek günahkâr doğar. Buna peygamberler de dâhildir' Peki, Baba tanrı 'asli günah'ı af ettirmek için kendisine ibadet edilen bir tanrının kanına ellerini bulandırarak mı insanların kurtuluşunu amaçlamıştır? Günahtan kurtulduğuna inanan Hristiyan'ın yapacağı daha ne kalmaktadır artık? Asıl mesele de çarmıhtan önce ve sonra hiç bir şey değişmemiştir! Hayat aynı hayat, kötülük aynı kötülük. Katolik bilgin J. Dheilly, 'Dictionnaire biblique' adlı eserinde, 'Pavlus'un iddiasına göre, artık Mesih gelmiş olduğundan, şeriat/dini kurallar faydasızdır. Kurtuluşu şeriattan beklemek, tanrının bu iyiliğini ortadan kaldırmak olurdu.' demektedir. Tanrı bunu insanlığın kurtuluşu için yapmışsa başta neden yapmamıştır? O zamana kadarki insanlar bundan mahrum kalmış olmamış mıdır? Sadece çarmıha gerilme efsanesine inandı diye böyle bir ebedi kurtuluş ödülü nasıl izah

edilebilir? İnsanların inandığı tek tanrı öldürülünce, dünya üç gün tanrısız mı veya eksik tanrılı mı kalmıştır? Sorular sorular…

Kilise

Yuhanna, 20, 21-23'ten hareketle Kilise, Hz. İsa adına iş yapma yetkisini kendisinde hak olarak görür. Kilise kendini diğer insanlardan da ayırmıştır. 'Mesih'e inanmayan insanlarda tanrı yoktur. Eğer böyle biri size gelirse, kendisini eve kabul etmeyin ve ona selam vermeyin. Ona selam veren, onun kötü işlerine hissedar olur.' (II. Yuhanna, 9-11) Kendini sevgi dini olarak tanıtan Hristiyanlık tarih boyunca hem kendi aralarında kanlı mücadelelere girişmiş hem dünyayı (Haçlı seferleri, kolonileşme faaliyetleri, sömürü ve dünya savaşları ile) kana bulamıştır. Ayrıca Kiliseye göre her Hristiyan senede en az bir kere günah itiraf etmelidir.

Katolikler, Trente konsili ile resim ve heykellere tazimin/yüceltmenin, önlerinde diz çökmenin aslında temsil ettikleri 'Mesih ve azizlere ibadet' şeklinde anlaşılması gerektiği kararını verir. (Glasenopp, Les cinq grandes religions, s. 347-348) Hristiyanlar, ayinlerde kullanılan ekmek ve şarabın bir sembol değil, bizzat 'tanrının kendisinin olduğuna inanmakla' sorumludurlar. Buna 'La presence reelle' esası denir. Kısaca Hristiyanlık; bir kul olan insanı önce tanrılaştırıp sonra onu zavallı şekilde öldürtüp en sonunda da onu ekmek ve şarap içine sığdırıp yemek ve içmekle 'tanrı ile bir olmayı hedeflemek' şeklinde özetlenebilir. İnsan olan Papa'yı yanılmaz kabul etmek, yine insan olan papazlara diğer insanları af etme yetkisi vermek ve makamlarını yükseltmek yetkileri, aslında onları da bir çeşit tanrılaştırmak demektir. Bu insanın insana tahakkümüdür ve bu bir çok suiistimale yol açan bir durumdur…

"Hristiyanlıkta ruhanilerin ve din adamlarının yetkileri çoktur. Günah çıkartmışlar, kralları bile aforoz ederek din dışına itebilmişlerdir. Endüljans senetleri çıkartarak cennetten arsalar da satmışlardır." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 123) "Ruhaniler/din adamları vahiy alıyormuş gibi davranıp hadlerini aşarak Allah'ın irade ve takdirine karışma iddiasında bulunmuşlardır." (Kerim Aytekin, s. 127) İslam'da ise ruhbanlık yoktur. Ashap, Hz. Muhammed'e bazı konularda, "Bu vahiy midir yoksa sizin görüşünüz müdür?" (Hakim, el-Müstedrek, VII/177; Hişam, ll/238; Köksal, I/lll); 'Eğer izniniz olursa bu konuda bizim de bir görüşümüz var.' derlerdi. (Kerim Aytekin, s. 124)

M. Luther'den önce Prag Üniversitesi rektörü Jean Hus ve Jerome reform taleplerinde bulununca diri diri yakılmışlardı. İngiltere'de Thomas More, Katolik kaldığı halde reform talebinde bulununca idam edilmişti. M. Luther ise af yetkisine karşı çıkarak ve papazların bekar kalmalarını reddederek ortaya çıkar. Reform hareketi ile kilise mülklerine el koyma imkanına kavuşmayı amaçlayan prensler Luther destekler. (Kerim Aytekin, s. 135) Çünkü Lutheryanlığı seçen prens, Katolik kiliselerine ve mallarına el koyuyordu. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son Hurafe Deizm, s. 165) "Luther'in en önemli destekleyicileri Almanya imparatorluğu ile anlaşmazlık içinde bulunan Alman prensleri idi ve bunların sayısı 500 kadardı. Sonunda Kilise malları yağmalandı ve prensler de bu mallara el koydular." (Kerim Aytekin, s. 135) "İspanya'da da Engizisyon mahkemeleri çok sayıda Protestan'ı idama mahkum eder." (Kerim Aytekin, s. 137) "Tarihçi Preserved Simit'in dediği gibi, Protestanlar da ceza verme gücüne erişir erişmez bu gücü kullanırlar ve Avrupa tamamen mezarlığa dönüşür." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 18) Zamanla olay iyice siyasi boyut kazanır ve İngiltere kralı kilisenin başına getirilir. Mezhepler arası 1562 Vassy katliamı, 1577 Saint-Barthelemy katliamları gibi katliamlar olur. Hristiyan mezhepleri içinde Tevrat'a en bağlı olan mezhep de Protestanlıktır. (Adnan Odabaş, s. 40) Sonunda Katolikler ve Protestanlar arasındaki savaşlarda Avrupa nüfusu 1/3 oranında azalır. (Baloğlu, Son Hurafe Deizm, s. 165)

“Batı, kendini evrensel aklın ve medeniyetin tek temsilcisi olarak görmektedir. Hristiyanlık döneminde tanrı, İsa'ya indirgendi, İsa Kilise'de bedenleşti ve modern Avrupa, Tanrısı'nın bedeni olan kuruma karşı mücadele ederek var oldu.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 31, 39) İsa, kilisenin başıydı; kilise onun bedeniydi. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 146) Kilise, Tanrı ile Hristiyan topluluk arasında aracılık yapan bir kurumdu. (Adnan Bülent Baloğlu, s. 194) Yetkisini doğrudan İsa’dan aldığını iddia eden kilise, siyasi entrikalara da bulaşınca toplumdaki hizipleşme ve bölünmenin baş sorumlularından biri olup çıkar. (Adnan Bülent Baloğlu, s. 214) “Dünyaca ünlü ilahiyatçılar, Vatikan'ın baskısından bıkarak gizlice ilk İsa akademilerini kurmuşlardı. Yaklaşık 200 bilim adamı birlikte çalışarak İncil'i tartışmışlardır. ‘İncil'de yer alan sözlerin ne kadarı İsa'ya aittir? İsa bu sözleri söylemiş midir? Yoksa bunlar sonradan uydurularak kilise tarafından İncillere sokuşturulmuş mudur?’ İsa Semineri üyelerinin vardıkları sonuçları şöyle özetleyebiliriz: İncil'de yani Yeni Ahit diye bildiğimiz kitapta İsa'ya atfen anlatılmış olan yaklaşık 1500 sözden en iyimser bakış açısıyla sadece yüzde 20'si İsa tarafından söylenmiştir. Gerisi, ilk Hristiyanlar tarafından uydurulmuştur. İsa, Mesih olduğunu öne sürmemiştir. Mesih kelimesi, Christ kelimesinin Türkçesidir. 'Christ' aynı zamanda Hristiyan kelimesinin de köküdür. Christ kavramı, İsa'nın yaşadığı dönemde bir 'makamın' adıydı. İsa, kilise kurmamış ve her insanın Tanrı imanının göğüs kafesinde olduğunu söylemiştir. Kilise kurmayı düşünmemiş ve söylememiş olan İsa, bugün kiliseye bağlı kılınmıştır.” (Aytunç Altındal, Hangi İsa, 83-85)

Papa

1439 tarihli Floransa Konsili'nin tekid ettiği üzere, 'Katolik kilisesi dışında, kurtuluş yoktur.' görüşü Katolik âlemine hakim görüşü ifade eder. Ortodokslar bölgesel iken, mezheplerden biri olan Protestanlar sayılamayacak kadar çoktur. Papa XI. Gregorius 1378'de ölünce, bir İtalyan olan VI. Urbanus papa seçilir. Muhalif kardinaller ise seçimi hükümsüz sayarak VII. Clementis'i papa seçer. Bu ikiliğe "Antipapa" ve "Büyük Nifak" adı verilmiştir. Fransa ve İskoç Kralı, Portekiz ve bazı Cermen prensleri Avignon'daki anti-papayı desteklerken, Fransa'nın karşısındaki blokta yer alan Almanya, İngiltere, Macaristan, Lehistan ve Kuzey Avrupa devletleri de Vatikan'a sahip çıkar. Her iki papa da birbirlerini ve taraftarlarını aforoz eder ve bu durum 1378'den 1417'ye kadar devam eder.

2006 yılında Papa 16. Benedikt, "Muhammed'in getirdiği hiçbir yenilik yok. Sadece kötü ve insanlık dışı şeyler getirdi" sözlerine yer verdi. "İslam'da Tanrı ile akıl arasında ayrılmaz bir bağ yok. İslami cihad, akla ve Tanrı'ya karşı" diyen Papa, İtalya'da büyük yankı yarattı. "Papa, Muhammed'in kılıcını aforoz etti" diye yazan La Repubblica gazetesi, konuşmanın Türklerin çok olduğu Almanya'da yapılmasına dikkat çekti. "Hristiyanlık ile akıl arasında sıkı bir bağ var" diyen Papa, İslam'da ise ‘Tanrı kavramının çok soyut olduğunu’ ve bu nedenle böyle bir bağın olmadığını söyledi.” (Habertürk, 14.09.2006) Diyanet işleri başkanı Prof. Ali Bardakoğlu: “Batıda İslam ile Hz. Peygamberimiz'le ilgili değerlendirme ve kanaatler önyargılı, taraflı, objektiflikten uzak oldu. Kilise, İslam'ı rakip gördüğü için, hasmane, düşmanca tavır izledi. İslam önce haçlı seferleri ile önlenmek istendi. Binlerce insan öldü. Sadece Müslümanlar değil, Ortodokslar, Yahudiler de öldü. 60 yıl İstanbul'u işgal ettiler. 'Kardinal külahı yerine Şeyhülislam kavuğu görmek isterim' sözü bu dönemin dehşetini çok iyi anlatır. Bu kutsal savaş ve haçlı savaş anlayışı Hristiyan din adamlarının genlerine işlemiştir. Papa'nın saldırgan, küstahlık dolu açıklaması da hem içindeki İslam'a karşı kinini, hem de o kutsal savaş ve haçlı zihniyetini yansıtmaktadır.” Bardakoğlu, Papa'nın "İslam'da tanrı ile akıl arasında ayrılmaz bir bağ yok" sözlerine de şu yanıtı verdi: “Bu sözde akıl yok ki ben Hristiyanlıkta akıl olduğunu anlayayım. Aslında kilise, aklı devre dışı bıraktığı için batı aydınlanma süreci yaşadı, reform süreci yaşadı. Hristiyan kilise, insanların dindarlıklarına tahakküm ettiği için, yaratan ile fert arasına girip kutsalı adeta tekelinde tutup sömürdüğü için, insanların beyinlerine tahakküm

ettiği için, kutsalı sömürdüğü için, batı reform süreci yaşadı. Batıdaki din karşıtlığının en büyük sorumlusu kilisedir. Aklı devre dışı bırakarak kendi hiyerarşik yapılarını ve çıkarlarını öne aldılar. Üç tanrı inancını kilise icat etti. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu uydurdu." Evrensel ahlakın, 'ötekinin kutsalına saygılı olmayı' gerektirdiğini vurgulayan Bardakoğlu, "Bir din adamı, diğer dinin uygulanmasında yanlışlık varsa eleştirebilir. Teröre bulaşan Müslüman'ı eleştirsin. Ama bir dinin kitabına, peygamberine saygısızlık, ahlak sınırının ötesindedir. Bu eleştiri değil, küstahsızlıktır." Batı insanının din konularına, 'teknolojik gelişmişliğin, askeri, ekonomik gücün yarattığı kendini beğenmişlik, ukalalık ve ötekini adam etmeci tavır içerisinde yaklaştığını' belirten Bardakoğlu, "Gerçek medeniyet uzun menzilli silahlar üretmek, daha çok para kazanmak değil, 'insani değerlerde' yol alabilmektir." dedi. (Sabah, 15/09/2006)

Laiklik. Türkiye'ye 'laiklik' övgüsü. Vatikan 'din devletinin başı' olan "Papa 16. Benedictus, Vatikan'ın Ankara Büyükelçiliği'nde yabancı misyon şeflerini kabulünde yaptığı konuşmada, Türkiye'nin laik rejim seçimiyle, büyük ve modern bir devlet olma yolunda önemli adımlar attığını söyledi." (Milliyet, 29 Kasım 2006) Ama aynı Papa daha sonra laikliğe savaş ilan etmiştir: ABD'ye 6 günlük tarihi ziyaret için adım atan ikinci Papa olan 16'ncı Benedict, Amerikalı 9 kardinal ve 350 rahibe hitaben yaptığı konuşmada laiklik tartışması başlatır." Avrupa'da sanki 'Tanrı yokmuş gibi hayatımızın her alanından dini çıkarmak için adımlar atılıyor.' Bunun adına da laiklik deniyor. Bu çok tehlikeli ve din karşıtı bir laiklik anlayışıdır. Buna karşı 'var gücümüzle savaş' vermek zorundayız." (Milli Gazete, 18 Nisan 2008) der. Papa: Laiklik Saldırganlaştı: 16. Benedict, laikliğe açık bir şekilde savaş ilan etti. Toplumsal uzlaşmanın sadece politikalarla sağlanamayacağını kaydeden Papa, dinin özel alana hapsedilemeyeceğine vurgu yaptı. (Haksöz Haber, 19.09.2010) Papa Fransuva ise Fransa'nın "laikliği abarttığını" söyler. (Habertürk, 20.05.2016) Papa Franciscus, "Fransa'ya laikliğin abartılması ile ilgili küçük bir eleştirim var.'' der. (AA, 17.05.2016) Papa Francis de daha sonra "sağlıklı laiklik" çağrısı yapar (VOA Türkçe, 16.12.2024) ve "Fransız laikliğinin katı bir model olduğu" söyler. "Papa, geçmişte de Fransa'nın ağırlıklı olarak Aydınlık Çağı'nın etkisi altında gelişmiş laiklik anlayışını eleştirmişti." (Yeni çağ, 17 Aralık 2024)

Hristiyanlıkta nesh! 'Tanrı ile irtibatlı olan' ruhani lider Papalardan hangileri yanıldı?!

Papa yanılır mı?

"İl Manifesto Gazetesi: Papa söylediklerinin nereye gideceğini kavrayamadı. Papa 16. Benedikt bir konuşma yaptı. Bunu bir teoloji profesörü gibi yaptı. Papa olduğunu ve söylediklerinin nereye gideceğini kavrayamadı. Şimdi İslam dünyası özür bekliyor. Bu, Papa'yı zor durumda bırakıyor. Çünkü bu 'Papa'nın yanılmazlık dogması'na ters düşüyor. Haberde kullanılan ve Papa'yı ağlar gibi gösteren fotoğraf üzerine ise büyük puntolarla 'O'nun hatası' yazısı dikkat çekti. Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz ise La Rebubblica Gazetesi'ne açıklamada bulunarak şöyle dedi: "Papa tanrı adına konuşur." Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz de La Rebubblica Gazetesi'ne açıklamada bulunarak, "Papa her zaman 'kutsal ruhlar tarafından yönlendirilir.' Papa 'direkt Tanrı adına' konuşur." O basitçe iyiye yönelmek isteyen insanları diyaloğa ve karşılıklı saygıya davet etti. (Hürriyet, 17 Eylül 2006. Saygı ve diyaloğa daveti bu ise…!) dedi. Katoliklere göre "Papa, havarilerin vekilidir. İsa'nın yeryüzünde görülen temsilcisidir. Vatikan I. Konsili ile 1870 tarihinde 'papanın yanılmazlığı' dogmasını benimsenmiştir." 1870 yılında toplanan Vatikan Ruhani meclisi, "Papa'nın yanılmazlığını" ilan etmiştir. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur s. 46, 48; Nadide Şahin, Hristiyanlık'ta ruhbanlık anlayışı, Yüksek Lisans Tezi, 2008, s. 19; Hatice Çiçek, Papanın Yanılmazlığı Meselesi Katolik Dünyada Nasıl Algılanmaktadır?, I. Türkiye Lisanüstü Çalışmaları Kongresi - Bildiriler Kitabı IV, s. 880; Wilhelm, Joseph and Thomas Scannell. Manual of Catholic Theology. Volume 1, Part 1. London: Kegan Paul, Trench, Trübner & Co. Ltd. 1906. pp. 94–100) "Kilise, Mesih'in yapacağını söylediği şeyi yapacaksa ve yapmayacağını söylediği şeyi yapmayacaksa, cehennemin kapıları ona karşı galip gelecekse, yanılmaz bir şekilde öğretebilmelidir. Kilise sapkınlık öğretemez, aksi takdirde İsa'nın kilisesi

olmaktan çıkar. Pavlus'un belirttiği gibi "Kilise, gerçeğin direği ve temelidir". Papa doğru bir şekilde öğretebilmelidir. İnsanların kurtulması için, neye inanılması gerektiğini bilmeleri gerekir. Ve papalık yanılmazlığının var olma nedeni budur." (catholicfaithandreason.org/papal-infallibility.html) "Kilise, yanılmazlığın Mesih tarafından tüm kiliseye emanet edilen bir karizma olduğuna ve Papa'nın "Piskopos Koleji'nin başı" olarak papalık yanılmazlığına sahip olduğunu öğretir. Papa'ya ilahi güç de yardım eder." (vatican.va/archive/ccc_css/archive/catechism/p123a9p4.htm) "Aynen bu öğreti yani yanılmazlık aynı zamanda piskoposlar topluluğunun tamamını da kapsamaktadır." (catholic.com/tract/papal-infallibility) Aslında "Kilisede bugün hâlâ yanılmazlık hakkında geniş bir tartışma var ve Katolikler bunun ne anlama geldiği konusunda da her zaman hemfikir değildirler!" (research.reading.ac.uk/research-blog/2019/01/10/pope-never-wrong-history-papal-infallibility-catholic-church) Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz, "Papa direkt Tanrı adına konuşur." dedi. (Hürriyet:17.09.06) Kısaca "Papa yanılmaz bir otorite olarak kabul edilmektedir." (Osman Cilacı, Günümüzün Dünya Dinleri, s. 84; Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 14) "Katolik inancına göre Papa'nın yanılması mümkün değildir. Çünkü o, 'kutsal ruh aracılığıyla' konuşmaktadır." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 65) "Aurelius Augustinus: 'Tanrım, hiç kimse günahsız değildir, bir günlük bir bebek bile olsa' derken, Katolik inancına göre papa yanılmaz ve yanıltılamazdır." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12-13)

Asli günah. "Tatlı, masum bir bebeğin günahkar olduğunu hayal etmek zor, ama Kutsal Kitap çocukların bile günahkâr bir doğaya sahip olduğunu gösterir. Ama Oğlu İsa'yı dünyaya göndermeyi seçen Tanrı'ya şükürler olsun. İsa günahsız yaşadı ve çarmıhtaki ölümü, günahlarımızdan dolayı hak ettiğimiz cezayı ödedi. Tanrı'nın bize olan büyük sevgisi, bize böylesine harika bir armağan -günah bağışlama armağanı- vermesinin tek nedenidir!" (izmirprotestan.org/p/cocuklar-gunahli-midir) "Çocuğun Hıristiyanlıkta daha doğumuyla birlikte "asli günah" sebebiyle günahkâr olarak vasıflandırılması" (Yasin İpek, yahudi ve hıristiyan kutsal metinlerinde çocuk algısı, s. 256) inancına karşılık İslam'da her çocuk masum ve temiz doğar, sonra tercihlerine göre günahkar olur veya masum kalır. (Buhari, cenaiz 92; Ebu Davut, sünne 17; Tirmizi, kader 5) Papa'dan cennet promosyonu. Vatikan, 'İslam'la rekabet' için '1000 yıllık vaftiz inanışını değiştirdi.' Papa'nın 'kararıyla' artık Hristiyan bebekler günahsız doğacak, bebekken ölmeleri durumunda direkt cennete gidecek. Papa 16'ıncı Benedict'in aldığı bu kararla bir anda yüzbinlerce çocuğun cennete gideceğini söylemesi, akıllara 11'nci yüzyılda Haçlı Seferleri için adam toplayan Papa Urbanus'un, sefere katılanların direkt cennete gideceğini açıklamasını getirdi. (Vatan, 05.10.2006)

Evrim. "Darwin'e göre insan, diğer hayvanlardan daha ileri bir safhaya sıçramış bir hayvandır. Darwin öldüğü zaman da 'İngiliz Kilisesi' onu bir insana verilebilecek en büyük şeref payesi ile taltif edip din adamlarının defnedildiği yere gömülmesine izin vermiştir." (Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 251, 253) Yıl 1996: Papa John Paul II, Evrim Teorisi ile Hristiyanlığın uzlaştırılabileceğini açıklamıştır ama bunun Katolik öğretiler ile çelişmeden yapılması gerektiğini söylemiştir. (John Paul II, The Pope's Message On Evolution, Quarterly Review of Biology 72 Journal (1997), s. 377-383) Papa II. Jean Paul'un 1996 yılında Papalık Bilimler Akademisi'ndeki mesajı ise şu şekildedir: "Yeni bilgiler bizi evrim teorisinin bir varsayımdan öte olduğuna inanmaya itti. Bu teorinin, çeşitli bilim dallarındaki bir dizi buluştan sonra, araştırmacılar tarafından giderek kabul edilmesi gerçekten 'hayranlık' uyandırıcı. Birbirinden bağımsız çalışmaların önceden kararlaştırılmamış, uydurulmamış, sonuçlarının aynı noktada birleşmesi teorinin lehinde bir kanıt olarak yeterli." Ve yıl 2005. Yeni Papa XVI. Benedict ise bu konuda daha da somut bir açıklama yaparak, Akıllı Tasarım teorisine çok paralel bir görüşte olduğunu ifade eder. İtalyan basınının duyurduğu, The Washington Post gazetesinin de verdiği habere göre, Papa, evreni "akıllı bir proje" (intelligent project) olarak tanımlar ve evrenin tarihini 'rastlantısal ve amaçsız bir süreç olarak gösteren sözde bilimsel görüşlere karşı olduğunu' vurgular. (Basından, 10.11. 2005)

Beddua. İki bin yıldır Yahudilere beddua eden Hristiyan âlemi, 1965 Vatikan II. konsili ile bundan vazgeçmiştir. (Concile Oecumenique Vatican II, s. 208-210,217)

Ateistler cennete. Papa Francis'in "Ateistler de cennete gider" sözleri İtalya'da tartışma yarattı. Bir milyar iki yüz milyon mensubu bulunan Katolik Kilisesi'nin baş temsilcisi Papa Francis'in ateistlere mektup yazarak diyalog çağrısında bulunması. "Papa: Ateistler de cennete gidebilir" başlığıyla dünyanın birçok bölgesinde manşetleri süslerken, birçokları için de soru işaretleri doğurdu. (BBC, 15 Eylül 2013) "Papa: Ateistler cennet'e gidecek; Vatikan: Ateistler cennet'e gidemez. Papa Franciscus'un salı günü toplu ayininde "Tanrı hepimizi affetmiştir, hepimizi, İsa'nın kanı ile. Sadece katolikleri değil, herkesi. Ateistleri de" sözleri hıristiyan âleminde ölümden sonrasına ilişkin tartışmaları körüklemişti. Papa Franciscus'un açıklamasının ardından Vatikandan 'düzeltme' geldi. Rahip Thomas Rosica tarafından yapılan açıklamada 'ateistlerin cennete gidemeyecekleri' belirtildi. Thomas Rosica, "ruhun kurtuluşu için, Katolik kilisesinin varlığından haberdar olan insanlar kilisenin nufusuna girmeleri gerekir" dedi." (T24, 26 Mayıs 2013) İtalyan La Repubblica gazetesi, Katoliklerin ruhani lideri Papa Francesco'nun "Cehennem yoktur" dediğini iddia etti. La Repubblica'nın kurucusu ve eski yayın yönetmeni Eugenio Scalfari: Kötü ruhlar? Nerede cezalandırılacaklar? Papa: "Cezalandırılmayacaklar, tövbe edenler Tanrı tarafından bağışlanır ve O'nu tefekkür edenlerin arasına girer. Tövbe etmeyenler ve bu yüzden bağışlanmayanlar ise yok olur. Cehennem yoktur, günahkâr ruhların yok olması vardır." Bu sözlerin kimi kesimlerden 'tepki çekmesi ve tartışma yaratması üzerine' Vatikan basın ofisinden bir açıklama yapılır. Açıklamada, "Söz konusu makalede alıntı olarak tırnak içinde verilen ifadeler, Papa'nın sözlerinin birebir dökümü olarak kabul edilemez" denilmektedir. (BBC, 29 Mart 2018)

Aristo. Bir dönem Platoncu felsefeyi kabul ederek kutsamış, söz konusu kutsal felsefeye ters düşen Aristoteles'in Fiziğini 1209 da, Metafizik adlı eseri 1215'de yasaklamış olan kilise daha sonra 13. yüzyılın ortalarına doğru Aristoteles/Aristo felsefesini kabul ederek bu kere onu kutsamış, Aristocu bilime karşı gelen herkesi ise ölümle cezalandırmıştır.

Eşcinsellik, zina: hristiyan.net adlı site 'hristiyan.net/hristiyanahlaki/5.htm' uzantılı sayfasında cinsel sapkınlıklar başlığı altında homoseksüellik, lezbiyenlik, travestilik'i sayarken (Site kapandı!; Arşiv sayfası: web.archive.org/web/20070807120843/http://www.hristiyan.net/hristiyanahlaki/5.htm) daha sonra basına farklı haberler düşmeye başlar: "Katolik kilisesi boşananlara kapılarını açtı, eşcinseller hâlâ girişte bekliyor." (Sputnik, 09.04.2016) Ama çok beklemelerine gerek kalmaz: Papa Francesco, aile, evlilik dışı birliktelik ve eşcinsellere yönelik katı tutumu nedeni ile kiliseyi eleştirdi. (8.4.2015) "Katolik Kilisesi'nden tarihi onay. Eşcinsel çiftler kutsanabilir. Heteroseksüel evliliğin "kutsallığı" ile eşcinsel çiftlerin kutsanmasının karıştırılmaması gerektiğini de ekleyen Papa Francis, rahiplerin "duruma göre" karar vermesi gerektiğini ifade etti. Katolik Dünyası'nın ruhani lideri Papa Francis rahiplerin eşcinsel çiftleri kutsayabileceğini açıkladı." (Euro News, 19/12/2023) Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco: 'Eşcinsellik suç değil.' Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco, 'Eşcinsellik suç değil' dedi ve LGBT karşıtı yasaların 'adil olmadığını' söyledi. (BBC, 25 Ocak 2023) "Papa Francis, rahiplerin eşcinsel çiftleri kutsamasına izin verme kararına yönelik eleştirilerde "ikiyüzlülük" gördüğünü söyledi. Bu açıklama Papa'nın eşcinsel evlilikleri kutsama kararına gelen tepkilere ilişkin yaptığı en sert ifadeli savunma oldu." (NTV, 7.2.2024) Ve sonuç: "Katolik Kilisesi'nde bir ilk. Polonyalı rahip eşcinsel olduğunu açıkladı. Vatikan'da önemli görevler yürüten 43 yaşındaki Polonyalı rahip Krzysztof Charamsa, eşcinsel olduğunu açıkladı. Papa'nın son olarak, geçen hafta ABD seyahati sırasında eşcinsel bir çiftle özel bir görüşme gerçekleştirdiği ortaya çıkmıştı." (Hürriyet, 3 Ekim 2015) "70 yaşındaki Papa, "Zina günahların en büyüğü değil. Bunun sebebi de bedensel bir günah olması. En önemli günahlar kibir ve nefret" dedi." (sözcü, 10.12.2021) Vatikan'da ilk resmi LGBTQ+ hac ziyareti: Binden fazla eşcinsel katıldı. (En Son Haber, 9.9.2025)

Evlilik. “Evlenmek için rahiplik cübbesini geri verdi. Lyon’da Sainte-Blandine Kilisesi’nde görevli David Grea isimli rahip evlenmek için görevini bıraktı.” (Euro News, 20/02/2017) Bir ay geçmeden: “Evli papaz devrimi. Hristiyanlığın Katolik mezhebinde, rahiplerin evlenmesine izin verilmiyor. Papa, artık evli kişilerin de din adamı olarak görevlendirebileceğini açıkladı.” (Karar, 11.3.2017) “Eski Papa'dan yeni Papa'ya: Rahiplerin evlenmesine izin vermeyin. Katolik Kilisesi'nin eski ruhani lideri 16. Benedikt, Papa Francis'in "bazı rahiplerin evlenmesine sıcak bakma fikrini" eleştirerek bu eylemi "şeytani yalanların" bir etkisi olarak niteledi.” (Euro News, 13/01/2020) “İspanya'da ilk evli rahip. İspanya'da evli ve iki çocuklu bir kişi ilk kez Katolik bir rahip olarak cüppe giydi.” (BBC, 22 Ağustos, 2005) Madem bu iş oluyordu, 1700 senedir neden beklendi?! “Pederlerin günahları. Konunun, Amerikan toplumunu en rahatsız eden boyutu, kilise ve ona bağlı yurt, hastane, sosyal hizmet merkezi ve okullarda çalıştırılan görevlilerin çocukları istismar ettiği bilindiği halde buna göz yumulması ve suçu işleyenin işine son verileceğine, olayın gizlenerek görevlinin bir başka kilise, yurt ya da okula, hatta bir başka ülkeye tayin edilmesi olmuştur. 2002’de ABD genelinde patlayan skandal, Boston Başpiskoposluğunun 550 kişiye 85 milyon dolar tazminat ödemesiyle sakinleştirilmiş, peder John Geoghan’ın çocukları istismar ettiğini bildiği halde, onu görevden almayıp başka yere tayin ettiği ortaya çıkan Kardinal Bernard Francis Law istifa etmişti. 2004’te, Orange kilisesinin 90 mağdura ödediği 100 milyon dolar, geçen yıl beş ayrı kilisenin 360 kişiye ödemek zorunda kaldığı milyonlar ve geçen ay Portland Başpiskoposluğunun 175 kurbana ödediği 52 milyon dolar, ABD’nin Katolik kiliselerini birer birer iflasa götürüyor.” (Sevil Atasoy, Hürriyet, 22.7.2007)

Ve diğerlerinden seçmeler. “Kilise Galile’yi mahkum ettiği zamanda yanılmıştır, itibarını geri verdiği zamanda.” (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 19) “Aradan 20 asır geçtikten sonra kilisenin Hz. Meryem’i göğe kaldırılması dogmasını ilan etmesi ve Hristiyanları buna inanmaya zorlamaya karar vermesi.” (Eva de Vitray Meyerovitch, s. 45) de ayrı bir çelişkilidir. Jeanne d’Arc: D’Arc’ı yargılayan Beauvais piskoposu Pierre Cauchon onu büyüyle uğraşmakla suçlamış ve mahkemenin kararıyla odun ateşinde diri diri yakılmasına karar vermiş ve henüz 19 yaşındayken 30 Mayıs 1431 tarihinde Rouen kentinde 10.000 kişinin toplandığı Vieux-Marche meydanında diri diri yakılmıştır. İşin ilginci, ölümünden 490 yıl sonra öldürme kararını veren aynı kilise tarafından azize ilan edilmesidir! “Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell (Euronews, 29.02.2016) cinsel tacizden suçlu bulunduktan sonra da Papa ile buluşmuştu. (Milliyet, 12.10.2020) Çocuklara cinsel tacizden suçlamasıyla da yattığı cezaevinde 81 yaşında ölür. (Cumhuriyet, 11 Ocak 2023) Papa tarafından ekonomi bakanı olarak atandı ama çocuk istismarcısı çıktı. Bu mu tanrı ile irtibatlı ruhani lider? İrtibatlı ise irtibatlı olduğu kim veya ne? “Sağlık nedeni ile emekli olan Papa 16. Bededikt, halefi Francesco ile bir araya geldi. Ancak buluşmada yeni papa için ‘Bu kim?’ dedi. Yaşlı eski papa tedaviye alındı.” (Takvim, 11.5.2013) Tanrı tarafından kendisi ile konuşması için özel seçilen Papa Benedict, 1977 ile 1982 yılları arasında Münih ve Freising başpiskoposu olarak görev yaptığı süre boyunca, oradaki Katolik din adamlarının istismarına ilişkin Kilise tarafından yaptırılan bir raporun yayınlanmasının ardından eleştirilere maruz kaldı. Raporda, görevdeyken kendisinin, görevde olduğu süre boyunca meydana gelen küçüklerin dahil olduğu dört cinsel istismar vakasından haberdar edildiği ancak harekete geçmediği ortaya çıktı. (CNN, 31.12.2022) Demek ki, kendisi ile konuşulan her kim ise, geçmiş siciline ya önem vermedi ya da habersizdi! Her iki şık da sorunludur! Kilise hata yapıyorsa onu yöneten baştaki Papa bunun sorumlusudur! Papa, tanrı olan Kutsal Ruh ile de irtibatlı olduğuna göre, hata silsilesi yukarı doğru çıkmaya da devam etmektedir!

“İmparator Louis'in oğlu Lothaira kendini takdis ettirmek için Papa I. Pascal'ın yanına gider ama gördükleri karşısında şok olmuştur, kendi deyimiyle “Roma muazzam bir geneleve” dönmüştür! Tarihçi Baronius ve İngiltere kralı Edward’ın yorumları da aynıdır. Tarihte birçok papanın sevgilisi, gayrimeşru oğlu, ensest ve eşcinsel ilişkileri olmuştur. 1549 tarihinde papalık tahtına oturan 3. Jules, 16 yaşındaki erkek sevgilisini kardinal yapmak ister, karşı çıkanlara ise şu cevabı verir: "İçinizde bir defa olsun zina etmemiş olan var mı? Kabul ediniz ki, hepimiz birer insanlık utancıyız. Beni ele alınız. Ne gibi bir fazilet, beni papa yaptı acaba?" 1471'de Vatikan'da görev yapan Papa Sixtus IV, eşcinsel ilişki için ruhsat vermiş, lüks genelevler açmış, İspanya'da engizisyonu kurarak binlerce Müslüman'ın kanını dökmüştü. Papa 23. Jean, ensest ilişkiler, gece hücrelerinde rahibelere tecavüz etmelerle adı anılan birisiydi. Sn. Gregory ise Filistin manastırlarının, manastırların genelevi haline geldiğini yazmaktaydı. 1328'de Papa 5. Nicolas ahlaksız vergi tarifesi ile anılacaktır. Bir kızı iğfal eden rahip 2 lira 8 kuruş, kendisini erkeklere peşkeş çeken rahibe, rahibelik titrini korumak için 131 lira 15 kuruş, fahişeler ise papaya 87 kuruş ödemek zorunda idi. Papalık önce birini aforoz ediyor, ardından onu yüklü ödemeyle tekrar Hristiyanlığa alıyordu. Kadın Papa Jean, 2,5 yıla yakın papalık tahtında oturmuştu, sevgilisinden hamile kalınca da 1855 yılında bir törende herkesin ortasında doğum yapmıştı. 1200 yıllarında Salzburg'da tek kadınla yaşayan papazlara ise evliya gözüyle bakılırdı.” (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 72-81, 85) Jean Hus da, "Papazlar, kızlarımızın ve oğullarımızın iffetine saldırmakta, altınlarımızı çalmakta ve siz şikayet edince de sizi yakmaktadırlar" dediği için kendisi de yakılarak idam edilmişti. (Ural, s. 101) “Regensburger Domspatzen skandalı. Katolik Kilise korosunda '60 yılda 547 çocuk istismara uğradı.' Katolik Kilisesi'nin 49 üyesinin, 1945 ve 1990'ların başı arasında bu suçları işlediğinden şüphe ediliyor. Olaylara sessiz kalmakla suçlananlar arasında eski Papa 16'ıncı Benediktus'un ağabeyi olan ve 30 yıl boyunca koroyu yöneten Georg Ratzinger de var. Kurbanlar yaşadıklarının "hapishane, cehennem ve toplama kampını" andırdığını söyledi. Bazıları, yaşananları "sessiz kalma kültürüne" bağladı.” (BBC, 19 Temmuz 2017) Eski Papa'nın ağabeyi. 'Tanrı ile konuşan papa' mı bunu gizledi, konuştuklarına göre tanrı gizleyeni neden bildirmedi, gizleyince neden ceza vermedi, yoksa tanrı haber mi vermedi!? Yoksa aslında tanrı ile konuşan bir papa hiç mi olmadı?! Nerden bakılsa tam bir facia! Papa gerçekten yanılmaz olsaydı, bu kadar çok sayıda konsüle niçin ihtiyaç duyulmuştu? Neden son derece kolay bir yöntemle o sırada görevde olan Papanın Tanrı tarafından esinlenmiş fikri alınmamıştı?

“Bazıları bu noktada skandallar içerisinde yaşamış bir papanın nasıl olup da yanılmaz olduğunu sorar. Bir papanın hiç günah işlemeyeceğine veya önderi olduğu diğerlerine kötü örnek olmayacağına dair bir garanti yoktur. Doğruyu söylemek gerekirse ne mutlu ki tarih boyunca papalıkta “çok çok büyük bir oranda” garantisi olmayan bu kutsallık gözlenmiştir, “kötü papalar” gelmişse de çok nadir olarak o mevki de bulunmuşlardır.” (hristiyanturk.com/forums/reply/protestanlarla-katolikler-arasindaki-10-fark. Ayrıca; hrisityanforum.com/forum/showthread.php?t=317826 ve meryemana.net) Kime göre kötü, kötülük nedir? Çünkü yukarıda papa örneklerinde gördük, papalar nazdinde kötülük göreceli bir kavramdır. Ayrıca hem seçimi yapanlar hem kutsal ruh bu günahlara neden izin vermiştir? Kötü olmayanları da görelim ve gelelim ‘çok nadir olan’ kötü papalardan diğer kaçına: Papa Liberius (M.S. 352-366): Bu Papa görevden alındı çünkü İmparator II. Konstantin’in baskısıyla “Oğul’un Baba ile aynı değil benzer özde” olduğunu söyleyen yarı-Ariusçu iman ikrarını ve Aziz Athanasius’un mahkumiyetini onaylamaya rıza göstermişti. (Aziz Athanasius, Arius Yanlılarının Tarihi E41, Sozomenou Ecclesiastic History D 8-11) Papa I. Onorius (M.S. 625-638): Bu Papa yanılmaz olmamakla kalmadı, "Monotheletism" (Mesih’te insani ve Tanrısal olmak üzere iki ayrı irade yerine tek bir irade olduğu inancı) denen öğretiyi benimsedi, sonra lanetlendi ve İmparator huzurunda bizzat Roma’daki yeni Papa Agathon tarafından suçlandı. (Sergios, Theodoros, Cyrus, Petrus, Pyrrhus and Paulus, Kanun 13, 16 18) Bu papa daha sonra Papa II. Leo tarafından da lanetlenmiştir. (Charles J. Hefele, "A History of the Councils of the Church", Edinburgh: Clark, 1896, Cilt V, s. 181-187) Papa IV. Innocentius (M.S. 1243-1254): Bu

Papa, sapkın öğreti taraftarlarına Engizisyon mahkemesi tarafından işkence edilmesini dinsel bir uygulama haline getirdi ve ondan sonra gelen Papalar da resmi mühürleriyle sapkınların yakılmasını onayladı. Ortodoks Papa III. Leo (796-816) "ve oğuldan" ibaresine inatla karşı çıktı. Papa IV. Sergios (1009-1012) ise "ve oğuldan" sözcüklerini keyfi bir şekilde İznik İman Kanununa ekledi. Papa VI. Pavlus, Azize Barbara gibi pek çok azizin isimlerini Azizlerin Latin Kitabından çıkardı. Böyle yaparak sadece Kilisenin kutsal geleneğini değil, kendinden önce görev yapmış tüm Papaları da hiçe saydı. İki sene beş ay dört gün boyunca Papalık tahtında oturan Papa 8. Joan'ın, 855 yılında Aziz Petrus Kilisesi'nin dışında kortej halinde yapılan dini tören sırasında doğum sancıları başlayınca çocuğunu doğurdu, kadın olduğu ortaya çıktığı içinde orada hemen çocuğu ile birlikte öldürüldü. Joan'ın ismi daha sonra papalar listesinden de silindi! 17 yıl sonra başka bir papa Joan adını alınca, ona dokuzuncu değil, sekizinci Joan adı verildi ve sıralamanın namusu kurtarıldı! "Cadı avı ile yakılan kadın bilançosu 200.000 ile 2 milyon arasında gezinen bir rakamla literatüre girmiştir. Fransız bilim adamı La Peyrere'e, "kuzeyde niçin bu kadar büyücü var?" diye sorulunca, "Şundan ki, hâkimler büyücünün mal varlığına sahip olmaktadır" şeklinde cevap vermiştir. Ayrıca bilge otacı (otlardan ilaç yapan, şifacı) kadınlar da cadı olarak tanınmışlardı." (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 71) "Müslümanlarla Yahudilerin Hristiyanlaştırılması, Katoliklik dışındaki mezheplerin baskılanması için" kurulan engizisyon mahkemeleri, haçlı seferleri, II. Dünya savaşı sırasında naziler ile olan ilişkileri, çocuk tacizlerini gizlemeleri, tacizci sapık piskopos, papazları korumaları, sadece 33 gün Papalık yapabilen l. John Paul'ün ani ölümü (Vatikan uzmanı araştırmacı David Yallop'un belgeleriyle açıkladığına göre bu Papa, Vatikan'ın içindeki bir "Konspirasyon=Fesat Örgütü" ile "P2Mason Locası"nın ortak girişimiyle öldürülmüştür.) ve Opus Dei'den (Tanrının İşleri) Malta Şövalyelerine ve en son kara para aklama ile ilgili suçlamalardan son zamanlarda ancak 'gündeme gelebilen' cinsel istismar suçlamalarına dek…! Bunların hepsine 'nadir' denebilir mi?

"Vatikan Bank paranın günahını çıkarıyor. Vatikan Bankası mali cenneti yeryüzünde kurmaya aday. Kurulduğu günden bu yana Nazi altınlarını saklamaktan karapara aklamaya birçok iddiayla karşı karşıya kalan Vatikan Bankası hakkında yüzlerce soruşturma açılmış durumda." (Radikal, 17 Mart 2013) "Yeni Papa, seçilir seçilmez delikli koltukta testis kontrolünden geçecek. Kardinallerin en yaşlısının, yeni seçilecek olan Papa'nın -ayıptır söylemesi- testislerini muayene ettikten sonra Latince 'Duo testis bene benedata!' yani 'İki adet testisi var, uygundur!' diye müjde verip yeni ruhani liderin 'erkekliğini' dünyaya ilan edecek." (Hürriyet, Murat Bardakçı, 3 Nisan 2005) Eski papalar arınmama yolunu mu seçmişti acaba? "Ortodoks Ermeni Vakfı arazisinde 25 milyonluk komisyon kavgası İstanbul Ermeni Cemaati, eski Patrik Vekili Aram Ateşyan'ın da adının geçtiği milyonluk komisyon skandalıyla çalkalanıyor." (Vatan, 29.07.2017) "Yeni Papa Francis döneminde "arınma yolunu seçen" Vatikan kara para aklamayı kabul etti." (Sabah, 24.5.2013)

İlginç bir olay! Papa 16. Benediktus görevinden istifa etti! (15 Şubat 2013) Ama şöyle bir ilginç detay var ki O, "Tanrının yeryüzündeki temsilcisi" idi ve "ölüm şartı ile seçilmişti, ölmeden görevinden ayrılamazdı!" O sıradan bir devlet memuru değildi. Bir insan nasıl tanrı ile irtibatlı olduğu görevinden istifa edebilirdi? "Bin yıllık iddiadan dönüş. Vatikan İsa'nın yeryüzündeki temsilcisi olma iddiasından vazgeçiyor." (Gazete Vatan, 19.11.2007) Ya 1000 küsur yıllık geçmiş ve iddialar, inançlar mı yalan ve sahte? Lütfen dikkat! Bunlar 'nadir kötüler arasında' sayılmayan papalardan örnekler!

Papa bir puttur. Woltaire, "Papa bir puttur." der. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 10, 130) Kendisi sıkı bir Hristiyan olan tarihçi Arthur Weigall, 1924 yılında yazmış olduğu "Hristiyanlığımızdaki putperestlik" isimli eserinde, "Hristiyan doktrinlerinin putperest kaynaklardan alındığına inanmaktayım, bir kimse kilise hakkında 'eski putperest tanrıların son kalesi' dahi diyebilir. İsa tarafından dışarı atılan eski tanrılar tekrar nüfuz ettiler. Hristiyan çağından çok önce haç,

tapınma nesnesiydi. Attis'e tapınma İsa'ya tapınmaya dönüşmüştür. İzis, Osiris ve Horus büyük Mısır teslisidir, antik Tanrı İzis'in heykelcik ve resimleri Meryem Ana ve çocuğuna dönüşmüştür. Putperestleşen Hristiyan adeti açıkça yamyam özelliği alarak ekmek ve şarabın İsa'nın gerçek eti ve kanı olma fikrini geliştirmiştir" demektedir. Servetus ise 'teslis'in hataları' isimli kitap yazdığı için 26 Ocak 1553 tarihinde Cenova'da yakılarak öldürülmüştür. (Ural, s. 43-44) Jeanne D'arc, papazlar tarafından yakılmış, ancak papalık 1920 yılında onu aziz ilan etmişti. (Ural, s. 59) Hristiyanlığın bininci yılına doğru papalık "1000. senede kıyamet kopacak" diye ilan etmiş, cahil haktan büyük paralar toplamıştı. (Ural, s. 63) 11. yüzyıldan evvel Roma kilisesine bağlı rahipler evlenebiliyorlardı. (Ural, s. 77) Sadece Meryem değil, annesi olarak kabul edilen 'Sant Anna da bakire iken Meryem'i doğurmuştu' ama 18. yüzyıla kadar hiçbir Hristiyan böyle bir doğumdan haberdar olmamıştı. Papa "Ben yaptım oldu" demişti. (Ural, s. 67) Haçlı seferleri, papaların gözetim ve teşvikleri ile yapılmıştı. (Ural, s. 51, 108-113) Haçlı seferleri sonucunda Müslümanlar, Bizanslılar ve Yahudiler çok zarar gördü, haçlıların kılıcıdan sadece Müslümanlar değil Yahudiler özellikle Ortodokslar nasibini aldı. Marciout'lu Petrus 1269 yılında mıknatıs ve pusulayı Fransa'ya getirmiş, 50 yıl sonra 1320'de İtalyan F. Gioja sözde pusulayı keşfett. Damascus, 'De Haeresbius' da Kur'an-ı Kerim'in peygamber tarafından kaleme alındığını ve yazma sırasında Bahire isimli kişinin kendisine yardım ettiğini ileri sürmüştü. Jean Damascene (Dımeşki) Müslümanların şeytanın yanı sıra Jüpiter, Apollon ve Mahon isimli puta taptığını ileri sürmüş ve Müslümanlar için Mahon, şeytan ve Apollon üçlemesini kurgulamıştı. (Ural, s. 118-120) Günümüzde papalık her bakımdan dünyanın en küçük devleti olmasına rağmen, çok büyük gelirleri olan gayrimenkul varlıkları elinde bulundurmaktadır. (Ural, s. 52) İşkenceyi resmileştiren engizisyon şüpheli şahısları yakalıyordu. Onları zorla itiraf ettirip sonunda yakıyor ve mallarını el koyuyordu. (Ural, s. 70) Papalık tarihinin 'istisnai' faziletli papaları da mevcuttur ama papalık süreleri '3 gün, 4 ay 4 gün, 6 ay, 6 ay 20 gün, 12 gün' gibi sürelerle kısıtlı kalmış, çoğu da kardinaller tarafından zehirlenmiştir. (Ural, s. 83, 85) Orta Çağ'da Hristiyanlar yıkanmamakla övünürlerdi. Doktor A. Brayer, yazdığı kitapta Müslüman ve Hristiyanların arasındaki temizlik farklarını aktarır ve "bir taraf ne temiz ne hoş, öbür taraf pislik, bit, pire ve pis koku içinde" diye yakınırdı. Nietzsche de, Deccal isimli kitabında aynı konulara değinmiştir! Endülüs Emevi devleti bir asker devleti değildi, dileyen Avrupalılar Endülüs'e serbestçe gelir, emniyet içinde ülkeyi dolaşır, ilaçtan ticaret ve sanayiye istediklerini alırdı. (Ural, s. 87-88) Nietzsche, İspanya'daki İslam medeniyetini över ve şöyle devam eder: "Haçlıların bir kültürle savaştılar ki, daha bizim 19. yüzyılımız bile onun karşısında pek fakir, pek geç kalsa gerek. Haçlıların tek istediği doğunun zenginliği idi. Yansız olalım, en azından Haçlı seferleri yüksek bir korsanlıktan başka bir şey değildir." Endülüs ve Abbasi dönemlerinde pek çok Hristiyan âlim Müslüman yöneticilerin idaresinde İslam'a karşı Hristiyanlığı savunan kitaplar kaleme alabilmişlerdir. (Ural, s. 90) Tarık Bin Ziyad'la başlayan İslam Endülüs'ü 8 asır sonra sona ermiştir. Haçlılarca Endülüs'te katliamlar yapıldığı sırada Cebelitarık Boğazı'nın karşı yakasında ise Müslüman devletler Hristiyanlara katiplik, mütercimlik, doktorluk hatta zaman zaman idarecilik gibi görevler veriyordu. (Ural, s. 92) Engizisyon mahkemesi 18 sene içinde 24.000'den fazla Müslüman'ın idamına karar vermişti. Engizisyon mahkemesinin kararıyla Gırnata'da 1 milyon cilt kitap yakılmıştır. Gustave le Bon, "Hristiyanların Müslümanlara karşı yaptıkları her cins ve şekildeki işkencelerin detaylarını okurken titrememek mümkün değildir" diye yazıyordu. (Ural, s. 93) Fransız Calvin, Meryem Ana ve azizlere tapma gibi törenleri kabul etmiyordu ki, bu nedenle pek çok Calvin'ci yakılmıştır. Saint Barthelemy katliamında 70.000 kalvinci Katoliklerce öldürülmüştür. 1618 yılında ünlü 30 yıl savaşları başlar, savaşların sonunda pek çok Avrupa ülkesi laikleşir. (Ural, s. 97-98) Papalıkta diğer bir sorun, işkenceyi üstelik sistematik ve mevzuatı var olacak biçimde, dönemin en yüksek kamu otoritesince yapılır hale getirmesidir. Tarihte 3 büyük engizisyondan bahsedilir: Orta Çağ, İspanyol ve Roma engizisyonları. İspanyol engizisyonundan amaç Müslümanlarla Yahudilerin Hristiyanlaştırılması idi. (Ural, s. 100) Gerbert, İslam âlimlerinden

aldığı eğitimin yardımıyla Hristiyan dünyasının başına Papa 2. Silvertes olarak geçecektir. (Ural, s. 90) Sadece kardinaller papa olabilirler ve bugüne kadar Vatikan'da görev yapan papa sayısı 266'ya ulaşmıştır. (Ural, s. 127) Fransa'da sadece 2003 yılında Müslüman olanların sayısı 30.000 ile 40.000 arasında artmıştır. Latin Amerika'da her saat başına 400 kişi, bağlı olduğu kiliseden ayrılmaktadır. 840 milyon Katolik Hristiyan'ın yalnızca %1'i yani, 9 milyonu pazar ayinlerine katılmaktadır. (Ural, s. 129)

Vatikan

Günümüzde Vatikan diye bilinen yerleşim alanı yeryüzündeki tek "Tanrı-Kent" statüsündedir. Vatikan bu özelliği nedeniyle "Kutsal-Kent"tir. Bu Tanrı-Kent aynı zamanda bir "devleti" içinde barındırır. Vatikan'ın doğrudan ya da dolaylı olarak sahibi olduğu veya yönlendirdiği günlük, haftalık ve aylık 200'den fazla gazete ve dergi, 154 radyo istasyonu veya emisyonu, 49 TV kanalı veya kablolu yayını bulunmaktadır. Vatikan'ın gelirleri başta her ülkedeki Katoliklerden kesilen kilise vergisi, aidatlar, bağışlar, şirket gelirleri, hisse senedi-tahvil-bono gelirleri; bankacılık ve faiz gelirleri ve hediyelik eşya satışlarıyla elde edilen gelirlerden oluşmaktadır. Basın yayından elde edilen reklam gelirleri de epeyce tutmaktadır. Vatikan'ın gelir kaynağından en ilginç olanları da Hristiyanlığı temsil eden kişileri, örneğin İsa'yı, Meryem'i, azizleri veya sembolleri (Haç gibi) pazarlayarak kazandığı paralardır. Bu açıdan bakıldığında 'Vatikan'ın kendi Tanrısı'nı (İsa) ve dinini en iyi pazarlayan holding olduğu' apaçık görülmektedir! (Hürriyet, 28.11.2006; Yeni Mesaj, 19.12.2000)

Vatikan'ın gelirleri sadece bunlar değildir. Vatikan, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Çeşitli ülkelerde sayısız gayrı menkulü vardır. Birçok bankanın ortağıdır. Özellikle giyim ve turizm sektörlerinde çok kâr getiren yatırımları vardır. Avrupa Birliği içinde Vatikan'a bağlı olarak çalışan "Katolik Tekstil Sanayicileri Birliği" onun çıkarlarının yöneticisi durumundadır. Benzer şekilde ayakkabı, yiyecek ve enerji ile inşaat sektörlerinde de kârlı yatırımları ve ortaklıkları vardır. Bu güç nedeni ile de Vatikan'ın içinde sürekli bir mücadele yaşanmaktadır. Vatikan'da etkileri ve güçleri tartışılamayacak başlıca altı akım vardır. Bunlardan ikisi "laik", dördü "dinsel" niteliktedir. Laikler Opus Dei (Tanrı'nın İşleri) ile Malta Şövalyeleri'dir. (Tanrı'nın İşleri) adlı gizli örgüt 2 Ekim 1928 de Madrid'te kurulmuştu. Kurucusu sıradan bir papazdı. Adı Jose Maria Escriva de Balaguery Albas. Escriva, Diktatör Franko'ya çok yakın bir din adamıydı. Opus Dei var gücüyle onu desteklemiştir. Karşılığında da Franko kabinesinden 10 Bakanlık almıştır. Halen Opus Dei'nin dünyada 428 üniversitesi ve sayısız okulu vardır. Peru, Kolombiya ve Guatamala'da yatırımlara başlamıştır. Daha sonra da Şili de General Pinochet ile temas kurmuştur. Bu diktatörü de sonuna kadar desteklemiştir. Opus Dei önderi Escriva, Papa yaptırdığı 2. John Paul tarafından ölümünden 15 yıl sonra aziz yapılmak için sırada bekleyen 2000 kişinin önüne geçirilmiştir. Normal olarak 300 yıl beklenmesi gerekirken Escriva 15 yılda aziz olma yoluna girmiştir. Vatikan'ın iç siyasetinde ve çekişmelerinde dört dinsel akım özellikle etkili olmaktadır. Bunlardan birincisi, Dominiken tarikatıdır. Dominikenler, "Önce Kilise" diyen tarikattır. Orta Çağ'ın Engizisyon Mahkemeleri'ni bunlar kurdurmuş ve milyonlarca insanı -özellikle de cadı diye nitelendirdikleri kadınları- yaktırmıştır. Dominikenler'in tam karşısında Fransiskan tarikatı vardır. Bunlar içinse önce Roma'daki Kilise değil, "Önce Hristiyanlık" gelir. Fransiskanlar yoksullardan yana, din adına karşılıksız çalışan keşişler topluluğudur. Üçüncü topluluk Fransiskanlar kadar çalışkan ama Dominikenler kadar acımasız olabilen Cizvitler tarikatıdır. Bunlar için önemli olan ise "Papalık Makamı"dır. Papaları yücelten dördüncü topluluk Opus Dei ile Papalık Makamı'nı yücelten ise Cizvitler kavgalıdırlar. Cizvitler en hızlı misyoner örgütüdür.

"Avrupa mantığı putperest ve pragmatisttir. Tanrısına bile bu gözle bakar. Dini inançlar, biyolojik duygularına hitap ederse doğrudur. Kiliselerde müzik ibadet yerine geçer ve cinayet dahil her günah, günah çıkarmayla affedilebilir. Karnavalları da cinsel duygularını doyurma güdüsüne dayalıdır. Ağızlarından düşürmedikleri sevgi ise cinsler arası şehvetten başka bir şey değildir. Yardım kampanyaları bile kadınların verdiği çıplak pozlarla gerçekleştirilir. Böyle bir dine mensup oryantalistler, 'doğmamış, doğrulmamış, eşi dengi olmayan, gücü her şeye yeten, şarabı, alkolü, ahlaksız ilişkileri yasaklayan bir tanrıyı sarhoş ve daracık beyinlerine sığdırabilirler mi?" (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 207-208)

Papa Francis, Kutsal Perşembe ritüelinde kadınların ayaklarını yıkadı ve öptü. Papa Francis, 'hizmet ve tevazu anlayışını' vurgulamak amacıyla gerçekleştirdiği Kutsal Perşembe ayini sırasında Roma'daki bir hapishanede 12 kadın mahkumun ayaklarını yıkadı ve öptü. Papa Francis, kadınların çıplak ayaklarından birinin üzerine su döktü ve küçük bir havluyla kuruladı. Daha sonra her bir ayağı öperek kadınlara gülümsedi. (Euro News, 29/03/2024)

Papa sadece ayak yıkamıyor tabii, parayı da yıkayıp aklıyor! "Vatikan Bankası'nda kara para soruşturması." (T24, 21 Ekim 2010) Vatikan'a şok soruşturma Vatikan Bankası'nın diğer bankalarla yaptığı kimi transfer işlemlerinde AB ülkelerinde kara para aklamayı önlemeye yönelik kuralları çiğnediği ortaya çıktı. (Hürriyet, Ekim 22, 2010; Dunya.com, 21 Ekim 2010) Vatikan Bankası'nda sahtekârlık girişimi. Adı sıklıkla yolsuzluk ve kara para aklama gibi skandallarla anılan Vatikan bankası IOR, bu kez de milyarlarca Euro tutarında bir sahtekârlık girişimine sahne oldu. (BBC, 30 Mart 2014) Vatikan'ı sarsan yolsuzlukla ilgili biri kardinal toplam 10 kişiye yargı yolu. Vatikan'da biri kardinal olmak üzere 10 kişi hakkında 'zimmete para geçirme' ve 'kara para aklama' gibi suçlardan düzenlenen iddianame kabul edildi. (Euro News 03/07/2021) Nadir olan kötü papalar arasında bulunmayan bu Papa herkesin önünde yıkama yapsa da, gizlice yıkayıp akladığı kirli para ve ilişkiler nasıl temizlenecektir acaba?! İyi ki Kutsal Ruh bunlardan habersizdir! Habersiz ise sorundur, haberdar ama papayı uyarmadı ise (!) daha büyük sorun! 'Çok nadir olan' olaylara devam edelim

Faşist sosyalist lider Mussolini Papa ile anlaşır ve 1929 Laterano Anlaşması ile Vatikan Devleti kurulur. Vatikan'ın ve Papalığını tarihi sayısız cinayet, entrika ve skandallarla doludur. Mesela iki önceki papa I. John Paul, 33 gün Papalık yapabilmiş sonra öl-dürül-müştür. Vatikan'ın içinden çeşitli ulusların -başta Fransa, Polonya ve Almanya- istihbarat örgütleriyle birlikte çalışan Kardinaller çıkmıştır. Bunlardan bazıları daha sonra Papa da yapılmışlardır. Örneğin 1978'de eceliyle ölen Papa 6. Paul, gizli istihbarat örgütleriyle içli dışlı olmuş bir Kardinal olarak tanınıyordu. Vatikan, Dünya'da devlet çapında örgütlenebilmiş ilk Fundamentalist Tanrı-Krallığıdır. Papaların Vatikan'a geçişleri 1377 yılında, Avignon'daki Papaların sultasının yıkılmasından sonra olmuştur. "Papalık seçimlerinde Vatikan'ın tüm iç dengeleri ve uluslararası siyaset çok önemli bir yer tutar." Gerçi inanca göre Papa'yı Kutsal Ruh seçiyordur ama gerçekte CIA'sından KGB'sine ve MOSSAD'a kadar tüm istihbarat örgütleri de Kutsal Ruh'un seçiminde parmak oynatmaktadır. Dünyanın en küçük devletinin hükümdarı olan Papa, aynı zamanda bir milyar Katolik'in ruhani lideridir. 0,44 kilometrekarelik arazisiyle ve 1000 nüfusuyla dünyanın en küçük devleti olan Vatikan, gizli örgütler, masonik ilişkiler, cinayetler ve kirli para aklama gibi kavramlarla hep yan yana anılmıştır. IX. asırda en güçlü barbar kavimlerinden Frankların kralı Büyük Karl'ı Roma İmparatoru ilan etme karşılığında Papa, Roma civarında cismani iktidar kurabilmişti. Halka, mahsulün 1/10'unu kiliseye vermeleri zorunlu kılınmıştı. Zamanla Haçlı seferlerine teşvik etmekten Engizisyon Mahkemeleri ile insanları yaktırmaya, aforoz etmeden kralları interdit (dışlama) cezası vermeye birçok yetkiyi bünyesinde toplamıştır. Papa III. Innocentus (1198-1216) kendisini bütün Hristiyanların hatta kralların hükümdarı bile ilan edebilmiştir. 1309'da

Fransa kendi papasını seçtirir. Sonunda da Avignon ve Roma'da oturan ve birbirlerini aforoz eden iki papa ortaya çıkmıştır. 1377'de ise bütün piskoposlar toplanıp, iki papayı azletmiş ve Roma'da oturan yeni bir papa seçilmiştir.

Skandallar, kitaplar dolduracak kadar boldur kilise tarihinde. Geçmiş asırlarda dönemin önde gelen isimleri tarafından yazılmış Vatikan değerlendirmeleri ağır suçlamalarla doludur. Bu kalemler tanık oldukları pek çok yakışıksız olay nakleder. Bu bakımdan yakın zamanda Amerika'daki Katolik kilisesinin bir dizi çocuk taciziyle gündeme gelmesi ve çok sayıda rahibin görevden uzaklaştırılması, skandallar zincirine eklenen son halka olmanın ötesinde bir anlam taşımaz. Ama tarih, Roma kilisesi söz konusu olduğunda sadece bu tür 'hazcı tablolarla' değil öldürülen papalarla da Vatikan'ı kaydeder. Bugüne kadar görev yapmış 264 papanın önemli bir kısmı komploya kurban gitmiştir. Bunun en yakın örneği 1978 Ağustos'unda papalık makamına seçilip 33 gün sonra öldüğü açıklanan I. John Paul'dür. Geçmişte de VIII. Urbanus, XIV Clement gibi zehirlenerek öldürüldüğü bilinen papalar vardır. Uzmanların gözünde VIII. Urbanus'un katili, halefi papa X. Innocent'tir. X. Innocent'in yolsuzluk ve cinsel sapmayla suçladığı VIII. Urbanus'u öldürdükten sonra dini bir konseyde yargılattığı ve suçlu bulunması üzerine cesedini mezarından çıkartıp elini kestirdiği de anlatılmaktadır.

Yeni papa işkenceyi kutsamış. Papa Francis ABD destekli cuntanın işkencelerine göz yummuş! (18.3.2013) Papa Francesco'nun İlk İcraatı. Emerit unvanıyla emekliye ayrılan Papa 16. Benedikt'in görevdeyken verdiği son kararı yeni Papa Francesco uygulayacak. Otranto seferinde Osmanlı ile savaşırken öldürülen 800 Hıristiyan bugün Vatikan'daki Sen Piyer Meydanı'nda toplu halde "aziz" ilan edilecek. (Hürriyet, 12 Mayıs 2013) Aziz Papa gizli örgüt üyesi çıktı. Vatikan'ın "aziz" ilan ettiği Papa 23. Jean'ın, İstanbul'da görev yaptığı sırada İlluminati adlı gizli örgüte üye olduğu ileri sürüldü. (Milliyet, 6.9.2000)

Haçlı soyu. Müslümanları topraklarından çıkarmak için tarihte 9 haçlı seferi düzenleyen Katolik dünyasının ruhani lideri Papalığın, Müslümanlara olan kini yüzyıllar geçse de bir türlü bitmiyor. Peygamber Efendimize yönelik çirkin sözleriyle Müslümanların tepkisini çeken Papa 16. Benediktus'un ardından koltuğa oturan yeni Papa Fransuva'nın da selefinden çok farklı düşünmediği ortaya çıktı. 3 yıl önce Yahudi bir hahamla yazdığı kitapta Osmanlı'yı 'soykırımcı' ilan eden Papa, Türkleri Nazilerle bir tutmayı da ihmal etmemiş. Geçtiğimiz günlerde gözden geçirilerek yeniden yayımlanan kitapta bu bölümler aynen duruyor. Fransuva'nın Yahudileri memnun etmek adına yazdığı bu kitap kendisinin kimler tarafından papa seçildiğini de gözler önüne sermektedir. Fransuva'nın görev yaptığı Arjantin'de ABD karşıtlarını ihbar ederek yakalattığı basında sıkça yer almıştı. İngiliz Mail on Sunday Gazetesi, Papa Fransuva'nın Arjantin'de 1976-1983 yılları arasındaki ABD destekli askeri cunta döneminde kilisenin din adamlarına yönelik korumasını kaldırıp işkence, adam kaçırma, faili meçhul cinayetlere göz yummasına ilişkin belgeleri yayımlayarak Hıristiyan dünyasında büyük bir tartışma başlatmıştı. 1095 yılında başlayan birinci haçlı seferiyle de Katolikler var güçleriyle İslam beldelerine saldırdılar. Müslümanlara ait ne varsa yağmalayan, yakıp döken Katolik askerlere en büyük destek Papalık makamından geliyor, Papa adeta Hıristiyanları barbarlığa teşvik ediyordu. Haçlı seferleri 1272 yılına kadar sürdü. Her gelen Papa yeni bir haçlı seferi organize ederek Müslümanlara saldırdı. Yeni Papa Fransuva milyonlarca Müslümanı katleden kendileri değilmiş gibi Osmanlı'yı soykırımcı ilan etmesi gülünç olmanın ötesinde trajikomik bir durumdur aynı zamanda. (Milli Gazete, 5.5.2013)

Kasımda Türkiye'ye gelecek olan Papa 16. Benedikt şok çıkışla Bizans imparatorunun Hz. Muhammed'i hedef alan kin dolu açıklamalarını gündeme taşıdı. (Sabah, 14/09/2006) Halbuki, "Kur'an ayetlerinin kılıçla yayıldığını sanmak korkunç bir hatadır." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed

ve Kur'an-ı Kerim, s. 55) Thomas Carlyle, İslam'ın kılıç yoluyla yayıldığı iddialarını ciddiye bile almaz ve 'Saksonların Hristiyan yapılması vaaz yoluyla olmamıştır' diye de ekler! (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 99-100) Henry Stubbe, (An account of the rise and progress of Mahometanism with the Life of Mohamet and a Vindication of Him Religion from the Calumnies of the Christians) 'Hristiyanların iftiralarına karşı onun ve dininin savunulması' adlı eserinde Müslümanların savaşlarının haklılığı anlatılır ve Hz. Muhammed'in idarecilikte üstün kabiliyeti övülür. İslam'ın kılıçla yayıldığı iddiasının büyük bir yalan olduğu, onun savaşlarının yeni bir din getirmek değil eskisini restore etmek amacıyla yapıldığını söyler ve kimsenin Müslüman yapılmak için zorlanmadığını belirtir. Daha fazla detay için, "İslam kılıç zoru ile yayılmadı" ve "İslam barış dinidir" adlı yazılarımıza bakılabilir.

Türk tarihçi ve ilahiyatçılar Papa'ya geçmişi hatırlattı! Cordoba için de acı çekiyor mu? Papa Francis haftalık vaazında Ayasofya'nın ibadete açılmasıyla ilgili, "Aklım İstanbul'da. Ben Azize Sophia'yı düşünüyorum ve çok acı çekiyorum" dedi. Türk tarihçi ve ilahiyatçılar da Papa'ya Endülüs'te kiliseye çevrilen Cordoba Camisi'ni (Kurtuba Ulu Camii) ve Haçlı seferlerinde Ayasofya'nın talan edilişini hatırlattı. (Milliyet, 13.07.2020)

Çok tanrıcılık ve Hristiyan azizleri

"Denizcilerin koruyucu azizi Noel Baba. Noel Baba'nın Myra'da (Bugünkü Demre'de) yaşayan Aziz Nicholas olduğu kabul gören bir gerçek. Konunun fazla bilinmeyen yanı ise bu azizin denizcileri koruyan bir güce sahip olduğu inancı." (Turksail, 31 Aralık 2011) "Madenciler, Azize Santa Barbara'nın ruhunun kendilerini koruduğuna, koruyacağına inanırlar. Onu madencilerin koruyucu azizesi ilan ederler ve böylece dilden dile aktarırlar." (Evrensel, 26 Aralık 2022) İzmir'in Koruyucu Azizi Sen Polikarp. Havari ve İncil yazarı Sen Jan'ın ilk müritlerinden biri olan Sen Polikarp, İsa'nın şehidi olarak anılırken, İzmir'de adını yaşatan kilise de inanç turizminin önemli durakları arasındadır. (izmirdergisi.com/tr/turizm/inanc-turizmi/69-izmir-in-koruyucu-aziz-i-sen-polikarp)

Hristiyanlık ve Putperestlik

"Siz kendi ellerinizle yonttuğunuz bu putlara mı tapıyorsunuz? Oysa sizi de yaptığınız şeyleri de yaratan Allah'tır." (Saffat, 95-96)

"İsa'ya yıldırım düştü! Hristiyanlar kiliselere koştu. Herkes, din adamlarının olaya açıklık getirmesini istedi. Papazlar halkı yatıştırmaya çalıştı ama kiliselere koşturup dua edenler, "O tepede paratoner de var. O varken nasıl oluyor da yıldırım heykele düşüyor?" dedi." (Haberturk, 14.02.2008) Hz. İsa heykeline yıldırım düşmesi sonucu küle döndü. Yıldırım nedeniyle fiberglastan yapılan heykelde yangın çıkarken, kısa sürede heykel küle döndü. (Cumhuriyet, 12 Eylül 2023) Brezilya'nın sembolik kentlerinden Rio de Janeiro'nun, kent körfezine bakan ünlü sembolü Kurtarıcı İsa heykeline yıldırım çarptı. (Cumhuriyet, 11 Şub 2023) Hz. İsa heykeline yıldırım çarptı. Alevlerin heykelin yakınındaki amfitiyatroya da sıçradığı, ancak yangının kontrol altına alındığı belirtildi. (NTV, 15 Haz 2010) Kurtarıcı İsa Heykeli'ne yıldırım çarptı. Brezilya'nın en çok turist çeken Rio de Janeiro şehrinin simgesi olan devasa boyutlardaki Kurtarıcı İsa heykeline yıldırım düştü. (Sabah, 18 Oca 2014) Yıldırım parmağını kopardı. "İsa" heykeline yıldırım düştü. Brezilya'nın Rio de Janeiro şehrinin sembolü Corcovado Dağı üzerinde bulunan "Kurtarıcı İsa" heykeline yıldırım düştü. 2007 yılında yapılan oylamayla dünyanın yeni yedi harikasından biri seçilen ve turistlerin büyük ilgisini gören heykelin düşen yıldırım nedeniyle zarar gördüğü ve başparmağının koptuğu bildirildi. (Habertürk, 17.01.2014) Rio'da 'Kurtarıcı İsa' heykeli yıldırım sonucu hasar gördü. 'Onarım' çalışmalarına başlandır. (Ntv, 22.1.2012)

Corona virüsüne karşı ilaçlama yapıldı. (26.3.2020) Michelangelo'nun Aziz Petrus Bazilikasında bulunan ünlü heykeli 'Pieta', 1972 yılında Laszlo Toth adlı Macar doğumlu Avustralyalı bir jeolog tarafından şiddetli bir saldırıya uğrar. Pieta ciddi hasara uğrar; Mary'nin kolu kırılır, göz kapağı kırılır ve burnu parçalanır. İtalya'nın Brescia kenti yakınlarındaki Cevo Belediyesi'nde, 21 yaşındaki Marco Gusmini'nin halatlarla tutturulan 30 metre yüksekliğinde ve 600 kilo ağırlığındaki Hz. İsa heykelinin altında kalarak ölmesi şok etkisi yaratır. Hz. İsa'nın heykelinin bulunduğu 30 metre uzunluğundaki direğin çökmesi sonucunda bir kişi de ağır yaralanır. (26 Nisan 2014)

Taylandlı dini lider 'şans getiren' Buda heykelinin altında kalarak öldü. 52 yaşındaki Taylandlı Saman Chanthayothi, konuk olarak katıldığı Budist heykelin açılışında, kutsal kabul edilen yapının altında kalarak hayatını kaybetti. (Mepa News, 06 Kasım 2019)

"O halde Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar vermeyecek nesnelere mi tapıyorsunuz?" (Enbiya, 66) "Allah'ı bırakıp da, kendisine kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek şeylere yalvarandan daha sapık kim olabilir? Oysa onlar, bunların yalvarışlarından habersizdirler." (Ahkaf, 5)

Şaka niyetine!

NBC televizyonu, Amerika Savunma Bakanlığı'nın (Pentagon) savunma istihbaratına müsteşar yardımcısı olarak atanan Korgeneral William Boykin'in kiliselerde ibadet sırasında askeri üniformayla yaptığı bazı konuşmaların video görüntülerini yayınladı. İşte üst düzey bir Amerikalı yetkilinin İslamiyet üzerine yaptığı açıklamalar: "Sen de biliyorsun ki benim 'Tanrım seninkinden büyük. Benim Tanrım gerçek senin ki ise put." (Sabah,18.10.2003) "ABD savunma istihbarat müsteşar vekili Korgeneral William G. Jerry Boykin, "Biz Hristiyan'ız, düşmanımız ise şeytandır. Biz tanrının ordusuyuz." derken, Mogadishulu Osman Atto için, 'Ben, benim tanrımın gerçek olduğunu biliyorum, onunki ise puttu' demişti." (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 191) Kur'an 1400 sene öncesinden Boykin zihniyetine cevap vermektedir: "Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışında, onların taptıkları ise, şüphesiz bâtılın ta kendisidir. Gerçekten Allah, yücedir, büyüktür." (Hac, 62)

'Kendi kiliselerinin putlarla dolu olduğunu' görmeyen bu zihniyetin kökeni Orta Çağa dek uzanmaktadır: "Haçlı savaşları sırasında özellikle Hz. Muhammed put veya pagan bir tanrı olarak tasvir edilmiş ve bu konuda birçok eser yazılmıştır." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 38) Nicetas da Byzance, İslamiyet'i, putperestlikle karşılaştırmıştır. (Y. Moubarac, La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, I/5) "12. ve 13. yüzyıllarda yazılan eserler 3 başlıkta ele alınabilir: Kronikler (tarih sırasına göre yazılmasıyla oluşan siyer), efsaneler ve risaleler. Efsanelerin en büyük özelliği Müslümanları putperest, Hz. Muhammed'i de onların taptığı putlardan biri olarak göstermektir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 38) Pseudo-Turpin kroniği yazarına göre Büyük Karl, Salam Cadiz adlı yerde putlara tapan Kuzey Afrika yöneticisi Igolando ile bir tartışmaya girer: "Biz baba, oğul ve kutsal ruha inanıyor ve ibadet ediyoruz; buna mukabil siz ise 'şeytana inanıyor ve heykellerini' kutsuyorsunuz." (R. Barkai, Cristianos Musulmanes en la Espana medieval, s. 157) Wolfram von Eschenbach'ın Willehalm'ında, "Muhammed (Mahun) Sarazenlerin (Müslümanların) tapınmak dışında savaşlara da beraberlerinde götürdükleri bir put olarak tasvir edilir. Savaştaki yenilgiden sonra güya put yere atılır ve köpek ve domuzlar üstüne çullanır." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 70) "Avrupa'da, Müslümanların Hz. Muhammed'e 'Mahomerien' adını verdikleri ibadethanelerde büyük bir huşu içinde secde ettiklerine inanılırdı. 'Maometis' Müslümanların taptığı üç puttan biri idi." (A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 212) "Piskopos Aziz Galien'in, Hristiyanların 'putperestlere' karşı kazandığı zaferde payı olduğu söylenmektedir." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 43) "İngiliz

tarihçi, siyasetçi ve şair Thomas Macaulay: Kesin inancım odur ki, eğer eğitim planlarımız uygulanırsa Hindistan'da 30 yıl içinde saygın sınıflar arasında tek bir puta tapan kalmayacaktır." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 113) "Haçlıların cahilce taassupları Avrupa'nın her tarafına dal budak salmış, aynı taassup, memleketlerini 'putperestlerin' boyunduruğundan kurtarmak için Endülüs Hristiyanlarını harbe teşvik etmiştir." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 66) "Haçlı seferlerine katılan bir Haçlı askerinin şu ifadesi çarpıcıdır: "Türkler ve putperestleri kutsal topraklardan sürdük ama Rum, Yunan, Ermeni, Süryani ve Yahudi sapıklardan kurtulamadık." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 77) "Thedor bar Konai, Müslümanları putperest, Hz. Muhammed'i de Müslümanların putu olarak nitelendirir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 242) "Papaz Conrad, yazdığı şiirde Müslümanların puta taptıklarını ileri sürer." (Hıdır, s. 244) Nikiu patriği John Hristiyan gözle yaptığı bir yorumda, "Mısırlılar, tanrının düşmanı Müslümanların dinine girmekle o amansız Muhammed'in kötü inancını kabul ediyorlardı. Böylece onlar 'putperestlerin sapıklığını' paylaşıyorlardı." (Chronique de Jean, Eveque de Nikiu, s. 585) demektedir. Halbuki Sale, Miladi 6. yüzyıl Hristiyanlığı için şu tespitte bulunmaktadır: 'Hristiyanlar, papazlara ve Hristiyan azizlerin resimlerine ibadette çok aşırı gitmişlerdi. Bunda en çok da Katolikler ilerideydi.' (Sale's Translation, s. 62) İslam'dan etkilenen "Roma İmparatoru 3. Louis, Miladi 726 yılında resim ve heykellere takdisi yasaklar. 730 yılında çıkardığı ikinci emirle bunu putperestlik olarak ilan eder. Endülüs'te doğup büyüyen Torin papazı Claudius, kendi devrindeki kiliselerdeki haç ve resimleri yakmıştır. İslam, Hristiyanlıktan tamamen ayrılmaktadır. Çünkü İslam putperestliğin köklerini tamamen kazımıştır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 172, 223)

'La chanson de Roland/ Roland Destanı', 'Roman de Mahon/ Muhammed'in Romanı' gibi eserler Müslümanların Jüpiter, şeytan ve Apollon ile beraber bir de 'Mahon' adlı puta taptığını iddia etmekte idi. Papa XI. Pie de Müslümanlarla müşrikler arasında bir fark gözetmezdi. "Hristiyan entelektüellerine göre Muhammed, Mesih karşıtı bir heretiklik. Halk nazarında ise İslam, paganist (doğaya tapan yerel din) bir inanç olduğu genel kanaat idi." (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 43) Oryantalist Bodley bu iddiayı yalanlamaktadır: "Kendisine hiçbir zaman ilahi bir özellik atfetmedi, müminlerin hiçbiri onu hiçbir zaman tapınma konusu yapmadı." (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz. Muhammed, s. 94) "Allah'ın birliğinin birçok anlamı olduğunu ve bunların her birinin kendi içinde sıkıntıları bulunduğunu söyleyen Hristiyan Kindi, Hristiyanlıkta ise tek tanrı olduğunu, sadece zatıyla kaim olan üç uknumdan ibaret olduğunu" göstermeye çalışmıştır. Yani bu yazar, üç parçadan oluşan bir inanca tevhid/birlik derken; tek olanı savunanı ise, 'kendi içinde sıkıntılı' ilan etmiştir. (Fuat Aydın, s. 80) "Fransız oryantalist Renan, 'İslam'daki tevhid inancının Müslüman bireyi şaşkınlığa düşürdüğünü' ileri sürerken Hartford kurumu'nun müdürü Dr. Keric ise "Hristiyanlıktaki teslis inancı, insanı tanrıya yaklaştırır. Tevhid akidesi ise, insan ile Tanrı arasına mesafe koyar." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 16, 19) diyerek oryantalist bağnazlığın nerelere varabileceğini göstermektedir. Aynı şekilde Papa 16. Benedikt 2006 yılında, "İslam'da 'Tanrı kavramının çok soyut olduğunu' ve bu nedenle 'Hristiyanlıktaki gibi akla dayalı bir bağın' İslam'da olmadığını." (Habertürk, 14.09.2006) ileri sürmüştür. Bağnazca ve gerçeklerle tamamıyle zıt olan bu iddia, tarihten günümüze, en üst konumdaki yetkililerin bile bu yalanı hâlâ gerçekmiş gibi ileri sürdüklerini bizlere göstermektedir! Kısaca, "Oryantalistler, Allah'tan başka ilah olmadığını söyleyen birisini bizzat ilah ilan etmişlerdir. Halbuki Hristiyanlıkta İsa'nın kendisi tanrının vahyi iken İslam'da ise vahiy, Hz. peygamberin hayatı değil Kur'an'ı Kerim'in kendisidir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 82, 128) Çünkü "İslam, insanı yüceltir ama putlaştırmaz." (Nietzsche, Deccal Sahte İsa, s. 25) Ve gerçekte "Muhammed, Arapları putperestlikten vazgeçirendir!" (Norman Daniel, Islam and West, s. 42) Charles Forster, 'Le Mahomerisme Devoile' adlı eserinde gerçeği şöyle ifade etmektedir: "Muhammed geldiğinde Hristiyanlar putları ululardı ve bu nedenle de bozulmuştu. Muhammed putları kırmakla Hristiyanlığı bozulmaktan kurtardı." İlk Arapça kürsüsü 1539'da Paris'te Guillaume Postel için kurulur. Postel İslam'a iki nedenle olumlu bakmaktadır. Bunlardan ilki,

İslam'ın 'putperestliğe karşı' zafer kazandığı içindir. (Thierry Hentsch, Hayali doğu, s. 101) Aslında "Putlara tapma köleliğinden kurtulamamış Hristiyanlık borazanları, kendileri gibi puta tapan bir topluluk aramakta, bulamayınca da kural tanımadan Kur'an'a saldırmaktadır." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş 2, s. 32) Amerikalı tarihçi Washington Irwing, 'Muhammed'in hayatı' adlı eserinde şunları yazmaktadır: "O, sağlam görüşlü ve namuslu biri miydi? Evet, O güvenilir biriydi. Ama İslam'a çağırmaya başlayınca düşmanlığı üzerine çekti; çünkü 'putlara karşı çıkması' Kureyş'in Kâbe üzerinden sağladığı kazanca son veriyordu." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 456) Meşhur İslam karşıtı oryantalist "Goldziher: İslam, şirk unsurlarını hoş görmeyen 'tek' dindir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 330) itirafında bulunurken, Bernardo Levis de, "Peygamber, hayatında büyük işler yapmıştı. Arabistan'ın putperest kavmine yeni bir din getirmişti." (Meriç, s. 399) diyerek bu tür iddiaların geçersizliğini ortaya koymaktadırlar. G. Sale, Hz. Muhammed'in hedefini, 'putperestliği yok etmek, bozulan Yahudi ve Hristiyanlığı asli haline döndürmek ve bir Allah'a tapınmak' olarak açıklamış ve Prideux'un, 'İslam peygamberinin putperest bir kavme yeni bir putperestliği kabul ettirdiği' şeklindeki tezini reddetmiştir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 81) "George Sale, 'Muhammed'in Arapları putperestlikten çıkarıp tek Allah'a inanmalarını sağladığını' söylemektedir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 34) Kwangtung tarih yazıcıları (618-907 arası bir tarihli kayıtta) "Medine krallarının mabetlerinde ne heykel, ne put, ne de resimler vardır." diye not düşmüşlerdi. (Thiersant, Le Mahometisme en Chine, I/19) Zaten bu nedenle de, "Putperestliği bırakıp Müslümanlığa döndürülen insanların sayısı, samimi misyonerlerin gayretli çabalarına rağmen Hristiyanlığa döndürülenlerden daha fazladır." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 452) Aynı kaynaktan devam edelim: "Şeyh Abdullah, Kedah'a gelince, Racayı ziyaret ederek, "Demek ki Allah'ı duymamışsınız?" Raca: "O zaman, bize bu yeni dini öğretip aydınlatmanızı rica ediyorum." Raca onun anlattıklarından ikna olunca saraydaki 'tüm putların hepsini' parçalayıp yaktırmıştı." (Thomas Walker Arnold, s. 479) "İslam, Malay Takım Adalarındaki 'puta tapıcılığı' hızla çıkarıp atmıştır." (Thomas Walker Arnold, s. 520)

Tarihteki en büyük İslam düşmanlarından biri olan Peter the Venerable bile Hz. peygamberin, Arapları puta tapmaktan kurtardığını kabul eder. (J. Kritzeck, Peter the Venerable and Islam, s. 132) "Yakın zamana kadar İslam, Avrupalıların hayal dünyasında putperest bir din olarak algılanmıştır. Bu "bilinçli bir cehalet" örneğidir. Bu yargı 'günümüzde de devam' etmektedir." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 30, 36) A. Comte, İslam'daki tek tanrı inancını överek, Hz. peygamberin Batıya yeni bir çözüm önerdiğini ifade etmiştir. (Hıdır, s.105) Fransız tarihçi ve sosyolog Maxime Rodinson da bu tür iddiaları efsane olarak nitelendirir: "Anlatılan 'efsanelere göre' Muhammed, bedevilerin baş tanrısıydı." (Hıdır, s. 243) M. Luigi Massano da bu bu konuda şunları yazmaktadır: "Türklerin (Herkesin sandığının aksine) Muhammed'e değil Allah'a taptıklarını, Muhammed'i bir peygamber olarak kabul ettiklerini söylemek yerinde olur." (Ö. Kumrular, Türk korkusu, s. 116) A. Toynbee, 'Civilisation on Trial' adlı eserinin 76. sayfasında şunları yazmaktadır: "Hristiyan kilisesinin Yunan çoktanrıcılığı ve putçuluğu gibi utanç verici bir konumunun aksine İslam, İbrahim'in saflığına tabi olmuştur." (Toynbee, Civilisation on Trial, s. 76) Zaten "Kur'an'ın getirdiği bütün deliller, Allah'tan başka ilahın bulunmadığı ile ilgilidir" (H.A.R. Gibb, Muhammedanism, s. 38) "Tek Allah'a ibadet etmek yerine en kötü bir putperestlik almıştı. Eski putperestliğin ilahlar grubu yerine azizler ve meleklerden oluşan yeni bir Olimp ortaya konmuştu. Muhammed, Allah'ın birliğine davetle yetinmeyerek putperestliği de yok edeceğini söylemiştir. Hayatı işkence ve hakaretler içinde geçmiştir. Kur'an, 'birlik inancının' en şerefli anıtıdır. Müslümanlık, insanları azizlere, resimlere tapmaktan alıkoyar. Böyle bir dinin putperestliği, Zerdüştlüğü ve Sabiiliği yok etmesine şaşmamak gerekir. Hz. Muhammed, Allah'ın bir olduğu inancını o kadar sağlam bir şekilde topluma yerleştirmiş, putperestliği o kadar kesin şekilde ortadan kaldırmıştır ki, putperestlik bir daha ortaya çıkamamıştır. Halbuki putperestlik Hristiyan kavimleri arasında yeniden ortaya çıkmış, putları olmayanlar dinsiz sayılacak kadar da ileri gidilmiştir. Bizans

imparatoriçesi İrin, 787'de İznik konferansını toplatarak putlara ve heykellere tapmayı yeniden uyandırmıştır." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 3, 13, 45, 50, 91)

"Onlar, Allah'ı bırakıp, kendilerine dişi isimler verdikleri putlara taparlar. Böyle yapmakla aslında başkasına değil, ancak hayırsız ve azgın şeytana tapmış olurlar." (Nisa, 117) "Aslında bu putlar, sizin ve atalarınızın uydurduğu bir takım kuru isimlerden, gerçekliği olmayan boş lafızlardan ibarettir." (Necm, 23) "Allah'tan başka ilah yerine koyup taptığınız putlar, bütün imkanlarını toplayıp bir araya gelseler de, tek bir sinek bile yaratamazlar. Hatta sinek onlardan bir şey kapıp götürse, onu dahi kurtarıp geri alamazlar. İsteyen de aciz, kendisinden bir şey istenilen de!" (Hac, 73) Müslümanlara putperest diyenlerin mabedlerine bir bakalım!

"Tanrı, heykellere tapınılmasını yasaklar 'ama' heykellerin dinsel kullanımını yasaklamadığı gibi aslında dinsel bağlam içerisinde kullanımını bile 'kendisi emreder!' Katolikler heykelleri sanatsal işlevleri için kullanırlar. Bir kişi fotoğrafına bakarak annesini nasıl hatırlıyorsa, bizim de baktığımız resimler azizleri ve onların bize örnek olan olaylarını hatırlamamıza yardım eder. İmajlar aynı zamanda eğitici malzeme görevi de görmektedir. Özellikle de okuryazar olmayanlar için. Katolikler Mesih İsa'nın veya azizlerin ikonları karşısında eğilir veya diz çökerler. 'Tapınma sırasında' nasıl bir beden hareketi olarak dik bir şekilde duruluyorsa, eğilme hareketi de kullanılabilir. Kaldı ki tüm tapınma eğilerek yapılmaz. Bir ikonanın önünde diz çökerek dua eden bir Katolik ona tapınıyor değildir. Tarihin ilk dönemlerinde tanrıyı herhangi bir şekilde tasvir etmek israillilere yasaklanmıştı çünkü 'Tanrı hiçbir şekilde kendini görünür kılmamıştı.' Ama en önemlisi, 'Tanrı kendisini oğlu Mesih İsa'nın doğumuyla görünür' kılmıştır." (meryemana.net sitesinden alınmıştır!)

Heykel yasaklanmaz; aksine emredilir, heykeller eğitim ve hatırlatma amacı ile kullanılır, önünde eğilip diz çökülebilir, heykel resimler zaten İsa ve azizler görülerek yapılmıştır. İsa görülen Tanrı'dır. Ama tüm bunlar tapma değildir!

"787'de yapılan ikinci İznik konsilinde 'ikonlara tapmanın günah olmadığı' kararı verilir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 62) "II. İznik Konsili ile azizlerin resimlerine yapılan ibadetin meşruluğu kabul edilerek ikonoklazm anlayışı reddedilmiş ve resimlere, ikonlara dönüş serbest bırakılmıştır. Hatta günümüzde kiliselerde ikonasız gerçekleştirilmeyen ayinin temeli de atılmıştır. Konsil'de, ikonalara 'saygı gösterme serbestliği' getirilmiştir. Ama yine onlara göre bu onlara tapınma değildir." (Mehmet Alparslan Küçük, II. İznik konsili'ne ikonografik açıdan yaklaşım, Türk - İslam Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 16 Konya 2013 Yaz, s. 168, 170)

"İkonoklast/putkırıcılık karşıtı Şamlı Yohannes için, "tasvirlere 'ibadet etmenin' puta tapıcılık ile bir ilgisi yoktur." (Mehmet Alparslan Küçük, s. 167) "787 tarihinde II. İznik Konsili'nde ikonalara tapma onaylanmıştır. 843'te Ayasofya'da toplanan konsilde ikonalara tapma onaylanmış ve o tarihten günümüze kadar bütün Ortodoks kiliselerinde varlığını sürdürmüştür." (Sevcan Yıldız, Ayşegül Doğrucan, Hristiyan konsilleri ve ikonoklast akımlara etkileri, Al-Farabi International Journal on Social Sciences, Volume 6, 2021, s. 87)

İtiraflar

Kıbrıs'taki Chrysoroyiatissa manastırına gelen Kıbrıslı Rumlar önce girişin yanında bulunan ana ikonun önünde başını eğerek ona kutsal bir öpücük kondurur, daha sonra aynı şeyi diğer ikonlar için de yapar. Burada olup biten şey, sadece figüratif temsilleri benimsemekten ibaret olmayıp bunun yanında, bu ikonlara sanki onlar birer suret ya da heykel değil de canlı birer varlık yahut resimdekilerin kendisiymiş gibi ibadet edilmekte ve saygı gösterilmektedir. (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 150)

'cagatay151' adlı kullanıcının, hristiyanforum.com'da 'Heykel, resim ve ikonları hangi düşünce ile 2. emre karşı bulmuyor ve kullanıyorsunuz?' şeklinde sorduğu soruya, 'FormerlySaul' adlı kullanıcının verdiği cevap şudur: "Kısacası biz İsa'nın veya azizlerin heykellerine ibadet etmiyoruz, o heykelleri yardımcı olarak kullanıyoruz." Halbuki yardım istenen varlığa zaten ilah denmektedir! (Fatiha, 5) Ortodoks moderatör Alexios'un "İkona nedir?" sorusuna verdiği cevap: "İkona Tanrıyı tanımamız ve Onunla birleşmemiz için 'bir araçtır.' Tanrı salt sesini duyurmakla kalmamış, kendisini 'göstermiştir' de: Mesih'in beden alması ikonanın temelidir. İkona, Tanrı olan insanı da gösterir." (hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=333967) Müşrikler, "Biz putlara, yalnız bizi Allah'a daha fazla yakınlaştırsınlar diye tapıyoruz" derler." (Zümer, 3) "Onların yalvarıp durdukları da, hangisi (Allah'a) daha yakındır diye Rablerine 'bir aracı' ararlar." (İsra, 57) "Mekke'li müşrikler de putları Allah ile kendi aralarında 'bir aracı' varlık olarak görüyorlardı." (Fatih Tok, Şirkin tevhide dönüştürülmesinde ilahi metot, e-Şarkiyat İlmi Araştırmalar Dergisi, Ağustos-2019 Cilt:11 Sayı: 2, s. 718)

Kendilerini 'Mesih İnanlılarını' şeklinde tanıtan Protestan'lar açıkça diğer iki mezhebi puta tapmakla itham etmektedir: "Melek ve azizler, resim heykel ve suretlerin kullanımı konusundaki farklılıklar. Mesih İnanlılarını Katolik ve Ortodokslardan ayıran diğer bir özellik de onların melek, Meryem ve azizleri şereflendirmeyip tapınmamaları ve yine tapınış yerlerinde onların resim heykellerini bulundurmamalarıdır. Katolik ve Ortodoks kiliselerin bu suret ve heykellerin kullanımı sembol veya eğitimsel kullanımdan daha da öteye gidip, melekler ve azizler de içinde olmak üzere özel bir şerefe ve tapınışa hedef olmaktadır. Örneğin son olarak yayımlanmış Katolik kilisesinin eğitim kitabı her ne kadar Tanrı'ya sunulan tapınıştan daha aşağı derecede bir tapınış sunduklarını belirtse de Katolik kilisesi açık bir şekilde Mesih'in, Meryem'in ve azizlerin tasvir ve heykellerine tapınıp onları şereflendirmek gerektiğini öğretir. (Catechisme de l'Eglise Catholique, s. 308-309, 536-537) Katolik kilisesi öncülerinden biri olan Akinalı Tomas açık bir şekilde 'Mesih'e tapındığımız gibi O'nun haçına da aynı şekilde tapınırız' der ve 'haça da dua yöneltilme' sinden söz eder. (Somme Théologique, cilt III, sayfa 253-270) Hatta bazı kiliselerde direkt olarak haça yöneltilmiş dualar vardır." (Dan Wickwire, Katolik ve Protestan kiliseleri arasındaki farklılıklar nedir, s. 21-23; hristiyanturk.com, Melek ve Azizler, Resim Heykel ve Suretlerin Kullanımı Konusundaki Farklılıklar)

Teslisi reddettiği ve 'İsa tanrı değil' dediği için M. Servetus yakılarak öldürülmüştür! Güneş sistemi hakkındaki görüşleri nedeni ile Bruno ve 'Resime tapınma yok' dediği için Rahip Huss diri diri yakılmıştır! Demek ki puta tapınma vardır ve itirazın cezası yakılmaktır!

"16. Yüzyılın başlarında bir tabip ve teolog olan İspanya asıllı Michael Servitus, 'tanrının tek olduğunu, İsa'nın da peygamber olmakla birlikte bir insan olduğunu' söylediği için, canice ve âleme ibret olacak şekilde katledilmişti. Tek tanrı inancını haykırmak bir bakıma paganizme meydan okumak anlamına gelmekteydi. Bu tutum ya da tahammülsüzlük, bugün Batı'nın neden İslam dinine tahammül edemediğinin de ipuçlarını vermektedir. Hristiyanlıkta tam ve mükemmel tanım, bir kitapta değil de, bir insanda gerçekleşir. 'Putperestlik, insanı vahiy olarak algılama biçimine bürünür.' İnsanın kurtuluşu insan-tanrı sayesinde olmuştur. Pavlus kendi tanrısallığını İsa üzerinden ilan etmiştir. Nietzsche, bu dinin tanrısının ölümünü ilan

etmektedir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 213-215) "Kuruluşundan beri Hristiyanlık neden akıl ile kavgalıdır? Rönesans, reform kime karşı yapılmıştır? Kilise neden engizisyon mahkemeleri ile Bruno, J. D'arc, L. Vanini gibi nice fikir adamlarını diri diri yakmış, Kepler'e zulmetmiş, Galilei'yi 'dünya dönüyor' dediği için hapse atmıştır?" (A.Weber, Felsefe tarihi, s.181-192) "Günahları bağışlama yetkisi ve bu bağışlamayı vergiye bağlamak ne kadar aklidir? Haçlı Seferleri, dinden aforoz etme uygulamaları zorlama değil midir?" (M. Emin Parlaktürk, Vakit,16.09.2006) "Amerika'nın keşfi sırasında İspanyol işgalcilerin yaptığı katliamların sorumlusu, 1492'de Amerika'ya ayak bastıktan 22 yıl sonra 8 milyonluk Kızılderili nüfusunu 8 bine indirenler, milyonlarca Meksikalıyı katleden, Avustralya'da 750 bin Aborjinin soyunu kurutan, 40 bin Hindu çıkrık ustasının ellerini kesen, pirinç ekmesinler diye Bengal bölgesindeki 50 bin çiftçinin parmaklarını doğrayan İngiltere; 1.5 milyon Cezayirliyi katleden Fransa; dünya savaşlarına neden olan Almanya; Irak, Afganistan'ı işgal eden ABD; Filistinlilere soykırım yapan İsrail; Bosna'da yapılan katliam ve tecavüzleri gerçekleştiren Sırplar... Müslüman mı idiler?" (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.193)

"1232 yılında Papa Gregory IX, heretiklerin (Kilise ile çelişenlerin) yakılmalarını öngören bir papalık bildirgesi yayınlanmıştır. Aziz Augustine, Matta İncil'inde geçen bir benzetmeden hareket ile heretiklerin yakılmasına izin vermiştir." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 67, 69)

"Roma Katolik Kilisesi'nin savunduğu öğretiyi korumak için" (tr.wikipedia.org/wiki/Engizisyon) kurulan engizisyon işkencesine iki örnek: Metalden yapılmış olan boğanın karnındaki kapağa suçlu canlı olarak konur ve ardından kapak kapatılır. Boğa ateşe tutulurken içinde kavrulan mahkum bağırmaya başlar. Bu da boğanın böğürme gibi ses çıkarmasını sağlar. Sesin şiddetine göre kişinin suçunun ne kadar olduğu anlaşılır. Şayet kişi hiç bağırmadan can verdiyse ailesine mahkumun 'iyi bir Hristiyan' olduğu söylenir! Boğarak öldürülmede ise, mahkumun elleri ve ayakları bağlanır, ayaklarına bağlanan bir ağırlıkla birlikte suya atılır. Şayet kişi kurtulabilirse (!) cadı olduğu onaylanmış olurdu, zira sıkıca bağlanmış bir düğümden kimse kurtulamazdı. Şayet ölürse, mahkumun 'hâlâ iyi bir Hristiyan' olduğu için ailesine teşekkür edilirdi!

"Protestanlığın Kalvinist ve Presbiteryen mezheplerinin kiliselerinde neden resim heykel bulunmaz?" (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 220) "Protestanların din değiştirmeye Katoliklerden daha eğilimli olmaları" (M. F. Gmelin,Christensclaverei und Renegatenthum unter den Vokern des Islam, s. 21) bu putperestliğe olan uzak durmaları neden olmuş olabilir mi? "Bosnalı Bogomillere karşı Papalık, birkaç kez haçlı seferi yapılması yönünde telkinde bulunmuştu. Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmaya hiçbir şekilde kabul etmiyorlar ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 264) Bilindiği gibi Bosnalılar daha sonra Müslüman olmuşlardır! "Halk adeta bir alay şehide, azize, meleklere tapan müşrikler gibiydi." (Canon Taylor, Kiliseler Kongresi tebliği, Wolverhampton, 7.10.1887)

Hangi İsa? Hangi Meryem?

Katliamlar; Sevgi ve müjde dini, siyaset, savaş, gerçekler!

Katolikler ve Avrupa. Haçlı seferlerinde, 1096-1291 yılları arasında yazar Hans Wollschager'e göre 22 milyon insan hayatını kaybetmiştir. 1099 yılında Kudüs´ün alınması ile de 70 bin Müslüman ve Yahudi katledilir. İnnozenz, 4. haçlı seferini başlatmış, 1202´de Zara'yı ve 1204´de Konstantinopel'i (İstanbul) yağmalatmış ve kendi mezhepleri arasındaki ayrılıkları körüklemiştir. İspanyollar, 1391 yılında 50 bin Yahudi'yi öldürmüş ve 1492 yılında ise 50 bin Yahudi'nin zorla dinleri değiştirilmiş, geriye kalan 100 bin ile 200 bin arasında Yahudi göçe zorlanmıştır. Ve yine 1615 yılında İspanyollar zulüm ve baskılarına rağmen dinlerinde kalan sayıları 300 bin ile 3 milyon arasında tahmin edilen Müslümanları göçe zorlayarak köklerini İspanya'dan kazımıştır. Amerika'nın keşfinin ilk 50 yılında Katolik İspanyollar 1 milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonel hastalıklardan dolayı ölümüne sebep olmuştur. Ve daha sonra ki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın 90% haritadan silinmiştir. Yerlilerin ellerini ve burunlarını kesip köpeklere yem etmişlerdir. Kurbanlarını 13'lü guruplar halinde asmalarının sebebi ise, 12 Havari + 1 Hz. İsa formülüdür. Paris 1572. 'Bartholomaus-Gecesi'nde 3.000-5.000 arası insan öldürülmüştür. Amerika'nın keşfinden 19. yüzyıla kadar 13 milyon Afrikalı köleleştirilip Amerika´ya götürülmüştür. Engizisyon katliamlarının başlamasına, 1488 yılında papalığın onayıyla yazılan "Der Hexenhammer" isimli kitap sebeb olmuştur. 18. yüzyılın sonuna kadar çoğunluğu kadın ve içinde çocukların da bulunduğu 40 bin ile 100 bin arasında insan yakılarak ve çeşitli metotlarla katledilmiştir. 1941-1943 yılları arasında Katolik Hırvatistan'da 750 bin Ortodoks Sırp katledilmiştir. "1930'larda Katolik piskoposlar, Faşist Franco'nun ordularını kutlamış, Papa XII. Pius, Faşist Hitler'i ve Mussolini'yi desteklemişti." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 68) Papa, milyonlarca insanın Nazi ölüm kamplarında yok edilmesi karşısında sessiz kalmıştır. Resmi olarak Vatikan'ın İkinci Dünya Savaşında tarafsız kaldığı varsayılsa da, gerçekte Nazi yanlılığı açıkça belgelenmiştir. G. Lewy şöyle yazmaktadır: "Hitler egemenliğinin başından sonuna kadar, piskoposlar inananlara Hitler hükümetinin itaat edilmesi gereken meşru bir otorite olarak kabul edilmesi gerektiğini öğütlemekten asla bıkmadılar. 8 Kasım 1939'da, Münih'te Hitler'e düzenlenen başarısız suikasttan sonra, Kardinal Bertram Alman piskoposluğu adına ve Kardinal Faulhaber Bavyera piskoposları adına Hitler'e kutlama telgrafları göndermişlerdi. Almanya'daki tüm Katolik basın, Reichspresskammer'den gelen talimat doğrultusunda, bunun Führer'i koruyan mucizevi bir ilahi takdir olduğundan bahsediyordu." (G. Lewy, The Catholic Church and Nazi Germany, s. 310) "Alman dokümanları iki önemli noktada birbirini etkileyici bir şekilde tutmaktadır" diyor Saul Freidhandler ve ekliyor, "Birincisi, görünüşe göre Bağımsız Papalık, Nazi rejiminin niteliği nedeniyle azalmış görünmeyen ve 1944'e kadar da yalanlanmamış bir biçimde Almanya'dan yana bir tercih yaptı. İkincisi, XII. Pius hiçbir şeyden korkmadığı kadar Avrupa'nın Bolşevikleşmesinden korkuyordu ve göründüğü kadarıyla, sonunda Batılı müttefiklerle uzlaşsaydı, Hitler Almanya'sının Sovyetler Birliği'nin Batıya doğru ilerlemesinin önünde başlıca duvar olacağını umuyordu." (Saul Friedhandler, Pius XII and the Third Reich, A Documentation, s. 236) "Norveç'te ari ırk teorisi, Kilise Bakanlığının gayretleriyle ülkede uygulanmıştır." (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 65) 15 yaşındaki kızlar bile zorla kısırlaştırılmıştır. Papaz Carlsen, "Bu kısırlaştırmadan tanrının çok memnun kaldığını, kendisini de çok rahat hissettiğini." ifade etmiştir. Benzer uygulama, Norveç Devlet Kilisesi tarafından da uygulanmış ve hatta çocuklara sadistçe cinsel tacize varan sapıklıklar yapılmıştır. (Yürükel, s. 66-67)

"Haçlı seferlerinde askerleri de denizaşırı görevlere teşvik edenler hep papalık ve dini kurumlar olmuştur." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 35)

Dünyayı zamanının iki emperyalist ülkesi Portekiz ve İspanya arasında bölen, Tanrının yeryüzündeki iki temsilcisi (!) Papa VI. İskender (Rodrigo Borgia) ve Papa VI. Alexander

Dünyayı İkiye Ayıran Anlaşma: Tordesillas Antlaşması. Bu anlaşma dönemin en büyük deniz güçleri olan Portekiz ve İspanya arasında imzalanmıştır. 1493'te, İspanya ve Portekiz kralları yeni keşfedilen topraklardaki ticaret ve "sömürgeleştirme faaliyetlerini kimin kontrol edeceği" konusunda anlaşmazlığa düşer. İspanya bu anlaşmazlığı çözüme kavuşturmak için Papa VI. Alexander'a başvurur. Papalık, Hristiyanlığın yayılmasını güvence almak amacıyla anlaşmaya aracılık eder. İki devlet de Papalığın aracılığını tanır. Keşfedilen topraklarda hâkimiyet kralların olmakla birlikte Papanın adına bölgede faaliyet gösterir. Afrika ve Asya Portekiz'e, Yenidünya ise İspanya'ya "ait idi!" Yazar Barnaby Rogerson şunları söylemektedir: "Roma'daki bir papanın iki küçük Avrupa krallığı yararına bütün kıtaları bölüştürmesi şimdi bize inanılmaz gelse de, o zamanlar Batının kibirli tutumunu ortaya seren görkemli bir olaydı." Rogerson'a göre, bu papalık kararı "Daha sonraki sömürge imparatorluklarında görülen zalimliğin başlangıcı olarak da kabul edilebilir." (wol.jw.org/tr/wol/d/r22/lp-tk/102015085)

1994'te Ruanda'da Hutu'lilere destek veren Katolik kilisesi, 3 ayda 1.000.0000 Tutsi'nin katliama uğramasına neden olur. Katliam devam ederken Kilise'ye bağlı George Ruggi Georgesruggio adlı radyo yayıncısı: "Tutsi topluluğu yaratıcıya karşıdır. İsa/Yaratıcı onları ebediyen mahkum etti. Onları İsa adına cezalandırın. İsa'nın ve halkın şimşeklerini onların kafalarına yağdırın." diye yayın yapmakta idi.

Ortodoks Sırplar ve Bosna. "Bir ana doğurmuş; yıllarca emek verilerek büyütülmüş. Suçu yok, ama elleri arkadan bağlı. Ne yapacağınızı beklerken nefes alıp verdikçe omuzları kalkıp iniyor. Elinizdeki tüfeğin namlusu ensesine dayalı. "Hadi" denince tetiği çekebilir misiniz? Çektiler. Sekiz binden fazla delikanlının nefesi öyle kesildi. Emir kulu askerler arasında duraksayanlar oldu. Onların tereddütlerini kimler giderdi, biliyor musunuz? Papazlar. Vaazlarında, dinlerinin "Düşmanını bile sev" mesajını pazarlayan kara cüppeliler, Sırp Ortodoks Kilisesi'nin talimatıyla dağ yamaçlarında askerlere bağırdılar: "Çekinmeyin, vurun! Günahınızı peşin peşin bağışlıyoruz!" Ratko'nun kızının niçin intihar ettiği de biliniyor. Babasının sicili öyle iğrenç ki, onun hakkındaki savcılık iddianamesini okuyunca, bu dünyanın yaşanacak yer olmadığına karar vermişti." (Refik Erduran, Sabah, 30 Mayıs 2011) "Ratko Mladiç'in kızı Ana Mladiç, 23 yaşındayken 25 Mart 1994 tarihinde intihar etti. Belgrad'ın "Kurir" gazetesinin intihardan birkaç gün sonra verdiği haberde, Ana'nın, babasının Bosna'da karıştığı katliamları anlayınca depresyona girip intihar ettiği belirtildi." (Vatan, 26.05.2011)

Piskoposun laik olanı bu kadar! ABD Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu Elphidophoros ABD'de düzenlenen 47. Din Adamları Laik Kongresi'nde "onur konuğu" olarak yaptığı konuşmada "Kıbrıs Cumhuriyeti 50 yıldır işgal altında" dedi. (Haber 7, 08.07.2024)

"Rusyalı din adamlarından Suriye'ye operasyona destek. Rusya Ortodoks Kilisesi Halkla İlişkiler Departmanı Yetkilisi Vsevolod Çaplin, Rusya'nın Suriye'deki askeri operasyonlarını 'kutsal mücadele' olarak niteledi. Kararın hem uluslararası hukukla hem de Rus halkının zihniyeti ile bağdaştığını vurgulayan Çaplin, "Rusya şimdiye kadar barışın korunması için farklı bölgelerde, özellikle de Ortadoğu'da önemli rol oynadı. Terörle mücadele, insanlık onuru, adalet ve barış için yapılan mücadele kutsal mücadeledir" dedi." (Sputnik, 30 Eylül 2015) Rus Ortodoks Kilisesi: 'Rusya'nın saldırıları İncil'e uygun.' Patrik açıklamasında, Rusya'nın Suriye'deki askeri eylemleri İncil'e ve St. Augustinus'un 'Haklı Savaş' kuramına uygun" olduğunu ifade etti. Suriye'ye giden Rus savaş uçaklarını ve askerlerini kutsayan Ortodoks kilisesi birinci ağızdan, bir kez daha Suriye'de yürütülen savaşın bir haçlı saldırı silsilesi olduğunu kabul etmiş oldu. (Yeni Akit, 8.1.2016) Aynı gün diğer bir haber: Rusya, 'IŞİD ile mücadele' gerekçesiyle Suriye'de başlattığı saldırılar da 100. gününü tamamladı. Bu 100 gün içinde Rus saldırılarında 135 çocuğun öldürdü. (Risale Haber, 8.1.2016) Türk elektriği harammış! Rum Ortodoks Kilisesi

Başpiskoposu, halktan Türk elektriği kullanmamasını istedi: Türk elektriğiyle aydınlanmak yerine fener kullanmayı tercih ederim. (Hürriyet, 19 Temmuz 2011) Yunanistan Başpiskoposu haddini aştı! Yunanistan Başpiskoposu Ieronimos, OPEN TV kanalında Yunanistan'ın kurtuluş savaşı ile ilgili bir programa katıldı. Ieronimos katıldığı programda "İslam'ın bir din olmadığını" ve "Müslümanların savaş yanlısı insanlar olduğunu" söyledi. (Milliyet, 17.01.2021) "SİHA'lar Mor Yakup Manastırı'nda saklanan PKK'lı teröristleri iki gün bekleyip vurdu. Mardin Nusaybin'de rahip Sefer Bileçen tarafından Mor Yakup Manastırı'nda saklanan PKK'lı teröristlerden 'Akif' ve 'Medya' kod adlı teröristlerin bölgede iki gün keşif yapan SİHA'lar tarafından vurulduğu ortaya çıktı. İtirafçı terörist M.S.'nin "Ona çok güvenirdik" dediği rahip Sefer Bileçen, uzunca bir süredir PKK üyelerinin barınma ve gıda ihtiyaçlarını karşılıyordu." (Star, 22.01.2020)

Kıbrıs Rum kesiminde din adamlarının silah eğitimi alması tepkilere yol açtı. Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nde (GKRY) papazların Rum Milli Muhafız Ordusuna (RMMO) ait silahlarla atış talimi yapması tepki topladı. (AA, 11.02.2022) Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) Cumhurbaşkanı Ersin Tatar ile İnsan Hakları Derneği, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY) Rum Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu Yeorgios'un silahlanma ve seferberlik çağrısına tepki gösterdi. Bununla birlikte, GKRY'de papazlara, Rum Milli Muhafız Ordusu (RMMO) askerleri gözetiminde atış eğitimi verildi. (NTV, 19.04.2023) Papazlar savaş uçaklarını kutsadı: Yunanistan ilk parti Rafalelarına kavuştu. (Haber 7, 20.1.2022)

Azeri-Ermeni savası sırasında, Ermenistan resmi sitesinde yayınlanan fotoğraf. (27.9.2020) Dağlık Karabağ'daki çatışmalar sırasında elinde kalaşnikof ile Azerbaycan'a tehditler savuran ve "Tek başıma kalsam bile Kelbecer'i savunacağım" diyen papaz Hovhannes Hovhannisyan'ın ise Erivan'a kaçtığı öğrenilir. (Haberler, 30 Kasım 2020) Katoliklerin yok etme noktasına getirdiği Rum Ortodoks Kilisesi, en güçlü dönemini Osmanlı İmparatorluğu Dönemi'nde yaşadı. Buna rağmen Osmanlı'ya karşı başkaldırılarda da hep Rum Ortodoks Kilisesi'nin izleri oldu. Enosis kaynaklı tüm olaylarda karşımıza Kilise çıkar. (Milliyet, 10.7.2024)

Süryani Ortodoks Piskoposu Kamışlı'da Rus askerleri ile Türkiye'ye karşı çalışırken. (11.5.2020)

Kutsal su, her şeyi temizler. (Rus silahları Suriye için kutsanıyor. Ekim 2015) ve "Yunanistan'ın Fransa'dan satın aldığı 18 adet Rafale savaş uçağının ilk partisi (6 adet) Yunan topraklarına iniş yapar. Yunanistan Başbakanı Miçotakis törende Türkiye'yi hedef alırken, Yunan din adamları da savaş uçaklarını kutsal suyla kutsar." (Yeni Şafak, 20/01/2022) "Osmanlı'nın hoşgörüsü ve Kilise'nin fırsatçılığı. Katoliklerin yok etme noktasına getirdiği Rum Ortodoks Kilisesi, en güçlü dönemini Osmanlı İmparatorluğu döneminde yaşar. Ama Enosis kaynaklı tüm olaylarda karşımıza Kilise çıkar. 1821 Mora ayaklanması dâhil Osmanlı'ya karşı başkaldırılarda hep Rum Ortodoks Kilisesi'nin izleri olur. İngilizler, Ada'nın yönetimini aldıklarında ise Kilise'nin ayrıcalıklarını kaldırır. Osmanlı Dönemi'ndeki ekonomik rahatlık ve özgürlüğünü bulamayan Kilise, tüm gücüyle beraber Enosis fikrinin savunucusu olur." (Özay Şendir, Milliyet, 10 Temmuz 2024)

Sevgi dininin kutsal kitabı İncil'den ilham ile üretilen Haçlı silahı! ABD'de Florida merkezli 'Spike's Tactical' adlı bir silah üreticisi, üzerinde İncil'den ayet yazılı bir taktik saldırı silahı üretti. AR-15 tipi tüfek, şirket tarafından "Crusader" (Haçlı) diye adlandırıldı. Silahın logosu

Haçlı Savaşları süresince Tapınak Şövalyeleri tarafından kullanılan simgelerle beraber haç işareti de barındırıyor. Üzerinde "144. Mezmur: Ellerimle vuruşmayı, parmaklarımla savaşmayı öğreten Rabbe övgüler olsun" yazan tüfek, 1.395 dolar fiyat ve ömür boyu kullanım garantisiyle satışa sunuldu. Üretici firma Spike'ın sözcüsü ve eski bir Deniz Komandosu Ben "Mookie" Thomas, mütedeyyin hiçbir Müslümanın söz konusu silahı eline almaya cesaret edemeyeceğini savunarak, "Müslümanların erişemeyeceği bir silah üretmek istedik" dedi. Thomas, tüfeği pazarlarken "Müslüman teröristler tarafından asla kullanılmayacaktır" sloganı ile satışa çıkardıklarını da söyledi. (Vatan, 05.09.2015)

Haçlı adlı silah ilk kez üretilmiyordu tabii! Crusader tankı. Mk VI Kruvazör tankı, Crusader (A15), Birleşik Krallık/İngiltere ordusu tarafından II. Dünya Savaşı sırasında kullanılan kruvazör tank sınıfında bir zırhlı savaş aracıydı. (tr.wikipedia.org/wiki/Crusader_tank%C4%B1)

Vatikan günah çıkarıyor. Yüzyıllar boyu insanlara işkence çektiren ve tahminen 10 milyon insanın barbarca ölümüne neden olan Engizisyon'un sırları artık gün ışığına çıkıyor. Alman Der Spiegel Dergisi, bugüne kadar Vatikan tarafından sır gibi saklanan 4500 banttan oluşan insan avı arşivlerinin dünya kamuoyuna açıklanacağını bildirdi. Tahminlere göre, bu insanlık dışı uygulamalar 10 milyon insanın ölümüne, hatta bazılarının canlı canlı toprağa gömülmesine yol açtı. Kötü bir tümör gibi asırlar boyunca Hıristiyanlık âleminde Engizisyon uygulamaları yaygın hale geldi. Yine yapılan tahminlere göre 1450 ile 1750 yılları arasında 1 milyondan fazla kadın Tanrı adına infaz edildi. Alınan her karar Tanrı adına alındı, Tanrı adına uygulandı. Engizisyon uygulamalarında davalının hiçbir hakkı yoktu. Davacı, kilisenin görevlisi aynı zamanda hem savcı hem de hâkimdi. İşkenceye sadece izin verilmemişti, bu aynı zamanda bir emirdi. Kilisenin kararları doğrultusunda yapılan kıyımlara karşı durabilecek, vazgeçirebilecek hiçbir kurum yoktu. Baş Engizisyoncusu olan Dominiken papaz Tomas de Torquemada 12 bin Yahudi'yi, inançlarından vazgeçmedikleri için yaktırmıştı. (Hürriyet, 2 Haziran 1998) Vatikan günah çıkarıyor. Katolik Kilisesi, modern gök biliminin öncüsü Polonyalı astronom Nicholas Kopernik (1473-1543) ile Galileo'yu yüzyıllar önce "Dünya'yı evrenin merkezinde kabul etmiyorlar" ifadesiyle kınamıştı. Kilise, "Dünya, Güneş etrafında dönmektedir" saptamasını da şiddetle reddetmişti. Vatikan Kilisesi, Rönesans'ın bilim devriminin öncüleri Galileo ile Kopernik'ten yüzyıllar sonra 1992'de ilk kez resmen özür dilemişti. Benediktus'un selefi olan Papa II. Jean Paul, 16 yıl önce eski Katolik engizisyon mahkemelerinin Galileo ve Kopernik için biçtiği kınama genelgesi ve ev hapsi cezalarının "feci hata olduğunu" bildirmişti. (CNN Türk, 21.12.2008)

Yakmaya alışmışlar! Engizisyondan 2023'e; Batı hiç değişmedi, hâlâ vahşi ve zalim! İnsan yakanların torunları bir taraftan Müslüman katletmeye devam ederken diğer taraftan Kur'an yakmaya da devam etmektedirler!

Hıristiyanlık adına şiddet utanç verici. İtalya'nın Perugia kentine bağlı Assisi Beldesi'ndeki bazilik kilisesinde, farklı inançlara mensup yaklaşık 300 dini lider önünde konuşan Papa, "Bir Hıristiyan olarak bir noktayı belirtmem gerekiyor: evet, doğrudur, tarih boyunca şiddet, Hıristiyan inancı adına da uygulanmıştı. Bunun utanç verici bir şey olduğunu kabul ediyoruz." dedi. Papa adını anmadı; ama uzmanlar, "utanç verici" şiddetten kastedilenlerin başında Haçlı Seferleri'nin bulunduğunu belirtiyor. (Hürriyet, Ekim 28, 2011) Tabii, liste uzun: Engizisyon, Aforoz, Sömürgeciliğe verilen destek, Dünya savaşları, Haçlı seferleri, 2000 yılından sonra ABD, Rusya, Çin, İngiltere, Fransa ve İsrail merkezli yürütülen gayri resmi haçlı seferleri ve en son Ezan, başörtüsü, minare yasakları ile beraber Kur'an yakma ritüelleri!

Sedlec'in İskelet Kilisesi. İç mimarisi tamamen gerçek insan kemikleri ve kafatasından oluşan bu kilise şimdi ne kadar korkunç gözükse de Orta Çağ karanlığına oldukça uyan bir görüntüye sahip. Bu tür bir camiye ise tarihte asla rastlanmamıştır!

Camide katliam 'terör' değil. Kanada'da bir camiye silahlı saldırı düzenleyen Fransız asıllı öğrenci hakkında terör yerine cinayet soruşturması açıldı. "Quebec Büyük Camii" olarak da bilinen merkeze gerçekleşen saldırıda kurbanların sırtlarından vurulduğu açıklandı. (Karar, 01/02/2017)

Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık

Her dinsel gelenek kendi öğretileri doğrultusunda insanı eğitmeye ve yönlendirmeye çalışır. (Şinasi Gündüz, Dinsel Şiddet Sevgi Söyleminden Şiddet Realitesine Hristiyanlık, s. 19) Son zamanlarda, medyanın çoğunlukla Müslümanlarla ilişkili şiddet eylemlerinin geri planında yatan yabancı işgaller, sömürü, küresel süper güçlerce desteklenen yerel diktatörler ve cuntaların yol açtığı sorunlar gibi nedenler göz ardı edilmekte ve yalnızca İslam inancı ve dinsel kaynakları bağlamında sürdürülen terör ve şiddet tartışmaları yapılmaktadır. "İsrail'in Filistin'de yerli halk üzerinde 50 yılı aşkın bir süredir uyguladığı terör ve şiddet eylemlerinin gerisinde din faktörünü kimse aramamaktadır." Madalyonun diğer tarafında, ülkeleri işgal edilmiş, işleri, aileleri, gençlikleri ve gelecekleri ipotek altına alınmış gençlerin işgalci güçlere karşı direnebilmek ve onları ülkelerinden kovabilmek amacıyla yaptığı saldırılar bulunmaktadır. Dinsel görünümlü her şiddet eyleminin ardında aslında politik, ekonomik ve benzeri nedenler tespit etmek mümkündür. Yahudi geleneğinde 'goyim' olarak adlandırılan, 'Yahudi olmayanlara karşı takınılacak şiddet içerikleri' ile ilgili şu kaynaklara bakılabilir: Yeşu, 6:21-24; Krallar, 15:16; Sayılar, 31:7-12; Tesniye, 7:16; Yeşu, 8: 24-27; Talmut, Sanhedrin, 59. Her şiddet hareketi kendisini mutlaka bir metne dayandırır. 11 Eylül olayından sonra, Afganistan'a yönelik hareket öncesi eylemlerine meşruiyet zemini sağlamak doğrultusunda oluşturulan bir metinde, 'demokrasi, insan hakları ve Batının sahip olduğu çağdaş değerlerin korunması, savunulması' gibi argümanlara yer veriliyordu. ABD başkanı Bush, şer güçleri ile mücadele, iyinin kötüye karşı savaşı, yeni bir 'Haçlı Seferi' gibi dinsel motiflerle konuşmalar yapmıştı. (Şinasi Gündüz, s. 24-27)

Sömürge dönemlerinden itibaren askeri, siyasal ve ekonomik gücü arkalarına alan sömürgeci Hristiyan uluslar sayesinde dünyanın hemen her köşesinde yayılma imkanı bulan Hristiyanlık, egemenlerin dini olarak dikkati çekmektedir. Öteden beri Hristiyanlığın en önemli iddialarından birisi, 'sevgi' ilkesine yaptığı vurgu olmuştur. Sinoplu Marcion, eski Ahit tanrısının kötü bir tanrı olduğunu savunmuş, buna karşı bağışlayıcı ve seven tanrıya yani İsa Mesih'e inanmayı öncelemiştir. İsa'ya göre kişi düşmanını hatta kendisine zulmedenleri bile sevmeli, onlardan nefret etmemelidir. "Sevgi ve barış dini" sloganı ile tanıtılan Hristiyanlık, gerçekten de gerek kutsal metinlerinde gerekse tarihinde böyle midir? Orta Çağdan günümüze, şiddeti kışkırtan kiliselerin, Hristiyan konsillerin ve şiddeti uygulayan Hristiyanların, Hristiyanlığın sevgi ve barış dini olduğu söylemi aslında bu dinin ötekiler arasında yaygınlaştırılması misyonunda Hristiyanlarca uygulanan ve Hristiyanlığın şiddete dayalı gerçeğini perdeleyen bir örtü müdür acaba? Günümüzde Hristiyan mezhepler, hem toplu intiharlar ve içe dönük şiddet eylemlerine hem de çeşitli bombalama ve terör eylemleri gibi dışa dönük şiddet eylemlerine başvurmaktadır. Bunların karakteristik özellikleri, Mesih'in gelişinin an meselesi olduğuna inanmaları ve içinde bulunduğumuz dönemi Mesih'in gelişi öncesi kaos, savaş ve şiddet ortamının yaşanacağı dönem olarak görmeleridir. Hatta bu akımlar, Mesih'in gelişini hızlandırmak amacıyla çeşitli şiddet eylemlerine başvurmayı dindarlık saymaktadırlar. Hristiyanlık bağlamındaki şiddet hareketleri, Mesihçi tarikatlarla mı sınırlıdır? Geçmişten günümüze Hristiyanlık tarihi dikkate alındığında, buna 'evet' demek oldukça güçtür.

Hristiyanlık tarihine baktığımızda, Orta Çağdan günümüze kadar süregelen bir şiddet tarihine şahitlik ediyoruz. Gerek Hristiyan olmayan ötekilere karşı gerekse Hristiyanlık içerisinde yer almakla birlikte inanç olarak sapkın diye nitelendirilen gruplara karşı sürdürülen şiddet hareketleri tarihin hafızasına kazılmıştır. Roma İmparatorluğunun, 313 Milan Fermanı ile birlikte Hristiyanlığın resmi olarak din statüsüne kavuşturulmasını izleyen kısa bir süre içerisinde heretik/sapın ilan edilen çeşitli gruplara karşı adeta bir sürek avı başlatılmıştır. Örneğin, İmparator Konstantin tarafından atanan piskoposu tanımayan Donatus ve Donatistler birçok katliamı uğratılmıştır. Arius, Makedonius ve Nestoryus örneklerinde olduğu gibi birçok grup yaşamlarından olmuştur. Zira devlet dini haline gelerek siyasallaşan Pavlus'çu Hristiyan geleneğine karşı inanç ve değerler, siyasal otoriteye karşı yapılanmalar olarak değerlendirilmiştir. 384 yılına ait ünlü Theodosius kuralında, "Biz, tanrılara kurban sunulmasına karar veriyoruz. Kim suç işlerse, öfke kılıcıyla vurursun." denilmektedir. (Code of Theodosius, XVI 1, 2, V 1, X 4; J. Wheless, Forgeryin Christianity, s. 243) Kilise kurumunun ilk dönemlerde, gerekse ilerleyen dönemlerde kendi öğretilerini benimsemeyenlere karşı uygun gördüğü cemaatten dışlamadan aforoz ve işkence ile öldürülmeye kadar uzanan uygulamaları genelde konseyler ve daha sonraki dönemlerde ise engizisyon mahkemeleri onaylamıştır. Kilise, iktidarda söz sahibi olmaya başlamasına paralel olarak Hristiyanlık dışı akımlara ve bağımlılarına karşı da şiddetli tavırlar almıştır. 5. yüzyılda Batı Roma'nın yıkılması sonrası Latin Kilisesi, Hristiyanlık dışı dinsel geleneklere savaş açmıştır. Asimile etmiş, cadılıkla suçlamış, ölüm cezalarına çarptırmıştır. Özellikle 15. yüzyıl, cadılıkla suçlananlara karşı şiddetli bir cezalandırma dönemi olmuştur. Hristiyanlık dışı diğer dinsel akımlara karşı da şiddet politikası sürdürülmüştür. Müslümanlara karşı sık sık Haçlı Seferleri'nin düzenlenmesi çağrısı yapılmış, bu savaşa katılanlar kilise tarafından takdis edilmiş, ayrıca kilise, Müslümanların şeytan olduklarını savunmuştur. Haçlı seferlerinde Müslümanlarla birlikte Yahudilerde zaman zaman cezalandırılmıştır. Yahudiler 13. yüzyılda İngiltere'den, 15. yüzyıl sonlarında İspanya'dan ve daha sonra da Portekiz'den kovulmuşlardır. Bazen de, Haçlı Seferleri'nin muhatapları Bogomiller ve benzeri düalist Hristiyan akımları, ayrıca Ortodokslar ve diğer Doğu kiliseleri olmuştur. Katolisizmin bu şiddet tavrına karşı oluşan reform hareketi temsilcilerinin de şiddeti savunmaları dikkat çekicidir. Luther, Papa'yı Deccal olarak niteler. Luther, Hristiyan karşıtlarından İntikam almayı öğütler ve 'Mesih karşıtlığının gövdesi' olarak nitelendirdiği Müslümanlarla ilgili olarak da, 'Biz onları din adamlarıyla birlikte kılıçtan geçirmedikçe ve onları ölüme atmadıkça, onlara karşı galip gelemeyiz.' der. 'Luther aslında şiddete değil, kilisenin egemenliğine karşıdır.' Luther'in Hristiyanlıkta savaşa ve şiddete yer olmadığı gibi bir fikri de yoktur. Şu çarpıcı sözler de Luther'e aittir: "Bir kimse, kendi düşmanlarını boğazını kesmeli, onları yağmalamalı ve yakmalıdır. Sadece bir ahmak, boğazlamanın ve çalmanın Hristiyanlığa ve sevgi ilkesine uygun olmadığını ileri sürebilir." (P.F. Wiener, M. Luther; Hitler's Spritual Ancestor, naklen, tentmaker.org/books/MartinLuther-HitlersSpiritualAncestor.html) Ayrıca Luther, köylüler isyanı sırasında halka karşı prenslerin yanında yer almış ve halkın katledilmesinin dinen meşru olduğunu savunmuştur. (Şinasi Gündüz, s. 33-45, 71) O, "Köylüyü öldürmek, vahşi bir köpeği öldürmek gibidir." demektedir. Yine o Yahudilere karşı şiddeti teşvik etmiş, sinagoglarının yakılıp yıkılması yönünde vaazlar vermiştir.

Hristiyanların şiddet ve baskı anlayışları sömürü ve emperyalist dönemlerde de devam etmiştir. Batılı Hristiyan uluslar sömürge bölgelerinde yerel inanç ve değerlere karşı hızlı bir 'asimilasyon süreci' başlatmışlar ve neticede kısa zamanda Amerika ve Amerika ile başta Avustralya ve Yeni Zelanda olmak üzere Okyanusya'nın önemli kesimi ve Afrika ile Asya'nın kimi bölgeleri Hristiyanlaştırılmıştır. 'Kiliseler, sömürgeci güçlerle işbirliği içinde olmuştur.' Misyonerler, sömürgenin sürmesi konusunda adeta bir 'öncü kuvvet' gibi çalışmışlardır. 15. yüzyılın sonlarında Endülüs'ün yıkılmasıyla kilise, Müslüman ve Yahudilere karşı zoraki bir Hristiyanlaştırma sürecini yürütmüştür. Günümüzde, laisizmi benimsemiş birçok batı ülkesinde

Hristiyanlık hâlâ belirleyici bir kimlik, bir alt yapıdır. Şu anda bile dünyanın hemen her bölgesinde çeşitli Hristiyan mezhepleri ve grupları ile irtibatlı şiddet hareketleri devam etmektedir. Örneğin Kuzey İrlanda'daki çatışma aslında bir din savaşıdır. Yakın geçmişimizde derin izler bırakan katliamların sorumlarının da Hristiyan geleneğine sahip olduğu bilinmektedir. Örneğin Libya, Cezayir, Sudan ve Anadolu gibi ülkeler İtalyan, Fransız, İngilizler tarafından işgal edilmiş ve katliamlar yapılmıştır. Amerika'nın yaptığı uygulamalar, işgaller, darbeler, attığı atom bombaları ve son olarak iki büyük Dünya Savaşı'nın temel oyuncularının da Hristiyan uluslar olduğunu ve kilisenin şu veya bu tarafa tanrı adına destek verdiğini, kutsadığını da hatırda tutmak gerekir. 18 Kasım 1978'de rahip Jim Jones liderliğindeki 'Halk Tapınağı Kilisesi' bağlıları toplu intihar etmiştir. 19 Nisan 1993'te Teksas'ta, Waco yakınlarında Mesih olduğunu ileri süren David Koresh ve taraftarları FBI ajanları ile girdikleri çatışmada topluca öldürülmüştür. 19 Nisan 1995 sabahı patlayıcı yüklü bir aracın patlaması ile Oklahaoma şehri federal binası bir kan gölüne dönmüştür. Medya, faillerin kim olduğundan emindir, Ortadoğu ile irtibatlı radikal Müslümanlar! Ancak olayın sorumlusu 'Timothy McVeigh' adlı dindar bir Hristiyan'dır. 1994'te İsviçre ve Kanada'da toplu intiharlar ve katliamlarla gündeme gelen 'Güneş Tapınağı Tarikatı' ile 1997'de San Diego da toplu bir intihar eylemi gerçekleştiren 'Cennetin Kapısı Hareketi de bu listeye eklenebilir. Pavlus, mektuplarında Mesih'in ikinci gelişinin an meselesi olduğunu düşünmekte ve cemaatini buna hazır olmak konusunda uyarmaktadır. Hatta o, bunun kendi yaşamları esnasında gerçekleşeceğini düşürmekte idi. (Şinasi Gündüz, s. 46-53) Mesih, gökten melekler ile birlikte görkemli bir şekilde gelecek, ulusları birbirlerinden ayıracak ve solundakilere, 'Ey lanetliler, iblis ile 'onun melekleri' için hazırlanmış sonsuz ateşe yollanın.' diyecektir. (Matta, 24, 25; Markus, 13; Luka, 21)

Hristiyanlar üzerinde yapılan bir anket sonuçları ilginçtir. ABD Hristiyanlarının yaklaşık yüzde otuzu, dünyanın Armagedon Savaşı ile son bulacağına inanmakta, bunların önemli bir bölümü bunun kendi yaşamları esnasında gerçekleşeceğini düşünmektedir. Hatta böyle düşünenler arasında kimi ABD başkanlarının da bulunması oldukça önemlidir! Mesihçi Hristiyanlar, yaklaşmakta olduğuna inandıkları bu şiddet olaylarına hazırlıklı olmak ve layıkıyla Mesih'in yanında yer alabilmek amacıyla maddi ve manevi hazırlık yapmaktadırlar. Bazı Hristiyan grupları Mesih döneminin gelişini hızlandırmak amacıyla bir takım şiddet hareketlerine girişmeyi ve kutsal metinlerde Mesih öncesi dönemde olacağı söylenen şiddet olaylarının gerçekleşmesini sağlamaya yönelik bazı girişimlerde bulunmayı gerekli görmeleri ve bunlara başvurmaları da önemli bir sorundur. Şiddet, sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel ve dinsel birçok nedenden kaynaklanabilir. Amerika ve Okyanusya'ya ayak basan Hristiyanlar, bu bölgenin Hristiyanlaştırmasını, ayrıca yerli dinlerin ve kültürlerin yok edilmesini, sosyal, askeri ve ekonomik diğer hedeflerinin gerçekleştirilmesi açısından bir zorunluluk olarak görmüşlerdir. Hristiyan kutsal metinlerinde şiddete dayanak oluşturacak çeşitli yaklaşımlar bulunmaktadır. Çağdaş Hristiyan ilahiyatçılara göre, eski ahit döneminde yargılama ve intikamı önceleyen tanrı, yeni ahit ile birlikte, sevgi, bağışlanma ve affetmeyi ön plana çıkarmıştır. (Şinasi Gündüz, s. 56-58) "Ben, barış değil kılıç getirmeye geldim." (Matta, 10:34, 35; Luka, 12:51- 53) "kılıcı olmayan, arabasını satıp bir kılıç alsın." (Luka, 22: 36-38) İsa, sık sık muhaliflerini yerici, aşağılayıcı ifadeler kullanmaktan çekinmemekte ve zaman zaman onlara karşı şu ya da bu şekilde şiddet içeren tavır ve davranışlarda bulunmaktadır. Ferisilere, " engerek soyu, yılan, budalalar." gibi yakıştırmalar ile hitap etmektedir. Yine İsa, meşhur tapınağın giriş kısmında, satış yapanları bir kırbaçla kovalamakta, sarrafların masalarını devirmekte, kuş satıcıların sehpaların altüst etmektedir. İsa, muhalifleri ile ilgili olarak zaman zaman, "cehennem azabından, ateşten, lanetten" bahsettiği rivayetler de bulunmaktadır. İsa'nın incir ağacını lanetlemesi de ilginçtir. İncir yemek ümidiyle ağaca yaklaşmış fakat bulamayınca incire lanet etmiştir. Halbuki incir mevsimi de değildir. Kısaca, bir ağaca bile lanet etmekten kaçınmamıştır. Tüm bu rivayetlerde öfkeli ve kompleksli bir İsa figürü ön plana çıkmaktadır. Pavlus, 'gökten bir melek bile, size

bildirdiğimiz müjdeye ters düşen bir müjde getirirse, lanet olsun ona, lanet olsun ona.' demektedir. (Galatyalılar, 1:8,9) 'Gazapla cezalandıran Tanrı' ve 'tanrının gazabı' ifadeleri, Pavlus mektuplarında seven tanrı motifi ile yan yana yer almaktadır. Sünnet konusundaki tartışmada kendisinden farklı düşünenleri kastederek 'köpekler, ikiyüzlüler.' ifadelerini kullanmakta ve muhaliflerinin 'iğrenç kişiler, asi, boşboğaz' olduklarından bahsetmektedir. Yahudileri, İsa ve peygamberlerin katili olmakla suçlayan ifadelerinde antisemitizme temel teşkil eden bazı yaklaşımlar görmek de mümkündür. (Şinasi Gündüz, s. 61-64) Vahiy kitabına göre tanrısal öfke, yeryüzünde mutlak bir kaosa, düzensizliğe ve felakete yol açacaktır. (Vahiy, 16: 18-21; Vahiy, 19: 20, 21) Bu şiddet sahneleri, Milenyarist Hristiyan akımlar için temel referanslar olmuştur. "Evanjelik Hristiyanlar, bu şiddet olaylarının bir an evvel olması beklentisi içerisindedirler." (Hallsell, Tanrıyı kıyamete zorlamak, s. 26- 90) Nitekim bu gruplar, Yahudilerin Filistin halkına yönelik şiddet eylemlerine büyük bir sempati ile bakmakta, ilahi takdirin birer tecellisi olarak değerlendirmektedir. Pavlus, yine bir yerde şöyle demektedir: "Yönetim, kılıcı boş yere taşınmıyor. Onlar öç alıcı olarak tanrının hizmetindedirler." (Romalılar, 13:1-5) İlk dönem şiddete karşı pasif tutum takınan kilise, ilerleyen dönemlerde pasifist tavrı bir kenara hızla bırakarak gerek Donanistler ve Ariusçular gibi heretik ilan edilen Hristiyan gruplara, gerekse Hristiyan olmayanlara karşı şiddeti meşrulaştırmışlardır. Çarmıh teolojisi bağlamında düşünülen kefaret doktrini, Hristiyan geleneğinde şiddetin meşrulaştırılmasında önemli rol oynayan bir doktrin olarak karşımızda durmaktadır. Çarmıhta İsa'nın ölmesiyle beraber, ilahi yasalara riayet etme yoluyla kurtuluş modeli ortadan kalkmış ve yeni bir dönem başlamıştır. Pavlus, Mesih'in tanrı tarafından insanların günahların bağışlanması için bir kurban olarak sunulduğunu ve bununla tanrının adaletini gösterdiğini belirtmektedir. Tanrı, kendi öz oğlunu kurban olarak göndermiş ve bizim için onu kendi eliyle ölüme teslim etmiştir. İsa'nın çarmıhta acı çekerek ölmesi, İsa'nın şahsında gerçekleşen bir şiddettir. Tanrı, oğlunu acıya ve ölüme teslim etmekle insanlığa olan sevgisini göstermiştir. 'Günah ve ölümün' ortadan kaldırılması için tanrının İsa'nın acı çekerek öldürülmesine izin vermesi, tanrının şiddeti bir diğer şiddet eylemi ile ortadan kaldırması anlamına gelmektedir. Neden acı ve ölüm kurtuluş için bir gereklilik olsun? Gerçek sorumlu kimdir? Ölmesine izin veren tanrı mı, Yahudiler mi, yoksa cezayı infaz eden Romalı askerler mi? Hristiyan ilahiyatının üç temel yorumunun ortak özelliği, cezalandırıcı bir tanrı ya da başkalarının faydasına kendi öz oğlunu ölüme göndermekten kaçırmayan tanrı modeli olarak ortaya çıkmaktadır. Bir sevgi tanrısının, başkalarının günahlarının sorumlusu olmayan bir varlığı neden acı ve şiddet dolu bir olayın kurbanı yaptığı konusu açıklama gerektirmektedir. Tanrının kötülere karşı kendi zaferini ilan etmesi için oğul İsa'nın ölümünü kullandığı görülmektedir. İsa'ya yapılan şiddet, sebebi ne olursa olsun, bir haklılık ve meşruiyet temeli taşımamaktadır. Günümüzde haça gerilme ritüellerinin başta Latin Amerika ülkeleri, Filipinler olmak üzere dünyanın birçok yöresinde hâlâ Hristiyanlarca uygulandığı bilinmektedir. Donatistlere karşı uygulanan sindirme ve yok etme girişiminde, gelecekteki iyi olayların gerçekleşebilmesi, kötülüğün yok edilebilmesi ve sapkın akımların önlenebilmesi amacıyla şiddete başvurmanın caiz/gerekli olduğu düşüncesi ön plana çıkmaktadır. İlerleyen dönemlerde şiddete başvurmayı meşrulaştıran, 'haklı savaş' kavramı üretilmiştir. Haçlı Seferleri'nden günümüze, 'medeni değerlerin korunması' gibi argümanlar, Hristiyan halkların zihninde yürütülen şiddete meşruiyet kazandırma girişimleridir.

İslam'a göre insan, 'seçim yapabilme özgürlüğüne sahip bir varlık' olarak yaratılmıştır. İnsan, halife yani sorumlu varlıktır. Kur'an insanın yaratılış gayesini Allah'a ibadet olarak açıklar. "Kur'an'da ibadet, bütün tavır ve davranışlarda, Allah'ın emir ve yasaklarını gözetmek anlamındadır. Şeytan, Allah'ın belirlemiş olduğu insanın özgürlük alanını sınırlarının dışına taşıran her şeyin adıdır." Kur'an, doğru ile yanlışın insana açıklandığını, doğruyu seçenin kendi lehine bunu seçeceğini vurgular. (Şinasi Gündüz, s.67, 81-88) Kur'an, ilah kavramına, insanın düşünce, tavır ve davranışlarında etkin olan güç anlamını yüklemiştir. Dolayısıyla Kur'an'ın kullandığı

ilah kavramının, insan yaşamına egemen olan güç anlamına geldiği görülmektedir. (Şinasi Gündüz, s. 90) İslam, halife kavramı çerçevesinde insanı açıklar ve özgür seçimiyle tercihlerinin sorumlusu olan varlık olarak tanımlarken; Hristiyanlıkta insanı tanımlayan anahtar ifade, 'doğuştan asli günah ve ölümün tutsağı olan varlık' kavramlardır. İslam'ın, doğuştan günahsız ve özgür irade ile donatılmış insan tanımı ön plana çıkarken, Hristiyanlık insanın doğuştan günaha bağımlılığını savunur. Hz. Adem'den insana miras kalan 'günah ve ölümden' kurtuluşun ancak, tanrısal oğul İsa Mesih'e iman yoluyla olabileceğini savunur. Öte yandan Hristiyanlık, insandan kaynaklanan kötülükleri ve şiddet eylemlerini bir bakıma Adem'in şahsında tanrısal iradeye dayandırmaktadır. Hristiyan tarihinde ruhban sınıfı, kurtuluş yolunu ve bilincini kontrol eden bir mekanizma olarak ortaya çıkmıştır. Kişisel özgürlük alanı bir yandan günah ve ölümle, bir yandan da kilise kurumu ve rahiplik teşkilatı ile disiplin altına alınmıştır. St. Augustine gibi ilahiyatçılar, katı kaderci bir yaklaşımla bir kişinin kurtulamayacağını, tanrının baştan karar verdiğini, dolayısıyla kişinin bunu değiştirmesinin söz konusu olamayacağını savunur. Pavlus, herkesin, altında yaşadığı yönetime itaat etmesini, zira bütün yönetimlerin tanrı tarafından kurulduğunu ileri sürer. Yine o, bütün yönetimlerin tanrının hizmetinde olduğunu vurgular. Bu yaklaşımıyla Pavlus ve onu temel alan Hristiyan geleneği, bireyin iradesi üzerinde egemen olan iki temel gücün varlığını kabul etmektedir; Tanrı ve dünyevi iktidarlar. Hristiyan geleneği, metafizik bağlamda bireysel özgürlük alanını tanrıyla sınırlarken, dünyevi alanda ise kişisel özgürlükleri dünyalı iktidarların belirlediğini savunmaktadır. Bir bakıma öte dünya bağlamında tanrıya kulluk eden insan, bu dünya bağlamında da krallara kulluk etmektedir. Protestanlar ile Katolikler arasında yapılan bir uzlaşma toplantısını ifade eden Ausburg Barış metninde, "halkın, prensin dinine bağlı olması gerektiği" belirtilerek "kimin toprağı onun dini" ilkesi vurgulanmıştır. (Şinasi Gündüz, s. 95-101) "Cuius regio, eius religio (kimin diyarı, onların dini) ilkesi ile prensin dini, devletin ve tüm sakinlerinin dini haline geldi." (tr.wikipedia.org/wiki/Augsburg_Barışı)

Hristiyanlık, her ne kadar bağlılarınca ve özellikle misyonerlerce, 'sevgi ve barış dini' olarak tanıtılmaya çalışılsa da tarih boyu Hristiyanlık şiddet içeren ve başvurduğu şiddeti meşrulaştıran bir din olarak olagelmiştir. Hristiyanlık, milattan sonra 4. yüzyıldan günümüze, dinsel kaynaklarının referansı ışığında sürekli şiddete başvuran bir din olarak tarihe geçmiştir. "Hristiyanlar, her tür inançsızlığın ortadan kaldırılması amacıyla şiddete başvurmaktan kaçırmamış, tıpkı, tanrının oğlu İsa'yı acı ve ıstırap çekerek ölüme göndermesi/kurban etmesi gibi kendi gayeleri uğruna insanları/ulusları kurban etmekten ve ölüme göndermekten kaçınmamışlardır." Bu şiddet, Haçlı seferlerinde, sömürgeleştirilen bölgelerde, dünya savaşlarında ve yakın geçmişte Balkanlar, Ortadoğu ve Afganistan olaylarında, şimdi ise, Irak, Suriye, Arakan, Doğu Türkistan, Afrika'da görülmektedir. Şiddetin meşruiyeti ile ilgili çarmıh teolojisi bağlamında oluşturulan metin, Hristiyan bireylerin bilinçaltlarında her zaman şiddet ateşini yakmaya hazır bir kıvılcım durumundadır ve korkarım ileride de bu özelliğini sürdürmeye devam edecektir. (Şinasi Gündüz, s. 103-105)

Şiddet karşısında İslam

Katoliklerle ve Protestanlar, daha sonra Protestan grupların kendi aralarındaki kanlı çatışmalar yıllarca sürmüştür. Buna dayanarak aydınlanma hareketinin önde gelen düşünürleri, Haçlı savaşlarını ve engizisyonu da hatırlatarak, dinin sosyal hayattan çıkarılmasıyla şiddetin en aza indirileceği sonucuna ulaşmışlardır. Buna göre din; özel alana hasredilmeli, sosyal hayatta ise akıl egemen olmalıydı. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 29) Yahudilerde evrimcilik ruhu dinsel kaynaklıdır: Kabbalacıların çoğu, Yahudi olmayanların ruhunun Yahudilerin ruhundan daha aşağı seviyede olduğuna inanır. (Şiddet karşısında İslam, s. 36) Hristiyanlık, adeta barış ve sevgi kavramları ile birlikte anılan bir dindir. Halbuki aslında Haçlı Seferleri, engizisyon mahkemeleri, savaşçıların kutsanması, savaşçı papalar, köleliğin desteklenmesi, sömürgecilik

faaliyetlerine verilen onay ve destek, Hristiyanlığın şiddet yönünü gösteren örneklerdendir. Luther, köylü ayaklanmalarını çok kanlı bir şekilde bastırmayı onaylamış ve desteklemiştir. Luther'e göre, 'Yeryüzünün en çılgınları ve en alçak rezilleri' olsalar da, hükümdarlar 'tanrının cellatları ve gardiyanlarıdır. Aziz Barthelemy katliamında ise binlerce Protestan öldürülmüştür. 1618-1648 yıllarında Katoliklerle Protestanlar arasında devam eden 30 yıl savaşlarında yine binlerce insan öldürülmüştür. Sadece Almanya nüfusunun yüzde 20'si bu savaşlarda ölmüştür. (Şiddet karşısında İslam, s. 54-59) "Selahattin Kudüs'ü geri aldığı zaman hiçbir cana kıymamıştı. İngiltere ve Gal'de ise 643 Manastır, 90 kolej, 2374 kilise, 100 hastane kapatılmıştı. Kraliçe Elizabeth zamanında Katolikler diri diri yakılmışlardı." (Dr. Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 82, 84-85)

"Gökten bir melek bile size bildirdiğimiz müjdeyi ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun. Lanet olsun ona." (Galatyalılara mektup, 189) "(Mesih'in ikinci gelişi ile ilgili olarak) onları demir çomakla güdecek ve çömlek kaplar gibi kırıp parçalayacak." (Vahiy, 2: 27,28) "Bir kimse, düşmanlarının boğazını kesmeli, onları yağmalamalı ve yakmalıdır. Sadece bir ahmak, boğazlamanın ve çalmanın Hristiyanlığa ve sevgi ilkesine uygun olmadığını ileri sürebilir. Gerçekte sevgi budur." (Martin Luther, Luther's Works, Weimer edition, 11,2;19,625) Luka, 19:27: "Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin." denilmektedir. İbraniler, 9: 22: "Hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeksizin bağışlama olmaz." Vahiy, 2:27-28: "Mesih'in ikinci gelişinde insanlar, demir çomakla güdülecek ve çömlek kaplar gibi kırıp parçalanacaktır. Hristiyan olmayanların liderleri, kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atılırlar. Bunların taraftarları ise tamamen öldürülür." (Vahiy, 19: 20-21) "İsa şöyle der: Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben, baba ile oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanı, kendi ev halkı olacak." (Matta, 10:34) Yine İsa, "Kılıcı olmayan, elbisesini satıp bir kılıç alsın. (Luka, 22: 36) demekte ve "Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim, yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size, hayır diyorum, Ben ayrılık getirmeye geldim." diye eklemektedir. (Luka, 12: 49-53) İsa, Luka, 19:27'de: "Düşmanların kılıçtan geçirilmesini istemektedir." Hristiyanlık tarihi, bu söz konusu cümlelerin sadece birer sembolik sözden ibaret olmadığını ortaya koymaktadır. Aziz Pavlus'un ilk dönemlerden itibaren elinde kılıçla tasvir edilmiş olması da ilginç bir değerlendirme konusudur. Aziz Augustine, tanrının emri ile savaş yapılabileceğine onay vermiştir. Zamanla da kutsal savaş arzu edilir bir şey olmuştur. İnançsızlarla savaşanların günahlarının affedileceği iddiası, kutsal savaş çağrısı yapan papaların kullandığı bir argümana dönüşmüştür. Haçlı Seferleri çağrısında Papa II. Urban'ın kullandığı slogan, "Tanrı böyle istiyor!" idi. Katolik inancına göre Papa'nın yanılması mümkün değildir. Çünkü o, kutsal ruh aracılığıyla konuşmaktadır. Haçlı akınları doğuya doğru ilerledikçe hem heretikleri hem Ortodoksları ve Yahudileri, hem de Müslümanları hedef almaları nedeniyle tamamen bir din savaşı özelliği taşımaktadır. Engizisyon kurumu heretik kabul edilenleri yüzyıllarca baskı altında tutmuş, binlercesini değişik işkence yöntemleri ile öldürmüştür. Bir savaş esnasında askerlerin, 'kimin heretik, kimin sahih inançlı olduğunu nasıl ayıracağız?' şeklindeki sorularına Bezier şehrinin Katolik piskoposu, "Siz hepsini öldürün, Tanrı onları birbirinden ayırır." şeklinde cevap vermiştir. Heretiklerin tek günahı, Katolikler gibi inanmamalarıydı. 1232 yılında Papa Gregory IX, heretiklerin yakılmalarını öngören bir papalık bildirgesi yayınlanmıştır. Engizisyoncular, bir ihbarda bulunanların can güvencesini sağlarken, suçlanan kişilere ne ile suçladıkları söylenmiyor, bütün deliller gizleniyor, suçunu itiraf eden cezalandırılırken, etmeyen itirafına kadar işkence görüyordu. Aziz Augustine'e göre tanrı, sadece eski Ahit'te değil, yeni Ahit'te de şiddeti tercih etmektedir. O, 'haklı zulüm' teorisinden bahsetmiş, insanların kurtuluşa erdirilmeleri için onlara baskı uygulanabileceğini söylemiştir. (Alan Kreider, Violence and Mission in the Fourth and Fifth Centuries, Lessons for Tuday, 129) Yine o, Matta İncil'inde geçen bir benzetmeden hareketle heretiklerin yakılmasına izin vermiştir. Hristiyan geleneği, dünyadaki adaletsizliğin,

yoksulluğun hatta ölümün nedeni olarak asli günah teorisini ileri sürer. 21. yüzyılda bile, Roma Katolik kilisesinin ölüm cezasını ilmihalinden çıkarmayı reddetmesi düşündürücüdür. Günümüzde bile kullanılan, 'İsa'nın Hristiyan askerleri', 'misyon stratejisi' , 'Evanjelik Haçlı Seferleri' ve 'Hristiyan şövalyelik ruhu' gibi kavramlar, Hristiyanların militarist yanının en çarpıcı örnekleridir. (Şiddet karşısında İslam, s. 63-71, Prof. Dr. Kadir Albayrak) Lübnan'ın yeni Hristiyan radikalleri: 'Rabbin Askerleri' (Serbestiyet, 1.9.2023) ABD'de 'İsa'nın askerleri' cinayeti! 33 yaşındaki Koreli Sehee Cho, 12 Eylül'de ABD Georgia'daki bir saunanın dışına park edilmiş bir aracın bagajında ölü bulundu. Olayla ilgili 'İsa'nın Askerleri' olarak adlandırılan bir grup ve anneleri olan Koreli kadın cinayetle suçlandı. (Haber Vakti, 09.01.2024) Amerika'da yayınlanan 'Jesus Camp'(İsa'nın Kampı) adlı bir belgesel olay oldu. Abone ol Kuzey Dakota'daki bir yaz kampını tanıtan belgeselde, yaşları 7 ile 13 arasında değişen 30 çocuğun Hıristiyan savaşçısı olarak yetiştirilmesi anlatılıyor. (İnternet Haber, 2.10.2006)

Dünyada, soğuk savaştan sonra kimlik savaşları diyebileceğimiz yeni dönem başlamıştır. Araplar tarafından milli gururu zedelenmiş olan İranlılar, Müslüman olduktan sonra Araplara karşı tepkilerini, Hazreti Hüseyin'e sarılarak ve farklılıklarını vurgulamak için bu mezhebi geliştirerek ifade etmişlerdir. Muhammed Ali, 11 Eylül 2001'de Dünya Ticaret Merkezi'nin yıkıntılarını görmeye gittiğinde gazetecilerin, "el-Kaide ile aynı dinden olduğunuz için ne hissediyorsunuz?" sorusuna, "Siz Hitler'le aynı dinden olduğunuz için ne hissediyorsanız, ben de aynı şeyi hissediyorum." diyerek cevap vermişti. "İslam dünyasında şiddet, sebep değil sonuçtur." Terörist kişiler incelendiğinde, hepsinin terör kurbanı olduğu görülmüştür. Pasif kalmalarının, kurban olma durumunu sürdüreceklerine dair inançları pekişmiştir. Çözüme, şiddeti besleyen ayrımcılığa acil çözüm geliştirilerek ve şiddeti yöntem olarak seçmeyen bölgesel değerleri güçlendirerek ulaşılabilir. Ateist Richard Dawkins (The Selfish Gene) "Başarılı bir genden beklenen baskın özellik, acımasız bir bencilliktir." derken, Mary Clark (In Search of Human Natürel) ise, "Başka insanlara yardım etmeye genetik olarak yatkın ve programlıyız." demektedir. (Şiddet karşısında İslam, s. 103-125, Prof. Dr. Nevzat Tarhan)

Batı tarihinde insanlık suçları

Yapılan araştırmalar, soykırımın sadece gelişmekte olan ya da az gelişmiş ülkelerin halk ve üyelerinin ya da devlet iktidarlarının ürettiği veya üretebileceği bir olay değil, aynı zamanda kendini üstün kültür ve gelişmiş ülke ve medeniyet merkezi olarak gören ülkelerin, sadece tarihte değil aynı zamanda günümüzde de soykırım uygulayan toplumlar olduklarını ortaya koymaktadır. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 2) Uluslararası güçler, soykırım iddialarını kullanarak, kendinden başka grupları terörizme ve çıkar endüstrisine dönüştürmektedir. Rudolf J. Rummel, 19. ve 20. yüzyıllarda gerçekleşen soykırımlarda 170 milyon insanın öldürüldüğü açıklamaktadır. (Sefa M. Yürükel s. 4, 6) 1600'lü yıllarda İspanya'da ve diğer Avrupa ülkelerinde baş gösteren ekonomik ve siyasi krizler, Avrupalıların denizaşırı bölgelere yönelmelerine yol açmıştır. Bunun için her bir Avrupa devleti, Afrika, Asya ve Amerika kıtasını sömürgeleştirmeye başlamıştır. Sömürgelerde ilk önce yeni gelir getiren tarım alanlarının açılması ile emperyalizme başlanmıştır. Bunu, köleleştirme ve yer altı-yer üstü zenginliklerini sömürme takip eder. Karayipler'deki İngiliz sayısı 1710 yılında 64.100 iken, köle sayısı 336.500 idi. 1650 yılında adalara gelen her 4 kişiden 3'ü Afrika'dan getirilen kölelerden oluşuyordu. 1680'de Amerika'ya geçirilen her Afrikalı köle 5 veya 6 İngiliz sterlini karşılığında satışa çıkarılıyordu. 16. yüzyıldan 19. yüzyıla kadar İngiliz, Portekiz, İspanyol, Danimarka, Norveç, Fransız ve Hollandalı köle tacirleri tarafından Afrika kıtasından 13 milyon Afrikalı insan Amerika'ya köle olarak taşınmıştır. Kölelerin yüzde 25'i, ağır yaşam ve iş koşullarına dayanamayarak ilk 18 ay içerisinde ölmüştür. Köle ticaretinde İngilizler birinci sırayı alırken, onu İspanyollar ve onları da Fransızlar takip etmekteydi. 1680'lerde Danimarkalı bir şirket 249

köle ticaret gemisini elinde bulunduruyordu. Köle ticaretindeki esas sayısının 25.000.000 kişiyi kapsadığı araştırmalarda belirtilmektedir. Amerikan kıtasının Kolomb tarafından keşfedilmesinden sonra, önce Karayipler ve Meksika, daha sonra tüm güney ve kuzey Amerika işgale başlanmıştır. 1492 yılında bugünkü adları ile Haiti ve Dominik Cumhuriyetlerinin olduğu adalarda toplam 8 milyon yerli yaşıyorken, 22 yıllık İspanyol egemenliği sonunda bu sayı 28 bine inmişti. 50 sene sonra ise adada yaşayan yerli sayısı sadece 200 kişi idi! Bir İspanyol misyoneri, Bartolome de las Casas Bölgesi'nde gerçekleşen katliamı şöyle ifade etmektedir: Bir gün İspanyollar, 3000 kişinin kellesini kesti. Organlarını parçaladı ve kızlarının ırzına geçti. Cesetlerini bir kancaya bağladı ve kızarttılar. (Barry Lopez, The Rediscovery of North America, s. 4) İspanyollar Meksika'yı işgal ettiklerinde 12 milyon olan yerli nüfus, 80 sene sonra 1 milyona inmişti. Hans Koning: "İspanyollar, Amerikalı yerlileri ölene kadar çalıştırılacak bir mahluk gibi görüyordu. İngilizler, yerlileri şeytana tapan insanlara olarak görüyor, yerlileri katletmenin gerekliliğine inanıyorlardı." Amerika'da, Kaliforniya'daki 700.000 olan yerli nüfusunu yaptıkları katliamlarla 15.000'e indirmişlerdi. İspanyollar, Kuzey Amerika'daki 7 milyon yerli nüfusunu, 100 senede 500.000 kişiye indirmişti. İspanyollar, 400 yılda yerli nüfusun %95'ini soykırıma uğratmıştır. İngilizler, hastalık yayarak 50.000 yerliyi 7 yılda 5 bine indirmişti. İngilizler, 1666 yılında Virginia'da bütün yerlileri öldürmüşler, yalnızca kadın ve çocukları esir alıp köle olarak satışa çıkarmışlardı. Yerli katliamlarından sorumlu Amerikalı Binbaşı John Vance Lauderdale, "Bütün Kızılderililerin yeryüzünden gitmeleri, medeniyetin iyiliği için gereklidir." demekte idi. İngilizler, çiçek hastalığı mikrobu taşıyan battaniyeleri yerlilere vererek, yerli halklardan 100.000 kişiyi hastalık yoluyla katletmiştir. Aynı yöntemi Amerikalılar da daha sonra yaygın olarak kullanmıştır. (Sefa M. Yürükel s. 31-47) Amerika'da 1900 yılına gelindiğinde, milyonlarca yerliden geriye kalan kişi sayısı sadece 1900'dur. R. H. Pratt, "İnsanları koruyabilmek için yerlileri öldüreceksin." demektedir. 1970-1980 yılı arasında, zamanın Amerikan başkanı R. Reagan tarafından bizzat direktif verilerek Guatemala'daki 200.000 Maya yerlisi katledilmiştir. Kuzey ve orta Amerika'daki yerlilere uygulanan sömürgeci soykırımlarda olduğu gibi, Latin Amerika'daki Avrupa asıllıların yaptıkları soykırımlarda da benzer metotlar uygulanmıştır. Mesela, Brezilya'da, 10.000 kişilik nüfusa sahip olan bir yerli kabilesi, sömürgeciler tarafından tamamen katledilmiş ve tesadüfen 20 kişi kurtulabilmiştir. Venezüella'da yaşayan yerliler, Katolik papazlar ve askerler tarafından 1964 yılında yok edilmek amacıyla küçük gruplara bölünerek sürgün edilmelerinden dolayı tamamen yok olmuşlardır. ABD hükümeti ile Amerikan yerlileri arasında 300 ila 400 arası anlaşma yapılmasına rağmen sömürgeci Avrupa kökenli Amerikalılar, canları istedikleri zaman anlaşmaları tek taraflı olarak defalarca bozmuşlardır. Amerika'da Avrupalılar gelmeden önce yaklaşık 150 milyon civarında yerli yaşarken zamanla birçoğu soykırıma uğratılmıştır. Fransızlar, Cezayir'e geldikleri 1830 yılından 1962 yılına kadar sistemli bir kültürel asimilasyon ve insan beyninin sömürgeleştirilmesi politikası izlerler. Cezayirlilerden hayatın her alanında Fransızca konuşması, Fransızca düşünmesi ve Fransızca okuması istenmiştir ve bunun için zorlanmışlardır. Fransa'dan Cezayir'e göç eden Fransızlara, kendi sömürge yönetimleri tarafından en iyi olanaklar sağlandığından, Cezayir köylüsü Fransız fabrikalarında işçi olarak çalışmak zorunda bırakılmıştır. Fransız istihbaratının başında bulunan general, hiçbir pişmanlık duymadan kendi elleri ile katlettiği Cezayirlilerden bahsedebilmektedir. 1962 yılına gelindiğinde, Fransızların katlettiği Cezayirli sayısı 1 milyonu bulmuş, 8000 köy yok edilmiş ve 2,5 milyon Cezayirli toplama kamplarına sürgün edilmişti. Francis Galton, kuzeni Charles Darwin'in de etkisiyle ari ırk kavramının kuramcısı olarak ortaya çıkmış (Sefa M. Yürükel, s. 49-63) ve sonuçta 21 milyon insan Alman Nazizm'i sonucu öldürülmüştür. (Sefa M. Yürükel, s. 107) Galton, insan ırkının ıslahını amaçlayan öjenik kuramını sosyal politikada, toplumda uygulanmasının gerekliliği üzerinde ısrar etmiştir. Bu iddiaya göre Avrupalı beyaz ırktan olan ve özellikle Kuzey Avrupa ülkelerinden insanlar en üst değerdeki insan kategorisine sahiptir. Bunun dışındakiler ise, aşağı kategorideki insanlardır. (Sefa M. Yürükel, s. 64) Ama Hitler, Kuzey Avrupa'yı

da işgal etmekten geri kalmamıştır! İngiltere, Avustralya'da yerli halkı katleder. Yerli erkeklerin cinsel organlarını keserek hadım eder. 100.000 yerli çocuğu ailesinden koparark asimile eder ve ayrıca kadınları da kısırlaştırır. İngiltere, yerlilerin yiyeceklerine zehir katmak dahil yaptığı katliamlarla 1788 yılında 750 bin nüfusa sahip Aborjinleri, 1911'e geldiğinde 31 bine düşürmüştür. Almanlar da Namibya'da soykırımlar yapmış, 80.000 Herero yerlisini kısa sürede, 15.130 kişiye indirmiştir. Almanlar II. Dünya Savaşı'nda ari ırk olmadığını iddia ettiği Alman olmayan 21 milyon insanı soykırıma uğratmıştır. Rumlar, Türklere 12 Mayıs 1912 yılında saldırıya geçmiş, Rum Ortodoks Kilisesi'nin desteği ile 35 yerleşim biriminde terör eylemleri uygulamıştır. Bu eylemlerin başını, papaz Nikodimos çekmekte idi. Sadece 1963 yılında, yüzlerce Türk katledilir, 20 Türk köyü yakılıp yıkılır. 25 bin Türk evlerini terk etmek zorunda bırakılır. Bunların en ünlüsü de meşhur Noel yılbaşı katliamıdır! Birçok Türk'ün gırtlakları kesilir, kadınların ırzına geçilir. (Sefa M. Yürükel, s. 99-129) Amerikalı ve İngilizler, İkinci Dünya Savaşı bittikten sonra Dresden şehrine sığınan 600.000 kadar mülteci Almana bomba yağdırır, yaklaşık 200.000 sivil üç günlük bombardıman sırasında hayatını kaybeder. Amerika'nın Japonya'ya attığı iki atom bombasında ölen insan sayısının toplamı ise 120.000'dir. (Sefa M. Yürükel, s. 82) Rus ordusundan kaçan 250.000 Alman mülteci Danimarka'ya sığınır. (Sefa M. Yürükel, s. 142) Toplama kampında insanlık dışı şartlarda zorla tutulurlar ve kendilerine yardım edilmesine izin dahi verilmez. Kızılhaç bile, doktorlar ve hemşireler dahil ilaç yardımında bulunmayı reddeder. Sadece 13.741 insan hastalıktan ölür. (Sefa M. Yürükel, s. 87) İngiltere, Avustralya'da 1788 yılından 1938 yıllarına kadar Aborjinlere sistematik olarak ve acımasızca soykırım ve sürgün uygular. İngilizler, yerlileri insan olarak saymıyordu. Bu da, İngilizlerin huzur içinde yerlilere her türlü eziyeti yapması için bir bahaneden başka bir şey değildi. Bundan hiç bir huzursuzluk ve ahlaksızlık da duymuyorlardı. (Sefa M. Yürükel, s. 93-94) 1923 yılında Batı Trakya'nın % 67'si Türklerden oluşuyor iken, Yunanlıların yıllar süren baskısı sonucu Türk oranı %36'ya gerilemişti. (Sefa M. Yürükel, s. 131) Bulgarların nüfusu 9 milyon iken, bunların bir buçuk milyonu Türk idi. Ari Bulgar yaratma politikası sonucunda, katliamlar yapılır, mezarlıklardan bile Türk isimleri sökülür, zorla Hristiyan isimler verilir, yüz binlerce Türk zorla Türkiye'ye göç etmek zorunda bırakılır. Soykırım, terörizm ve insan hakları ihlalleri suçlamaları esasında, kendini uluslararası arenada güçlü hisseden devletlerin egemenlik kurmak maksadıyla hedef seçtikleri ülkeleri kendi ürettikleri tezlerle saldırmak için kullandıkları ithamlardır. (Sefa M. Yürükel, s. 143, 149)

Kiliseler ve Menfaat

"Vatikan'da her şey ticaret konusu olmuştur. Roma kilisesi imtiyaz belgeleri ve günah çıkarma ticaretine başlamıştı." (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. s. 96) "Rahip, cezanın durumuna göre günahkâr kişiye bir bağış gibi yükümlülükler yükleyebilir." (Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, s. 355)

"Papalık, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Bankacılık ve faiz gelirleri, vergi gelirleri, aidatlar, bağışlar ile gelir elde ederken ihraç malı olarak sadece "dualar ve emirleri" olan bir devleti temsil eder." (Ural, s. 126) Xavier Forneret: "Kilise gerçekten iyi kalplidir, herkese af dağıtır. Asıl affa kendisi muhtaç iken." (Ural, s. 131)

1517 yılında, Papa X. Leo, kişinin ruhunu makul bir para karşılığında kurtarabilmesi için 'Taxa Camarae'yi başlatır. Bu basit tedbirle, ne kadar kötü olursa olsun bağışlanamayacak suç yoktur. 35 maddelik listeden bazıları şunlardır: İster rahibelerle, ister kendi kuzenleriyle, yeğenleriyle ya da kızlarıyla, yani bir şekilde herhangi bir kadınla cinsel günah işleyen bir rahip, 67 pound 12 şilin ödemesi karşılığında bağışlanacaktır. Eğer rahip, zina günahıyla birlikte doğaya ya da hayvanlara karşı işlenmiş günahlarının da bağışlanmasını istiyorsa, 219 pound 15 şilin ödemek zorundadır. Fakat kadınlarla değil de sadece oğlanlarla ve hayvanlarla, doğal olmayan günahlar işlemişse 131 pound 15 şilin ödemelidir. Bir bakirenin kızlığını bozan rahip, 2 pound 8 şilin

ödemelidir. İster kaldığı manastırda ister dışarıda, aynı anda veya art arda bir ya da birden çok erkeğe kendini veren rahibe, baş rahibenin saygısını kazanmak istiyorsa 131 pound 15 şilin ödemelidir. Tüm davalardan azade tutulmak ve yasak ilişkilerini "sürdürmek için geniş bir muafiyet elde etmek isteyen" zinacı bir kadın, Papaya 87 pound 3 şilin ödeyecektir. Aynı şekilde, koca da aynı miktarı ödeyecektir. Eğer koca kendi çocuklarıyla ensest ilişkiye girmişse, ek olarak 6 poundluk bir vicdani ödeme yapacaktır. Tecavüz, soygun veya kundakçılık suçları için eziyet yapılmaması ve bağışlanması, suçluya 131 pound 7 şiline mal olur. Ruhban kesime ait olmayan birinin şahsında gerçekleşen adi cinayetin bağışlanma bedeli 15 pound 3 penstir. Eğer "katil aynı gün iki veya daha fazla kişinin ölmesine neden olmuşsa, bir kişiyi öldürmüş gibi ödeme" yapar. Karısına kötü davranan koca, kilise kasasına 3 pound 4 şilin öder; eğer karısını öldürmüşse 17 pound 15 şilin, eğer karısını başka biri ile evlenmek için öldürmüşse ekstra olarak 32 pound 9 şilin öder. Kocaya suç işlerken yardım edenler adam başı 2 poundla bağışlanır. Çocuğunu boğarak öldüren baba 17 pound 15 şilin ödemelidir, baba bunu annenin izni ile yapmışsa bağışlanması için 27 pound 1 şilin ödemelidir. Kendi çocuğunu rahminden çıkararak yok eden annenin ve suça katkıda bulunan kocanın her ikisi birden 17 pound 15 şilin ödemelidir. Kendisinin olmayan bir çocuğun kürtajını kolaylaştıranlar 1 pound eksik öderler. Kardeş, kız kardeş, anne ya da babasını öldüren 17 pound 5 şilin ödemelidir. Bununla birlikte, hiyerarşinin yüksek kademelerindeki piskopos veya baş keşiş öldürülürse, ödenecek miktar çok ağır biçimde artıyordu; ilk saldırı için 131 pound 14 şilin, geri kalanlar için yarı miktarı. Üstelik katil çeşitli zamanlarda birçok rahibi öldürürse, ilk cinayet için 137 pound 6 şilin ve geri kalanlar için de bunun yarısını ödemek zorundaydı. Fakat cinayet, tecavüz veya çocuk öldürmekten çok daha ağırı, menfur dinsel sapkınlık suçuydu. Yani resmi Kilisenin fikirlerinden farklı fikirlere sahip olmak! Kadın ya da erkek bir sapkın, fikirlerinden dönmüş olsa bile toplam 269 pound ödemek zorundayken, "yakılmış, asılmış ya da herhangi bir şekilde idam edilmiş bir sapkının oğlunun itibarı 218 pound 16 şilin 9 penslik ödeme yapmadığı sürece" iade edilmiyordu. Liste, sahtekârlık, kaçakçılık, borçların ödenmemesi, kutsal günlerde et yeme, papazlık rütbesi almak isteyen rahiplerin gayri meşru çocukları ve hatta rahip olmak isteyen hadımlarla ile ilgili devam eder... (Ey misyonerler cevap verin, Adnan Şensoy, s. 63-65; Hakan Olgun, Katolik kilisesi'nin endüljans uygulaması ve Protestan reformuna etkisi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 18/18-19 (Ocak 2005), s. 333-334) Bu çıkarcı rezillik listesine rağmen Papa X. Leo, Katolik tarihçiler tarafından "Kilise tarihinde papalık makamının en parlak ve belki de en tehlikeli döneminin" baş keşişi olarak tanımlanır. (P. Rodríguez, (1997). Mentiras fundamentales de la Iglesia católica. Barcelona: Ediciones B., Anexo, s. 397-400)

Endüljans

Hıristiyanlık'ta sadece Katolik kilisesine has bir terim olarak Tanrı tarafından affedilen günahların dünyevi cezalarının kilise tarafından kısmen veya tamamen bağışlanmasına endüljans denir. (DİA, Endüljans maddesi)

Katoliklere göre en büyük günahlar ancak kilisece af edilebilir. Papalık, para karşılığı, piyango bileti gibi, af makbuzları çıkartıp onları para karşılığı dağıtmış, satmıştır. Ayrıca "haçlı seferlerine katılanlara da" bu belgelerden verilmiştir.

16. yüzyıla ait iki endüljans beratı

"Papa'nın Adıyla. Ömürlük. Üç Mark. (O zamanki Alman para birimi) Papalığın bana verdiği yetki ile kilisenin, senin hakkında yapmış olduğu tüm suçlamaları, yükümlü olduğun tüm hüküm ve cezaları, ayrıca yapmış olduğun aşırılıkları, "ne kadar büyük ve utanç verici olsa da, hangi sebepten işlenmiş olsa da ve hatta Mukaddes Pederimiz Papa için söz konusu olsa da" işlemiş olduğun tüm günah ve suçlarını 'ben bağışlıyorum.' Ben, senin kendi iraden ve isteğin

dışında karşı karşıya kaldığın her türlü kusur ve erdemsizlik belirtisini bütünüyle 'siliyor ve ortadan kaldırıyorum.' Seni Arafta yükümlü olacağın tüm günahlardan 'azad ediyor, kilise ayinlerine katılmana izin veriyorum.' Seni yeniden 'kutsal topluluğa dâhil ediyor ve vaftiz anında olduğun gibi seni, eski saf ve günahsız haline geri getiriyorum.' Böylece ölüm anında, günahkârları ceza ve azap yerine götüren kapı senin için kapanacak ve 'sana sevinç cennetlerinin kapısını açacaktır.' Şu anda ölüm seni bulmasa dahi, "ömrünün sonuna kadar" bu bağışlanma belgesi senin için geçerli olacaktır. 'Mukaddes Babamızın adıyla' Amin. Azizlerin sana olan şehadeti ve merhameti ile on gün süresince işlemiş olduğun tüm günah ve kötülüklerden seni azad ediyor ve tüm cezalarını bağışlıyorum. Rahip Johann Tetzel. (James Atkinson, The Trail ofLuther, s. 32) Şimdi de endüljansın güncel versiyonlarına bakalım.

"Evanjelik papaz Jesse Duplantis, kiliselere yeterince para bağışı yapılmadığı için İsa Peygamber'in dünyaya geri dönmediğini öne sürdü. Papaz Duplantis, 'Eğer insanlar yeterince bağış yaparsa Tanrı, İsa'ya 'Dünyaya geri dön' diyecek. Tanrı, bizim İsa'yı görmeyi ne kadar istediğimizi bilmeli. Bana senin yatın var, diyorlar. Evet var. Öbür dünyada sizin de olur.' dedi. Duplantis, daha öncede takipçilerinden kendisine özel jet satın almaları için 54 milyon dolar talep etmişti." (30.09.2021) Günah çıkarmak için 2'yi tuşlayınız. 'Fransa'da Katolik bir grup 'günah çıkarılması için' telefon hattı kurdu. Bir erkek sesinin arayanları "Tanrının hattına hoş geldiniz" diye karşıladığı hat paralı. Ses kaydı şöyle devam ediyor: Günah çıkarma ile ilgili tavsiyeler için 1'i, günah çıkarmak için 2'yi, bazı günah çıkarmaları dinlemek için 3'ü tuşlayınız. Ciddi ya da affedilmez günahlar durumunda bir rahibe başvurmak zorunludur." (Posta, 28.04.2018)

Telefon, Papazmatik, Pos makinesi, Radyo, Twit (En ucuzu)

Dünya Gençlik Günü dolayısıyla Brezilya'da halka seslenecek olan Papa, kendisini görmeye gelenlerin yanı sıra konuşmasını radyo, televizyon ve sosyal medyadan samimiyetle takip edenlerin de günahlarının bağışlanacağını müjdeledi. (Sabah, 18.7.2013) Twitter'dan günahları bağışlayacak. Papa Twitter üzerinden günahları bağışlayacağını açıkladı. (sözcü, 18 Temmuz 2013)

Kadın

Aziz Paul, "evlenmektense yakılarak ölmek daha iyidir" derken, kilise ise Havva yüzünden tüm insanlığın ilk masumiyetinin lekelendiğini ilan etmektedir. Meryem ananın öne çıkartılması, Havva'nın tam karşıtı olarak değerlendirilmesi ile sağlanabilmiştir. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 65) Augustinus: "Kadın alçak bir yaratıktır." Papa II. Pius: "Kadın bir çeşit cehennemdir." Martin Luther: "Kadınların en büyük şerefleri erkekleri doğurmalarıdır." (Nüket Örnek Buken, Kadın hareketini oluşturan farklı. dinamiklerin karşılaştırılması, S. Sesi, Mart, 2012, s. 14)

Katolik 'Hristiyanforum.com'dan: Pavlus "herkesin" dua ve peygamberlikte bulunmasını istiyor, teşvik ediyordu. Aynı zamanda arka arkaya yazdığı 117 (veya 14) cümlede kadınların "toplantılarda sessiz kalmalarını" istiyordu. Bu sessiz kalma isteği dua ve peygamberliği kapsamıyordu. Kadınlar kilisede önder olamazlar, öğretiş veremezler. Önemli olan günümüze uymak veya toplam fayda hesabı değil, Kutsal Kitap'a uygunluktur. "Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasa'nın da belirttiği gibi, uysal olsunlar. Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır." (1. Korintliler 14:34-40)

Protestan 'gotquestions.org'dan: Kutsal Kitap kadın önderler için ne diyor? Tanrı, kilisede ruhsal öğretim yetkisi taşıyan konumlarda sadece erkeklerin hizmet etmesini uygun görmüştür. Bu sadece Tanrı'nın kilisenin işleyişini tasarlama şeklidir. Erkeklerin, yaşamları ve sözleriyle

ruhsal önderlik konusunda örnek teşkil etmeleri gerekmektedir. Kadınlar da yaşamlarında örnek olmalıdırlar, ama farklı bir şekilde. (1. Petrus 3:1-6) Kadınların engellendiği tek etkinlik, erkeklere öğretmek ya da onların üzerinde ruhsal yetkiye sahip olmaktır. Bu, kadınların erkeklere pastör (Protestan din görevlisi) olarak hizmet etmesini engeller. Bu, kadınları hiçbir şekilde daha az önemli yapmaz. Aksine, onlara Tanrı'nın tasarımıyla daha uyumlu bir hizmet odağı verir. (www.gotquestions.org/Turkce/Kadin-cobanlar.html) Protestan 'hristiyanturk.com'dan: "Kadından pastör olur mu? Pastörlük bambaşka birşeydir. Kadınlarımız baş tacımızdır. Isa Mersih ve öğrencilerine de cok hizmet etmişlerdir. Şimdi de hizmet etme armağanları vardır. Ama egemenlik etme ve topluluğu yönetme onların görevleri arasında değildir."

Kiliseler ve cinsel istismar

Papa Benedict XVI görevinden istifa etti! Herkes sordu niye istifa etti diye. Böylesi bir görev niye bırakılır? Papa, yaşlandığını, yorulduğunu öne sürdü gerekçe olarak. Ama asıl gerekçe bu güne kadar Vatikan'ın kasalarından çıkan 2.3 milyar doları aşkın, cinsel tacize uğramış çocuk ve ailelerine ödenen tazminatlar ve çığ gibi büyüyen yeni cinsel taciz suçlamaları olabilir mi? Açılan yeni davalar, iyimser bir tahminle 15 milyara tırmanacağı kestirilen tazminat ödemeleri, papaz, piskopos, başpiskopos ve kardinallere yöneltilen sonu gelmek bilmeyen cinsel taciz suçlamaları, "kardinallerden yüzde 30'unun geçmişte polisçe cinsel taciz suçlamaları nedeniyle soruşturulmuş olması mıdır" istifasının nedeni? Yoksa Teksas'da üç erkek çocuğun cinsel taciz davasında bizzat kendisinin taraf olarak gösterilip diplomatik dokunulmaz istemiyle dava dışında bırakılmayı sağlaması mıdır? "Katolik seminerlerden mezun olanların yüzde 10'unda pedofil yani çocuk tacizcisi olma eğilimini saptayan raporun" dünya medyasına düşmesi olabilir mi Papa'lıktan ayrılmasının gerçek nedeni? Papa Benedict XVI önceleri liberal bir din adamı ama 1968'den sonra kökten dinci kesiliyor. Sonuna kadar Katolik kilisesinde cinselliğe uygulanan yasakları savunuyor, papazların evlenmesi için yapılan girişimleri engelliyor ve en vahimi 2001 yılında kaleme aldığı "de delictis gravioribus" başlıklı gizli belgede cinsel taciz suçlamalarına yönelik kanıtların yok edilmesini, bu suçu işlediği adli makamlarca öne sürülen papazların Vatikan'a gönderilip koruma altına alınmasını öneriyor. Aslında Vatikan'ın ağzına almadığı bir gerçek var: İsa'nın 12 havarisinden 11'i evli, çoluk çocuk sahibi! Papalar ve diğer bütün Katolik din adamları da 1039 yılında Papa IX. Leo dönemine kadar evlenebiliyor, çocuk sahibi olabiliyor. Papa IX. Leo, Kardinal'den sıradan bir papaza kadar din adamlarının ölünce mal varlıklarının çocuklarına kalmasından rahatsızlık duyuyor. Bu mallar Vatikan'ın olmalı. Ve önce evlenmeyi sonra da papazların cinsel ilişkide bulunmalarını yasaklıyor! Yani Tanrısal, kutsal, Hz. İsa'nın öğretileriyle bir ilgisi yok cinsel yasakların Katolik Mezhebinde. Parayla ilgisi var parayla; malla mülkle! Aziz Petrus, yani ilk Papa, Hz. İsa'nın en yakını, evlidir, çocukları vardır. Borgia'lara bakın! Lucretia ve Cesare Borgia, Papa Alaxander'ın çocukları değil midir! (Aziz Üstel, Star, 04 Mart 2013)

Daha o yıllarda!

"On beşinci asırda Güney İspanya'ya gönderilen piskopos Egila, evli kadınlarla metres hayatı yaşayan İspanyol rahipleri ihbar etmekteydi." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 183)

"1600'lü yıllarda ise Arnavutluk Ortodoks kilise rahipleri, metres tutmak ve ayyaşlıkla suçlanmışlardı." (Antivari Başpiskoposu Marino Bizzi'nin Türkiye, Antivari, Arnavutluk ve Sırbistan'a, Efendimiz Papa Beşinci Paul Hazretleri'ne yaptığı ziyaretin raporu, Bibliotheca Barberina, Rome. Nr- IXIII. 13)

"Sapıklık, dini merkezlere kadar yayıldı. Papazlar, büyük günahlar ve ciddi suçlarla itham edildiler. Rahip Jarun: 'Papazların ahlakı tamamen bozulmuş, kalplerini ihtiras ve mal sevgisi

bürümüştü. Fransa'nın bütün geliri, papazların masraflarına ve arzularının doyurulmasına yeterli gelmiyordu.” (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 229) "Rahiplerin özel hayatları iğrenç ahlaksızlıklar ile doluydu." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 131)

Kiliselerdeki tecavüz ve eş cinsellik haberlerinden ‘bazıları!’

Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell, “Kilise çok büyük hatalar yaptı” dedi. (Milliyet, 3.3.2016) Bu söylemi yapanın temiz ve iyi niyetli olmasını beklersiniz değil mi?: Avustralya Polisi, Katolik Kilisesi'nin en üst düzey üçüncü ismi olan Vatikan Hazinedarı Avustralyalı Kardinal George Pell'e cinsel taciz suçlamaları yöneltti." (BBC, 29.6.2017) “Avustralya'nın Victoria eyaletinde Yüksek Mahkeme, cinsel tacizden suçlu bulunan Kardinal George Pell'in temyiz başvurusunu reddetti.” (BBC, 21.9.2019) "Çocuklara cinsel taciz suçlamasıyla yargılanan Kardinal George Pell hayatını kaybetti. Geleneksel Katolik değerlerinin güçlü bir destekçisi olarak Kilise içinde adı öne çıkmıştı. Rahiplerin bekar kalması gibi muhafazakar görüşleri savunuyordu. Hazineden sorumlu olan Pell, bir dönem Vatikan'ın 3 numaralı ismi konumundaydı. (Milliyet, 11.1.2023)

Papa: 50 din adamından biri pedofil. Kiliselerin cinsel istismar olaylarıyla anıldığı birçok olayda din adamlarının korunduğu, olayların üstünün örtüldüğü iddia edildi. Ancak bazı olaylarda din adamları kiliseden uzaklaştırıldı. Katolik dünyasının lideri Papa Franciscus da 2014’te verdiği bir röportajda, bazı din adamlarının çocuk istismarına karıştığını kabul etmişti. Papa, İtalyan La Repubblica gazetesine verdiği röportajda, Katolik Kilisesi'ndeki her 50 din adamından birinin pedofil olduğunu söylemişti. Dünya genelinde kiliseye bağlı yaklaşık 414 bin din adamı bulunuyor. Papa’nın sözünü ettiği yüzde 2'lik oran yaklaşık ‘8 bin’ kişiye karşılık geliyor. Katolik rahiplerin yüzde 1 ile yüzde 5'i: Vatikan'ın BM Temsilcisi Başpiskopos Silvano Tomasi de benzer bir oran vererek Katolik Kilisesi'ne bağlı din adamlarının karıştığı cinsel istismar olaylarını doğrulamıştı. Tomasi, 2004 ile 2014 arasında Vatikan'a 3 bin 400 çocuk istismarı vakası rapor edildiğini, bu çerçevede Vatikan'ın 848 papazı görevden aldığını, 2 bin 572 papaza da hayat boyu kefaret cezası verildiğini açıklamıştı. Tomasi, "Son 50 yılda Katolik rahiplerin yüzde 1 ile yüzde 5'inin cinsel istismar vakalarına karıştığını biliyoruz." ifadesini kullanmıştı. Katolik Kilisesi'ne bağlı din adamlarının karıştığı cinsel istismar olaylarını araştıran ABD'nin John Jay Enstitüsünün 1950 ile 2002 arasına yönelik incelemesinden de çarpıcı sonuçlar çıkmıştı. Katolik Kilisesi'ndeki çocuk istismarlarıyla ilgili 2004 yılı raporunda, din adamlarının istismar ettiği çocukların çoğunlukla erkek ve bunların yüzde 85'inin 8 ila 10 yaşında olduğu belirtilmişti. 2004 yılında rahiplerin çocuklara karşı cinsel istismarları hakkında bir rapor yayımlandı. ABD Piskoposlar Konferansının yaptırdığı araştırmada, ABD’de 1950 ile 2002 arasında 10 bin 667 çocuğun 4 bin 392 rahip tarafından cinsel tacize uğradığı açıklandı. Rapora göre, mağdurların büyük çoğunluğu 11-17 yaş aralığındaki erkek çocuklardan oluşuyordu. Almanya’da yüzlerce vakıa: Çok konuşulan olaylardan bazıları da Almanya’da görüldü. Almanya’da 2010’da Katolik Kilisesi'nin tarihi korolarından “Regensburger Domspatzen" ile kilisenin okulunda papaz ve öğretmenlerin 422 çocuğa yıllarca cinsel tacizde bulunduğu, şiddet uyguladığı ortaya çıktı. Dava sürecinde 13 papaz cinsel istismar nedeniyle mahkum edildi. Almanya'nın Haren şehrinde 1996 yılında bir Katolik rahibin 227 cinsel istismar vakası ortaya çıktı. Hapis cezasına çarptırılan rahip şartlı tahliye edildi ve para cezasına mahkum edildi. Krefeld şehrinde 2002’de pedofil ağına mensup bir rahip, 1990’lı yıllarda çocuklara istismarlarda bulunduğunun ortaya çıkması üzerine yargılanarak 4 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Bamberg şehrinde, 2008’de bir Katolik erkek yatılı okulundaki rahibin 1978-1984 yılları arasında çocuklara cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıktı. “Rahibe karşı açılan dava ise zaman aşımı sebebiyle düştü. Kilise, 2012 yılında rahibi emekli yaparak görevinden aldı.” Almanya’da 2010’da açıklanan bir raporda ise 15 papazın en az 100 çocuğa şiddet uyguladığı

ve istismarda bulunduğu belirtildi. Aynı yıl Augsburg bölgesinde 1946-2003 arasında meydana gelen 34 cinsel istismar vakası, Münih ve Freising bölgesinde 159 rahibin 1945 ve 2009 arasındaki 365 cinsel istismarı gün yüzüne çıktı. İrlanda'da üstü örtülmüş: İrlanda'da ise 2009'da yayımlanan bir raporda, 1975-2004 arasında Dublin başpiskoposunun yönetimi altındaki bölgelerde çocuk istismarı vakalarının kilise yetkilileri tarafından gizlendiği ifade edildi. Raporda, yaklaşık 40 yıllık dönemde 100'den fazla papazın çocuklara karşı cinsel istismar ile suçlandığı, binlerce çocuğun "sıklıkla ve ritüel haline gelmiş" şekilde istismara uğradığı kaydedildi. İrlanda Ulusal Çocukları Koruma Kurulunun 2016 raporuna göre, 1975 yılından beri çocuklara karşı cinsel istismarda bulunduğu düşünülen "325 zanlıdan sadece 9'u tutuklandı." Aynı kurulun bir başka araştırmasında, cinsel istismarla suçlanan 101 zanlının 49'unun öldüğü, 34'ünün 'hâlâ papaz olarak görevine devam ettiği' ve sadece 18'inin papazlığı bıraktığı belirtildi. Bu zanlılar toplamda 432 ayrı istismar vakasıyla suçlandı. Belçika'da intiharlar: Belçika'da ise polis, küçük yaştakilere cinsel istismar davası kapsamında Katolik Kilisesi'nin Anvers, Hasselt ve Mechelen kentlerindeki merkezlerini bastı. Ülkede 1960-1980 döneminde 500 civarında çocuğa cinsel istismar iddialarını soruşturan federal savcılık cinsel istismarlarda Katolik Kilisesi'nin oynadığı muhtemel rolü araştırıyordu. Kilise yetkilileri, daha önce ölmüş bazı papazlara ait dosyaları savcılığa teslim ettiklerini açıkladı. Yine Belçika'da 2010 yılında yayımlanan bir araştırmada, Katolik Kilisesi rahiplerinin 1950 ila 1980 yıllarında en az 475 çocuğa cinsel istismarda bulunduğu belirtildi. Kurbanların 10 ila 14 yaş aralığında ve üçte birinin kız olduğu belirtildi. Kurbanlardan 13'ünün intihar ettiği 6'sının ise intihar teşebbüsünde bulunduğu vurgulandı. Bunların dışında Fransa, Çekya, Hollanda gibi birçok Avrupa ülkesinin yanı sıra bazı Afrika ülkelerinde de benzer pek çok vaka basına yansıdı. Bu olayların kimisinde suçlanan din adamları çeşitli hapis cezalarına çarptırılırken 'kimi olayların üstünün örtüldüğü' eleştirileri getirildi. Başpiskopos yargılandı: Vatikan'ın Dominik Cumhuriyeti'ndeki temsilcisi ve diplomatı kabul edilen Başpiskopos Jozef Wesolowski Ağustos 2013'te çocuk istismarı suçundan görevinden alındı. Polonya kökenli başpiskoposun bilgisayarında 100 bin adet çocuk pornosu verisi çıktı. Wesolowski'ye 7 çocuğa da cinsel istismarda bulunduğu suçlaması yöneltildi. Wesolowski, çocuk istismarı suçlamasıyla Vatikan'da mahkeme önüne çıkan ilk ve en üst düzey kilise temsilcisi oldu. Başpiskopos Wesolowski, ev hapsindeyken Vatikan'daki evinde ölü bulundu. Ölümünün doğal yollardan kaynaklandığı açıklandı. BM'nin Vatikan raporu: Birleşmiş Milletler (BM) de Katolik Kilisesi görevlilerinin çocuk istismarları hakkında 2014'ta bir rapor yayımladı. BM Çocuk Hakları Komitesi, çocuk istismarında bulunmakla suçlanan bütün rahiplerin Vatikan tarafından derhal görevden uzaklaştırılması gerektiğini belirtti. Komite, 'Vatikan'ı aldığı sistematik kararlar nedeniyle geçen 10 yılda papazlara, on binlerce çocuğa tecavüz ve tacizde bulunma ortamı sağladığı' suçlamasını getirdi. Vatikan ise 2014 yılının ocak ayında 400 papazın önceki iki yılda çocuklara cinsel istismar suçlaması nedeniyle eski Papa 16. Benediktus tarafından papazlık görevinden çıkarıldığını kabul etti. Ancak kiliseye yönelik eleştirilerde bu sayının çok daha fazla olması gerektiği dile getirildi. (AA, 09 Şubat 2017)

İspanya'da 1940'tan bu yana 200 binden fazla çocuğun Katolik din adamları tarafından cinsel istismara uğradığı ortaya çıktı. (Euro News, 27.10.2023) İsviçre'de Katolik Kilisesine yönelik resmi soruşturmada, 1950'li yıllardan bu yana yaşanan yaklaşık 1000 cinsel taciz vakası tespit edildi. (BBC, 13.9.2023) Dünya son günlerde Katolik Kilisesi hakkındaki haberlerle sarsılmaya devam ediyor. Yayınlanan son raporlar, kiliseye bağlı din adamlarının bilinenden çok daha fazla çocuğa istismarda bulunarak, hayatlarını kararttığını ortaya koyuyor. Almanya'daki Freiburg Başpiskoposluğu, kiliselerdeki cinsel istismarlarla ilgili raporda 250'den fazla rahibin muhtemel failler arasında olduğunu bildirdi. İspanya'da 1945'ten bu yana 706 cinsel istismar. Portekiz'de 4 bin 815 çocuk istismara uğradı. Avustralya'da 4444 çocuk taciz mağduru oldu. Fransa'daki Bağımsız Komisyon, son 70 yılda kiliselerde 330 bin çocuğun cinsel istismar

mağduru olduğunu duyurmuştu. ABD'de de binlerce çocuk istismara uğradı. (TRT Haber, 24.05.2023) Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco, "Vakit, utanma vakti" dedi. Fransa'da kiliselerde 1950'den bu yana 216 bin çocuk cinsel istismara maruz kaldı. Papa, taciz skandalları nedeniyle kiliseyi eleştiren kardinalin istifasını kabul etmedi. Vatikan'dan tarihi cinsel istismar raporu: 'Tacizci kardinal hakkındaki suçlamalar dikkate alınmadı.' Papa, cinsel taciz davalarında 'papalık sırrı' uygulamasını kaldırdı. (BBC, 6 Ekim 2021) Portekiz'deki Katolik Kilisesi'nde gerçekleşen cinsel istismar vakalarını araştıran bağımsız bir komisyon, kuruluşundan bir yıl sonra nihai raporunu kamuoyuyla paylaştı. Rapora göre, 70 yılı aşkın bir sürede en az 5 bin çocuk istismara uğradı. Portekiz medyası, raporun Kilise için olası sonuçlarını irdeliyor. (eurotopics.net, 13.2.2023) Bağımsız bir komisyon tarafından, olası suçları savcılara yönlendirmek üzere 400'den fazla cinsel istismar iddiası kayıt altına alındı. İddialara göre önde gelen Portekizli piskoposlar istismar suçlarından yıllardır haberdardı, ancak şu ana kadar hiçbiri suçlamaları kabul etmedi. Ülke basını öfkeli. (eurotopics.net, 12.10.2022) Münih ve Freising Katolik Başpiskoposluğundaki istismar vakalarıyla ilgili 1.900 sayfalık yeni soruşturma raporunda, emekli Papa 16. Benedikt ağır biçimde suçlanıyor. (eurotopics.net, 21.1.2022) İngiltere'de Katolik Kilisesi, çocuklara yönelik 3 binden fazla taciz şikayetini görmezden geldi. Çocuklara Yönelik Cinsel İstismara İlişkin Bağımsız Soruşturma Komisyonu raporunda, gerçek sayının çok daha fazla olduğu ve muhtemelen asla bilinemeyeceği belirtildi. (BBC, 11.11.2020) Rapor: İngiltere Anglikan Kilisesi çocukları cinsel istismardan koruyamıyor. (Euronews, 6.10.2020) Belçika Kilisesi'nin yıllık raporuna göre, geçen yıl kilise içinde 86 cinsel istismar vakası bildirildi. (BBC, 3.12.2022) İsviçre'de Katolik Kilisesine yönelik resmi soruşturmada, 1950'li yıllardan bu yana yaşanan yaklaşık 1000 cinsel taciz vakası tespit edildi. Vakaların birçoğunda çocukların söz konusu olduğu belirtilirken, soruşturma raporunda kurbanların % 56'sının da erkek olduğu vurgulandı. (BBC, 13 Eylül 2023) Almanya'da Katolik kilisesine bağlı okullardaki cinsel istismar skandalının bir benzerinin de Danimarka'da yaşandığı ortaya çıktı. Danimarka Katolik kilisesi, Almanya'dakine benzer 4 istismar vakasının da Danimarka'da yaşandığını itiraf etti. (Haber Vaktim, 21.3.2010) Yeni Zelanda'da devlete ve kiliseye emanet edilen 200.000 çocuk istismara uğradı. (Euronews, 25/07/202) Yeni Zelanda'da Katolik Kilisesi, yıllar boyunca kilise bünyesinde eğitim alan ve cinsel istismara uğramış binlerce kurbandan resmi olarak özür dilediğini açıkladı. (Euro News, 26.3.2021) Hollanda'da bağımsız bir komisyon, Katolik Kilisesi'ne bağlı kurumlarda on binlerce çocuğun cinsel tacize uğradığını açıkladı. Kiliseye ait okullar, dini eğitim kurumları ve yetimhanelerde 1945'ten itibaren taciz vakalarını araştıran komisyon, bu olayların 2010 yılına dek sürdüğünü bildirdi. (BBC, 16 Aralık 2011) Polonya Katolik Kilisesi, 1958 ile 2020 yılları arasında 300 çocuğun din görevlileri tarafından istismar edildiğini açıklayarak özür diledi. (iskandinavyagundemi.com, 29.6.2021) Papa Franciscus İrlanda seyahati öncesinde Katolik Kilisesi'nde cinsel istismara karşı 'sıfır hoşgörü' gösterilmesini talep etti, bu vakaların aydınlatılması gerektiğini söyledi ve 'Kilise'de anormal otorite anlayışını' şiddetle kınadı. (urotopics.net, 20.8.2018) Papa'dan cinsel taciz skandalları yorumu. Papa Franciscus, Katolik Kilisesini sarsan skandalların inananları öfkelendirdiğini dile getirdi. (AA, 25.09.2018) Katolik Kilisesi'nde bir ilk: Flaman rahipler LGBTI+ çiftleri kutsayacak. (BBC, 21.9.2022) Vatikan'da rahipten "eşcinselim" açıklaması. Katolik âleminin ruhani inanç merkezlerinden Vatikan'da görev yapan Teolog Monsenyör Krzysztof Charamsa, eşcinsel bir rahip olduğunu açıkladı. (NTV, 03.10.2015) Çocuk istismarcısını kiliseye atamış. Eşcinsel rahip ülkesini karıştırdı. Eşcinsel partilerde boy gösteren bir rahip, zihinsel engelli çocukları istismar eden bir okul müdürünü Katolik cemaatini yönetecek bir pozisyona atadı. (Oda TV, 8.9.2024)

ABD'nin California eyaletini sarsan "Sübyancı rahip" skandalının yeni olmadığı ortaya çıktı. Araştırmacı Yazar Aytunç Altındal yeni yazdığı "Papa 16.Benedikt-Avrupa Birliği ve Türkiye" kitabında Vatikan'ın 2002 yılında yaptığı açıklamasında 4450 Katolik papazın cinsel sapıklık olaylarına karıştıklarını itiraf ettiğini yazdı. Vatikan uzmanı olarak bilinen araştırmacı yazar

Aytunç Altındal, Vatikan'ın soğuk duvarlarının ardında yaşanan skandalları ortaya çıkardı. Altındal, papaların ve Katolik papazların yüzyıllardır cinsel sapıklık olaylarına karıştıklarını ancak olayların mağdurlarının kilise ve din korkusu nedeniyle bu cinsel sapıklıklara göz yumduklarını da belirtti. Altındal, yeni seçilen Papa 16.Benedikt'in kardinallik döneminde kendi imzaladığı bir itirafında 1950–2002 yılları arasında 4450 papazın "Delicta Graviora"(Cinsel sapıklık, cinsel taciz) suçunu işlediklerini belirtti. 2001 yılında ise Amerika'da büyük bir skandal patlak vermiş ve en az altı papaz bu suçlamaların sonucunda kilisenin onurunu kurtarmak için intihar etmişler, bazıları da 'beklenmedik şekilde' hayata veda etmişlerdi. Bunun üzerine Ratzinger 18 Mayıs 2001'de Latince bir mektup yollayarak tüm kilise önderlerini uyarmak zorunda kalmış ve 'seküler' mahkemelere intikal eden bu tip suçlarla ilgili açıklamalar yapılmasını yasaklamıştı. Onun bu girişimi tacize uğramış olan çocukların ailelerini savunan avukatlar tarafından davaya müdahale ve bilgi gizlemeye teşvik olarak değerlendirilmişti. ABD'deki skandal taraflar arasında uzlaşma sağlanarak ve 45, 75 milyon dolar tazminat ödenerek hasıraltı edildi. Ancak Katolik kilisesindeki bu pis "düşkünlük" ile ilgili her an her yerde yeni bir skandal patlak verebilir." Kilise kurbanları. Antik çağ ve Orta Çağda Hristiyanlığı yaymak için birçok millet göç etmeye zorlanmış, işkencelere maruz kalmış ve tarihten silinmiştir. Engizisyon: Katolik kilisesi 10 milyon insanı katletmiş ve sayısız kişiye de işkence uygulamıştır. 1209 yılında Beziers'in fethedilmesiyle 22 bin kişi öldürülmüş ve 1244 yılında 215 kişi toplu olarak yakılmıştır. İspanyol Torquemeda 10 bin kişiyi yakarak öldürtmüş ve 100 bin kişiyi de kürek mahkumiyetine çarptırmıştır. Engizisyonun baş figüranlarından Pedro Arbuen'e Papa IV. Pius tarafından "yücelik" unvanı verilmiştir. Haçlı seferlerinde 1096 - 1291 yılları arasında yazar Hans Wollschager'e göre 22 milyon insan hayatını kaybetmiştir. 1099 yılında Kudüs´ün alınmasıyla 70 bin Müslüman ve Yahudi katledilmiştir. Papa III. İnnozenz, 4. haçlı seferini başlatmış, 1202´de Zara'yı ve 1204'de Konstantinopel'i (İstanbul) yağmalatmış ve kendi mezhepleri arasındaki ayrılıkları körüklemiştir. İspanyollar 1391 yılında 50 bin Yahudiyi öldürmüştür ve 1492 yılında ise 50 bin Yahudi'nin zorla dinleri değiştirilmiş geriye kalan 100 bin ile 200 bin arasında Yahudi göçe zorlanmıştır.

Erkek kılığına girip Papa seçilen kadın

9. yüzyılda evlatlık olarak dindar bir ailenin yanına yerleştirilen İngiliz kızın hayatı gezgin bir rahibin kendisine âşık olup kaçırmasıyla değişti. Bir din adamının yanında kadınla dolaşmasının iyi karşılanmayacağı düşüncesiyle sevgilisini erkek kılığına sokan rahip hiçbir sorunla karşılaşmadan onunla birlikte Fransa, Marsilya, Galya'da pek çok manastırı ziyaret ettikten sonra Atina'ya yerleşti. Bilgili bir din adamı olan sevgilisi genç kızın hocasıydı aynı zamanda. 847 senesinde Papa Leon ölünce yerine kilise dışından bir kişi olmasına rağmen ittifakla seçildi ve 8. Jean adıyla göreve başladı. Kaynaklar onun bu görevi iki yılı aşkın bir süre sorunsuz sürdürdüğünde müttefik. Ama kadınlığı baskın gelip kardinallerden bir sevgili edinince durum değişir. Jean bir adım daha ileri gidip hamile kalır ve bol, dökümlü resmi kıyafetlerinin altında karnının büyümesini saklayabileceğini, çocuğu doğurup onu kilise içinde 'terk edilmiş bebek'lerden biri olarak büyütülebileceğini düşünüyor. Fakat evdeki hesap çarşıya uymaz. 855 senesinde Domitien Tiyatrosu önünde katıldığı bir dini tören sırasında doğum sancıları başlayınca her şey tersine döner. Kardinaller Papa 8. Jean'ın kadın olduğunu öğrenmekten dolayı donmuş kalmışlardır. Kimi tarihi kaynaklar Jean'ın idam edildiğini, kimi ise çılgına dönen halk tarafından taşlanarak öldürüldüğünü yazar. Ama 8. Jean'ın kiliseye adını hiçbir zaman unutturmayacak bir anı bıraktığına şüphe yok. Bu, 'Sedia Stercoraria' diye anılan ve papa olacak kişilerin erkek olup olmadıklarının elle yoklanarak kontrolüne olanak veren iskemledir! (Radikal:26 Kasım 2006)

Amerika'daki yerli ırklar yok ettiler, katliamlar yapıp, altın ve topraklarını sömürdüler! Afrika'daki kara derili ırkı köleleştirip, toprakları işgal ettiler. Madenleri sömürdüler ve hâlâ da bu durum aynen devam etmektedir! Çin/Hindistan işgal edilip toplu katliamlarla 200 yıl sömürüldü! Hristiyan olmayan beyaz ırkı da ihmal etmedirler. Haçlı seferlerinden, I. Ve II. Dünya savaşlarına ülkeler işgal edildi, sömürü, katliama uğratıldı! Tüm bunlar olurken tanrı ile devamlı görüşen papalık makamını işgal eden insanlar ne tepki verdiler? Bırakın engel olmayı, eleştirmeyi, 'destek olmayanı' var mı idi?

İfşa olunca Kilise açıklama yapmak zorunda kalır ve 800.000 cana karşılık 'özür ve esef' diler. "Tanrı'ya bağlılık yeminlerini bozan kilise üyelerini esefle karşılıyoruz. Her ne kadar Kilise kimseyi kötülük yapmak için yollamadıysa da, özellik biz Katolik din adamları Tutsi'lere yönelik 1994 Soykırımı'ndaki rolü olan bazı kilise üyeleri, rahipler ve kendini Tanrı'ya ve genel anlamda Hristiyanlara adayan insanlar için tekrar özür diliyoruz." Ruanda Hükümeti cevap verir: "Öncelikle, piskoposların bazı isimsiz şahıslar adına özür dilemekle Katolik Kilisesi'ni Soykırımla ilgili suçlardan bir bütün olarak aklama girişiminde oldukları görülmektedir. İkinci olarak, bazı rahiplerin, kendilerini bu pişmanlık ifadesinin dışında tutmak için, piskoposlarca yayınlanan bu mesajı planlananın aksine cemaatlerine okumayı reddettiğini görmek üzüntü vermiştir. Son olarak, işlenen suçların boyutu göz önünde bulundurulduğunda Vatikan'ın, daha önce daha düşük çaptaki olaylarda yaptığı gibi, özür dilemesi için yeterli sebep bulunmaktadır." (5 Aralık 2016)

"Papa da, kilise de, Katoliklik de post-modern nihilizm, alkolizm ve eşcinsellik içinde kayıplara karışarak buharlaşıyor. Katı günahkârlıktan çıkıyor, ancak katı hazcı bir yola koyuluyorlar. Artık gay Papa bile yakında görebiliriz." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 11.11.2020)

Hz. İsa'yı bu kiliseden kurtaralım! O ne tanrı ne de eşcinsel idi!

"Müslümanların inancına göre İsa Aleyhisselam bir Resul idi. Hristiyan yazarlar, Müslümanların Hz. İsa'yı tanımadıklarını ileri sürüyorlar. Müslümanlar elbette İsa aleyhisselamı Hristiyanlarca verilen bir sıfatta tanıyamazlar." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 76,77) "Bir Hristiyan İslam'ı kabul etmiş ve yeni dindaşlarını güya memnun etmek gibi bir cahiliye düşüncesi ile İsa aleyhisselama sövüp lanet etmiş. Bunun üzerine Müslümanlar onu kadının/hâkimin huzuruna götürmüşler ve idamına hükmetmesini istemişlerdi." (E. Bosworth-Smith, Muhammed and Muhammedanism, s. 269)

Noel öncesi bir Hristiyan klasiği Hz. İsa'yı sorgulamak. Bu sefer bambaşka. Yeni Zelanda'da bir rahip Hz. İsa'nın cinsel kimliğini sorguluyor. Auckland kentindeki St. Matthew Anglikan Kilisesi'nin hazırladığı afişte Hz. İsa, başının üzerinde gökkuşağından hale bulunan bir çocuk olarak resmediliyor. Afişte; ''Noel'deyiz, Hz. İsa'nın cinsel kimliğini açıklama vakti geldi'' yazıyor. (İnternet Haber, 18.12.2012) Hz. İsa'yı eşcinsel olarak betimleyen fotoğraflar kilisede sergileniyor. İsveçli sanatçı Elisabeth Ohlson Wallins'in Hz.İsa'yı eşcinsel olarak gösteren fotoğrafları Dünya'da ilk kez bir kilisenin duvarlarında sergileniyor. (Hürriyet, 21.5.2016) Şok iddia: Hz. İsa eşcinsel miydi? Harvard mezunu, ilahiyatçı Dr. Reverend Bob Shore-Goss, Vine dergisine verdiği röportajda ortaya şaşırtıcı bir iddia attı. Hz. Isa'nın eşcinsel, hatta transeksüel ya da interseks olabileceğini iddia eden ilahiyatçı, "Hz. İsa ile yatağa girmek isterdim" dedi. (7.7.2015) Hz. İsa'yı eşcinsel yaptı. Avusturyalı ressam Alfred Hrdlicka Hz. İsa'yı eşcinsel, havarilerini de birbirlerini okşarken gösteren bir sergi açtı. Başpiskopos Christoph Schoenborn resimler arasından sadece İsa'nın havarilerini homoseksüel ilişki içinde gösteren "Leonardo'nun Son Akşam Yemeği" adlı tablonun kaldırılmasını emretti. (Hürriyet, 10 Nisan 2008) Netflix'te yayınlanan Hz. İsa'nın eşcinsel olarak tasvir edilen filmin, yayından kaldırılmasıyla ilgili mahkemenin verdiği kararı Brezilya Yüksek Mahkemesi bozdu. (A Haber, 10.01.2020) 1967

yılında Cambridge Katedrali papazı C. H. Montefiore ise Hz. İsa'nın bir homoseksüel olduğunu ima etti. (Times, 28.7.1967) Mısır'daki El-Ezher Kurumu, Fransa'nın 2024 Paris Olimpiyat Oyunları'nın açılış kutlamalarında, Hazreti İsa'yı konu alan "Son Akşam Yemeği" tablosunun canlandırılmasında LGBT temalarının kullanılmasını kınadı. (AA, 28.7.2024) Dünya Müslüman Âlimler Birliğinden Fransa'daki LGBT temalı Hazreti İsa canlandırmasına tepki. (Kıbrıs Gen. TV, 29.7.2024) Luther, Hz. İsa'nın üç kez zina ettiğini yazarken (Arnold Lunn, The Revolt Against Reason, s. 233; Lyndal Roper, Martin Luther: Renegade and Prophet, s. 295; John Henderson, Abuse: Finding Hope in Christ, s. 43)

Ve sonunda bunlar da oldu: Ateist papazlar!

"Ölümden sonraki hayat hakkındaki inançlarının ne olduğu sorusuna, İrlandalı rahip,' ölmüş olan bir insanın aynı bir hayvan gibi ölü olduğuna inandığını' belirtmiş ve 'İşte bu kadar' demiştir." (Conor Crusio O'Brien, The Observer, london, 22.2.1981)

Humboldt Üniversitesi dinler sosyolojisi kürsüsü başkanı Jöns'ün, kilise görevlileri arasında yaptığı araştırma sonucu: 'Papazların yüzde 20'si ateist.' (Yörünge Haber 10-16 Ağustos 1997, Sayı: 339, s. 24)

Tanrıtanımaz papaz kiliseden atılmadı. Hollanda'nın sahil kasabası Zierikzee'deki Protestan Kilisesi'nin papazı Klaas Hendrikse, Tanrı'nın olmadığını vaaz edince, ülkede tartışma başlattı. Papaz, cemaatin tepkisine rağmen kiliseden aforoz edilmedi. "Olmayan bir Tanrı'ya İnanmak" adlı kitabın da yazarı olan Hendrikse, pazar ayinlerinde Tanrı'nın olmadığını vaaz etti. Hendirkse, aforoz edilmemesine şaşırdığını belirterek, "Buna rağmen kalmama izin veriliyorsa, kilisenin temelleri işe yaramıyor demektir" diye konuştu. (Milliyet, 10.02.2010) 26 Haziran 2018 ölen ve Var Olmayan Bir Tanrıya İnanmak: Ateist Bir Papazın Manifestosu. Tanrı yoktur ve İsa onun oğludur isimli kitapların yazarı Hendirkse Hollanda'da yalnız değildir! Hollanda'da altı din adamından biri agnostik veya ateisttir. (en.wikipedia.org/wiki/Klaas_Hendrikse; bbc.com/news/world-europe-14417362) Kilise, Tanrı'ya inanan rahip arıyor! Danimarka, Viborg kentinde bir kilisenin gazetelere verdiği iş ilanını konuşuyor. Peter Grosböl adlı bir rahip, Dünyayı yaratan ve idare eden bir Tanrı'ya inanmadığını söylemişti. İlanla rahip arama Danimarka'da normal bir prosedür. Ancak işe alınacak yeni rahipte inanç şartı aranması ülke tarihinde bir ilk. (Risale Haber, 29 Ocak 2013) Bir yıl boyunca ateist olmayı deneyen papaz şaşırttı. Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nde papaz ve Azusa Pasifik Üniversitesi'nde profesör olan Ryan Bell, yaklaşık bir yıl önce 'ateist olmayı deneyeceğini' açıklamıştı. Ryan Bell tam 12 ay boyunca 'Tanrı yokmuş gibi' yaşadıktan sonra, kendince yaptığı çıkarımı halkla da paylaştı; "Bence Tanrı yok." Öte yandan Bell, ateist inancının kesinlikle doğru olduğunu da savunmuyor. Bell de pek çok ateist gibi Tanrı'nın varlığına dair kanıtlara açık olduğunu, sadece bu kanıtları henüz bulamadığını iddia ediyor. (Posta, 29 Aralık 2014)

Hem sübyancı hem satanist rahip. İtalya'nın Cenova kenti yakınındaki Santo Spirito Ponente Kilisesi Rahibi Riccardo Seppia, pedofili ve uyuşturucudan tutuklandı. Rahibin satanist olduğu da iddia ediliyor. (Hürriyet, 20 Mayıs 2011)

Hem sapık hem kumarbaz. Almanya Köln başpiskoposluğunun bir rahibin 1.15 milyon euro kumar borcunu ödediği ortaya çıktı. Para, kilise üyeleri tarafından cinsel istismar mağdurlarına ödeme yapmak için kullanılan özel bir fondan kullanıldı. Başpiskoposluk şunu ileri sürdü: "Bugün böyle bir vakanın artık yaşanmayacağını varsayıyoruz çünkü vakadan ders aldık ve insan kaynakları departmanı ile din adamları arasındaki temas artık daha yoğun ve daha iyi organize olmuş durumda." (Bild, 14 Nisan 2022)

Meleklerle konuşan 'Raikal' Baptist Transgender vaizle tanışın. Allyson Dylan Robinson, Baptist kilisesinde rahip olarak atanan ilk açık transseksüeldir. Uzun kızıl saçları ve kalın çerçeveli gözlükleriyle, Baylor Üniversitesi George W. Truett İlahiyat Semineri'ne ilk geldiğinde Baptistler İttifakı'na "beyaz, heteroseksüel, alt/üst orta sınıf, Avrupa kökenli bir adam" olduğunu söylemiştir. (charismanews, 19 Nisan 2016)

Protestantanlıktan Ortodoksluğa geçmiş olan bir adamın anıları!

"Biz kendimize Protestan falan demiyorduk. Sadece "imanlı" diyorduk. Pastörlerin konuşmalarına göre, Müslümanlar, ateistler ve 'Hristiyanlığın özünü bozmuş olan diğer mezhepler imansızlardı.' Kimdi bu diğer mezhepler? Ortodoks ve Katolikler idi. Daha ilk iman ettiğimizde bize anlatılan şey, Ortodoks ve Katoliklerin İslamcılardan farkı olmadığı, onların Meryem'e taptıkları ve dolayısıyla putperestleştikleri, Martin Luther'in bir kahraman gibi çıkarak tüm bozukluğu yerle bir ettiği ve "gerçek imanlıların" tekrar böyle ortaya çıktığı idi. Gerçek imanlılar, Protestanlardı. Bir gün Pentecostal olduğunu henüz bilmediğim (çünkü o zamanlar Protestanlık içinde ayrımlar olduğunu bilmiyordum) şifa almak için yere düşüp kalktıklarına şahit olduğum bir cemaat ile karşılaştım. Gittiğim kilisedeki pastörüm ise bu cemaat hakkında "Onlar tam imanlı değil. Onlara dikkat et" diye beni uyarmıştı. O zaman anladım ki imanlılar arasında da "gerçek imanlılar" ve "dikkat edilmesi gereken imanlılar" vardı. Yani az çok fark ettiğim kadarıyla "Hristiyan dünyasında gerçek imanlı olmak için Protestan olmak gerekiyordu, ancak Protestanlığın da doğru kolunda kalmak gerekiyordu." Peki, ben gerçek imanlı mıydım? Pastörüme göre evet. Oysa diğer Pentecost kilisesine gittiğimde bu sefer oradaki pastörün kendi cemaatinin gerçek imanlı olduğunu söylemesi ilginçti. Sonra bulunduğum şehirden ayrılıp İstanbul'a geldim ve bir süre bu tarz insanların olduğu bir kiliseye katılmaya başladım. Araştırdım ve çok geçmeden anladım. Buradaki tarz aslında "prosperity" gospel idi. Yani Bolluk Kilisesi. Üçüncü bir Protestan grup ile bu şekilde tanışmış oldum. Kilise arayışım devam etti. Çok geçmeden hoşuma giden bir pastörle tanıştım. Hoşuma giden diyorum çünkü artık anlamıştım ki "İstanbul'da çok kilise vardı ve hepsi farklıydı." Yeni bulduğum işte böyle bir kilise, oldukça kuralcıydı ve yapıları farklıydı. Öğretişe çok önem veriyorlardı ve "Eski ahitten çok bahsediyorlardı." Kelamı daha iyi öğrenmek adına bu "Kore kilisesine" birkaç sene devam ettim. Ancak bir gün bir konuşmamız sırasında bana pastörün çocuğunun 8 günlükken vaftiz olduğunu söylediler. Şaşırmıştım. O zamanki araştırmalarımda kelamda böyle bir şey olmadığını düşünüyordum. O kiliseyle bu konuda tartıştık ve o kilisenin bir Presbiteryen Kilisesi olduğunu tespit etmiş oldum. Oradan da ayrıldım. Böylece İsa ile olan yaşantımda dördüncü mezhebi de görmüş oldum. "Her kilise öğretiş olarak farklıydı" ve bu konuları araştırmak ve doğru kiliseye ait olmak da vakit alıyordu ve bu konuda kurallar da mevcut değildi. Yani kendi el yordamımla "iman arayışıma" devam ediyordum. Kendime öyle bir kilise aradım ki, aşırı uçlarda olmayan, nazik, tutarlı bir kilise olsun, fanatik olmasın. Sapık öğretiş barındırmasın. En önemlisi de Kutsal Kitap konusunda saygılı olsun. Ancak gözlemlediğim çoğu Protestan kiliselerinde pastörlerin bazı tavırları beni rahatsız ediyordu. Neydi bu rahat tavırlar? Kilisedeki vurdumduymazlıktı mesela. "Rab burada, aramızda kardeşler. Haydi, dua edelim" derken bile kişilerin ellerinin cebinde olmasıydı. Dua ederken bile ayak ayaküstüne atan kişileri görüyordum. Düşünemiyordum, eğer o odaya günümüzün devlet başkanı dahi gelse, hatta şehrin valisi o anda odadan içeri girse, kişiler ellerini cebine sokamazlardı ve ayak ayaküstüne atamazlardı, ancak "Rab burada, aramızda!" derken Protestanlar oldukça korkusuzdular. Bir başka gözüme çarpan sorun da ilahiler idi. Protestanlıktaki ilahilerin fazlalığı (yani her önüne gelenin ilahi yazması), bestelerin basitliği ve sözlerdeki gramer ve teoloji hataları da gözüme çokça ilişmişti. Görüşüme göre Rab ile ilgili yapılan şeyler korku ile yapılmalıydı. Korkarak Rabbe yaklaşılmıyor ise bu durum er ayda geç laçkalığa ve

sistemsizliğe dönüşüyordu. Protestanlıktaki bu rahat ve sistemsiz tavırlar çok geçmeden beni büyük ölçüde rahatsız eder olmuştu. O dönemde "Amerika'ya gittim. Yani tüm Protestanlığın merkezine." Hristiyanlığın bollukla ve bereketle yaşandığını düşündüğüm, güzel insanların kurmuş olduğu temiz kalpli, "Mesih severlerin ülkesine." Oysa orada işin renginin çok daha farklı olduğunu çok geçmeden anladım. Assemblies of God, Southern Baptist, Non-denominational, Charismatic, Messianic Jewish gibi isimlerle var olan ve bunu da açıkça belirten kiliseleri gözlemledim ve Pazar servislerinde bulundum. "Hepsindeki pastörlerin birbirleri hakkında farklı şeyler söylediklerini, hatta birbirlerini suçlarcasına konuştuklarını" bizzat gördüm. "Amerika'da mezhep farkı inanılmaz yoğun ve kalınca belirgindi." Türkiye'de bulamadığım o birliği Amerika'da bulacağımı sanarken tam tersi bir durum ile karşılaşmıştım. Türkiye'deki gibi daha saf ve yeni imanlılar neredeyse yok gibiydi. "Amerika tecrübesi mezhepler konusunda bir nevi gözümü açmıştı. Türkiye'deki gibi gizlice yapılmıyordu iş." Resmen ve açıkça insanlar "mezheplerini söylüyorlar ve birbirlerini kalın çizgiler çekerek birbirinden ayırıyorlardı." Amerika'da sadece mezhepçilikle degil, aynı zamanda Protestanlığın sığ ve maddi yüzeyiyle de karşılaşmıştım ve artık Protestanlığa şüphe ile bakar olmuştum. Türkiye'deki imanlıları da artık mezhep süzgecinden görür olmuştum. Özellikle bazı arkadaşlarımın Kalvinciliğe geçmesi iyice beni bu ayrışmalardan tiksindirir hale getirmişti. "300'e yakın ve birbirinden çok farklı Protestan mezhebi" vardı, fakat gerçek mezhep hangisiydi? Ev kilisesi yaptığımız dönemde de şunu görmüş oldum. Protestan'san, özgürsündür. İstediğin kiliseyi kurarsın. İstersen kapatırsın. Her konuda bir özgürlük vardı. Yani "o kadar özgürdü ve rahattı ki, hiç kimseye güvenim kalmamıştı" artık. Birlik yoktu kimsede. "Madem geleneğin ve Katolikliğin sapıklıklarını atıp temizlenmişlerdi, neydi onları bu kadar ayıran fikir ayrılıklarının çokluğu?" Yine bir gün birisi, 'Protestanlık fikirsel zenginliktir. Rab zenginliğe önem verir. Ne kadar çok mezhebimiz var. Ne kadar renkliyiz. Rab bunu seviyor' demişti. Hangisi gerçek olandı? Bilemiyordum ve kafam her daim karışıktı. İçten içe de bir tatminsizlik baş göstermişti bende. Çevreme bunu aktardığımda "Kiliseni değiştirmeyi bırak. Değişen sen olmalısın. Her kilisede hata vardır. Ama insanlara bakma. Kendine ve Rabbe bak. Kendinden sorumlusun." yanıtını alıyordum. Ancak yine de bunu söyleyen kişilerin bile hayatında yolunda gitmeyen çok şeyler vardı ve bu gördüğüm sistemsizlikleri ve düzensizlikleri insanların yüzüne vurmak da fayda vermiyordu. İtiraf etmeliyim ki, 6 senede gitmiş olduğum kiliselerin hepsinde hata gördüm. "Kimi pastör karısını dövüyordu. Kimisi eşcinsel idi. Kimisi aldatıyordu. Kimi para sevdalısıydı." Tüm bunları sorguladığımda bana tekrar ve tekrar şu cevap veriliyordu: "Doğru kilise veya mükemmel kilise zaten yok ki? Bulunduğun kiliseyi geliştir. İlahi yaz. Beste yap. Vaaz et. Kendini geliştir. Böylece kilise de gelişir." İşin ilginci, "Protestan imanlıların pek çoğu, inançlarındaki sistemsizliğin farkındaydı." Hemen hemen hepsi kiliselerden ve gidişattan şikâyet ediyordu. Kimi pastörden, kimi parasal düzenden, kimi kültürü anlamayan yabancı imanlılardan. Ve en ilginci de şuydu. Hiçbiri açık açık "Ben Protestan'ım ve bundan gurur duyuyorum" demiyordu. "Protestan değilim" diyorlardı çoğu kez. Hep bir şeyleri saklama ve açık oynamama seziyordum. "Çoğu pastör olma sevdasında, vaaz verme peşinde, kiliseyi kurtarma ve Türkiye'deki Müslümanları iman ettirme peşindeydi." Bir Protestan için 'tapınma=Vaaz ve Gitarla ilahi söylemektir.' Protestanların "Tapınma" dedikleri gitar, davul ve klavye ile yapılmak istenen şey ise, Tanrı hakkında güzel ve etkileyici bir bilgi/duygu verebilmektir. "Özellikle Amerikan kiliselerinde bu olay yoğun olup, kiliselerin pek çoğu konser sahnesini andırır." İlahiler çoğunlukla moderndir ve dünyada alışık olduğumuz 'pop/rock melodilerine yakın' bestelerdir. "Protestanlıktaki pek çok mezhep ise, daha çok Tanrı'ya uymak için değil, insanın mutluluğu için kendi geleneklerini yazar." Örnek verecek olursak; Kişi üzülmesin ve kilise dağılmasın diye eşcinselliğe göz yumulabilir, eşcinsel kişi kilisede pastör atanabilir, hatta daha ileri gidilip ameliyatla kadın olmuş pastörün pastörlüğüne devam etmesi hoş karşılanır. İnsanların kusurlarına ve günahlarına müsamaha gösterilip susulursa, sevginin

korunacağı, negatifliğin olmayacağı ve bu şekilde kilisenin sayısının artacağı varsayılır. Bunun sonucunda olan şey, sallantılı ve dağılmaya yüz tutan otoritesiz kiliselerdir. Avrupa'da bu yüzden Protestanlığın büyük çoğunluğu hemen hemen yok olmuştur. Eski tarz gelenekleri olan Protestan kiliseler (Anglican, Alman Evangelic, Luteryen vs) son derece kötü durumdadır. Diğer canlı kiliselerde ise imanlılar, kiliselere güvenmemekte, topluluklar genelde devamlı kilise değiştiren kişilerden oluşmakta ve kendilerine uygun cemaatler yaratmaktadırlar. Çoğu Protestan bugün ya kızıp kilise değiştirmiş, ya da yeni akımlar ışığında kilise değiştirmek ve yenilemek istemektedir. Kanımca, Protestanlığın içine Amerikan kafa yapısı oldukça girmiştir. O da şöyledir: Kişinin iman ettiği gün tamamen mucize bir şekilde değişmiş olduğuna inanmak ve "basitçe iman edip kurtulmak." Yani bir hokus pokus imanı! Bu hokus pokusu da başkalarını cezbederce anlatarak, sanki Hristiyanlığı bir yeni yıl hediyesiymiş gibi süsleyerek pazarlamak. "Protestan inancında pastörler tek kişilik silahşör gibi kahramanlığa soyunurlar. Kurtarabildikleri koyunları kurtarmak isterler. Başka Protestan kiliseleri ile ortaklaşmaya girmekten çok, sahip oldukları ufak cemaati korumaya çalışırlar." Protestan kiliseler, merkezi otoritenin bulunmayışından ötürü kiliselerinde sağlamlığı ve devamlılığı arttırmak adına "kişi sayısına odaklanırlar ve kişilerin kilise hakkında kötü düşünmemesi ve sayının azalmaması için stratejiler geliştirirler." Gereğinde kilise içi kanunlar (ki kanun da yoktur aslında. Sadece kişisel prensipler vardır) kişi sayısını korumak için yenilenir, değiştirilir. Pastörünüzün bireysel ve ufak yanlışlarına da mahkumsunuzdur. "Her Protestan pastör kendi kilisesinin otantik ve gerçek Hristiyanlığın tek kilisesi olduğunu düşünür ve diğer kiliselerdeki uygulamalardan daha ilerde, daha geliştirici bir işlere imza attığına inanır." Artık insan sayısı arttıkça, insanlar kendi özgür cemaatlerini diğerlerinden nasıl ayırabilirim ve geliştirebilirim yarışmasına soyunmuşlardır. Dolayısıyla "sayı artınca muhasebe departmanı daha çok çalışır." Protestanlık ise kendi kendisini doktor ilan eden diplomasız mahalle şifacılarına benzer. Her ev kilisesinin pastörü kendini doktor sanar ve kendi aralarında "biz daha iyi bir doktoruz çünkü ayetleri daha iyi yorumladık. Yani ilacın prospektüsünü daha iyi anladık" derler. Hali hazırda disiplinli yaşam süren, namaz kılan İslami kesim ise, henüz Protestan müjdeciler tarafından etkilenmeyi başaramamışlardır Çünkü "misyonerlik tamamen Amerikanvari bir özgürlük ve sekülerleşme öğretisi haline gelmiş olup" kendi içinde mütevazi ve kuralcı yaşayan bu Müslüman kesimi etkilemek bu öğretilerle mümkün olmamıştır. Dolayısıyla "Protestan müjdeciler, daha çok dinsiz kesime, Kürtlere, seküler veya sosyalist kesime hitap eder hale gelmiştir." Her Protestan mezhebin uygulaması farklıdır. Presbiteryenler yeni bir uygulamayı kabullenirlerken, bunun 5 sene sonra gelenek haline dönüşeceğini bilmez. Karizmatik olsun, Baptist olsun, Brethren olsun ve diğerleri olsun, hepsi zamanla kendi kilise geleneğini oluşturmaktadır."

Peki, daha sonra bu arkadaş ne yaptı? Daha kötü bir tercih ile yağmurdan kaçarken doluya tutuldu; Ortodoks oldu ve sonra da, 'sadece Katolik ve Protestanlar bölündü, Ortodokslar bölünmedi' izlemini verip bu defa diğer iki mezhebe karşı delillerini sıralamaya devam etti. Çelişkilerle dolu bu ortodoksluk savunmasına bakalım: "300 senesinde 'dönemin Kralı '-Konstantin Rabbe iman etmiştir.' İman etmesinin ardından "o zamanki pagan gelenek ve göreneklerine uyumlanmış günlük yaşam, zaman içerisinde Hristiyan adetlerine çevrilerek halkın da bu süreçte yavaş yavaş Hristiyanlığa iman etmesi sağlanmıştır." Bu noktada halkın tam olarak Rabbi anlayıp da iman edip etmediği konusuna girmeyeceğim. Ama 300 senesinde 'Konstantin'in gerçekten Rabbe iman ettiğini ve halkın da bu güzel inanca sahip olabilmesi için uğraş verdiğini biliyoruz.' Yani "Protestan arkadaşların söylediği gibi Konstantin, Hristiyanlığı bozmaya çalışmamış, aksine Hristiyan dininin daha çok yayılması için elindeki imkanları kullanarak kiliseler açılmasına izin vermiştir." Konstantin bilinçli olarak bir "din yaratalım" ve Hristiyanlığı bozalım yarışına girmemiştir. Yaptığı şey, Hristiyanlığın tek görüşte birleşmesi idi. "Hatta Hristiyanlıktaki bütünlüğü korumak için" Hristiyan Ana Kilisesinden kopmak

isteyen bazı akımlar karşısında (Arius vs.) bu akıma sahip dini önderleri İstanbul'a çağırtmış, Konsil toplatarak farklılaşmaya başlayan teolojik konularda "kiliseler arasında bütünlüğü sağlamak için bu Konsilleri yönetmiştir." Burada "amaç farklılıkları önleyerek bütünlüğü korumaktı." 10. yüzyıldan itibaren "kiliseye bulaşan Batıcılık geleneği (Katolizm, zihinsellik ve sonrasında gelişen Reformist devrim/Protestanlık), köhnemiş bulduğu eski gelenekleri elinin tersiyle itmiş, Hristiyanlığa ait tüm 'görsel ve işitsel sanatlara' darbe koymuş, atalarımızdan kalan tüm mirası baltalamaya çalışmıştır." Ortodokslara göre, kilise otoriter, değişmez, Ortodoks Kilisenin her durumda aynı kalacağına inanılır. Değişme niyeti de yoktur, çünkü dünyevi değişimlere inanmaz kilise. Bazı zaman ise sorularıma yanıt alamadım. Ama en azından şunu diyebiliyordu Peder: "Onun yanıtını ben de bilmiyorum. Rab büyüktür. Şu anda bilemiyoruz. Ancak belki sonra ölünce Rab açıklayacaktır." Eski imanlılar günümüze kadar bu inancı korumuşlardır. Nasıl korumuşlardır? Görünmeyen ve asla kurşungeçirmez bir cam sayesinde. İşte bunun adı 'gelenektir.' Çoğu Protestan arkadaş diyor ki "Ortodoksların o şaşaalı kıyafetlerine, altın rengi ikonlara veya gösterişe ne gerek var? Sade olmak ve sadece Tanrıyı anlamak yetmiyor mu?" O zaman şunu soralım: "Şeytanın stratejileri sade mi yoksa komplike midir?" Ortodokslar da "biliyor ki, uzun cüppe tarzı kıyafetler gerçekten normal hayata göre abartıdır ve gereksizdir. Fakat kilise içindeki hayat, normal hayat mıdır? Asla değildir." Ortodokslar "Tanrı'yı gözleri ile (kıyafetler, ikonlar vs.), kulakları ile (değişmeyen ilahiler ve vaazlar), burunları ile (tütsüler), elleri ile (ekmeği tutarak, cisimlere dokunarak, bedenleri ile eğilerek) yaşamak isterler." Rabden gelecek ekmeği ve kanı isterler, çünkü dünya bozuktur ama kilisede verilen kan ve şarap bozuk değildir. "Trafikte aracınızı kullanırken yol kenarında gördüğünüz trafik levhalarına benzer ikonlar." Ortodoks Kilisesi'ne "gösterişli" diyen kişilere bir soru sormak istiyorum. Sizce gösteriş şu şekilde dua edip vaaz veren bir kilisede çok daha mevcut değil mi? "Ya Rab müjdecilik yapıyoruz. Ya Rab bize para gönder. Ya Rab bize yeni kilise kurdur, yeni topluluk sağla. Araba ver, vesait ver. Daha çok para ver, vesaire." Görüyorsunuz bu tip kiliselerde günahtan, düşmüşlükten, benlikten bahsedilmez, zira tüm kötülüklerden muaf olduğuna inanılır. "Yeri geldiğinde vaaza gelmiş olabilecek Müslümanlara iyi imaj çizmek ve sayıyı artırmak adına özgürlüğe dair her türlü şey anlatılır. Ortodoksluk size Protestanlıkta olduğu gibi bol keseden özgürlük vaat etmez." Katılımcılık, itaat etmek, kurallara uymak gerekir. Çünkü "bu kurallar binlerce senede oluşmuş köklü geleneklerle sabitlenmiştir." Kişi "kiliseye güvenmelidir." 2000 yıllık değişmez gelenekler uygulanır. Verilen hapı yüzde yüz alman gerekir. "Boyun eğmelisin." Boyun eğmeyen herkes (peder dahi olsa) kiliseden atılır. Protestanlığı karşılaştırmış olduğunuz "kadim kiliselerde -Ortodoksluk- ise kişinin karizmasından çok itaatkâr olması ve 'yukarıdan gelen karara saygı duyan' güvenilir bir birey olma şartı ön plandadır." Protestanlar, Katoliklerden kopup "Ortodokslara danışmak" yerine 'biz kendimiz kendi yorumumuzu yaparak İncil'deki eski kiliseyi tekrar yaratacağız,' demişler." Aynen eskiden Katoliklerin yaptığı gibi yeni bir akım yaratmışlar ve tüm kadim gelenekleri toptan reddedip kendi bölünmüş ve özgür yollarını hazırlamışlardır. Kilise değişmemiştir. Protestanlar kabul etmese de kilise, hep kuralları ve gelenekleri olan bir yerdi ve hâlâ öyledir. Ortodokslardaki geleneklerden biri de spiritüel/ruhani baba uygulamasıdır. 'Bu kişiye itaat şarttır.' Kilisede büyüğe karşı (peder/piskopos/patrik/kilisedeki ihtiyarlar) büyük saygı vardır. İhtiyarlar el üstünde tutulur. Ortodoks peder ayin sırasında ne yaptığını bilir. Prospektüsü değiştirmez, yorumlamaz ve insanların düşüncelerinden korkmaz. "Kanın ve ekmeğin şifa aracı olduğuna yüzde yüz emindir." Ortodoks peder Rable ilgili konuşurken ve ayini yönetirken sadıktır. Korkar ve titrer. 'O an Tanrı oradadır.' Vaaz sırasında ve ayinde 'Rabbin orada olduğundan' emindir. "Rabbin bedenini ve kanını (ekmek-şarap) ellerinde taşırken onların kutsiyetine" tam saygı duyar. "Amerika'da Protestanlık tam anlamıyla siyasallaşmıştır" ve orada da pek çok kilisenin sona yaklaştığını, dağıldığını görüyoruz. Worship müzikleri pop listelerine girmiş, kiliseler konser salonu atmosferine getirilmiştir. Ama bunlar da değişiyor ve sona gidiyor. Yani tarih sahnesinde Protestanlığın varlığı en fazla 300-

400 sene olmuştur ve Hristiyanlık içinde modernleşmeye, sekülerleşmeye izin verildiği sürece de tamamen yok olacaktır.”

Hristiyanlığı, ülkesinin geleceği için istediği şartlarda değiştiren Roma kralı Konstantin’i kutsallaştırması ve tırnak içinde verdiğimiz sözlerindeki aşırılık ve çelişkileri dışında, bu arkadaşımıza Ortodoksların da siyasallaştığı ve bölündüğünü hatırlatıp konumuzu burada noktalayalım.

Ortodoks kiliseleri: **Birlik içindeki Ortodoks Kiliseleri**: İstanbul Ekümenik Patrikhanesi,Finlandiya Ortodoks Kilisesi,Özerk Estonya Apostolik Ortodoks Kilisesi,Özerk Girit Kilisesi,Özerk Athos Dağı Manastır Topluluğu,Batnaz Piskoposluğu,Thyateira ve Büyük Britanya Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,İtalya ve Malta Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,Amerika Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,Avustralya Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,Kore Metropolitliği,Filipinler Piskoposluğu,Batı Avrupa'daki Rus Ortodoks Eksarhlığı,İskenderiye Rum Ortodoks Patrikhanesi,Antakya Rum Ortodoks Patrikhanesi,Kuzey Amerika Antakya Ortodoks Hristiyan Başpiskoposluğu,Kudüs Rum Ortodoks Patrikhanesi,Özerk Sina Kilisesi,Rus Ortodoks Kilisesi,Japon Ortodoks Kilisesi,Çin Ortodoks Kilisesi,Letonya Ortodoks Kilisesi,Estonya Ortodoks Kilisesi (Moskova Patrikliği),Rusya Dışındaki Rus Ortodoks Kilisesi,Sırp Ortodoks Kilisesi,Ohri Ortodoks Başpiskoposluğu,Rumen Ortodoks KilisesiBesarabya Metropolitliği,Bulgar Ortodoks Kilisesi,Gürcü Ortodoks Kilisesi,Kıbrıs Ortodoks Kilisesi,Yunan Ortodoks Kilisesi,Polonya Ortodoks Kilisesi,Arnavut Ortodoks Kilisesi,Ukrayna Ortodoks Kilisesi,Amerika Ortodoks Kilisesi,Çek ve Slovak Ortodoks Kilisesi,Estonya Apostolik Ortodoks Kilisesi. **Birlik tarafından tanınmayan Ortodoks Kiliseleri**:Yunanistan Orijinal Ortodoks Hristiyanlar Kilisesi,Yunanistan Ortodoks Kilisesi (Kutsal Sinod Direnişi),Eski Takvim Rumen Ortodoks Kilisesi,Eski Takvim Bulgar Ortodoks Kilisesi,Amerika'da Rus Ortodoks Kilisesi,Rus Ortodoks Eski-Rite Kilisesi,Lipova Ortodoks Eski-Rite Kilisesi,Pomoren Eski Ortodoks Kilisesi,Abhazya Ortodoks Kilisesi,Özerk İskenderiye Doğu Pan Ortodoks Kilisesi,Belarus Otosefal Ortodoks Kilisesi,Bulgar Alternatif Sinod,Kuzey Amerika'daki Kutsal Ortodoks Kilisesi,Makedon Ortodoks Kilisesi,Karadağ Ortodoks Kilisesi,İtalya'daki Ortodoks Kilisesi,Rus Gerçek Ortodoks Kilisesi,Türk Ortodoks Patrikhanesi,Ukrayna Ortodoks Kilisesi (Kiev Patrikhanesi),Ukrayna Otosefal Ortodoks Kilisesi,Kutsal Ukrayna Otosefal Ortodoks Kilisesi. **Oryantal Ortodoks Kiliseler**: Ermeni Apostolik Kilisesi,Kutsal Eçmiadzin Ana Makamı,Kilikya Kutsal Makamı,İstanbul Ermeni Patrikhanesi,Kudüs Ermeni Patrikhanesi,İskenderiye Kıpti Ortodoks Kilisesi,İngiliz Ortodoks Kilisesi,Fransız Kıpti Ortodoks Kilisesi,Tevhidi Kilisesi,Eritre Ortodoks Tevhîdî Kilisesi,Etiyopya Ortodoks Tevhîdî Kilisesi,Malankara Ortodoks Süryani Kilisesi,Brahmavar (Goa) Ortodoks Kilisesi,Süryani Ortodoks Kilisesi,Malankara Yakubi Süryani Ortodoks Kilisesi. (tr.wikipedia.org/wiki/Do%C4%9Fu_Ortodoks_Kilisesi; tr.wikipedia.org/wiki/Oryantal_Ortodoksluk)

Özetle Hristiyanlık

Tarsus'ta doğan Saint Paul yani Pavlus, “kendi İsa'sının” peygamberidir. Pavlus, ilk günahı icat ederek faturayı Hz. Adem'e keser. Hiçbir İncil yazarı Hz. İsa peygamberin havarisi değildir. Hz. İsa'nın şeriatındaki sünnet olma emri, domuz yeme ve şarap içme yasağı, paganların hoşuna gitmeyeceği gerekçesiyle Pavlus tarafından çıkartılmıştır. Pavlus, nasıl Hristiyan olduğunu anlatırken aslında şeytan ile karşılaşmasını açıkça beyan etmektedir: "Şam'a doğru yola çıktım, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı, 'Ben Nasıralı İsa'yım', dedi! Papa 16'ncı Benedikt, Merkel ile 2006'da 'AB'ye giriş kartı Hristiyanlıktan geçer.' demiştir. Forbes dergisine göre Vatikan dünyanın en gizli ve karanlık bankasıdır. Vatikan kürtaja karşıdır fakat kürtaj malzemesi üreten tüm büyük kuruluşların hepsinin de hissedarıdır. 2015 yılında bizzat Papa Francis tarafından göreve getirilen Vatikan hazine bakanı George Pell, iki çocuğa tacizde bulunmaktan suçlu bulunduğunda 77 yaşındaki idi. Avustralya eski kardinali Theodor Mcbahseder ise tacizden dolayı görevden azledildiğinde 88 yaşında idi. Akla şu soru gelmektedir. Bu yaşa kadar beklenilmesi gerekiyor muydu? "Vatikan hücresinde" isimli kitapta, 'Vatikan, dünyanın en büyük eşcinsel topluluğu' olarak ilan edilir. Papa Francesco, 6 Şubat 2019 tarihinde, 'papazların seks kölesine çevirdiği rahibelerden' bahseder. Taciz kurbanlarını savunan platform Rete L'abuso, piskoposların tacizleri inceleme toplantısının 'bir zaman kaybı olduğunu' söylemektedir. Papa Francis'i yalancılıkla suçlayan bu platform, Papa'nın, 'tacize sıfır tolerans' ifadesinin aslında, 'Kiliseye sıfır güvene' dönüştüğünü ilan eder. Vatikan Dün de böyleydi. 432 yılında göreve gelen ilk papalardan III. Sixtus, bir rahibeyi ayartmadan suçlu bulununca mahkemede itiraf gibi bir savunma yapar: "Aranızda suçsuz olan kim varsa, ilk taşı o fırlatsın." Papa 3. Sergius ise 904 yılında önceki papayı öldürmekle kalmamış çocuk yaşta fahişelik yapan Marozia'dan olan gayrimeşru oğlunu da kendinden sonraki Papa olmasını sağlamıştır. 955 yılında Papa olan 12. John, kilise tarihine iki kız kardeşiyle yatan Papa olarak geçmiştir. 1032 yılında göreve gelen 9. Benedickise genç erkeklere düşkünlüğü ile bilinirdi. 1294 yılının papası 8. Boniface, hem anne hem de bu kadının küçük kızını birlikte nikahlanmıştı. 1342 yılında göreve gelen 6. Clement, sayısız metrese sahipti ve bel soğukluğu ile meşhurdu. 6. Sixtus, biri kız kardeşinden olmak üzere altı gayrimeşru çocuğa sahipti. 1492 yılında papalık makamına gelen Rodrigo Borgia, şehri adeta

fahişeler başkenti haline getirmişti. Kilise kurbanlardan Fiona Barnett, 'Vatikan olarak bilinen taciz amaçlı çocuk kaçırma teşkilatının, üst rütbeli üyelerini de koruma altına aldığını' söylemektedir. İngiliz Kraliyet Komisyonu pedofili iddialarını soruşturma için Avustralya'ya gelince, Komisyon başkanı yargıç Coate, 'Biz buraya geçmiş kurbanların şikayetleri dinlemeye gelmedik, şu an bilgi toplama aşamasındayız, ne yapacağımıza henüz karar vermedik.' demişti. Barnett, 'bu komisyon da diğerleri gibi olayın üstünü örtmek için buradadır.' açıklamasını yapar. (Gerçek Hayat, 11 Mart 2019) Science dergisinin bir haberine göre Vatikan, Arizona Üniversitesi ile işbirliği içinde devasa bir teleskop inşa eder. Teleskopun ismi ise, Lucifer'dir, Yani; şeytan! Vatikan Avrupa'nın en güçlü emlak mafyasıdır, yüzyıllar boyu cennetten arsa satma işini son yüzyılda gerçek manada şekillendirmiştir. Tom Horn ve Chris Putman, Exo-Vaticana isimli bir kitap yazmışlardır. Bu kitaba göre Vatikan, tüm dünyayı uzaydan gelecek olan bir Mesih yani bir uzaylı kurtarıcı için hazırlamaktadır. Hristiyanlıkta asıl sorgulanması gereken evlenme yasağıdır. Sadece rahiplerin değil rahibeler arasında da gizli ilişkilerden söz edilmektedir. Asıl olan, kadın ve erkeğin meşru şekilde evlenmeleri ve hayatlarını devam etmeleridir. Konsillerin, kutsal ruhun tecelli ettiği yer olduğuna inanılır. Konsil kararları öyle çıkar. Papa, İsa'nın biricik halefi olan Petros'un halefidir. Papa, 'dini anlamda hata yapmaz' sıfatına sahiptir. Vatikan Bankası, dünyanın en büyük bankadır. Uyuşturucu trafiği yoluyla kara para aklama işleri yapar. Papalık içerisinde güç dengeleri vardır. Hâlâ Hristiyan dünyası, Türklerin İstanbul'u fethini unutmamıştır. Avrupa, Katolik kökenli bir politika izleyerek paylaşım savaşında yer almak istediği için hedeftir. Avrupa'nın birleşmiş bir askeri ve ekonomik güç olarak karşısına çıkmasını istemeyen Amerika ile dinleri ortadan kaldırmak isteyen 'felsefe' sahibi küreselci şeytanların bu konuda menfaatleri örtüşmektedir. Müslüman toplumların sömürüye olan başkaldırıları, Müslümanların diğer inançlara karşı yaptığı bir din savaşıymış gibi dünyaya sunulmaktadır. Henri Pirenne, 'Orta Çağ Avrupa'sının ekonomik ve sosyal tarihi' adlı eserinde, (sayfa, 138-142) özetle şöyle demektedir: Orta Çağın kaçınılmaz faizcisi kilise idi. Kilisenin, Shell, General Motors, B. Steel, General Electric gibi şirketlerin hisselerine sahip olduğu biliniyor. 1483'te Katolik İspanya kralı, 15 yıl içinde dinini değiştirmeyi red eden 2000 sanığı diri diri yakmıştır. (J. Attali, Yahudiler, Dünya ve Para, s. 200) Fransız sosyolog yazar Frederic Martel, 4 yıllık araştırması sonucu bir kitap yazar. Kardinal, piskopos, monsenyör, Vatikan Büyükelçileri dâhil, 1500'e yakın üst düzey kişiyle görüşür. Kitabının son cümlesi şöyledir: 'Dünyanın tek gay Devleti Vatikan'dır. Papa'nın etrafındaki üst düzey din adamlarının yüzde sekseni eşcinseldir. Vatikan dünyadaki en büyük eşcinsel topluluktur.' Cinsel istismar mağdurlarından başlarından geçenleri anne babalarına, doktorlarına, yan taraftaki kilisenin papazını anlatmamış var mıdır? (Gerçek Hayat, 11-17 Mart 2019, Sayı: 959, s. 8-46) Martel'e göre "Katolik kilisesindeki gizli homoseksüellik Vatikan'a has değildir. Martel Meksikalı bir gazeteci ile yaptığı şu konuşmayı naklediyor. "Eğer asgari bir rakam vermemi istiyorsanız Meksika'daki papazların yüzde ellisi gey'dir, diyeceğim. Daha gerçekçi bir tahmin istiyorsanız yüzde 75 demeliyim." (Diyalog Gazetesi, 03 Temmuz 2021)

Hristiyanlığın İslam'a bakışı

İslam, Hristiyanlığı kaynağından olduğu kadar, Asya ve Afrika'dan da koparmıştır. İslam'ın hâkim olduğu yerlerde büyük ölçüde "teori kadar pratikte de savaşmaksızın birlikte yaşamak" mümkün olmuştur. Fakat fikir planında yenilince, Hristiyanlık savaşa başvurmuştur ve bu sayede ayakta kalmaya çalışmaktadır. Müslümanlar Hristiyanlara geniş hürriyet tanımışlardır. Müslümanlar hakikatin kendilerinde olduğundan emindirler. Emevi ve Abbasiler Hristiyanlara çeşitli memuriyet hatta bakanlık görevleri vermiştir. Hatta bu hürriyet, onları İslam hakkında polemik eserler yazmalarına izin verecek boyuttadır. Jean Damascene, Timothee, Th. Ebu Kurra, Yahya b. Adi gibi yazarlar İslam aleyhine eserler yazabilmişlerdir. Günümüzde Batı dünyasında yaşayan Müslüman azınlıklar, zımmilerin (İslam topraklarında yaşayan gayri

müslimlerin) statüsüne razıdırlar ama henüz bu seviyeye ulaşamamışlardır. Hz. İsa İslam'a göre en büyük peygamberlerdendir. Onu inkâr eden İslam'a göre kafir olur. İslam, Hristiyanların şirkten uzak bir inanca kavuşmalarını ister. Kur'an, Hristiyanlara 1400 sene önce açık ve samimi bir çağrıda bulunmuştur. "İçlerinden zulmedenleri bir yana, ehli kitapla ancak en güzel yoldan mücadele edin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim Tanrımız da sizin Tanrınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuzdur." (Ankebut, 46) "De ki: Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah'a ibadet edelim. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâh edinmesin. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahit olun, biz Müslümanlarız." (Ali imran, 64) "Bütün dinler içinde Hristiyanlığın hazreti İsa hakkında babasız doğmuş olması akidesini kabul eden yegâne din İslamiyet'tir." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 7) Bir çok Hristiyan gibi Nicetas da Byzance de İslamiyet'i putperestlikle karşılaştırmıştır. (Y. Moubarac, La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, I/5) 'La chanson de Roland', 'Roman de Mahon' gibi eserlerde Müslümanların Jüpiter, şeytan ve Apollon ile beraber bir de Mahon adlı puta taptığı iddia edilir. 'Les chanson da Geste', Müslümanların Muhammed'in putuna taptığını ileri sürer. Papa XI. Pie, Müslümanlarla müşrikler arasında bir fark görmez. Muhammed'in tanrı değil bir peygamber olduğunu ancak '12. yüzyılda' Guillaume de Malmesbury yazabilmiştir! 13. yüzyılda ise Alexandre du Pont, Hristiyanlığı bozmak için Musa'nınkine benzer bir dinle İslam'ın geldiğini ileri sürmüştür. İslam çok 'kocalı' bir aile anlayışını kabul eden bir dindir onlara göre. Başka bir iddia da, Muhammed Romalı bir kardinaldir, papalığa seçilemeyince Romen kilisesinden öç almak için yeni bir mezhep kurmuş ve sonunda sarhoş olarak domuzların arasında ölmüştür. Onlara göre Kur'an, Muhammed iyi bir Hristiyan olmadığından, üç Yahudi'nin tesiri ile yazılmıştır. Ricoldo de Montecroce, Müslümanları sevimli bir tarzda tasvir eder ama sonra, 'nasıl oluyorsa bu çiçekler, böyle bir çöplükte açabiliyor? Kur'an'ınki gibi zalim ve insafsız bir şeriat nasıl oluyor da böylesine faziletli müminler yetiştirebiliyor?' diye devam eder. R. Simon, 'l'Histoire Xritique des Nations du Levant' adlı eserinde İslamiyet'te bir takım iyi şeylerin bulunduğunu ama bunları 'Yahudi ve Hristiyanlıktan alındığını' söyler. İslam'a karşı olumsuz tavrın sebebini Hristiyan din adamı Youakim Moubarac şöyle açıklar: "Akla gelen ilk sebep, İslam'ın cazibesi olmalıdır. Bu güçlü cazibe yüzündendir ki, din adamları İslam'a saldırmakta ve onu yanlış bir biçimde tanıtmaktadır." (La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, II/ 14) Luther, Türkleri deccalin bedeni, Muhammed'i şeytanın elçisi ilan etmiştir. Pierre Viret, Müslümanları papa ile birlikte, Hristiyanlıktan dönenler şeklinde tasvir eder. Kendini Katolik veya Protestan saymayan ve Kabalizme yakın olan Guillaume Postel ise, 'Muhammed'in Hristiyanlığı değiştirme konusunda yaptıklarını, Protestanların yaptıklarına göre daha insaflı' bulur. Düşmanlık, Rönesans başladıktan sonra da devam eder! Pascal iftiraları tekrar eder, Moliere, Türkleri merhametsiz ve katı gösterir ve Voltaire de onun yolundan yürür. E. Renan, İslam'ın bilimi ve felsefeyi her zaman baskı altında tuttuğunu ileri sürer. Charles Forster ise, 'Le Mahomerisme devoile' adlı eserinde 'Muhammed geldiğinde Hristiyanlar putları tazim ederdi ve bu nedenle bozulmuştu. Muhammed putları kırmakla Hristiyanlığı bozulmaktan kurtardı.' demektedir. J. Henry Newman, İslam'ın Allah'ın diniyle şeytanın dini arasında olduğunu söylerken (Mahomet et les origines de Islamisme, s. 14) Youakim Moubarac, 'Kur'an'ı Muhammed'in yazdığını' söylemektedir (La pensee Chretienne et LIslam, II/ 294) ki, İslamiyet hakkında oryantalistlerce yazılan eserlerin hemen hepsinde bu fikir hâkimdir. M.A.M. Goichon, İslam'ın Hristiyanlıktan çıkmış bir bidat olduğunu ileri sürer. (Etudes, Nisan 1948, s. 38-51) M. D. Masson, Le Coran adlı eserinde 'Allah' lafzı yerine 'Dieu' kelimesini kullanınca büyük tepki çeker. Çünkü Allah -haşa- Müslüman putperestlerin tanrısının adıdır ama Dieu 'kendi hak tanrılarının' adıdır. Oliver Lacombe ise Müslümanlarda gördüğü dini bağlılıktan hareketle, Hristiyanların daha iyi Hristiyan olması için çaba sarfeder. (O. Lacombe, Existence de Ihomme, s. 130)

L. Marracci ‘Prodromus’ adlı Kur’an karşıtı kitabındaki şu itirafta bulunmaktadır: 'Eğer Muhammed'in hayatını, bizim Avrupalı yazarların dediklerine göre yazsaydım, Müslümanlar nezdinde gülünç duruma düşerdim. Kaldı ki bu yazarlar anlattıkları şahıs olan Muhammed konusunda da ‘ittifak halinde aynı şeyleri söylememektedirler.’ O derece ki, bunların aynı şahıstan bahsettiklerini anlamak son derece zordur.’

Reddiye

Rahip Prevost bir vasiyetname yazmış ve Voltaire'ye göndermiştir. "Kilisede 20 yıl milleti aldattım, din namına söylediğim şeylere kendim de inanmazdım. Hepsi yalan ve hepsi hurafedir. Halkın bilgisizliği, çevrenin taassubu buna engel oldu. Bu dünyadan gidiyorum. Benim vasiyetimi okuyunuz, gerçeği anlayınız." (Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 28) Hristiyanların iddialarına göre, Hz. Peygamber Hristiyan rahipten öğrenerek Kur'an-ı Kerim'i yazmıştır. Bu doğru değildir. Zira Kur'an-ı Kerim, İncil'in iddialarının tamamen zıttını söylemiştir. İslamiyet'te karısını boşayan zina etmiş olmaz, başka bir dul kadın almakla da zina etmiş olmadığı gibi, kocasından boşanan ve başka birisiyle evlenen kadın dahi zina etmiş sayılmaz. İslamiyet, çalışın fakir kalmayın der. Misyoner Katolikler, Protestanlardan daha fazla çalışıyorlar. (Not: Bu eser 1972 yılında yazılmıştır. Şimdi ise, Protestanlar misyonerlikte daha aktifdirler!) Hz. İsa bir Yahudi'den başka bir şey değildi. (Mehmet Ali Derman, 30-s. 33) Resulullah'a eziyet ve sıkıntı çoğaldı, sokaklarda sövüp taşa tutmaya başladılar. Bazıları diyor ki, Hz. Muhammed cihangirlik için, dünya menfaatleri için peygamberliğini iddia etti. İslamiyet'e davetten önce herkes ona saygı gösterirdi. Bu sebepten sosyal statüsü büyük idi. Hz Hatice'nin servetiyle ticarete başlamış ve bununla da büyük bir servet elde etmişti. Ömrünün sonuna kadar bu servetle rahat geçinebilirdi. Kendisini bütün bu eziyetlere sokmaya da lüzum yoktu. Peygamberliğini ilan ettiği zaman birçok düşmanlar ortaya çıktı. Akrabalarından birçok düşmanlar edindi. Eğer onun daveti Allah'ın emriyle olmasaydı, bir insan olarak bütün bu eziyetlere ve zahmetlere katlanamazdı. Amcaları ve yakınları, "sen bizim milletimizin arasına ayrılık soktun, cemiyetimizi birbirine düşürdün, bu işten maksadı nedir? Maksadın mal toplamaksa, eğer yönetime geçmek istiyorsan... hepsini verelim" tekliflerine cevabı, "Ben menfaat için sizleri davet etmiyorum." olmuştu. (Mehmet Ali Derman, s. 37-39)

Thomas Carlyle: "Muhammed'e yalancılık affetmek doğru değildir. O'nun aleyhinde yazılan sözlerden ben kendi hesabıma utanıyorum. Onun fazileti doğruluğundan ileri geliyor.” (Mehmet Ali Derman, s. 41) Moir diyor ki: "İslam Peygamberi saraya müptela idi." Dr. Sprenger diyor ki: "Hayır isteryayi adaliye müptela idi. Hastalık icabı nöbeti vahiy zannediyordu." Doktor o dur ki, hastasını görmeli, muayene etmeli ve bir hastaya bu teşhisi koymalı. (Mehmet Ali Derman, s. 46-47) O zaman doktor var mıydı? Evet vardı. Medine'de Haris İbni Kelde adıyla Cundi Shapur okulundan mezun olan bir doktor çalışıyordu. Hz. Muhammed'i de hemen her gün görüyordu. Haris İbni Kalbi, Hz. Peygamberin hasta olduğuna dair veya isteryai adaliye müptela olduğuna dair bir rapor, bir yazı yazmamış olduğuna göre Dr. Duzi ile Dr. Sprenger'in iddiaları sırf isnat ve iftiradan ibaret kalmaktadır. Cahiliyette Arapların yaşayışlarının barbarlardan hiçbir farkı yoktu. Çirkinlikleri düzeltmek için zorluklara katlanıp göğüs geren bir kimse, asla hasta olamaz. Yalnız yüce bir kuvvet tarafından muhafaza edilmeseydi, insan kuvvet ve kudreti asla onun çektiği zorlukları çekmeye ve sabretmeye yetmezdi. 12 ciltlik bir İslam Tarihi yazmış bulunan Leona Kaytano, kitabının 2. cildinin 281. sayfasında diyor ki: "Sprenger ve Duzi, Kur'an-ı Kerim'e iftira ediyorlar ve yalancı oluyorlar. Bütün bu söylediklerini incelemesiz/araştırmadan kabul etmişlerdir. İslamiyet'i iyice tanıyamamışlardır." Ernest Renan diyor ki, "İspanya'daki İslamların ilmi incelemeleri olmasaydı, Avrupa ilerleyemezdi." (Mehmet Ali Derman, s. 56) Diyorlar ki, ‘İslamiyet ilerleme ve yükselmeye engeldir.’ Çin müşrik Budist olduğu halde Hz. Peygamber, ilmi öğrenmek için oraya bile gitmeyi tavsiye

buyuruyor. (Mehmet Ali Derman, s. 48-60) Doktor Gustav Lebon, 'İslam medeniyeti' kitabının 459. sayfasında, "Kur'an-ı Kerim manevi gücü morali İncil'inkinden kat kat üstündür." demektedir. (Mehmet Ali Derman, s. 63)

Muhammed'in 25 yaşından 50 yaşına kadar bir tek zevce ile yaşadı. (Mehmet Ali Derman, s. 74) Mocheim diyor ki, "Avrupa'da ortaya çıkan hikmet, fizik heyet, felsefe, matematiğin İslam okullarından alındığı, özellikle Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin üstadı oldukları kesindir." Endülüs medreselerinin kitapları Avrupalılara açılmamış olsaydı, İslam irfanı pek zayıf bir şekilde hissedilecek, Rönesans ve reformda olmayacaktı. Bütün Arabistan kendisine itaat ettiği halde, evinin bütün işlerini bizzat kendisi görürdü. Elbisesinin söküklerini bile kendi dikerdi. Yemeğini hizmetçi ile birlikte yerdi. Muhammed'in kurduğu birlik Bizans imparatorluğunu hezimete uğrattı. İran saraylarını yok etti. Zerdüştlüğü tarumar etti. Kur'an-ı Kerim, Arap lisanı için bir delildir. Kur'an-ı Kerim siyasi bir sistemdir, devletin her kanunu ona dayanır. Müslümanlıkta papazlık yoktur. Kur'an'ın tek hedefi, Musevilerle Hristiyanların bozdukları kutsal levhaları düzeltmektir. (Mehmet Ali Derman, s. 78-81)

Hz. Muhammed, yeni bir din getirmediği, tersine İbrahim ve İsmail'e vahiy olunan dini 'ihya'ya geldiğini söyler. (Mehmet Ali Derman, s. 87) Detay için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir', 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' ve 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazılara bakılabilir.

Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık

İncil: Vaiz 9:7, "Neşeyle şarabını iç" diye talimat verir. Mezmurlar 104:14-15, "Yüreklerini sevindiren şarabı" Tanrı'nın verdiğini bildirir. Timeteos'a Mektuplar, 5, 23: "Biraz da şarap iç." Kur'an: "İçki pisliktir." (Maide, 90) "Hiç şüphesiz şeytan içki ve kumar yoluyla sizin aranıza ancak düşmanlık ve kin bırakmak, sizi Allah'ı zikretmekten ve namaz kılmaktan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçtiniz, değil mi?" (Maide, 91)

Hristiyanlıkta, Yahudilikte de haram olan (Tevrat, Levililer, Bab, 10, A. 8, 9-11) şarap hükmünün Hz. İsa tarafından kaldırdığına ve şarabın Hristiyanlıkta helal olduğuna inanılır. (gotquestions.org/Turkce/alkollu-Hristiyan.html) "Onlar yemek yerlerken, İsa ekmek aldı, şükran duası edip parçaladı ve takipçilerine verdi ve dedi ki: Alın, yiyin, bu benim bedenimdir. Ve bir kâse şarap alıp şükretti ve onlara vererek dedi ki, bundan içiniz. Çünkü bu benim kanım, günahların bağışlanması için birçokları uğrunda dökülen sözün kanıdır." (Matta, 26/26-29, Yuhanna, A:30)

Konuya bir de Hristiyan sitelerden bilgilerle devam edelim:

"Kutsal Kitap bir Hristiyan'ın bira, şarap ya da içinde alkol olan herhangi bir içecek içmesini yasaklamaz. Hatta bazı Kutsal Kitap ayetleri alkolden olumlu sözlerle bahseder. Amos 9:14 insanın kendi bağının şarabını içmesini bir bereket olarak ele alır. Yeşaya 55:1, "Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın" diye teşvik eder. İsa, suyu şaraba çevirmiştir. Hatta İsa'nın zaman zaman şarap içtiği de anlaşılmaktadır." (Yuhanna 2:1-11; Matta 26:29) Peki neden şarap içilirmiş? Aynı siteden devam edelim: "Yeni Antlaşma olan İncil zamanlarında 'su çok temiz değildi.' Modern sağlık koruma yöntemleri olmadan su, bakteriler, virüsler ve her türlü atık maddeyle doluydu. Bunun üzerine insanlar, daha güvenli olduğu için genelde şarap (ya da üzüm suyu) içiyordu. 1 Timoteos 5:23'de Pavlus, Timoteos'a (büyük bir olasılıkla mide sorunlarına neden olan) su içmeyi bırakıp şarap içmesi talimatını vermişti. Alkol kendi başına günahla lekelenmiş bir şey değildir. Bir Hristiyan'ın kesinlikle uzak durması gereken şey, sarhoşluk ve alkole bağımlılıktır." (Efesliler 5:18; 1 Korintliler 6:12) "Tanrı'nın Hıristiyanlara alkol konusunda buyurduğu şey sarhoşluktan kaçınmalarıdır." (divinerevelations.info/dbs/turkish/books/010_gotquestions/025_gunahhakkindakisorular/alkollu-hristiyan.html) Bu nasıl bir mantıktır ki alkole başlayanların zamanla bağımlı olduğu bilinen bir gerçek iken, içmesi helal hatta dince (Hristiyanlıkça) teşvik edilirken sonuçları ise sakınılacak şey olarak tarif edilebilmektedir?! "Alkol, az miktarlarda içildiğinde ne zararlı ne de bağımlılık yaratıcıdır. Hatta bazı doktorlar sağlığa, özellikle de kalbe olan yararından ötürü küçük miktarlarda kırmızı şarap içmeyi tavsiye ederler. Az miktarda alkol içmek Hristiyan özgürlüğüyle ilgili bir konudur." Zaten işin tutarının olmadığını bu Hristiyan site de kabul ettiğinden son cümleleri şöyle tamamlar: "Ancak, Kutsal Kitap'ın alkol ve etkileri konusundaki uyarılarından, aşırı miktarda alkol almanın kolay bir ayartılma olmasından ve başkalarını gücendirme ya da tökezletme olasılığından ötürü, genelde bir Hristiyan'ın alkol içmekten 'tamamen uzak durması' en iyisidir." (www.gotquestions.org/Turkce/alkollu-Hristiyan.html; www.gotquestions.org/sin-alcohol.html)

"Tanrı'ya doğru cesaretle yaklaşmamızın tek yolu İsa Mesih'in çarmıhtaki fedakârlığıdır. O'nun bedeni ve kanı aracılığıyla temiz bir şekilde Tanrı'ya ulaşabiliriz. Chora (Kariye) Kilisesi'nin girişinde bizi karşılayan evrenin efendisi İsa Mesih'in bedeni ve kanı aracılığıyla en kutsal alana (Naos), Yaşam alanına girebiliyoruz. Tanrı'nın ve bizim kim olduğumuzu daha derinden anlıyoruz. Tanrı'nın halkıyla barışması için, İsa Mesih aracılığıyla çarmıhtaki işlerine ortak oluruz. Ekmek ve şarap ayini de böyle bir amaca hizmet eder." (kutsalkitap.org/ekmek-ve-sarap)

“Birçok Hıristiyanın çocukluğunda duyduğunun aksine, alkol içmek günah değildir. Kutsal Kitap hiçbir yerde ‘ılımlı miktarlarda’ alkol tüketmeyi kınamaz veya yasaklamaz. ‘Tanrı alkolü yarattı’ ve ‘İncil birçok yerde’ bunu Tanrı'nın verdiği ‘bir armağan ve lütuf’ olarak tanımlıyor.” (knowingjesusministries.co, İncil Alkol İçmek Hakkında Ne Diyor?)

“İncil, içki içmenin basitçe izin verildiğini kabul etmekten daha ileri gider. Kutsal Yazılar boyunca, bira ve şarap üretimi ve tüketimi sıklıkla Tanrı'nın antlaşma vaatleriyle bağlantılıdır. Eski antlaşmaya göre şarap bir nimettir. (Tesniye 7:13; 11:14) ve şarabın yokluğu bir lanettir. (28:39, 51) İsrail geleceğe baktığında, Tanrı onlara dağların tepelerinden akan şarapla (Amos 9:14; Yoel 3:18) ve taze şarapla dolu fıçılarla (Yoel 2:19, 24) dolup taşacağına söz verir.

Alkolü kötüye kullanmak Mesih'in kanıyla alay eder ve Tanrı'nın kutsallığıyla alay eder. Ancak, çarmıha gerilmiş ve dirilmiş Kralı tefekkür eden ve gelecekteki ihtişamımızı öngören şarap ve biranın ölçülü, kasıtlı, kutlama amaçlı ve düşünceli bir şekilde içilmesi, Mesih'in Calvary'deki damarlarından akan lütfa dayanır.” (theologyintheraw.com/should-christians-drink-alcohol)

1989 tarihinde ABD'de basılan, "Doğu-batı diyalogları" adlı eser üzerinde görüşlerini açıklayan Protestan papaz Alvin V. Hart, "Hz. İsa'nın tanrı olduğunu inancının sonradan uydurulmuş, basit bir kilise doktrini" olduğunu söyler. Hart ayrıca, "şarap kelimesinin orijinal manasının üzüm suyu" anlamına geldiğini, İsa'nın kanının şarap olduğu iddiasının aslının olmadığını ifade eder. (Ramazan Tunalı, Yahudilik- Hristiyanlık ve İslam'da içki, Yüksek lisans tezi)

İsa, son yemekle birlikte bir daha içki içmeyeceğini söylemektedir. (Luka 22:18) "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.", (Ayrıca bakınız: Markos, 14/25, Matta, 26/26-29, Yuhanna, 6/13-17, Korintoslulara 1. mektup 11/23) Ama takipçisi olduğunu iddia edenler hararetle içkiyi savunmaktadır:

Hristiyanforum.com adlı sitede, ‘Alkol günah mıdır?’ adlı soruya ‘gabriel33’ adlı kullanıcı şöyle cevap vermektedir: “Az miktarda içilen şarabın insan sağlığına faydalı olduğu bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçektir. Pozitif bilim bu konuda incili haklı çıkarmaktadır. Pozitif bilim İslam’ın içki konusunda yanıldığını Hristiyanlığın doğru olduğunu gösterir.”

İşin diğer bir ilginç boyutu, evharistiya (ekmek şarap ayini) esnasında kullanılan ekmek ve şaraba sembolik anlam yüklenmemekte, “bizzat İsa'nın et ve kanı” olarak, Prence Reele (şaraplı ekmekte İsa'nın maddi varlığı) kabul edilmekte ve onları yiyenin tanrının varlığına katıldıkları kabul edilmektedir. Gerçek Hristiyan her yediği ekmek ve her içtiği şarap ile daha da İsa ile bütünleşir ve O'nun koruması altına girer. (Ali Erbaş, Hristiyanlıkta ibadet, s.172-173)

"Cannibalisme/yamyamlık, Hristiyan Katolik öğretisi ile de ilişkilendirilmiştir. Katoliklikteki Eucharistie'nin (yani Hazreti İsa'nın eti ve kanını temsil etmek üzere ekmek ve şarap kullanılarak yapılan kutsal ayinin) bir tür sembolik insan yiyicilik sayılıp sayılmayacağı bizzat Katolikler tarafından çok tartışılmıştır." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 82)

Halen Avrupa, alkolizmle nasıl başa çıkacağını bilemiyor. İngiliz tarihçi Arnold Toynbee'ye bakarsanız bu gidişle başa çıkması mümkün de değil. Çünkü Hristiyan kültüründe şarap kutsal sayılıyor. Hz. İsa'nın kanı niyetine içiliyor. O niyetin içeriğini sorgulamak bize düşmez, öyle kabul ediyorsa öyle olsun. Ancak bu kabulün doğurduğu sonuç önemli: Şarap demek ki, dini bir ritüel hükmünde. Böyle olunca frene basma imkanı elden kaçıyor. Toynbee'nin dediği şu: Alkolle ancak İslam dini başa çıkar! (Rasim Özdenören, Yenişafak, 7.5.2013)

Şarap, alkol ve sağlık

Alkol uyuşturucudan tehlikeli. İngiltere'de yapılan ve sonuçları The Lancet dergisinde yayınlanan bir araştırmada, sağlığa zararlı maddelerin tehlikesi, topluma verdikleri gerçek zarara göre yeniden derecelendirildi. Araştırmada alkol ve tütün topluma en çok zararlı 10 madde arasında yer aldı. Sıralamada alkol en zararlı 5. madde belirlenirken, tütün 9. oldu. Hint keneviri 11. sırada, Ekstasi ise listenin sonlarında yer aldı. (Milliyet, 23 Mart 2007; 01.11.2010) Dünya kamuoyunda şarabın sağlık için yararlı olduğu yönünde genel bir düşünce olduğunu hatırlatan Dr. Boyle, "Bu yanlış, 'her şarap bardağı, kanser riskini yüzde 7 oranında artırıyor.' Alkollü her içecek aynı oranda kanser riskine sebep oluyor." dedi. (08 Nisan 2007) Alkol 7 ayrı kanser türüne neden oluyor. (BBC, 22.6.2016) Az alkol bile kanser riskini artırıyor. (BBC, 19.8.2015) İngiltere'de yapılan bir araştırma, her gün az da olsa şarap ya da bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini artırdığını ortaya koydu. Kanser Araştırma Enstitüsünden Profesör Tim Key ve ekibinin yaptığı araştırma, günde 2 büyük kadeh şarap ya da 2 bardak bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini yaklaşık yüzde 25 artırdığını gösterdi. Her gün bir kadeh şarap ya da bir bardak bira içenlerinse hastalığa yakalanma riskinin yüzde 10 arttığı ortaya çıktı. (Hürriyet, 31 Temmuz 2007) Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Bülent Görenek, 'Kırmızı şarabın kesinlikle bir kalp ilacı olmadığını' söyledi. Kırmızı şarap kesinlikle bir kalp ilacı değildir. Bu bakımdan bugünkü kanıta dayalı tıpta koroner kalp hastalarına rutin olarak önerilmesi doğru değildir. Hatta belli bir seviyenin üzerinde kalp hastalarına zararlı olabilmektedir." (Milliyet, 12 Ağustos 2005) Fransızların daha az kalp hastalığına yakalanmalarının sebebinin şarap olduğu görüşü, dünyanın önde gelen otoriteleri arasında kabul görmemektedir. Kalp hastalıkları konusunda tüm dünyadaki uzmanların referans olarak kabul ettikleri Amerikan Kalp Vakfı (AmericanHeartAssociation) kesinlikle şarap içmeyi tavsiye etmemektedir. (americanheart.org/presenter.jhtml?identifier=4422) Amerikan Kalp Vakfı beslenme komitesi üyesi olan Columbia Üniversitesi'nden Prof. Ira Goldberg, şarap içmenin kalp krizini azalttığını gösteren hiçbir kabul edilebilir bilimsel veri olmadığını söylemektedir. Erciyes Üniversitesi (ERÜ) Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Aysun Çetin: Gerçekte kalp-damar hastalıklarından koruyucu etkiye sahip olan şarap değil, üzüm suyudur. (22 Aralık 2010) 1980'li ve 1990'lı yıllarda elde edilen veriler ışığında yapılan araştırmaya göre, haftada 6 adet ya da daha fazla bira içen kişilerin akciğer kanserine yakalanma riski, içmeyenlere göre yüzde 20 ila 50 oranında artıyor. (İnternethaber, 13 Nisan 2006) Alkolün zararları hakkında daha detaylı bilgi için, "Alkol neden yasaktır?" adlı yazımıza bakılabilir.

Kuşak Ajans'ın yöneticisi Rana Cabbar'ın fikri olan ''Kutsal Şarap/Holy Wine'' Turizm Bakanlığı ve Kavaklıdere Şarapları'nın katkılarıyla üretildi. 18'lik şişelerde hacılara satılacak olan şarabın çıkış noktası, İsa'nın son yemeğinde söylediği bir söze dayanıyor: ''Beni hatırlamak istiyorsanız şarap içiniz ve ekmek yiyiniz.'' İzmir'deki Katolik Kilisesi'nde kutsanan şaraplar ilgi gördüğü takdirde daha büyük boylarda da üretilip satılacak. (Hürriyet, 15.1.2000) Haber sonrası gelen tepkiler üzerine cemaat şu açıklama ile durumu kurtarmaya çalışır: "Dininizde şarabın yerini anlatabilir misiniz? Kutsal bir içecek mi?" sorusuna İzmir Latin Katolik Cemaati Başepiskoposu Monsenyor Giuseppe Bernardini şu cevabı verir: Şarabın Hristiyanlık için özel bir anlamı yok. Ekmek, su, meyve, yağ gibi insanın kullandığı diğer yiyecek ve içeceklerden 'farklı değil.' Hepsi gibi Tanrı'nın bir armağanı. Biz İsa'nın vücudunun ve kanının ekmek ve şarapla değişmiş olduğuna inanıyoruz. (Hürriyet, 19.2.2000) Liam Vanderveen ise, "Şarap, Hristiyanlığın en kutsal içeceğidir." (quora.com/Can-Christians-drink-wine) demektedir.

Kutsal şarap, Komünyon şarabı, sunak şarabı veya adanma şarabı, üzümlerden elde edilen ve Eucharistia'nın (diğer isimlerinin yanı sıra Rabbin Sofrası veya Kutsal Komünyon olarak da

bilinir) kutlanmasında kullanılmak üzere tasarlanmış şaraptır. Genellikle kutsal ekmekten sonra tüketilir. (en.wikipedia.org/wiki/Sacramental_wine) "Şarap, 'kutsal sıvı'dır." (oreroglu.com/sarabin-sirri) "Şarap kötüye kullanılabilmesine rağmen, Kutsal Yazılar şarabı sürekli olarak Tanrı'nın kutsamasının bir işareti olarak sunar." (knowingscripture.com/articles/to-gladden-the-heart-of-man-a-biblical-theology-of-wine)

Aslında işin özeti şudur: Alkol Katoliklerde kutsal, Protestanlarda semboliktir. İslam ile karşılaştıkça da alkole tepki artmıştır! Mesela günümüzde Hristiyan mezheplerden olan Adventistler, Metodistler ve Mormonlar içki içmemektedirler.

Sarhoş papaz polisi dövdü. (Hürriyet, 4.8.1998) Polonya'da sarhoş rahip skandalı: Cenaze töreninde uyuyakaldı. Polonya'da bir cenaze törenini yöneten rahip törenin ortasında uyuyakaldı. Rahibin sarhoş olduğu ortaya çıkarken, ayini bir başka rahip tamamladı. (NTV, 5.7.2024) Polisin sarhoş rahip sınavı. Kiev'in en işlek bulvarında cipiyle yol yerine kaldırımda gitmeye çalışan sarhoş rahip Nikolay Klimenko kendisini durduran polislere yaptıklarıyla Ukrayna gündemine oturdu. Ortodoks Kilisesi'nden rahip Nikolay Klimenko, alkol aldıktan sonra kendisini durduran trafik polislerini dövmeye kalkışır. Görüntülerde öfkeli rahip, ellerini kanatana kadar polis aracının camını yumruklamakta, yolda giden araçlara saldırmaktadır. Polise zor anlar yaşatan rahip Klimenko daha sonra güneş gözlüğü takarak görüntü alan basın mensuplarını da tehdit eder. (Haber 7, 11.2.2012) Polonya'da sarhoş rahip, karşı şeride geçerek ters yönden gelen araca çarptı. Kazada karşı araçta bulunan 3 kişi yaralanırken olay yerinden kaçmaya çalışan rahibin ehliyetine el konulduğu belirtildi. (Yeni Akit, 19.12.2022) Alman Protestan Kiliseleri Başkanı kadın Piskopos Margot Kaessmann (51), Hannover kentinde içkili otomobil kullanırken yakalandı. Makam otomobiliyle kırmızı ışıkta geçtiği için yakalanan Kaessmann'ın kanında 1.3 promil alkol tespit edildi. (Takvim, 23.2.2010)

Zemzem

Sadece kutsal olduğu 'kabul edilen' sularını karşılaştırmak bile, iki din arasındaki farkı göstermesi açısından yeterlidir olacaktır!

Zemzem'in sırları ortaya çıkıyor. Uzun yıllardır zemzem suyu ve kristalleri üzerinde araştırma yapan Müslüman araştırmacı uzmanların yanı sıra; Japon ve Alman bilim adamları da Zemzem suyunun sırlarını, ilk kez bir belgesele açıkladılar. Dünya Sağlık Örgütünün raporlarına göre, zemzem en içilebilir ve sağlıklı sulardan biri. (Türkiye, 02 Ocak 2013)

Zemzemdeki esrarengiz sır. Bilim dünyasını bile şaşkına çevirdi. Dünya Sağlık Örgütü'nün raporlarına göre dünyanın en sağlıklı sularından biri de zemzem. (Yeni Şafak, 9/04/2023)

Zemzem suyunun sırrı çözüldü. Alman bilim adamı Dr. Pfeiffer, şaşırtıcı bir gerçekle karşılaşır. Zemzemin mayalama özelliği bulunduğunu, bir bardağının bir kova şebeke suyunu temizlediğini, bu özelliğiyle bile enerji ve şifa kaynağı olduğunu tespit etti. Dr. Pfeiffer, "Su her şart atlında değişmiyor ama değiştiriyor. Çok acayip bir deney yaptım. Bir damla zemzem suyuna yüz damla normal su karıştırdım. Sonuçta gördüm ki suyun hepsi zemzeme dönüşmüş. Sonra bir damla zemzeme bin damla normal su karıştırdım. Ve yine gördüm ki hepsi zemzeme dönüşmüş. Bunun sebebi nedir, neden? Zemzem'de öyle bir enerji var ki başkasını değiştirir ama kendi değişmez."

Zemzem kristallerini mikroskop ortamında inceleyen Japon bilim adamı Dr. Masura Emot, suyun moleküler (kristal) düzeninin değişen frekanslara göre farklılaştığını görür. Zemzem kristallerinin çan sesinde karardığını Kur'an-ı Kerim ve ezan sesinde ise parlaklaştığını fark

eder. İncelemede her bir kristalin, Kâbe-i muazzamaya benzeyen bir doku oluşturduğu, zemzemin çan sesinde kristallerinin karardığını, Kur'an-ı Kerim ve ezan sesinde ise parlaklaştığını ve netleştiği tespit edildi. Zemzem üzerine kaleme aldığı kitabı Japonya'da en çok satanlar arasına giren Dr. Emoto'ya göre zemzem, fiziksel ve kimyasal özellikleri bakımından yeryüzündeki bütün sulardan farklı. Dr. Emoto, "Zemzem, çevresinde cereyan eden bütün değişimleri hafızasına alıyor. Yapısı çok farklı. Bu, onu dünyadaki diğer elementlerin efendisi yapıyor. Müslümanların niçin hastaları tedavi etmek ümidiyle Kur'an-ı Kerim'den sureler okunup, suya üflediğini daha iyi anlıyorum" ifadesini kullanıyor. (Sabah, 2.1.2013)

Not: Zemzemle ilgili bir ara bir iddia ortaya atıldı ise de yapılan araştırmalarda Zemzem içindeki tuz, iyon, As ve NO3'ün normal seviyede olduğu tespit edilmiştir. (Al-Barakah FN. Nitrate and arsenic concentration status in Zamzam water, Holly Mecca Almocarama, Saudi Arabia. Proceedings of the International Academy of Ecology and Environmental Sciences. 2016;6(4):110; Soil Science Department, College of Food and Agriculture Sciences, King Saud University, Riyadh 11451, Saudi Arabia 2 Soil and Water Science Dept., Alexandria University, Egypt. Arşiv: https://web.archive.org/web/20170522032303/http://link.springer.com/article/10.1007/s13201-017-0549-x#article-info; https://web.archive.org/web/20210415144237/https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2405844021001432; bbc.com/news/uk-england-london-13326566)

Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti!

Bu konuya ek olarak, ‘İslam ülkeleri neden geri?’, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’, ‘Modernizm ve kadın’, ‘Misyonerlik’ adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Giriş

“Bizim sorunumuz Batı iledir, çünkü Batı’nın sorunu bizimledir.” (Attila İlhan, Milli Gazete Röportajı, 22-23-24 Mart 2003) “Biz Batıyla er geç hesaplaşmak zorundayız.” (Kemal Tahir, Yol Ayrımı, s. 237) Seyyid Hüseyin Nasr: “Batı yalanın üstünde yaşar, Doğu hakikatin üstünde uyur.” (Fuat Bol, Hürriyet, 11.05.2022)

Yahudi asıllı olup sonradan Müslüman olan Muhammed Esed (Leopold Weıss) 1964 yılında yazdığı eserde şöyle yazmaktadır: “Avrupa Haçlı savaşlarının ruhundan doğmuştur. Gerçek odur ki, Avrupa hiçbir devirde bugünkü kadar İslam'dan uzak olmamıştır.” (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 64, 71) Aslında Nietzsche’nin dediği gibi, "İslam kültürü asil bir kültürdür, temellerini insan fıtratına borçludur. 19. yüzyıl kültürümüz mukayese edildiğinde, İslam kültürünün yanında son derece yoksul ve geç kalmış bir kültür olduğu görülmektedir. Haçlılar, asil ve yüksek bir kültüre karşı savaş açmışlardır." (Nietzsche, Deccal sahte İsa, s. 130) Nietzsche neredeyse haçlılara 'barbar' demektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 219) Halbuki “Sömürgecilik, 'Batının dışında herkes yerli-barbardır' düşüncesini putlaştırmıştır. Batılıların herkesi öldürmeye, sömürmeye, Hristiyanlaştırmaya hakları vardır.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 21)

Batı aklı menfaate hizmet eder. Hak, adalet, ahlak tümünü menfaat yolunda kullanır. Müslüman ise, hakka/hayra ulaşmaya akıl der. İslam’da güç, iktidar, servet hakk/hayır yolunda kullanılır. Batının golf sahalarına harcadığı su, tüm dünyadaki çölleri yeşertecek kadar fazladır; gelişmiş ülkelerde obeziteye harcanan para, fakir ülkelerdeki insanları doyuracak olan miktardan bile fazladır. 2021 yılında evcil hayvan ürünlerine dünya genelinde 189 milyar dolar harcanmıştır. Bütün Afrika kıtasına, tüm dünyanın senelik yaptığı yardım ise 49 milyar dolardır. Bu da, o kıtadan sömürdükleri madenlerin küçük bir miktarına karşılık gelmektedir!

Leopolde Weiss/Muhammed Esed Batı ruhunun amacını şu şekilde özetlemektedir: “Batıda hâkim olan gaye, ‘maddi fayda’ ve aktif genişlemedir. (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 45) Modern Batının gerçek ilahı, maddi ferahtan ibarettir, gücünü kuvvete rağbetten almaktadır. Bu ikisi de eski Roma medeniyetinden ona miras kalmıştır. (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 47) Nasıl eski Roma'da hâkim olan fikri ve sosyal ortam sırf fayda odaklı idiyse, modern Batıda da durum tamamen aynıdır. Batıda hâkim olan fikir, bütün gücü maddi imkanları elde etmek ve ahlakın kendisini bağlamasına imkan vermemek şeklindedir. Madde ve servet, Batıda kendisine tapılan yeni bir mabut haline gelmiştir. Sıradan Avrupalının bir tek dini vardır o da maddi ilerleme ve refaha tapınmaktır. Hayatın gayesinin tabiatın zulmünden kurtulmak olduğuna inanmışlardır. Bu dinin mabet ve tapınakları büyük fabrikalar, sinemalar, kimya laboratuvarları, dans salonları, elektrik santralleridir. Bu dinin kahinleri ise bankerler, altın babaları, mühendisler, sinema yıldızları, sanat öncüleri ve uzay kahramanlarıdır. Ahlak felsefesi yalnız pratik fayda temeline oturtulmuş (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 50-57) ve İslam'ı küçük görme hastalığı, Avrupa düşüncesinin esaslarından biri olmuştur.” (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 67) “Romalılar diğer milletleri, Roma İmparatorluğu'nun menfaat ve çıkar yolunda kullanıp çalıştırmıştır. Romalıların meşhur adaleti ise, sadece kendilerini özeldir. İlahlarının pratik hayata müdahale etmelerine ise hiçbir zaman müsaade etmemişlerdir.” (Muhammed Esed, Islam at the Cross Roads, s. 39)

Sonradan Müslüman olan Fransız filozof ve eski sosyalist siyasetçi Roger Garaudy: “Batı bir kazadır.” (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 18) der ve şöyle devam eder: “Batı katliam yapma yeteneğine sahiptir. Size neleri hatırlatayım ki? Amerikan Kızılderililerin imha edilmesini mi? Esir ticaretini mi? Hiroşima’yı mı? Auschvvitz’i mi? Hristiyan Batı Uygarlığı budur! Biliyor musunuz ki, dünyadaki zenginliklerin yüzde 80’i nüfusun yüzde 20’si tarafından kontrol edilmekte ve tüketilmektedir? Yılda 40 milyon kişi ölmektedir ki, bu da gün başına bir Hiroşima demektir. Önce ateşi alevlendiriyorlar, sonra da itfaiyecilik oyunu oynuyorlar. Hâlâ Haçlı Seferleri devrini yaşamaktayız!” (İ. Çolak, Osmanlı’yı aramak, s. 37; 6 Ekim 1994 tarihli basından) Evet, "Batı, medeniyet elbisesi giymiş korkunç bir vahşettir." (Said-i Nursi, Mesnevi-i Nuriye, s. 75) O nedenle de FİFA Başkanı Gianni Infantino, "Ben Avrupalıyım. Dünyanın dört bir yanında 3 bin yıldır yaptıklarımız için, ahlak dersi vermeden önce 3 bin yıl özür dilemeliyiz. Ahlak dersi vermeden önce geçmiş 3 bin yılda yaptıklarımız ve gelecek 3 bin yılda yapacaklarımız için özür dilemeliyiz. Tek taraflı ahlak dersi ise sadece ikiyüzlülüktür." (BBC, Euronews, 19.11.2022) demektedir.

Peki, Batı teknolojide nasıl ilerlemiştir? Endülüs'ün işgali ve Haçlı seferleri vasıtasıyla İslam ülkelerinden almış oldukları (detay için, ‘İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi’ adlı yazımıza bakılabilir) bilgiyi, sömürdükleri ülkelerden ki başta Amerika kıtasından çaldıkları altınlarla birleştiren ve bu güç savaşını Afrika'yı ve Asya'yı köleleştirmek/sömürgeleştirmek üzerinden devam ettiren Batı, önce çalınan bilgi ve sömürü ile elde edilen sermayeyi birleştirerek Rönesans’ı gerçekleştirmiş ve daha sonra elde etmiş olduğu bu bilgi birikimini insanlığın faydasına katkı sağlamak için kullanmak yerine, dünyadaki sömürü düzenlerinin devamı için kullanmış, bu da yetmezmiş gibi sadece insan türüne zarar vermeyip, doğanın da dengesini bozmuş, hayvan neslini yok edip, bitki çeşitliliğini ortadan kaldırmıştır. Batı medeniyetinin gelmiş olduğu son noktada teknoloji, hâlâ bir sömürü aracı ve toplumlara hâkim olma vasıtası olarak kullanılmaya devam edilmektedir.

Modernizm, emperyal bir anlayıştır. Hem doğayı hem de insanı sömürür. Gelinen noktada, dinin boşluğunda insan evrende mutsuz olmuştur. Tolstoy boşuna, "Tarihin hiçbir döneminde, giderek canavarlaşan şimdiki Hristiyan dünyasındaki kadar ahlaksız, insanların hayvani ihtiraslarına hiçbir kısıtlamanın getirilmediği bir hayat yaşanmadı." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 64, 65) dememektedir! "Şu an içinden geçtiğimiz dünyada, bütün insanlığın kullandığı temel kavramlar ve kurumlar, modernliğin, modern Batılıların eseridir. Soru şu: Batılılar, ne yaptılar da, kurdukları ‘dünya’yı, bütün dünyaya hâkim kıldılar? Tabii ki gücü ele geçirerek! Sonra da, güç üreten bilim, teknoloji gibi araçlara sahip olarak. Ve son olarak da, bütün kıtalara, bütün okyanuslara hâkim olarak. Sonuç: Modern Batı uygarlığı, gücün eseridir ama kendisini de bütün dünyayı da güç üreten araçların esiri yapmıştır. İnsan, araçların kölesi şimdi. Batılı insan, bu ‘yakışıklı, şık’ araçları üretti ama araçlar insanı ayarttı, kendisine esir etti. İnsan, insanı tanrılaştıran seküler insan, Tanrı fikrini karikatürleştirdiği, hakikati buharlaştırdığı için büyük bir anlam boşluğunun eşiğine sürüklendi. Hayat anlamını yitiriyor: İnsan, hayattan kaçarak hayata tutunuyor. İnsan, hayattan stadyumlara, film salonlarına, müzikhollere, dans salonlarına kaçarak hayata tutunmaya çalışıyor." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 4-6.1 2019)

"Yerliler kolayca denetlenebilecek bir sayıya kadar indirgenmeli veya imha edilmelidir ve bu süreçte, medeniyetin tersine olmakla birlikte ‘yerlilerin menfaati için’ medeni ana ülke kaçınılmaz olarak çok hazine ve kan harcamalıdır." (H.C. Morris, History of Colonization, I/21) "Uzak diyarlardaki doğal servet bile insanlığın faydası için, ‘medeni devletlerin bireyleri tarafından kullanılmalıdır’ ve her ne olursa olsun o diyarlar ‘denetim ve kontrol altına’ alınmalıdır." (P.S.Reisch, World Politics, s. 11) "Avrupa’nın bütün refahında sömürgelerin kanı vardır. Gelişmişliğin sermayesi, sömürgelerden gelen artı değerlerdir." (İsmet Özçelik, CNNTürk, 19.01.2023) "Elindeki ekonomik ve teknolojik gücü, medeniyet ve ilerleme adına barbarlık yapmak için kullanan

toplumların tarihte pek çok örneği vardır. Aydınlanmanın vadettiği 'özgür birey, rasyonel toplum' ideali, Batılı olmayan 'barbarlar, bedeviler, ilkel toplumlar' tarafından değil, modern medeniyetin pratikleri tarafından anlamsız hale getirilmiştir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 29, 31) Batı, Medeniyet kavramını emperyal politikalarının bir aracı olarak kullanmaktadır. (Barbar Modern Medeni, s. 33, 40) Kendi içinde liberal, çoğulcu ve demokratik bir dünya hayal ettiğini söyleyen Batı, Batılı olmayan toplumlara karşı gayri medeni ve barbarca davranmaktan çekilmez ve bunu onların iyiliği için yaptığını ileri sürer." (Barbar Modern Medeni, s. 74) "Ateist zihniyetin nihilizme savrulması gayet tabiidir. Batı medeniyetinin dünyada cari olan zulüm, işgal, zorbalıklara karşı gösterdiği duyarsızlığı anlamak için söz konusu tutumun ardında, böyle bir zihinsel arka planın bulunduğunu unutmamak gerekmektedir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Doçent Doktor Faruk Sancar, s. 115) "Avrupa'nın siyasal kodları hiç değişmemiştir. O kodlar da düşmanlık üzerine" (Hulki Cevizoğlu, Haber Global, 04.05.2023) kuruludur. "Haçlı Savaşları ile Irak'ın işgali aslında aynı şeydi. Osmanlı'yı dağıtıp paylaşmaları aynı şeydi. Yüzyıllardır 'düşman İslamdı.' Bu, hiçbir zaman değişmedi. Her saldırıyı farklı gerekçelerle pazarladılar. Ama aslında temel ruhları aynıydı. Hiçbir zaman "düşman üretmeden" bir şey inşa edemediler. Böyle bir gelenekleri yoktu. Eğer düşman üretemezse kendi içinde çatışacaktı. Bunu da biliyorlardı." (İbrahim Karagül, Yeni Şafak, 17.06.2021) "İslam'a saldıran ilk haçlıların beşiği Avrupa'dır. Hâlâ da öyle." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 323) Aslında "Bize geri kalmış, cahil diyen Batı, kadavradan başka bir şey değildir." (Hişam Şerabi, el-Musaqqıfune'l-Arab ve'l-Ğarb, s. 137) "Avrupalıların 16. yüzyıldan itibaren dünyaya yayılması ile sürekli yer değiştirmeler, kuşatmalar ve yok etmeler baş göstermiştir. Bunlar daha çok Amerika, Avustralya, Güney Afrika ve Karayipler gibi yerlerde 'ilkel' toplumlar üzerinde uygulanmış, bu toplumlar 'etnik azınlığa' dönüştürülmüştür." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 153) Batının gerçek yüzünün hiç değişmediğinin bir delilini de, 120 sene önce 1907 yılında Halil Halid tarafından yazılan "Hilal ve Haç Çekişmesi" adlı eserden görelim: "Churchil'in, 'Türklerin Hristiyan olmadıklarından dolayı insan sayılmamaları gerektiğini' söylemesi oldukça anlamlıdır. (s. 14; Habertürk, 20.03.2007) Batıda siyasi, ekonomik ve askeri güç kimde ise, tabiatıyla işine geldiği gibi davranma hakkı da onundur. İslam dünyası üzerinde Batının siyasi ve ekonomik çıkarları devam ettiği sürece, bu menfaatlere karşı koyan kim olursa olsun, terörist damgası yemekten kurtulamayacaktır. (s. 16-17) İstilaya Avrupalılar 'medeniyetin ithali' ismini verdiler. Fransızlar, vahşi diye dünyaya ilan ettikleri Müslümanlardan kat kat fazla vahşilikler sergilediler. (s. 271, 272) Hristiyan âleminin işlediği barbarlıklara, 'medeniyet ıslahat/düzeltme ve insanlık hizmetleri' adları takılıyor! (s. 282) İngiltere'nin kuvvete hürmet, miskinliğe hakaretle muamele ettiği bilinen bir durumdur. (s. 276, 277) Avrupalılar Müslümanların açıkça sefaletinden hiç de müteessir olmazlar. (s. 280) Batı Avrupa devletlerinin sömürgeler kazanma yöntemi iki türlüdür. Birincisi, ele geçirilen ülkenin yerli halkının kendi çıkarlarını engel olabileceklerini hissederse, onları ortadan kaldırmakta güçlük çekmezler, sağ kalanlar olursa onlar da Hristiyanlaştırılarak, ancak kendilerine has bir 'aşağı sosyal tabaka' dairesinde bırakarak ve daima istilacılara hizmet vesilesiyle görevlendirilirler. İkinci yöntem, ülke halkının kendilerine has medeni durumlara sahip olmalarıdır. Güya bunlar ülkelerine getirilen medeni idareyi bir türlü anlayamazlar, dolayısıyla medenileştirmesi amacına ulaşmak için gerekli her türlü fedakarlığın yerine getirilmesi gerektiğinden muhalefet edenler 'zorla bastırılmalıdır!' (s. 245) Avrupalıların istila ettikleri Asya ve Afrika ülkelerinin birçoğu 'anonim şirketler' vasıtasıyla yönetilmişti. Bu tür şirketlerin yönetimlerinin, medeniyetin ilerlemesine namına uyguladıkları yağma tedbirlerden korunmak için yerli halk hiç bir dayanak bulamaz. İsyanla silaha sarılsa, şirketin mensup olduğu devletin askerleri onları isyancı ve haydut sayacak hemen cezalandıracaktır. (s. 251) Günümüzde bile hâlâ "Müslüman halklar ne zaman dış müdahalelere karşı kendisini savunmaya kalksa, Avrupa kamuoyu bu direnişi değişmez bir biçimde hep 'yabancı düşmanlığı' yaftası ile karalamaya çalışır. Avrupa'nın her yerinde İrlanda veya Polonya'nın bağımsızlık savaşlarına gösterilen sempati, Müslümanlar arasında uyanan benzer özlemlere kadar uzanacak soluğu bulunmamaktadır. Sömürgeci güçler, Avusturya'nın

balkanlara müdahalede meşru bir mazeret olarak ileri sürdüğü 'uygarlaştırma misyonu'nu asla kabule yanaşmazken, Mısır'da İngiltere'nin, Orta Asya'da Rusya'nın, Moroccp'da Fransa'nın ya da Libya'da İtalya'nın aynı bahane ile yaptıklarını hoşgörüyle karşılamaktadır! Aynı güçler, Ortadoğu'nun başına gelen toplumsal ve ekonomik pek çok felaketin, doğrudan doğruya bütünüyle Batı'nın gösterdiği o sözüm ona 'ilgi'nin bir sonucu olduğunu akıllarına bile getirmezler." (Leopold Weiss/Muhammed Esed, Mekke'ye giden yol, s. 140-141)

Kapitalizm ile dünya Batı tarafından işgal edilmiştir. Avrupa kendini tarihin ve dünyanın merkezinde konumlandırır, dünyanın geri kalanını da hakimiyeti altına almaya çalışır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 20)

Detay

Batı, kölelik, insan hakları, demokrasi, modernizm, menfaat, darbe.

"19. yüzyıl Avrupa devletleri, insan topluluklarını köleleştirirken, medenileştirme kavramına başvuruyorlardı." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 32) "Kilise tarafından "misyon" anlayışı ile açıklanan bu sömürge sistemi, ahlaki açıdan ise "ilkel halkları medenileştirmek" olarak adlandırılıyordu. Sömürgeci Batı imparatorluklarının siyasi ve ticari amaçlarına ulaşmaları adına koloni ülkelerinin vatandaşlarını Hristiyanlaştırma görevi üstlenen misyonerler için de 19. yüzyıl parlak bir dönem olmuştur." (İHH, Tarihi süreç içerisinde misyonerlik ve misyonerlerin yetim faaliyetleri, s. 13) "Kokunun, kozmetik sanayine indirgendiği bir imaj çağında yaratılışın ritmini hissetmek kolay bir iş değildir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 15) Artık sözün, mananın ve kıymetin yerini fayda, işlev, kâr ve çıkar almaktadır. Zaten "Medeni olmayan toplumlar da medeniyet kuramazlar. Kurdukları şey medeniyet değil ancak bir maddi-teknolojik tahakküm aracı olabilir." Batı düşüncesinde medeniyet kavramı sömürgeciliğin öncü kolu olarak kullanılmış ve asli manasından koparılmıştır. Şiddeti estetize etmek, şehveti ve hırsı kutsamak ve insanın varoluşunu tüketim çılgınlığına indirgemek yeryüzünü giderek yaşanmaz hale getirmiştir. Aydınlanma sonrası dünya tarihi barbarlık sıfatını hak eden hazin örneklerle doludur.Gerçek "Medenilik ise bir şeyi akli ve ahlaki kurallar çerçevesinde yapmayı ifade eder." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 16-17, 26, 41, 115) Medeni olmak için en güçlü olmak zorunda değilsinizdir. Maddi refah seviyesi düşük olan toplumlar da medeni olabilirler. Medenilik ile maddi güç arasında doğrusal bir ilişki yoktur. Tarih araştırmaları, medeniyetlerin beşiğinin Avrupa değil, Asya ve Mısır olduğunu göstermektedir. Tarihteki ilk büyük şehirler, Mezopotamya topraklarında Nil deltasında ortaya çıkmıştır. (Barbar Modern Medeni, s. 18-19) "Batı dünyasının pek azı şark/doğu kavimlerinin garp/batı milletlerinden daha yüksek bir insanlığa yakışır duyguya sahip olduklarını, doğunun medeniyetin beşiği olduğunu ve ilerleme nurunun şarktan gelmiş olduğunu düşünebilmektedir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 64) Müslüman oldukları için katliama uğrayan "Bosna'nın günahını özellikle ve sadece Sırplara yıkmak, çağdaş medeniyetin ve küresel düzenin müşterek günahlarını örtbas etmek anlamına gelir." (Barbar Modern Medeni, s. 30) Modern dönemde teknolojik icat ve ilerleme kapasitesi, medeninin başlıca ölçüsü haline gelmiştir. (Barbar Modern Medeni, s. 47) İki dünya savaşı ve ardından yaşanan hadiseler, moderniteye yönelik beklentileri boşa çıkarmıştır. Oswald Spengler'in, 'Batının çöküşü' isimli kitabında çöküş kavramı Batının, siyasi yahut askeri güç kaybı olarak değil, 'bir ruh çürümesiyle ufuk daralması' olarak tanımlanmıştır. (Barbar Modern Medeni, s. 53) Cornel West, 'Irk Meselesi' adlı kitabında modern kapitalist toplumun eninde sonunda kendi seküler kıyametini yaşayacağını ileri sürer. (Barbar Modern Medeni, s. 55) Uygarlık adı verilen şeyin içinde insanın çok geç farkına vardığı ve şeytansı olan bir ilkenin hüküm sürdüğü inkar edilemez. (Barbar Modern Medeni, s. 267) Medeni olmak, eşyanın tabiatına uygun davranmak ve böylece adaleti tesis etmektir. Özünde çatışmacı, dışlayıcı ve asimile edici bir medeniyet tasavvurunun barış, huzur ve istikrar üretmesi mümkün değildir. Medeni olunmadan medeniyet kurulamaz. Parçalı yaklaşımlar,

insan ile varlık arasında tutarlı bir ilişkinin kurulmasına imkan vermez. (Barbar Modern Medeni, s. 268) "Sadece teknolojinin hızla gelişmesi, insanlığın medeni gelişmesinin ölçüsü değildir. Avrupa medeniyetinin yüksekliğini abartmak, bizde pek çok kimsenin hissiyatını zehirlemiş manevi bir Batı hastalığıdır." (Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 53, 60)

Garaudy: "Avrupa, barbar cehaletten bilgin bir barbarlığa geçiş yapmıştır." (Mesut Kaya, Batı`yı Aydınlatan İslam Güneşi, Genç Dergisi, 02.08.2013) Sultan II. Abdülhamid Han: "Batı hiçbir vakit adil olmamıştır. Yükselişlerinde masumların kanı vardır. Düşüşlerine de masumların gözyaşı neden olacaktır." (gzt.com/infografik/gercek-hayat/abdulhamid-hanin-bati-hakkinda-soyledikleri-26027) Oktay Sinanoğlu: "Avrupa uygar değildir! Avrupa bir kaç yüzyıllık yaldızı olan hunhar, barbar kavimlerin birleşmesiyle oluşmuş sömürgeci katiller ordusudur." Aliya İzzetbegoviç: "Bunu hiç unutma evlat! Batı hiçbir zaman uygar olmamıştır ve bugünkü refahı da devam edegelen sömürgeciliği, döktüğü kan, akıttığı gözyaşı ve çektirdiği acılar üzerine kuruludur." (yeniasya.com.tr/nejat-eren/aliya-izzetbegovic-den-ozlu-sozler_554878)

"Batının eylemlerinde 'kutsal amaçlar' daha açık bir biçimde; özgürlük, demokrasi, serbest pazar ve bazen, eşitlik ve kardeşlik kisvesi altında kendini gösterir." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 17)

"ABD belli fiyat tarifeleri karşılığında Ortadoğu'da her tür pisliğin, her tür katliamın ve hukuksuzluğun hamisi olabilir. Böylece ABD Ortadoğu'da darbelerle, diktatörlerle, halka karşı katliam yapan psikopat yöneticilere verilen himayelerle, halklara karşı düşmanlıkla öne çıkan bir kimlikle iyice özdeşleşmiş olmaktadır." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 04 Mayıs 2019)

İşte size Avrupa'nın bakış açısı: İşe yaradığın müddetçe insan yerine konursun, ilk hatada ise 'ötekisin!'

Benzema: "Ne zaman gol atsam Fransız oluyorum, ne zaman atamazsam Arap." Lukaku: "Her şey iyi giderken Lukaku Belçikalı forvet. Kötü gidişte Kongo asıllı." Mesut Özdil: "Kazanınca Alman, kaybedince göçmen oluyorum." (Yeni Şafak, 29 Temmuz 2018)

"ABD, dünyada en fazla nükleer silaha sahip ülke. Dünyada ilk ve tek nükleer silah kullanma sabıkasına sahip ülke. Dünyada nükleer silahların yasaklanmasını isteyen ve "Nükleer silahsızlanmayı öngören NPT antlaşmasını dünya ülkelerine dayatan ABD" elinde binlerce nükleer silah bulunduruyor. Dünyanın "nükleer silah deposu" konumundaki ABD, aynı zamanda nükleer donanmalara da sahip. Birçok ülkeyi biyolojik ve kimyasal silaha sahip olmakla suçlayan ve uluslararası kurumlarda bu ülkelere karşı yaptırım kararları aldırtan ABD'nin, dünyanın en büyük "biyolojik" ve "kimyasal silah" üreticisi olduğunu da hatırlatmak gerek." Fehriye Erdal kimdi? Bir Marksist, bir terörist. Ne yaptı, kapitalist Sabancı'yı vurdu. Peki, nereye kaçtı? Nato karargâhının bulunduğu Brüksel'e ve yıllardır da ABD ve AB tarafından korunuyor. Alın size Sisi, bu darbeci generale Baradey gibi Nobel barış ödülü verdikleri adamı danışman yapmadılar mı? Ondan sonra da Sisi'ye İngiltere eski Başbakanı, Liberal soldan gelen Tony Blair gibi bir adamı danışman yapmadılar mı?" (A. Dilipak, Yeni Akit, 06-16.06.2018) "Amerika'nın zorbalık politikasında üçlü sacayağı değişmiyor. Ya Irak'ta olduğu gibi işgal ya Mısır'da yaptığı ve Venezuela'da yapmaya çalıştığı gibi darbe veyahut da İran'da olduğu gibi ambargo." (İsmail Kapan, Türkiye, 04.05.2019) "Demokrasi, insan hakları, özgürlük" gibi kavramlar Batı için sadece amacına ulaşmak için kullanılan kavramlardır. Amaç dünyayı sömürecek mutlu/güçlü bir azınlık üretmektir! Batı, "Medeniyet değil vahşi liberalizmin" (Dünya menfaat savaşları, bölüm III, 7.7.2022) merkezidir.

Macaristan Dışişleri Bakanı Peter Szijjarto 25 Ocak 2024 tarihinde şu açıklamayı yapıyordu: “Nasıl oluyor da 2 yıldır Ukrayna ile savaşan Rusya, geçtiğimiz sene ABD’nin en büyük uranyum tedarikçisi oluyor? ABD, Rusya’ya yarım milyar dolardan fazla para ödedi ama biz Rus gazı satın alınca savaş sponsoru oluyoruz!” Çünkü Macaristan fakir, güçsüz bir ülke ve ABD’nin bu alışverişten hiçbir bir kârı yok!

Empoze edilen şudur: Batı daima Müslümanların iyiliğini düşünür! 'Medeniyet, ilerleme, insan hakları, demokrasi, uluslararası anlaşma, protokol, sözleşme vb.' Hep onlar vermek istedi, ama gerici ve çağdışı Müslümanlar bir türlü bu modern kavramların değerini kavrayamadı! Yine Batı’nın zihninde, 'Petrol, elmas, altın, misyonerlik, tarihi kökleşmiş düşmanlık' gibi kötü düşünceler asla olmamıştır ve hiçbir zaman da akıllarından geçmemektedir! Peki ya gerçek?!

"Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın! Avrupa, maddeciliğine rağmen Hristiyan’dır; sağcısıyla, solcusuyla Hristiyan! Hristiyan için tek düşman biziz! Haçlı ordularını bozgundan bozguna uğratan korkunç ve esrarlı kuvvet. Genç cüce, müselsel zilletler sonunda ihtiyar devin zaaflarını keşfeder; ahde vefa, civanmertlik, merhamet... Aşağıdan alır, hulüs çakar, yaltaklanır ve nihayet alt eder devi. Cenk meydanlarında değil, yatak odalarında kazanılan bir zafer. Zavallı Türk aydını. Batılı dostları alınmasınlar diye hazinelerini gizlemeye çalışır. Sonra unutur hazineleri olduğunu. Düşmanın putlarını takdis eder, hayranlıklarını benimser. Dev papağanlaşır. Olimpos Dağının çocukları Hira Dağının evlatlarını asla kabullenmeyecektir." (Cemil Meriç, Umrandan Uygarlığa, s. 9; Jurnal I, s. 383; M. Armağan, Akit, 13.06.2021; M. Taşyürek, Tarih Aynasında Osmanlı, s. 90)

Alman gazeteci Jürgen Todenhöfer: "Kendimizi bir yalan içine yerleştirmişiz. Bu yalan şu: İyi olan, asil olan, yardımsever olan bizleriz! Gerçek bu değil. İnanıyorum ki, biz batılılar dünyayı fikirlerimizin, değerlerimizin ve dinimizin mükemmelliği ile fethetmedik. Yalnızca ve yalnızca başkalarından daha ‘acımasızca’ zor kullandık. Haçlı seferlerinde 4 milyon kişiyi öldüren Müslümanlar değildi. Dünyayı sömürgeleştirirken 50 milyon insanın ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Birinci ve ikinci dünya savaşlarında 70 milyon insanın ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Aksine bütün bunlar, Batı dünyasının zorbalıklarıydı." (Yeni akit, 2019-10-20. Video: takvim.com.tr/video/haber-videolari/alman-gazeteci-jurgen-todenhoferden-carpici-itiraf-50-milyon-insani-oldurenler-batinin-zorbaliklariydi)

Batı gelişmesini sömürgecilik, kölelik ve katliamlara borçludur!

Batı, kendi menfaatine aykırı olan savaş ve işgallere karşıdır. Ama menfaati söz konusu olduğunda ne demokrasi, ne insan hakları, ne işkence, ne de sömürü ve ne de darbe gibi kavramlar onun için asla bir değer ifade etmez! Batı zihniyetinin ikiyüzlülüğüne iki örnek:

“Kanadalı yazar Yves Engler, Rus ve Belaruslu sporcuları Olimpiyatlar Oyunları'nda istemeyen Kanada Spor Bakanı Pascale St-Onge’a, “Aynısını ABD, İsrail ve Kanada sporcuları için de söyleyebilir misiniz?” diye sordu. St-Onge, soruyu cevaplamayı tercih etmedi.” (Sputnik, 16.03.2023)

El Cezire Arabia'da Othman Ay Farah'ın, “AB, Hamas'ın 7 Ekim'de yaptıklarını savaş suçu olarak görüyor mu?” sorusuna tereddütsüz,” Evet!" cevabını veren Avrupa Birliği (AB) Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Josep Borrell, 7 Ekim'den bu yana en az 5 bin 500'ü çocuk ve 3 bin 500'ü kadın olmak üzere 13 bin kişinin şehit olduğu soykırımda “İsrail'in yaptıklarını savaş suçu olup olmadığı” sorusuna ise, "avukat değilim." şeklinde cevap verdi. (Haber 7, 20.11.2023)

AB, ABD ikiyüzlülüğü

Rusya yapınca terör eylemi, İsrail için 'meşru müdafaa': 2022'de Rusya'nın Ukrayna'daki saldırılarını "savaş suçu" olarak yorumlayan Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen, İsrail'in Gazze'de yaşattığı insanlık dramını ise "Kendini savunma" olarak tanımladı. (Oda TV, 12 Ekim 2023) Hollanda'lı vekil Stephan van Baarle: "Rus roketi Ukranya hastanesine düşünce buna savaş suçu diyorsunuz. Ama aynısı Gazze'de olunca demiyorsunuz? 2 milyon Filistinliyi aç susuz ve ilaçsız bırakanlara sesinizi çıkmıyorsunuz, bu savaş suçu değil mi? Bu ikiyüzlülüğe bir son verin artık." (x.com, 15 Ekim 2023) FIFA Başkanı Gianni Infantino, "FIFA bir futbol örgütü olarak jeopolitik sorunları çözemez" diyerek İsrail'e yönelik yaptırım çağrılarını reddetti. Aynı FIFA, daha önce Ukrayna'yı işgal eden Rusya'yı tüm uluslararası organizasyonlardan men etmişti. (4.10.2025)

İsrail'in 428 gündür saldırılarını sürdürdüğü Gazze'de can kaybı 44 bin 664'e yükseldi. (8.12.2024) BM Özel Raportörü Francesca Albanese: "İsrail, 'Batı' mürekkebiyle soykırım tarihinin en karanlık sayfalarından birini yazıyor." (27 Aralık 2024) Müslüman çocuklar ve hayvan hakları: "Gazze'de 3 haftada öldürülen çocuk sayısı dünyada son 4 yıldaki çatışmalarda öldürülenleri aştı." (Şavku'l-Avsat, 19 Kasım 2023) Birleşmiş Miletler Yakın Doğu'daki Filistinli Mültecilere Yardım ve Bayındırlık Ajansı: "Gazze Şeridi'nde 14 bin 128'den fazla insan öldürüldü; bunların yüzde 74'ünün çocuk ve kadın olduğu belirtiliyor." (Şavku'l-Avsat, 23 Kasım 2023) Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF) İcra Direktörü Catherine Russell dün yaptığı açıklamada, Hamas ile İsrail arasında 7 Ekim'de başlayan savaştan bu yana Gazze Şeridi'nde 13 bin 800'den fazla çocuğun öldürüldüğünü duyurdu. (Şavku'l-Avsat, 18 Nisan 2024) İsrail'in 7 Ekim'den bu yana Gazze Şeridi'ne düzenlediği saldırılarda en az 14 bin 944'ü çocuk, 9 bin 849'u kadın olmak üzere 34 bin 844 Filistinli öldürüldü, 78 bin 404 kişi yaralandı. (AA, 09.05.2024) ABD Başkanı Joe Bide, İsrail raporunun yayım tarihini süresiz erteledi. ABD yasaları, ağır insan hakları ihlalleri gerçekleştirdiği saptanan yabancı güvenlik güçlerine yardım edilmesini yasaklıyor. (İndependent Türkçe, 8 Mayıs 2024) "ABD, BM'nin Filistin devletini üye olarak tanımasını engelledi." (BBC, 19.04.2024) İsveç Başbakan Ulf Kristersson, İsveç'in Göteborg şehrinde bir soru-cevap oturumunda, "İsveç ve Avrupa Birliği, İsrail'in soykırım yapma hakkı olduğu konusunda birleşiyor." dedi. (Yeni Şafak, 22/11/2023) "BM: Refah'daki çadırlara ABD bombası ile yapılan saldırıda en az 200 kişinin öldürüldü." (29.5.2024) Aynı gün açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Matthew Miller, "İsrail henüz sınırı aşmadı." dedi. (Haber 7, 29.05.2024) ABD, 8 Aralık'ta BMGK'de Gazze'de acilen insani ateşkes talep edilen karar tasarısını veto etti. BD Kongresi, nisan ayında 95 milyar dolarlık dış askeri yardım paketi kapsamında İsrail'e 17 milyar dolar tahsis edilmesine da onay verdi. ABD, İngiltere, Almanya, Fransa ve İtalya başta olmak üzere Batı ülkeleri, 7 Ekim 2023'ün ardından İsrail'in "kendisini ve halkını savunma çabalarına" destek vereceklerini bildirdi. (TRT Haber, 07.10.2024) Ve en acı gerçek: BM raportörü Francesca Albanese, İsrail'in saldırılarını sürdürdüğü Filistin topraklarındaki durumu kıyamete benzeterek, "İsrail modern tarihin en zalimane soykırımlarından birinin sorumlusu." dedi. (AA, 03.07.2025)

İtham/iftira ve hakikat! "Hamas'ın silahlı kanadı İzzeddin el-Kassam Tugayları 40 İsrailli bebeğin başını kestiği." (Haber İsrail; http://xn--tamgatrk-c6a.com; Erkin Öncan, x.com, 10.10.2023) "Birleşmiş Milletler Genel Komiseri Philippe Lazzarini: Son 4 yıldaki savaşlarda öldürülen çocuk sayısı 12 bin 193 iken, Gazze'de öldürüldüğü bildirilen çocuk sayısı 12 bin 300'ün üzerinde olduğu aktarıldı." (turkiye.un.org, 14 Mart 2024; AA, 12.03.2024) "7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze Şeridi'nde Filistinli 14 bin 350 çocuk yaşamını yitirdi." (AA, 04.04.2024) "Avrupa-Akdeniz İnsan Hakları Örgütü (Euro-Med) Başkanı Rami Abdu ise "İsrail ordusu, 10 aydır aralıksız, kasıtlı, sistematik ve geniş çapta, en vahşi ve korkunç yöntemlerle çocukları hedef alıyor. İsrail'in geçen 7 Ekim'den bu

yana gerçekleştirdiği soykırımın başlangıcından bu yana Gazze Şeridi'nde öldürdüğü yaklaşık 17 bin çocuktan 2 bin 100'ü 2 yaşın altında bebekler. " diye konuştu." (AA, 23.08.2024) Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Ofisi, katil İsrail'in yoğun saldırıları altındaki Gazze'de öldürülenlerin yaklaşık yüzde 70'ini kadın ve çocukların oluşturduğunu belirtti. Ölümlerin yaklaşık yüzde 80'i konut veya benzeri mekanlarda öldürüldü. Bunların yüzde 44'ü çocuk ve yüzde 26'sı kadın." (Haber 7, 09.11.2024) UNICEF: İsrail bir günde 130'dan fazla çocuk öldürdü. (AA, 18.3.2025) İsrail, Gazze ve Batı Şeria'da 16 bin 802 'öğrenciyi' öldürdü. (Independent, 25.6.2025)

Sadece bu haber bile İsrail'in nasıl bir devlet olduğunu anlatmaya yeter zannederiz. Ateşkes imzalanacak belli, ama son dakikada ne öldürsek kârdır zihniyeti: İsrail ve Hamas arasında anlaşma sağlandığının duyurulması Gazze'de sevinçle karşılandı. (Haber7, 16.01.2025, Saat: 03:39) Ateşkes anlaşması sonrası İsrail'den yeni saldırı! İsrail ordusunun, pazar günü yürürlüğe girecek ateşkesin duyurulması sonrasında, Gazze Şeridi'nin çeşitli bölgelerine saldırılarında en az 23 Filistinli şehit oldu. (Haber7, 16.01.2025, Saat: 03:13) Ve sadece bir gün sonra: İsrail ateşkes anlaşmasının duyurulmasından bu yana 27'si çocuk ve 31'i kadın, 101 Filistinli katletti. (AA, 17.01.2025) Ve utanmazlıkta son nokta! Tüm katliamları ABD destekli yaptığı halde "Eski İngiltere Eğitim Bakanı Michael Gove, ABD'nin Gazze'de birçok kez İsrail'e engel olduğunu ve İsrail'e yeteri kadar destek vermediğini söyleyerek, İsrail ordusuna Nobel Barış Ödülü verilmesini ister." (Haber 7, 30.01.2025) Ve ateşkesi bozan İsrail bir gecede 404 sivili katleder. (AA, 18.03.2025)

İşgalci İsrail'in Gazze Şeridi'nde 7 Ekim 2023 tarihinden bu yana aralıksız sürdürdüğü soykırımda tek bir askeri adım atmayan Birleşmiş Miletler, Dürzi grupların Süveyda'da yaptığı katliam sonrası Bedevi Arap aşiretler bölgeye doğru hareket edince, Kuneytra'ya 25 araçlık zırhlı konvoy gönderdi. (Yeni Şafak, 18.7.2025)

"Özgürlüklerin ve uygarlığın kalesi olarak sunulan Batı Avrupa, demokratik özgürlükleri ve ekonomik mevzileri "terörle savaşım" gerekçesiyle buduyor, genç kuşakları fiziksel ve zihinsel bakımdan dejenere ediyor, militarizmi, ırkçılığı ve yabancı düşmanlığını körüklüyor, ABD ile birlikte değişik ülkelere (Yugoslavya, Haiti, Kongo, Fildişi Kıyısı vb.) askeri müdahalede bulunuyor, Afganistan'ın işgaline katkı yapıyor, İsrail'e sistematik biçimde para ve silah yağdırıyor, Lübnan'ı istikrarsızlaştırmak için çaba harcıyor, "renkli devrimler" gerçekleştirmek için ABD ve İsrail'le işbirliği yapıyor, HAMAS'ı işbaşına getirdiği için Filistin halkını tehdit ediyor, İran'a ve Suriye'ye karşı savaş açmak için elinden geleni yapıyor. Batı Avrupa emperyalistleri on yıllar boyunca Güney Afrika'nın iğrenç apartheid rejimini, 1960'lardan 1990'lara kadar Kongo'yu kana bulayan Mobutu Sese Seko diktatörlüğünü destekliyor. Onlar, Ruanda'da 1994'de yaşanan ve 800,000 kişinin yaşamını yitirdiği söylenen jenosidde ve Irak'a uygulanan 1 milyondan fazla insanın ölümüne yol açan BM ambargosunun yaşama geçirilmesinde rol oynuyor." (Garbis Altınoğlu, Ortadoğu, s. 262)

Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Ali Erbaş, İtalya'da Diyanet İşleri Türk İslam Birliği (DİTİB) Como Camii'ndeki 15 Nisan 2024 tarihli konuşmasından: "Filistin'dekiler insan değil mi? Denizde kıyıya vuran bir balinayı kurtarmak için insan hakları, hayvan hakları savunucuları seferber olmuştu. Filistin'de öldürülen on binlerce kişinin bir balina kadar değeri yok mu?"

Somali, dünyayı etkileyen virüs nedeni ile İtalya'ya yardım için 14 doktor (biri dekan) gönderirken, Fransız Ulusal Tıbbi Araştırmalar Enstitüsü Direktörü ise, "Covid 19 ilaçlarını Afrika'da deneyebiliriz" diye karşılık vermektedir! (Basında, 2.4.2020)

İlaç Devi Pfizer, Nijerya'da gizlice ailelerden ve hükümetten izin almadan 200 çocuk üzerinde deneme aşıları yapmış ve 11 çocuğun ölümüne, diğerlerinde de körlük, sağırlık, felç gibi kalıcı hasarlar kalmasına neden olmuştu. Dava tam 15 yıl sürmüştü ve karar 2009'da çıkmıştı. Nijerya'nın tüm servetlerinden kat kat fazla servete sahip olan firma ilk taksiti ancak 2 yıl sonra, oda 175.000 dolar gibi son derece komik bir rakam ile ödemiş ve bunu da dünyaya davul zurna ile duyurmuştu. (Milliyet, 13.8.2011)

1914, 2011, 2020! Batı aynı ama biz hâlâ uyanamadık!

ABD Türkiye'ye teslim edilmesi gereken 8 adet F-35 uçağını 'parası verildiği halde' teslim etmedi. (Haber 7, 21.7.2020) Üstelik Türkiye'ye teslim edilmeyen F-35 savaş uçakları, altı yıldır da depolarda bekletildiği ve Amerika'da bu süre zarfında da düzenli olarak teknik bakımlarını yaptığı için yaklaşık 30 milyon dolar da Türkiye'den tazminat talep edilmektedir. (Türkiye, 6.2.2024) Ama ABD bu uçakları başka ülkelere satar! İsrail, 25 adet F-35 satın almak için ABD ile anlaşma imzalar. (AA, 4.6.2024) Yunanistan ABD'den 20 adet F-35 alır. (DW, 25.7.2024) Almanya daha fazla F-35 alır. (DW, 7.6.2024) 1914 yılında da "İngiltere gemilerimizi vermemişti. İngiltere, Birinci Dünya Savaşı'ndan önce sipariş edip 'parasını ödediğimiz' iki zırhlı ve diğer gemilerimizi teslim etmemişti. Osmanlı Devleti, iki zırhlı ile diğer yapılmakta olan gemiler için toplam olarak 5 milyon sterlinden fazla para ödemişti. Ancak İngilizler gemilerin üzerine yatarlar. Yapılan protesto ve hukuk mücadelesinden de bir netice çıkmaz!" (Deniz haber, 12.9.2011)

Batı, "demokrasi, özgürlük, anlaşma, İnsan hakları" gibi kavramları sadece reklam için ve kendi çıkarları söz konusu olduğunda kullanır!

"Berlin anlaşması ile Türk topraklarının bütünlüğü korunuyordu. Fakat Bosna Hersek, Avusturya Macaristan imparatorluğu tarafından ilhak edildiğinde, Bulgaristan bağımsızlığını ilan ettiğinde, İtalya, Trablusgarp'ı işgal ettiğinde ve nihayet Balkan Hristiyan devletleri Avrupa'daki Türk topraklarını işgal ettiğinde Avrupalı güçler ciddi bir tepki göstermemiştir. Bir Türk gazeteci Avusturya'nın İstanbul büyükelçisine, 'Avusturya hangi halkla Osmanlı topraklarını ilhak ediyor?' diye sorduğunda elçinin cevabı: 'Hakkımız var çünkü gücümüz var.' şeklinde olmuştu." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 46, 52)

Habertürk'den bir haber: "Dani-marka çalışması. 3 bin göçmeni bile almadılar, şov yaptılar." "Danimarka, göçmenlerin değerli eşyalarına el koyacak." (BBC, 13 Ocak 2016) "Danimarka'da mülteci kampında kalan 63 Afgan çocuk birden bire ortalıktan kayboldu." (Haber 3, 16.9.2015) "Fotoğraf ile şov yapan Danimarka, fotoğraftaki bu Suriyeli küçük kızı ülkeden kovdu." (Takvim, 9 Mart, 2018)

"Hollanda, Çin Halk Cumhuriyeti'nden iki adet panda kiraladı. Yaklaşık sekiz bin kilometrelik yol kat eden pandalar ülkeye son 30 yılda damızlık olarak getirilen ilk hayvanlar oldu. Wuwen ve Xing Ya adlı pandalar Hollanda'da 15 sene kaldıktan sonra tekrar Çin'e geri gönderilecek. Rhenen şehrindeki hayvanat bahçesine koyulacak olan pandalar için yaklaşık 7.4 milyon Euro'luk harcama yapıldığı belirtildi." (Euronews, 13/04/2017) "Deutsche Welle'de yayınlanan bir habere göre avrupada sığınmacıları en kötü karşılayan ülke Hollanda." (haber.nl/siginmaci-gozuyle-avrupa-en-iyi-isvec-en-kotu-hollanda) "Şampiyonlar Ligi'ndeki Atletico Madrid maçı öncesi PSV taraftarları Madrid meydanında dilencilere para atıp alay etti. Madrid meydanında oturup maç saatini bekleyen Hollandalı taraftarlar, kendilerine eğlence olarak dilencileri belirledi. Kafede yan gelip yatarken, dilenci kadınlara bozuk para atarak onların her hamlesine "oley çeken" Hollandalı utanmazlar, dünya gündemine oturdu." (Habertürk, 15.03.2016) "Çek vatandaşından dilenciye iğrenç hakaret. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi üzerinden dünyaya 'İnsan Hakları'

standartları pazarlayan Avrupa'da nefret suçları artık rutin haline geldi. Roma'nın merkezinde yer alan Sant'Angelo Köprüsü üzerinde dilencilik yapan bir kadının yanına giden kimliği belirsiz iki Prag taraftarı, kaldırımda oturan kadının üzerine idrarını yaptı." (Timeturk, 18.3.2016)

Hindu, Budist, Hristiyan, Yahudi... Herkes son 200 yıldır Müslüman avında! Ta ki, ümmet olarak hep beraber ayağa kalkana dek!

"Arakan'da 3 günde, 3.000 Müslüman katledilir ama bu katliam dünya gündemine bile girmez!" (AA, 28.8.2017) Ama aynısını Müslümanlar Hristiyan veya Budistlere hele hele Yahudilere yapsaydı basın kamuoyunu ayağa kaldırırdı!

ABD'den 'Yok artık' dedirten sıralama ABD merkezli bir araştırma şirketi, dünyanın en cömert 5 ülkesini sıraladı. Dünyanın en büyük mülteci ev sahibi olan Türkiye'nin adının dahi geçmediği araştırmaya göre, en yardımsever ve cömert ülke, Müslümanlara karşı uyguladığı zulüm ve işkencelerle bilinen Myanmar olarak belirlendi. (Haber 7, 21.12.2016)

Kuşatma altındaki vadi: Keşmir. Günümüzün özgürlük ve hürriyet dünyasında işgal altındaki Cammu ve Keşmir, Keşmirliler için hayatın acı ve sefaletten başka bir şey olmadığı bir "insan hakları kara deliği"dir. Ve tüm bunlar Hindistan tarafından, Keşmirlileri vazgeçilmez kendi kaderini tayin etme haklarından mahrum bırakarak bölgenin yasadışı işgalini sürdürmek gibi tek bir uğursuz amaç uğruna yapılmaktadır. Halbuki bu hak, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin çeşitli kararlarıyla kendilerine vaat edilmişti. (Yeni Şafak, 5/08/2024) Hindistan'da Müslümanlar zulüm altında! Yeni bir Keşmir olmasın! Hindistan'ın Assam ve Tripura eyaletlerinde ordu güçleri ve Hindu milliyetçisi çeteler tarafından Müslümanlara yönelik zulüm korkunç boyutlara ulaştı. (Milli Gazete, 31.9.2021)

Ölen Müslüman olunca her zamanki gibi BM, yine ve sadece 'kaygılanır!' Yoksa Burma devletçiğini istese bir günde akıllandırırdı, Irak, Suriye'de yaptığı gibi! Ama öldüren Budist, öldürülen Müslüman olunca sadece 'kaygılıyız, kınıyoruz, çağrısı yapıyoruz, endişe duyuyoruz." açıklamaları yapılmakla yetinilir. (Basından, 30.08.2017) Bundan gaz alan Budistler bir yıl geçmeden Sri Lanka'da yine katliam yaparlar! (Mart, 2018) Arakanlı Müslümanları öldürmekten hüküm giyen Myanmarlı askerler erken tahliye edildi. (BBC, 27.5.2019) Müslümanlar tehlikede: Hindistan'da soykırım "Yeni Vatandaşlık Yasası" ile Müslümanlar kimliksiz ve vatansız bırakıldı. Irkçı Hindu çeteler gasp ve katliama başladı. Ülkedeki 250 milyon Müslüman risk altında. (TGRT Haber, 25.10.2021) Müslümanlar Hindistan'da katledilirken dünya kınamakta geç kalıyor. (Independent, 3.3.2020)

5 Temmuz 2009'dan beri Doğu Türkistan'ın tüm dünya ile bağlantısını kesen Çin'in adı ise, etnik temizlik, ırki ayırımcılık, seyahat özgürlüğü kısıtlanması, hayati tehlike, tutuklama, asimilasyon, toplama kampları ve katliamlarla anılmaktadır. (IHH, Çin'e terkedilmiş bir kader: "Doğu Türkistan", 14.9.2009) Barışçıl eylemleri 'otoriteye başkaldırı' ve 'isyan' olarak değerlendiren Çin Komünist Partisi (ÇKP) hükümeti gösterilere çok sert yöntemlerle müdahale eder. Doğu Türkistan Milli Meclisi Başkanı Seyit Tümtürk: "Urumçi Katliamı'nda çoğu Uygur entelektüel ve öğrenciler olmak üzere binlerce kişi katledildi. Binlerce kişi de kayboldu." (Euro News, 5.76.2023) Çin, Doğu Türkistan'da 2015 yılını adeta İslam'ın yasaklanması yılı ilan etti. Her türlü dinî ve kültürel sembol, ibadet, kılık-kıyafet, eylem, fikir, sözlü ve yazılı bütün değerler bu amaç doğrultusunda yasak kapsamına alındı. (İNSAMER, 08.07.2015)

Sudan'daki eş-Şifa ilaç fabrikası, ABD'li ilaç firmaları Afrika'ya ilaç satamayınca ABD uçaklarınca 'Fabrikada kimyasal silah yapıyor' iddiası ile bombalanır! Daha sonra bunun gerçek olmadığı ortaya çıkar. (James Astill, 2 Ekim 2001; The Guardian. 13 Mart 2016; The New York Times. 23 Eylül 1998)

Dünyanın dört bir yanında katliama uğrayan hep Müslümanlardır. Yıl 1995. Avrupa'nın göbeğinde 1992 ile 1995 yılları arasında Bosna-Hersek'li Müslümanlar hem Sırp hem Hırvatların saldırılarına maruz kalırlar. BM ve NATO desteğinde başlatılan ambargo ise Rus destekli Sırpları hiç etkilemez ve sonunda ambargo sadece Bosnalı Müslümanlara zarar verir. Ne silah ne ilaç ve ne de gıda ülkeye sokulamazken yaklaşık 4 yıl boyunca Müslümanlar katliama uğrarlar. (tr.wikipedia.org/wiki/Bosna_Soykırımı)

ABD'nin, başta Afganistan ve Irak olmak üzere birçok İslam ülkesini işgal etme nedeni olarak gösterilen İkiz kulelere Ladin'in saldırdığı iddiası gerçek mi? "ABD Başkanı Donald Trump'tan şok edici terör açıklaması. Tarihi bir itirafta bulunan Trump, "Dünya Ticaret Merkezi kulelerine saldırı olmadı, başka ülkelerin de işin içinde olduğu bize gösterildi. Ama sonunda Orta Doğu'da bir savaşın içine sürüklendik." dedi." (Yirmi Dört TV, 28 Ocak 2024) ABD'li bağımsız Senatör Bernie Sanders, "Gazze'de yaşananlar kıyılarımızdan binlerce mil uzakta meydana gelen talihsiz bir trajedi değildir. ABD İsrail'e her yıl 3,8 milyar dolar askeri yardım sağlıyor ve Gazze'yi yok eden bombalar ve askeri teçhizat ABD'de üretiliyor. Yaşananların suç ortağıyız." dedi. (AA, 27.01.2024) İsrail'e silah satışını 2023'te 10 kat arttıran Almanya'nın Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Christian Wagner, Alman hükümeti için "büyük siyasi önceliğin" Gazze'ye daha fazla insani yardımın girmesi olduğunu söyleyebilmektedir. (25.03.2024) Yine Almanya, İsrail'e koşulsuz destek verir (AA, 27.11.2023) ama bu desteği ile İsrail katliam yapınca da onu 'eleştirmeden' (DW, 26.5.2024) ve 'sınırlar aşılıyor' (DW, 26.5.2025) diye uyarmadan da geri kalmaz! Almanya Başbakanı Friedrich Merz ise, İran'a saldırılar düzenleyen İsrail'i "Hepimiz adına kirli işleri yapıyor" diyerek över. (Haberler, 20.6.2025) Filistinli bir Müslüman da ABD'nin Filistin'e yardımlarını şöyle değerlendirmektedir: "Bize biraz ekmek veriyor, İsrail'e ise füze ve mermi."

O öyle bir Batı'dır ki; silah satar, barış ister! Virüs yayar, aşı satar! İnsan öldürür, insan haklarını savunur! İşgal eder, demokrasi der!

Batı, ırkçılık ve İslamofobi II

Zamanında 'Özgür dünya' için en büyük tehdit olarak görülen SSCB bile, artık Batının İslam düşmanlığı karşısında daha az tehlikeli kabul edilmektedir! Amerikalı tarihçi James Davidson bu bakış açısını, "İslam, Batı için Sovyet İmparatorluğu'ndan daha tehlikeli olabilir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 56) sözleri ile dile getirmektedir!

Batı demokrat mı? Mahinur Özdemir, Brüksel Bölge Milletvekili. 32 yaşında. Belçika'da "Üçüncü kuşak." Belçika'da doğdu. Belçika'da okudu. Belçika'da milletvekili oldu. "Halkla ilişkileri" tam puan. Hem Türklerle, hem Belçikalılarla. "Çevre, enerji, sosyal sorunlar." Onun yoğunlaştığı konular. Çalışkan. Dürüst. Saygın. Sevilen bir politikacı. Fakat. İşte bu Mahinur Özdemir bir süre önce "Partisinden" atıldı. Şimdi. "Bağımsız" milletvekili. Hatırlar mısınız, Mahinur Özdemir "Partisinden niçin ihraç edilmişti?" Türkiye'yi rahatsız edecek bir bildiriyi (Ermeni meselesi, Sözde soykırım iddiası) imzalamadığı için. Batı... Kendine demokrat. (Yavuz Donat, Sabah, 24 Mart 2016)

İslam ve göçmen karşıtı görüşleriyle bilinen Hollandalı aşırı sağcı Özgürlük Partisi lideri Geert Wilders, "Türkiye gibi bir İslam devleti Avrupa'nın parçası olamaz" dedi. Aşırı sağcı politikacı, "Bugün Türklere bir mesajım var" diye başladığı 1 dakikalık videoda şunları söyledi:

"Hükümetiniz sizin bir gün Avrupa Birliği üyesi olacağınıza inanmanızı sağlayarak sizi kandırıyor. Bunu unutun. Siz Avrupalı değilsiniz ve hiçbir zaman olmayacaksınız. Türkiye gibi bir İslam devleti Avrupa'nın bir parçası olamaz. Daha fazla İslam istemiyoruz, azalmasını istiyoruz. Bu nedenle, Türkiye, bizden uzak dur. Seni burada istemiyoruz." (Sputnik, 5 Aralık 2015) diyen bu safkan faşist, kırma çıkar! Batıda faşizm terörü estiren Geert Wilders'in Hollandalı olmadığı ortaya çıktı. Endonezya asıllı Yahudi Wilders'in kavmini gizlemek için sürekli olarak saçlarını platin sarısına boyattığı da tespit edildi. (TR Haber, 12.3.3017)

Ünlü İngiliz gazetesi The Guardian, Gazze Şeridi'nde defalarca kez bombalanarak kullanılmaz hale gelen ve toplu mezara çevrilen Şifa Hastanesi'yle ilgili haberinde "İsrail Savunma Kuvvetleri, Hamas'a karşı 'hedefli' bir operasyonla Gazze'deki El Şifa hastanesine girdiğini açıkladı" (The Guardian, 15.10.2023) başlığını atmıştı. The Guardian, Rusya'nın Kiev'e düzenlediği füze saldırısında çocuk hastanesinin zarar görmesi olayıyla ilgili haberini ise, "Bunun için söylenecek söz yok: Rusya'nın Kiev'deki çocuk hastanesini bombalamasının dehşeti" (The Guardian, 8.6.2024) diye okurlarına servis eder. İsrail'in Şifa Hastanesi'ndeki saldırılarında 409 kişi can vermişti. Rus ordusunun gerçekleştirdiği füze saldırısında hasara uğrayan 'Ohmatdit Çocuk Hastanesi'nde ise, 7'si çocuk 16 kişinin yaralandığı bilgisi paylaşılmıştı. (Haber 7, 10.7.2024)

Batı, İslam söz konusu olunca her konuda ikiyüzlüdür! Termik santrallerle ilgili söz konusu Almanya olunca ikiyüzlü bir tavır sergileyen DW Türkçe, Türkiye olunca ise başka yaklaşım sergiler. DW Türkçe, termik santrallerin insan ölümüne ve hastalığa yol açtığını savunur. "Yeniköy-Kemerköy santrallerinin bedellerini kim ödüyor?" başlıklı haberde "Akbelen'deki ağaç kıyımı ile gündeme gelen Yeniköy-Kemerköy Termik Santrali halk sağlığını tehdit ediyor." der. Ama enerji sıkıntısından dolayı termik santrallere geri dönüş kararı alan Almanya olunca, "Almanya kömür santrallerine dönmede karar aşamasında" başlıklı bir haber sunar. DW, kendi ülkesinde kurulduğu için bu santralleri över hatta buna 'mecbur' kalındığını belirten ifadeler bile kullanır. "Elektrik üretimine Rusya'nın doğalgazına alternatif arayan Almanya'da hükümet kömür santrallerini yeniden devreye sokmaya hazırlanıyor. Kışın yaşanacak doğalgaz sıkıntısında taş kömürü veya ham petrol yakıtlı 16 termik santral tekrar faaliyete geçebilecek." (Lider Haber, 06.08.2023) Avrupa ülkeleri iklim krizinin en büyük nedenlerinden biri olan kömürlü termik santrallara geri dönerken AB, fosil yakıtlı araç satışını bitirecek iklim paketinde de anlaşma sağlar. (Birgün, 30.6.2022) "İspanya'da merkezi idarenin Katalonya'da yaptıklarını Türkiye yapsa AB ülkeleri kıyameti koparırdı. Kendi üyeleri söz konusu olunca üç maymunu oynuyorlar, hatta İspanya'ya destek veriyorlar. AB'nin ikiyüzlülüğü bir kere daha yüzümüze yüzümüze çarpıyor. Başkalarını bilmem ama ben hiç ama hiç şaşırmadım." (Atilla Yayla, Serbestiyet, 27 Mart 2018) Avrupa'nın Ukrayna ve Filistin konusundaki ikiyüzlülüğü bir kez daha tescillendi. 27 üyeli Avrupa Parlamentosu Genel Kurulu'nda Rusya'nın saldırıları görüşülürken İsrail'in Gazze'deki soykırımı gündeme dahi alınmadı. (Sabah, 18.7.2024) Avrupa ikiyüzlülüğü! Avrupa ülkeleri, raporlarına "işkence yapan, adam kaçıran, çocukları silahaltına alan, sivilleri ölüme mahkum eden örgüt" diye yazdığı PKK'yı Türkiye harekat başlattı diye savunma noktasına geldi. Türkiye Barış Pınarı Harekatı'nı başlattı, Batı kendini yalanladı. PKK/PYD'ye siper olan Avrupa, kendini yalanlıyor. Operasyonu engellemek için türlü skandala imza atan Batı ülkeleri, dün terör örgütü ilan ettikleri PYD'yi savunmaya başladı. PYD'yi silaha boğan ABD'nin Merkezi İstihbarat Teşkilatı (CIA) önceki gün yayınladığı Suriye raporunda PYD'nin illegal bir yapı olduğunu duyurdu. (Türkiye, 15 Ekim 2019)

Belli ki Amerika için öncelik mağdurun ABD vatandaşı olması değil, asıl olarak nereli olduğudur! 3 Müslüman katledildi, ABD'den ses çıkmadı. Çarli'ye kıyamet koparanlar Müslümanların hedef alındığı ırkçı katliamı, "otopark cinayeti" olarak geçiştirmeye çalıştı. Temmuz ayında Kudüs'te Yahudiler tarafından yakılarak katledilen 16 yaşındaki Muhammet

Ebu Hudayr'ın cenazesinde bir saldırı yaşanmıştı. Muhammed'in Amerika Florida'da yaşayan amcasının oğulları o cenazedeydi. 14 yaşındaki Tarık Ebu Hudayr, cenaze sonrası ortadan kayboldu. Sonra onu yakalayıp, öldüresiye döven İsrail polislerinin görüntüleri ortaya çıktı. Çocuk öldüresiye dövüldü ardından hapse atıldı. İsrail polisinin kameralar önünde öldüresiye dövdüğü Tarık, tıpkı önceki gün katledilen 3 Müslüman gibi Filistin asıllı Amerikan vatandaşıydı. Tarık'ın babası Selahattin, İsrail'deki ABD Büyükelçiliğine ardından Florida'daki mahkemelere başvurdu, elinde oğluna uygulanan şiddetin belgeleri de vardı ama nafile! İsrailli polisler hakkında hiçbir hukuki sonuç elde edemedi. (Taha Dağlı, Haber7, 13 Şubat 2015) Mavi Marmara saldırısında şehit düşen Furkan Doğan'ın ABD'de sürdürülen davasından kahreden bir karar çıktı. ABD vatandaşı Furkan'ın ailesinin İsrail eski Başbakanı Ehud Barak'a açtığı dava düştü. (Yeni Şafak, 14.10.2016)

Quebec City Camisi'ne yatsı namazı vaktinde otomatik silahlarla gelen ve 6 kişiyi öldürüp, 6 kişiyi de yaralayan Alexandre Bissonnette'nin davasına bakan Quebec Temyiz Mahkemesi katilin cezasını 15 yıl indirdi. (Euronews, 26/11/2020)

İngiltere oğlunu savaştırıyor, annesini sınır dışı ediyor. İngiltere'de, bir oğlu Irak cephesinde savaşan diğer oğlu ise Savunma Bakanlığının Irak'a göndermek için asker toplamak amacıyla bastırdığı posterlerde fotoğrafı ile yer alan 69 yaşındaki Jamaikalı kadının sınır dışı edilmesine ilişkin karar tepkilere yol açtı. The Independent gazetesi, ilk sayfasında, oğulların fotoğraflarını, "ülkenizin size ihtiyacı var", anne Joy Bowman'ın fotoğrafını ise "ancak size ihtiyaç duymuyoruz" ifadesiyle yayımladı. (CNN Türk, 13 Mart 2007)

"Feeding America"nın raporuna göre ABD'de her yedi kişiden biri yani 46 milyon insan, kendilerini ve ailelerini gıda bankalarından doyuruyorlar. Bu rakamlar 2013 araştırmasının sonuçları. Amerikan ordusunun asker kaynağı da bu yoksulluk sınırında yaşayan insanlar. Zengin ülkeler mültecilere de yoksullara da "yokmuş" muamelesi yapıyor. Avrupa'nın Amerika'nın karanlık sokaklarına, açlık sınırında yaşayan nüfusuna baktığımızda başka bir Avrupa Amerika görüyoruz. Dünyadaki imajlarından çok farklı. Bebeğine bakmayan, yaşlısını yalnız bırakan, daha ucuz diye Tayland'daki yaşlılar evine gönderen, komşusunun açlığı ile ilgilenmeyen bir Batı. Her konuda olduğu gibi Batı konusunda ezberlerimizi yeniden gözden geçirmemiz gerekiyor. (Ayşe Böhürler, Yeni Şafak, 25 Ağustos 2018)

"İtalyan ressam Lugozzi, şeyhülislamı şeytanın hocası olarak gösterir. Avrupalı gezgin ve elçiler, Türkiye'ye kalıplaşmış düşüncelerin etkisi altında yetişmiş olarak gelirler. 1630'lara kadar Osmanlı İmparatorluğu'na gelen seyyahların eserlerinin çoğunda bilinçaltındaki korku ve önyargı sebebiyle basmakalıp düşüncelerin tekrarlanır. Türkiye'ye gelip de bir kitap yazanlar ile hiç gelmeden Osmanlılar hakkında eser kaleme alanlar kıyaslandığında çoğu zaman aralarında hiçbir fark görülmez. Türk aleyhtarı kitap ve risaleler yazmak bir nevi modadır." (Erhan Afyoncu, Sabah, 29 Ocak 2023)

1896'da Notre-Dame d'Aiguebelle Manastırı tarafından kurulan Chocolaterie d'Aiguebelle/Aiguebelle Çikolata Fabrikası "Ermenistan katliamları" başlığı altında

propaganda kartları yayınlar. Gerçekler ise tam aksini ispat etmektedir. (msb.gov.tr/Content/Upload/Docs/askeritariharsiv/61-%20bds_ermenilerin_katliam_fotograflari.pdf. devletarsivleri.gov.tr/cdn/file/download?fileId=76. Ayrıca; Kadir Mısıroğlu, Tarihten Günümüze Ermeni Meselesi ve Zulümler)

History channel, istanbul'un fethinde toplu katliam yapıldığını öne sürer. ABD'deki yayınında 'Building In The Name of God' (Tanrı adına inşa etmek) isimli belgeselde İstanbul'u fethinin anlatıldığı temsili görüntülerde, yere diz çöktürülmüş Hristiyan sivillerin Türkler tarafından vahşice katledildiği gösterilir. Belgeselde fetih sırasında on binlerce sivilin de kılıçtan geçirildiği ifade edilir. Halbuki fetihle ilgili pek çok kaynak, Fatih Sultan Mehmed'in kente girdikten sonra halka hitaben şu konuşmayı yaptığını yazmaktadır: "Kalkınız ve müsterih olunuz. Ben Sultan Mehmed; hepinize söylüyorum ki, bu andan itibaren ne hürriyetleriniz, ne de hayatlarınız hakkında gazabımdan korkmayınız. Kimsenin malı yağma edilmeyecektir. Hiç kimseye zulüm yapılmayacaktır. Hiç kimse de dini inanışlarından dolayı cezalandırılmayacaktır." (Hürriyet, 30.07.2006) Gallup anketine göre her 10 ABD'liden 4'ü, Yahudilerin sarı Davut yıldızı gibi Müslümanların da özel bir kimlik taşımasını istemektedir. (Vatan, 12.08.2006) Amerikalı tarihçi Justin McCarthy ABD'deki Türk çatı kuruluşları tarafından düzenlenen Türk Amerikan Ulusal Liderlik Konferansında yaptığı konuşmada, ABD'de Türklere karşı uzun yıllara dayanan ön yargılar bulunduğunu, bunun özellikle de Ermeni meselesinde daha katı hale geldiğini söyledi. (tuicakademi.org/amerikanin-turk-algisi/#google_vignette)

Türkiye ile ABD arasındaki vizyon, strateji, taktik ve çıkar ekseninde giderek artan farklılaşma ve iki aktör arasındaki güvensizlik, Türk-Amerikan ilişkilerinde onarması zor olacak bir krizin çıkma olasılığını arttırıyor. (AA, 14.2.2018)

1992-1995 yılları arasında Sırpların Boşnaklara uyguladığı soykırım!

"Savaşta büyük zulme uğradınız. Zalimleri affedip affetmemekte serbestsiniz. Ne yaparsanız yapın, ama soykırımı unutmayın. Çünkü unutulan soykırım tekrarlanır." Bosna-Hersek cumhurbaşkanı Aliya İzzetbegoviç

İngiltere başbakanı John Major, bakanına yazdığı mektupta şunları yazmakta idi: Bosna'nın bölünmesi ve olası bir İslam ülkesi olarak yok edilmesi politikamızı devam ettireceğiz. ABD dışisleri bakanı Warren: Bosna'da savaşa girmemiz için yeterli ölçüde menfaatimiz yok. İngiliz eski dışişleri bakanı Lord Owen: Avrupa'nın ortasında İslam devleti kurdurmayız. BM'ce güvenli bölge ilan edilen Srebricika, Sırplarca işgal edilir. Katliam yapılır. Orayı korumakla görevli BM komutanı Sırp komutanla şampanya patlatır. (Hürriyet, 14.7.1995) Avusturya mülteciler sorumlusu bayan M. Fleming: 'Boşnaklar Hristiyan olsun' der. ABD, Irak'ı uçus yasağını deldiği için bombalarken, Sırp uçaklarının üç buçuk yıl Boşnakları bombalamasına ses çıkarmaz. ABD seçimleri sırasında (1996) Clinton' un rakibi R. Dole: "Batı uygarlığı Bosna'da bataklığa saplandı, bunun sorumlusu da Clinton'dur." diye açıklama yapınca ansızın "Bosna'yı kurtarma" planları devreye sokulur! "Mladiç'in günlükleri Karadziç'i zora soktu: Bosna savaşında işlediği suçlardan dolayı aranan, savaş yıllarında Bosnalı Sırpların kurduğu ordunun Genelkurmay Başkanı olan Ratko Mladiç'in günlüklerinde yer alan bazı bilgiler, Eski Yugoslavya Savaş Suçları Mahkemesi'nde yargılanan Bosnalı Sırpların savaş zamanındaki lideri Radovan Karadziç'i zor duruma soktu. Günlüklerde yer alan ve Sırbistan'ın eski Devlet Başkanı Slobodan Miloşeviç ile kendisi arasında 8 Temmuz 1993 yılında geçen bir konuşmada, "Bosna'yı bölme planlarını görüşmesi ve bu konuda Hırvatlara yardım etme, Müslümanları zor durumda bırakma" gibi konuların ne anlama geldiği sorularıyla karşılaşan Karadziç mahkemeden kendini savunması için 1 ay süre talep etti. Bosna'daki savaş sırasında (1992-1995) Sırp birliklerinin komutanı olan General Ratko Mladiç'in kaleme aldığı günlüklerin önemli kısmını, Mladiç'in çevresindeki çetnik komutanların, savaş mağduru kadınlarla

yaşadıkları ‘eğlencelerin’ oluşturduğu açıklanmıştı.” (Milliyet, 29.05.2010) Boşnakların katili ve savaş suçlusu Miloseviç: "Osmanlı ruhu bizi tehdit ediyor." (Hürriyet, 1 Mart 1993) “Avrupa'yı İslam'dan koruyoruz” diyen Sırplar, Boşnak esirleri birbirine öldürttüler. Annelere çocuklarının gözü önünde tecavüz edildi. Babalarının cesetleri çocuklara taşıttırıldı. Luka kampında dişleyerek öldürme yolunu buldular. Esirlerden kan ve organ alıp sattılar. Diri diri gömülen Boşnakların toplu mezarları bulundu. Stadyumlar mezarlık yapıldı. Batıdaki bazı örgütler, Sırp çetniklere öldürdükleri her Müslüman için para ödedi. Heyecan arayan kimi zengin Batılılar, Bosna'ya gelip uzaktan Müslüman avladı. Batının fırsat bulduğu her yer ve zamanlarda aynı işkenceleri yapması şaşırtıcı olmayacaktır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 23)

Ya, Sırp kadınlara Müslümanlar topluca ve sistemli olarak tecavüz etseydi, ya Azerbaycan Ermenistan'ı işgal etseydi, ya Çeçenistan Rusya'yı bombalasaydı, ya Cezayir halkı Fransa'yı kana bulayıp bir milyon insanı katletse idi, ya Hristiyan bir cumhuriyet kurdu diye İran bir ülkeyi ikide bir bombalasa ve o ülkeye ambargo uygulasa idi, ya Keşmir Müslümanları Hindistan'a saldırsa idi, ya Amerikan yerlilerine ve Çinlilere Müslümanlar asimilasyon ve sömürü yapsa idi?!

Yıl 1912 ve yıl 1995. Tarih aynen tekerrür ediyor! Dünyaya insan hakları ve demokrasi ithal eden Batı devletlerinin yanı başında iki katliam yapılır ve katledilenler Müslümanlar olduğu için Batı yine üç maymunu oynar! Tıpkı günümüzde Cezayir, Irak, Çeçenistan, Filistin, Arakan, Doğu Türkistan örneklerinde olduğu gibi! Orta Çağ Batı dünyasının Müslümanlara bakışı ve zulmü günümüzde de aynı vahşi yöntemlerle devam etmektedir. Endülüs'te yapılan şimdi Doğu Türkistan'da yapılıyor, Ermenilerin doğuda yaptığını Sırplar batıda Bosna'da yapmıştır. Endülüs’te Müslümanların evleri kapatılamazdı. İsteyen haçlı eve girer, Müslüman kadını oynatır, kıza içki içirirdi. Erkek tepkiyi boş verin, gözü yaşarsa engizisyona uğrardı. Aynısını şimdi Çin’de Doğu Türkistan halkına uyguluyorlar! Ermeni çeteler Osmanlı zamanı Doğu’daki Müslüman evlerine girer, kadınları pişirir çocuklarına yedirirdi. Aynısını Avrupa’nın ortasında Sırplar 4 sene Müslüman Boşnaklara uyguladılar! 1992 yılında Hocalı’da da Ermeniler Türk çocuklarını pencerelere çivileyip derilerini yüzmüşlerdi. Ermeni yazar, gazeteci, gezgin ve hekim Zori Balayan 13 yaşındakİ kızın derisini diri diri yüzmüştü! (Kazım Karabekir, Ermeni Mezalimi, Haber 7, 25.02.2012; Necmeddin Güney, Maliki fakih ibn ebi cum’a el-mağravi’nin ispanyol zulmü altındaki endülüs müslümanlarına (moriskolara) gönderdiği ikrah/takıyye fetvası, İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, sy. 31, 2018, s. 263-290; ihh.org.tr/haber/ceyrek-asirlik-katliam-srebrenitsa; tr.euronews.com/2021/07/10/srebrenitsa-soykirimi-surece-nasil-gelindi-neler-yasandi; yeniakit.com.tr/yazarlar/mehmet-kocak/dogu-turkistanda-cin-mezalimi-7616.html; Hocalı Katliamı, AA, 25.02.2020; ihh.org.tr/public/publish/0/87/hocali-katliami-baski.pdf; dailymotion.com/video/x819d55)

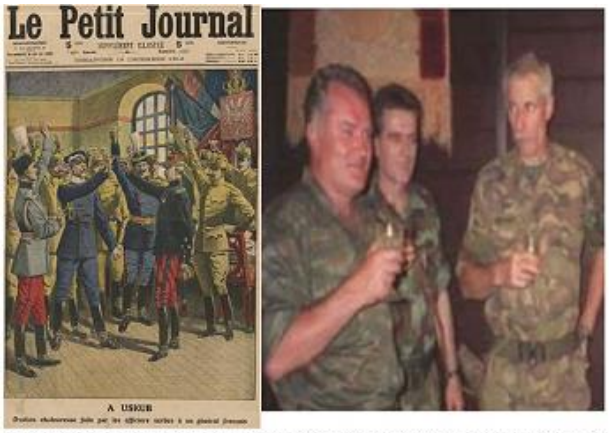

Yıl 1912, Sırbistan ordusu 600 yıllık Osmanlı şehrine giriyor ve katliamlar başlıyor. O gün Fransız komutan, Sırp komutanlarla kadeh kaldırıyor.
Yıl 1995, Sırp-Karadağlı çetniklerin desteğindeki Sırp ordusu binlerce yıllık Boşnak şehri Srebrenica'ya giriyor ve Boşnak soykırımı başlıyor. O gün Hollandalı komutan, Sırp komutanlar ile kadeh kaldırıyor.

Slovenyalı yönetmen Miran Zupanic'in yayınladığı "Saraybosna Safarisi" adlı belgesele göre ABD, Kanada, Rusya ve İtalya'da zenginlerin, Müslüman sivillere ateş etmek için Sırplara yüklü miktarda para öderler ve Sırp mevzilerinden birçok sivili Sniper ile 'avlarlar!' Müslüman çocukları vurmak isteyenlerin Sırplara daha fazla para ödediği, bu kişilerin lüks otellerde konakladığı ve işleri bittikten sonra ülkelerine döndükleri de tespit edilir. (AA, 11.9.2022)

Nobel barış ödülü alan katiller!

Nobel ödüllü yazar Handke'den Srebrenitsa sorularına küstah yanıt. Sırp katilini destekleyen ve Bosna soykırımını inkar eden ve ödül olarak Nobel Edebiyat Ödülü'ne layık görülen Avusturyalı yazar Peter Handke, Srebrenitsa'da yaşanan soykırımla ilgili sorulara sinirlenerek, "Boş sorularınız için tuvalet kağıdını tercih ederim" ifadesini kullanır. (AA, 7.12.2019) Obama'ya verilen Barış Ödülü'nün mimarı, Beyaz Saray sekreteri Mary Miller çıktar. Miller, Obama ile çalışmadan önce Nobel'in gelirlerini yöneten T. Rowe Price adlı bir şirkette görev yapıyordu. Şirket de parayı, Nobel'in sponsoru olan ve Irak işgalinde kullanılan helikopterleri üreten Honeywell hisselerine yatırmıştı! Yani Obama'nın yeni sağ kollarından Bayan Miller'ın kısa süre öncesine dek çalıştığı T. Rowe Price, Nobel Vakfı'nın gelirlerini değerlendirsin diye emanet ettiği borsa şirketidir. Nobel gelirlerinin iki silah şirketi hisselerine yatırıldığı haberi, üç yıl önce dünya basınında 'skandal' olarak yer almıştı. (Akşam, 13 Aralık 2009) 2012 Nobel Barış Ödülü, "Avrupa'da 60 yıldan fazla süredir barış, uzlaşma, demokrasi ve insan haklarının ilerlemesine sağladığı katkılardan dolayı" Avrupa Birliği'ne verildi. "İsrail'i destekleyen, ABD'nin Irak işgaline destek sağlayan, Guantanamo olmak üzere kimi toplama kamplarına Avrupa aktarmalı uçuşlara izin veren, Avrupa'nın ortasında Sırplarca katliama uğrayan Bosnalıları sadece seyreden AB 'Barış ödülü'nü hak eder!

Bosnalılar dünyanın gözü önünde ve Avrupa'nın tam göbeğinde çıkan savaşta sistematik bir soykırıma tabi tutulur ve katledilir! "60 yıllık barış" veya "savaşsız 60 yıl" gibi atıflar yapılan Nobel Barış Ödülü'nün tam ortasında Avrupa Birliği duruyorsa, bir yanda da Bosna, Srebrenitza Katliamı duruyor. Uluslararası Kızılhaç Örgütü verilerine göre (1992-1995) Bosna-Hersek'te 312.000 kişi hayatını kaybeder. Bu kayıpların 200.000 kadarı Boşnak halkından. Bosna'daki soykırımı inkar eden Avusturyalı yazar Handke'nin Nobel Edebiyat Ödülü'ne layık görülmesi, İsveç Kraliyet Akademisinin daha önce verdiği ve tartışmalara neden olan ödülleri akıllara getirir. Soykırım ve savaş suçlarından yargılanması sürerken cezaevinde ölen eski Sırp lider Slobodan Milosevic'e duyduğu hayranlığı her fırsatta dile getiren Handke'nin, İsveç Kraliyet Akademisi Nobel Komitesince ödüle layık görülmesi, özellikle Bosna Hersek ve Kosova'da büyük tartışmalara neden olur. Nobel Barış Ödülü'ne 1991'de layık görülen Myanmar lideri Aung San Suu Çii, özellikle Arakanlı Müslümanlara yönelik zulme sessiz kalmasının ardından tepkilere maruz kalmıştı. Nobel Barış Ödülü sahipleri arasında en çok tartışılan isimlerden biri de eski ABD'li siyasetçi 'Karanlıklar prensi' olarak bilinen Henry Kissinger! (AA, 10.12.2019) Ukrayna önemli, ama 30 yıl önce Bosna da önemliydi. O zaman tepki neredeydi? Savaş sırasında Bosnalı ordu rehberi, şimdi Pulitzer ödüllü fotoğrafçı ve Warm (savaş, sanat, direniş, hafıza) Vakfı'nın yöneticisi olan Damir Sagolj, "Ukrayna'ya kamuoyunun onda biri, askeri desteğin ise yirmide biri Bosna'ya olsaydı, savaş durdurulur, yüz binlerce hayat kurtarılırdı; ayrıca üç kayıp yıl ve milyonlarca insanın evi kurtarılırdı" diyor. (The Guardian, 3 Nisan 2022) En son, İsrail'in Gazze katliamını savunan ve ABD'nin Venezuelaya askeri müdahelesini savunanan Venezuelalı aşırı sağcı muhalif siyasetçi Maria Corina Machado Noben Barış Ödülünü alır. (AA, 18.10.2025) Nobel Barış Ödülünü alan Maria Corina Machado, Gazze'de onbinlerce çocuk ve kadını katleden İsrail Başbakanı Netanyahu'yu arayarak Gazze'ye yönelik saldırıları sırasında aldığı kararlar nedeniyle tebrik eder. (18 Ekim 2025) ve daha sonra da orduya seslenerek darbe çağrısı yapar. (Haber 7, 16.11.2025) 1953 yılında hem Nobel Barış hem de Nobel Edebiyat Ödüllerine

aday gösterilen İngiltere eski Başbakanı Winston Churchill: "Savaş hukukuna göre zehirli gaz kullanmak yasaktır; biliyorum Amma zehirli gazı insanlara karşı kullanmak yasaktır! Türkler Müslüman'dır. Dolayısıyla da insan sayılmaz hiçbiri! Yani, Türklere karşı rahatça zehirli gaz kullanabiliriz!" (Habertürk, 20 Mart 2007) İngiltere başbakanı Tony Blair'ın İdeolojisinin Kaynağı: Gladstone. Blair, yaptığı konuşmalarda politik ilhamını, Darwinist ideolojiye bağlılığı ve Türk düşmanlığı ile tanınan İngiltere eski Başbakanı William Ewart Gladstone'den aldığını söylemektedir. Gladstone, "Türkler insanlığın insan olmayan numuneleridir. Medeniyetimizin bekası için onları Asya steplerine geri sürmeli veya Anadolu'da yok etmeliyiz. Türklerin yaptıkları kötülükler yalnız bir surette ortadan kaldırılabilir: Kendilerinin yok olmasıyla" sözleri ile meşhurdur. (Ahmet İhsan, Matbuat Hatıralarım, s. 57) İngiliz The Economist Dergisi, Tony Blair'in dış politikada William Ewart Gladstone'u adım adım takip ettiğini belirtmiş ve aradaki benzerliklerden dolayı onu "Gladstone'un hayaleti" olarak tanımlamıştır. (The Economist, vol: 351, issue: 8121, 29 May 1999, s. 54) Aslında Nobel ödülü alanlar ile Rockefeller ailesi arasındaki ilişki bir gün aydınlatılırsa belki her şey çok daha net anlaşılacaktır…!

Dedeler ve torunları!

"Oryantalistler biliyorlar ki Kur'an Müslümanların elinde olduğu müddetçe daima muzaffer olacaklar ve Batının sömürgeciliğini kabul etmeyeceklerdir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 33) Belçika'lı Irkçı ve İslam karşıtı Flaman Menfaati Partisi'nin eski lideri F. Dewinter Kur'an-ı Kerim için, 'Birçok fenalığın nedeni, tüm kötülüklerin kaynağı' ifadesini kullanır ve öldürme müsaadesinin bu kitaptan alındığını söyler!" (Türkiye, 23 Ocak 2015) Ve yıl 1907. İngiliz sömürge bakanı William Eward Gladstone, İngiliz avam kamerasında eline Kur'an'ı alarak milletvekillerine şöyle konuşma yapmıştı: "Bu kitap Müslümanların elinde bulunduğu müddetçe, orada bize hiçbir zaman rahat ve huzur olmayacaktır." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 13) İngiliz Lord Allenby, I. Dünya Savaşı'nda Kudüs'ü işgal edince şöyle söyler: "Ancak şimdi Haçlı Seferleri sona ermiştir." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 97) "1920 yılında Fransız General Gouraud, Şam'a girince, Selahattin Eyyubi'nin türbesine giderek ve şeytanca bir zevkle, 'İşte yine biz geldik, Selahattin' demesi bitmeyen bir kine işarettir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 96)

Sırp Cumhuriyeti Ordusu Komutanı Sırp General Ratko Mladiç, Srebrenitsa soykırımının yaşandığı 11 Temmuz'da birlikleriyle birlikte girdiği kentte kameraların karşısında kullandığı, "İşte 11 Temmuz 1995'te Sırp şehri Srebrenitsa'dayız. Büyük bir Sırp bayramı arifesindeyken bu şehri Sırp milletine armağan ediyoruz. Bu topraklarda Türklerden intikam almamızın vakti geldi" sözleriyle biliniyor. (Milliyet, 10.04.2013) "Bir Shakespeare uzmanı olarak tanınan ve akademik saygınlığı herkes tarafından kabul edilen Nikola Kolceviç, Bosna katliamının Baş mimarlarından Radovan Karadzic'in sırdaşı, Sırbistan Başkan Yardımcısı sıfatıyla Saraybosna'nın yerle bir edilmesi emrini imzalayan bir katil ve Sırp milliyetçisi idi." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 259) "Türklerin Doğu Avrupa'daki kuşatmalarına ilişkin hatıralar Macaristan ve Sırbistan gibi milletlerin hafızalarında canlılığını korumaktadır. Mohaç meydanı ve Karakuşlar Meydanı hâlâ canlıdır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 65) Yunanistan Cumhurbaşkanı Papulyas, Ermeni meslektaşı Sarkisyan'ı kabulünde, iki ülke halklarının geçmişte Türkler tarafından 'kesildiğini' söyler. (Habertürk, 19.1.2011) Evet! 1820 veya 2024! Batılıların içindeki İslam düşmanlığı asla bitmiyor! Ama bunun farkında olmayanlar da hâlâ Müslümanlar!

Yıl 1821.Yunanistan'daki Türkler arkalarında hiç iz bırakmadan yok oldular! Yaklaşık 60.000 Müslüman vahşice katledildi. Anlatılanlar (Oxford'lu tarihçi William St. Clair. "That Greece Might Still Be Free" adlı kitabında (1972-Oxford); İngiliz tarihçi Walter Alison Phillips The War of Greek Independence, 1821 to 183, s. 61) 1994 yılındaki Bosna'ya katliam uygulayan Sırp vahşetinin bir benzeri idi, ama hiç bir kitapta bu 'soykırım'dan bahsedilmemektedir!

“Ermenilere Osmanlı'nın sağladığı ‘yolluk, özel koruma’ gibi ayrıcalıklar tanınmadan yani tehcir değil zorunlu göç ettirilen Müslümanlar! “1.265.096 Müslüman, yaşanan büyük facianın ardından doğup büyüdüğü toprakları terk ederek hayatta kalmayı başarabilenlerdi. Bu zoraki yolculuk birkaç ay sürdü; kar, fırtına ve çamur içerisinde çoluk-çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek, sadece yürüdüler, daha yüz binlercesi yollarda hastalık, ayaz yahut çetelerin veya askerlerin saldırıları yüzünden zaten canından oldu; sadece geride bıraktıkları evleri ve barkları değil, yanlarına aldıkları üç kuruşluk eşyanın nerede ise tamamı yağmalandı veya can bedeli olarak dağıtmak zorunda kaldılar. Yola zamanında çıkamayanlara "Ölümlerden ölüm beğen!" dendi. Diri diri yakılanları da oldu, hiçbir suçları yokken darağaçlarında can verenleri ve yine diri diri gömülenleri yahut süngülerle delik deşik edilenleri de... Uğradıkları tecavüzün utancını taşıyamayan hamile gelinler kendi canlarını kendileri aldılar, almaya vakit bulamayanların hayatını da çetecilerin bıçakları noktaladı. Geride bıraktıkları evleri, bağları, tarlaları ve bütün her şeyleri yağmalandı, kapanın elinde kaldı, hatta köylerinin ve kasabalarının isimleri bile değiştirildi. Yüz Euro'luk bir altın hatıra parasının fotoğraflarını görüyorsunuz... 2012'de Balkan Harbi'nin yüzüncü yıldönümü vesilesi ile Yunan Merkez Bankası'nın çıkarttığı paranın ön tarafında Balkan Savaşları'nda donanmamızın canına okuyan Amiral Pavlos Kunturiotis, arka yüzünde de Kunturiotis'in meşhur Averof Zırhlısı var! Ben yorum falan yapmayayım, yüz Euro'luk bu hatıra parasına bakın ve düşünün, kâfi.” (Murat Bardakçı, Habertürk, 28.04.2014)

Yunan karakol gemisi Bizans bayrağı takarak Ege'de yeni bir provokasyon ve tahrik girişiminde bulunur. (Star, 31 Ocak 2018) ABD Donanması ise kuruluşunun 241. yıl dönümü dolayısıyla sosyal medya hesabından yaptığı ve Türk bayrağıyla savaşan askerlerin öldürüldüğünü gösteren temsili tabloyu içeren paylaşım yapar ve “gerekli mesajı verdikten 2 gün sonra” kaldırır. (AA, 15.10.2016)

1944 tarihli Süleyman Külçe tarafında yazılan ‘Osmanlı Tarihinde Arnavutluk’ adlı eserin bir bölümünün başlığı: Arnavutluk’ta ilk domuz başı meselesi. Ve 60 yıl sonra, “İsveç'in Skövde kentindeki bir camiye kimliği belirsiz bir kişi gece domuz leşi atar.” (Kıbrıs haber Ajansı, 29.05.2024) İtalyan senatosu başkan yardımcısı yeni inşa edilecek camiye karşı “domuz günü” ilan eder. Tüm İtalyanlardan cami alanına domuzla gelmelerini ister. (Hürriyet, 15.9.2007) Ve bu kitap hazırlanırken, tarih 25 Şubat 2025. Almanya'da caminin duvarına domuz kafası çizilir.

Euro 2024 futbol maçlar esnasında İspanyol haber sitelerinin Türkiye için kullandığı kavramlar şunlardır: El combinado Otomano: Osmanlı takımı (Diarioas, 07/02/2024), Energia a los Otomanos: Osmanlıların enerjisi. (El Debate, 02/07/2024) Batı, köklerini unutan bizlere köklerimizi unutmadıklarını hatırlatıyor!

Boğaziçi Hukuk Fakültesi dekanı Prof. Dr. Selami Kuran'ın AİHM’ye yargıç olarak kabul edilmeme hikayesine bakalım: Görüşme sırasında ‘Türkiye’de uzun tutukluluk, yargının kalite meselesi, hak ihlali sorunlarını konuşalım’ dedikçe konu dönüp dolaşıp siyasi sorulara geliyordu. En sonunda bir komisyon üyesi, ‘Türkiye’nin insan hakları ve demokrasiyle her zaman sorunu var. “Kültürünüzden, inancınızdan, tarihinizden dolayı” sorunlu ve sorumlusunuz’ deyince; ‘Türkiye’deki insanların tümünü inancı, tarihi, kültürüyle küçümseyemezsin’ diyerek çıkıştım. Bir toplumu küçümsemenin insan hakları ihlali olduğunu, soru ve yorumun hukuki değil siyasi olduğunu, mülakatta ayrımcılığa dayanan bu görüşü şiddetle reddettiğimi dile getirip, ‘Burada yargıçlık seçimi değil, yargılama yapılıyorsa ne işim var’ diyerek masadan kalktım." (Milliyet, 20.02.2021)

Yunanistan'ın ‘Lokatsiz’ adlı özel harekat birliğindeki askerler de dahil tüm askerler eğitimleri esnasında ‘Türk kanı içmeye, Türk çocuklarını yetim bırakmaya, Türklerin evlerini yakmaya’ yemin ediyorlar! (Ağır hakaret ve küfür içeren bölümler eklenmemiştir!)

Hristiyanlar hâlâ her şeyi canlı tutuyor. Unutan biziz, ibret almazsak hatırlattırılacak olanlarda!

Hep saf biz mi olacağız? 2004'te BM'nin sunduğu barış teklifini Türkler %65 ile kabul ederken Rumlar %75 ile reddederler. Tüm bunlara rağmen bir hafta sonra AB tüm adanın temsilcisi olarak Rumları üyeliğe kabul eder!

1974’de Kıbrıs'a Türkler çıkartma yapınca, Türk masonlar ‘prensipleri gereği tarafsız’ kalırken, sonradan öğrenilir ki Yunan masonlar hep Rum lobisine çalışmıştır! Yugoslavya daha bölünmeden önce komünist bir sistemle yönetilirken yaşanan bir olayı Boşnaklardan biri şöyle anlatmaktadır: Benim gibi ‘komünist’ olan Sırp komşum ailesi ile bize misafir gelmişti, çocuğu uyuklamaya başlayınca onu kendi odamızda yatırırız. Geç vakte doğru komşum eve gitmek isteyince ben çocuğu kucaklayıp komşuma vermek istedim. Elim çocuğun boynunda bir şey hissetti. Bir de baktım bir haç! Şaşırdım, komşuma sordum. O da, ‘ben o haç koynunda iken kendimi daha rahat hissediyorum’ diye cevap verir. Ondan sonra ben de oğlumun yatağının yanına Kur'an koymaya başladım! Zaten kısa süre sonra Sırplar Boşnaklarla saldırır ve katliamlara başlarlar. Sırplar Boşnaklarla saldırırken de ‘osmanlılardan öç aldıklarını’ defalarca ilan etmişlerdir! “Dürzilerin katliamından kaçan Suriyeliler konuştu: Biz bunlarla beraber yaşardık çoluk çocuk herkesi vurdular.” (Yeni Şafak, 22.7.2025) Rus güçlerinin çekilmek zorunda kaldığı Suriye Lazkiye’deki askeri üste, duvarlarda 1770’te Osmanlı ile Ruslar arasında gerçekleşen 'Çeşme Deniz Savaşı’nda Osmanlı donanmasının yenilgisini tasvir eden tablolar ortaya çıktı. (Yeni Şafak, 5.1.2025)

Venedik'te skandal kongre! Bizansçıların işgal planı su yüzüne çıktı: Tabula. İtalya'nın Venedik şehrinde düzenlenen 'Bizans' kongresinde haddi aşan ifadeler kullanıldı. “Kilise merkezli” ilerleyen kongrede DePaul Üniversitesinden Elena Boeck “Ortodoks dünyası İstanbul için ağlıyor. Çargrad’ımıza ne oldu? Gün gelecek tekrar azizler yetiştireceğiz. Çünkü biz gücümüzü Bilgelik Kilisesi Ayasofya’dan ve Ortodoksluktan alıyoruz” dedi. Salonda bulunan gazeteci Tolga Saçıkaralı, Türk akademisyenlerin cevap vermemesini şaşkınlıkla izledi. (Akit, 28.8.2022)

Müslüman kökenliler hariç herkes, kendisini ateist diye tanımlayanlar bile, dinini, tarihini unutmuyor, onlara sahip çıkıyor: "Zekeriya Sertel Selanik'tedir. 50.000 Yunan askeri trenlerle şehre giriş yapar. Bu arada bir ses duyar, 'Zekeriya' diye. Başını çevirip baktığında, Yunanlı askerlerinin arasında birisi başlığını sağlayarak Zekeriya'ya seslenmektedir. "Ben sana Selanik'e geleceğiz, burasını alacağız." dememiş miydim? İşte görüyorsun ki, buradayız." Bu kişi Selanik lisesinde okurken aynı sınıfta okuduğu bir Rum arkadaşıdır." (Zekeriya Sertel, Hatırladıklarım, s. 48) Devrimci Marxist sol ideolojinin liderlerinden Mihri Belli Yunanistan'da komünist bir devlet kurmak için komünist militanlarla beraber dağlarda savaşmaktadır. Kendisi bir ara, 'Meryem Ana, istavraz'a küfür edince, alay komutanı Alkis atılır; "Ula bu Türk bizim Meryem anamıza sövüyor, ulan ben de senin...!" (Mihri Belli, İnsanlar Tanıdım, s. 295) Türk yazar ve psikolog Gündüz Vassaf: "Amerika'da yemekli toplantılarda hatta evlerde de yemekten önce sofrada dua ile oturulurdu. ‘Ben dua bilmediğimi söyleyince’ başka (Hristiyan) birisi dua okumuştu." (Gündüz Vassaf, Annem Belkıs, s. 218) 1957 yılında Akşam gazetesi adına Hıfzı Topuz, Sakız adasına gider. Aya Minas manastırına gider. Orada camlı dolaplar gözüne ilişir. İçleri kemiklerle doludur. 1822'de Osmanlı'ya isyan edenlerin kemikleridir bunlar. Rahibe, tercümana bunları anlatırken, 'Türklerin yaptığı bu kıyımı unutmayın.' der. Oradan çıkıp başka bir yapının

önüne gelirler. Tercüman Popi, “Bak, burada sakızlı ihtilalcilerin kurumuş kanlarını göreceksin” der. Bu taşlar 135 yıldır yıkanmamıştır. “Bizi hep buralarda gezdirdiler böyle yetiştirdiler.” Der Popi ve şöyle devam eder: “Türk Yunan dostluk derneği başkanı Manolakis Kavuras sana bir mektup verdi, bu sayede ‘sana yardımcı olurlar’ diye. Aslında onda seni takip etmeleri yazıyordu.” (Hıfzı Topuz, Gülümseyen anılar, s. 72-73) “Agah Oktay Güner Macaristan'a gitmiş ve Estergon kalesini görmek istemiştir. Kilisedeki resimlere bakmak ister. Tabloda Hz. İsa çarmıha gerilmektedir ve bu işi yapanlar da ellerinde çivilerle yeniçerilerdir! ‘Bu da ne?’ diye sorar. Cevap şöyledir: "Bu tablo, Estergon'un 600. yıl dönümünde ‘Papa tarafından’ şehrimize hediye edilmiştir.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 28, 39) Bir Türk askeri Balkan Savaşı sırasında Yanya Kalesinde bir yıl tutsak kalır. Tutsak tutulduğu yapının penceresinden dışarı bakarken bir Bulgar kadınına âşık olur: Bir kadın her gün onun penceresinin önüne geliyor, Bulgarca bir şarkı söylüyordu: "Naş, naş, Çarigrad naş." Asker Bulgarca bilmiyordu ama kadının duygulu sesiyle kendisine aşk sözleri söylediğini düşünüyordu. Her gün düzenli olarak kendisini görmeye gelen kadından hoşlanmaya başlamıştı. Savaştan sonra tutsaklıktan kurtulan asker İstanbul'a döner. Balkanlar kaybedilmişti ama aklında hep kendisi için aşk şarkıları söyleyen Bulgar kadını vardı. İstanbul'da ilk işi, şarkı sözlerinin Türkçesini öğrenmek olur. Unutamadığı o şarkının Türkçesi şöyleydi: "Bizim olacak, bizim olacak, İstanbul bizim olacak." (Ömer Seyfettin, Nakarat, s.147)

İkiyüzlü Yunan! Birinci fotoğraf: Yunan Başbakanı Venizelos 29 Ekim 1930'da Türkiye'de. Arkada İsmet İnönü ve misafirin kolundaki de İnönü’nün eşi! Bir sene sonra; Cumhuriyet gazetesinin 13 Kasım 1931 tarihli haberi: Atina heyecan içinde! Kıbrıs’ın ilhakı lehine nümayişler (Adanın Yunanistan’a katılması için gösteriler) yapılıyor! O sırada da “Rum kilisesi gizlice Venizelos'a ve Yunan kilisesine danışıyordu.” (Taçgey Debeş, Ronald Storrs'un Kıbrıs Anıları, s. 77)

Atina heyecan içinde!..
Kıbrıs'ın ilhakı lehine nümayişler yapılıyor - Kıbrıs'ta yeni hâdiseler

“Kilise yalnızca kilise, misyoner yalnızca misyoner değildir. Papa, 20 Kasım 2000'de Türklerin 1915-1923 arasında 8 milyon Hristiyan katlettiğini söylüyordu. İtalyan piskoposlarının gazetesi L'Avvenire, 3 Ocak 2000'de, "Avrupalı, başlı başına düşman İslam dünyasına karşı geldi" diye yazıyordu. Fener Rum patriği Bartholomeos ise 9 Aralık 2001'de yapılan yurt dışında yaşayan Yunanlılar konseyi kongresindeki konuşmasında şunları söylüyordu: "Ortodoks Kilisesi, Helenizm'in şekillenmesine ve devam ettirilmesine büyük önem vermektedir." Yunan Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu ise 23 Ağustos 2004'te şunları söylemektedir: "Yunan halkı Anadolu'yu geri alma idealinin etrafında birleşmelidir!" Yunan Ortodoks Kiliseleri Başpiskoposu Hristodulos’un 29.03.2005 tarihli Hürriyet gazetesindeki demeci aslında her şeyi özetlemektedir: Türkler şimdi AB ye girmek istiyorlar. Barbarların Hristiyan âlemi içinde yeri yok. Birlikte yaşayamayız." Yunan halkı uyanık tutuluyor, oysa Türkiye'de birtakım çevreler çok abartılı bir Yunan dostluğu faaliyeti içindedirler. Robert koleji okulunun müdürü olan Washburn amaçlarını şöyle açıklıyordu: "Bu kolej, Türk halkına Hristiyan ruhunu, hayat tarzını ve dünya görüşünü aşılamak için kurulmuştur." Araştırmacı Gold, "Robert kolej olmasaydı Bulgaristan olmazdı" demektedir. Kolej o yıllarda, 13 kilise açmıştı. Okulda yetiştirilenler Anadolu'ya öğretmen ve vaiz olarak gönderiliyordu.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 26-31)

Beyaz Saray eski Baş Stratejisti Steve Bannon, İslam’a ve Müslüman göçmenlere karşı çok sert politikaları savunmaktadır. Avrupa’da yaptığı bir konuşmada 1683’teki “Viyana Kuşatması”na

ve “Haçlı İttifakı”na göndermeler de yapar. (Abdullah Muradoğlu,Yeni Şafak, 17 Haziran 2018) Soru: Bir tarihçi olarak Batı’nın bize bakışı nasıl? Batı yakasında değişen bir şey var mı? Batı, İstanbul’un fethini ve Ayasofya’yı hiçbir zaman unutmadı. Avrupa’nın Haçlı görüşü Papalık eliyle devam ediyor. Avrupa’nın idealist gençleri Türkiye aleyhine çalışır. (Prof. Dr. Halil İnalcık, 4 Kasım 2012 tarihli röportajdan)

Yavuz hırsız ev sahibini bastırır! Azerbeycan işgal altındaki topraklarını Ermenilerden kurtarmak için savaşırken, sivil halkı bombalayan Ermenistan devlet başkanı ise, işgal ettiği Azerbeycan topraklarındaki sivil halkın tehlikede olduğunu sosyal medyadan ilan etmekte idi! (17.10.2020)

Batı'nın ikiyüzlü olduğunu biliyorduk ama bu kadarını da kimse beklemiyordu! İşgalci Ermenistan'ın saldırılarıyla başlayan çatışma bölgede devam ederken, Batı ikiyüzlülüğünü bir kez daha gösterir. Washington Post, BBC, The Spectator gibi gazete, dergi ve kanallar işgalci Ermenistan lideri Paşinyan'a mikrofon uzatırken, ülkesinin toprakları için savaşan Aliyev ya da diğer Azerbaycanlı yetkilileri görmezden gelir. (Haber 7, 01.10.2020) Gerçeği gören Ermeni aktör Danielian ise Ruslara şöyle seslenmektedir: “Öncelikle biz Türkiye ve Azerbaycan'ın değil, Rusların esaretinden çıkmalıyız. Onlar bizim komşularımızdır. Biz 600 yıl Türklerle yaşadık, siz Ruslardan önce her şey yolundaydı. Taşnaklar siz Ruslara güvendi, biz ise Osmanlı hükümetine ihanet ettik.” Aynısını Yunanlılar da İngiliz gazına gelip yapmadı mı?! Yunanistan şimdi de ABD gazı ile aynı hatalarında ısrar etmekte değil midir?!

İtham: Fransız yazar Caroline Fourest: “Hamas'ın yaptığı gibi çocukları ‘kasten’ öldürmekle, İsrail'in yaptığı gibi onları ‘istemeden’ öldürmek kıyaslanamaz.” (31 Ekim 2023) Ve gerçek: İsrail'in Gazze'deki çocuk ve sivil katliamı devam ederken İsrailli Haham Yaron Reuven skandal sözler sarf etti. Yahudi Haham, çocuklara merhamet edilmemesi gerektiğini belirterek "Tanrı çocukları öldürmemizi emrediyor." dedi. (ODA TV, 23.10.2023) "İsrail'in Gazze Şeridi'ne 7 Ekim'den bu yana sürdürdüğü saldırılarda 4 bin 630’u çocuk, 3 bin 130'u kadın olmak üzere 11 bin 240 kişinin öldürüldüğü bildirildi." (TRT Haber, 13.11.2023) Gazze’de öldürülen 11 bin 983 çocuğun ismi açıklandı. (Bianet, 17 Eylül 2024) Ünlü Yahudi Prof. Norman Finkelstein bile isyan etmektedir: “Gazze’de 6 ayda öldürülen çocuk sayısı, dünyadaki diğer tüm savaş bölgelerinde 3 yılda öldürülen çocuk sayısının 4 katı. Ne dediğimi duyuyor musunuz?" (5.4.2025)

Gazze savaşı ilk başladığından HAMAS’a kadınlara tecavüz ediyor iftirası atan İsrail’in mahkumlara tecavüz ettiğinin görüntüleri basına yansır! (AA, 7.8.2024) Daha sonra HAMAS’ça salıverilen esirlerden de hiç biri böyle bir iddiada bulunmaz! Aksine esareti sırasında tecavüze uğramaktan korkan Mia Schem serbest bırakılınca İsrail’de tecavüze uğrar. Mia: “Hamas esaretinde kendimi İsrail'den daha güvende hissettim.” der. (Haaretz, 4.7.2025) İran Kirmanşah’taki Farabi Hastanesini ve Gazze'deki yedi ayrı hastaneyi defalarca bombalayan İsrail’in Spor Bakanı Miki Zohar, İran'ın Tel Aviv'e attığı füzelerden Soroka Hastanesi’nin etkilenmesi üzerine şu açıklamayı yapar: “Hastanelere füze atanlar en aşağılık insanlardır.” (Yeni Şafak, 19.6.2025)

İsrail güçleri, Lübnan'daki Birleşmiş Milletler Barış Gücü ana üssüne saldırır. Saldırıda iki asker yaralanır. İsrail ordusunun BM'ye ait güvenlik kameralarını kasten ateş açarak imha ettiğini açıklayan UNIFIL, "Barış güçlerine yönelik her türlü kasıtlı saldırı, uluslararası insancıl hukukun ve 1701 sayılı Güvenlik Konseyi kararının ağır bir ihlâlidir" diye açıklama yapar. (NTV, 10.10.2024) ABD, Lübnan'da BM Barış Gücü'ne saldıran İsrail'e tepki gösterir, ‘Derin endişe’

duyar! Birleşmiş Milletler (BM), katliam yapan İsrail'e Lübnan'dan kara kuvvetlerini derhal çekmesini talep ederek ‘uyarı’ yapar. (Haber 7, 10.10.2024) Sonuç?! İsrail katliamlara devam eder!

Batıda insan hakları, demokrasi, fikir özgürlüğü, kadın hakları, çocuk hakları, eğitim hakkı gibi kavramların sınırı, İsrail’in yaptığı katliamları protesto etmeye başlayıncaya kadardır. Orada sıva dökülür ve gerçek yüzler ortaya çıkar! Kampüste düzenlenen İsrail'e tepki gösterilerini "düşünce özgürlüğü" kapsamında değerlendiren Harvard Üniversitesi Rektörü Claudine Gay görevinden istifa etti/rildi! (2 Ocak 2024)

"Uluslararası Af Örgütünün, İsrail ordusunun Gazze'nin yoğun nüfuslu sivil bölgelerinde kullanımı yasak olan beyaz fosforlu top mermileri kullandığını belgelediği kanıtlar arasında, AA’nın servis ettiği fotoğraflar da bulunmaktadır." (AA, 15 Ekim 2023) Ve bir buçuk ay sonra: 7 Ekim'den bu yana Gazze Şeridi’nde İsrail saldırıları sonucu bombalanan birçok okul ve hastanede öldürülen Filistinlilerin sayısı, 6 bin 150'den fazlası çocuk ve 4 binden fazlası kadın olmak üzere toplam 15 bin 899’a yükseldi ve bu konuda birçok video, resim, belge de mevcut durumda iken, ortada kanıt yokken, ‘Irak'ta kitle imha silahları var’ diyerek 2 milyon insanı katledip, Irak'ta taş üstüne taş bırakmayan Amerika Birleşik Devletlerinin Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Matthew Miller şu açıklamayı yapar: "İsrail'in sivilleri kasten öldürdüğüne dair herhangi bir kanıt görmedik." (TRT Haber, 04.Aralık.2023) Bu açıklamadan destek alan İsrail ordusu bir yıl sonra Güney Lübnan'ı da fosfor bombaları ile vurur!

ABD Savunma Bakanı Lloyd Austin, İsrail'in Gazze'de binlerce sivili öldürmesi ve bölgeye gıda girişini engellemesi hakkında skandal bir açıklamaya imza atar: "Soykırım suçu işlendiğine dair herhangi bir delilimiz yok." (En son haber, 10.4.2024) ABD'de Joe Biden yönetimi, Uluslararası Adalet Divanında (UAD) soykırımla yargılanan İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarının "soykırım olduğuna inanmadığını" açıklar. (AA, 13.5.2024) Almanya Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Sebastian Fischer de, "İsrail'in Gazze'de soykırım yaptığına dair hiçbir emare görmüyoruz." diye çıklama yapar. (AA, 14.10.2024)

Büyük Şeytan yine elini katliam için kaldırdı. Gazze’de 8 bin çocuk ve binlerce kadını hunharca katleden terör devleti İsrail’i durdurmak için BM’de çıkarılmak istenen insani ateşkes kararı ABD tarafından engellenir. Kararı tek başına veto eden ABD, SiyoNazi İsrail’e ‘soykırıma devam’ desteğini perçinler. (Yeni Şafak, 10/12/2023) ABD ordusu, İsrail'in Gazze'deki katliamına desteğini sürdürüyor. İsrail'in insani krize neden olduğu Gazze'ye yönelik saldırılara ABD'nin sağladığı askeri destek bir kez daha dikkati çeker. ABD, 7 Ekim'den bu yana İsrail'e binlerce ton askeri teçhizat sağlar. Savaş gemileri gönderir ve istihbarat desteği verir. (AA, 28.02.2024)

Onbinlerce sivil katleten İsrail Başkanı İzak Herzog: "We are Peacemakers/Biz barış elçileriyiz" (Globe Eye News, 15 Nisan 2024) şeklinde bir açıklamada da bulunur! 1400 sene önceden Kur’an-ı Kerim bu zihniyeti şu ayetle ifşa etmektedir: "Kendilerine: "Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın" dendiği zaman, "Bizler sadece barış taraftarıyız" derler." (Bakara, 11)

Türkiye ne kadar ileri gidecek? Türk SİHA'ları Azeri-Ermeni savaşında (Kasım 2020) Ermenilerin askeri gücünü toz duman edince, Fransız basınında çıkan bu karikatür şu mesajı vermektedir: Siz Osmanlı torunusunuz! Siz unutsanız da biz bunu unutmadık! “Avrupa, Türkleri İstanbul'un fethinden dolayı hiçbir zaman affetmeyecektir. Yüzyıllar sonra bile öfke

ve serzeniş ile hatırlanmaya devam edecektir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 122) “Avrupalı çocuklar, yeşil sarıklıların kâbusu ile uyumaya yönlendiriliyor. Kâbus gören taraf ise sadece Avrupalılardır. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 39)

Toplumsal hafızayı diri tutmak!

Avrupa’nın sözde kültür ve sanat başkenti Viyana’daki Saint Stefan Katedralinde ortada ayakta duran Aziz John of Capistrano'nun ayaklarının altında ezdiği bir Türk’tür. Örnek çok. Almanya’nın Regensburg şehrinde ayakta elinde kılıcı son derece mağrur bir halde duran Haçlı donanması komutanı Don Juan'ın sol ayağını bastığı da bir Türk’ün kesik başıdır. Eski adıyla Çek Cumhuriyeti'nin başkenti Prag'ın 66 kilometre doğusunda Sedlec'teki Kemikli Kilise'de 'Türk'ün gözünü oyan karga' figürü vardır…

İspanya'nın Salamanca eyaletindeki Bejar kasabasında her yıl haziran ayında düzenlenen "yosun adamlar yürüyüşü”nde, kasabanın Müslümanların elinden alınması için 1397’de surlardan içeri yosun kamuflajıyla sızan Hristiyan askerler anılmaktadır. İspanya'da, Müslümanlardan kurtuluşun bir nişanesi olarak sokaklarda dolaştırılan İslam sancağının hikayesi yürek yakıyor… Her yıl Toledo şehrinde düzenlenen festivallerde Toledo Katedralindeki bu sancak çıkarılarak Müslümanlardan kurtuluşun bir nişanesi olarak sokaklarda dolaştırılmaktadır. Viyana'daki Askeri Tarih Müzesi'nin giriş kısmında yer alan 56 Avusturya milli kahramanından bazılarının ayaklarının altında Osmanlı askeri kafası ve hilal bulunur. Mohaç savaşının olduğu yerin tam merkezi, Macarlarca milli park ilan edilmiştir. Bu parkın tam merkezinde ise bir heykel, Kanuni'nin heykeli bulunur. Kanuni kulakları küpeli bir korsan gibi gösterilmiştir ve gövdesi yoktur. Heykelin boynundaki pazar filesinde üç kesik baş bulunur, Macar ileri gelenlerinin başları! Peki gerçekte olan ne idi? Kanuni Mohaç seferine neden çıkmıştı? Macar kralı Yanoş, Osmanlı'nın kendisine gönderdiği elçilerin kellelerini kestirir ve kesik başları sepet içinde kanuni'ye gönderir. Bunun üzerine Kanuni Yanoş'a savaş açar ve savaşı kazanır!

Batı 600 yıldır hâlâ unutmadı! Bizler ise daha 100 yıl öncemizi hatırlamıyor hatta inkar ediyoruz! Onlarda ise bu kin hiç bitmedi…!

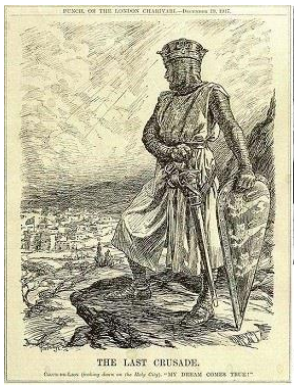

2 Eylül 1192

11 Aralık 1917

17 Eylül 2001

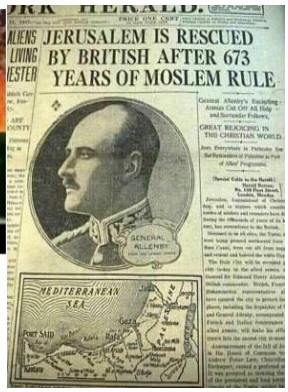

11 Aralık 1917'de İngilizler Kudüs'ü işgal eder. Bir hafta sonra, 19 Aralık 1917'de Punch dergisi, 1199 tarihinde ölen I. Richard (Aslan yürekli Richard)'ın temsili olarak Kudüs'e bakışını yayınlar. Richard şöyle demektedir: ‘Şimdi hayalim gerçekleşti!’ Derginin resme koyduğu başlık: Son haçlı savaşı! ABD başkanı Bush da Afganistan’ı işgal öncesi 18.09.2001 tarihinde yaptığı konuşmada, 'Haçlı seferini başlattığını’ dünyaya ilan etmişti!

Müslümanların 673 yıllık idaresinden sonra Kudüs ‘İngiltere tarafından’ kurtarıldı.” (New York Herald. 11.12.1917)

İtalya’da Kuzey Birliği Milletvekili ve Reformlar Bakanı Roberto Calderoli, 16’ncı Papa Benediktus’un derhal harekete geçerek ‘İslam dünyasına karşı Haçlı Seferleri başlatması’ çağrısında bulundu. ‘İslam dünyasının, çizmeyi aşan hareketlerle Hıristiyanlara karşı savaş açtığını’ iddia eden Bakan Caldoreli, ’buna sessiz kalan Hıristiyanların harekete geçmemesi halinde ağır bir bedel ödeneceğini’ savundu. (Milliyet, 08 Şubat 2006) Sanki son iki yüz yıldır İslam ülkelerini işgal edip sömüren Hristiyanlar değilmiş, Libya’yı veya Antalya, Alanya, Muğla, Burdur, Afyon, Akşehir ve Konya’yı İtalya işgal etmemiş gibi…!

Yeni Zelanda’da 2019 yılında Nur Camisi’ne düzenlenen terör saldırısında 51 kişi katledilir. (6 Mart 2019) Fransa'nın batısındaki Brest kentinde kimliği belirsiz bir şahsın cami önünde açtığı ateş sonucu 2 kişi yaralanır. (Euronews, 27/06/2019) Almanya'nın başkenti Berlin'de Diyanet İşleri Türk İslam Birliğine bağlı Koca Sinan Camisi kundaklanır. (AA; 11.03.2018) Yukarı Avusturya eyaletinin başkenti Linz'de bir camiye patlayıcı madde atılması sonucu yangın çıkar. (AA, 07.07.2016)

Siyonistler, Şanlı Peygamber önünde Hayber'de yaşadıkları hezimetin intikamını alma peşindedirler. Lozan'da afyonlanmış dev, bir asırlık bir aradan sonra yeniden doğrulmuştur. Dev, şuurunu, hafızasını toparlamakta, etrafını görebilmektedir. Yeniden İslam’ın sancağını yükselten dev, manifestosunu duyurmuştur. "Kudüs, namusumuzdur!" Bir yanda hilal, diğer yanda siyon yıldızı ve haç. Bir asır önce olduğu gibi yine yedi cephede çarpışıyoruz. (Rahim Er, Türkiye, 28.07.2017)

Dennis Michael Rohan 21 Ağustos 1969'da M. Aksa'yı yakar; King David Hotel 22 Temmuz 1946'da militan Siyonist yeraltı kuruluşunca bombalanır; Siyonist başbakan Yitzhak Rabin, 4 Kasım 1995'da siyonist Yigal Amir tarafından öldürülür ...

İsa için sinemalar yakılmıştı. Batı’da geçtiğimiz yıllarda yaşanan olaylar Hristiyanların dinlerine hakaret edilince galeyana gelerek şiddete başvurduğunu gösteriyor. Kutsallarına yapılan hakareti meşru yollarla engelleyemeyen Hristiyan grupların protestoları da, zaman zaman kontrolden çıkıyor. 1988’de Hz. İsa’ya hakaret eden bir filmin gösterilmesini istemeyen Katolik gruplar, Avrupa ve Amerika’da birçok sinemayı ateşe vermişti. Olaylar, can kaybı ve yaralanmalara da yol açmıştı. Katolik dünyası, Amerikalı yönetmen Martin Scorsese’in ‘The Last Temptation of Christ-Günaha Son Çağrı’ filminin önce çevrilmemesi, daha sonra da gösterime girmemesi için bütün imkanlarını seferber eder. Filmdeki bazı sahneleri dinlerine ‘hakaret’ olarak gören Katolikler, filmin yapımcısı Universal şirketi ve sinemalar üzerinde büyük baskı uygular. Martin Scorsese, Nikos Kazantzakis’nin 1954’te yayınlanan ve Papa 12. Pie tarafından protesto edilen kitabından uyarlayarak yazdığı senaryoyu baskılardan dolayı ABD’de hayata geçiremeyince, o dönem yabancı filmlere destek verilen Fransa’ya gider. Scorsese, Fransa Katoliklerinin, Cumhurbaşkanı François Mitterrand’a baskı yapmasıyla burada da destek bulamayıp geri döner. Fakat Amerikalı yönetmen sonunda filmi çevirir. Bu defa da filmin gösterilmemesi için harekete geçen Katolik örgütleri kısmen başarılı olur. Amerika’nın çok sayıda eyaletinde filmin gösterimi yasaklanır. Avrupa ve Amerika’da geniş katılımlı protesto eylemleri düzenlenir. Filmin sert tartışmalara sebep olduğu Fransa’da kontrolden çıkan bazı Katolik gruplar filmin gösterildiği Paris’teki Beaubourg, Gaumont Opera

ve St Michel sinemalarını ateşe verir. Bazı sinema salonlarına gösterim esnasında bomba atılır. 23 Ekim 1988'de St Michel'de meydana gelen olayda 4'ü ağır 20 kişi yaralanır. Kalp krizi geçiren bir seyirci ise ölür. Yakalanarak mahkemeye çıkarılan 5 Fransız, dinlerine hakaret edildiğini ve 'bunu engellemek için bütün meşru yolları denediklerini, olmayınca da şiddete başvurduklarını' itiraf eder. Hristiyanlar 'hakaret' için örgütlendi. Avrupa'da son yıllarda medya ve sanat vasıtasıyla dini değerlere hakaretin artması Hristiyanları da harekete geçirir. Özellikle dine hakaretin suç olarak görülmediği Fransa gibi ülkelerde kiliseler, kutsallarına hakaretle mücadele için örgütlenmeye başlar. Katolikler, 1997'de "radyo-televizyon, basın, fotoğraf ve resim aracılığıyla dini inançlarına yapılan saldırılarla mücadele için" Croyances et Liberteörgütünü kurar. Bugün, aktif olarak bütün yayınları ve sanat eserlerini takip altına alan örgüt çok sayıda film afişi, resim ve reklamı Hristiyanlığa 'hakaret' gerekçesiyle mahkemeye taşır ve birçoğunu yasaklatır. Paris Mahkemesi, derneğin başvurusu üzerine bir moda firmasının Leonardo da Vinci'nin, meşhur "Hz. İsa'nın son yemeği" tablosundan esinlenerek yaptırdığı reklam afişini 'Hristiyanları incitiyor' diye yasaklar. (08.02.2006)

Yahudi de Hristiyan da terör eylemi yapar ama damgalanan hep Müslümanlar olur. Bunda, medyanın gayri müslimlerin güdümünde olmasının etkisi büyüktür tabii ki!

İsrail: Türk ordusu İslamlaşıyor

Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerin iyice gerildiği günümüzde çok tartışma yaratacak bir açıklama da İstanbul Eski Başkonsolosu Moti Amihai'den geldi: "Türk ordusu giderek İslamlaşıyor."

15 Ekim 2009 Perşembe, 16:35:37

Türkiye ile İsrail arasındaki kriz sürerken İsrailli bir diplomat Türk Ordusu ile ilgili iddialarda bulundu.

İsrailleilişkiler gerilirken ilginç bir açıklama da İsrail'in eski İstanbul Başkonsolosu Moti Amihai'den geldi.

Amihai Türkiye'nin son dönemdeki "politika değişikliği"ne gittiğini hatta bu çerçevede "Ordunun giderek İslamlaştığı"nı ileri sürdü.

Yedioth gazetesinin haberine göre Amihai şu açıklamayı yaptı: "Şimdiye kadar dengeleyici bir kurum olan Türk Ordusu'nda üst yönetimi giderek

Bak şu konuşana! 15 Temmuz 2009 tarihinde İsrail medyası 'Türk ordusu İslamlaşıyor!' derken, aslında başka bir gerçeği gizlemeye çalışmaktadır: İsrail'de artan dindar Siyonizm, orduyu etkisi altına alıyor. Gazze Şeridi'ne devam eden saldırıları ve Lübnan sınırında yükselen tansiyon nedeniyle gerilen İsrail ordusu, saflarındaki dindar siyonistlerin artan etkisi altına giriyor. (AA, 31.7.2024)

Aynı İsrail, "Gazze'de 17 bini çocuk 42 binden fazla insanı katledip ve binlerce kişiyi açlığa mahkum ederken, Hizbullah'ın askeri üssü vurmasından sonra uluslararası toplumu ve BM'yi 'askerim yemekte vuruldu' diyerek göreve çağırmakta idi." (Haber 7, 15.10.2024) Ve aynı İsrail bu çağrıyı yaptığı gün, "Tanklarla zorla BM üssüne girer" (NTV, 15.10.2024) ki, İsrail'in göreve çağırdığı BM yine sadece bir gün önce, 'İsrail'in hastane yerleşkesi ve okula saldırısının ardından acil ateşkes çağrısını yinelemişti.' (AA, 14.10.2024) Konuyu tamamlayan 'Ateistlere Cevap' başlıklı yazımızdaki "Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeme" ile ilgili ayet açıklamasına bakılabilir!

Hristiyanlar kendi çocuklarına dini eğitim verirken ve Müslümanlara akıl verirken:

Camide katliam terör değil. Kanada'nın Quebec kentinde bir camiye yönelik gerçekleştirilen silahlı saldırıda en az 6 kişi hayatını kaybetti, 8 kişi yaralandı. Kanada'da bir camiye silahlı saldırı düzenleyen Fransız asıllı öğrenci hakkında terör yerine cinayet soruşturması açıldı. (30 Ocak 2017) Müslüman değilse terörist değildir. ABD'de geçen perşembe vergi memurlarına kızıp uçağını devlet binasına çakan Amerikalının eylemi 'terör' tanımına uyduğu halde bu gruba dâhil edilmedi. Müslümanlar, "Saldırgan Müslüman değilse, resmen terörist sayılmayacak mı" diye tepki gösterdi. (Hürriyet, 21.2.2010)

Hristiyan örgüt 100 bin kişiyi öldürdü. BM'nin verilerine göre, Joseph Kony'nin yönettiği 'Tanrının askerleri'nin saldırıları, katliam boyutundan çıkıp soykırım boyutuna ulaştı. Uganda'da Hristiyanlardan oluşan LRA -Tanrının Direniş Ordusu isimli LRA örgütünün, Kongo, Güney Sudan ve Merkez Afrika'da geçen 25 yılda 100 bin insanı katlettiği bildirildi. BM İnsan Hakları Komiseri Navi Pillay'ın ofisi tarafından yapılan araştırmaya göre LRA'nın 100 bine yakın çocuğu da kaçırdığı belirtildi. New York'ta konu ile ilgili açıklama yapan BM Genel Sekreteri Ban Ki-moon, yakında katliamlarla ilgili raporun yayınlanacağını söyledi. Dünya Bülteni'nde yer alan habere göre; LRA lideri Joseph Kony, savaş suçlusu olarak Uluslararası Lahey Mahkemesi tarafından aranıyor. LRA 80'li yılların sonunda Kuzey Uganda'daki 'Acholi' kabilesinin haklarını savunmak için kurulan bir örgüt. Bugün ise Afrika'nın merkezinde yaptığı katliamlar, tecavüzler ve çocuk kaçırma eylemleriyle tüm dünyada adı biliniyor. (Memleket, 21 Mayıs 2013)

BM 1947 yılından itibaren İsrail'e karşı yüzlerce karar aldı. 1967-1989 yılları arasında Güvenlik Konseyi'nde alınan 131 karar doğrudan Filistin'e yönelik tehditler, saldırılar ve ihlaller ile ilgili idi. BM İnsan Hakları Konseyi'nin İsrail'i kınayan kararları ise diğer tüm ülkelerin toplamına karşı alınan kararlardan daha fazladır. Genellikle ABD'nin veto hakkını kullanarak uygulatmadığı, İsrail'in de uygulamadığı kararlar, İsrail'i uluslararası hukuku çiğneyen ve devlet terörü uygulayan bir numaralı devlet olarak tescillemektedir. (3 Aralık 2012)

Venezuela son yıllarda yapılan keşifler sonucunda 2012 yılında dünyanın en büyük petrol rezervlerine sahip ülkesi durumuna gelerek, bu alanda Suudi Arabistan'ı geçmiştir. Böylece petrol rezervleri konusunda Suudi Arabistan yaklaşık 70 yıldır sürdürdüğü liderliğini kaybetmiştir. (BBC, 2 Ağustos 2017; tr.wikipedia.org/wiki/Venezuela) Petrolse petrol, ABD düşmanlığı ise tam bir ABD düşmanlığı, solculuk ise sonuna kadar, ayrıca katliam, insan hakları ihlalleri vs. her şey var! Ama tüm bunlara rağmen Venezuela'nın terörist devlet ilan edilmemesinin sebebi nedir peki? Çünkü o Hristiyan bir devlettir!

İhsan Sabri Çağlayangil: ”Amerika şuna aldırmaz; Bir ülkede demokratik idare olmuş, faşist idare olmuş, ona hiç bakmaz. Amerika o ülkenin ne ölçüde kendine ‘itaat ettiğine’ bakar.” (Çetin Yetkin, Türkiye’de askeri darbeler ve Amerika, s. 142)

Ukrayna'da AB taraftarı gösterilerde 100 kişi öldürüldü (Şubat 2014) diye dünyayı yerinden oynatan AB, seçilmiş hükümeti darbe ile düşüren ve buna karşı çıkan sivil halktan on binlercesini katleden Mısır ordusuna (Ağustos 2013) değil karşı çıkmak, destek olurken bu Batının çifte standardından mı demokrasi, hukuk, ahlak dersi alacağız hâlâ?!

Batı’nın çifte standartları. Batı ifade özgürlüğün savunucusu olmakla övünmeyi sever. Ülkeleri bu açıdan değerlendirmekten de geri kalmaz. Buna karşılık Batı dünyası çeşitli şehirlerinde Filistin’e destek çıkan, İsrail’in saldırısını kınayıp durdurulması isteyen ve Gazze halkına destek veren açıklamaları ve gösterileri engellemeye çalışıyor. Bunu yapan kişileri hapisle tehdit ediyor; sınır dışı etmeyi düşünüyor. Sosyal medyada da durum aynı. Facebook, YouTube, Twitter/x.com gibi mecralar Filistin’e destek veren, olayların gerçek yüzünü aktarmaya çalışan hesapları kapatıyor." (Atilla Yayla, Türkiye, 18.10.2023) İngiltere Başbakanı Rishi Sunak, Ukraynalı sivilleri ve ulusal altyapıyı yoğun Rus saldırısından korumaya yardımcı olmak için 50 milyon sterlinlik yeni hava savunma paketi imzaladığını duyurur. Sunak, mezarlıklarda yer kalmayan Gazze'de olanları duymamış olacak ki İsrail'e ziyaretinde ise şu sözleri kullanır: “İsrail'in sivillerin zarar görmemesi için adımlar attığını biliyorum. Sizinle dayanışma içinde olmaya devam edeceğiz ve sizin kazanmanızı istiyoruz.” Hollanda Başbaşkanı Mark Rutte ise, "Rusya'nın barbarca hava saldırıları sivil kayıplara neden oluyor ve milyonlarca insanı elektriksiz bıraktı" derken, Gazze'deki sivillerin elektriksiz kalması ve can kaybetmesini yok saydı ve İsrail'e ziyaretinde şu açıklamayı yaptı: “Ordunuzun bu saldırıyı savuşturmak ve İsrail'in güvenliğini yeniden tesis etmek için yaptıklarına saygı duyuyorum.” ABD Başkanı Joe Biden, Rusya'nın Ukrayna'ya karşı saldırılarıyla ilgili "Siviller katledildi, cansız bedenleri toplu mezarlara atıldı, bu affı olmayan gaddarlığı hepimiz gördük. Burada yaşananlar savaş suçundan daha aşağı bir şey değildir" dedi. Ayrıca, Ukrayna hükümetine vatandaşların temel sağlık hizmetlerini sağlamasına yardımcı olmak için milyarlarca dolar bütçe desteği vereceğini de açıklamıştı. Peki, konu İsrail'e gelince ne oldu? Biden, Netanyahu'ya desteğini her daim dile getiriyor. Hatta bundan birkaç gün önce İsrail için Kongre'ye acil bütçe desteği talebinde bulunacağını söyledi. Gazze'deki sivil kayıplarla ilgiliyse "Siyonist'im" diyen Biden'ın diyebildiği "Masumların öldürüldüğüne eminim. Bu, savaş açmanın bedeli. Filistinlilerin kullandığı rakamlara güvenmiyorum" oldu. Almanya Başbakanı Olaf Scholz Rusya'nın Ukrayna'ya füze atmasıyla ilgili "Savunmasız sivil nüfusa, çocuklara, kadınlara, yaşlılara füze atarak sadece uluslararası hukuku ciddi şekilde ihlal etmekle kalmıyor, aynı zamanda akıl almaz bir ahlaki uçuruma da yol açıyor" derken, İsrail'in Gazze'ye saldırılarını görmezden geldi ve Scholz, "Almanya hükümeti ve parlamentosu İsrail’in yanında. Alman tarihi, bize İsrail'in güvenliğini destekleme sorumluluğu yüklüyor" dedi. (TRT Haber, 26.10.2023)

Çoğunuz Müslüman diye AB'ye istemiyorlar. Fransız yazar Bernard Henry-Levy, “Çoğunluğunu Müslümanlar oluşturuyor diye, Türkiye’nin AB üyeliğini istemeyenler var. Bunlar, Avrupa’nın çok kültürlülüğü fikrine karşı olanlar” dedi. (Habertürk, 19.07.2023) ABD’nin önemli gazetelerinden Wall Street Journal’da (WSJ) yer alan bir yoruma göre, Avrupa’da Türkiye’nin AB üyeliğine karşı çıkılmasındaki asıl neden, ülkenin Müslüman nüfusa sahip olması. (Milliyet, 30.03.2010) Eski İngiliz bakan Staw: AB Müslüman Türkiye'yi kaldıramıyor. (uhim.org, 09.11.2010) İngiltere parlamentosunda Muhafazakâr Parti'den Müslüman bir milletvekili olan Nusrat Ghani, 2020 yılında Ulaştırma Bakan Yardımcılığı görevinden dini inancı nedeniyle alındığını söyler. (BBC, 23 Ocak 2022)

NATO Genel sekreteri Jens Stoltenberg, “Müslümanlar bizim derdimiz değil.” Fransa Başkanı Sarkozy: "Türkiye bir Asya Minör ülkesidir, Avrupa'da değildir. Avrupa ile her zaman ilişkisi olacaktır. Ancak tam üye olarak Avrupa'da yeri yoktur. (Hürriyet, 29 Mayıs 2007; Kıbrıs Postası, 30 Ekim 2015)

Filmin yönetmeni konuştu. Hz. Muhammed’e hakaretler içeren ve protesto gösterilerine yol açan ‘Müslümanların Masumiyeti’ adlı filmin yapımcısı Sam Bacile, filmi ‘provokatif bir siyasi tutum’ için yaptığını itiraf etti. (Milliyet, 12.09.2012) Müslümanları böyle karaladım. Richard Peppiatt ise, “İslam aleyhtarı yalan haberler yapmak zorunda bırakılmaktan bıktım.” diyerek İngiliz Daily Star gazetesinden istifa eder. “Yahudilerden korktu Türklere hakaret etti. Yeni Flaman İttifakı (N-VA) partisinin Başkan Yardımcısı ve Flaman Parlamentosu Başkanı Jan Peter Peumans, doğru cevabı bildiği halde "Yahudilere bir şey söyleyecek cesareti olmadığı için" Türklere hakareti tercih etti. Lenaerts: "Türkler cevabını verdiniz ama doğrusu Yahudiler idi. Bunu gerçekten biliyor muydunuz?" Peumans: "Gerçekten biliyordum ama Yahudiler hakkında yeni bir şey söyleyecek cesaretim yok. Çok hassas insanlar. Bir zamanlar onların sözde liberalizmi hakkında bir şeyler söyledim ama çok çektim. Bu nedenle.." (Milli gazete, 01 Aralık 2010)

The third jihad adlı (2008) belgesel: “İslamizm kanserdir. Ya onu yenersiniz ya da o sizi yok eder.”

“Medeniyetler çatışması” ve “Tarihin sonu tezi”nin nihai hedefi Müslümanlardır. Batı için “öteki” yine Müslümanlardır. (Hasan Öztürk, Haber 7, 24.1.2023)

İtalya'da karikatür kışkırtması

İtalya’da karikatür tişörtü skandalından sonra ikinci bir skandal. İslam dünyasında rahatsızlık uyandıran karikatürlerin yayımlanmasıyla çıkan krize şimdi de Katolik Kilisesi'nin yayın organlarından bir dergi bulaştı: Katolik Kilisesi'nin aylık dergisi 'Studi Cattolici', Hz. Muhammed'i cehennem ateşinde yanarken tasvir eden bir karikatür yayımladı. Derginin, Vatikan'a bağlı Katolik tarikatlarından biri olan Opus Dei'e mensup genel yayın yönetmeni Cesare Cavelleri'nin, “Bu tür bir karikatürün yayımlanmasının yararlı olabileceğini” savunması da dikkati çekti. (Milliyet, 16.04.2006)

2003 yılında Hz. Muhammed’i aşağılayan karikatürleri yayınlayan Danimarka gazetesi Jyllands-Posten, aynı yıl ‘İsa'nın Dirilişi’ adlı İsa karikatürlerini “çok saldırgan oldukları” gerekçesiyle yayınlamamıştır! Karikatürist Christoffer Zieler’in gönderdiği Hz. İsa’nın dirilişini anlatan karikatür, gazete editörlerince sakıncalı bulunmuş! Zieler’in çizimi, “Okuyucularımız bunun komik olmadığını düşünür. Ayrıca bu karikatürü yayınlarsak “hem inançlı insanları rencide eder hem de gereksiz bir tartışma ortamı oluştururuz. Tansiyonun artmasından” endişe ediyoruz.” denilerek reddedilmiş! (Haber 7, 05 Şubat 2006) “1912'de İngiliz kilisesinde Türkleri şeytana benzeten vaazlar verilmekte ve Bulgarların zaferinin cennete giden yol olduğu söylenmekteydi.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 45) Onlarca yıl sonra bile, bir Alman ev hanımı Almanya'da görevli Türk diyanet görevlisine söyle söylemekte idi: 'Ben Türklerin şeytana tapan bir millet olduklarını zannediyordum.' (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.219) İşin başka bir ironik tarafı da, "Peygamberimize hakaret eden Danimarka’da din derslerinin zorunlu olmasıdır." (Gerçek Hayat, 19 Ekim 2007, 365. Sayı, s. 20)

Çizgi Papa oynatılamaz. Hz. Muhammed karikatürlerinin fikir özgürlüğü olduğunu savunan Almanya’nın Bavyera Eyaleti Başbakanı Stoiber, MTV’nin Papa’yla dalga geçen "Popetown" çizgi filmini yayınlamasına karşı çıktı; "Bu mizah adı altında insanların dini hislerine saldırıdır" dedi. (Hürriyet, 16 Nisan 2006) Danimarka'da Müslümanların açtığı karikatür davasına ret. Danimarka

mahkemesi, 7 Müslüman teşkilatının İslam dünyasını rahatsız eden karikatürler nedeniyle karikatürleri geçen yıl ilk olarak yayımlayan Jyllands-Posten gazetesine karşı açtığı hakaret davasını reddetti. Aarhus Şehir Mahkemesi, Danimarka gazetesinin yayımladığı 12 karikatürün bazı Müslümanları gücendirdiğini, ancak karikatürleri, "Müslümanları küçük düşürücü" farz edecek neden bulunmadığına hükmetti. (Hürriyet, 26 Ekim 2006)

Sony, Kilise'yi kızdırdı. Sony, şiddet içerikli bir video oyununda Manchester Katedrali'ni arka plan olarak kullanınca İngiltere Kilisesi ayağa kalktı. Sony firmasıysa "Resistance: Fall of Man" adlı Playstation oyununun hazırlanışı sırasında gerekli tüm izinlerin alındığını açıklarken kilise yetkilileri bunu yalanlayarak, firmaya dava açmakla tehdit ettiler. (Hürriyet, 11 Haziran 2007)

"Hz. Muhammed'i bul ve öldür"! İngiltere'de, kullanıcıların Müslümanları öldürerek puan topladıkları bir bilgisayar oyununun çeşitli internet sitelerinden bedava indirilmesine izin verilmesi ülkedeki Müslüman derneklerinin büyük tepkisini çekti. Yetkililer, gençleri ve çocukları Müslümanları öldürmeye teşvik eden oyunun "kabul edilemez" olduğunu vurguladı. Oyunda kullanıcılar, paraşütle Ortadoğu'ya indirilen "Amerikan Kahramanı"nı yönetiyor. (Habertük, 14.09.2008)

Fransa İçişleri Bakanı: Hz. Muhammed karikatürüne itiraz eden yabancı aileler sınır dışı edilebilir. Hz. Muhammed karikatürlerinin 'ifade özgürlüğü kapsamında' olduğunu söyleyen Darmanin, "Yarın, bir ebeveyn öğretmene gidip, bu karikatürleri öğretmesini durdurmasını isterse bu cezai bir suç olacak" dedi. (Euronews, 20/11/2020)

Ama iki hafta önce: Fransa'da Eğitim Bakanından kendisinin konu edildiği çizgi romana sansür. (AA, 4.11.2020) Macron haddini aşıyor! Hz. Muhammed'e hakaret karikatürleri devlet binalarına yansıtıldı. Fransa Cumhurbaşkanı Emmenuel Macron, Hz. Muhammed'e hakaret eden karikatürlerden vazgeçmeyeceklerini söylemesinden sonra Fransa'da karikatürler devlet binalarında gösterime sokuldu. (Takvim, 23.10.2020)

Hz. Muhammet karikatürlerinin basılmasına izin verilen Almanya'da, altına kaçıran Papa'yı kapak yapan ülkenin en ünlü mizah dergisi Titanic, tepkilerin hedefi oldu. Derginin dağıtımı yasaklanmakla kalmadı, Basın Konseyi de kınadı. Basın Konseyi'nden yapılan açıklamada, "Papa'nın altını tutamayan biri olarak resmedilmesi, aşağılayıcı ve gurur incitici" denildi. (sabah, 29.12.2016)

Norveç'te Hz. Peygambere hakaret. Norveç'te ülkenin en büyük gazetelerinden Aftenposten'dan sonra bu sefer de ülkenin diğer önde gelen gazetesi Dagbladet, manşetten verdiği İslam karşıtı karikatür ile kriz yarattı. İstihbarat amaçlı çalışan Norveç polis güvenlik servisi (PST)'nin Facebook'daki fan kulübü sayfasında Hz. Muhammed'e hakaret içeren bir karikatür (Kur'an yazılı bir kitabı okuyan domuz resminin içine 'Muhammed' yazılmış şekilde) paylaşılır. Dagbladet, PST'nin Fan Kulübünde yayınlanan bu karikatürü manşetten vererek Müslümanların peygamberleriyle adeta dalga geçer. (Milli Gazete, 05 Şub 2010)

Hakaretin adı özgürlük! İsveç başbakanı, İslam dünyasını rencide eden karikatürleri basan gazeteyi savunur. İsveçli ressam Lars Vilks'in çizdiği İslam dünyasını rencide eden karikatürleri protesto etmek amacıyla İsveç'te yaşayan Müslümanlar protesto gösterilerinde bulunurlarken, başbakan Fredrik Reinfeldt, konuyla ilgili yaptığı açıklamada, "Basın özgürlüğü bizim temel prensiplerimizden biridir. Gazetelerde neyin basılacağına biz karar veremeyiz" dedi. (İnternet Haber, 01.09.2007) İslam karşıtı film internetten yayınlandı. Hollanda'da yabancı karşıtı Özgürlük Partisi (PVV) lideri Geert Wilders tarafından yapılan İslam karşıtı kısa film, internet üzerinden yayınlandı. Filmde, günümüzde yaşanan terörün kaynağının İslam ve onun kutsal kitabı Kuran-

ı Kerim'den kaynaklandığı öne sürülüyor. Filmde, İslam'ın Batı uygarlığını yok etmek istediği de iddia ediliyor. (CNN Türk, 28.03.2008)

İtalyan Katolik kilisesi: "Müslümanla evlenmeyin." Katoliklerin başka dinlere mensup kişilerle evlenmesine sıcak bakmayan yaklaşımlarıyla bilinen Roma Katolik Kilisesi, Katolikleri, farklılıklar dolayısıyla doğabilecek sorunlar nedeniyle özellikle Müslümanlarla evlenmekten kaçınmaları yönünde uyardı. Karma evliliğe olumlu bakmayan Katolik kiliseleri Vatikan'dan gelen talimatlar doğrultusunda öteden beri Katoliklerin Müslümanlarla evlenmesini evliliğin geleceği açısından "kaygı verici bir durum" olarak yorumluyor. (Hürriyet, 30 Kasım 2005) Bilindiği gibi İslam'da hiç olmazsa Müslüman erkeğin Hristiyan bir kadınla evlenmesine izin verilir. Çünkü "laikrahe fiddin" (Bakara, 256) ayeti gereğince Müslüman koca eşini din değiştirmesi için asla zorlayamaz, bu dinimizce yasaktır! Bu konu ayrıca 'Erdoğan Aydın'a cevaplar' adlı yazımızda da ele alınmıştır.

İslam düşmanı papaz. Kerala'nın Kuravilangad şehrindeki bir kilisenin papazı olan Joseph Callarangatt, geçtiğimiz günlerde bir pazar ayininde Müslümanları hedef alan açıklamalarda bulundu. Müslümanlardan alışveriş yapmayın! Callarangatt, kilise müdavimlerine hitaben, "Müslümanlardan gıda alınmaması ve Müslüman bir şoförün kullandığı araçlara binilmemesini" isteyerek İslam düşmanlığını körükledi. Papaz Callarangatt, bu çağrısına destek bulabilmek için, "Müslümanların, Hıristiyanları uyuşturucuya alıştırdığı" yalanını uydurdu. (İlkha, 14.09.2021) Belçika adaleti, Türk asıllı aşırı dinci Katolik papaz Samuel Özdemir'i ırkçılık ve yabancı düşmanlığını kışkırtma ithamlarıyla yargılanmasında beraat ettirirken, kara para aklama ve yolsuzluk iddialarıyla yeni adli dosyalar açar. Samuel, "Doğacak her Müslüman, Batılılar'a yönelik bir bombadır" sözleriyle tepki çekmişti. (Hürriyet, 8.12.2008) Charleroi Sorgu Hâkimi, harcadığı paraların ve bulundurduğu 500 bin euro'nun kaynağını açıklayamadığı gerekçesiyle papaz hakkında yeni bir adli soruşturma başlattı. Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 1942'de doğan Samuel Özdemir, "Mezopotamyalı" olduğunu, "babasının, Hazreti İsa'nın dili olan Süryaniceyi konuştuğunu" ve "Hazreti İsa gibi, hayvanlar arasında bir ahırda doğduğunu" anlatıyor. Türkiye'de baskı gördüğünü öne süren papaz, Belçika'ya 1975 yılında "siyasi mülteci" olarak gelerek, Tournai Piskoposluğu'nun himayesine girmişti. (Milliyet, 09.12.2008)

Hamile kadın otobüste Müslüman karşıtı saldırıya uğradı. Berlin'de Müslüman bir kadın bindiği otobüste saldırıya uğradı. Diziyle hamile olduğu bildirilen kadının karnına vuran saldırgan, ayrıca kadının başörtüsünü çekerek çıkarmaya çalıştı. (Perspektif, 3 Ağustos 2022) Avustralya'da Müslüman hamile kadına çirkin saldırı Avustralya'nın Sydney kentinde, bebek bekleyen Rana Elasmar isimli Müslüman kadın, kendisi gibi başörtülü arkadaşlarıyla kafede otururken bir erkeğin saldırısına uğradı. (AA, 22.11.2019)

Almanya için Alternatif (AFD) Partisi de sadece Almanya'daki Müslümanlara karşı olmakla kalmayıp dünyanın başka bölgelerinde Müslümanların soykırıma maruz kalmasını da destekleyen sorunlu bir anlayışa sahiptir. (AA, 1.9.2024) Pro NRW Hareketi: 'Müslümanlar Almanya'yı terk etsin' (Gündem, 20.3.2010)

Artık İslam'ı yok etmenin zamanı geldi. ABD'de McCain İslam'a savaş ilan etti. John McCain Kasım ayındaki seçimlerde Cumhuriyetçi Parti'nin başkan adayı ve 'ılımlı' olarak tanıtılıyor. McCain'in 'ruhani danışmanım' dediği Parsley ise İslam'a savaş ilan etti. Ohio'daki Evanjelik Kilisesi papazlarından Rod Parsley, İslam'ı 'yanlış bir din' olarak tanımlarken, Hristiyanları da İslam'ı ortadan kaldırmak için savaşa çağırıyor. Parsley'in 2005 yılında yazdığı ve Türkçe'ye 'Artık Sessiz Kalamayız' şeklinde çevrilebilecek olan 'Silent No More' isimli kitabında İslam'a inanılmaz hakaretler ediyor. Parsley, ABD'ye karşı en büyük tehdidin İslam dininden geldiğini

belirtirken, kitabındaki ‘İslam: Allah aldatmacası’ başlıklı bölümünde ‘Hristiyan medeniyeti ile İslam arasında bir savaş var’ diyor. Parsley, Amerika kıtasını keşfeden Christopher Kolombo’nun da aynı amaçla, İslam’ı yenmek için, 1492’de yola çıktığını ifade ederken, “Kolombo, İslam ordularını Avrupa’nın yeni dünyayla (ABD) güçlenmiş ordularıyla yenmeyi hayal ediyordu. Bu bir rüyaydı ve Amerika’da başladı. Parsley, İslam’a savaş açarken, bu savaşın kaybedilebileceği korkusunu da yaşıyor ve şöyle diyor: “Hristiyanlık ve İslam arasındaki çatışma kaçınılmaz. Artık zamanı geldi ve bizim başka seçeneğimiz yok. Biz bu savaşı kaybetmiş olabiliriz. Dünyayı tararken, İslam’ın daha fazla acı, kan ve yıkımın sorumlusu olduğunu görüyorum.” İslam’ın Hristiyanlık karşıtı bir din olduğunu belirten Parsley, Peygamberimiz Hazreti Muhammed’e de hakaret etmeyi elden bırakmıyor: “Müslümanların Peygamberi Muhammed ayetleri şeytandan aldı, Tanrı’dan değil. Allah şeytani bir ruhtur.” Parsley, 11 Eylül saldırılarından sonra 34 bin Amerikalının Müslüman olmasından da şikayetçi. ABD’nin İslam tehlikesine karşı mücadele etmesini isteyen Parsley, “Bizler Hristiyan mıyız? Evet. O zaman ne şekilde olursa olsun bu yanlış dini yok etmeliyiz” diyerek de yeni bir Haçlı Savaşı başlatılmasını istiyor. (Haber Vaktim, 13.03.2008)

'Kur'an'ın yarısını yırtın atın' dedi. Göçmen karşıtı söylemiyle tanınan Hollandalı milletvekili Geert Wilders, İslamiyet, Müslümanlık ve Hz. Muhammed (s.av) hakkında çirkin açıklamalarda bulundu. Wilders, Müslümanların zararlı söylemler içeren Kur’an-ı Kerim’in bu bölümlerini yırtıp atması gerektiğini söyledi. Bir Hollanda gazetesine demeç veren Wilders, Hazreti Muhammed hayatta olsaydı ve Hollanda’da yaşasaydı onu Hollanda’dan kovacağını da belirtti. “Bir İslam tsunamisi ile karşı karşıyayız” diyen Wilders, başörtüsünün yasaklanmasını, Hollanda’ya göçmen kabul edilmemesini ve yeni camiiler yapılmasına izin verilmemesini de savunuyor. “Eğer Müslümanlar Hollanda’da yaşamak istiyorlarsa, Kur’an’ın yarısını yırtıp atmalılar, imamları dinlememeliler, çünkü Kur’an’da korkunç şeyler söylendiğini biliyorum” ifadesini kullandı. (Haber 7, 13/02/2007)

Vekillere İslam karşıtı söylem izni. Hollanda mahkemesine göre milletvekili İslam karşıtı söylemde bulunabilir! Hollanda’da bir mahkeme, İslam karşıtı filmiyle gündeme gelen Özgürlük Partisi lideri Geert Wilders’in, İslam’ı eleştiren söylemlerde bulunabileceğine karar verdi. Hollanda İslam Federasyonunun (NIF), İslam karşıtı filmin yapımcısı Geert Wilders’ın, İslam’ı sürekli sert şekilde eleştiren ve basında da sıkça yer alan sözlerinin, toplumda düşmanlığa yol açtığını belirterek, bu ifadelerine son vermesi ve düzeltmesi istemiyle açtığı davada mahkeme, milletvekilinin, İslam hakkındaki görüşlerini dile getirmesinde sakınca olmadığına karar verdi. (Hürriyet, 07.04.2008) Wilders'in sponsoru Yahudi işadamları. ABD’de İsrail yanlısı Ortadoğu forumu Wilders’in yargı masraflarını karşıladı. Hollanda'da ırkçı lider Wilders'in Mossad bağlantılı bakan atama planı da sonuçsuz kaldı. (AA, 17.6.2024)

“Hollanda'nın sağcı Özgürlük Partisi lideri Geert Wilders, Kuran'ın satış ve dağıtımının yasaklanması çağrısında bulundu. Ayrıca kitabın camide ve evde kullanılmasını da yasaklayacaktı. Bay Wilders, Kur’an’ın şiddeti teşvik eden ve Adolf Hitler’in ‘Mein Kampf’ına benzeyen faşist bir kitap olduğunu söylüyor.” (radionetherlands.nl, 08.08.2007) “İslama 'faşist' diyen Wilders beraat etti. Hollandalı aşırı sağcı siyasetçi Geert Wilders, halkı Müslümanlara karşı kin ve nefrete tahrik etme suçlamasıyla açılan davada suçsuz bulundu. (BBC, 23 Haziran 2011) İki yıl sonra da kin kusmaya devam eder. Wilders: “İslam'ın tehlikeli, totaliter ve faşist bir ideoloji olduğunun kabul edilmesi gerekir.” (BBC, 14 Tem 2013)

Kiliseden İslam"a hakaret. Amerika’nın Florida eyaletinde bir kilise, Noel kutlamaları sırasında İslam’a hakaret etti. Noel kutlamaları için şehrin caddelerini, üzerinde İslam is of the Devil (İslam Şeytandandır) yazan ışıklı levhalarla süsledi. (27 Aralık 2009)

Olay filmin ardındaki provokasyon çetesi. Hz. Muhammed'e hakaret eden ve Libya'dan Mısır'a, Yemen'den Tunus'a kanlı ayaklanmalara yol açan filmin arkasında şu 4 ilginç isim var. Yapımcı: Sam Bacile: Gerçek adı Nakoula Basseley Nakoula artık kesin. Oyunculara filmin adını "Çöl Savaşçıları" olarak verdi. İnternette yayımladığı casting ilanında adını "Sam Bassiel" diye verir. Wall Street Journal'a göre 52 yaşında İsrail-Amerikan çifte vatandaşıdır. Ancak filmin danışmanı Steve Klein, onun bir Kıpti Hristiyan olduğunu söylemektedir. Film danışmanı: Steve Klein: "Cesur Hıristiyanlar Birliği", "Ulusal Amerikan Kıpti Meclisi" gibi aşırı sağcı ve İslamofobik bazı hareketlere üye. California eyaletinde bulunan Kaweah kentinin evanjelik kilisesiyle yakın ilişkileri var. Bu filmin üretilmesiyle ilgili olarak yaptığı bir değerlendirmede, "Bu işe, sonunda ne olacağını bilerek girdik" dedi. Fanatik tanıtımcı Terry Jones: 2010 yılında "Kur'an yakma ayini düzenleyeceğim" diyerek ortalığı ayağa kaldıran Amerikalı rahip. Jones, Müslümanların Masumiyeti filmine destek verdiğini ve filmin tanıtımını da yaptığını açıkça söyledi. Arapçaya çevirdi: Morris Sadek: Ulusal Amerikan Kıpti Meclisi'nin Mısırlı başkanı. Filmin olay yaratan tanıtımlarının Arapça'ya çevrilmesini sağladı ve Youtube'de yayımlanan tanıtımlarına kişisel Twitter hesabından link verip reklam yaptı. California'da yaşıyor ve kendisini "insan hakları savunucusu" olarak tanıtıyor. "Sam Bacile" kod adıyla filmin yapımcılığını üstlenen kişinin Nakoula Basseley Nakoula olduğu dün kesinleşti. Üstelik Nakoula'nın daha önce, sahte kimlikle dolandırıcılık yaptığı suçlamasıyla 21 ay hapis ve 790 bin dolar tazminat cezasına çarptırıldığı anlaşıldı. Nakoula dün kendisine ulaşan AP muhabirine "Ben o değilim" dediyse de adını gizli tutan bir güvenlik görevlisi, "Sam Bacile"in Nakoula olduğu konusundan şüphe duymadıklarını belirtti. Oyuncuları da kandırmış: Filmin oyuncu kadrosu, internete "Çöl Savaşçıları" adlı bir film için verilen ilana itibar ederek Sam Bacile'ı bulan aktör ve aktrislerden oluşuyor. Kısacası oyuncular, İslamofobik bir filmde değil, Antik Mısır'ı konu alan bir yapımda rol aldıklarını sandılar. O kadar ki, filmde bazı karakterlerin replikleri bile değiştirildi. Örneğin filmin bir yerinde karakterin, karşısındaki kişiye "George" diye hitap ettiği ağız okuma yöntemiyle hemen anlaşılıyor; ancak ses "Muhammed" olarak çıkıyor. Nitekim filmde rol alan ya da kamera arkası işini yürüten yaklaşık 80 kişilik ekip dün ortaklaşa bir mektup kaleme alarak, "Kandırıldık" mesajı verdi. Mesajda, "Senaryonun sonradan korkunç bir şekilde değiştirildiğini gördüğümüzde şoke olduk. Ortaya çıkan trajediden derin bir üzüntü duyuyoruz" ifadeleri kullanıldı. (Hürriyet, 14 Eylül 2012)

Nakoula filmi hapishanedeyken yazmış. Dünyayı ayağa kaldıran "Müslümanların Masumiyeti" filminin yapımcısı ve yönetmeni olduğuna inanılan Nakoula Basseley Nakoula'nın filmi hapishanedeyken yazdığı ve Haziran 2011'de serbest bırakıldıktan sonra çekimlere başladığı bildirildi. Nakoula'nın 1990'larda da uyuşturucu imalatı nedeniyle hapse girdiği ortaya çıktı. Nakoula, filmi çekmek için kullandığı parayı Mısır'daki ailesinden aldığını da söyledi. Olay adam daha önce Sam Bacile adıyla yaptığı açıklamalarda kendisini bir "İsrailli Yahudi" olarak tanıtarak filme harcadığı 5 milyon doların varlıklı Yahudi arkadaşlarından geldiğini iddia etmişti. (Hürriyet, 14.9.2012) İslam karşıtı "Müslümanların Masumiyeti" filminin yapımcısı Nakoula Basseley Nakoula 'sahtekârlıktan' 1 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Bir bankayı dolandırdığı gerekçesiyle daha önce 21 ay hapis cezası olan 55 yaşındaki Nakoula, 8 ayrı dolandırıcılık davasından yargılanıyordu. Yapımcı Nakoula Basseley, Nakoula'nun "Müslümanların Masumiyeti" filmi nedeniyle ise ceza almadığı belirtti. (T24, 08 Kasım 2012) Kısaca Para İsraillilerden, destek Mısır'lı Hristiyan Kıpti'den, yönetmen ABD'li Evangelist ve uyuşturucu imalatçısı ve büyük ihtimal bu filmi çekmek şartı ile serbest bırakılmış!

Stockholm'de polisin izin verdiği eylemde Kur'an yakıldı. (BBC, 28 Haziran 2023) İsveç Dışişleri Bakanı Tobias Billström: "Kur'an yakılması ifade özgürlüğüne girer." (Expressen, 20 Ocak 2023)

Batı'nın ikiyüzlü politikası. Tevrat'ın İsveç'te yakılma teşebbüsü İsveç makamlarınca yasaklanırken, Yahudi bayrağı ve kipası ile fotoğrafları olan ve Kur'an'ı önce İsveç sonra da Hollanda'da defalarca yakan Rasmus Paludan'ın bu eylemlerini İsveç makamları fikir özgürlüğü olarak değerlendirdi. İfade özgürlüğü kim için? İsveç'te aşırı sağcı Rasmus Paludan ifade özgürlüğü adı altında Kur'an-ı Kerim'i yakarak nefret söyleminin en önemli örneklerinden birini gösterdi. Aynı şekilde Tevrat'ın yakılmasına müsaade etmeyen yetkililerin kararı ise büyük bir ironi. Tüm bunların dışında İsveç'te bu eylemi yapmak suç fakat Paludan ceza almadı. Peki, ifade özgürlüğü kim için? (TRT Haber, 31.1.2023) "Kur'an-ı Kerim'i yakmak ifade özgürlüğü" diyen İsveç Demokratlar Partisi, aşırı ırkçı Rasmus Paludan'ın gerçekleştirdiği Kur'an-ı Kerim yakma eyleminin ardından İsveç'in İstanbul Başkonsolosluğu'nun cama astığı "Kitabı yakan aptalın görüşlerini paylaşmıyoruz" yazısına tepki göstererek "Paludan'a aptal diyemezler" savunmasıyla parlamentoya soru önergesi sundu. (26.01.2023) Rasmus'un ise, 13 yaş ve altındaki erkek çocuklara cinsel tacizde bulunduğu da belgelendi. Sabıka kayıtları sebebiyle 2020 yılında Danimarka'da avukatlık mesleğinden 3 yıl süreyle men edilen, ehliyetine de bir yıl süreyle el konulan Rasmus Paludan, yakma fikrinin ise kendisine ait olmadığını öne sürerek İsveçli bir gazetecinin adını verdi. Paludan ile görüştüğünü doğrulayan Chang Frick, Paludan'a Kur'an yerine Türk bayrağı yakılmasını önerdiğini, amacının Türkiye Cumhurbaşkanı karşıtı eylem olduğunu söyledi. (NTV, 25.01.2023) 22.01.2023 tarihinde aşırı sağcı politikacı Rasmus Paludan, Türkiye'nin İsviçre'nin başkentindeki Stockholm Büyükelçiliği önünde ikinci kez Kur'an-ı Kerim yakar! Ama İsveç'in başkenti Stockholm'deki İsrail Büyükelçiliği önünde Tevrat yakmayı planlayan kişinin eylemi İsveçli yetkililerce engellenir. (Habertürk, 27.01.2023)

İsviçre'de okul öncesi çocuklara 'demokrasi' aşılanıyor. İsviçre'nin Lozan şehrindeki bir özel anaokulunda çocuklar resim yapmak yerine kurulan "göstermelik" sandıklara oy pusulası atarak küçük yaşlarda 'demokrasi'yi öğreniyor. (Euronews, 23.01.2021)

Batı laikmiş, demokratmış, insan haklarını savunurmuş! Avrupa fikir özgürlüğü anlayışına göre siyonizmi eleştirsen antisemitist; LGBT-C'yi eleştirsen nefret suçu; Kur'an'ı yakarsan fikir özgürlüğüdür! "Yahudilere soykırım yapılmamıştır" veya "Eşcinsellik sapıklıktır" diyen Avrupa'da gerçekte ne kadar fikir özgürlüğünü, demokrasi, liberalizm olduğunu anında öğrenir! Özgürlük sadece İslam'a hakarette sınırsızca uygulanmaktadır!

Peki, bu aşırı sağcı İslam düşmanları kime hizmet etmektedir? "Hollanda'da İsrail doğumlu, aşırı sağcı siyasetçi Gidi Markuszower'in hassas bilgileri "İsrail'e" aktardığı tespit edilir!" (Haber 7, 30.6.2024)

Müslümanlar, İncil ve Tevrat içinde hâlâ bazı ilahi hakikatler kaldığı düşüncesi ile bırakın yırtmayı-tekmelemeyi, onlara 'abdest alıp mı dokunmak' gerekir, onu bile tartışmışlardır! Müslümanların Hz. İsa'ya bakışı ve saygısı ile Batının Hz. Muhammed'e bakışını zaten asla kıyaslayamayız bile!

Türbanlıya hakaret özgürlük sayıldı. İngiliz yargıç, bir Hristiyan'ın tesettürlü bir Müslümana yaptığı hakaretin ifade özgürlüğü içinde olduğuna hükmetti. İngiltere'de koyu Hristiyan otel sahibi bir karı-kocayla, sonradan Müslüman olan bir müşteri arasındaki "dine" hakaret davası sonuçlandı. Yargıç, İslam'a hakaret ettiği iddia edilen çiftin, ifade özgürlüğü sınırları içinde kaldığına hükmetti. Erica Tazi adlı İngiliz kadın, ağrı tedavisi görmek için geldiği Liverpool'da 4 hafta boyunca The Bounty House Otel'inde kaldı. Oteldeki son günü olan 20 Mart'ta ise

kahvaltıya inerken tesettürlü giyindi. Tazi'nin (60) mahkede anlattığına göre otelin dindar birer Hristiyan olan İngiliz sahipleri Ben Vogelenzang (53) ile karısı Sharon (54) kendisini ilk defa tesettürlü görünce bağırıp gülmeye başladı. Tazi, Ben Vogelezang'ın daha sonra kendisine "terörist" diye hakaret ettiğini, bununla da yetinmeyip Hz. Muhammed'i de "bir savaş ağası" diye niteleyerek onu "Hitler, Saddam Hüseyin" gibi liderlere benzettiğini öne sürdü. (Haberler, 11 Aralık 2009)

ABD'de İslam'ı şeytan dini olarak gösteren papaz tartışılıyor. Ancak bu durum yeni değil. Batılılar İslam'ın temsilcisi Türkleri ve İslamiyet'i asırlardan beri şeytanla bir tutuyorlar. (Habervaktim, 12 Eylül 2010) ABD'de Bir kadın, dans ederek Kur'an-ı Kerim yakar. (8.4.2024) ABD'de bir üniversitede Kur'an sayfalarını yakarlar. (İlkha, 11.12.2021) ABD, Kur'an-Kerim'in yakılmasını kınamaktan da kaçınır. (Habertürk, 24.1.2023)

Irkçı Edwin Wagensveld, Kur'an yırttı. İsveç'te aşırı sağcı politikacı Rasmus Paludan'ın Türkiye'nin Stockholm Büyükelçiliği önünde Kuran-ı Kerim'i yakmasına yönelik tepkiler sürerken bu kez benzer eylem Hollanda'dan geldi. Almanya kökenli Batı'nın İslamlaşmasına Karşı Vatansever Avrupalılar hareketi lideri Edwin Wagensveld, Lahey kentinde yaptığı eylemde Kur'an-ı Kerim yırttı. (Hürriyet, 25.1.2023)

Fransa'da 10 yaşındaki 4 çocuk 'terörü savundukları' iddiasıyla 9 saat gözaltında tutuldu. Evlerinin fotoğrafını çektiklerini anlatan baba, "Dinimizle ilgili çok fazla soru sordular, namaz kılıp kılmadığımızı öğrenmek istediler. Macron ve Erdoğan ilişkisi hakkında görüşlerimizi sordular" diye konuştu. Çocukların bir gün önce, okulda Hz. Muhammed karikatürleri çizen Charlie Hebdo ve öldürülen Samuel Paty hakkında ders gördükleri öğrenildi. (Euronews, 06/11/2020)

İsviçre'de minare yapımı yasaklandı. İsviçre'de minare yapımına ilişkin referandum yapıldı. Sonuçlara göre minare yapımına yasak geldi. Buna göre İsviçre'de referandum tarihinden itibaren minare yapımı yasaklandı. Halkın % 57,5'i yasağa destek verirken, % 42,5'i yasaklanmasın dedi. (NTV, 29 Kasım 2009) Bir yıl önce ise 'İsviçre, PKK'yı terörist örgüt ilan etmeyi reddetmişti!' (8.11.2008)

Bir yıl ara ile iki haber: Toplam 30 kişinin peçe taktığı ve nüfusun sadece %5'inin Müslüman olduğu İsviçre'de peçeye yönelik yasaklama referandumu yapıldı. Ve %51.2 oranla yasak kabul edildi. (AA, 9 Mart 2021) Bir yıl sonra: Eşcinsel evliliğin yasal hale geldiği İsviçre'de ilk çift nikahlandı. İsviçre'de geçtiğimiz yıl eylül ayında yapılan referandumda kabul edilmesinin ardından eşcinsel evlilikler 1 Temmuz itibariyle yasal hale geldi. (Euronews, 01/07/2022)

Muhammed isminin yasaklanmasını isteyen "Fransız eski manken ve politikacı Julien Odoul, Avrupa'ya göçme arayışıyla Belarus'tan Polonya'ya geçmeye çalışan kişilerin, Avrupa'ya geçmelerindense donarak ölmelerinde de sakınca görmedi." (AA, 12.11.2021)

Cuma zaten cemaa(t) yani toplanmak ile aynı kökten geliyor ama "Avusturya polisi cuma vaktinde 11 camiyi kontrol eder. Avusturya'nın Vorarlberg eyaletinde bulunan 11 camide polis tarafından eş zamanlı gerçekleştirilen araştırmalarda 'cuma namazı vaktinde toplantı yapılıp yapılmadığı' kontrol edilir." (AA, 11.03.2017)

Fransa cumhurbaşkanlığı adayı Yahudi "İslam karşıtı yazar Eric Zemmour, Fransa cumhurbaşkanlığı için adaylığını açıklar. "Müslümanlara, İslam ve Fransa arasında bir tercih hakkı vermemiz gerekiyor. Çünkü bunu açıktan söylemeseler de tüm Müslümanlar cihatçıları "iyi Müslümanlar" olarak görüyor." dedi. (Euronews, 30/11/2021)

Müslüman bir adam, İngiltere'de Londra Metrosu'nda sessizce Kuran okuduğu için başka bir yolcunun ırkçı ve İslamofobik saldırısına uğrar. İşe giderken yolda sessizce Kuran okuyan Müslüman adamdan rahatsız olan yolcu, 'Burası Hıristiyan bir ülke, sen bizim inançlarımıza göre davranmak zorundasın' şeklinde cümleler sarf eder. (Yeni Şafak, 2/12/2021) İngiltere'de bir kişinin otobüs şoförüne tükürüp Müslüman karşıtı hakaretler ettiği anlara ilişkin görüntüler sosyal medyada dolaşıma girdi. (AA, 9.8.2024)

ABD kilisesinden İslam karşıtı levha. Amerika'da bir kilisenin girişine İslam karşıtı levhanın konulması Müslümanların tepkisine yol açtı. America in Arabic isimli haber ajansının yayınladığı rapora göre, kilisenin girişine "İslam is of the Devil/İslam Şeytandır" yazılı bir levha konuldu. (Yeni Şafak, 13/07/2009)

Yunan Metropolit, İslam'a kin kustu. Yunanistan Pire Metropoliti Serafim, İslam dini, Hz. Muhammed (sav), Kur'an-ı Kerim ve Müslümanlar hakkında akıllara ziyan iftira ve hakaretlerde bulundu. İslam dinini 'sözde din' olarak niteleyen fanatik Metropolit Serafim, 'İslam'a inananların en belirgin özelliği, 'sözde peygamber'in 'sözde getirilerini ('Kur'an'ı) kabul etmeyenleri kesmek ve öldürmektir' dedi. (uhim.org, 9.1.2011) Balkanlardaki Osmanlı hoşgörüsünü ('İslam barış dinidir' adlı yazı) ve Balkan Savaşları sırasında katledilen Müslümanları hatırlayalım!

Salman Rüşdi'ye İngiliz şövalyelik ödülü. İslam'a hakaretleriyle şöhret kazanan Hindistan asıllı yazar Salman Rüşdi'ye İngiltere'de şövalyelik unvanı takdim edildi. Şövalyelik nişanı, Buckingham Sarayı'nda Kraliçe Elizabeth tarafından verildi. (Yeni Şafak, 25/06/2008)

Salman Rüşdi'ye Fransız edebiyat nişanı. Hint asıllı İngiliz yazar Salman Rüşdi'ye Fransa'nın en büyük edebiyat nişanı verildi. Fransa eski Kültür Bakanı Jack Lang, Londra'ya giderek Fransız Büyükelçiliği'nde düzenlenen bir törenle Rüşdi'ye nişanını taktı. (Hürriyet, 23.1.1999) Salman Ruşdi'ye ağır darbe. Salman Rüşdi, 'Şeytan Ayetleri' kitabıyla İslam dünyasının tepkisini çekmiş ama o sayede dünyaca ünlü bir yazar haline gelmişti. Yaptığı çalışmalarla kendisini yalanlayan Rüşdi'ye bir darbe de sevgilisi ABD'li aktris Pia Glenn'den geldi. 62 yaşındaki yazar sevgilisi için, "O yazdığı kitapları, kadın avcılığı için kullanır. Cahillik kralı Rüşdi, işe yaramaz ve ödleğin tekidir. Arkadaşlarıma bile birliktelik teklif eden ama ortaya çıkınca inkar eden olgunlaşmamış Rüşdi'den ayrıldığım için mutluyum" dedi. Ayrılıktan sonra ilk kez geçtiğimiz hafta konuşan Glenn, "Kitaplarında yazdıkları birçok konunun aslında yalanlara dayandığını da kendisine itiraf ettiğini" belirtti. (Takvim, 19 Ekim 2009)

Esmer Pinokyo yalan söylemiş. 1992 yılında, İslam'ın katı kurallarından kaçtığı söyleyerek Hollanda vatandaşlığı alan, Esmer Pinokyo lakaplı Somalili Ayaan Hirsi Ali, iltica hakkı için yalan uydurduğunu itiraf etti. Somali'de istemediği bir evliliğe zorlandığı için Hollanda'ya sığındığını iddia ederek Hollanda vatandaşı olan ve kendisini 'ex-Muslim' (eski Müslüman) diye tanımlayan Liberal Parti VVD milletvekili Ayaan Hirsi Ali'nin geçmişi hakkında yalan söylediği ortaya çıktı. Önceki gün Hollanda da yayınlanan Zembla adlı televizyona konuk olan Ali, 1992 de Hollanda otoritesine geçmişi hakkında yanlış bilgi verdiğini ve VVD Partisi'nin bu yalanlardan haberdar olduğunu itiraf etti. Ali, 1992de açlık ve iç savaştan dolayı ülkesinden kaçtığının gerçek olmadığını ve o zamanlar mülteci olarak güvenli bir şekilde Kenya'da hayatını sürdürmekte olduğunu söyledi. Gerçek ismi Ayaan Hirsi Magan olan Somali asıllı kadının ağabeyi, halası ve eski eşi, Ali'nin yalanlarının bununla da sınırlı olmadığını söylediler. Aile fertleri, Ayaan Hirsi Ali'nin aile içi şiddete maruz kalmadığı ve hatta zorla evlendirilmediğini de söylediler. (Yeni Şafak, 15 Mayıs 2006) Hollanda'da Somali asıllı milletvekili Ayaan Hırsi Ali etrafında dönen tartışmalarla başlayan kriz, hükümetin istifasıyla sonuçlandı. (DW, 17 Mayıs 2006)

Yalancı Ayaan Hirsi Ali vekillikten kovuldu. (17 Mayıs 2006) 2015'te İslam karşıtı bir kitap yazan Ayaan Hirsi Ali, 'İslam'dan ateizme sonra Hıristiyanlığa geçti.' (13.11.2023) İşin aslını 'Karşılaştırmalı dinler ızmanı' Dr. Sophia Rose Arjana şöyle açıklar: İslamofobi ve nefretin ticaret metaı haline getirilmesi medya, aşırı sağcı politikacılar ve sahte aydınların kışkırtmalarıyla Batı'da hızla tırmanan ve "bağnazlığın en makbul formlarından biri" haline gelen İslamofobi, aslında büyük bir sektör. Aralarında Robert Spencer, Ayaan Hirsi Ali, Pamela Geller ve Tevfik Hamid'in de bulunduğu çok sayıda kişi, sırf Müslümanların şeytanlaştırılmasına odaklı bir kariyere sahiptir. Bunlar, sözde "uzmanlıkları" İslam'ı ve Müslümanları aşağılamak olan insanlardır. Bir örnek vermek gerekirse, Ayaan Hirsi Ali, hayatını İslam'ı ve Müslümanları kötü göstermekten kazanıyor. Kitapları, "göçebe", "gavur", "kafese konmuş bakire", "kafir" gibi kelimeleri ve terkipleri başlıklarında içermesiyle İslam'ın, yorum ve uygulamada hiçbir farklılığı ve çeşitliliği olmayan medeniyetsiz, egzotik ve vahşi bir inanç olduğunu düşündürüyor. Bir uzmanlığı olmamasına rağmen sık sık haber programlarına İslam "uzmanı" olarak katılıyor. (AA, 30.05.2016) Ergun Caner'in de aynı metodu kullandığını hatırlayalım!

"Almanya gibi liberal bir devlet hâlâ liberal felsefeye aykırı bir şekilde, insanların temel anayasal hakkı olan din ve vicdan hürriyetini, 'liberal bir biçimde yaşama' baskısıyla ihlal edebilir mi?" (AA, 28.07.2017) "Avrupa'da yaşayan Müslümanların büyük bir çoğunluğu Avrupa ülkelerinde doğup büyüdüğü halde Avrupa toplumunun gözünde halen yabancı statüsünde görülmektedirler ve dışlanmaktadırlar. Medya Müslümanların entegrasyon prosedüründe önemli bir rol oynamaktadır, birleştirici veya ötekileştirici bir güce sahiptir. Birtakım Avrupa ülkelerinde İslamofobya verileri azalmamıştır." (Aysun Y. Dilek, Avrupa'daki Müslümanlar ve Avrupa İslamı, ÇÜİFD, Yıl: 2020 Cilt:20 Sayı:1, s. 133)

"Batı emperyalizmine direnmek, insanlığın onur mücadelesidir! Batı'nın müdahale tarzı budur. İçeriden örgütlenmelerle siyasi dizayn yapar. Başarılı olmazsa, demokrasi ve özgürlük söylemleriyle kitlelerin gücünü kullanır. Yine başarılı olmazsa ekonomik saldırılarla ülkeyi çökertir. Bu da başarılı olmazsa suikastlar gelir, iç çatışmalar gelir ve sonrasında açıktan müdahaleler gelir. Ancak eğer o ülkede keskin bir direnç oluşursa, kitleler bu dirence destek verirse yapabilecekleri hiçbir şey yoktur. Küresel düzenleri için tehdit gördükleri her ülkeyi, her siyasi anlayışı, her kültür ve medeniyeti, her lideri "cezalandırırlar!" Finans sistemlerinin kirliliklerine "hayır" diyen her lideri ortadan kaldırmaya çalışırlar. Afganistan'ı işgal ederken Taliban ve El Kaide'yi gerekçe gösterdiler. Yalandı! Irak'ı işgal ederken Saddam'ı hedef gösterdiler, yalandı! Libya'yı parçalarken Kaddafi'yi bahane ettiler, yalandı! Suriye'nin bir bölümünü işgal ederken DEAŞ'ı bahane ettiler, yalandı! Biz onların yalanlarına göre algıladık bütün bunları. Öyleyse Avrupa'nın yüzyıllardır sürdürdüğü, ABD'nin yirminci yüzyıl boyunca devam ettirip 21. yüzyıla taşımaya çalıştığı bu vahşi sömürge saldırılarına karşı amansız bir direnç geliştirmek zorundayız. Bunun için önce zihinlerimizi özgürleştirmek zorundayız. Batı'nın sömürge gücü elinden alınmalıdır." (İbrahim Karagül, Yeni Şafak, 25 Ocak 2019)

Terörizm

TSK, Afrin'de terör örgütü PYD/PKK'ya yönelik Zeytin Dalı Harekâtında iki Avrupalı örgüt mensubunu etkisiz hale getirdi. (AA, 18.02.2018) Avrupalı Teröristler! PKK, "lejyon taburu" kurdu. PKK'ya her türlü desteği veren Avrupa, şimdi de militan göndermeye başladı. PKK içerisinde Avrupa Birliği vatandaşlarından oluşan "Lejyon taburu" kuruldu, karargâhları Ayn el Arab'ta. Avrupalı teröristler Suriye'ye aktivist ve insan hakları savunuculuğu kimliğiyle geliyor. Hiçbir batılı ülke PYD'ye katılan teröristler hakkında hukuki işlem başlatmıyor. PYD saflarında savaşan batı ülkelerinden ithal teröristler onlarca toplu katliam ve infazlara imza atarken batılı ülkeler bu durumu görmezden geliyor. PKK'nın Suriye yapılanmasına destek amacıyla PYD'ye

katılan teröristler arasında yaralama, tecavüz gibi suçlara karışanların oranının yüksek olduğu bildiriliyor. Misyoner örgütlerinin de PYD'ye destek amaçlı militan sevkiyatında önemli katkısı bulunuyor. (Yeni Şafak, 29.07.2017) Luis Posada Carilles. Bombacılar adını verdikten sonra tutuklansa da, hapisten kaçmayı başardı. Adı Küba'yı işgal girişimi Domuzlar Körfezi çıkarmasından uçak düşürmeye, komünist Venezuelalılara işkenceden otel bombalamalarına, Şili Dışişleri Bakanı'na suikasttan Fidel Castro'yu bombalı suikastla öldürmeye teşebbüse dek pek çok suça karıştı. Hatta yıllar sonra New York Times'a verdiği röportajda, bunların bazılarını kabul etti. Washington için kötü ve iyi teröristler mevcuttur. Carilles 'iyi' bir teröristtir çünkü suçlarının çoğunu CIA aracılığıyla Amerikan hükümetinin kirli işlerinin ve gizli eylemlerinin bir parçası olarak işlemiştir. (Hilal kaplan, Sabah, 24.07.2017)

BM, NATO, Batı

Liberya'da 'gıda karşılığı seks' sürüyor. Çocuklara yardım örgütü Save the Children, Batı Afrika ülkelerinden Liberya'daki bazı yardım görevlilerinin kız çocuklarına cinsel tacizde bulunduğunu açıkladı. Buna göre bölgede faaliyet gösteren yerel ve uluslararası yardım kuruluşlarından görevliler, gıda karşılığında çocukları cinsel olarak sömürüyor. Hazırlanan rapora göre polis, öğretmen, yardım görevlisi ya da barış gücü askerleriyle cinsel ilişkiye giren kız çocuklarının yaşı 8'e kadar düşmüş durumda. Karşılığında ise genelde yiyecek alıyorlar. Ancak arabayla bir tur atmak ya da bir film izlemek gibi 'ödüllere' de rastlandığı oluyor. (Hürriyet, 8 Mayıs 2006) BM Barış Gücü askerleri Haiti'de 'yüzlerce kızı hamile bıraktı'. Birleşmiş Milletler Barış Gücü askerlerinin Haiti'de görev yaptıkları dönemde yüzlerce genç kızı ve çocuğu hamile bırakıp yoksulluk içinde tek başlarına çocuk büyütmek zorunda bıraktığı belirtildi. (BBC, 18 Aralık 2019) Bosna ve Ruanda'da katliamlara seyirci kalarak tepki çeken Birleşmiş Milletler Barış Gücü askerleri bu kez yeni bir skandalla gündemde. Kongo'da BM Barış Gücü askerleri 2005'te milislerden topladığı binlerce silahla gündeme gelmişti. Gelen son haberlere göre ise BM askerleri milislerle silah ticareti yapıyor. (29.04.2008) BM gücünden Sudanlı çocuklara tecavüz skandalı. Sudan'ın güneyinde görev yapan BM Barış Gücü görevlilerinin çocuklara tecavüz ettiği haberleri üzerine BM soruşturma başlatılacağını açıkladı. İngiltere'de yayımlanan Daily Telegraph gazetesinin haberine göre, Juba bölgesinde görevli askeri ve sivil BM personelinin, korunmasız küçük erkek ve kız çocukları seks yapmaya zorladıkları iddia ediliyor. (Hürriyet, 04 Ocak 2007) Eski BM çalışanına 13 kadına cinsel tacizden 15 yıl hapis. (Diken, 31.10.2022) BM'den Burundi askeri güçlerine tecavüz suçlaması. (Euronews, 15/01/2016) Fransız Ağır Ceza Mahkemesi, eskiden BM'de çalışan bir Fransız tamirciyi, Orta Afrika Cumhuriyeti ve Kongo'da 20 genç kıza tecavüz etmekten suçlu buldu. (T24, 12 Eylül 2008; Detay: en.wikipedia.org/wiki/Sexual_abuse_by_UN_peacekeepers)

İngiliz'in sözde yardım kuruluşu Oxfam'ın, Haiti'de ve onlarca Afrika ülkesinde yardım bahanesiyle evsiz ve kimsesiz yüzlerce kadın ve çocuğa tecavüz ettiği ortaya çıktı. (Yeni Söz, 16.02.2018) Haiti, çalışanlarının cinsel istismar soruşturması devam eden İngiliz yardım kuruluşu Oxfam'ın ülkedeki faaliyetlerini 2 aylığına askıya aldı. (Euronews, 23/02/2018) ABD'nin 'tecavüz' ordusu. İşgal ettiği topraklarda insanlık enkazı bırakan ABD'nin iğrenç bir yüzü daha ortaya çıktı. Pentagon raporunda, ABD ordusu personellerinin birbirlerine tecavüz etme oranları, korkunç boyutlara ulaştı. Raporda yer alan verilere göre, sadece bir yıl içerisinde 20 bin 500 kadın asker, meslektaşının tecavüzüne uğradı. (Akit, 2019-05-0) Amerika Birleşik tecavüz Ordusu. Pentagon raporunda ABD ordusu personellerinin birbirlerine tecavüz etme oranlarının korkunç boyutlara ulaştığı, sadece tespit edilmiş vakıalara göre, her saat bu tip 3 tecavüz yaşandığı kaydedildi. (Memleket, 14 Mayıs 2013)

Terör örgütü PKK/YPG, çeşitli uluslararası sözleşme ve düzenlemeleri ihlal ederek kaçırdığı çocukları saflarına katmaya devam ederken, birçok çocuk kaçma ya da intihar girişimi sırasında

veya çatışma bölgelerinde yaşamını yitiriyor. (AA, 29.9.2023) "Birleşmiş Milletler (BM) müfredatına göre çocuklardan savaşçı yapmak insanlık suçudur. PKK/YPG her hafta şu çocuklardan bir kaçını kendi haber sitelerinde savaşırken öldürüldüklerini yazıyorlar. Peki BM ve AB ülkeleri bu çocukları görmüyor mu, en az benim kadar görüyorlar!" (Eski PKK'lı Aytekin Yılmaz, 2 Haziran 2022)

Çocuk istismarıyla mücadele kuruluşunun başkanı 2 yaşındaki bebeğe tecavüz girişimi suçlamasıyla gözaltında. ABD'de savaş koşullarının hüküm sürdüğü ülkelerde çocuklara yönelik cinsel suçları önleme faaliyetleri yürüten uluslararası yardım kuruluşunun başkanı Joel Davis gözaltına alındı. Davis, 2 yaşındaki bir çocukla cinsel ilişkiye girmeye çalışmak ve cep telefonunda çocuk pornografisi bulundurmakla suçlanıyor. (BBC, 28 Haziran 2018)

Brüksel UNICEF binasının bodrum katı bir 'çocuk pornografisi' merkezi. 8 ile 14 yaş arası çocukların çıplak fotoğrafları çekilip çoğaltılıyor ve video ve fotoğraflar ABD'ye pazarlanıyor. Tutuklananlar arasında UNICEF Belçika komite başkanı Josef Varbeek de var. (Nokta Dergisi, 2.8.1987, Sayı: 30)

Darbe ile gelen demokrasi! Kerry: Mısır ordusu demokrasiyi geri getirdi. ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, Mısır'da ordunun demokrasiyi geri getirdiğini, askerlerin Mursi yanlılarına ateş açmasının demokrasinin yeniden kurulmasıyla ilgisi olmadığını söyledi. Kerry, darbenin 'milyonlarca ve milyonlarca kişinin' isteğiyle yapıldığın belirtti. Washington Mısır'da yaşananları 'darbe' diye tanımlamayı reddetti. ABD yasaları uyarınca, bu tanımlama yapıldığı takdirde Washington'ın Mısır'a verdiği yıllık 1,5 milyar dolayındaki yardımın kesilmesi gerekiyor. Rabia'tül Adeviyye Camii yakınında bulunan meydandaki ana eylem alanında ve Kahire Üniversitesi'nin ana kampüsünün yanındaki Nahda meydanında geçen Cumartesi günü 70'den fazla kişi ölmüştü. (BBC, 2.8.2013) Mısır'daki katliamın bilançosu: 3 bin 533 ölü. (AA, 17.8.2013) AB'nin demokrasi ve idam ikiyüzlülüğü. Türk kamuoyunun idam cezasının getirilmesi talebi karşısında, Türkiye'ye tepki gösteren Avrupa Birliği, Mısır'da Müslümanların idam edilmesine ses çıkarmadı. Üstelik AB ülkelerinin üst düzey isimleri, Mısır'da Müslümanları katleden darbeci Sisi'nin ayağına giderek zirveye katıldı. Her fırsatta aralarında Türkiye'nin de bulunduğu birçok ülkeye "demokrasi dersi" vermeye çalışan AB'nin, hem büyük tepki toplayan idamlara karşı sessiz kalması, hem de kendi çıkarları için Mısır gibi ülkelerin ciddi demokrasi ihlallerine göz yumması, birliğin demokrasi konusundaki çifte standardını bir kez daha göstermiş oldu. (Yeni Akit, 26 Şubat 2019)

'Beyin ölümü gerçekleşti' denilen NATO yeniden hayat mı buldu? 2004 yılından beri NATO askerleri sadece doğal afetler sonrası müdahaleler ve Afganistan'dan tahliyenin koordinasyonu için kullanılmıştı. Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'un 2019 yılında NATO'nun "beyin ölümünün" gerçekleştiğini açıklaması o dönem büyük tartışmalara neden olmuştu. Fakat Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmesi ittifak içerisinde tekrar birlik sağlanmasına yol açtı ve 'NATO yeniden hayat mı buldu?' soruları arttı. (Euronews, 05/03/2022)

Müslümana ölü, Hristiyan'a kalkan! The Independent ortaya çıkardı: Irak'ın zengin petrol yatakları ABD ve İngiliz şirketlerince yağmalanıyor. Irak savaşının ilk günlerinde parlamentoda konuşan İngiltere Başbakanı Tony Blair, amaçlarının Irak petrollerini ele geçirmek olduğu yolundaki suçlamaları reddetmiş, "amaçlarını Irak'ın özgür ve demokratik bir ülke olmasını sağlamak" olarak özetlemişti. ABD Başkanı George Bush da "Amacımız Irak'ın petrolünü sahip olmak değil" demişti. Ancak İngiliz The Independent gazetesinin ele geçirdiği, Irak Hidrokarbon (petrol) Yasası Taslağı bu sözlerin pek de samimi olmadığını kanıtladı. Gazete, dünyanın 3'üncü en büyük rezervlerine sahip Irak'ın petrol kaynaklarının ABD ve İngiltere merkezli şirketlerin kontrolüne bırakılacağını ortaya çıkardı. Yasanın BP, Chevron,

Shell ve Exxon gibi petrol devlerine 30 yıllık sözleşmeyle Irak'a girme şansı vereceğini, bunun da Irak petrollerinin 1972 yılında millileştirilmesinden sonra yabancılara ilk kez bu imkanın sağlanması anlamına geldiğini vurgulayan Independent, "Bu durum Irak'a yapılan müdahalenin tek amacının ülkenin petrol kaynaklarını ele geçirmek olduğunu savunanların elini de güçlendirecek" diye yazdı. (Vatan, 08.01.2007)

Batı için önemli olan menfaattır. Onlar sadece para ve kuvvetten anlar. Zayıf ve haklı isen bunun Batı için hiç bir önemi yoktur. 'Irak petrolünün karabatakları katrana buladığı' görüntüleri, Irakta öldürülen masum insanlar yerine dünya kamuoyuna gösterilirken karabatakların körfez yerine Fransa'daki bir kazada petrole bulanan kuşlar olduğu ortaya çıkmıştı. 11 Eylülün canileri oldukları ileri sürülen Burkari kardeşlerin biri bir yıl önce ölmüş, diğerinin ise FBI ajanı olduğu ortaya çıkmıştı. AB yetkilisi Tom Spencer: "AB konusunda Ankara'yı otuz yıldır oyalıyoruz." derken, Kuzey ıraktaki insani yardım kuruluşlarına çalışanların casus olduğu da ortaya çıkmıştı. ABD'nin jet uçakları kuzey Irak'ta iki Türk helikopterini düşürür. (1994) Marmara'da ise Saratoga gemimizi ABD savaş gemileri vurur, tabii ki hepsi yanlışlıkla! AIHM başörtüsü ve RP hakkında olumsuz karar verirken Sih'lerin türbanı ve Budistlerin sarı elbiseleri için olumlu kararlar vermekte idi! Rusya ile savaşırken Afganlılar mücahit, ABD ile savaşırken terörist ilan edilir. Saddam Halepçe'de katliam yaparken Irak devlet başkanıdır. Kuveyt petrolüne göz dikince diktatör ilan edilir. ABD'nin Somali operasyonun altında da "Petrol aşkı" çıkar. (Hürriyet, 5.1.93)

Avrupa değerlerinin kaynağı ve geleceği. "Sergilenen görüntüler Avrupa'yı, şimdiye kadar Türkiye'ye veya başka ülkelere demokrasi ve ifade özgürlüğü, toplantı ve gösteri özgürlüğü temelinde yönelttiği bütün eleştirileri fazlasıyla hak eden ama aynı zamanda tutarsız ve samimiyetsiz bir konuma düşürüyor. Avrupa'nın tarihindeki sömürgecilik dünyanın bütün maddi değerlerine zorla el koymayı da bir karakter haline getirmiştir. Avrupa sömürgeciliğinin tarihi aynı zamanda Avrupa dışı ülkelerde uygulamış olduğu katliamların, insanlık-dışı uygulamaların, soykırımların da tarihi olmuştur. Avrupa değerlerinin oluşumunda bu tarihin de belirleyici olduğu çok açıktır. Avrupa bütün dünyanın tarihini yok sayıp kendi tarihini dünya tarihi olarak sunmayı başarmıştır. Avrupa-merkezci bir bakış açısını bütün dünyaya benimsetip kendi felsefe tarihini bütün dünyanın felsefe tarihi olarak sunmuş, böylece Avrupa-dışı insanlara kendileri hakkında bir "hiçlik" duygusunu yine zorla yaşatmıştır. Sanki tarih boyunca başka hiçbir yerde felsefe, düşünce, bilgelik, hikmet adına hiçbir şey yaşanmamış gibi. Avrupa kendi Orta Çağında bir mezhebin bir mezhebe tahammül edemeyip soykırıma tabi tuttuğu, cadı avlarının, engizisyonların, kitlesel sürgünlerin yaşatıldığı karanlığı yaşarken İslam dünyası 72 milleti bir arada barış ve huzur içinde bir arada bir ahenk içinde yaşatan altın formülü bulmuş, uyguluyordu." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 18 Mart 2017)

Batı için demokrasi, insan hakları, insan hayatı sadece sözde önemlidir. Batı parayı, menfaati, petrolü önceler: Prof. Dr. Hasan Köni, Tunus, Mısır, Cezayir ve Libya gibi ülkelerdeki isyan dalgalarını analiz ederken, çok çarpıcı bir örnekten yola çıkar. Köni, "Biz, Bolivya gerçeğini inceliyorduk. Bolivya'da Amerikan Kalkınma Ajansı, sivil toplum örgütlerine milyarlarca dolarlık bir yardımda bulunmuş. Bu yardım neticesinde hükümete müthiş bir baskı grubu kurulmuş. Bu gerçekten yola çıktıktan sonra gördük ki, aynı sistem dünyada 26 ülkede birden uygulanmış. Mesela, Mısır'da 2007 yılından beri Amerikan Kalkınma Ajansı tarafından sivil toplum örgütlerine aktarılan para miktarı yaklaşık 180 milyar dolar" diye konuşur. Sivil toplum hareketlerinin planlı ve programlı şekilde organize edildiğini, bunun bir satranç oyunu olduğunu kaydeden Köni, "Batının ne yapacağını tahmin etmemiz çok zor. 5-6 oyun sonrasını planlıyorlar ve oynuyorlar. Biz ise sadece sosyal olayları seyretmekle yetiniyoruz. Bana göre batı Kaddafi'ye Bingazi'de soykırım yapma imkanı tanıyacak daha sonra canına okuyacak"

değerlendirmesini yaptı. Bu panelin ardından iki gün bile geçmeden göstermelik BM kararları alınarak 5'li koalisyon Amerika, İngiltere, Fransa tarafından Libya'ya askeri harekât başlatıldı. (Nedim Odabaş, Milli Gazete, 22.03.2011)

Fransa

72 sömürge, ve bitmeyen yangın: Fransa. Fransa, geçtiğimiz asırlarda farklı kıtalarda 72 ülkeyi ya kolonisi haline getirdi ya da himaye adı altında kendisine bağladı. Ancak bu bölgelerden Fransa'ya göç etmek zorunda kalanlarla yıldızı bir türlü barışmadı. Fransa, 1524'te başlattığı sömürgecilik faaliyetleriyle Afrika'nın batısında ve kuzeyinde 20'den fazla ülkede hakimiyet kurdu. Afrika'nın yüzde 35'i, 300 yıl boyunca Fransa'nın kontrolünde kaldı. (TRT Haber, 04.07.2023) Afrika'nın doğal ve insani zenginliği, Fransa ekonomisi için vazgeçilmez bir kaynak olarak durmaktadır. Bu nedenledir ki Paris hükümeti Libya, Mali, Çad Gölü Havzası ve Fildişi Sahili örneklerindeki gibi olası bir iç çatışma, darbe ya da siyasi kriz durumunda ilk müdahil olan ülkelerden biridir. Bu refleksini günümüzde de sürdüren Fransa, tarihi arka planı da kullanarak sömürge dönemi hâkimiyet bölgelerini bırakmamakta her yolu deniyor. (Kriter, 30 Eylül 2020) Esad Türkiye'ye göz kırptı, Macron harekete geçti. Suriye lideri Beşar Esad Türkiye ile diyalog kurmaya hazır olduklarını bildirdi. Aynı gün Paris Temyiz Mahkemesi, Esad hakkında 2013 yılında Guta'da gerçekleştirilen kimyasal saldırılar sebebiyle verilen uluslararası tutuklama emrini onadı. (Türkiye, 28 Haziran 2024) Hırsız Fransa eski sömürgesi olan 14 Afrika ülkesinden 'koloni vergisi' adıyla hâlâ yılda yaklaşık 500 milyar dolar para haraç toplamaktadır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 92)

Fransa devlet başkanı Macron, Jeune Afrique gazetesine verdiği demeçte Afrikalıların sömürge dönemi nedeniyle kendilerine olan kızgınlığından Türkiye ve Rusya'yı sorumlu tuttu. (Haber 7, 20.11.2020) Avrupa kamuoyu ise hâlâ gerçeklerin farkına varamamıştır! "Tuhaf şey! Biz kendilerine adalet ve iyi bir yönetim sunduk; buna rağmen yine de isyan ediyorlar.' şeklinde şaşkınlık gösteriyorler."(Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 269, 274)

Kim kimin elini niye öpüyor? Berlusconi'nin, Kaddafi'nin elini öpmesi kimi tepkilere yol açtı. Peki, Berlusconi Kaddafi'nin elini niye öptü? Berlusconi'nin, liderinin elini öptüğü Libya İtalya'ya günde ortalama 550 bin varil petrol ihraç ediyor. Libya aynı zamanda doğalgaz üretimiyle önem kazanmakta olan bir ülke. Silvio Berlusconi 2008'de de Libya'ya 5 yıl içinde 20 milyar dolarlık yatırım vaadinde bulunmuştu. (NTV, 30.03.2010)

Ahlaksız Sarkozy. Seçim dönemi öncesi oy avcılığına soyunarak Ermeniler lehine yasa çıkarmaya çalışan Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy'nin, 2007 seçimleri öncesi Libya'nın devlet lideri Kaddafi'den 50 milyon Euro yardım aldığı konuşuluyor. Seçimden sonra ise Kaddafi'yi sarayında ağırlayan Sarkozy'nin Libya'ya ilk saldırma emri veren lider olması 'ahlaksızlık' olarak yorumlanıyor. (Yeni Akit, 14 Mart 2012) Daha düne kadar petrol çıkarları için Kaddafi'nin elini öpen Batılı liderler, çıkarları tehlikeye girince, Kaddafi kontrolündeki askeri hedefleri bombalamaya başladılar. Batı, bir kez daha emperyalist yüzünü gösterdi. (Yeni Akit, 20 Mart 2011)

Fransa neden bu kadar hızlı davrandı? İtalya ve İngiltere neden hemen "Tamam" dedi? Elbette atalarının yaptığını yapıyorlar. Yani iştahlarını yeni yatırım ve tüketim alanlarına çeviriyorlar. Her zamanki gibi sömürgecilerin acılı kıtasına. Afrika'ya. Tarih boyunca bilinen kuraldır. Sömürgeci ülkeler savunma amaçlı silah geliştirmezler. Şimdiki gelişmiş ülkeler de öyle. O silahlar dilediği bir dönemde bilinen coğrafyaları yeniden şekillendirmek için kullanılır. Yani "Arkadaş ben bu oyundan yeterince kazanamıyorum. Kağıtları yeniden dağıtacağım" diyebilmek için! Yeni düzende gidip oraya bayrak dikmeye ya da işgale gerek yoktur. Önce demokrasi götürülür. Sonra ülkenin yönetimi değiştirilir. Kendine bağlı yeni bir yönetim

oluşturulur. Doğal olarak da yeni yönetim bütün ihaleleri ve kullanım haklarını sana verir. Mesela Irak. Orada Türk müteahitleri patrondu. Savaştan sonra ihaleler yeniden yapıldı. Irak'a "demokrasiyi götüren" silahlı ülkelerin firmaları ihaleleri aldı. Türkler bu defa taşeron oldu. Kore'de, Kuveyt'te, Afganistan'da ve şimdi Libya'da benzer bir tehlike. Geliyorlar, yönetimleri değiştirdikten sonra büyük işleri o ülkelerin şirketleri alıyor. İlk sömürgeciler Afrika'ya gelirken, "Uygarlığı getiriyoruz" demişlerdi. Şimdi yıllarca besledikleri kukla diktatörlere karşı "Demokrasiyi getiriyoruz" diyorlar. (Fatih Çekirge, Hürriyet, 22 Mart 2011)

Ahlaksız pazarlık. Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy, Libya operasyonu öncesi Libya petrolünün yüzde 35'inin Fransa'ya verilmesi için muhaliflerle anlaştı. Ama kamuoyuna "Amaç, Libya'nın yeniden özgürlüğüne kavuşması ve demokrasi umuduyla yeniden buluşması" diye açıklama yaptı! Evet! Aslına her şey petro-demokrasi için…

"Avrupalı nankördür." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 152) Batı dünyasının şifresi: "Kazanmanın ahlakı olmaz!" (Yavuz Bahadıroğlu, Akit, 6.6.2015)

Orta Afrika'da Müslümanlara yönelik saldırılar sürüyor. Fransızların destek verdiği Hristiyan çeteler Bangui'de iki Müslüman'ı sokak ortasında yaktı. O sırada devriye gezen Fransız askerleri ise vahşetin güvenliğini sağladı. (Star, 22.1.2014)

Gezi'de barışçıl Paris'te vandal. Fransız basınından çifte standart. Fransa'nın başkenti Paris'te hayat pahalılığı ve zamları öne sürerek başlatılan eylemler devam ederken Fransız medyasının eylemler karşısındaki tavrı da oldukça dikkat çekici oldu. Türkiye'deki Gezi Parkı provokasyonu için barışçıl eylemler ifadesini kullanan Fransız basını, Paris'teki eylemcileri ise terörist olarak tanımladı. Fransız basının bu tavrı kadar Batı medyasındaki diğer kuruluşların da olaylar karşısında sessizliğe gömülmeleri ise dikkatlerden kaçmadı. (Akşam, 11 Aralık 2018)

"İtalya Temsilciler Meclisi Üyesi (sonra başbakanı) Giorgia Meloni: Emmanuel Macron'un sorumsuzluğuna yazıklar olsun. Libya'yı bombalayanlar onlar oldu. Çünkü İtalya'nın Kaddafi ile enerji alanında özel ilişkilerinin olması onları endişelendiriyor. Aynı zamanda bizi bu hale getiren göç dalgalarının önünde bulduk kendimizi. Bu arada Fransa, Afrika'yı sömürmeye devam ediyor. 13 ülkede para birimi bastırıp üzerlerine damgalıyor ve çocukları madenlerde çalıştırıp hammadde edinmeye devam ediyor. Fransa nükleer reaktörleri için kullandığı uranyumun yüzde 30'unu Nijer'den çıkarıyor. Ve hal böyleyken Nijer nüfusunun yüzde 90'ı elektriksiz yaşıyor. Bize ders verme Macron. Çünkü Afrikalılar senin politikan yüzünden kıtalarını terk etmek zorunda kalıyor. Çözüm Afrikalıların Avrupa'ya göç etmeleri değil, aksine Afrika'nın Avrupalılardan kurtulmasıdır. Sizden ders almayı kabul etmiyoruz." (T24, 18 Nisan 2021)

Fransız sömürgeciliği sona ererken geriye CFA frangı kaldı. CFA frangı, CFA frangı bölgesine üye 14 Afrika ülkesinin ortak para biriminin adı. Bu bölge, Portekiz kolonisi olan Gine-Bissau ve İspanyol kolonisi olan Ekvator Ginesi'ne ek olarak Fransız kolonisi olan 12 ülkeyi içerir. Orta Afrika CFA frangı Kamerun, Orta Afrika Cumhuriyeti, Çad, Kongo Cumhuriyeti, Gabon, Ekvator Ginesi'nde kullanılırken Batı Afrika CFA frangı ise Benin, Burkina Faso, Fildişi Sahili, Gine-Bissau, Mali, Nijer, Senegal ve Togo'da kullanılmaktadır. (Independent Türkçe, 9 Ağustos 2023) Fransa'nın Afrika'da uyguladığı sömürge politikalarına sert tepki gösteren İtalya Başbakanı Giorgia Meloni, kıtanın sömürülmesine son verilmesi halinde göçün önlenebileceğini söyledi. Meloni, katıldığı bir televizyon yayınında eline aldığı para için, "Buna CFA Frangı derler. Fransa'nın 14 Afrika ulusu için bastığı sömürge para birimi." ifadelerini kullandı. İtalyan Başbakan, "Burkina Faso, en yoksul ülkelerden biri. Fransa, Burkina Faso için sömürge para birimi basıyor. Bunun karşılığında Burkina Faso'nun ihraç ettiği her şeyin yüzde 50'sinin

Fransız Hazinesi'ne aktarılmasını istiyor." dedi. "Bir çocuğun çıkarmak için bir tünele indiği altın, çoğunlukla Fransız devletinin kasasına giriyor." (Ensonhaber, 22.11.2022)

Fransa Cumhurbaşkanı Macron'un, "Afrikalı liderlerin Fransa'ya teşekkür etmeyi unuttukları" sözüne cevap veren Burkina Faso Cumhurbaşkanı İbrahim Traore, "Tüm Afrikalıları aşağıladı. Bu beyefendi Afrika'yı ve Afrikalıları işte böyle görüyor. Biz onun gözünde insan değiliz. Fransa bugün atalarımız sayesinde var. Bize dua etmeliler." dedi. (Haber 7, 14.01.2025)

ABD'nin New York kentinde düzenlenen 78. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda konuşan Togo Dışişleri, Afrika Entegrasyonu ve Yurtdışı Togolular Bakanı Robert Dussey: "Üstenci tavrınızdan yorulduk, kamuoyumuzu, halkımızı, idarecilerimizi aşağılamanızdan yorulduk, küçümseyici tavrınızdan yorulduk, kibrinizden bıktık. Bıktık, bıktık, bıktık" açıklamasında bulundu. Ama bu konuşmasını da Fransızca yaptı! (Yeni Şafak, 23/09/2023) Burkina Faso'lu bakan Bassolma Bazie, BM kürsüsünden dünyaya seslendi: "Afrika'nın talihsizliği Fransa ile tanışmış olmasıdır. Batı'nın Afrika'yı soymuş olmasıdır." (Yeni Şafak 26/09/2023)

Afrika'lı bir erkek Fransa'da metro'da sonunda patlar ve gerçekleri şöyle haykırır:

Fransa yüzyıllar boyunca Afrika kıtasından öyle avantaj ve zenginlikler elde etti ki, ülkenin eski cumhurbaşkanı Jacques Chirac Mart 2008'de yaptığı bir açıklamada bu gerçeği şöyle itiraf etmekte idi: "Afrika'sız Fransa 3. dünya ülkesi olur." (Gerçek Hayat, 09 Ekim 2023) Dönemin Fransa Cumhurbaşkanı François Mitterand da 1957 yılında 'Afrika olmasa, Fransa'nın 21. yüzyıla ait bir tarihi olmaz' demişti. (İlhami Atasever, Düzcenin Sesi, 16 Eylül 2020)

Cezayir parlamentosu başkan yardımcısı Bounah Kamel, Fransa'nın Cezayir'i işgal ettiği 1830'da ülkelerinin nüfusunun 8 milyon olduğunu belirterek, "1962 yılında ülkemizi terk ettiklerinde nüfus ise 6 milyondu. 132 yıl cezayir halkı sanki hiç doğum yapmamıştı" dedi. (Cumhuriyet, 23.12.2011) Macron: Cezayir'den af dilemeyeceğim. Fransa'nın Cezayir'deki sömürge tarihi için af dilemenin bir şeyi düzeltmeyeceğini, tamir edemeyeceğini iddia eden Fransa Cumhurbaşkanı Macron, "Af dilemek zorunda da değilim" dedi. Cumhurbaşkanı Macron, "Af dilemek zorunda değilim. Mevzu bu değil, bu ifade (af dilemek) tüm ilişkileri koparır" dedi. Macron, "Af dileriz ve herkes kendi yoluna gider" şeklinde bir sonuca varmanın yapılacak en kötü şey olduğunu savundu. (Euronews, 12 Oca 2023) Fransa'nın Libya'ya müdahalesiyle artan göçmen trajedilerinin hatırlatılması üzerine "İnsan kaçakçılığı yapanlar Afrikalılar" diye bağıran Macron, Afrika'da çok sayıda Fransız askeri bulunması eleştirilince de "Fransız askerlerini alkışlamalısınız" dedi. (Sputnik, 28 Kasım 2017)

Romantizm dili Fransızca, aşk şehri Paris, Eyfel ve gerçekler. İşgal, sömürge ve darbelerle Afrika kıtasının iliğini kurutan Fransa'nın yarım asırlık zaman diliminde operasyon düzenlediği ve işgal ettiği Afrika ülkesi sayısı 23. Resmi olarak 1958-2014 yılları arası Fransa'ya "koloni vergisi" ödeyen Afrika ülkeleri şunlar: Benin, Burkina Faso, Guinea-Bissau, Fildişi, Mali,

Nijer, Senegal, Togo, Kamerun, Orta Afrika Cum., Çad, Kongo, Ekvatoral Gine, Gabon. Günümüzde tam 15 Afrika devletinin resmi dili Fransızca.

Fransa'dan Türkiye'ye yaylım ateşi. Hem NATO üyesi olup hem Rusya'dan S-400 almak nasıl mümkün oluyor? (Sputnik, 03.12.2019) Fransa hem NATO üyesi olup hem PKK'ya silah veriyor ama! Türkiye kendisini savunmak isteyince Fransa tarafından suçlu ilan ediliyor!

Çekya, Çin'in İtalya'ya gönderdiği maske ve sağlık malzemelerine 'bilmeden' el koydu. (Euronews 22/03/2020) Fransız basınına göre, İsveç sağlık şirketi Mölnlycke'nin Çin'den satın aldığı maskelere 3 Mart'ta Fransa'da el konuldu. Virüsten en çok etkilenen İtalya ve İspanya'ya gidecek olan maskelerin serbest bırakılması için İsveç hükümeti devreye girdi. Fransa ancak maskelerin yarısını İtalya ve İspanya'ya gönderdi. (AA, 06.04.2020) 'İtalyanlar tıbbi malzeme taşıyan gemimize el koydu' diyen Tunuslu Bakan da, "Tüm Avrupa ülkeleri bir histeri yaşıyor" dedi. (Sputnik, 25.03.2020) Bilindiği gibi batılı oryantalistler Efendimize histeri ithamında bulunuyorlardı…!

Fransızlar Cezayir'i işgal edince, başka ülkelerle ticaretine izin vermez. Cezayir'in Fransa ile olan ticareti: 330.294.702 Franktır. Cezayir'in İngiltere ile olan ticareti ise sadece 22.632.110 Frank. Cezayir'in Amerika ile olan ticareti bile sadece 2.943.482 Franktır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 258) Zaten coğrafi keşiflerin sebepleri: Yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmekten başka bir şey değildi." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 69) The Times: "Dünya medeniyeti öyle yarı vahşi Doğu yöneticilerine değil, medeni bir Fransız senyörünün sözüne inanır." diye yazmakta idi. Batılı devletler hem sömürgeciliklerini gizlemekte hem de kendilerini medeni olarak vasıflamaktadırlar! Fransızlar Cezayir'i ezerek ve zorla aldılar. Sömürgecilere göre, sahillerin ve Atlas dağlarının kuzeyindeki verimli toprakların Müslümanlardan boşaltılması gerekiyordu. Sonra Fransa'dan Cezayir'i vatan edinmek isteyenlere kolaylık göstererek, bunlar vasıtasıyla yerli halka Fransız adetlerini, Hristiyanlığı telkin etmeyi amaçladılar. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 273) Fransızlar şimdi kalkıp da utanmadan, 'Şimdi biz Müslüman halka hürriyet ve adalet verdik' demeye kadar varabiliyorlar. Fransız istilasının maddi zararları olduğu kadar manevi zararları da oldu. Arap edebiyatı ile İslam ahlakı da kökünden sarsıldı. Fransız üstünlüğü, medeni Fransa'nın iddia ettiği gibi iyi bir yönetime değil, yalnızca zalim bir kuvvete dayanmaktadır. İngiltere'nin ise kuvvete hürmet, miskinliğe hakaretle muamele ettikleri bilinen bir gerçektir. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 274, 276-277) William Ewart Gladstone, Rusya'ya 'kuzeyden doğan hürriyet bahşedicisi' tabirini bile layık görmüştü. Batının bu taraflı yan tutmasından dolayı oldukça cesaret alan Rusya, Asya içlerine doğru medeniyet götürmek bahanesi ile birçok kavmin bağımsızlığını kendi iradeleri altına almıştır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 279-280)

"Binlerce senedir aynı topraklarda, aynı tarihi, aynı havayı paylaşmış, aynı dili konuşmuş, barış ve huzur içinde beraber yaşamış olan Tutsi ve Hutu'lar Belçika'nın yönlendirmesi, Alman ve Fransız silahları ile 1995'te iç savaşa tutuşmuşlar ve sonuçta yarım milyon insan katledilmişti." (Eduardo Galeano, Tepetaklak, s. 62)

Ulusal Arşivler Dairesi'nde saklanan ve Le Monde gazetesinde yayınlanan yeni belgelere göre, Ruanda'da soykırım yapılacağı yolunda düzenli bilgiler Mitterrand yönetimine sürekli aktarılmıştı. Bu belgelerde, Sosyalist Parti lideri cumhurbaşkanı François Mitterrand yönetiminin 1990'dan 1994'deki soykırıma kadar Ruanda'daki Hutu rejimine silah ve siyasi destek verdiği de bir kez daha teyit ediliyor. Yine son belgeler, dönemin Fransız hükümetinin Ruanda'daki giderek kötüye giden durumu yakından izlediği, sivillere yönelik katliamların farkında olduğunu ortaya koyuyor. Fransa'nın eski Cumhurbaşkanı Mitterrand, Le Figaro

gazetesine 1998'de verdiği mülakatta da, "O ülkelerde bir soykırım yaşanması o kadar da önemli bir şey değil." ifadesini kullanmıştı. (Euronews, 18/01/2021)

Günümüzde Fransa'da homofobik saldırı ve hakaretler suçtur. (Euronews, 17.5.2020), Ermeni Soykırımının varlığının bile inkar edilmesi veya aşağılanması, önemsizleştirilmesi iddialarına ceza getirilmiştir (assemblee-nationale.fr/13/rapports/r4035.asp) ve antisemitizm yasaktır. (Washingtonpost, 19 Şubat 2019) Ama iş islam ve Müslümanlar sözkonusu olunca her türlü saldırı, hakaret; fikir özgürlüğüdür! Peki, bu kısa tarihine bakınca şaşırdık mı? Hayır!

Almanya

"Batı'nın ahlakı yoktur, menfaati vardır!"

Alman Bild gazetesi, Bayraktar'ın Azerbaycan'ın Karabağ'ını kurtarmasında büyük rol oynayan dronları için: "Erdoğan'ın katil drone'u" başlığını atar. Aynı SİHA'ların Ukrayna'da kullanılması üzerine ise, "Umudun silahı Bayraktar" manşetini atar. (Aydınlık, 12 Mart 2022) Şubat 2017'de Almanya başbakanı Merkel, "PKK Almanya'da terör örgütü olarak kabul edilmekte" derken aynı saatlerde PKK Alman polisi eşliğinde APO bayrakları ile yürüyüş düzenlemekte idi. Türk Bakanlara yasak ama PKK'ya izin çıktı! Türk bakanların vatandaşlarıyla buluşmasına her seferinde çeşitli bahanelerle engel olan Almanya, terör örgütü PKK'nın Frankfurt'ta düzenlediği etkinliğe ise göz yumar. (Haber 7, 18.03.2017) Almanya sivil alanlarda PKK'ya göz yumuyor. (AA, 1.7.2022) DW/Alman basını, aynı konu: Nükleer enerji Almanya için söz konusu olunca 'kapatılması kriz', Türkiye söz konusu olunca 'açılması zararlı!' "Akkuyu'yu bekleyen tehlike: Akdeniz'in suyu ısınıyor." (DW, 30 Kasım 2023) Almanya nükleer santrallerin kapatılmasını erteledi. Almanya'da Federal Meclis enerji krizi nedeniyle bu yıl kapatılması planlanan üç nükleer santralin faaliyetlerini gelecek yıla kadar uzattı. (DW, 1 Kasım 2022)

Bu da İngiliz BBC'den. Bebek katili İsrail ve Rusya olunca: "6 yaşındaki Hind Rajab, yardım çağrılarının ardından Gazze'de 'ölü bulundu.' Peki bulunan ölü nasıl öldü?! (BBC, 10.2.2024) "Ukrayna savaşı: Kharkiv oteline 'Rusların düzenlediği' saldırıda 'bir bebek öldü.' (BBC, 6.2.2024)

ABD

"Amerikan demokrasisi ikiyüzlülüktür." (Ferhat Özbadem, Malcolm X, s. 32) "Kadın ve çocuk demeden, binlerce sivil öldüren hava bombardımanlarından daha dehşet verici bir şeyler bir şey var mıdır acaba?" (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 22)

Washington'da düzenlenen basın toplantısında konuşan Nauert, Zeytin Dalı Harekâtı kapsamında Afrin'deki binlerce sivilin yerlerinden edildiğini ve bu sivillerin geri dönüşlerine izin verilmediğini söyledi. Nauert, "Afrin'deki durumu yakından takip ediyoruz. 140.000 kişi yerlerinden edildi. Sivillerin evlerine dönmelerine izin verilmediğini görüyoruz. İnsani koşullar konusundaki ciddi endişelerimizi dile getiriyoruz" dedi. (Dünya, 04.05.2018) AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini, Zeytin Dalı Harekâtından son derece endişe duyduğunu bildirdi. "İnsani yardımların ulaştığından ve sivil halkın operasyondan etkilenmediğinden emin olmalıyız." dedi. (Sabah, 22.01.2018)

"ABD'de ne zaman barış ve demokrasi çığlıkları atıldıysa işte o zaman asıl savaş, gözyaşı, yıkım gelmiştir." (Erkan Trükten, Ne var ne yok, Beyaz TV, 22 Ocak 2021)

ABD destekli Avustralya askerlerinin Afganistan'da 39 sivili kasten öldürdüğü ortaya çıktı, hükümet özür diledi. Bazı Avustralyalı askerlerin, öldürülen Afgan sivillerin cesetlerinin yanına "meşru bir hedef" olduklarını öne sürmek için silah ve bombaları yerleştirdi. (Euronews, 19/11/2020) "39 sivili, 'öldürmeye alışmak için' suçsuz yere katleden Avustralyalı askerlerin bir fotosu daha ortaya çıktı!" (Sözcü, 19.11.2020)

Sivillere bu kadar değer veren ABD'nin yaptığı sivil katliamlardan bazıları ile ilgili haberler

FOX News'te radyo moderatörlüğü yapan haber sunucusu Todd Starnes: Öldürülen her Amerikalı için Afganistan'daki bir şehir yeryüzünden silinmeli. (Sputnik, 27.08.2021) ABD'nin haksız yere vatandaşını öldürdüğü her ülke aynı şeyi düşünse, ABD kaç kez yeryüzünden silinirdi acaba?! Ama Batı için haklı olmanın bir önemi yok ki, güçlü olan onlar, bu da yetiyor!

"Öldürdüğüm insan masumdu, hiç bir suçu yoktu. ABD'li asker: 'Eğer Irak'ta bir müslümanı bıçaklayarak öldürürseniz, komutanınız 4 gün izin verir.' diye açıklama yapar. (dailymotion.com/video/x7py7u9) Irak'ta savaş suçu işlemekle suçlanan ABD donanma şefi, askeri mahkemede beraat eder. Mahkeme, tutuklu yargılanan Gallagher'i sadece "17 yaşındaki ölü bir IŞİD militanı ile fotoğraf çektirmekten" suçlu bulur. (BBC, 3 Temmuz 2019)

ABD'nin kuruluşundan bu yana İsrail'e askeri yardımı 300 milyar dolara ulaşır. (Euronews, 05/04/2024) ABD başkanı Biden: Şüphesiz ki ABD, İsrail'i tam olarak desteklemektedir. (AA, 2.10.2024) Batı'nın İsrail'e desteği hafızalara kazındı. İsrail, 7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze'de soykırım işlerken, ABD ve Avrupa ülkelerinden güçlü siyasi ve askeri destek aldı. (AA, 2.10.2024) İsrail askerleri Filistinlilere yıllardır süren zulümleri itiraf ettiler. İsrail ordusunda görev yapmış birçok asker, 1948'den bu yana Filistinlilere nasıl zulmettiklerini itiraf ederek Filistin halkının yıllar boyunca maruz kaldığı fiziksel ve psikolojik şiddetin nasıl sistematikleştiğini gözler önüne serdiler. Batı Şeria'da iki yıl askerlik yapan Yehuda Shaul, "Orduda çalıştığım süre boyunca iyi bir insan olduğuma ve bizim iyi olan taraf olduğumuza inanarak yaşadım. Bir anda İsrail olarak yaptıklarımızı ve parçası olduğum şeyin gerçekliğini fark ettim." dedi. Eski İsrail askeri Yanay Israeli, ordunun, "Filistinli çiftçiler veya bölgedeki sivillerin bulmaları için taşların altına gizlenen bombaların buldukları anda yüzlerine patlayacak şekilde tuzakladığını" söyledi. Doron isimli eski bir asker de komutanlarının, askerlerden birine El-Fawar mülteci kampındaki bir çocuğu öldürmesi için vur emri verdiğini ifşa etti. Güvenlik nedeniyle kimliği açıklanmayan bir diğer asker, kimliği belirlenemeyen iki kişinin 5 İsrail askerini öldürmesinin ardından, ordunun kendilerine Nablus yakınlarında bir Filistin güvenlik noktasındaki 3 polisi öldürme emri verdiğini itiraf etti. Geçmişte orduda görev yapan Dean Issacharoff, Filistinlileri vurmalarının teşvik edildiğini vurgulayarak "Baruch Marzel (İsrailli sağ görüşlü siyasetçi), Filistinli birini vuran askerlere pizza kuponu verirdi." ifadelerini kullandı. Golani Tugayının 51'inci taburunun eski mensubu Ido Gal Razon, 11 Kasım 2015'te İsrail parlamentosuna şikayette bulunarak "(İsrail hükümeti) için 40'tan fazla insan öldürdüm, cinayet işledim." diye itirafta bulunur. Geçmişte İsrail Hava Kuvvetleri'nde pilotluk yapan Yonatan Shapira, "İsrail ordusunun yaptıklarının savaş suçu olduğunu ve milyonlarca Filistinliyi terörize ettiğini fark ettiğimde ordudan ayrılma kararı aldım." dedi. Nahal Keşif ekibi eski üyelerinden Nadav Weiman, ordunun "sahte gözaltılar" yaptığını, suçsuz veya hakkında ithamda bulunulmamış kişilerin evlerine gece operasyonları düzenlediğini, amacın çevredeki silahlı kişileri tahrik etmek ve sivillere psikolojik baskı uygulamak olduğunu söyledi. Duvdevan kuvvetlerinde görev yapmış Achiya lakaplı bir asker ise "(Askerlik yaptığım süre boyunca) Neredeyse hiç teröristle karşılaşmadım. Karşılaştıklarım, aileler ve çocuklardı." dedi. Achiya, İsrail ordusunun kendilerine sivillerle nasıl iletişim kurulacağını asla öğretmediğini, aksine orduda sivillerin dur emrinin ardından tepki vermelerine izin verilmeden vurulmaları gerektiğinin öğretildiğini

belirtti. Bir defasında da evine ilaç almak için geri dönen kişiyi vurmadıkları için üstlerinden azar işittiklerini itiraf eden Achiya, ayrıca askerlerin masum sivillerin hayatlarını umursamadıklarını, bir operasyon sırasında ekibinin yanlış evi bombaladığını ve askerlerin hiçbir şey olmamış gibi operasyona devam ettiğini itiraf etti. (AA, 03.01.2024)

ABD basını sömürülecek ülkenin liderini nasıl parlatır?! Amerikan dergisi Esquire, dünyanın en iyi giyinen erkeği olarak OutKast müzik grubu solisti Andre 3000'i seçerken, Afganistan Devlet Başkanı Hamid Karzai'yi de en iyi giyinen erkekler arasında gösterir. (Hürriyet, 12 Ağustos 2004) 20 yıllık ABD işgali hem Afganistan'a hem dünyaya pahalıya mal oldu. Afganistan'da ve Pakistan'daki sınır ötesi operasyonlarda 2001'den bu yana savaşın doğrudan sonucu olarak 71 binden fazlası sivil yaklaşık 241 bin kişi hayatını kaybetti. Afganistan'da 2021'in başından bu yana ülke içinde yerinden edilen, şiddet ve güvensizlik nedeniyle evlerini terk etmek ve kendi ülkelerinde yer değiştirmek zorunda kalan Afganların tahmini sayısı ise 270 bine ulaştı. BMMYK, ülke içinde yerinden edilenlerin toplamının 3,5 milyonu aştığını belirtti. (AA, 30.08.202)

CNN muhabiri Jim Sciutti, İran'ın İsrail'e yaptığı füze saldırısı için, "Mossad'ın merkezi Tel Aviv'de nüfusun yoğun olduğu bir yerde, İran buraları vururken burada siviller olduğunu bilmeli" der. (1 Ekim 2024) Peki aynı basın, İsrail Gazze katliamı yaparken, "Hamas Gazze'de sivillerin olduğu yerlerde sivilleri kalkan olarak kullanıyor" demiyor muydu? Veya bu muhabir İsrail tarafından on binlercesi öldürülen Gazze'li sivil kadın ve çocuk için böyle bir cümle hiç sarf etmiş miydi?! Aynı dakikalarda ABD Dışişleri Bakanı Blinken, "İsrail'e yapılan saldırı kabul edilemez. Bütün Dünya bunu kınamalı." demekte idi ki, bu kişi BM'in İsrail'i kınamasını veto eden ABD'nin bakanıdır!

"Artık biliyoruz, Batı uygarlığı (Avrupalı ve Amerikalı insanın hayat tarzı) yapısal olarak çifte standartlıdır. Batı hayat tarzı sadece adaletsiz değil, aynı zamanda ikiyüzlüdür. Hz. İsa'ya atfen bir yanağına tokat atılınca öteki yanağının çevrilmesi öğüdünde bulunan Hristiyan, tokadı yediğinde gücü yettiği sürece asla öteki yanağını çevirmez. Gücü yettiği sürece kısas uygulamakla kalmaz, işi intikam almaya kadar götürür. Günümüz Batı âleminde sözü edilen insan hakları kavramını onların şimdi sözünü ettiğimiz ikiyüzlü anlayışından soyutlayarak anlamaya kalkışmak safdillik olur. Batı dünyası gücü yettiği sürece işine nasıl geliyorsa öyle davranmakta beis görmedi, görmez de." (Rasim Özdenören, Yenişafak, 12 Nisan 2012) "ABD ve Batı güya teröre karşı, ama terör örgütleri ile kol kola. ABD ve Batı güya demokrasi istiyor ve insan haklarını savunuyor, ama öte yandan darbeciler ve diktatörlerle kol kolalar. ABD ve Batı uyuşturucuya karşı ama, uyuşturucu örgütleri ile de kol kola. ABD ve Batı barışçı, ama en büyük silah üreticisi ve çatışma bölgelerinde savaşan taraflara silah satmak için silah mafyası ile kol kola. ABD ve Batı emek ve hür teşebbüsten yana, ama en büyük kara para onların bankasında, en büyük yolsuzluklar onların off-shore'larında. En büyük kayıt dışı ekonomi ve kara para aklayıcıları kendileri. Borsa manipülatörleri, spekülatörler kendi dostları. ABD ve Batı çevrecidir değil mi, çevreyi en çok kirletenler, tahrip edenler de kendileri. Sağı solu yok bunların, aynı ülkelerin çocuklarının kanları ve gözyaşları üzerinde kendilerine iktidar ve servet üretmek isterler. Dostları ve ilkeleri yok, çıkarları var." (Abdurrahman Dilipak, Akit, 02 Haziran 2016)

Demokrasiyi kendi menfaati için (Mustafa Yıldırım, Sivil örümceğin ağında, s. 14) kullanan ve bunun birçok örneği olan (Yıldırım, s. 17-354) ABD, halkın tercihlerini umursamaz ve (Yıldırım, s. 49) örtülü veya örtüsüz operasyonlarla (Yıldırım, s. 99) toplumu ve ülkeleri sömürmeye devam eder.

ABD'nin ilk kadın Dışişleri Bakanı Madeleine Albrigh: Irak'ta 500 bin çocuk öldürdük, zafer için gerekliydi. Buna değdi. Albright ses kaydında Irak'ta ABD politikaları nedeniyle 500 bin çocuğun öldürüldüğünü ve bunun başarı için ödenmesi gereken bir bedel olduğunu belirtiyor. (Haksöz Haber, 28 Tem 2015)

Irak'a silah satıp İran'la savaştıran ABD daha sonra, İsrail üzerinden yasa dışı yollardan İran'a da silah satar. Baba Bush başkan yardımcısıdır! Elde ettiği yasal olmayan bu parayı da Nikaragua'daki solcu iktidarı devirmek için kullanır. Sonra en başa dönüp, yasal yollarla silah sattığı Irak'taki silahları bahane edip 'Irak'a demokrasi getirmek için' oğul Bush Irak'a askeri müdahale de bulunur!

Suriye'ye demokrasi getiren ABD, demokrasiyi kollarken: ABD askerleri petrol nöbetinde. Amerikan askerleri, Suriye'de petrol kuyularının başında nöbet tutmaya başladı. ABD Başkanı Donald Trump'ın "Geri çekiliyoruz" talimatının ardından Irak'a yönelen Amerikan askerleri, bölgedeki üsleri kapattı anacak petrolü bırakamadı. Suriye'deki Amerikan askerleri, petrol kuyularının başkasının eline geçmemesi için nöbete başladı. (Ensonhaber, 03.11.2019)

ABD; demokratikleştirmede evrilme: Yıl 2003. Bush, 'Irak'a demokrasi.' getireceğiz. Tarih, 11.01.2016: Amerika'nın Afganistan Elçisi James Dobbins: "Biz, diktatör ülkeleri demokratikleştirmek için saldırmıyoruz. Aksine birlikte barışçıl bir hayat yaşamak için şiddet uygulayan ülkeleri işgal ediyoruz." Tarih 2020: Trump: "Suriye de petrol bölgelerindeyiz: ABD Başkanı Donald Trump, Suriye'deki ABD varlığı ve İran gerilimi hakkında dikkat çeken açıklamalarda bulundu. Suriye'ye gönderilen ABD askerlerine ilişkin Trump, "Benim için Suriye'de askerlerimizi bıraktı diyorlar. Ne yaptım biliyor musunuz? Petrolü aldım. Orada sadece petrolü alan askerlerimiz var, onlar petrolü koruyorlar" dedi. (Sputnik, 11.1.2020)

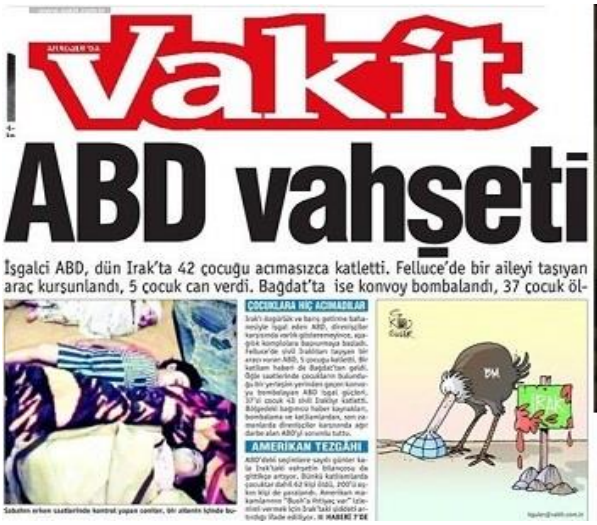

Hyena geçidi adlı filmden bir sahne

Kaçırılan Afgan iki küçük kızı kurtarmak için dua eden asker

(Hyena Road, 2015)

Yıl 2025. ABD Savunma Bakanı Pete Hegseth ise sağ pazusunun alt kısmına Arapça "kafir" yazan yeni bir dövme yaptırdı. "Kafir" dövmesinin hemen üstünde ise, Haçlı Seferleri'nin sloganlarından olan "Deus Vult (Tanrı böyle buyurdu)" ifadesi göründü. (Haber 7, 28.3.2025) ABD Dışişleri Bakanı Marco Rubio'nun televizyon ekranlarına alnına çizilmiş bir haç işareti ile katıldığı görüntüler tartışmalara neden oldu. (AA, 6.3.2025) ABD Dışişleri Bakanı, alnında haç işaretiyle Hamas'ı tehdit etti. (NTV, 06.03.2025) Ve sinemada gösterilen illizyon: Hyena Road (2015) adlı filmde, kaçırılan 2 Afgan kızı kurtarmak için dua eden ABD askeri sahnesi

"2001'de ABD başkanı Bush, Ortadoğuda 'haçlı seferi başlattığını' söyler." (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 236) Bush: Bu bir haçlı seferi. (Milliyet, 18.9.2001) Bush'tan 'Haçlı Seferi' yakıştırması. ABD Başkanı George Bush, 11 Eylül'deki intihar saldırılarının ardından terörizme karşı "Haçlı Seferi" başlattığını söyledi, ancak bunun zaman alacağını, bu yüzden de Amerikan vatandaşlarının sabırlı olmasını istedi. (Hürriyet, 17 Eylül 2001) Bush yine "Haçlı Seferi"ne çıktı. ABD Başkanı George Bush'un, terörizme karşı başlattığı kampanya yine "Haçlı seferi"ne benzetildi. 11 Eylül'den sonra aynı benzetmeyi yapmıştı. (Hürriyet, 19.4.2004) Fransız Bakan'dan şaşırtan itiraf. Fransa: Evet bu bir 'Haçlı Seferi.' Kaddafi ve Rusya Başbakanı Vladimir Putin'den sonra Fransız İçişleri Bakanı da koalisyon güçlerinin Libya operasyonunu "Haçlı seferi" olarak adlandırdı. Fransız basının bildirdiğine göre, Fransa İçişleri Bakanı Claude Gueant, katıldığı bir televizyon programında, Sarkozy'nin Libya'da bir "Haçlı Seferi"ne önderlik ettiğini söyledi. Fransa'nın gerçekleştirdiği Şafak Yolculuğu Operasyonu'nda Sarkozy'nin doğru bir politika izlediğini savunan Gueant, "Tanrıya şükür ki Cumhurbaşkanımız, Haçlı Seferi'nin önderliğini yaptı" dedi. (Gazete Vatan, 23.03.2011)

İşte Batı'nın gerçek yüzü. ABD Başkanı Venezuela'da kendi kendine yemin eden bir adamı "devlet başkanı" ilan etti, resmen darbe yapmaya kalktı, darbe sürecini de hâlâ tam gaz devam ettiriyor. ABD Venezuela'da darbe yapıyor, Haiti'de ise hükümet karşıtı gösterileri bastırmak için bu ülkeye paralı asker gönderiyor. Ve Avrupa'nın tamamı Venezuela'daki darbe girişimine destek veriyor. 2017'de Irak'ın bölünmesini öngören korsan referandum yapılınca Batı dünyası Barzani'ye destek çıktı. 1 hafta sonra İspanya'da Katalanlar referanduma gitmeye kalktı. Sen misin referandum diyen, polis seçim bürolarını bastı, sandıklara el koydu. Yüzlerce Katalan tutuklandı, yüzlercesi yaralandı. 12 Katalan lider hâlâ hapiste. 2013'te Gezi olaylarında olmayan şiddeti varmış gibi gösterip köpürten Batı medyası, Fransa'da 15 haftadır devam eden, 15 kişinin öldüğü, binlerce kişinin yaralandığı, 1000'den fazla insanın tutuklandığı, onlarca kişinin hedef gözetilerek yüze atılan plastik mermi ve gaz bombaları nedeniyle kör olduğu polis şiddetinden tek satır tek kare bahsetmez. Fransa Cumhurbaşkanı Macron Ermeni iddiaları için anma günü ilan etme kararı aldı. Peki ya 1994 Ruanda soykırımı ile Cezayir soykırımı ne olacak diyenlere, tek kelimelik cevap vermez. Suriye'de iç savaş 2011'de başlar. Avrupa kılını kıpırdatmadı. Ne zamanki savaştan kaçan Suriyeliler, 2015 yazında Avrupa kapılarına dayandı, bütün Avrupa ülkeleri teyakkuza geçti, sınırlar kapatıldı, panik-stres başladı, o güne kadar 3 milyon Suriyeliye tek başına konuk eden Türkiye'ye tek teşekkür etmeyen AB, Suriyeliler konusunda başı derde girince Türkiye'ye adeta yalvardı, "Bizi Suriyelilerden kurtar!" diye Türkiye ile 3 milyar Euro'luk yardım anlaşması yaptı. Türkiye taahhütlerinin tamamını yerine getirdi ama AB, para dâhil anlaşmadaki 3 maddeyi de ihlal etti. Bu örnekler son 3-5 yıla ait. İşte ABD ve Avrupa, batının gerçek yüzü tam anlamıyla böyle. (Taha Dağlı, Haber 7, 27.02.2019)

Böyle buyurdu, Japonya'da atom bombası kullanan ve Afganistan'dan Libya'ya sivil katliamlar yapan ABD: "Türkiye harekâtı sınırlı tutmalı ve sivil kayıplardan kaçınmalı." (Bianet, 21 Ocak 2018)

Irak'ı yakan denetçi sapık çıktı! BM eski silah denetçisi Scott Ritter'in internette çocukları taciz ettiği belirlendi. Ritter'ın daha önce de birçok defa sapıklığının tespit edilip örtbas edildiği

anlaşıldı. (Milliyet, 18.01.201) İşgal yetmedi tazminat aldılar. Körfez Savaşı sırasında zarar gören Amerikalılar, Irak'tan 400 milyon dolar tazminat 'kazandı.' Para, ABD'nin el koyduğu Irak fonlarından ödenecek. Coniler zarar görmüş! (Milliyet, 12.09.2010)

Bush: Irak'a saldırmayı Tanrı emretti. İngiliz televizyonu BBC'de yayınlanacak yeni bir belgeselde, ABD Başkanı George Bush'un, Filistin lideri Mahmud Abbas ile yaptığı bir görüşmede, 'Tanrı'dan bir görev aldım. Afganistan ve Irak'a o yüzden savaş açtım' dediği iddia edildi. Filistin Enformasyon Bakanı Nebil Şaat, BBC'ye verdiği röportajda, 2003 yılının Haziran ayında gerçekleşen Bush-Abbas görüşmesinin içyüzünü anlattı. Şaat, Bush'un, 'Tanrı, 'George, Afganistan'a git ve teröristlerle savaş' dedi, yaptım. Ardından, 'George, Irak'a git ve zorbalığı bitir' dedi, onu da yaptım' ifadelerini kullandığını bildirdi. Şaat, ABD Başkanı'nın, Tanrı'nın ona 'Filistinlilere bir devlet, İsraillere güvenlik, Ortadoğu'ya da barış getirme' görevi verdiğine inandığını savundu. Mahmud Abbas da, Bush'un, 'ahlaki ve dini bir misyonum var. Size bir Filistin devleti vereceğim' ifadesini kullandığını belirtti. (Hürriyet, Ekim 07, 2005)

İslam topraklarındaki işgal askeri sayısı, Haçlı seferlerinin 22 katı. Ortadoğu uzmanı Robert Fisk, İslam topraklarındaki Batılı asker sayısı Haçlı seferlerinin 22 katı olduğunu yazdı. Gazetenin deneyimli Ortadoğu muhabiri Robert Fisk imzalı makalede, Irak ve Afganistan işgalleri "Niçin oralara gittik. Petrol için mi? Demokrasi için mi? Yoksa İsrail için mi? Ya da kitle imha silahları veya İslam korkusu mu bizi oralara götürdü" sözleriyle sorgulanıyor. Robert Fisk, "Tarihten aldığımız tek ders, tarihten ders alamadığımızdır" başlıklı makalesinde, 'küçük insanlar' dediği savaşın mimarlarını, halkı kandırmakla suçluyor. Batılı liderlerin tarihten ders almadığını ve savaşın sonuçlarını da hesaplayamadığını vurgulayan Fisk, şöyle devam ediyor: "İngilizleri Filistin ve Aden'den sürdüler. Fransızları Cezayir'den, Rusları Afganistan'dan, Amerikalıları Somali ve Beyrut'tan, İsrailliileri de Lübnan'dan attılar. Tarihten aldığımız tek ders, tarihten ders alamadığımızdır." İslam topraklarındaki Batılı asker sayısının Haçlı Seferleri sırasındakine kıyasla 22 kat daha fazla olduğunu vurgulayan Robert Fisk, "Ordularımızı İslam topraklarına sevk ettik. Bunu yalnızca, Irak hakkındaki yanlış istihbaratları efendilerimizce unutulan İsrail'in teşvikiyle yaptık." diye devam ediyor. (İndependent, 10.2.2007, Vatan, 16.05.2007)

Alman Siyasetçi Todenhofer, "6 milyon Yahudi'nin ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Aksine bütün bunlar Batı dünyasının zorbalıklarıydı" dedi. 30-40 Iraklı'nın bir Amerikan bombasıyla öldürüldüğünü duyduğunuzda, Iraklıların canının Batılılar için çok fazla bir değer taşımadığını göreceksiniz. Yahudi ABD'li yazar Susan Sontag ile ölümünden önce güzel bir sohbetimiz olmuştu. Sontag'a şöyle söyledim; "Gözlemlediğime göre, 1 Amerikalı 10 Iraklı ediyor" şöyle cevap verdi: "Ne saçmalık! Bir Amerikalı 1000 Iraklıdan daha değerlidir. Buna benim kadar o da üzüldü. Bu çarpık idrak nereden geliyor? Savaş makineleri pazarlamasına yenik mi düştük? Herkes biliyor ki ikisinin hayatı da aynı değerde. Neden bizde başka türlü tesir ediyor? Sanırım biz kendimizi bir yalan içerisine yerleştirmişiz. (Ensonhaber, 21 Ekim 2023; Video: facebook.com/watch/?v=517133126364230)

Önce 'canım' sonra can düşmanım. Irak'ın devrik lideri Saddam Hüseyin'in ABD tarafından idam edilmesi, derin bir çelişkinin en güncel halkası olarak üzerinden bir kez daha geçilmeyi hak eden bir konu. Saddam bir zamanlar ABD'nin müttefik dostlarındandı. Tarih, 'ne oldum dememeli, ne olacağım demeli' sözünü haklı çıkartmakta, fakat hiçbir şeyin sürpriz olmadığını görmeniz de muhtemel. ABD'nin bir zamanlar müttefiki olan Saddam'ı idam sehpasına götüren süreç, daha önce başka isimler ve başka rejimler nezdinde defalarca yaşanmıştı. Latin Amerika, Afrika, Arap coğrafyası ve Ortadoğu'daki ülkelerde rejim değişikliği, darbeler, hükümet değişikliklerine zemin hazırlayan "ABD, dostluk yerini çıkar çatışmasına bıraktığında tavır değiştiriyordu." Sırp diktatör Slobadan Miloşeviç, Panama diktatörü General Noriega, Şilili diktatör Augusto Pinochet, ABD'nin korkulu rüyası Usame bin Ladin ve benzer isimler

Saddam'la benzer bir kaderi paylaşıyordu. ABD ile flört edenin hali haraptı, sevdikleri bir süre sonra sevmedikleri hanesine yazılıyordu. Irak'ın Duceyl kasabasında 148 Şii'nin öldürülmesinden yargılanan devrik lider Saddam Hüseyin, 2003 yılından beri Irak'ta işgalci konumunda olan ve 600 bin kişinin öldürülmesinin de sorumlusu ABD tarafından idam edildi. Saddam'ın diktatör olduğu gerekçesiyle Irak'a giren ABD'nin geçmişinde benzer birçok operasyon yer alıyor. Latin Amerika'dan, Afrika ülkeleri, Ortadoğu ve Arap coğrafyasında, bu olay daha önce defalarca tekrarlanmıştı. Guatemala, Vietnam, Dominik Cumhuriyeti, Endonezya, Angola, Şili, Arjantin, Nikaragua, El Salvador, Libya, Lübnan, Panama, Somali, Afganistan, Sudan gibi ülkelerde yaşanan rejim değişiklikleri, darbeler, iç çatışmalarda ABD bir şekilde müdahil veya başrol oyuncusuydu. Galatasaray Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden Doç. Dr. Erhan Büyükakıncı, bu tabloda "ABD'nin demokrasiyi bir yöntem değil pragmatik bir değer olarak gördüğünü söylüyor." Prof. Dr. Mahir Kaynak ise, dışarıdan destekle işbaşına gelen diktatörler, ihtiyaç ortadan kalktığında bertaraf edilmelerinin normal olduğunu belirterek, "ABD'nin tavrında bir tutarsızlık görmüyorum." diyor. "ABD'nin destek verdiği diktatörler rahat olmuyor, çıkar bittiğinde 'ABD sevgisi'nin yerini 'ABD düşmanlığı' alıyor." Beyrut'ta CIA tarafından eğitilen Saddam, 1967 yılında Baas partisinin başına geçti. 1990'da Kuveyt'i işgal ederek tekrar gündeme gelen Saddam'ın ABD ile ilişkileri bu noktada bozuldu. 1991 yılında Birinci Körfez Savaşı başladı. Saddam ikinci kez ise, 11 Eylül 2001 tarihinde ABD'de yaşanan terör eylemlerinin ardından Amerika'nın hedefi haline geldi. 'İslam birliği' düşüncesinden dolayı Ziyaülhak'ın uçağının ABD tarafından düşürüldüğüne inanılıyor. Pakistan Devlet Başkanı Müşerref, "ABD 11 Eylül sonrası Pakistan'ı bombalamak ve taş devrine döndürmekle tehdit etmişti." itirafında bulundu. General Alberto Noriega Mart 1983'te CIA'in yardımıyla Panama'nın diktatörü oldu. Zaten 1967'den beri CIA adına çalışıyordu. Ancak ABD'nin çıkarlarıyla çatışmaya girdiği için 1989 Aralık ayında ABD ordusu tarafından 10.000 sivilin ölümüne yol açan bir operasyon ile iktidardan indirildi. Slobodan Miloşeviç ABD'nin zorba olarak tanımladığı ve savaş açtığı Sırp lider. 1989 yılında iktidara geldiğinde Batı dünyası tarafından memnuniyetle karşılanmıştı. Amerikalı diplomat Richard Holbrooke tarafından "iş yapılabilecek bir adam" diye tanımlandığında Miloşeviç daha sonra hücresinde kalp krizi geçirerek öldü. (Prof. Dr. Mahir Kaynak, Hepsinin akıbeti aynı olur; Doç. Dr. Erhan Büyükakıncı: ABD için demokrasi pragmatik bir değer, 07.1.2007)

"Her ne kadar ABD yönetimleri özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında, ABD'yi dünyanın ahlaki lideri olarak tanımlasalar da hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat yönetimlerin insan haklarını dış politikada oldukça "seçici" ve "pragmatik" bir şekilde uyguladıkları açıkça görülmektedir." (Arif Bağbaşlıoğlu, Zeynep Betül Yavuz, 21. yüzyıl ABD dış politikası'nda insan hakları, Akademik Hassasiyetler, Yıl: 2021 Sayı: 17, s. 8)

Dünün AB ve ABD'si olan ülkeler. Plan, metot ve amaç hep aynı! "Bizim Avrupalı olma hevesimiz 18. asrın sonlarına doğru, Üçüncü Selim'in iktidar yıllarında başladı ve heyecanından hiçbir şey kaybetmeden bugüne kadar devam etti. Sahneler ve kahramanlar zamanla yerlerini yenilerine terk ettiler, beklenen mutlu sonun hiç gelmemesine rağmen devlet adamlarımızın bir bölümü ümitlerini hiç kaybetmediler. Avrupa'nın Avrupalı olmamız karşılığında ileri sürdüğü şartlar bugünkülerle aynıydı: İşkenceyi yasaklayacak, vergi reformuna gidecek, ekonomimizi düzeltecek, azınlık haklarını koruyacak, uluslararası anlaşmazlıkları hakeme götürecek ve bizden toprak istedikleri zaman hiç itiraz etmeden verecektik… Talepler bitmek bilmedi. Avrupa bir taraftan hep bir şeyler isterken öbür taraftan toprak koparmak yahut imparatorluğun Türk olmayan unsurlarını ayaklandırmak için elinden geleni yaptı. Biz ise ''Avrupalı oluyoruz" deyip tam bir teslimiyet içinde her şeyi kabul ettik. Sonuç ise, malum... Mayıs 1860: Avrupa, Osmanlı toprağı olan Lübnan'ı karıştırmak için kolları sıvadı. İngilizler Dürziler'i, Fransızlar da Maruniler'i kışkırtmaya başladılar ve başımıza uzun seneler devam edecek olan bir ''Lübnan meselesi" çıktı. 5 Eylül l860: İngiltere, Fransa, Prusya, Rusya ve Avusturya, Lübnan'a 12 bin kişilik bir birlik ile bir de donanma göndermeye karar verdiler.

Osmanlı hükümeti, 1861'in 9 Haziran'ında Avrupa ülkeleri ile bir protokol imzaladı ve Lübnan'da müstakil bir yönetim kurulmasını kabul etti. Haziran 1862: Sırplar, Belgrad'dan başlayarak bölgedeki Türk ve Müslüman yerleşim merkezlerine saldırdılar. Sırplar'ın tarafını tutan Fransa, onların lehine geçici bir çözüm sağladı. Kesin çözüm 1867'nin 10 Nisan'ında geldi ve Belgrad, Sırbistan'a terkedildi. Haziran 1864: Avrupa, Osmanlı toprağı olan Romanya taraflarında çıkan karışıklıkların halledilmesi için devreye girdi ve İstanbul hükümetine Eflak ile Boğdan'da seçimle işbaşına gelecek meclisler kurulmasını kabul ettirdi. 2 Eylül 1866: Girit'te Hacı Mihail önderliğindeki isyancılar adayı ‘‘Yunanistan'a ilhak ettiklerini" duyurup Müslüman halkı kılıçtan geçirmeye başladılar. Hadise, Avrupa'ya ‘‘Türkler Hristiyanları kesiyorlar" diye yansıdı. Biz ‘‘Girit'i vermeyiz!.. Toprak bütünlüğümüz sizin garantiniz altında" diyor, Avrupa'dan ‘‘Girit'i bırakın... Verin, kurtulun" cevabı geliyordu. Mücadele seneler boyu devam etti ve Türkiye 1897'nin 18 Nisan'ında Yunanistan'a savaş açtı. Biz Atina'yı almak üzereyken Avrupa devreye girip barış istedi. Savaşta kazandığımız her şey barış görüşmelerinde elimizden çıktı. İngiltere, Fransa, İtalya ve Rusya, Girit'e özerklik verilmesini sağladılar. Girit Meclisi daha sonra, 6 Kasım 1908'de ‘‘Yunanistan'a ilhak" kararı aldı ve Yunan toprağı haline geldi.11 Mart 1870: Babıali, yani İstanbul hükümeti, Rusya'nın baskısıyla Bulgar Kilisesi'nin bağımsızlığını tanımak zorunda kaldı.13 Nisan 1875: Hersek'te Hristiyanlar isyan etti. İstanbul'un ayaklanmayı bastıramayacağından emin olan Almanya, Avusturya ve Rusya isyana karışmayacaklarını açıklamalarına rağmen isyancılara gizliden gizliye destek verdi. Fransa ise resmen taraf oldu, Hersek'in özerkliğini istedi, arkasından Avusturya tarihe ‘‘Andraşi Layihası" diye geçen bir muhtırayla Hersek'te geniş bir reform talebinde bulundu. 4 Haziran 1878: İngiltere, Rus tehdidi karşısında vereceği desteğin bedeli olarak Babıali'den Kıbrıs'ı istedi, hatta gerekirse adayı işgal edeceğini bildirdi. Babıali, adayı İngiltere'ye vermeye mecbur kaldı. 24 Nisan 1881: Türkiye'nin toprak bütünlüğünü garanti eden ülkelerden biri olan Fransa, Türk toprağı sayılan Tunus'u işgal etti ve 12 Mayıs günü Tunus'u Fransa'ya terk ettik. 30 Eylül 1895: İstanbul'un Kadırga semtinde ‘reform’ bahanesiyle toplanan silahlı yüzlerce Ermeni, Babıali'ye doğru yürüyüşe geçti. Maksatlarının hükümet binalarını işgal etmek olduğu anlaşılınca üzerlerine asker sevk edildi, çatışma çıktı ve göstericilerin çoğu öldürüldü. Avrupa ‘‘Türkler Ermenileri kesiyor" feryadıyla ayağa kalktı ve o gün yaşanan bu olay Ermeni sorununun başlangıcı oldu. (Murat Bardakçı, Hürriyet, 10 Mart 2002)

Batı, demokrasi, terör. ABD’de El Kaide’nin parti kurup siyaset yapma hakkı var mıdır? Ya da DAEŞ’in Irak, Suriye, Almanya veya Fransa’da parti kurup siyaset yapma hakkı olabilir mi? Batı’da hiç kimse buna “DAEŞ ve El Kaide parti kurup siyaset yapabilir” demez. Ama nedense aynı “Batı başka coğrafyalarda” siyasi partilerin terör örgütlerine sırtını yaslayıp siyaset yapmasını teşvik ediyor ve destekliyor. Batı Türkiye’de terörün parti kurup siyaset yapabileceğini, terör örgütü üyelerini ülkelerinde en üst seviyede ağırlayabileceğini, onlara silah verebileceğini düşünüyor ve söylüyor. Terörle bağlantılı bir siyasete ancak “teröre silah bıraktırma” vaat ve taahhüdüyle bir geçiş sürecinde müsaade edilebilir. Takım elbise giyip, elini kolunu sallayarak öldürdükleri hâkim, savcı, polis ve askerin koruması altında gezemezler. “Teröristler, Türk, Kürt, Arap, Sünni, Şii öldürünce meşru; Fransız, Alman ve Amerikalı öldürünce gayri meşru görülürse sorun orada başlar.” Bugün ABD ve AB ile Türkiye arasındaki temel anlaşmazlık noktalarından birisi de budur. Doğu blokunun dağılmasından sonra meydanı boş bulan NATO üncülüğündeki Batı, tüm dünyayı kendi zevk ve arzularına göre dizayn etme sarhoşluğuna kapılmıştır. Kendisine direnen tüm liderler, terör, darbe, seçim destekleri, halk ayaklanmalarıyla alaşağı edilmiştir. NATO ve amiral ülkeleri “terör örgütleriyle dünyayı dizayn icadından sonra” açıkça bu terör örgütlerini desteklemiştir. Terör örgütlerinin elebaşları bu amiral ülkelerin koruma kalkanı altına girmiş ve her türlü desteği almışlardır. PKK’nın beyin takımının yine Almanya, Fransa ve Belçika’da olması; bu ülkelerin siyasetçileriyle siyasi kurumlarında gövde gösterileri yapması da tesadüf değildir. (Ramazan Yaşar, Diriliş Postası, 27 Kasım 2016)

Bush: Irak'ta demokrasi başarılı olacak. Başkan Bush, Amerika öncülüğündeki koalisyonun güçlü olduğunu, Amerika'nın kararlı tavrının sürdüğünü, Irak halkının özgürlük içinde yaşamak istediğini ve bunu hak ettiğini belirterek, bu nedenlerden dolayı Irak'ta demokrasinin başarılı olacağını söyledi. Bush, Irak'ta büyük çatışmaların bittiğini açıklamasından bir yıl sonra yaptığı haftalık radyo konuşmasında Irak'ın işgalini savundu. Bush, Irak halkının bugün Saddam rejiminin zalimliğinden ve yolsuzluklarından uzak bir hayat yaşadığını söyledi. Iraklıların günlük hayatındaki gelişmeleri sıralayan Bush, Amerika'nın egemenliği de Irak halkına geri vermeye kararlı olduğunu tekrarladı. (Voa, 01 Mayıs 2004) Bush: Soykırımı önledik. Trafalgar Meydanı'nda yapılan savaş karşıtı gösteriyi ABD'de diğer gösterilerin izlemesi bekleniyor. Bush, Irak'ta geçen yıl asker sayısının artırılması kararını da savunuyor. "Bu adımla, soykırım boyutuna varabilecek şiddete karşılık verilmiş oldu" diyen Bush, Irak'ın artık "Arapların Amerikalıların yanında terör şebekesi El Kaide'ye karşı savaştıkları bir ülke haline geldiğini" söyledi. (DW, 18 Mart 2008)

Irak'da Saddam kitle imha silahlarını gizlemekle suçlandı ve oraya demokrasi ve özgürlük getirme bahanesi ile işgal edildi. Ama aslında amaç petrol ve İsrail'in güvenliği idi ve onlar da elde edildi! Bush: Irak'ta demokrasi doğuyor. ABD Başkanı George W. Bush, Iraklı yetkililerin öldürülmesine ve petrol boru hatlarının bombalanmasına rağmen Irak'ta demokrasinin doğduğunu belirtti. (NTV, 16 Haziran 2004)

Bush 'Irak'a demokrasi götüreceğiz' sözüne kendi bakanını bile inandıramamış. Eski ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld, eski ABD Başkanı George W. Bush'un 'kendisinin de iflah olmaz bir neferi olduğu' Irak işgalini eleştirerek, "Bush'un 'Irak'a demokrasi götüreceğiz' ifadesi bana gerçekçi görünmemişti" dedi. (Sputnik, 10.6.2015) Sonuç: "ABD'nin 18 yıl önce 'demokrasi ve istikrar' vaadiyle başlattığı Irak işgalinden geriye yıkım, kan ve kaos kaldı. 13 yıllık ağır ambargo sonucu 500 bin çocuk hayatını kaybetti. Irak Sağlık Bakanlığı'nın verileri üzerinde çalışma yapan bağımsız "Iraqcountybody" organizasyonuna göre, Irak'ta 2003-2011 yılları arasında çatışmalardan kaynaklı yaklaşık 120 bin sivil hayatını kaybetti." (AA, 19.03.2021) "2003-2011 yılları arasında Irak'ta 461 bin kişinin savaşa bağlı nedenlerle öldüğü ve savaşın 3 trilyon dolara mal olduğu tahmin ediliyor." (BBC, 20 Mart 2023) Eski ABD Dışişleri Bakanı Rice lafı dolandırmadı: Irak'ı demokrasi için değil, Saddam'ı devirmek için işgal ettik. (Güneş, 12.5.2017) Irak'ın işgalinde istihbarat yalanları. (BBC, 18 Mart 2013) Irak'ın işgalini önleyebilecek diplomat: Kimyasal silah olmadığını 'herkes' biliyordu. (BBC, 4 Nisan 2018)

Tarihi eser, altın, petrol çalan ABD'den yemek çalanlar için kaygı mesajı!

Silah ararken altınları çaldılar. Kuzey Irak'ta, İslami Hareket liderine yönelik operasyon yapan ABD askerlerinin 100 bin dolar ve altın çaldıkları iddia edildi. (Milliyet, 31.12.2003) ABD işgali sırasında Irak'tan kaçırılan 156 tarihi eseri British Museum iade etti. (Euronews, 30.08.2019) Irak, farklı zamanlarda kaçırılan 181 tarihi eseri ABD'den geri aldı. (Türkmen TV, 8.7.2024) Irak Savaşı'nda altınları yağmalayan ABD'li senatörden kongre baskını sonrası 'yağmaya sıfır tolerans' açıklaması. (Yeni Şafak, 8.1.2021) ABD, 100 milyon dolarlık altın ele geçirdi. (Hürriyet, 26.5.2003) Amerika ve müttefikleri Irak'a girdiklerinde, kitle imha silahları yerine çok miktarda altın külçeleriyle karşılaştılar ve yıllar geçmesine rağmen hâlâ bu altınların kaderinin ne olduğu belirsiz. Amerikan askerlerinin eline düşen bu büyük hazinenin arasında her külçesi 18 kg olan 2000 altın külçesi sevkiyatı yapıldı. El-Alam'in haberine göre; kısa bir süre sonra Amerikalılar, askerlerinin aynı bölgede yaklaşık 700 milyon dolar değerinde 1183 külçe altın daha bulduklarını açıkladılar. (THA, 12 Nisan, 2016) ABD: Afrin'den gelen yağma haberleri bizi kaygılandırıyor. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Heather Nauert, Afrin'den son 48 saattir gelen haberler nedeniyle derin endişe duyduklarını açıkladı. Nauert'in yaptığı yazılı açıklamada, "Yağma haberleri de bizi kaygılandırıyor" ifadesi yer aldı. (BBC, 19.3.2018)

İşgal eder, katliam yapar, sömürür. Kaçanları da katlederler! "Dünya İspanya'daki mülteci katliamını konuşuyor! Tüyler ürperten görüntüler. İspanya'nın Kuzey Afrika'daki toprağı Melilla kentinde mülteci katliamı yaşandı. Melilla'ya Fas sınırından geçmeye çalışan göçmenlere İspanya polisi kurşun yağdırdı. 37 mülteci hayatını kaybetti. Başbakan Sanchez'in mültecileri katleden polislere teşekkür etmesi infiale neden oldu." (İnternet Haber, 26.06.2022) Yunan'dan sığınmacılara kurşun. Yunanistan sığınmacıları caydırmak için her türlü yöntemi kullanıyor. Yunan Sahil Güvenlik ekipleri, sığınmacı botlarına doğrudan ateş açıyor; Midilli Adası'na ulaşanlar ya da Edirne'den karşı tarafa geçebilenler de tutuklanıyor. (Yeni mesaj, 3.3.2020) Yunanistan'ın ölüme ittiği 29 göçmeni Türkiye kurtardı. Göçmenler, Yunan askerlerince eşyaları ve cep telefonları alındıktan sonra can salına bindirildiklerini ve Türk karasularına itildiklerini söyledi. (07.06.2021) Yunanistan'ın ölüme terk ettiği kaçak mültecileri Türkiye kurtardı. 2018 yılında Edirne'de Jandarma tarafından bulunan birinin ayağı kırık 13 mülteci, Yunanistan polisinin kendilerini dövdüğünü ve kıyafetlerini aldıklarını söyledi. (Türkiye, 23.9.2024) İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, "Yunanistan Sahil Güvenlik birimleri bu gece 7 göçmeni darp edip eşyalarını alıp ellerini plastik kelepçelerle bağlayıp can yeleği ve bot olmadan denize, ölüme attı" açıklamasında bulundu. (Cumhuriyet, 19.03.2021)

ABD başkanı Obama'dan Suriye'ye kimyasal silah uyarısı. ABD Başkanı Barack Obama, Suriye yönetimini kimyasal silah kullanmaması konusunda uyardı. Obama, kimyasal silah kullanımının, müdahale konusunda fikrini değiştirecek bir "kırmızı çizgi" olduğunu söyledi. (BBC, 21.8.2012) Altı yıl sonra. Üç ülkeden uyarı! Harekete geçeriz... ABD, İngiltere ve Fransa, "Esed rejiminin 'tekrar' kimyasal kullanması durumunda harekete geçmekte kararlıyız." mesajı verdi. (Haber 7, 22.08.2018) "BM rezaleti! Suriye'de 'kimyasal silah kullanıldı' iddiaları üzerine acil olarak toplanan BM karar almadı." (Gazete Vatan, 23.08.2013) BM'den hareket yok. (Haberturk, 23.8.2013) ABD'nin "kırmızı çizgisi" biyolojik silah defalarca Suriye'de kullanılır ama yıl '2024' hâlâ kırmızı çizgi hatıra gelmez! Sonunda Türkiye istihbaratını kullanarak bu zülme son verir.

İsrail'in Gazze Şeridi'ne yönelik saldırılarında can kaybı sayısı 40 bin 939'a, yaralıların sayısı ise 94 bin 616'ya ulaşmışken (NTV, 7.9.2024) İsrail askerinin itirafı ile tüm katliamların devamını sağlayan ülke ifşa olur: "ABD olmasa Gazze savaşı birkaç aydan uzun süremezdi." (Independent, 3 Eylül 2024) ABD bununla da yetinmez ve "Birleşmiş milletlerin güvenli bölge ilan edip koruma altına aldığını söylediği alanlarda üç binden fazla insanı katleden, okulları bombalayarak beş binden fazla sivili insanı katleden, ambulansları, sağlık ve yardım gönüllülerinin araçlarını bombalayan, katliamlarını görüntüleyen 200'e yakın gazeteciyi öldüren, 20 binden fazlası 15

yaş altı çocuk olmak üzere 41 bin insanı göstere göstere katleden İsrail Devlet Başkanı Netanyahu'yu meclisinde 1 saat konuşturup, 382 tane vekiline 58'i ayakta toplam 76 sefer alkışlatan Amerika, HAMAS'ın üst düzey 5 yetkilisini yargılamak için de süreç başlatır! (BBC, 4 Eylül 2024)

Fransa Libya'da aslan payı alınca ABD özgürlük getirmeye karar verir, arada pay alamayan İtalya sömürgecilik ithamında bulunur: Libya'da ateşkes sonrası Fransız Total şirketi petrol üretimini artırmak için devrede. (BBC, 19 Kasım 2020) İtalya, Fransa'yı Libya'nın petrollerine göz dikip Afrika'yı sömürmekle suçladı. (Euronews, 22/01/2019) ABD: Askerlerimiz Libya'ya her an girebilir. ABD Genelkurmay Başkanı Joe Dunford, ABD askerlerini hazırlık yaptığını ve askerlerin her an Libya'ya dağıtılabileceğini açıkladı. (Milliyet, 21.05.2016) 'Özgürleştirdiğimiz bir ülkede bu nasıl olabilir' ABD'nin Libya Büyükelçisi Christopher Stevens'ın Bingazi'de öldürülmesi sonrası açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, "Bu gözü dönmüş şiddeti kınıyoruz. Özgürleştirdiğimiz bir ülkede bu nasıl olabilir" dedi. ABD Başkanı Obama da, saldırganların adalete teslim edilerek yargılanacağını söyledi. (NTV, 12.9.2012)

ABD'den Yunanistan itirafı. Ege adalarındaki zırhlı araçların kullanımında ABD menfaatleri esas alındı. S-400'ler için Türkiye'yi F-35 programından çıkaran ve sonrasında Türkiye'nin F-16 alım talebine taş koyan ABD, Yunanistan'a sattığı silahlar konusunda çifte standart uyguladığını itiraf etti. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Ned Price, Yunanistan'ın "uluslararası anlaşmaları ihlal ederek" Ege adalarına çıkardığı ABD menşeli zırhlı araçlarının kullanım koşullarında ABD menfaatlerinin esas alındığını söyledi. (Yeni Şafak, 29/09/2022)

Veriler ABD'nin Rusya'dan ithalatı artırdığını gösterirken (CNN Türk, 06.10.2022) aynı ABD'den Rusya ambargosunu ihlal ettiği gerekçesiyle Türkiye'de çok sayıda kişi ve kuruluşa yaptırım kararı çıkartılır. (Euronews, 12/12/2023)

Kendine "demokrat" Batı'nın ikiyüzlülüğü ve Türkiye. Saddam, Halepçe' de, başta Fransa olmak üzere ABD ve Avrupa ülkelerinin sattığı silahlarla çoluk çocuk demeden kendi vatandaşlarını katledip gazla zehirleyerek öldürdü. Türkiye Halepçe gazlı katliamından kaçan 40.000 Kuzey Iraklı Kürt komşusuna kucak açtı. 1990'da İkinci Körfez Savaşı'nda bir gecede bu sefer yarım milyon Kuzey Iraklı ayakkabısını dahi giymeye fırsat bulamadan can havliyle yine Türkiye'ye sığındı. Ülkenin dört bir yanından, anında binlerce yiyecek -içecek -giyecek dolu kamyonlar akın akın yardıma koştu. 1989'da Komünist Bulgaristan Başkanı Jivkov'un başlattığı 'adını, dilini, dinini değiştir' zulmü sonucu 300.000 soydaşımız 6 asırdır yaşadığı topraklarda her şeylerini bırakarak Türkiye'ye sığındı. Ne ABD ne Avrupa basınında Jivkov'u kınayan en ufak bir ilana rastlamadık. 1992'den itibaren Saraybosnalılar Müslüman ve de Türk kabul edildikleri için düzenli ve sürekli soykırıma tabi tutuldular, hatta bir kısmı BM'ye bağlı Hollandalı subay ve askerlerinin gözleri önünde umursamazlıkla katledildi. Bu vahşeti lanetleyen herhangi bir ilâna rastlamadığımız gibi, yıllar sonra katliama göz yuman Hollandalı subay ve askerler Hollanda Devletince madalyalara layık görüldüler. 30 yıl boyunca devam eden PKK vahşetinde öldürülen Asker ve Polis şehitlerimizden vazgeçtim, beş binin üstünde çocuk- kadın- yaşlı ve sivil için tavır koymuş kaç Batılı ismi sayabilirsiniz? Öyle bir ilana öncülük eden Türk aydınına da rastlanmadı. 1985'ten bu yana yalnız Almanya'da Türklere ait 3500'den fazla işyeri, dükkan, büro, ev saldırıya uğradı, kimileri içinde insanlarımızla yakıldı. Alman Devleti ve Polisi'nin bu olaylara duyarsızlığını eleştiren bir tek ilan göremedim. Bunlar birebir yaşadığım geçmiş olaylardır ve bir hatırlatma mesajıdır." diyen Bülent Akarcalı, şöyle devam ediyor: "Bu yazı ne Gezi olaylarını ve arkasından gelişen durumları destekleyen yazılı ve görsel basın desteğini, ne de yurt dışında kendi paramızla çıkarttığımız ilânları eleştirmek için yazılmıştır. Tek amacı şudur: Türkiye'nin eksiğini- yanlışını görmeye ve bunu kınamaya bu kadar hazır bir Batı dünyası ve bu dünyayı harekete geçirecek insanlarımız, şu yukarıda

saydığım vahşetler, insanlık dışı suçlar işlenirken neredeydiler? Irak'ta bir milyon insan öldürülürken yoktular, hâlâ her hafta yüzlercesi ölürken yoklar. Suriye'dekiler ölürken yoklar. Mısır'dakiler ölürken yoklar. Sınırlarımız içinde bir milyona yakın mülteciye hayat hakkını biz verirken onlar yine yoklar! (Hasan Celal Güzel, Sabah, 18.08.2013) Siz hiç Yahudileri eleştirmenin "nefret suçu" olarak kabul edilmesine karşı çıkan bir çağdaş aydın gördünüz mü? Evet, Yahudilere bırakın hakareti, eleştiriyi bile "nefret suçu" kapsamında ele alanlara hiçbirinin itiraz ettiği yok! Hiçbirinin aklına "özgürlükleri savunmak" gelmiyor! Yahudilerin eleştirilmesi konusunda "bu kadar tutucu" olanlar her ne hikmetse Müslümanlara hakaret söz konusu olunca alabildiğince "ifade özgürlüğü yanlısı" kesiliyorlar! Bu nasıl bir çifte standart ya da ikiyüzlülüktür? (Zeki Ceyhan, Milli Gazete, 17 Ocak 2015) Başkalarının özgürlüğünü kısıtlama özgürlüğü diye bir şey olmadığı gibi, başka insanların hukukuna tecavüz eden, hakaret eden, aşağılayan, nefret körükleyen söylemlerin ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesi mümkün değil. Müslümanların kutsal değerleri söz konusu olduğunda bir anda "ifade özgürlüğünü" helvadan bir put gibi Müslümanların karşısına dikenler, mevzu Yahudi düşmanlığı, kendi içlerinde bir ırkçılık, nefret söylemi falan olduğunda o putu hiç yüzleri kızarmadan iştahla yerler. (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 17.01.2015)

Batı-menfaat. Demokrasi bahane silah satışı şahane. Kaddafi'nin Roma'ya ve Paris'e çadır kurduğu 2009 yılında AB ülkelerinin Libya'ya silah satışı 470 milyon dolar oldu. Bunun içinde İtalya'dan savaş uçağı, Malta'dan hafif silahlar ve İngiltere'den cephane yer alıyordu. Bugün Kaddafi'yi diktatör ve halk düşmanı ilan eden ABD, 2007 yılında Libya'ya 5 milyon dolarlık silah sattı. Bu sembolik rakam ambargonun kaldırılıp diktatörle el sıkışma bedeliydi. Bush'un son yılında bu rakam 46 milyon dolara yükseldi. 2007 yılında Libya, Fransa ile 14 adet Rafale saldırı uçağı satış anlaşması imzalamıştı. İngiliz şirketleri, Libya'nın elindeki tankların modernizasyonu için 2009 sonunda 77 milyon dolarlık bir anlaşmayı ABD'ye götürdü. ABD yönetimi bu anlaşmayı onayladı. Ancak Kaddafi rejimine baskı başlamıştı. Ve skandal ortaya çıkınca kısa bir süre önce anlaşma geri çekildi. 30 Ocak'ta Rusya ile Libya hafif silahlar başta olmak üzere silah satışı için 1.8 milyar dolarlık anlaşma imzaladı. Bunların ne kadarının teslim edildiği bilinmiyor. Evet, Ortadoğu'da ve Arap coğrafyasındaki "diktatör tiyatrosu"nun asıl senaryosu işte budur. Petrol ve silah. Bu oyunda insan hayatı, ölümler, işkenceler, intiharlar teferruattır. Verdiğin sürece diktatörsün. Kralsın, şeyhsin, emirsin. Vermezsen demokrasi gelir. Mesela Suudi Arabistan Kralı, 35 milyar dolarlık rekor silah alımını ABD'den henüz yapmıştır. Belki de böylece ömrünü uzatmıştır. Şimdi Libya'ya bakıyorum da. Fransızlar hangi uçaklarla bombalıyor biliyor musunuz? Kaddafi'ye sattığı Rafale saldırı uçaklarının daha gelişmişiyle. (Fatih Çekirge, Hürriyet, 21.03.2011)

Batı ikiyüzlüdür ve sadece güçten anlar!

"Batı ikiyüzlüdür ve bizim gibi ülkelere; "Siz küresel dünyaya ayak uydurun"! der; "Küresel olun, ulus devletin modası geçti" der ama kendileri, dillerini, kültürlerini sonuna kadar savunurlar, korurlar! Kendi ulus devletlerine sımsıkı bağlıdırlar." (Ömür Kurt, Banu Avar'la Konuşma, s. 146) "ABD/Batı medeniyeti ikiyüzlüdür, ilkesizdir. Onlar için "demokrasi" ve "özgürlük" kendi çıkarlarına hizmet eden sahte araçlardır." (Murat Akan, x.com, 24 Temmuz 2024) Batı'nın hangi yüzü utanır? Batı, oldum olası ikiyüzlüdür. Hatta ikiyüzlülüğün de ötesinde 'binbir surat'tır. Bu sebeple yüzsüz diye tanımlamak daha doğrudur. Yüzsüz olduğu için pişkindir. Adı üstünde, pişkin suratta utanma aramayınız! (İsmail Kapan, Türkiye, 5.11.2019) Batı'nın ahlaki değeri de, kriteri de yoktur. Batı, bilimi insanlığın umumi faydası için elde etmeye çalışmadı hiçbir zaman. Batı sadece savaşta, siyasette, parada değil; fikirde, bilimde ve sanatta da ikiyüzlüdür. Ahlaki değeri de kriteri de yoktur. (Tayyar Tercan, Milat Gazetesi, 15.09.2022)

Batı insanı ikiyüzlüdür. Sömürücüdür. Kendilerinden olmayanları insan olarak görmedikleri gibi onlara yaşama hakkı bile tanımamaktadırlar. Kendileri için her şey mubah ancak bir başkası olunca onlara yaşama hakkı yok bile." (Ali Sandıkçıoğlu, Yeni Akit, 3.10.2020) İkiyüzlüdür Batı, bölge insanına göre. (Bülent Güler, 21. yüzyıl Türkiye Enstitüsü, 29.8.2008) Batı, her konuda ikiyüzlüdür. Laiklik gibi konularda da hiç tarafsız değildir. (Nebi Miş, SETA, 3.11.2020) Batı, bilimi insanlığın umumi faydası için elde etmeye çalışmadı hiçbir zaman. Hiçbir zaman bunun derdini taşımadı. Bilimi, gücü elde ederek insanlığa tahakküm edebilmek için vasıta olarak gördü. Batı, sadece savaşta, siyasette, para da değil fikirde, bilimde ve sanatta da ikiyüzlüdür. Ahlaki değeri de kriteri de yoktur. (Tayyar Tercan, Milat Gazetesi, 15.9.2022) Onların anladığı tek şey güç, şiddet ve kuvvettir. (İbrahim Acar, Gzt, 1811.2023)

Soykırım

Amerika Birleşik Devletleri'nin Soykırım Karnesi

Kızılderili Katliamı: 70 milyon Kızılderili kendi vatanlarında katledildi. 16. ve 17. yüzyılda Afrika Katliamı: 35 milyondan fazla Afrikalı köleleştirilerek (can kayıpları dahil) Amerika Kıtası'na getirildi. 1945 Hiroşima ve Nagazaki Atom Bombası Saldırısı: 350 bin kişinin ölmesine ve binlerce insanın sakat kalmasına neden oldu. 1945 Dresden Katliamı: 200 bin kişi 3 gün havadan atılan bombalardan öldü. 1950-1953 Kore Savaşı: 4 milyon kişi öldürüldü. 1950 Guatemela İşgali: 200 bin sivil öldürüldü. 1953 İran Darbesi: 10 binden fazla İranlı ABD'nin ekonomik, askeri desteğiyle infaz edildi. 1950-1959 Küba Katliamı: 60 bin kişi ABD destekli Batista birliklerince katledildi. 1960 Kongo Katliamı: 3 milyona yakın kişi CIA destekli iç savaş süresince öldürüldü. 1961-1962 Küba Darbesi: 294 kişi CIA'in Küba'da Fidel Castrp'yu devirmek için planladığı Domuzlar Körfezi Operasyonu'nda öldürüldü. 1962-1975 Vietnam Savaşı: 3 milyon Vietnamli sivil hayatını kaybetti. Sivil halk üzerinde zehirli portakal gazı kullanarak soykırım yaptı. 1965-1966 Endonezya Katliamı: 500 bin -1 milyon arası Endonezyalı köylü, işçi, aydın öldü. 1970-1975 Kamboçya ve Laos Katliamı: 1 milyon kişiyi katletti. 1973 Şili Darbesi: 5 bin Şilili sivil hayatını kaybetti. 1974-1983 Arjantin Katliamı: 30 bin insanı öldürdü. 1977 El Salvador Darbesi: 70 bin Salvadorlu öldürüldü. 1980-1988 İran-Irak Savaşı: 700 binden fazla insan hayatını kaybetti. ABD, lisanslı biyolojik ve kimyasal silahlarını Irak'a gönderdi. 1981-1990 Nikaragua İç Savaşı: 50 bin sivil hayatını kaybetti. 1983 Lübnan Katliamı: 14 bin deniz piyadesi binlerce kişiyi katletti. 1983 Grenada'nın İşgali: 300 binden fazla insan öldürüldü. 1989 Panama'nın İşgali: 3 bin Panamalı sivil öldürüldü. 1991 Irak'ın İşgali: 1 milyondan fazla Iraklı hayatını kaybetti. 1992-1995 Bosna Herkes Katliamı: 250 binden fazla Müslüman Boşnak, Sırplar tarafından BM ve tüm dünyanın gözleri önünde öldürüldü. 2001 Afganistan İşgali: 150 bin sivil öldürüldü. 2003 Irak İşgali: 1 milyondan fazla Iraklı katledildi. 2003 Darfur Darbesi: 300 bin kişi BM raporlarına göre ölen sayısıdır. 2001-2015 ABD İnsansız Hava Aracı Saldırıları: 10 bin kişi öldürüldü. 2020-2018 Arap Baharı ve Askeri Darbe: 2 binden fazla kişi öldü. 2011-2018 Suriye İç Savaşı: 100 binden fazla kişi öldü, 5 milyondan fazla kişi evini terk etti. ABD desteğinde İsrail'in Filistin Zulmü ve Katliamları: 100 binden fazla Filistinli öldürüldü. Filistinlilere ırk ayrımı ve yerleşim rejimi dayatması devam ediyor. (Sabah, 26.4.2021)

Batı ve Amerika emperyalizminin yakın tarihi

I. emperyalist paylaşım savaşı: İngiliz hegemonyasını tehdit eden Almanya'nın önünü kesmek için başlatılan kan banyosunun maddi sonucu 10 milyon ölü, 20 milyon sakattır. Toplam asker sayısı 70 milyonu bulan orduların kapıştığı savaşın sadece Avrupa'daki mali bilançosu ise 350 milyar dolarlık yıkımdır. Silah sanayinin patlama yaptığı ama milyonlarca çocuğun açlıktan

can verdiği bu büyük katliam emperyalizmin en ağır suçlarından biri olarak tarihte durmaktadır. II. emperyalist paylaşım savaşı ise birincisinin çok çok üzerinde bir kanlı katliamdır. İnsanlığa verilen manevi zararları bir kenara koyarsak, bu korkunç boğazlaşmanın sadece can kaybı olarak bilançosu tahminen 35 ile 60 milyon insanın ölümüdür. Sovyet halkından da 11 milyonu asker olmak üzere toplam 20 milyon insan hayatını kaybetmiştir. Bu savaşta Polonya'nın insan kaybı 5 milyon 800 bin, Almanya'nınki ise 4 milyon civarındadır. Japonya'nın kaybı ise 2 milyon insandır ki bu katliamın önemli bölümü atom bombasının atıldığı Hiroşima ve Nagasaki'de gerçekleşmiştir. 1945'te yapılan bu nükleer katliamda birkaç saniye içinde 250 bin kişi birden öldürülmüş, iki şehir ve onların toplam halkı bir anda haritadan silinmiştir. Bugünkü durum ise özellikle siviller açısından çok daha vahimdir. Örneğin, II. emperyalist paylaşım savaşı'nda ölen sivillerin askerlere oranı %50 iken 1990'lı yıllardaki çatışmalarda bu oran %90'a ulaşmıştır. 1986-1996 arasındaki savaşlarda ise 2 milyon çocuk ölmüş, 5 milyon çocuk sakat kalmıştır. Ve bugün dünyada 50 milyon insan mültecidir. Bugün dünyanın en zengin üç adamının varlığı 48 yoksul ülkenin ulusal gelirinden yüksektir. Aynı üç adamın varlığı Afrika'nın bütün ülkelerinin ulusal gelirinden yüksektir. Öte yandan, dünyanın en zengin 225 kişisinin varlığı ise bütün dünya nüfusunun sosyal gereksinmelerini karşılayabilecek miktardadır. Uçurum bu denli derindir. Buna karşılık Dünya Gıda Örgütü (FAO) verilerine göre 1960-1970 arasında 13, 1970-80'de 15, 1980-85 arasında ise 40 milyon kişi açlıktan ölmüştür. 1990'da toplanan Dünya Çocuk Zirvesi raporuna göre her yıl 12 milyon çocuk önlenebilir hastalıklardan ölmektedir. Tamamen yasak olduğu halde bugün Asya'da çalıştırılan çocukların sayısı 250 milyondur. Ve tabii ki bunlar, şanslı olanlarıdır; bu ülkelerdeki 2 milyon çocuk ise doğrudan fuhuş pazarındadır. Yalnızca yoksul ülkelerde değil, Avrupa'da da nüfusun %17'si yoksulluk sınırındadır. ABD'de 12 yaş altındaki 13 milyon çocuğun aç olduğu BM verileriyle sabittir. Çünkü ABD'nin maddi varlığının %68'ini nüfusun %1'i almaktadır. Buna karşın aynı ülkede nüfusun 7 milyonu evsizdir, 26 milyon kişi uyuşturucu kullanmaktadır. Emperyalizmin varlığının doğurduğu sonuçlardan biri de, sağlık konusundaki vahim durumdur. Örneğin, emperyalist metropollerde ortalama ömür 72-74 arasında değişirken, bağımlı ülkelerde 55 yılı geçmemektedir. Salgın hastalıklar bağımlı ülkelerde çok yaygındır. Örneğin, iyot eksikliğinden kaynaklanan endemik guatr, tahminlere göre 200 milyon insanı etkilemektedir. 70 ülkede, 200 milyon insanda parazit hastalığı görülmekte, sıtma Afrika'da her yıl milyonlarca çocuğu öldürmektedir.

Avrupa'nın katliam sicili

Batılılar, Afrika kıtasını sömürgeleştirdikten sonra Müslümanları silahtan ve diğer din kardeşlerinin desteğinden mahrum bırakıp onları istedikleri gibi ezip işkenceye maruz bıraktılar. Pek çok Afrika ülkesinde Müslümanları ağır baskılarla dinlerini değiştirmeye zorladılar. Dinlerini değiştirmek istemeyenleri de topluca katlettiler. Zengibar'da 26 bin Müslümanın 23 bini yani ortalama yüzde 88'i öldürüldü. Bu da yaklaşık her on Müslüman dan dokuzunun öldürülmesi demekti. Uganda'daki katliamlar sonucu 20. yüzyılın başlarına doğru Müslümanlar azınlık durumuna düşürüldüler. Avrupa'nın yönlendirdiği Uganda Hristiyanları sadece 1980-85 yılları arasında 100 bin Ugandalı Müslüman'ı şehit ettiler. 1830'da Cezayir'i işgal eden Fransa sadece 1954-62 Cezayir Kurtuluş Savaşı süresince bir buçuk milyon Müslüman'ı şehit etti. Fransızlar bu savaşta mücahitler üzerinde caydırıcı etkisi olması için esir ettikleri kişileri uçaklardan atıyorlardı. Fransızlar benzer katliamları Tunus ve Fas'ta da gerçekleştirdiler. Osmanlıların Balkanlardan çekilmek zorunda kaldığı 1912 yılında Müslümanlar üzerinde baskı ve zulüm de başladı. Osmanlı döneminde nüfusun üçte ikisini Müslümanların oluşturduğu Batı Trakya'da katliamlar ve sürgünler sebebiyle bugün oranları yüzde yirminin altına düşmüştür. İngiliz Channel 4 televizyonu yayınladığı bir programda gizli belgelere dayanarak İngiliz Hava Kuvvetleri'nin 1920-30 yılları arasında Irak'ta Kürt köylerine

yaptıkları saldırılarda binlerce sivili öldürdüklerini bildirdi. O dönemde İngiliz Hava Kuvvetleri 30. Filo komutanlığı yapmış olan M. Gale programda yaptığı konuşmada "Kürtlerin uygar yaşam biçimi konusunda bizi örnek almamaları durumunda onları yola getirmemiz gerekiyordu. Bunu da bombalar ve silahlarla yapıyorduk" diye söyledi. Hristiyan Avrupalılar Kudüs'ü işgal etmek için Müslümanların üzerine sekiz haçlı seferi düzenlediler. Bu seferlerinde ele geçirdikleri her yeri harabeye çeviriyor, insanlarını kırıp geçiriyorlardı. Haçlılar ilk seferlerinde Kudüs'ü ele geçiremeyince kendilerinin günahlarının çok olduğu için bunu başaramadıkları kanaatiyle dördüncü seferlerinden sonra bir çocuk ordusu oluşturdular. Kudüs'ü işgal etmeleri üzere oluşturulan çocuk ordusuna alınan kırk bin çocuğun çoğu yolda soğuktan veya yorgunluktan öldü ve Akdeniz sahiline ancak altı bin çocuk inebildi. 1099 yılında Kudüs'ü işgal eden haçlılar Mescid-i Aksa çevresinde yetmiş bin Müslüman'ı şehit ettiler. Katliamda sadece Müslümanlar değil Yahudiler de öldürüldü. Katliam öncesinde Kudüs'te ikamet eden Müslüman ve Yahudilerden 1099 katliamından sağ çıkan olmadı. Kızılderililer Amerika'nın yerlileridir. Ancak bugün Amerika kıtasında çok az Kızılderili var. Çünkü bunlar ciddi bir soykırımı ile karşı karşıya kaldılar. Bu soykırımında 70 milyon Kızılderili yok edildi. Avrupalıların Amerika kıtasını keşfetmelerinden sonra milyonlarca yerli Meksikalı kasıtlı olarak açlık ve salgın hastalıklar yoluyla ölüme terk edildi. Bu durum karşısında İspanyollar, "inançsızları cezalandırmak için Tanrı'nın gönderdiği hastalıkla mücadele edilmez" demişlerdi. Bu olaylar üzerinde düşününce insan, 1992'de Somali'de bugün de Suriye'de yüz binlerce insanın açlıktan ölüme terk edilmesini daha iyi anlıyor. Aradan asırlar geçtikten sonra aynı Batı, Somali'de yüz binlerce insanı açlık yüzünden ölmekten kurtarmaya yetecek 23 milyon doları göndermeyerek onları ölüme terk etti. Demek ki Batı, Orta Çağ'daki anlayış ve politikasını aynen sürdürüyordu. Avrupa ülkelerinin koruduğu Sırp militanların 1992'de Bosna-Hersek'te gerçekleştirdikleri katliam Batı'nın gerçek yüzünü ortaya çıkardı. Torontolu araştırmacı James Bacque, ABD ordusunun kaynak ve arşivlerine dayanan bir araştırmasında 1945-46 yıllarında bu ordunun açtığı esir kamplarında 1 milyon Alman askerin kasten açlığa mahkum edilerek öldürüldüğünü ortaya çıkardı. ABD eski adalet bakanı Ramsey Clark öncülüğünde Körfez savaşında izlenen tutumu ve gerçekleştirilen insanlık dışı uygulamaları soruşturmak üzere oluşturulan Uluslararası Savaş Suçluları Mahkemesi uzun süren araştırmaları sonunda hazırladığı raporlarda şunlara dikkat çekti: "Körfez savaşında ABD ve müttefikleri Irak'a Hiroşima'ya atılan atom bombasının yedi katı değerinde bomba attılar. Bunların sadece yüzde yedisinin belli hedefi vardı. Bombaların yüzde altmışı doğrudan sivil halkı hedef aldı. Bu savaşta nükleer savaş başlığı dışında her tür silah kullanıldı. Bombalamalar sonucu Irak'ta 51 cami, 28 hastane 687 okul imha edildi. Savaş sonuçları nedeniyle kötü beslenme yüzünden 45 bin Iraklı çocuk öldü." (Ahmet Varol, Vakit, 3- 4 Haziran 2016) Euro-Med İnsan Hakları İzleme Örgütü'ne göre İsrail Filistin'e 70 bin ton bomba attı ve bu miktar, İkinci Dünya Savaşı sırasında Dresden, Hamburg ve Londra'ya atılan bombaların toplamını aşıyor. Ayrıca bu bombaların gücü o kadar büyük ki, toplam patlayıcı kuvveti İkinci Dünya Savaşı sırasında Japonya'nın Hiroşima kentine atılan bombanın yaklaşık 4.6 katı. (youtube.com/watch?v=hDjDFayewD4)

"Bir beyazın topraklarınıza ayak basmasına izin verirseniz haritadan silinirsiniz. Uygarlığımız soykırıma dayanıyor. Soykırım politikası ancak bizim kıtamıza ulaştığında bir suç sayıldı." (İsveç'li gazeteci Peter Kadhammar, 3.12.2018) "Paris'te bir adam öldürülürse, bu bir cinayettir; doğuda elli bin insan boğazlanırsa, bu sadece bir meseledir" Fransız Victor Hugo'nun bu sözünü, Stalin'in "1 kişinin ölümü trajedi 1 milyonunki istatistiktir" sözüyle toplayıp sadece 18 Mart 2011'den 8 Mayıs 2015'e kadar geçen zamanda Suriye'de ölen 240 bin 381 kişiyi bir yere not edin ve altını istatistiki bilgi diye çizin." (Ahmet Rıfat Albuz, Yeni Şafak, 23.12.2015) Batı daima düşman üreterek ayakta kalmıştır. Komünizmden sonra yeni düşmanı İslam'dır! "Batı'da bu olaylara bakılırken; Müslüman mazlum olduğunda 'iç savaş' ama Hristiyan mazlum olduğunda 'soykırım' diyorlar. Müslümanların çektikleri acıları kabul etmiyorlar." (Amerikalı tarihçi William Holt, Yeni Vakit, 23.11.2019)

Sapık ve ahlaksızlık

- ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazımızla paralel okunmasını tavsiye ederiz -

"Batı'da toplum öldü, tam bir boşluk içindeyiz" Hocaların hocası, yaşayan en önemli toplum bilimcilerden Fransız Alain Touraine, Paris'te haberturk.com'a konuştu! Sosyal sorunlar çözümsüz artık. Bu sorunlar karşısında dünyanın mutlak bir sessizliği ve güçsüzlüğü söz konusuydu. Bu yüzden Touraine’e göre “sosyal” olanın sonuna gelmiştik. Yani artık “toplum” (societe) ölmüştü. Toplumun bütün mutlak değer yargıları ortadan kalktı. Bir örnek vereyim: Biz neyi sanat olarak isimlendiriyoruz? 20. yüzyılın başlarında Marcel Duchamp bir ördek idrarını alır, onu müzeye koyar ve bunun bir sanat eseri olduğunu söyler. Neden? Çünkü müzeye koyarak onu bir sanat eseri haline getirmeye karar vermiştir. Çağdaş sanat müzelerine giderseniz, birçoğunda bir sürü taşın, kumun vs. sergilendiğini görürsünüz. Bu tam manasıyla inşacı bir tavır. “Bunu inşa eden benim” diyor. İkinci bir örnek vereyim: Pornografi müthiş bir gelişim içinde. Bugün Batı dünyasında gençlerin büyük çoğunluğunun cinsel eğitimlerini esas itibarıyla porno filmlerden aldıklarını düşünebilirsiniz. Evli çiftlerin ekmek alır gibi porno film aldıklarını görebiliyorsunuz ve evde de genellikle bu filmleri çocuklarla birlikte izliyorlar. Özellikle de sosyal ağlar kanalıyla bu eğilim olağanüstü gelişti.” (Habertürk, 01.11.2010)

Hollanda hükümeti, temmuz ayından itibaren belli kriterler kapsamında esrar üreticilerinin istihdam edileceğini belirtti. Kafelere esrar dağıtımı yapılacak, bu durumun suç örgütleri üzerindeki etkisi ölçülecek. (Euronews, 09.06.2020) ABD seçimlerinde esrar kullanımı da oylandı: Halkın onayını aldı. (Euronews, 05.11.2020) Sandıktan esrar çıktı. ABD seçimlerine Barack Obama ile Mitt Romney çekişmesi kadar esrar kullanımının bazı eyaletlerde oylanması da damgasını vurdu. (Mesude Erşan, Hürriyet, 2.12.2012) ABD'nin California, Nevada ve Massachusetts eyaletleri keyif için esrar kullanılmasının yasallaştırılması yönünde karar verdi. (BBC, 9.11.2016) ABD Temsilciler Meclisi, esrarı yasallaştırmaya yönelik tasarıyı kabul etti. (Euronews, 05/12/2020) Esrarın şifresi: 4'ncü ayın 20'si, 4'ü 20 geçe. Pazar günü ABD’deki esrar içicileri bir araya gelecekler ve takvimlerinde kutsal bir tarih haline gelen 4’üncü ayın 20’sini marihuana içerek kutlayacaklar. Muhtemelen toplanma saatleri de 4’ü 20 geçe olacak. (BBC, 18 Nisan 2014)

İsviçre Zürih şehrinden bir fotoğraf. Zavallı kızın göz, ağız ve elinin duruşuna dikkat lütfen! İsviçre en zengin Batı ülkesi kabul ediliyor ama işte gençliğinin hali bu! (Fotoğraf, 12.09.1994 tarihli Milliyet gazetesinden alınmıştır!)

Arjantin'de 'mutluluk hakkı' kararı. Arjantin'de bir mahkeme anayasadaki 'mutlu olma hakkı' gereğince bir anne ile üvey kızının evlenmesine izin verdi. (Hürriyet, 7.12.2016)

Avrupa'da 'bebek kutuları' artıyor. (Radikal, 14.6.2012) Almanya'da 'bebek kutuları'nın sayısı artıyor. Son olarak başkent Berlin'de bir hastane, ebeveynlerinin gizlice bebeklerini terk edebilmesi için bir "bebek kutusu" geliştirdi. Saint Joseph hastanesinin dış duvarına yerleştirilen "Babyklappe" adı verilen sistemde, bebek, fırına benzeyen kapaklı bir bölmeye yerleştiriliyor. Kutu kapatıldıktan sonra içindeki alarm çalmaya başlayarak hastane personelini uyarıyor. (Hürriyet, 11.12.2013) Yüzlerce yıldır gizlice bırakıyorlar! Avrupa'nın kimsesiz bebekleri duvardaki kutularda. Avrupa'nın neredeyse her yerinde hastane sirenleri, minicik kalpler atmaya devam etsin diye çalıyor. Sayısız bebek 9 asırdır anneleri tarafından bazen yeniden kavuşmak üzere, bazen de sonsuza dek ayrılmak üzere 'bebek kutuları'na bırakılıyor. Saatler önce dünyaya gelen bebeklerin ilk 'merhaba'sı ise hemşirelere! (Milliyet, 4.7.2024)

Medeniyetin beşiği diye pazarlanan ve taklit edilen Avrupa'nın ortasında (Belçika-Brüksel) kafası metronun kapısına sıkışan yaşlı kadına hiç kimse müdahele etmez, yardım etmez! (Video: facebook.com/watch/?v=1132308030994410, 9 Ekim 2022)

Batı Berlin'de evsiz çocuklar "deney" adı altında pedofili erkeklerin evine yerleştirilmiş! Batı Berlin'de 1970'li yıllarda bir "deney" başlığı altında evsiz çocukların pedofili erkeklerle aynı evlere yerleştirildiği ortaya çıktı. Yaklaşık 30 yıl devam ettiği öğrenilen "deneyin" arka planında pedofili erkeklerin "ideal" koruyucu aile olacağı düşüncesi yattığı öğrenildi. (T24, 17.6.2020) ABD'de evlenen iki eşcinsel şahıs, evlat edindikleri iki çocuğa tecavüz ettikten sonra başka insanlara sattılar. (Yeni Şafak, 19.1.2023) Guardian: Fransa, on yıllardır ihmal ettiği ensest sorunuyla yüzleşmeye başlıyor. (BBC, 10.2.2021) Woody Allen'ın evlatlık kızına taciz iddiaları yeni belgeselle tekrar gündeme geldi. (BBC, 24.2.2021)

AB: Avrupa'da her üç kadından biri şiddete maruz kalıyor AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikaları Yüksek Temsilcisi Mogherini, 'Kıtada cinsel istismar ve kaçakçılığa maruz kalan mağdurların hemen hemen hepsi kadınlardan oluşuyor.' dedi. (Hürriyet, 25.11.2019)

İngiltere'de kadın öğretmenler okul koridorlarında yürümekten korkuyor. Öğretmen sendikası NASUWT, birçok kadın personelin cinsel saldırı ve taciz bildirdiğini söyledi. Kadın öğretmenler de kurban. (Daily Mail, 4.4.2021)

"Çocuk sahibi olan çocuklar. Genç yaştaki hamilelikler Amerika'nın sosyal dokusunu aşındırıyor. Her yıl bir milyondan fazla Amerikalı genç hamile kalacak ve bunların beşinden dördü evli değil. Angela, Michelle ve Stephanie gibi çoğu ergenlik çağında veya ortasında hamile kalıyor; bunların yaklaşık 30.000'i 15 yaşın altında. Araştırmacılar, mevcut eğilimler devam ederse, günümüzün 14 yaşındaki kızlarının tam olarak %40'ının en azından hamile kalacağını tahmin ediyor." (Time, 21 Haziran 2005)

AB'de bebeklerin yüzde 43'ü evlilik dışı ilişkilerden doğuyor. Avrupa Birliği'nde (AB) 2016 yılında bebeklerin yüzde 43'ünün evlilik dışı ilişkilerden dünyaya geldiği açıklandı. AB İstatistik Ofisinin (Eurostat) son yayımladığı veriler, evlilik dışı doğan bebek sayısında 2000 yılına göre yüzde 15 civarında artış olduğunu ortaya koydu. Evlilik dışı ilişkilerden doğan bebekler oranının en yüksek olduğu ülkeler arasında Fransa (yüzde 60), Bulgaristan (yüzde 59), Slovenya (yüzde 59), Estonya (yüzde 56), İsveç (yüzde 55), Danimarka (yüzde 54), Portekiz (yüzde 53) ve Hollanda (yüzde 50) öne çıktı. AB ortalamasının üstüne çıkan bu ülkelerde evlilik dışı ilişkilerden doğan bebek sayısı evlilik içi doğan bebek sayısını aştı. (AA, 09.08.2018)

Batıda sosyal deprem. Avrupa'da evlilik dışı çocuk sayısı: Danimarka % 48, İngiltere % 30, Almanya % 18, Fransa % 14. İspanya'da ilkokul 4 ve 5. sınıf çağında 80 bin kız çocuğu

hamile kalmıştır. Boşanma oranı Rusya'da % 33, İngiltere'de % 32, Fransa'da % 19'dur. Anne babası ile beraber yaşayan aile sayısı devletin sağladığı ekonomik teşviklere, verdiği özel izinlere rağmen Avrupa'da % 8 'dir. Zamanın başkanı Clinton'un 15 danışmanı eşcinseldir. ABD'de 20 milyon eşcinsel vardır. Bu da nüfusun % 10'udur. Bu oran Yunanistan'da % 17 yani altıda birdir. Ailesi ile ilgilenmeyen Avrupa halkı şu an kedi köpek beslemeye adeta mahkum olmuşlardır! ABD'de günde 1900 kadına tecavüz ediliyor (Amerikan tecavüz merkezi raporu) ve her 23 dakikada bir cinayet, her 49 saniyede bir saldırı gerçekleşiyor. ABD'de kadın nüfusunun %50' si kocasından veya bir erkekten dayak yiyor. (Milliyet, 05.08.1990)

Eurostat'ın yayınladığı bir rapora göre Fransa'da her on bebekten altısı evlilik dışı dünyaya geliyor. Avrupa İstatistik Kurumu Eurostat'ın yayınladığı bir raporda, Avrupa Birliği ülkelerinde evlilik dışı doğan bebeklerin sayısı arttı. AB ülkelerinde 2016'da yaklaşık 5 milyon bebek dünyaya gelirken bu ülkelerin sekizinde bebeklerin çoğunluğu evlilik dışı dünyaya geldi. Evlilik dışı dünyaya gelen bebeklerin en çok olduğu diğer ülkeler ise; yüzde 56,1 oranla Estonya, yüzde 54,9'la İsveç, yüzde 54'le Danimarka, yüzde 52,8'le Portekiz ve yüzde 50,4'le Hollanda oldu. AB üyesi olmayan Avrupa ülkelerinden İzlanda ise yüzde 69,6 ile evlilik dışı dünyaya gelen bebeklerin en çok olduğu ülke. (Euronews, 16.04.2018) Batı toplumlarında bunalım. İngiltere'de çocukların yarısı 16 yaşına varmadan aile parçalanmalarıyla karşılaşıyorlar, ebeveynlerin boşanmasıyla yüzleşiyorlar. II. Dünya Savaşı'ndan önce çiftlerin 1/30 evlilik öncesi beraberliği yaşarken, şimdi bu oran 9/10'a varmış durumda. Sosyal Adalet Araştırma Merkezi'ne göre çocukların %46'sı evlilik dışı ilişkilerden doğuyor. Çocukların % 70'i bir madde bağımlılığına yönelme içinde. % 50'si olası alkol problemine sahip. Merkezin direktörlerinden Duncan Smith, ailenin çöküşüne yol açan en büyük anahtar faktörün evlilik öncesi partnerlik yaşam tarzının yaygınlaşması olduğunu söylüyor. Evliliğin ve ailenin yaşadığı bu çöküşün, sosyal hayat için büyük bir tehdit olduğunu ve bunun önlenmesi için ailenin yeniden gündeme alınması gerektiğini vurguluyor. ABD'de de ailenin durumu pek parlak değil. Bir araştırma merkezinin yaptığı araştırmaya göre ABD'de 25-34 yaş grubu arasında evlilik oranı % 44.4 düzeyinde. Evli çiftlerin yarısından fazlası evlilik öncesi beraber yaşıyor. Üç çocuktan birisi babasız yaşıyor. 8 yaşın altındakilerin % 20'si çocuk istismarına uğruyor. Hastalıkları Kontrol Merkezi'ne göre 2007 yılında her 1000 kadından sadece 69.3'ü doğum yapıyor. (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 8.7.2018)

Batı'da kadına şiddet Türkiye'den 6 kat fazla. Kadın politikalarında Türkiye'ye akıl vermeye kalkan Avrupa ülkeleri ve ABD'de şiddet sonucu ölen kadın oranlarının ülkemizden daha fazla olduğu ortaya çıktı. Türkiye'de şiddet sonucu ölen kadın oranı milyonda 5 iken; Belçika, Avustralya, Finlandiya, ABD ve Rusya'da bu 6 ila 32 arasında ölçüldü. (Akit, 22.1.2020)

İşte meşhur sübyancı satanist sapıklar. ABD derin devleti, İngiliz Kraliyet üyeleri ve Siyonist baronların sapkın görüntüleri dünyayı sarstı. Sübyancılıkla suçlananlar arasında Obama, Clintonlar, Joe Biden, İngiltere prensi Charles, Rothschild ailesinden bazı kişiler, George Soros, Hillary Clinton'ın kampanya yürütücüsü John Podesta'da yer alıyor. Pizza Gate olarak anılan skandallarla ilgili gelişmeler Yeni Söz'ün 11 Nisan tarihli 'Dünyayı sübyancı satanist sapkın bir çete yönetiyor' manşetini akla getirdi. (Yeni Söz, 17.11.2016)

Futbolun değil sapıklığın beşiği İngiltere. "Futbolun beşiği" olarak nitelenen İngiltere'deki futbol takımları, çocuklara yönelik cinsel istismarın "merkezi" çıktı. Dünyaca ünlü Premier Lig'den amatör takımlara kadar her kademede sübyancı sapkınların kol gezdiği İngiltere'de, bugüne dek 639 ihbar telefonu kaydedilirken, 83 kişi gözaltına alındı, dünyaca ünlü futbolcular çocukken uğradıkları tecavüzleri ağlayarak anlattı. Dünya İngiliz futbolundaki skandalın şokunu yaşarken, yüzlerce İngiliz polisinin de organize şekilde uzun yıllardır çocuklara taciz ve tecavüzde bulunduğu ortaya çıktı. İngiltere ve Galler'de görev yapan 300'den fazla polis

memurunun, Mart 2014-Mart 2016'da hem şüphelilere hem de mağdurlara cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıktı. (Yeni Söz, 11.12.2016) Carl Beech. Pedofili çetesi ihbarlarıyla İngiltere'yi karıştıran adam da pedofil çıktı. (BBC, 15 Mayıs 2019) Çocuk istismarına ilişkin yürütülen kamu soruşturmasının ilk ön duruşmasında, Lord Greville Janner'ın 1950'lerin ortasından 1980'lerin sonuna kadar 30 mağdura istismarda bulunduğu iddiaları ortaya atıldı. (The Guardian, 9 Mart 2016) Kraliçe pedofili sapığı Yahudi lideri 25 yıl korumuş. Kraliyet tarafından İngiltere Yahudilerinin lideri siyonist Janner'in suçlarının 25 yıldır örtbas edildiği ortaya çıktı. (Yeni Söz, 30.1.2016) Janner hiç ceza almadan 19 Aralık 2015 tarihinde öldü ve "Old Bailey yargıcı, ölen İşçi Partisi üyesi Lord Janner'a yönelik cinsel taciz suçlamasıyla açılan ceza davasının, onun ölümü nedeniyle sona erdiğini" söyledi. (BBC, 15 Ocak 2016)

Porno endüstrisinde feminizm akımı. Batı ülkelerinde pornografi sektöründe feminizm akımı git gide yayılıyor. Feminist anlayışla porno film çeken yönetmenlerin sayısı artıyor. Feminist yönetmenler, mevcut pornografi sektörünün erkek egemen anlayışla üretimlerde bulunduğunu ve kadınları pasif oyuncular olarak ele aldıklarını iddia edip 'kadınların da etkin olduğu, şiddet görmediği ve aşağılanmadığı porno filmler çekmek' istediklerini belirtiyor. Akımın ürünlerini sergilediği film festivallerinin sayısı da sürekli artıyor. Almanya'nın Berlin kentinde 25 Kasım'da başlayacak Porno Film Festivali de feminist porno sinemasının ürünlerinin sergileneceği önemli etkinliklerden biri. Festivalde gösterilecek 100'den fazla film arasında feminist anlayışla hazırlanmış eserlerin önemli bir ağırlığı bulunuyor. Kadın yönetmenlerin söyleşilere katılıp kendi sinema anlayışlarını anlatacakları festival sonunda yönetmen ve oyunculara çeşitli başlıklarda ödüller de verilecek. (Mynet, 09.11.2009)

Avrupa'daki üniversitelerde 3 kişiden 1'i cinsel tacize uğruyor. Leibniz Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından yapılan araştırmada, Avrupa'daki üniversitelerde okuyan veya çalışan her 3 kişiden 1'inin cinsel tacize maruz kaldığı tespit edildi. Çalışmayı değerlendiren Leibniz Sosyal Bilimler Enstitüsünden Anke Lipinsky, "Cinsiyete dayalı şiddet, toplumun diğer kesimleri kadar bilimsel kurumları da etkileyen sistematik bir sorundur" açıklamasını yaptı. (Hürriyet, 9.11.2022)

Bir Türk tarafından çekilen bir videoda, "Kadınların gece vakti İngiltere sokaklarında rahatça gezemediklerini" öğrendiğimiz" (6.12.2022) ve bunu İngiltere'de Nottinghamshire Emniyet Müdürlüğünün Facebook'ta yayımladığı ve kadınlara "Gece tek başına yürümek, almamamız gereken bir risk. Gece tek başına yürüyen kadınlar tacize uğrama hatta fiziksel saldırıya uğrama riski altındadır. Bu yüzden işinizden gelirken ya da gece alışverişten gelirken kalabalığın olduğu yerleri kullanmaya özen gösterin" tavsiyesinden de anladığımız (BBC, 28 Kasım 2019) bir gerçeği bir de Katar'da Dünya kupasına giden bir İngiliz kadının yorumu ile beraber değerlendirelim: "Katar'da hiç tacize uğramadım. Kadın taraftarlar İngiltere'de bu kadar rahat değil. Katar, Dünya Kupası'nda statlarda alkol yasağı uyguladığı için özellikle İngiliz basının hedefindeydi. 19 yaşındaki İngiliz kadın taraftar Ellie Molloson burada en rahat maçını izlediğini anlattı. " Katar'da hiçbir erkek tarafından sözlü tacize uğramadım. "Bir kadın olarak bu durum, mümkün olduğunu bilmediğim bir şeydi. Sadece ben değil, tanıştığım tüm kadın taraftarlar gece olduğunda bile sokaklarda rahat şekilde gezebiliyor. İngiltere'de kadın taraftarlar hava kararıktan sonra bunu asla yapamaz." Ellie Molloson, "Burada İngiltere'den daha rahat maç izledim. Küfürsüz, taciz edilmediğimiz, ev rahatlığında bir ortamdan keyif aldık" dedi. Molloson, alkol yasağının özgürlükleri kısıtlamadığını, aksine tüm izleyicilerin özgürce futbol izlemesini sağlayan bir karar olduğunu söyledi. (Yeni Şafak, 03/05.12.2022)

Babamın, kadın olması muhteşem. Kendal Jenner, ameliyatla kadın olan babası Caitlyn Jenner için "Yaptığı şeyin muhteşem olduğunu düşünüyorum. Nasıl isterse öyle yaşamayı seçti" dedi. Birlikte kuaföre gidip tırnaklarını yaptırdıklarını belirten Jenner, bunun çok eğlenceli olduğunu

söyledi. (Gazete Vatan, 17.05.2016) Kendal Jenner değişimi "muhteşem, eğlenceli" olarak (Milliyet, 17.05.206) nitelendirirken, annesi ise olayı "büyük şok" olarak (NTV, 07.04.2022) değerlendirmektedir! Tabii onlar için önemli olan eğlenmek, zevk almak gerisi (ahlak, eğitim, psikoloji, toplumun devamı) önemsiz detaylar…!

"Ukrayna'yı NATO konusunda 'kandırdık.' ABD'nin eski Moskova Büyükelçisi Anthony Mcfaul, Rusya-Ukrayna savaşına dair itiraf niteliğinde bir açıklama yaptı. Mcfaul, ABD'li diplomatların Ukrayna'yı, NATO'ya katılabileceğini inandırmak için kandırdığını söyledi. (CNN Türk, 25.05.2022)

Fransa'da neler oluyor? Her 2 günde bir kadın katlediliyor. Fransa'da istatistik kurumu tarafından yayınlanan bir raporda her 2 günde bir kadının cinayete kurban gittiği belirtildi. (Hürriyet, 24.11.2022) Fransa'da yeni yılın ilk gününde işlenen üç kadın cinayeti, harekete geçme çağrılarını ateşledi. (Independent, 9.1.2022)

"Yılda 250 bin kadın fuhşa zorlanıyor. Avrupa'daki kadın örgütü Avrupa Kadınları Lobisi'nin verilerine göre AB ülkelerinde yılda 250 bin kadın "hayat kadını" olarak çalışmaya "zorlanıyor." AB ülkelerinde 5 kadından 1'i evde şiddete maruz kalıyor. Almanya'da Federal İçişleri Bakanlığı'nın yaptığı araştırmaya göre 16 yaş ve üzeri her 4 kadından 1'i hayatında en az bir kere şiddete maruz kalıyor. Bu oranın yüzde 90'ı eş ya da akrabaları tarafından gerçekleştiriliyor. Almanya'da yılda 45 bin kadın sığınma evine gidiyor. Almanya'da kadınların en az yüzde 10'una eşleri tarafından sık sık şiddet uygulandığı tahmin ediliyor. Almanya genelinde koca dayağı nedeniyle yılda yaklaşık 45 bin kadın çocukları ile birlikte kadın barınma evine müracaat ediyor. Sadece Aşağı Saksonya eyaletinde bir yılda 40 kadın barınma evine başvuran kadınların sayısının 2 bin 400 olduğu, bunların 2 bin 200 çocukları bulunduğu belirtiliyor. Kadın koruma örgütleri ise Avrupa'da kadına karşı şiddetin resmi rakamlara yansıyanlardan çok daha fazla olduğunu, daha kapsamlı araştırmaları yapılması gerektiğini ifade ediyor. Eğitimli batılı kadın da dayak yiyor. Almanya İçişleri Bakanlığı'nın 2009 yılında açıklanan "Eşler arası ilişkide kadına karşı şiddet" adlı araştırması, ülkede sadece eğitimsiz kadınların değil, lise ve üniversite eğitimi almış kadınların da bilinenden çok daha fazla şiddete maruz kalabildiğini gösteriyor. Kadına karşı şiddetin maliyetinin de çıkarıldığı araştırmalarda hastane ve mahkeme masraflarıyla birlikte kadına karşı şiddetin yıllık 14,5 milyar Avroya mal olduğu belirtiliyor. Almanya'da Kadına Yönelik Şiddete Karşı Müdahale Merkezi'nin (RIGG) istatistiklerine ve resmi sayılara göre ülke genelinde her yıl, yaşları 14 ile 80 arasında değişen 40 bin kadın şiddete maruz kalıyor. Almanya'da kadın devlet tarafından da ikinci sınıf vatandaş muamelesi görüyor. OECD'nin en son verilerine göre aynı işi yapan kadın ile erkeklerin aldığı ücret oranlarındaki fark yüzde 22 ile en fazla Almanya'da kadınlar aleyhinde. İngiltere'de iki cinayetten birinin faili eski sevgili. İngiltere'de her üç günde bir kadın, şiddete maruz kaldığı için hayatını kaybediyor. Haftada yaklaşık 2 kadın eşi veya arkadaşı tarafından öldürülüyor. İçişleri Bakanlığı'nın istatistiklerine göre her yıl yaklaşık 150 kadın ev içi şiddete kurban gidiyor ve tüm şiddet suçlarının dörtte birini ev içi şiddet oluşturuyor. Fransa'da dört günde bir kadın cinayeti. Fransa'da her 4 günde bir kadın eşi veya erkek arkadaşı tarafından öldürülüyor. Her yıl 25.000 kadın tecavüze uğruyor. İtalya'da ise, her üç günde bir kadın sevgilisi, eşi ya da eski eşi tarafından öldürülüyor. İtalyan kadınların yüzde 64'ü kendi evlerinde öldürülüyor. Hollanda da her beş kadından biri, erkek arkadaşının şiddetine uğruyor. İspanya da 2005 yılında 60'tan fazla kadın, aile içi şiddet nedeniyle hayatını kaybetti. Ülkede 2 milyon kadının eşleri tarafından kötü muamele gördüğünü açıklayan İspanyol hükümeti, 2006 yılında "Şiddete Karşı Duyarlılık Planı" hazırladı. Kadına şiddetin sebepleri: Araştırmalarda, Avrupa'da kadına karşı şiddetin nedenleri arasında psikolojik sorunlar, uyuşturucu ve alkolizmin önemli rolü olduğu belirtiliyor. ABD'li öldüresiye dövüyor. ABD'de kadınların dörtte biri aile içi şiddete maruz kalırken, her yıl 4 bin kadın dövülerek hayatını yitiriyor, yılda 4 milyon kadın da eşinden dayak

yiyor; her 15 saniyede bir kadın dayak yerken, her 6 dakikada 1 kadına tecavüz ediliyor. 2 milyon kadar kadın da yaralanıyor. Kanada'da kadınların yüzde 51'i 16 yaşına gelene kadar en az bir defa fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. ABD'de kadına yönelik şiddetin doğrudan maliyeti yıllık 3-5 milyar dolar, ülke ekonomisine dolaylı etkisi ise 100 milyar dolar. Ünlüler de mağdur. Hollywood yıldızı Diana Lane 2004 yılında kocası Josh Brolin'nin fiziksel şiddetine maruz kaldı. Ünlü şarkıcı Tina Turner, şiddete uğradığı fotoğrafıyla medyada yer almıştı. Whitney Houston, kocası Bobby Brown'un fiziksel şiddetine maruz kalmış. Madonna da Sean Penn ile evliliğini dayak yediği için bitirmişti. Amerikalı sunucu Oprah Winfrey, verdiği bir röportajda çocukluğunda fiziksel ve cinsel şiddet gördüğünü söyledi. Ünlü şarkıcı Rihanna, erkek arkadaşı Chris Brown'dan dayak yedi. Ünlü oyuncu Pamela Anderson 1996 yılında evlendiği şarkıcı Tommy Lee ile 2 yıl evlilikten sonra şiddet gördüğü iddiası ile boşandı. Lee eşine şiddet uyguladığı gerekçesiyle 6 ay hapse mahkum edildi. Eski eşini döven Mel Gibson'a 36 ay göz hapsi." (Akit, 8 Mart 2012)

Basından derlemeler ile 'Batının ahlak standardı' konusuna devam edelim: Norveç'te temyiz mahkemesi, striptizin bir sanat olduğuna hükmetti. Oslo Yüksek Mahkemesi, striptiz yapılan özel kulüplerin giriş biletlerinin katma değer vergisinden muaf olmasına yönelik daha önce bir mahkemenin verdiği kararı onayladı ve mahkemenin 3 yargıcı da oy birliğiyle striptizin bir sanat olduğunu tescil etti. (Haberturk, 6 Aralık 2006) ABD'li oyuncu Halk Berry, oscar ödülü aldığı törende, evli olduğu halde ödülü aldığı aktör A. Brody ile "ateşli bir şekilde" öpüşerek tebrik edildi! (2003) İngiltere'de 8 premier lig oyuncusu, 17 yaşındaki bir kıza tecavüz ile suçlandı. (Milliyet, 6 Ekim 2003) Oyuncular: "sık sık otellerde oda ve kızları değiştiriyorduk." Her 4 kadından birisinin tecavüze uğradığı ABD'de bekaret kemeri yeniden satılmaya başlanır! ABD'de (New york ve California hariç) 50 eyaletin 48'inde, yapılan araştırmalar sonucuna göre genç kızlar ev kadınlığını iş hayatına tercih etmektedir. 2023'te 259 milyon yetişkinin bulunduğu ABD'de 82 milyon 880 bin kişinin en az bir silaha sahip olduğu düşünülüyor. (AA, 14.7.2024) ABD ulusal araştırma enstitüsü: Her üç eşten biri boşanma davası açıyor! ABD ve Avrupa'da özgürlükten yana olan evli çiftler, tatillerini tek başlarına geçirmeyi tercih ediyor. Time dergisi: 1985-1995 yılları arasında çocuklar arasındaki cinayet oranı % 153 arttı! Alman kadınlarının %60'ı eşinden dayak yiyor, bunların arasında doktor, avukat eşleri de var. Sığınma evlerine dayaktan sonra en çok kızını kocasından kurtarmak isteyen kadınlar sığınıyor. Liselerde uyuşturucu ise çok yaygın. (Hamburg sığınma evi çalışanı Işık Soner ile Milliyetin yaptığı mülakat, 13 Mart 2011) İsviçre Zürih kenti, Sihl ırmağı kıyısı, uyuşturucu kullananların "cenneti" olarak kabul edilir. İsviçre'de uyuşturucu kullanmak serbest, satmak suç kabul ediliyor. ABD Ünitaryen kilisesi eşcinsel evliliğine onay verdiğini ilan etti. Alman Bild gazetesi Detlef ile Christian adlı iki erkeğin kilisedeki düğün fotoğraflarını yayınladı. ABD New jersoy eyaleti iki eşcinsel erkeğin evlatlık edinebilmelerine izin verildi. New York'ta ise William cash ile Roy andrew adlı erkekler evlendi. ABD'de New York'ta iki lezbiyen (Jenni Blossom ve Bianca Powell) evlendi. Madonna ile Bayan C. Love beraber yaşarlar. Robert Kennedy'nin Rus balet Rudolph Nureyen ile birlikte yaşadığı ortaya çıktı. ABD'li lezbiyen Albay (Debra Meeks) 12 kadın askerle 'zorla aşk' yaptı. ABD'de eşcinselliğini açıkça ilan edip seçilen kongre üyesi, yargıç, belediye başkanı, meclis üyesi sayısı 61'dir. (1992) ABD NBC televizyonu: Polis kayıtlarına göre yılda 3 milyon kişi aile bireylerinin tecavüzüne uğruyor. Günde 1100 çocuk tecavüze uğruyor. Dale Carneige: ABD'de her 35 dakikada bir intihar, 120 saniyede bir delirme olayı oluyor. Her 23 dakikada bir kişi öldürülüyor, 6 dakikada bir bir kadının ırzına geçiliyor, 49 saniyede bir kişi saldırıya uğruyor. ABD'de polis dışında gönüllü koruyucu birlikler kuruluyor. (1986 verileri) ABD'de AIDS'den ölen eşcinsel sayısı 17.789'dur. (1992) Nevada'da her yıl kadınlar çıplak iken baştan aşağı boyalarla boyanıp, sınırsız özgürlüğün tadını çıkarttırmaktadır. İngiliz Ulaştırma bakanının (S. N. Blackpool) bir eşi, 4 metresi olduğu ortaya çıkar. İngiltere'de uyuşturucu kullanmak serbest, satmak yasak.

Adam başı eşcinsel lokali var. Soho'daki kulüplerin yarısı ise lezbiyenlere ait. İngiltere'de Channel 4 televizyonu, kral Edward'ın vatan haini olduğu için krallıktan uzaklaştırıldığını, olayı örtmek için ise "aşkı uğruna tahtı terk ettiğini" dünyaya duyurduklarını ortaya çıkarır ki, daha sonra eşinin bu eski kralı aldattığı da ortaya çıkar. Ünlü ET filminin çocuk oyuncusu D. Barry More 11 yaşında alkolik olur. 13'ünde uyuşturucuya başlar, 20'sinde kliniğe yatar. Aktör Marlon Brando'nun oğlu cinayetten hapse atılır, kızı ise intihar eder. Brando'nun özel bir adası bile vardı. Almanya Bild gazetesi: Alman baba ve kızın 4 çocuğu oldu. Rick Mardin ile erkek şarkıcı G. Michael arasında tuhaf bir arkadaşlık olduğu medyaya yansıdı. İspanya'da ilkokul 4 ve 5. sınıf çağında 80 bin kız çocuğu hamile kaldı. Anne babası ile beraber yaşayan aile sayısı devletin sağladığı ekonomik teşviklere, verdiği özel izinlere rağmen Avrupa'da % 8'dir. ABD'de 20 milyon eşcinsel bulunmaktadır. Bu da nüfusun % 10'una karşılık gelmektedir. Amerika, çocuk yıldız Jonbenet Rramsey'in tecavüz edilip öldürülmesi ile sarsılır. 6 yaşındaki bu çocuğun wamp görünüşlü bir barbie'ye dönüştürülmesi tartışma yaratır. (Annesi de 1977 Virginia güzeli idi.)

Babasız büyüyen çocuklarda suç oranları: Amerika'da çocukların yüzde 60'ı babası veya genellikle de annesiyle yalnız yaşıyor. Amerikalı anne-babalar, 20-30 yıl öncesine kıyasla çocuklarına yüzde 40 daha az zaman ayırdıkları tespit edilmiş; "hafta boyunca sadece 17 saat." Ayrıca, çocukların dışarıda "gözetim altında olmaksızın" oynayabilme şansları yok artık. Suç oranlarının artması ve çalışmak zorunda olan annelerinin ilgisizliği yüzünden güvenli bir ortamda özgürce koşturamayan çocuklar, bunun bedelini büyüyünce topluma ödetiyorlar. ABD'de yapılan bazı istatistiklere göre; babasından ayrı büyüyen çocuklar aileleri ile büyüyenlere oranla 8 kat daha fazla suç işleme ihtimali, 5 kat daha fazla intihar etme ihtimali, 12 kat davranışsal bozukluk gösterme ihtimali, 12 kat daha fazla tecavüze meyilli, 32 kat daha fazla evden kaçma ihtimali, 10 kat daha fazla uyuşturucu kullanma ihtimali, 9 kat daha fazla liseden atılma ihtimali, 33 kat daha fazla ciddi suiistimallere maruz kalma ihtimali, 73 kat daha fazla öldürülme ihtimali bulunuyor. Okulda 'A' alma ihtimali ise 10 kat daha az, ortalama % 44 ölüm oranı daha fazla, ortalama % 72 hayat standardı daha düşük. Öğrencilerden davranış bozuklukları gösterenlerden % 85'i, evsiz veya evden kaçanlar çocukların % 90'ı, okuldan atılanların % 71'i, gençlerden intihar edenlerin % 63'ü, tecavüzcülerin % 80'i, cezaevlerinde yatan gençlerin % 85'i babasız evden. 1983'te ABD'de yapılan ir araştırmada ülke genelinde tüm suçlu çocukların % 60'ı anne vesayeti altında yani babasız, Şu anda ABD'de 18 milyon çocuk annesiz ya da babasız yaşamaktadır. Bu rakam tüm Amerikan çocuklarının % 75'ine tekabül ediyor. Şu anda Türkiye'de ise sokak çocuklarının % 82'si parçalanmış aile çocuklarıdır. (Sefa Saygılı, Zafer Dergisi, 06.17.2009)

Rezalet! Çocuklar için prezervatif satışı! Sonunda bu da oldu. İsviçre'de 12-14 yaş grubu için yeni küçük boy prezervatiflerin satışına başlandı. İsviçre'de yapılan bir araştırmada 12-14 yaşındaki çocukların 1990'lara göre daha fazla cinsel birliktelik yaşadığı ortaya çıkınca, hükümet yeni bir adım daha attı. İsviçre'de reşit olma yaşı 16 olsa da yasalara göre ilişki yaşayanlar arasında 3 yaş bulunması durumunda hiçbir cezai hüküm bulunmuyor. (İnternet Haber, 05.03.2010) Reyting uğruna satılık bekaret. Avustralya'da televizyon yapımcısı Justin Sisley, gençlerin en yüksek teklif karşılığında bekaretlerini satacakları bir program hazırladı. (Posta, 12 Mayıs 2010) Amerikalı oyuncu Angelina Jolie ilişkilerin yürümesi için sadakatin önemli olmadığını söyledi. (Posta, 24 Aralık 2009)

Halkın namusunu korumakla görevli vali: "Karım istediğiyle yatar." Telekız skandalı ile istifa eden valinin yerine gelen New York valisi David Peterson: Sonra haber yapmanıza gerek yok. Evliyken tam 3 yıllık bir ilişkim oldu. Eşim de istediği adamla yatıyor. Eşimle açık bir evlilik anlaşması yapmıştık. Michelle de istediği erkekle sevişiyor. (Akşam, 19.3.2008) Öz kızıyla ilişkisini

TV'de anlattı. Avustralya öz kızı ile ilişki yaşayan ve çocuk sahibi olan 61 yaşındaki John Deaves'i konuşuyor. 'Kanal 9'da yayınlanan '60 Dakika' isimli programa konuk olan John Deaves ve öz kızı 39 yaşındaki Jenny Deaves'le ilişkisini anlattı. (Gazete vatan, 08.04.2008) 13'lük baba olayı sarpa sardı. 13 yaşındaydı. Kız arkadaşı kucağına "al bu senin bebeğin" diye bir bebek tutuşturdu. (İnternet haber, 27.03.2009) Kardeşler ama 4 çocukları var. Almanya'nın Saksonya eyaletinde yaşayan Patrick S. ve Susan K. kardeş olmalarına rağmen evlenerek dört çocuk sahibi oldu. Ülkede şimdi yakın akrabalar arasındaki evliliğin suç olup olmadığı tartışması yapılıyor. Almanya'da ensest ilişki yasalara göre suç sayılmasına rağmen ikili bu ilişkiden vazgeçmedi. Patrick S. ensest ilişki nedeniyle iki yıl hapis yattı. Çift ilişkilerinde bir yanlışlık olmadığını savunuyor. (Hürriyet, 14.3.2008) "Babamın bebeğine hamileyim ve birbirimize çok aşığız." (Sun, 25 Oca 2012) Metroda akıl almaz görüntüler. Kanada'nın Toronto kentindeki bir metro istasyonunda bir çift uluorta seks yaptı. (En Son haber, 13.12.2011) Belçika'da ceza yasasında yapılan yeni değişiklikle, 16 olan cinsel ilişkiye rıza yaş sınırı 14'e indirildi. Bu yaştaki bir kişinin ilişkiye girdiği kişi ile arasındaki yaş farkı 5'ten fazla olmayacak. (BBC, 22 Temmuz 2018)

İngiliz kız 11 yaşında hamile kalıp 12 yaşında doğum yaptı. 12 yaşında İngiltere'nin en genç annesi oldu. İngiltere, daha ilkokulda hamile kaldıktan sonra doğum yapan kızın haberiyle çalkalandı. Sağlıklı doğan bebeğin anneannesi sadece 27 yaşında. (Cumhuriyet, 2 Haziran 2010) Bu lisede 90 kız hamile ya da anne. ABD'nin Tennessee eyaletine bağlı Memphis kentindeki bir lisede, 90 kız öğrencinin hamile ya da doğum yapmış olduğunun ortaya çıkması Amerikan kamuoyunda şok etkisi yarattı. Frayser Lisesi'nde, eğitim gören, yaşları 13 ile 17 arasında değişen kız öğrencilerden yüzde 26'sının hamile olduğu ya da bu eğitim yılı içinde doğum yapmış oldukları belirtildi. Her dört kız öğrenciden birinin hamile ya da anne olduğu lisedeki hamilelik oranı, Memphis kentinin yüzde 15-20 arasında bulunan, küçük yaşta hamile kalan kız çocukları oranını da geçiyor. Reşit olmayan yaşta hamilelik, dünyada en çok ABD'de yaşanıyor. Hastalık Önleme ve Denetleme Merkezi'nin verilerine göre, ABD'de her üç genç kızdan biri, 20 yaşına varmadan hamile kalıyor. (Hürriyet, 15 Oca 2011) Fransa'da genç kızlara doğum kontrol hapı bedava. (En Son haber, 27.10.2012) Ulusal Meclis'te Perşembe günü onaylanan kararla Fransa'da 2013 yılından itibaren yaşları 15-18 olan genç kızlara istenmeyen gebeliklerin önüne geçilmesi için doğum kontrol haplarının sağlık sigortaları tarafından ücretsiz verilmesi kararlaştırıldı. (Hürriyet, 27.10.2016) Ama uzun etek sakıncalı! Fransa'da ikinci 'uzun etek' krizi. Fransa'da geçen yıl bir kız öğrencinin "uzun etek" giydiği gerekçesiyle okula alınmamasının ardından benzer bir olay bu sefer Paris yakınlarında bir banliyöde yaşandı. Nouvel Obs gazetesinin haberine göre, 16 yaşındaki Müslüman bir kız, etek boyunun uzun olması dini bir simge olarak yorumlanarak okula alınmadı. (AA, 06.05.2016) 'Uzun etek takıntısı Müslümanlara yönelik!' Fransa'da uzun etek giydiği için okula alınmayan genç kız, okulda Müslüman olmayan ama uzun etek giyen kızlara yaptırım uygulanmadığını, yaptırımın Müslümanlara yönelik olduğunu söyledi. (AA, 01.05.2015)

Hollanda'da seks ile ödeme yapılabilecek. Hollanda'nın Rotterdam kentinde, bir sürücü kursunun öğretmenlerinin seks karşılığında ders vermesi ülkede yeni bir tartışma başlattı. Bunun ardından başlayan tartışmalar sonucunda yasada değişik yapılmasına karar verildi. Öte yandan Van der Steur ve Hollanda Ulaştırma Bakanı Melanie Schultz, bugün parlamentoda yaptıkları açıklamada uygulamanın yasallaşacağını duyurdu. Yasanın çıkmasıyla birlikte eğitmenler, 18 yaşından büyük öğrencilere hizmet takası usulüyle ders verebilecek. (Sözcü, 19 Aralık 2015) İsviçreli 'sanatçısı' M. M., "Aynalı Kutu" adını verdiği gösteriyi aralarında Dusseldorf ve Amsterdam'ın da olduğu Avrupa şehirlerinde sergiler. 18 yaş üzeri insanların, 30 saniye boyunca göğüslerine ve cinsel organına dokunmasına izin verir. (1 Haziran 2017) Aynı kadın daha sonra Fransa'nın başkenti Paris'te "sanat için" Eyfel Kulesi önünde turistlerle çırılçıplak fotoğraf çektirir (Milliyet, 8.7.2015) ve Almanya'nın Köln kentindeki tarihi Köln Katedrali önünde de çırılçıplak dolaşarak "Bize saygı gösterin. Kadınlar çıplak da olsa avlanacak vahşi hayvan

değiliz" yazılı pankart taşır. (9 Ocak 2016) "Almanya'da ise 'esrar yasası' yürürlüğe girer. Kişi başına 25 gram kullanım, 50 gram üretim serbest." hale getirilir. (Euro News, 01/04/2024) Her 5 İngiliz kadından biri tatil yaptığı ülkede hamile kalıyor. Hotel.com internet sitesinin çocuk sahibi veya hamile 2 bin İngiliz kadın üzerinde yaptığı araştırmaya göre, kadınların yüzde 20'si yurt dışında tatil yaparken hamile kaldıklarını bildirdi. İngiliz kadınların en fazla hamile kaldığı tatil noktası yüzde 19'la İspanya. İspanyol tatil merkezlerini sırasıyla Fransa, İtalya ve Portekiz izliyor. İngiliz turistlerin en gözde tatil yerlerinden biri olan Türkiye ise bu sıralamada yer almıyor. Araştırma, yurt dışında tatil yapan her 4 İngiliz'den birinin bu sırada yabancı biriyle seks yaptığını ve her 20 İngiliz turistten birinin bu tatillerde cinsel yolla bulaşan hastalık kaptığını da ortaya çıkardı. Araştırmanın ortaya koyduğu başka bir veri ise, İngiliz erkeklerin yüzde 40'ının, kadınların ise yüzde 38'inin tatil sırasında plajda seks yaptığını itiraf etmesi oldu. (Milliyet, 06.07.2013)

Sokak ortasında özgürce aşklarını (!) yaşayanlara, 'sokakta tuvaletinizi de yapıyor musunuz?' diye soranlara… Artık onu da yapıyorlar! Sokak ortasında tuvalet. İngiltere'nin Bristol şehrinde belediye tuvalet sorununa öyle ilginç bir çözüm buldu ki, görenler hayrete düşüyor. İngiltere'de ülkenin beş büyük şehrinden biri olan Bristol'da belediyenin umumi tuvalet sorununa bulduğu 'sokak ortasına tuvalet' çözümü görenlere, ' Burası İngiltere mi?' dedirtiyor. Ülkenin beş büyük şehri arasında yer alan Bristol'da belediye hafta sonları artan talebi karşılamak için şehrin göbeğine portatif tuvaletler koydu. "Dört tarafı açık" tuvaletlerin özellikle hafta sonları barlardan çıkan vatandaşların tuvalet ihtiyaçlarını karşılamaları amacıyla düşünüldüğü ifade ediliyor. Hafta sonları aşırı alkol alanların sokakları kirletmemeleri için başvurulan bu yöntem şehre gelen turistleri hayrete düşürüyor. (TRT Haber, 05.12.2011) Londra'da işlek bölgelerin 'idrar kokan' sokakları yetkilileri farklı önlemler almaya zorluyor. Londra'nın gece hayatıyla ünlü ama aynı zamanda çok sayıda kişinin yaşadığı zengin Soho bölgesi, sokaklarda işeme sorunuyla mücadele etmek için yeni bir yol deniyor. Barlar, restoranlar, tiyatrolar ve farklı eğlence mekanlarının bulunduğu bu bölgede yaşayanlar, uzun zamandır sokakların idrar kokmasından şikayetçi. Yetkililer bu mahalledeki sokaklarda neredeyse tüm köşe başlarında görülen idrar kokusu sorununa son vermek için bu alanları özel bir sprey ile kaplıyor. Duvarı kaplayan bu özel sprey boya ile yüzeyde bir tür 'itici tabaka' oluşuyor ve bu da yüzeye çarpan sıvıyı geri sıçratıyor. Bu yöntem, köşe başlarında rastgele ihtiyacını giderenlerin 'kirlenmemek için' böyle bir davranıştan kaçınmasını amaçlıyor. (Euronews, 29.01.2023) ABD'de grup seks neden arttı? Yapılan bir araştırmada genç kızların yüzde 7'si grup seks yaptığını kabul etti. Araştırma Boston Sağlık Merkezi tarafından 14 ile 20 yaş arası 328 genç kadın arasında yapıldı. Araştırmanın lideri Emily Rothman bu tür ilişkinin bu kadar yaygın olmasının sebebini porno filmlere bağlanabileceğini söyledi. (Habertürk, 22.12.2011) P Diddy ismiyle bilinen rapçi ve müzik yapımcısı Sean Combs'a cinsel taciz, cinsel saldırı ve tecavüz suçlaması yönelten kadın ve erkeklerin sayısının 120'ye ulaştığı ifade edildi. (BBC, 2 Ekim 2024) İsveç'te tecavüz oranları neden yüksek? (Euronews, 10.10.2020) Fransa'da bir erkeğin ilaç verdiği eşine, en az 70 kişiyle birlikte 10 yıldır cinsel saldırıda bulunduğu ortaya çıktı. (Sputnik, 3.9.2024) Beş Amerikalı kadından biri cinsel saldırı kurbanı. ABD'de kadınların yaklaşık yüzde 20'si yaşamlarının bir noktasında tecavüze ya da tecavüz girişimine hedef oluyor. Amerika'da kadın ve erkeklere yönelik cinsel şiddetin boyutlarının incelendiği ulusal çaptaki ilk araştırmaya göre, dakikada 24'den fazla insan tecavüze, şiddete veya ısrarlı izlemeye maruz kalıyor. Bu nitelikte 12 milyon suç duyurusu yapıldığını belirten merkez, "Cinsel Partner ve Cinsel Şiddet Araştırması"nın sonuçlarını, "son derece hayret uyandırıcı" diye niteledi. Araştırmaya göre, önceki bir yıl içinde Amerika'da 1 milyonu aşkın kadın tecavüze uğradığını bildirdi. (BBC, 15.12.2011) Tecavüzü gülerek izlediler. ABD'de piknik alanında 10 genç bir kıza tecavüz etti. Çevreden geçen 25 kişiden hiçbiri yardım etmedi. (İHA, 30 Ekim 2009) Damadın spermleriyle doğurdu. Kaynana, damadının spermleriyle üçüz annesi oldu. (Haber 3, 27 Ekim 2008) Annesi öldü, onu halası doğuracak. (Milliyet, 25.01.2009) Bu bilim adamının 600 çocuğu var! İngiltere'de sperm bağışı yapılan bir kliniğin sahibi bilim adamı

Bertold Wiesner'ın, 600 çocuğunun olduğu kaydedildi. (Cumhuriyet, 8 Nisan 2012) İlişki yaşamadan 46 çocuk! O Avrupa'nın en fazla çocuk sahibi erkeği. 46 çocuğu var ama çocuklarının annelerinin hiçbiriyle ilişkisi olmadı. Avrupa'nın bir numaralı sperm vericisi Hollandalı Ed Houben Hollanda'nın Maastrich kentinde yaşıyor. Turizm rehberliği yapıyor ve Avrupa'nın dört bir yanında toplam 46 çocuğu var. (Milliyet, 02.12.2008) ABD'de yaşayan Ukrayna asıllı Katya isimli genç bir kız, uluslararası bir eskort sitesi üzerinden bekaretini 1.2 milyon euro karşılığında sattı. (Sputnik, 18.1.2020) Amacı dünyayı gezmek. Genç model Giselle, 3,9 milyon dolara bekaretini sattı. Giselle, kazandığı parayla dünyayı gezmeyi ve eğitimi için yatırım yapmayı planlıyor. (Sözcü, 3 Ocak 2018)

Neden annemle evlendim? Phyllis Irwin, Lillian Faderman adlı partnerini evlat edindi ve bu sayede yasal bir şekilde çocuklarının anneannesi oldu. (BBC, 4 Mart 2020) Oğlunun spermiyle hamile kaldı, torununu doğurdu! ABD'nin Nebraska eyaletinde 61 yaşındaki Cecile Eledge, oğlu ve oğlunun kocası için taşıyıcı anne olarak kendi torununu doğurdu. "Eşcinsel çift çocuk sahibi olmak istedi" ve 61 yaşındaki anne oğluna yardımcı olmak için oğlunun partnerinin kız kardeşinin yumurtası ile oğlunun sperminden olma tüp bebek için taşıyıcı olarak kendi torununu doğurdu. (Euronews, 2 Nis 2019) Bakire kalmak yarışmaktan zor. ABD'li atlet L. J.'un (29) bir programda bakire olduğunu açıklaması ve evlenene kadar cinsel ilişkiye girmeyeceğini söylemesi ABD basınında geniş yer buldu. Londra Olimpiyatları'nda ABD'yi temsil edecek olan J., "Bakire olmak olimpiyatlara hazırlanmaktan, üniversiteyi bitirmekten zor. Bu hayatımda yaptığım en zor şey. Birçok erkek gerçeği öğrenince sizden uzaklaşıyor" dedi. (Milliyet, 24 Mayıs 2012) Fahişelik itibarlı meslekmiş. Ukrayna'da liseli kız öğrenciler arasında yapılan bir araştırma, öğrencilerin hayat kadınlığını itibarlı meslekler arasında gördüğünü ortaya koydu. Araştırma sonuçlarını değerlendiren uzmanlar, genç kızların "Vip" müşterilerin lüks otomobil ve mücevher gibi vaatlerine kandıklarını, gelecekte onları "köle hayatı, aç bırakılma ve dayak gibi tehlikelerin yanı sıra şişman ve kirli kişileri tatmin etme zorunluğunun" beklediğini bilmediklerini söylediler. (Posta, 04 Mart 2010)

Teşhirci sapıklığa ulvi kılıflar! İngiltere'nin kentlerinde binlerce kişi cumartesi günü 'Dünya Çıplak Bisiklet Sürme Günü' hareketine katılarak çıplak halde bisiklet sürdü. Etkinliğe katılanların amacı 'insan bedenini yüceltmek, çevresel konulara ve otomobil yerine daha fazla bisiklet kullanımına dikkat' çekmek. (Sputnik, 10 Haz 2019) Bütün köy yardım kuruluşuna gelir için soyundu! İngiltere'nin Kent şehrindeki Iwade köyünün sakinleri yardım kuruluşuna gelir sağlamak için çırılçıplak soyunarak objektiflere poz verdi. Köylüler elde edilen gelirin fazla olması halinde kalan parayı kiliseye bağışlayacaklarını ifade etti. (Bursa Hakimiyet, 05.12.2018) Hostesler yardım için soyundu. İngiliz havayolu şirketlerinden Ryanair'da görev yapan "iyiliksever" hostesler evsizler için bikinili pozlar verdi. 2009 yılı takvimi için çekilen fotoğraflardan elde edilen gelir, Dublin Simon Community isimli evsizler derneğine bağışlanacak. (Milliyet, 13.11.2008) Çek vekiller yardım için soyundu. Çek Cumhuriyeti'nin 4 kadın milletvekili yardım amaçlı satılacak bir takvim için seksi pozlar verdi. (Milliyet, 14 Temmuz 2010) Avustralya'da 20 yaşındaki manken, "Bir sivil toplum kuruluşuna bağış yapan ve makbuzunu bana gönderenlere çıplak fotoğraf göndereceğim" dedi. Genç kadın saatler içinde rekor para topladı. (Sözcü, 6 Ocak 2020) İnternetten tanıştığı adamı yiyen Alman yamyam 15 yıl sonra konuştu. 2001 yılında yaşanan tuhaf hadisede Armin Meiwes internetten tanıştığı Bernd Brandes'i öldürüp cesedini de aylar boyunca yemişti. Bernd Brandes internette birileri tarafından yenmek istediğini söyledi. İçinde insan yeme isteğiyle yanıp tutuşan Armin Meiwes de onu evine davet etti. "Hayatımda yediğim en güzel akşam yemeğiydi. Sırtından bir parça etle kendime biftek yaptım. Yanında patates kızartması ve salata yedim. 'Tadı domuz etine benziyordu' ama daha farklıydı. 40 yıldır böyle bir şey hissetmeyi bekliyordum. Bernd öldüğünde çok mutluydu. Akşam yemeğim olmayı kendisi istedi." 2002 yılında yakalandı ve ömür boyu hapse mahkum edildi. Şimdilerde ise vejeteryan olduğu söyleniyor. (Haberself, 12.02.2016) Babamın küllerini

kokainle karıştırıp burnuma çektim. Rock dünyasının "en vahşi" müzisyenlerinden olan efsanevi Rolling Stones'un gitaristi Keith Richards, 2004 yılında 84 yaşında ölen babası Bert Richards'ın yakılan küllerini kokainle karıştırıp burnuna çektiğini söyledi. (Hürriyet, 5.4.2007)

ATV'de 'Kim Milyoner Olmak İster' adlı programda sorulan soru: "1980'lere kadar" hangi ülkedeki yetim, gayrimeşru doğmuş, ebeveyni alkolik, ayrılmış veya fakir olan çocuklar devlet tarafından bazen açık artırmada satılarak çiftliklerde zorla çalıştırılmıştır? A: Danimarka B: Norveç C: İsviçre D: Belçika. Cevap: C şıkkı. (ATV, 21.01.2022)

Macron'un rakibi Marine Le Pen ırkçılığını tescilledi: Siyahi kadına dokunmamak için çaba sarf etti. (Yeni Şafak, 12.4.2022) Kısaca, Batı medeniyeti kendi ülkelerinin elitleri dışında refah, barış, demokrasi ile asla ilgilenmez! Onlara göre her şey Batı için, Batıya göre, Batıya kadardır! Kendilerini onlara beğendirmek için ömrünü harcayan ev zencilerine ise onların sadece yemek artıkları ile yetinmek ve ona göre de saygı görmek kalacaktır!

İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi

Konuya ek olarak, ‘İslam’da bilim ve medeniyet’, ‘Kur’an ve bilim’ adlı yazıları da tavsiye ederiz.

İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri

A. Humbold, ‘Fizik ilminin hakiki mucitlerinin Araplar olduğunu’ söylerken (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 35) Nobel ödüllü Fransız fizikçi Pierre Curie, "Müslüman Endülüs'ten bize 30 kitap kaldı atomu parçalayabildik. Şayet yakılan bir milyon kitabın yarısı kalsaydı çoktan uzayda galaksiler arasında geziyor olacaktık." (Erol Toy, Cumhuriyet Gazetesi, 30 Temmuz 1979; Doğuştan günümüze büyük İslam tarihi, cilt 4; Genç Beyin Dergisi, Yıl: 6 Sayı: 67; Beşir Ayvazoğlu, Kitaba, Kütüphane ve Kitap Kurtlarına Dair, Türk Edebiyatı dergisi sayı 252, İDSB Genel Sekreteri Necmi Sadıkoğlu’nun "Uluslararası Endülüs Sempozyumu Açılış Konuşması", Yeni Şafak, 27 Aralık 2012) demekte ve ayrıca Amerikalı Yahudi tarihçi Martin Kramer de, "Eğer 1000'li yıllarda Nobel ödülleri dağıtılıyor olsaydı, neredeyse tümünü Müslümanlar alırdı." (Mustafa Akyol, Gayri Resmi Yakın Tarih, sayfa 118; Beyaz Türkler, zenci Türkler ve dağ Türkleri, s. 81; Star, 21 Temmuz 2010; Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 71) itirafında bulunmaktadır. Gustave le Bon da benzer şekilde, “Biz Rönesans ve reform hareketlerimizi İslam'a borçluyuz.” demektedir. (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 196) “Netice itibari ile Rönesans'ın hazırlanmasında Batının, İslam bilim ve felsefesine borçlu olduğu kabul edilmektedir.” (Hüseyin Sarıoğlu, İbni Rüşt Felsefesi, s. 33; Ömer Mahir Alper, İbni Sina, s. 156) Zaten Profesör Fuat Sezgin’in ‘İslam'da Bilim ve Teknik’ isimli eseri (Sezgin, I/85-167) Avrupa'da bilim ve teknolojinin gelişmesine Müslümanların ne derece büyük bir etki ile katkı sağladığını ortaya koymaktadır.

İslam düşmanı ateist Richard Dawkins bile bu gerçeği itiraf etmek zorunda kalmıştır: “1000 yıl önce, İslami Altın Çağ tüm dünyanın öğrenimini, kitaplarını ve bilimini kucakladı. Yeni bir İslami Altın Çağımız olabilir mi lütfen?” (x.com/RichardDawkins/status/678074638119882752, 27.4.2019) “Müslümanlar Orta Çağ'da büyük işler başardılar. Müslümanların bilimi uzak geçmişte harikaydı.” (x.com/RichardDawkins/status/365499769793159171; x.com/RichardDawkins/status/365473573768400896; 8.8.2013)

“Fernand Braudel, 'Medeniyetlerin Grameri' adlı eserinde, “Medeniyetler tarihi aslında yüzyıllara yayılan devamlı ve karşılıklı bir ödünç almalar tarihidir.” demektedir. Çin, Hint, Yunan-Roma medeniyeti ve İslam medeniyetlerinin taşıyıcısı olan toplumlar birbirlerinden farklı şekillerde etkilenmişler ve insanlık tarihinin seyrine yön vermişlerdir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 95, 97) Prof. Kalın, "Yunan düşüncesini, Hint ve Çin bilimlerini İslam dünyasına kazandıran, yepyeni bir bilim ve felsefe geleneği inşa eden Müslüman ilim adamları, hakikatin evrenselliği ve sürekliliği ilkesinden hareket ediyorlardı. İslam medeniyetinin, İslam öncesi düşünce ve bilim geleneklerini özümseyerek yeni bir sentez ürettiğini söyleyebiliriz. İslam hem diğer kültür düşünce birikimlerini benimsemiş ve dönüştürmüş hem de evrensellik iddiasında bulunmuştur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51, 56, 36) derken, ne yazık ki tarihi ve bilimsel gerçeklerden habersiz olan günümüz Müslümanları, son 150 yıldır Batı medeniyeti karşısında aşağılık kompleksi içinde bulunmaktadır. Daha da üzücü olanı da, “Bilimin sürekliliği ve bilimin bir uygarlıkta kaybolmaya yüz tuttuğunda diğer bir uygarlıkta gelişmeye devam ettiğini” ortaya koyan, modern bilim tarihçiliğinin kurucusu olan ve “İslam'ın bilime katkısının Orta Çağ öğreniminde en ‘ilerici’ unsur olduğuna inanan ve Batılı Orta Çağ araştırmacılarının bunu görmezden gelmesine” karşı çıkan (Thomas F. Glick, "George Sarton and the Spanish Arabists". Isis. 76 (4): 493; https://www.journals.uchicago.edu/doi/10.1086/353959) George Sarton ile beraber bilim tarihi üzerine çalışmalar yapan Prof. Fuat Sezgin’in ifadesi ile “İslam medeniyetinin büyüklüğünü kendi insanımıza anlatmak, Batılılara anlatmaktan daha zor” olmasıdır. “İslam medeniyetini ‘Orta Çağ’ ile bir tutmaya kalkanlar, aslında kendilerine, geçmişlerine güvensiz ve Batı karşısında aşağılık kompleksi içinde olan bir psikolojiye” sahiptirler. “Fuat Sezgin, İslam Bilimler Tarihi Üzerine Konferanslar adlı kitabında bir anısını şöyle anlatmaktadır: ‘İlkokula girişimin ikinci veya

üçüncü haftasında bize dünyanın yuvarlaklığını öğreten hanım hocamız, İslam bilginlerinin dünyanın bir öküzün boynuzunda taşındığına inandıklarını anlatıyordu. Ben zavallı çocuk, 30 yıl kadar sonra Müslümanların ekvatorun uzunluğunu daha 9. yüzyılda birkaç metotla 40.000 km. kadar ölçebildiklerini öğreneceğimi nasıl bilebilirdim?' Maalesef Batıya karşı aşağılık kompleksiyle kaleme alınan ilme dair eserlerde bunlardan hiçbir şekilde bahsedilmez. Bu inkar, Batının nankörlüğünün tezahürüdür. Doğu için ise, aşağılık kompleksinin neticesidir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 44) Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu: "Dünyada en berbat şey, sömürge ruhlu olmaktır. Gönüller ve zihinler sömürgeleştiyse bir ülke için en büyük facia budur. Böyle ülkeler ilelebet köle olmaya mahkûmdurlar. Türkiye'de yapılan da budur." (Yücel Koç, Türkiye, 5 Temmuz 2018) Halbuki durum tam tersidir aslında! "Carl Güstav Jung, 'Batılılar, neredeyse sahip oldukları her şeyi Müslümanlardan aldıkları için Müslümanlara karşı aşağılık kompleksine sahipler. O yüzden Müslümanlara normal bir insan gibi bakamıyorlar. Fobiyle, ürkerek bakıyorlar.' demektedir." (Yusuf Kaplan, Genc Dergisi, 4.02.2015)

Prof. Dr. Fuat Sezgin, 16 Kasım 2009 Tarihinde İstanbul Ticaret Üniversitesi'nde verdiği konferansta, "Türk aydınları, dini, ilerlemenin önündeki en büyük engel olarak kabul ettiler ve bu suretle din düşmanlığı yaptılar. Halbuki İslamiyet, çöl Araplarını, göçebe Türkleri ve ateşperest İranlıları bilim üreten toplumlar haline getirmiştir. Batılılar şimdi gözleri kamaştırıyor fakat İslam dünyası da kendi değerlerinin farkında değil. Herkeste bir kompleks hâkim. Umumiyetle derler ki: "Müslümanlar kaynak vermezler." Bu tamamıyla yanlış. Kaynak veren tek kültür dünyası, İslam kültür dünyasıdır. Avrupalılarda kaynak verme mefhumu yoktu. Yunanlılarda çok azdı ama Avrupalılarda tamamıyla silindi. Hatta tam aksi de var. Mesela, "11. yüzyılın sonuna doğru İtalya'da 25 tane çok mühim Arapça tıp kitabını tercüme ediyorlar ve bunların 25'ini de ya kendilerine ya da Yunanlılara nispet ediyorlar!" İbni Sina'nın taşlara dair kitabını Aristo'ya mal etmeleri gibi. Yine Huneyn bin İshak'ın kitabını Galen'e nispet ediyorlar. Bu tip çokça misal/örnek var. Müslümanlar ise kaynak veriyorlar. Bir de şunu anlamadılar. Mesela, Taberi Tefsiri'ni aldığınız zaman orada kaynak şu şekilde gösterilir: "Filan filana, o da filana, o da bana söyledi ki." Modern insanlar ise Taberi'nin bu şekilde zikredişini, sözlü rivayetler zannediyorlar, yanılıyorlar. Halbuki bunlar kaynakların dipnotlarıdır. Maalesef büyük oryantalistler bile bunu anlayamadılar." (Fuat Sezgin, Bilim Tarihi Sohbetleri, s. 81, 95)

Ünlü yazarlarımızdan Namık Kemal, "Arabın felsefe ve bilimi, tamamı ile Araplar tarafından icat olunmadığı için Arabın fikir sahasında elde edilmiş bilgilerinden sayılmayacak mıdır? Yunanlılar da, kendilerinden evvel gelen kavimlerden birçok şeyler aldığına göre nasıl o felsefelerin adına Yunan ilim ve felsefesi diyeceğiz?" (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 40) derken bu komplekse de işaret etmektedir. Unutmayalım ki, "ilim ve hikmet, dolayısıyla teknoloji insanlığın ortak malıdır; nerede bulunursa alınır. Ama İslam'ın özüne ve esaslarına aykırı olarak kullanılamaz." (Prof. Dr. Saffet Sancaklı, Hz. Peygamber'in medeniyet inşa etmesindeki temel yapı taşları, İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, s. 238) "Avrupa da İslam ilimlerini aldı, kendine mal etti, ondan sonra da keşifler ve buluşlar sahasında dev adımlarla yürüdü." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 105) "Elmalılı M. H. Yazır: 'Batılılar nasıl ki bizim klasik eserlerimizi tercüme edip yararlandılarsa, biz de onların eserlerini tercüme edip bilimlerinden yaralanmalıyız.' demektedir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 127) Çünkü "bilim kimsenin tekelinde değildir. Kültürler arası ortak bir üründür. Bilim devamlı gelişen bir disiplindir. Hiç kimse tek başına bir disiplin ortaya koyamaz. Farklı katkılar mutlaka gereklidir. Hiç kimse de ötekini ortaya koyduklarının üstünü örtmeye çalışmamalıdır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 144) Evet, hem de hiç komplekse girmeden, atalarımızdan aldıkları bilgiyi, sömürü ile elde ettikleri sermaye ile geliştiren Batı medeniyeti karşısında asla eziklik hissetmeden, Müslüman atalarımızın yolunda gidip, bilimi kaldığı yerden alıp daha ileriye taşımalı, bu ata geleneğine artık bizler de sahip çıkmalıyız!

Gibb, “Müslüman alimler fikirlerini Yunan’daki ve İskenderiye’dekilerden daha ileriye götürmüşlerdir.” (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 18) derken, ‘Avrupa’nın Üzerine Doğan İslam Güneşi’ adlı eserin mukaddimesinde Ahmet Kabaklı, “Atalarının mirasından utanmak şöyle dursun, onunla iftihar etmek, yeni bir şahsiyet ufkuna kavuşmak için” (Hunke, s. 16) okunmasını tavsiye ettiği kitabın yazarı S. Hunke de, “Bu kitap Arap medeniyetine karşı uzun zamandan beri borçlu olduğumuz teşekkürü ispat için yazılmıştır. (Hunke, s. 20) demektedir.

Özetle, "Rönesans'ın meydana gelmesi, Hz. Muhammed'i takip eden insanların kültürü capcanlı bir şekilde ayakta tutmalarının sonucudur" (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz. Muhammed, s. 168) ve “Batı ulaştığı ilerlemeyi Müslümanlara borçludur.” (Fuat Sezgin, İslam'da bilim ve teknik I/163-166) “Müslüman toplumlar, tarihte birbirine zıt beş büyük medeniyet -Yunan, Sami, İran, Hint ve Çin- ile karşılaşmış ve her karşılaşmada kendi kültürel kimliklerini kaybetmeksizin benimsemeyi zorda olsa öğrenmiş” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 67) ve sonuç itibari ile “İslam medeniyeti, diğer medeniyetlerin kavramlarını ve değerlerini süzgeçten geçirip kendi temel özellikleri ve ilkeleri ile uyum sağlayanlarını benimsemiş, kendi değerlerine ve normlarına ters düşenleri ise reddetmiştir.” (Ziyaüddin Serdar, s. 43) “Müslümanlar, ilim alanında çalışmayı bir dini görev olarak kabul etmişlerdir. "Modern bilimin kökenlerinin dindar bilim adamları tarafından atıldığı unutulmamalıdır. Çünkü bilim, tanrının yarattığı doğa hakkında insanlara daha fazla bilgi sunmaktadır.” (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr. Alper Bilgili, s. 96)

"Fazilet odur ki, onu düşmanlar dahi tasdik ede." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 6) “Bugün sahip olunan medeniyetin kaynakları ile medeniyette ulaşılan seviyede şüphesiz İslam medeniyetinin katkısının olduğunu ilim ve insaf sahibi Avrupalı araştırıcılar da kabul etmektedir.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 45)

“İstisna da olsa” bu tür itiraflarda bulunan Batılı araştırmacılardan alıntıları aşağıda sizlerle paylaşarak, tarihimizde sahip olduğumuz o özgüvene ve bilgi seviyesine yeniden ulaşacak nesillere bir umut ışığı aşılamak istiyoruz. Çünkü Batı için bilim sadece bir sömürü ve kapital aracıdır. İnsanlığa faydalı olmak veya insanlıkla paylaşmak Batılı insan için asla söz konusu değildir. Bunun sonucunu da tüm dünya ve özellikle de Batının dini/siyasi/ekonomik nedenlerle düşman olduğu İslam dünyası, işgal, sömürü ve darbelerle hâlâ yaşamaya devam etmektedir!

HP'nin yönetim kurulu başkanı Carly Fiorina: “Bir zamanlar bir medeniyet vardı ki, dünyanın en büyüğü idi. Bu medeniyetin en büyük itici gücü, icatlar ve keşifler idi. Matematikçileri, bilgisayarın yapımını ve şifrelemeyi mümkün kılan cebir ve algoritmayı oluşturdular. Doktorlar, yeni tedavi yöntemleri buldular. Gök bilimcileri, uzay yolculuğunun ve keşfinin yolunu açtılar. Benim bahsettiğim medeniyet, 800 ile 1600 seneleri arasında Bağdat, Şam, Kahire saltanatları ve Osmanlı devleti ile birlikte İslam dünyasıdır. Bizler, çoğunlukla bu medeniyete karşı borçlu olduğumuzun farkında olmasak da onların armağanları bize kalan mirasın önemli bir parçasıdır. Arap matematikçileri olmasaydı, bugünkü teknoloji endüstrisinin varlığından söz edilemezdi.” (Hewlett-Packard (HP), Carly Fiorina Speedhes, Technology; hp.com/hpinfo/execteam/speeches/fiorina/minnesota01.html)

Johann Heinrich Hartung, Johann Bernhard Hahn, Johann Michael Lang, Daniel Schwenter, Christoph Cellarius, Wilhelm Schickard, Theodor Hackspan gibi isimlerin diplomalarında acaba neden besmele vardır? ‘Avrupa’yı felsefi ve siyasi olarak kuran’ Immanuel Kant'ın (ö. 1084) doktora tez savunması davetiyesinde ve Kant’ın hocası Johannes Bernhardus’un kitabının kapak sayfasında neden besmele bulunmaktadır?!

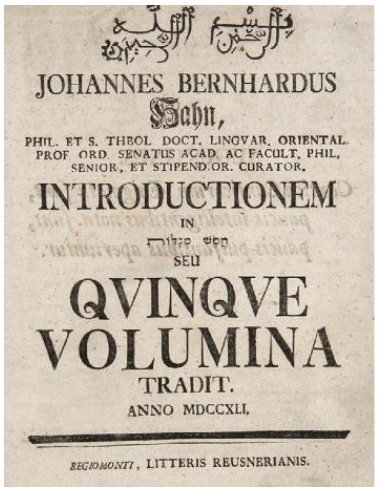
JOHANNES BERNHARDUS
Sahn,
PHIL. ET S. THEOL. DOCT. LINGVAR. ORIENTAL.
PROF. ORD. SENATUS ACAD. AC FACULT. PHIL.
SENIOR, ET STIPENDIOR. CURATOR.
INTRODUCTIONEM
IN
SEU
QVINQVE
VOLUMINA
TRADIT.
ANNO MDCCXLI.
REGIOMONTI, LITTERIS REUSNERIANIS.

AUSPICATISSIMO REGIMINE
AUGUSTISSIMI ET POTENTISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI,
DOMINI
FRIDERICI
REGIS PRUSSIÆ,
MARCHIONIS BRANDENBURGICI, S.R.I. ARCHI-CAMERARII ET PRINCIPIS ELECTORIS, SUPREMI SILESIÆ DUCIS,
REGIS AC DOMINI MEI CLEMENTISSIMI,
RECTORE MAGNIFICO
COELESTINO KOWALEWSKI,
FACULTAS PHILOSOPHICA
EMANUELI KANT, REG. PRUSS.
DOCTORIS PHILOSOPHIÆ, SEU MAGISTRI GRADUM ET INSIGNIA
ILLUSTRISSIMOS REGNI PROCERES, SAGO ET TOGA INCLYTOS,
JOHANNES BERNHARDUS Sahn,

“Gerçekte Avrupalı bilim insanı doğayı inceleyerek bir keşfe ulaşmadı! Bir Arapça kitaba baktı, içindekini aldı ve bunu kendi keşfiymiş gibi yayımladı. Küçük kan dolaşımının İngiliz bilim insanı William Harvey tarafından keşfedildiği iddia edilir. Ancak sonradan ortaya çıkmıştır ki William Harvey’in yayımladığı bilgiler, İbnü’n-Nefis’in “Şerhu Teşrihi’l-Kanun” adlı eserinden alınmış ve orada bu keşif ayrıntılı bir şekilde anlatılmıştır. En iyi örnek ise Newton’un yaptığı intihallerdir. Burada sadece onun hareketin üç yasasını Arapça kitaplardan çaldığını göstermekle yetineceğim. Söz konusu üç yasa şunlardır: Newton’un 1. Hareket Yasası:“Bir cisim, üzerine dışarıdan bir kuvvet etki etmedikçe ya durgun kalır ya da düzgün doğrusal hareketine devam eder.” Bu yasa, İbn Sina’nın “İşarat ve Tenbihat” adlı eserinden alınmıştır. İbn Sina şöyle der: “Bilirsin ki, bir cisim kendi doğasına bırakıldığında ve dış etkilerden arındığında belli bir yerde ve belli bir biçimde bulunmak zorundadır. Çünkü doğası, o durumu gerektirir.” Newton’un 2. Hareket Yasası: “Bir cismin ivmesi, ona etki eden kuvvetle doğru orantılıdır.” Bu yasa, Fahreddin er-Razi’nin “el-Mebahişü’l-Meşrıkıyye” adlı eserinden alınmıştır. Orada şöyle denir: “İki cisim hareket etme kabiliyetinde farklılık gösteriyorsa, bu fark hareket eden şeyden değil, uygulanan kuvvetin farklılığından kaynaklanır. Çünkü büyük cisimdeki kuvvet, onun bir parçası olan küçük cisme göre daha fazladır. Zira küçük cisimdeki şey büyük cisimde de vardır; hatta fazlasıyla vardır.” Newton’un 3. Hareket Yasası: “Her etkiye karşı, eşit büyüklükte ve zıt yönde bir tepki vardır.” Bu yasa da Fahreddin er-Razi’nin aynı eserinden alınmıştır. Razi şöyle der: “İki kişi tarafından eşit kuvvetle çekilen bir halka ortada sabit kalıyorsa, şüphe yok ki her biri diğerinin etkisini dengeleyen bir kuvvet uygulamıştır.” Descartes de, İmam Gazali’nin eserlerine benzer şekilde uzun dipnotlar düşmüştü. Bu konuyu araştırmak isteyen Mısır Evkaf Bakanı Dr. Mahmud Zakzuk, bu alanda doktora yapmak istemiş ancak Alman yetkililer buna izin vermemiştir!” (Turan Kışlakçı, x.com/turankislakci/status/1905301613805211756, 27 Mart 2025)

“Batı dünyası, Rönesans’tan önce İslam medeniyetinden beslenmiştir. (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 20) Lord John Davenport, ‘Hz. Muhammed ve Kur’an-ı Kerim’ adlı eserinde şunları ifade eder: “Peygamberin birçok hadisi ilme saygıyı emreder. Felsefe ve fen bilimlerinin koruyucusu Asya’da Abbasiler ve Endülüs’te Emeviler devrindeki Müslümanlardır. Araplar ve Müslümanlar arasında fen ve sanayi altı yüz yıllık bir yükselme dönemi geçirirken, bizim aramızda en kaba barbarlık hüküm sürmekte idi. Mosheim: Avrupa, ilk şairlik ve romantik hareketini Araplara borçludur. Araplar kendilerine özgü bir dil ve edebiyat meydana getirmişler, kendilerinden önceki kavimlere bakarak şaşılacak kadar hızlı bir düşünce ilerlemesine uğramışlardır. Sözümüze geri dönelim: Avrupa bugün bile Müslümanlara borçludur: Yunan filozoflarına ait eserlerin saklayıcısı olmak, ilmin en önemli kollarını, fen, matematik, tıp ve benzeri ilimleri ‘geliştirmek’ bakımından Avrupa Müslümanlara borçludur.”

(Davenport, s. 56-57, 60) "Kimya bir fen olarak hemen hemen Müslümanlar tarafından kurulmuştur. Alkaliler ve asitleri ayırdılar, yüzlerce ilaç üzerinde çalıştılar ve ürettiler." (Will Durant, The Age of Faith, s. 245) Le Bon da, "Salerne üniversitesinin sağlığı korumaya dair birçok sözleri bulunmaktadır. Bilindiği gibi Avrupa'nın en şerefli enstitüsü kabul edilen bu okul şöhretini Araplara borçludur." demektedir. (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 44) 700 yılından 1200 yılına kadar 5 asır, İslam âlemi fen ve tıpta dünyaya rehberlik etmiştir. İslam âleminin Hristiyan âleminin üzerindeki tesiri çeşitli ve çok büyüktür. Müslüman tıbbı 500 yıl dünyaya rehberlik etmiştir. Hristiyanların kilise ve çan kuleleri de minareye çok şeyler borçludur. Toledo'nun 1085 yılında zaptı, Hristiyan astronomi bilimine çok ilavelerde bulundu ve dünyanın küre şeklinde olduğu doktrinini canlandırdı. (Will Durant, The Age of Faith, s. 341-343) Müslümanlar optikte orijinal buluşlar ve sistematik araştırma neticelerini topladılar, kimyada deneysel metodu geliştirdiler. Cabir'den 500 yıl sonra Roger Bacon bu metodu Avrupa'ya açıkladığı zaman, bu aydınlığı Müslüman İspanya'ya borçluydu. Müslüman İspanya'nın ışığı ise Doğu İslam âleminden gelmektedir. (Will Durant, The Age of Faith, s. 249) Pusula, barut ve baskı Haçlı seferleri sona ermeden evvel Doğuda biliniyordu. (Will Durant, The Age of Faith, s. 612) "Avrupa'nın Fikri Gelişimi" adlı eserin yazarı Dr. J. W. Draper şöyle demektedir: "Tarihin en üzücü şeylerinden birisi, Avrupalı yazarların, ustaca ve sistemli bir şekilde Batı'nın İslam bilim geleneğinden aldıklarını göz önünden kaldırmaya çalışmalarıdır." (Henry George Farmer. Historical Facts for the Arabian Musical Influence, sayfa V) Haskins: "Bütün bilimsel yöntemler Müslümanlar tarafından korundu, 'geliştirildi ve öğretildi.' Hristiyan Avrupa'ya da bilim böylece Müslümanlardan geçti." (Charles H. Haskins, Arabic Science in Western Europe, 485) "Philips Hitti: "İslam medeniyetinin modern dünyaya en büyük yardımı ve hediyesi ilimdir. Avrupa'nın ilerleme hayatında İslam kültürünün mutlak tesirini takip edemeyeceğimiz bir tek safha yoktur." R.V. Bodley: "Rönesans'ı İslamiyet'e borçluyuz." E.F. Gautier: "Bizim Rönesans'ımız, İslam medeniyetinin hatırasını çabuk unuttu. Halbuki ona karşı çok büyük minnetleri vardır." Montucla: "11. yüzyılın karanlıklarını dağıtmaya gelen ilk ışıkları Müslümanlara borçluyuz." Gustave Edmund: "İslam'ın Batı üzerindeki tesiri çok büyüktür." M. G. Watt: "Avrupa'nın ilk kaynak eserlerinde bulunan birçok atıflar, İslam tesirinin Yunan tesirinden çok daha fazla olduğunu artık kesin olarak ispat etmiştir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 92-93)

Howard R. Turner: Müslüman sanatçılar ve bilim adamları, prensler ve işçiler birlikte bütün kıtalardaki toplumları doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen eşsiz bir kültür oluşturdular. (Howard R. Turner, Science in Medieval Islam, University of Texas Press, November 1, 1997, ISBN 0-292-78149-0, pg. 270 (book cover, last page); Robert Briffault: Günümüz biliminin Arap bilimine olan borcu şaşırtıcı keşifler ya da devrim mahiyetindeki teorilerden ibaret değildir. Bilim, Arap kültürüne bundan çok daha fazlasını; varlığını borçludur. (Robert Briffault (1928). The Making of Humanity, p. 191-202 G. Allen & Unwin Ltd.) Bilim tarihinin kurucularından George Sarton: "Orta Çağ'ın en temel başarısı, deneysel ruhun ortaya çıkışıdır ve bu aslında 12. yüzyıla kadar Müslümanlar sayesinde olmuştur." (Abdus Salam (1984) "İslam ve Bilim" In C.H.Lai (1987), İdealler ve Gerçekler: Abdus Salam'dan Seçme Deneme Yazıları , 2. Baskı, World Scientific, Singapur, S.179-213) Oliver Joseph Lodge: Eski ve yeni bilim arasındaki tek etkin bağ Araplar tarafından oluşturulmuştur. Karanlık çağlar, Avrupa'nın bilim tarihinde mutlak bir boşluk olarak karşımıza çıkmaktadır ve "bin yıldan fazla bir süre boyunca" Arabistan dışında hiçbir yerde kayda değer bir bilim adamı yoktur. (Oliver Joseph Lodge, Bilimin Öncüleri, s. 9) Batı dünyasında Alfraganus ismiyle tanınan Fergani'nin yerin çevresine ilişkin bulmuş olduğu değer (yaklaşık 40.253.700 metre), Kristof Kolomb'un Atlas Okyanusu'nu geçerek Hindistan'a ulaşma düşüncesini gerçekleştirmesinde cesaret verici bir rol oynamıştır. Kolomb bu konuda şunları söylemektedir: Seyahatlerim sırasında Lizbon'dan Gine'ye olan rotayı dikkatlice gözlemledim ve her bir derece için, Alfraganus'un değeri olan 56 3/2 millik değeri buldum. Bu ölçüme güvenmeliyiz. (J.N. Fiske, The Discover of America, Cilt I, Boston 1983, s. 377-378; Grant, 1986, s. 72-73) Ki zaten Amerika'yı da Kolomb'dan önce Müslümanlar keşfetmişti. (AA, 18.11.2014) Donald Campbell: "Avrupa âlimlerinin Zehravi ile ilgili dikkatini çeken şey, doğumda cenini kolaylıkla çıkarmasıdır. Onun yöntemi Galen'in metodunu gölgede

bırakarak Avrupa'da beş yüz yıl üstünlüğünü muhafaza etmiş ve Hristiyan Avrupa'nın cerrahi standartlarını yükseltmede etkili olmuştur." (Kalender Yıldız, Müslüman İlim Öncüleri, Işık Yayınları, 2005, s. 132) İngiltere'nin Surrey Üniversitesi'nden fizikçi Prof. Jim el Halili, BBC'nin internet sitesinde yayınlanan makalesinde, Newton'dan yedi yüz yıl önce yaşayan Irak doğumlu Hasan İbn-i Haysem'in ilk gerçek bilim adamı olduğunu ve Newton'ın özellikle optik alanındaki buluşlarının Haysem'in çalışmaları üzerinden yükseldiğini yazmaktadır. (NTVMSNBC, 20 Ekim 2013) "Batı, cebirden, kahveden gitara, optikten üniversiteye dek birçok şeyi 'Hilalin insanlarına' borçludur. Bin yıl önce, Batı karanlıkla örtülmüşken İslam altın çağını yaşıyordu. Londra barbar bir bataklık iken Müslüman Kordoba'nın sokakları ışıl ışıldı. York'tan Viyana'ya kadar planlı katliamlar yaşanırken, (Endülüs yönetimindeki) Toledo'da dini hoşgörü vardı. Klasik mirasımızın muhafızları olan Araplar bizim Rönesans'ımızın ebeleriydiler." (George Rafael, A is for Arabs, Jan. 8, 2002) "İslami bilimlerin Orta Çağ'da gösterdiği başarı ne Grek/Yunan öğretisini muhafaza etmekle sınırlandırılabilir, ne de daha eski ve daha uzak olan Doğu külliyatına temas etmekle. Orta Çağ İslam âlimlerinin modern dünyaya devrettiği bu miras, İslam alimlerinin kendi çabaları ve katkılarıyla 'zenginleştirilmiştir.' Grek bilimi teorik olmaya yatkınken Ortadoğu'nun Orta Çağ bilimi, tıp, kimya, astronomi ve ziraat gibi çok daha pratik alanlardaydı." (Bernard Lewis, The Middle East, 1998, p. 266)

"Müslümanlar, Yunan, Bizans, Yahudi ve Pers medeniyetlerinin mirasını da değerlendirerek, bilim, felsefe, sanat, mimari gibi farklı alanlarda 'büyük atılımlar' kaydetmiştir." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 71) "Franz Rosenthal, "Şimdiki Batı uygarlığı da dahil, bilgi kavramının toplum hayatında klasik dönem İslam'daki kadar büyük bir önem taşıdığı başka bir uygarlık mevcut olmamıştır." demektedir. Müslümanlar 'kendilerine özgü farklı yöntem ve sistemler' geliştirmişlerdir. "Müslümanlar bitkisel familyalara birçok yenilerini ilave etmişler" (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 39) ve ayrıca "Müslüman doktorlar sağladıkları en büyük ilerlemeyi de cerrahi alanında gerçekleştirmişlerdir." (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 42) Kopernik ve Galileo gibi fizikçilerden çok daha önce, Müslümanların güneş merkezli sistemi keşfettiklerini ve dünyanın yuvarlak olduğunu ortaya koyan çeşitli çalışmalar yaptıklarını bilmekteyiz. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 87-88, 90) Batıda yaşayan Hristiyan ve Yahudi bilim adamları, İslam bilim tarihinin hemen bütün klasik eserlerini başta Latince ve İbranice olmak üzere daha X. ve özellikle de XI. yüzyıldan itibaren XVIII. yüzyıla kadar kendi dillerine çevirmişlerdir. Üzerlerinde yeni araştırmalar yaparak bir Batı bilim tarihi oluşturmuşlardır. Batılılar bu tür çalışmaları sayesinde XVIII. yüzyıldan itibaren İslam memleketlerini siyasi ve ekonomik olarak istila etmeye başlamışlardır. (Prof. Mehmet Bayraktar, İslam'da bilim ve teknoloji tarihi, s. 262) "Uygarlığının temeli sömürgecilik olan ve öteden beri tüm uygarlıklarını başkalarının gasbedilen hakları, başkalarının kanları ve gözyaşları üzerine kuran Batı" (Abdurrahman Dilipak, Coğrafi Keşiflerin İcyüzü, s. 161) elde ettikleri bilimsel gelişmeleri de toplumları sömürmek için kullanmış ve bir de bu sömürüden elde ettiği teknolojik üstünlüğü kendi dinine bağlamış ve İslam'ı da ilerlemeye engel olarak göstermeye çalışmıştır! "Oryantalistler, Batıdaki sanayiyi Hristiyan ilke ve değerlere bağlanmaya çalışmışlardır: Bu insanlar Hristiyanlığın hâkim olduğu dönemlerde Avrupa'nın karanlık çağlar yaşadığını, O dönemlerde İslam ümmetinin parlak bir hayat yaşadığını gözden kaçırırlar." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 22) Gustav le Bon, 'Avrupa vahşet asırlarının en karanlığına boğulduğu bir devirde İslam idaresindeki Bağdat ve Kurtuba, sanat ve ilim ışıklarını bütün dünyaya yayan iki medeniyet merkeziydi' demektedir. (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 16)

Kitabının tanıtımında T. W. Arnold şöyle demektedir: "Okuyucu bu kitaptan öğrenecektir ki, Doğu ve Batı Müslümanları 'Avrupa kültürünü' kurdular." (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam adlı kitabının önsözünden) 13. asırda Müslüman İspanya'nın Hristiyan Avrupa'ya tesiri zirveye ulaşmıştı ve

İspanya, Avrupa'nın meşalesi olmuştu. (The Legacy of İslam, s. 5) Tıp da matematik gibi Arap fenninin kaynaklarından biri idi. (The Legacy of İslam, s. 64)

"İslam'ın sekizinci asırdan itibaren teknoloji, mimari, klasik eğitim, matematik, kimya, ziraat, suyun kullanımı, felsefe, siyaset bilimi, seyahat edebiyatı, daha doğrusu genel olarak edebiyat alanlarındaki rolü ve ehemmiyeti, Avrupa için son derece büyüktür." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 23) "Tıp, beslenme, tarım alanında Arapça metinlerin Avrupa üzerindeki etkisi büyük olmuştur. İspanya'da, büyük ilim merkezi Toledo'nun düşmüş olması, Hristiyan Avrupa'nın Müslümanlardan kalma teknik kitaplara daha kolay ulaşmasını sağlamıştır." (Goody, s. 91) "İslam, Avrupa'nın gelişmesi sürecinde önemli rol oynamıştır. Batı Avrupa'nın 11. yüzyıl'daki üretilen dâhiyane icatlarının, Arapların fethettikleri topraklara ihraç ettikleri teknolojinin kullanılması neticesinde gerçekleştiği düşünülmektedir." (Goody, s. 95) "İslam'ın etkisi, bilim, teknoloji, felsefe, tarım ve ticaretle sınırlı kalmamış, edebiyata da sirayet etmiştir." (Goody, s. 98) "Geçmişte Müslümanlar entelektüel ve bilimsel hayata katkıda bulundukları gibi bizatihi, Rönesans'ın kendisine de tesir etmişlerdir." (Goody, s. 212)

Namık Kemal, kendi döneminde İslam'ın bilimle uzlaşamayacağını ileri süren Ernest Renan'a reddiye yazmıştır. "Ernest Renan anlayışında olan Avrupa âlimlerine göre, Müslüman olduğumuz için aklımızı her türlü bilime kapalı tutarmışız da bizim haberimiz yokmuş. Kitapçığından anlaşılan, tabiat ve matematik bilimlerini bilenlerin İslam'a mutlaka, her durumda yüz çeviren kişiler olduğu iddiasıdır." (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 20-21) Halbuki "İslam'ın bilim ve kültüre aşağılayıcı bir bakışı olsaydı, içlerinde bir tane bile âlim çıkmazdı." (Namık Kemal, s. 24) "İslam dininin yaygın olduğu yerlerde halkı âlim bulmuşta cahilliğe mi sevk etmiştir?" (Namık Kemal, s. 27) "Soylu Arap kavmi, daha hükümet merkezi Şam'da iken Yunan medeniyetinden daha büyük ve güzel eserler ortaya koyarak hikmet ve medeniyetin insanlık dünyasında yayıcı ve kurucusu olmuşlardır." (Namık Kemal, s. 31) "Kur'an-ı Kerim'de ve hadis-i şeriflerde her müminin ilim, kültür, hikmet öğrenmekle yükümlü olduğuna dair yeterli delil vardır. İnandığı din tarafından ilim ve hikmet tahsil etmekle emrolunan bir millet fertlerinin, 'dini emirlerden, değerlerden, iman esaslarından uzaklaşmadıkça ilim ve hikmete meyledemeyeceğini' iddia etmek bir maskaralık değil midir?" (Namık Kemal, s. 34) "Şerefli camilerin her birinde felsefe kitaplarının okutulmakta olduğunu biliyoruz. Bir bilim ve sanatın, 'ibadethanelerin içine varıncaya kadar' okutulmasına izin verilmesi, o bilim ve sanatın bir ülkede kaldırılması mı demektir? Renan, "İslam'da astronomi biliminin yalnızca kıbleyi belirleyecek kadar öğrenilmesine izin verilmiştir." demektedir. Örneğin, Hicri 823 tarihinde Ulubey'in çalışmalarını ve rasathanesini düşününce veya Kanuni Sultan Süleyman döneminde bir taraftan İspanya bir taraftan Hint sahillerine giden Osmanlı donanmasını görünce, acaba bunları astronomiden yalnız kıble tayin edecek kadar bilgisi olmalar mı yönlendirmiştir?" (Namık Kemal, s. 43) "Renan'ın, 'İsa'nın hayatı' adlı kitabını yayınladıktan sonra rahiplerin çıkardıkları gürültü üzerine memleketinde bir İbrani dersi okutmaya muktedir olamadığını düşünür, bir de o asırla şimdiki asrın halini birbirine kıyas ederse, davasına ispat için getirdiği delilerden utanır sanırım." (Namık Kemal, s. 49) "Müslümanlar, sonsuz hayatlarına hizmet için ilme çalışır, hatta dindarlığın yönlendirmesi ile sonlu hayatlarını bu çalışma yolunda geçirirlerdi. Avrupalılar, ruhban sınıfının baskılarına karşı çıkarak Araplardan aldığı bilgi sayesinde bu dereceye gelmeyi başarmışlardır. İslam ne bilimi mahvetti, ne de bilim ile beraber mahvoldu." (Namık Kemal, s. 55-57)

Zaten objektif bakan herkes, "Müslüman bilim adamlarının optik, cerrahi, astronomi ve matematik alanındaki çalışmalarının 16. ve 17. yüzyılda ortaya çıkan bilim devriminin temellerini teşkil ettiğini" (Prof. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 54) ve "Tarih incelendiğinde de bilim ve icatlar sahasında Müslümanların büyük hizmetler gördüğünü" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 44) itiraf edecektir!

“Haçlılar arasında en zeki bulunanlar, şarktan/doğudan aldıkları ilerleme vasıtaları sayesinde Avrupa medeniyetinin gelişmesine hizmet ettiler.” (A. Demircan, İ. S. Sırma kitabı, s. 450; Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 68)

Robert Briffault, “Bilim dediğimiz şey, Avrupa'da yeni araştırma ruhunun, yeni inceleme metotlarının, deney ve gözlem metodunun, matematiksel ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin neticesinde ortaya çıkmıştır ki, bunlar, eski Yunan'ın ürünleri değildir. Bu ruh ve bu metotlar, Avrupa'ya Araplar tarafından getirilmiştir." (Robert Briffault, The Making of Humanity, s. 290) itirafında bulunurken, Jack Goody de bu konuda şunları söylemektedir: "Batı, İslam bilim ve teknolojisinden ve hatta sanatından çok şey öğrenmiştir." (Goody, s. 23), “Müslümanlar, Orta Çağ’da bilim ve tıpta büyük ilerlemeler sağlanmıştır. İlim ve icatlar Avrupa'da özellikle de İspanya'da Müslümanlar vasıtasıyla yayılmıştır. Toledo'nun 1085'teki düşmesi ile buradaki bilimin çoğu Batı Avrupa'ya taşınmıştır. Batı Avrupa'daki ilmi canlanma Rönesans'tan çok önce başlamış olup bu canlanma Müslümanlara çok şey borçludur. Tercümeler özellikle astronomi ve astroloji alanında daha yoğun yapılmıştır. Kopernik, yapılan astronomi çevirilerinden etkilenmiştir. Simya, adından da anlaşılacağı üzere batıya Müslümanlar tarafından nakledilmiştir. Bilginin Yakın Doğu'dan Avrupa'ya nakli esas itibariyle Müslümanlar vasıtasıyla gerçekleşmiştir. Batıda Hristiyanlık ile İslam arasındaki karşıtlık, İslam'ın Avrupa kültürüne yaptığı katkıların küçümsenmesine neden olmuştur. Rönesans, Arapların klasik kaynaklardan yapılan çevirilere çok şey borçludur." (Goody, s. 33, 60, 88-94, 116, 169)

"Müslüman Bilginler, eklipliğin açısını, dünyanın büyüklüğünü ve ekinoksun presesyonunu ölçmüş, optik ve fizik alanında ışığın kırılmasını ve yer çekimini izah etmiş, gözlemevleri kurmuş, yeni ilaçlar keşfetmiş, staj sistemini oluşturmuş, yeni hijyen anlayışları geliştirmiş, cerrahi aletleri, narkozu ve cerrahi bilimini geliştirmiş, yeni aşılama tarzları ortaya koymuş, toprak işleme tekniklerini geliştirmiş ve denizcilik bilimini ileriye taşımışlardır. Kimyada da, birçok yeni kimyasal maddeleri keşfetmişlerdir." (M. K. Nakosteen ve J. S. Szyliowicz, History of education, 18/16-17) “O'Leary, ‘How Greek Science Passed to Arabs’ adlı çalışmasında Müslüman bilim adamlarını, tıp, optik ve kimya gibi alanlarda önemli çalışmalar yaptığını kabul etmektedir.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 123) “Akıl ve vahiy arasındaki taban tabana zıtlık iddiası, kesinlikle yapay bir zıtlıktır. Endülüs; karanlık çağ denilen devirdeki Hristiyan Avrupa orada ışık bulmuş ve bilgi kandillerini Endülüs'ün büyük üniversitelerinde yakmıştır.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 151, 289) “Endülüs’teki İslam üniversiteleri Batılı öğrencilerin ziyaret ettiği bir merkez olmuştur.” (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 10) “İslam eskiden gelen ilmi mirasa tevhidi bakış açısını ve ilahi kurallara teslimiyeti kazandırarak Atina ve İskenderiye’de söndürülen ilim ateşini yeniden tutuşturmuştur. İslam, yaklaşık yüz yılda Ortadoğu’dan Kuzey Afrika’ya ve İspanya’ya kadar yayılmış, daha önce pek çok medeniyetlerin gelip geçtiği bu bölgelerde birçok ilimle yüz yüze gelmiş, bu ilimlerden kendi ruhuna uyanları bünyesinde eritmiş ve kendine özgü kültürel hayatını bunlarla beslemiştir." (Seyyid Hüseyin Nasr, İslam’da bilim ve medeniyet, s. 22, 27) “Arapçadan Latinceye yapılan çevirilerin, Londra ve Paris başta olmak üzere batıda yayılması üzerine ortaya çıkan krizden Batı, İslam filozoflarının fikirlerini iyice özümseyip, kendi düşüncesi doğrultusunda yorumlayarak çıkmış ve bunun neticesinde de Rönesans hareketi başlamıştır.” (H. Bekir Karlığa, İslam Düşüncesinin Batı Düşüncesine Etkileri) Filozof William Lane Craig: "Kozmolojik delil tarihinde Arap ilahiyatçıları ve filozofları oldukça önemli bir yere sahiptir. Ancak Batı antolojisi ve kitaplarında bu Müslüman düşünürlerin katkıları göz ardı edilmiştir." (Craig, The Cosmological, s. XI) "Modern bilimin, teknolojinin, tıbbın temelleri, kendilerinden önceki uygarlıkların bilimlerini ve kültürlerini kendi kültür uygarlık şemsiyesi altında çalışarak, geçmiş bilgilerin üzerine yeni katkılarda bulunup bu başarıları devam ettirerek modern dünyaya kazandıran; İslam uygarlığıdır." (Salim al-Hassani, İslam uygarlığındaki 1001 buluş, s. 7) "Avrupa'nın kilise baskısı altında inlediği zamanlarda bilim Avrupa'ya, Arapça tercüme eserlerle aktarılmıştır. (Dr. Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 19) "Avrupa'nın ilerleme

kaydettiği her sahada, İslam medeniyetinin mutlaka büyük payı, hissedilir bir tesiri ve kesin bir rolü olmuştur." (Robert Briffault, The Making of Humanity, s. 190) "Abbasi devletinin ilk zamanlarında ortaya çıkan ilmi hareket, dünyaya kendi güç ve kuvveti ile hâkim olmuş ve eski ilmi sistemleri hezimete uğratmıştır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 348) "Avrupa, gün batımında karanlığa gömülürken, Kurtuba, sokak lambaları ile parıldıyordu. Avrupa, kir içerisinde iken Kurtuba'da binlerce hamam vardı." (Victor Robinson, The Story of Medicine, s. 164) "Bacon, deneye ve matematiğe dayalı metodunu Kurtuba'da öğrenmiştir. Modern bilim Kurtuba'da doğmuştur." (R. Garaudy, Hatıralar, s. 401) "İlim, 'Batıdaki Müslüman İspanya üniversiteleri vasıtasıyla' ve ticari münasebetler yoluyla dünyaya yayılmıştır. Araplar, Yunan ilimlerini diriltmiş ve orijinal bir ilim dünyası yaratmış, yeni araştırma yolları bulup geliştirmiştir. Rönesans, Doğu ile Batı arasındaki maddi temasa bağlanır. Bu temastan, İslam'dan fazla Avrupa istifade etmiştir. Avrupa, kültürünü o meşhur Rönesans sebebiyle İslam'a borçlu bulunmaktadır. İlim ne Doğuludur ne de Batılı; evrenseldir." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 53, 67, 76) "İslam medeniyeti, Batılı akla büyük ilham kaynağı olmuştur. Endülüs medeniyeti, Batı medeniyetinin gelişimine katkı sağlamıştır." (M. Aydın, Siyasetin aynasında kültür ve medeniyet, s. 309) "Batıdaki bilimsel gelişmelerde İslam medeniyetindeki çalışmaların etkisi bulunmaktadır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 74) "Matematik ve coğrafyanın belki de % 80'i İslam kültür dünyasında başarıldı. Eski dünyanın tanıdığımız haritaları en büyük gelişmelerini İslam kültür dünyasında buldular. Avrupa coğrafyacılarının elindeki 18. yüzyılın sonuna kadarki tanıdığımız haritalar, İslam kültür dünyasında başarılanların ya tam veya bazı gelişigüzel değişikliklere uğrayan kopyaları olarak ortaya çıkmıştır." (Prof. Dr. Fuat Sezgin, İslam Kültür Dünyasının Bilimler Tarihindeki Yeri, Türkiye Bilimler Akademisi, 12 Nisan 2004) Avustralyalı yazar Jonathan Lyons, 'Hikmet evi' isimli eserinde Arapların Batı medeniyetini nasıl dönüştürdüğünü örneklerle anlatır. Kopernik'in Nasiruddin et-Tusi ve İbnu'ş-Şatır gibi Müslüman âlimlerden 'ilham aldığını' söyleyen Lyons, eserini Bath'lı Adelard'ın şu tarihi sözleri ile noktalar: "Şüphesiz Tanrı evrene hükmediyor, fakat biz doğayı araştırabiliriz ve bunu yapmalıyız. Bunu bize öğreten Araplardır." (Jonathan Lyons, The House of Wisdom, s. 201) "Aydınlanma düşünürlerinin yazdığı ansiklopediden yüzyıllar önce Müslüman âlimler ve bilim adamları büyük ansiklopedik eserler kaleme almışlar ve farklı ilim dallarını kapsamlı bir epistemik çatı altında toplanmışlardır." (Frederick Starr, Lost Enlightenment, s. 7) "Renan: 'İspanya'daki İslamların ilmi incelemeleri olmasaydı, Avrupa ilerleyemezdi.' ve Mocheim: 'Avrupa'da ortaya çıkan hikmet, fizik, felsefe, matematiğin İslam okullarından alındığı, özellikle Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin üstadı oldukları muhakkaktır.' demektedirler. (Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 56, 78) "Batı dünyası Rönesans'tan önce İslam medeniyetinden beslenmiştir." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 20) "Haçlılar, beraberinde geriye tıp bilgilerini, hastaneleri, hamamları, astronomi, geometri ve edebiyat kitaplarını, musiki aletlerini, pusulayı ve denizcilik sanatını getirmiştir." (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 119) "İlimlerin Mısır'dan Hindistan'dan Yunanistan ve Bizans yoluyla Doğu Müslümanlığına ve İspanya'ya, oradan Avrupa'ya ve nihayet Amerika'ya geçmesi tarihin en dikkat çekici akışlarından biridir." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 97, 260) "İslam ilmi, eski Yunan matematiğini, fizik, kimya, astronomi ve tıbbını korudu, geliştirdi ve bunu zenginleştirip Avrupa'ya iletti. İslam tıbbı 500 yıl Avrupa'ya hükmetti. Müslüman felsefesi, Aristo felsefesini koruyarak ve 'değiştirerek' Avrupa'ya hediye etti. İslam medeniyetinin parlak faaliyetinin bir kısmı eski Yunan'dan kalanlarla beslenmiş olabilir; ancak büyük bir kısmı, bilhassa siyaset, şiir ve sanat tamamen orijinaldir ve paha biçilemez değerdedir." (Durant, s. 260, 262) "Goldziher: "Avrupa'da simya, Araplara bağlanmışsa da modern kimya Araplara daha çok şey borçludur." Bernard Lewis: "Tıp sahasında Müslümanlar, Greklerin temel görüşlerini pratik gözlemler ve klinik tecrübeleri ile zenginleştirdiler. Matematikte, fizikte ve kimyada onların payı çok daha orijinaldir. Cebir, geometri ve özellikle trigonometri, Müslümanların geliştirdiği ilim dallarıdır." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 365, 368)

Amerikalı tarihçi Prof. Dr. George Saliba, 'İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu' adlı eserinde, 'Kopernik'in çalışmalarıyla, daha önce yapılan çalışmalar arasındaki benzerliklere dikkat çeker ve Kopernik'in, Arap kaynaklarında hâlâ korunmakta olan fikirleri ve matematiksel teknikleri kendi çalışmalarına dâhil etmeye çalışırken yaptığı hataları ve benzerlikleri ortaya çıkardığını' söyler. Yazar, İbni Şatır'ın ay modeli gibi tıpatıp çözümler, Tusi'nin çifte bağı ve Şatır'ın Merkül modelini benimsemesi gibi örnekleri sıralar ve "İslam biliminin Rönesans'tan sonra bile Avrupa'nın bilimsel geleneğini önemli ölçüde etkilediğini" belirtir. (George Saliba, s. 9) Hiç kimse, İslam bilginlerinin yeni bir bilim tarzı ortaya çıkarmış olabileceğinin, Yunan biliminin aslında yetersiz, eksik, çelişkilerle dolu olduğunun farkına varamamıştır. Rönesans ile İslam bilimsel malzemesinin bilinçli bir biçimde atlanıp tüm bilim ve felsefenin başlangıcı Grek-Roma mirası ile açıklanmaya çalışılmıştır. (George Saliba, s. 16-17) Halbuki Bizans topraklarında klasik Yunan bilimsel metinleri, kitapları dolaşımda değildi. Zaten Bizans bilimi daha çok astronomi değil astroloji ile ilgiliydi ve bu konudaki bilgiler de "zayıf ve etkisiz" idi. (George Saliba, s. 19) Bizans devleti resmi politikasının "felsefeyi bastırmak" olduğu tarihi bir gerçek iken, bu iddianın, Yunan biliminin Arap topraklarına taşınmasını anlatamayacağı açıkça ortadadır. (George Saliba, s. 23) Batlamyus'un 'Elmecisti'sini çevirmiş olan Haccac bin Matar, Arapça çevirinin özgün Yunancasındaki hataları da düzeltmiştir. (George Saliba, s. 81) Haccac'a teknik terimleri ve bu kitabın hatalarını düzeltmeyi kim öğretmiştir? Harezmi, 2. derece denklemlerinde yeni bir cebir disiplini oluşturmuştur ve bu 'Yunan kaynaklarının çevirisinden önce' olmuştur. Harizmi'ye bunları kim öğretmiştir? Yunan bilimsel metinleri çevrilirken, Hey'e gibi Yunanlılarda olmayan özgün bir bilim dalının oluşması çarpıcıdır. Tüm bunlar, ilk kez çeviri yapmaya başlayan insanlar için 'olanak dışıdır.' Habeş el Hasib'in, trigonometri ve matematik projeksiyon alanında kaydettiği şaşırtıcı ilerlemeler, Hint ve Yunan kaynaklarında bilinenin de ötesine geçmiştir. Habeş, düzlem-küresel usturlapların projeksiyon tasarımını yapmıştır. Bu projeksiyonlar daha eski medeniyetler tarafından bilinmiyordu. Bu ilk nesil, Hint rakam sistemini o denli geliştirmiştir ki, Şam'da Uklidisi'nin metninde ondalık virgül ile ondalık kesirlerin ilk kez ortaya çıktığını görürüz. Özetle, yeni bir cebir ve trigonometri ve hey'e, yeni projeksiyonlar, ondalık kesirlerin gelişmesi gibi sonuçların o alanda 'daha önceden çalışma yapılmadan, aynı anda ortaya çıkması' olanaksızdır. Bilimsel aletler hiç yoktan yaratılamaz, normal koşullarda bu özellikler hep birden, aynı anda değil, zaman içinde, yavaş bir tarzda gelişir. Haccac, Harizmi ve Habeş gibi bilginler ekliptik eğikliğinin, Batlamyus'un belirttiği gibi 23;51,20 veya Hint kaynaklarında belirtildiği gibi 24,48 değil, 23;30 olduğu gözlemlenmiştir. Bu sonuçlar, ilk kez gözlem yapan deneyimsiz gökbilimcilerin çabaları ile elde edilemez. Devinim parametresinin değerinin 66 yılda bir derece olarak tanımlanması veya solar denklemin veya solar apoje hareketinin değerlerinin tanımlanması, deneyimsiz gök bilimciler tarafından gerçekleştirilemez. Bir de bunlara, Muhammed bin Musa bin Şakir ve kardeşleri Ahmet ile Hasan'ın, gök bilimine Yunan gözlemsel ve kuramsal yaklaşımlarının 'eleştirisini' ekleyin! Metinleri 'ilk kez' çevirmek için çabalayan kimseler, böyle bir olgunluğa varmış olamazlar. (George Saliba, s. 32-36) Özetle, Yunan metinlerinin çevirilerinden önce de bilimsel çalışmalar yapılmakta idi ve bu bilimsel çalışmalar Rönesans'ın da temelini oluşturmuştur. Neugebauer, Pingree, Tihon ve meslektaşlarının ve en son Mavroudi'nin bağımsız çalışmaları olmasa kimse İslam ve Bizans dünyaları arasında beklenenin tam tersi yönde zengin bir bilimsel alışveriş olduğunu bilmeyecekti. En önemli sorunlardan biri, Avrupa Rönesans'ının dış etkilerden bağımsız olduğu üzerinde ısrar edilmesidir. İslam dünyasından Avrupa'ya matematik teoremlerinin aktarımını görmezden gelirsek, bu teoremlerin Latin Rönesans metinlerinde aniden ortaya çıkışını açıklayamayız. İslam dünyasındaki gökbilimcilerin birkaç yüzyıl o teoremleri kullandıklarını da biliyoruz. Bar Hebraeus'un eserini düzenleyip çeviren oryantalist François Nau, Arap gök bilimsel devriminden epey etkilenmişti. Ama Nau eseri çevirirken, "ayın kürelerinin doğası" ile ilintili olan "tuhaf şeyleri" anlayamamıştı. Bu şeyler aslında, Batlamyus'un gök bilimine olan itirazların listeleri idi ve bu eleştiri Arap kaynaklarında 9.

yüzyıldan itibaren listelenmiş ve sistemleştirilmişti. İbni Nefis, büyük Yunan hekimi Galen'in eserini kontrol etmek ve bu eserde bir tıp hatasına işaret etmek cesaretini göstermiştir. Galen, kanın kalpte temizlendiğini ileri sürmüştü. İbni Nefis, akciğerlerden geçerek temizliğini açıklamıştır. Ebubekir Er -Razi'nin ünlü kitabı, 'eş Şukuk ala Calinus'ta (Galen hakkındaki kuşkular) benzer eleştirel içerikler vardır. (George Saliba, s. 39-42) İslam bilimsel disiplinleri hakkında bildiklerimizin buzdağının henüz tepesi olduğunun farkındayım. (George Saliba, s. 44) Kısaca, felsefenin ve bilginin Bizans'tan Arapçaya doğrudan aktarımı söz konusu değildir. (George Saliba, s. 60) Bilimin, İslam medeniyetine başka bir medeniyet ile 'doğal' bir temas sonucu gelmediğini, çünkü temas edilecek böyle bir medeniyetin var olmadığını görmemiz gerekir. Aksine 'bilinçli bir elde etme süreci' olduğu sonucuna rahatlıkla ulaşmaktayız. (George Saliba, s. 63) 10. yüzyılın ortalarına kadar Bizans topraklarında filozoflara zulüm yapılmış, antik kitaplar kapalı tapınaklarda saklanmıştır. Yunan kaynaklarını okuyup, onları komşu İslam medeniyetine geçirebilecek derecede bilgi sahibi Bizanslılar olmadığı için de, klasik temas kuramının geçerli olamayacağı yeniden onaylanmış olur. (George Saliba, s. 66) Yunanlılar, cebiri Harezmi'nin ifadelendirdiği şekilde bilmiyorlardı. 'Divan' adı verilen bilim dalı geliştikçe, gelirler ile ilgili işlemler ve aritmetik işlemler de gelişmiştir. Su dağıtımı, hendek kazılması, günlerin uzaması-kısalması, güneşin dönmesi, yıldızların yükselişi, üçgenin, karenin, poligonların yüzey ölçümleri, kemerler, su dolapları, hesaplar vd. divan ilminin detaylarındandı. (George Saliba, s. 71) İlk zamanlarda 'Divan/hendese/geometri bilen Farslılar, zamanla bu ilmi öğrenen Araplara makamlarını kaptırdılar. Bunun üzerine onlar da, daha ileri seviyede felsefe-bilim öğrenip, tekrar o makamları geri almışlardır. (George Saliba, s. 77-79, 83) Yunan bilimlerinin elde edilmesinin sadece bir kör kopyalama olmadığı, zamanın ihtiyaçlarını karşılamak için ayarlanmış olduğu görülmektedir. Çeviri hareketi daha üstün bir kültürün taklit edilmesi değildi, tersine kaynağında unutulmuş olan metinlerin dışarı çıkartılması idi. Bu klasik eserler, yıllarca mahzenlerde tutulmuş, ancak Bağdat'tan gelen talep üzerine dışarı çıkarılmış ve Bağdat'ta değerlendirilmiştir. Çeviri ve Arap 'özgün bilimlerini oluşturma' aynı anda yürümekte idi. Özgün bilgileri oluşturma etkinliği, ileri seviyeye metinlerin 'çevirilmesinden önce başlamıştı' ve bu etkinlik, çevirilerden yararlanılarak daha da ilerlemiştir. (George Saliba, s. 81, 93) Çeviriler ile Yunan mirası yeniden değerlendirilmiş, cebir, trigonometri gibi yeni bilimler ortaya çıkarılmıştır. (George Saliba, s. 82) Çevirilerde teknik terimlerin Arapça asılları kullanılmıştır. Demek ki, önceden o ilmi seviyeye ulaşılmıştı. (George Saliba, s. 83) Prof. Jacques Risler tarafından, 'Batıya Trigonometriyi öğreten adam' olarak tarif edilen Battani de yazdığı 'Şerhu'l makalati'l-erbai li-Batlamyus' adlı eserde Batlamyus'un hatalarını tek tek bulmuş ve onun trigonometri bilmediğini ispat etmiştir. (Ali Çankırılı, Batıda İlmi Skandallar, s. 41) "İslam, bilimi aldı, korudu ve sonra Batıya devretmedi. Bu bilim, çevirilerden önce gelişmeye başlamış, bu bilimler ile beraber gelişmesini sürdürmüş ve ileri bir seviyeye ulaşıp sonrada bu bilimi batılılara Endülüs'ten Bağdat'a, üniversiteler vasıtası ile ulaştırmıştır." Cihazlar geliştirilmiş, yeni yöntemler bulunmuş, solar apojenin 11 derece yer değiştirdiği keşfedilmiştir. Bu ince gözlemleri yapacak, bugün bile kullandığımız hassas değerleri saptayacak gökbilimciler eğitilmiştir. Tüm bunlar, çevirmekte oldukları Yunan metinlerini henüz kavramaya başlayan acemiler tarafından bulunamazdı. (George Saliba, s. 95-97) Tusi, görünen solar diskin, Batlamyus'un söylediği gibi sabit olmadığını, boyutunun değiştiğini keşfetmiştir. İbni Şatır, güneşin hareketini anlatan bir matematik model geliştirmiştir. Düzeltmeler, yeni teknikler, yeni çözümler ve gelişmeler, Yunan bilimsel başyapıtlarına eleştirel bakışın sonucuydu. Mesela, Abdurrahman el Sufi, 'Suver el-kevakib el-Sabite' adlı kitabını, Yunan geleneği ile uzun tartışmalar ve Batlamyus'un metnine karşıt fikirlerle doldurmuştur. Batlamyus'un eserindeki güncellenmesi gereken alanlar, zamanın bilgilerine uyarlanmıştır. (George Saliba, s. 100) Çevirmenler, zaten Yunan geleneğine de yabancı olan alternatif trigonometrik alanın varlığını öğrenemezlerdi. Küresel sinüs kuramını keşfeden Tusi, sinüs yerine tanjant fonksiyon kullanan başka bir dizilimi bu kurama eklemiştir. (George Saliba, s. 101) Kısaca Batlamyus'un 'El-Mecisti' metnine yapılan müdahalenin özeti; 'matematiksel

güncelleme veya hataların düzeltilmesi' değil, başta gökbilim olmak üzere metnin 'bütünü ile yeniden yapılandırılması ve düzenlenmesi' idi. Yeni şeyler eklenmiş, bazı kısımlar çıkartılmış, çelişkiler ayıklanmıştı. (George Saliba, s. 102) "Müslüman âlimlerin altyapıları, çevirilerden önce zaten vardı, çevirilerle beraber düzeltmeler de yapıldı ve sonra 'özgün kuramlar oluşturuldu ve yeni bilimsel teoriler' ileri sürüldü." (George Saliba, s. 108-109) Heysim'in oluşturduğu kavramlar, Yunan mirasını kınamakla kalmıyor, tutarlı bir bilimin temelini de atıyordu. (George Saliba, s. 112) Heysem'den sonraki gök bilimsel gelişmeler ve aynı zamanda ortaya atılmaya başlanan soruların Avrupa Rönesans'ı zamanının soruları ile benzerliği dikkat çekicidir. Tusi, 'Tezkire' adlı eserinde Batlamyus'a alternatif kendi modellerini sunar. (George Saliba, s. 119, 121) Ehaveyn, el-Hafri ve Gıyaseddin Mansur Şirazi ise, Batlamyus gök biliminin sorunlarını saymanın ötesinde çözüm önerileri de getirir. (George Saliba, s. 112,124, 125, 168, 170) Ali Kuşçu ise, Batlamyus'un Merkür ile ilgili çıkmazına en zarif çözümlerden birini sunar. (George Saliba, s. 123) İslam gökbilim geleneği öyle bir olgunluğa erişmişti ki, daha önce "düşünülmemiş konular ortaya atılabiliyor, yeni problemler, ilişkiler, kurumsal stratejiler üzerinde duruluyor, âlimler kendi modellerini sunuyorlardı." Bu tarz araştırmalar sadece gökbilim ile sınırlı kalmayıp, diğer bilim alanlarına da yayılmıştı. (George Saliba, s. 128) Bizans ve Sasani kültürleri bilimsel incelikten yoksundu. Müslüman âlimler sayesinde Yunan klasik fikirleri 'çürütülme ve değiştirilme' yolu ile yeniden dolaşıma girmiştir. (George Saliba, s. 132) Çevirisi yapılacak metinlerin bilinçli ve istekli seçimi, bu metinlerin kabul edilmesi veya reddedilmesi konusunu etkilemiştir. (George Saliba, s. 133) Ebubekir er-Razi, Galen'in iddialarına itiraz etmiş, su çiçeği ile kızamık arasındaki farkı anlatmıştır. Abdüllatif el-Bağdadi ise, "Gözlem her zaman sözcüklerden daha güçlüdür." diyerek, gözlemin öneminin altını çizmiştir. (G. Saliba, s. 135) Bilim insanları, Yunan geleneğinin hatalarını temizleyip, Yunan yazarlarının bilmediği alanlarda kendi geleneklerini oluşturmuşlardır. Matematiği, fiziksel görüntüleri açıklamak için kullanan Hafri sayesinde bu disiplin ivme kazanmıştır. (Saliba, s. 136) Müslümanlara özel ilmi elhey'e yani astronomi ilmi ile fiziksel gerçekliğe aykırı olmayan matematik modelleri tanımlama yoluna gidilmiştir. (Saliba, s. 139) Batlamyus gökbiliminin sorunlarını çözmek için yeni kavramlar veya yeni matematik teoremleri türeten el-Urdi, Tusi, Şirazi, Hafri, Şatır gibi gökbilimcilerin çalışmaları daha sonra Rönesans'ı da etkilemiştir. Tusi bir teorem bulmuş, Kopernik ve Rönesans gökbilimcilerinin hepsi bu teoremi kullanmıştır. (Saliba, s. 162) Noel Swerdlow: "Kopernik, Tusi tarafından icat edilen ve kullanılan iki cihazdan birini kullanarak yörünge düzlemlerinin salınımını açıklamıştır." demektedir. (Noel, Commentariolus, s. 488) Kopernik, İbni Şatır'ın ay modelinin aynısını kullanır ve Merkür'ün hareketini açıklamak için ibni Şatır gibi 'Tusi çifte bağı' kullanır. (Saliba, s. 167) İslam gökbilimindeki gelişmeler, bu kültürün ne denli titiz ve özenli olduğunu ve bilimsel düşüncesini gelişen tutarlılık ve kesinlik ölçütlerine göre nasıl kusursuzlaştırdığını bize göstermektedir. (Saliba, s. 172) Urdi: "Astronominin konusu, Allah'ın en inanılmaz eseridir, en muhteşem oluşumudur ve en iyi uygulamasıdır. Kanıtlar ise geometrik ve aritmetiktir ve dolayısıyla kesindir. Bu yolla zihin, yüce Allah'ın varlığının tartışılmaz kanıtına sahip olur, yaratıcının muhteşemliğini, bilgeliğini ve gücünün enginliğini sergiler. Allah'ım! Yaratıcıların en büyüğü ve yücesi Sensin." (Urdi, Kitap al Hey'e, s. 27) Tusi, Batlamyus'un dilinin gökbilime aykırı olduğunu ilan etmiştir. (Saliba, s. 182) Galileo da, Tusi çifte bağını kullanarak, iki karşıt hareketin arasındaki duraksama fikrini çürütmüştür. (Saliba, s. 184)

Din ve gökbilim: Çoğu 'hey'e yazarının aynı zamanda tanınmış din bilgini olduğunu tahmin etmek zor değildir. Din sayesinde gelişen bilimlere örnek vermek gerekirse: Mikat, yani namaz zamanlarını belirleme ilmi sayesinde trigonometri kuralları gelişme göstermiştir. Trigonometri sayesinde astronomide de ilerleme sağlanmıştır. Dinin sağlıklı bir bedene sahip olma vurgusu, tıp ile din uygulamaları arasındaki ilişkiyi geliştirmiştir. Galeni kalbin işleyişi ile ilgili olarak eleştiren ve sonunda kanın akciğer dolaşımını bulan ibni Nefis, aynı zamanda uygulamacı Şafii hukukçusu idi. E. S. Kennedy: "Düzlem ve küresel üçgen çalışması (trigonometri) aslında Arapça yazan bilim insanları tarafından yaratıldı ve bu ifadenin geçerli olduğu tek matematik

dalı budur." demektedir. (Studies in the Islamic exact sciences, 327-344) Kopernik, İbni Şatır'ın üst gezegen modelini kullanmıştır. İslam'da din bilim ilişkisi, Avrupa'daki bilim ve din arasındaki çatışmanın tersine, çok sağlıklı idi. İslam toplumunda din ve bilim arasında bir çatışma yoktur. (George Saliba, s. 186-191) Kopernik'in yaptığı şey, İbn-i Şatır'ın modellerini almak, güneşi sabit tutmak ve yerküre ile onu merkez almış tüm gezegenleri güneşin çevresinde döndürmektir. Yunan metinlerinden çok Arap kaynaklarına benzemektedir. İslam dünyasından Avrupa'ya aktarılan bilgi, Rönesans bilimini etkilemiştir. (George Saliba, s. 195) Victor Robert tarafından yazılan ve 'Isis'te yayınlanan makalenin başlığı ise şöyledir: İbni Şatır'ın güneş ve ay kuramı: Kopernik öncesi Kopernik modeli. (Isis, 48; 428-432; journals.uchicago.edu/doi/10.1086/348609; www2.kenyon.edu/Depts/Math/Aydin/Teach/Fall21/128/PreCopernican.pdf) Bu buluş, doğal olarak bilim dünyasını alt üst etmiştir. Yaygın inanış, Rönesans biliminin yoktan yaratılmış olduğu idi ve yine bu inanışa göre Rönesans biliminin klasik Yunan kaynaklarından esinlendiği ama İslam kaynakları ile hiçbir ilgisi olmadığı şeklinde idi. (George Saliba, s. 196) Neugebauer, Tusi çifte bağının matematiksel kanıtına, Tusi'nin 'Tezkere'sinde rastlanmıştır. (George Saliba, s. 198) Kopernik ise, aynı teoremi 1543'te çok benzer bir kanıtla açıklamıştır. (George Saliba, s. 200) Swerdlow şöyle der: "Kopernik'in Merkür modeli, İbni Şatır'ın modeli ile aynıdır." (N. M. Swerdlow, Mathematical Astronomy in Copernicus' De Revolutionibus, s. 500) Bu kanıtlar, İslam dünyasından Rönesans dünyasına gökbilim fikirlerinin taşındığı iddiasını güçlendirmektedir. Kopernik, Müslümanlardan aldığı bu bilgileri kendi gökbilimini oluştururken 'özgürce ve bazen de Merkür örneğinde olduğu gibi tam anlamıyla anlayamadan' kullanmıştır. Artık Kopernik'in eserleri ile Tusi ve İbni Şatır'ın eserler arasındaki benzerlikleri saptayabiliyoruz. (George Saliba, s. 209-211) İslam topraklarından Avrupa kentlerine, kendi ülkelerinin bilimini götüren bilim insanları bulunmaktadır. Rönesans bilim insanları, bilimsel etkinliklerdeki son gelişmeler için Yunan klasik kaynaklar yerine İslam dünyasına bakıyorlardı. Bu durum, gökbilim ve tıp gibi sürekli yenilenmesi gereken deneysel alanlar için özellikle geçerliydi. Vesalius'un, "Bu Araplar şimdi bize Yunanlılar kadar yakın" ifadesi çok şey anlatmaktadır. (George Saliba, s. 229-230)

Avrupa'da var olduğu iddia edilen bilim, din çatışması İslam medeniyetinde geçerli olmamıştır. "Gazali sonrası dönemi için bile" bu iddia doğru değildir. (George Saliba, s. 240)

Sigrid Hunke ise 'Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi' adlı eserinde özetle şunları söylemektedir: "Batının sayısız değerler borçlandığı İslam medeniyetinden söz ederek hakikatin ortaya çıkarılma zamanının geldiğine inanıyoruz. Batı'nın tarih, ilim, fikir, sanat eserlerinde Yunan ve Roma dönemleri uzun uzun anlatılırken sonraki bin yıl sanki hiç yaşanmamış gibi hemen Yeni Çağa atlanır. Müslümanların tam yedi yüz yıl boyunca medeniyet ışığını taşıdıklarını, 'Yunanlılardan iki kat daha fazla insanlığı aydınlatmış' olduklarını ağızlarına bile almazlar. Batılılara göre Müslümanların rolleri sadece İlk Çağ Yunan bilim hazinelerini batıya aktarmaktan ibarettir. Buradaki asıl amaç, İslam medeniyetinin Avrupa'ya hocalık eden büyük başarılarını unutturmak ve onlara hakaret etmektir." (Sigrid Hunke ise, Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi, s. 14) Artık Batı dünyasının 'şükran duyguları borçlu olduğu bir toplumdan' bahsetme zamanı gelmiştir. Orta Çağda Müslümanlarla Batılıların 750 sene süren komşulukları, esnasında Yunanlılara nazaran insanlık medeniyetini en az iki kat geliştirip Batıya birçok konuda tesir ettikleri Müslümanların dini inançlarından dolayı her zaman göz arda edilmektedir. (Hunke, s. 18) Amalfi'li Flavio Gioja, pusulanın ilk mucidi bilinirken aslında Araplar bunu çok önceden kullanmış, Haçlı Seferleri sırasında Maricourt'lu Petrus Müslümanlardan aldığı bu bilgileri 1269'da Fransa'ya sunmuş ve ancak elli sene sonra 1320'de İtalyan F.Gioja pusulayı 'sözde' keşfetmiştir. (Hunke, s. 48) Arap medeniyeti, ticaret, haçlı seferleri, gezginler vasıtasıyla Batının günlük hayatını ekonomik ve kültürel yönden olumlu yönde etkilemiştir. (Hunke, s. 53) Dünyanın bütün medeni milletleri Arapların bize öğrettikleri rakamları kullanmaktadır. Araplar sayı yazımlarını Hintlilerden almış, 'geliştirerek' Avrupalılara

aktarmıştır. Mesela, 487, Roma rakamları ile CCCCLXXXVII şeklinde yazılmakta idi. Bu ve benzeri en basit bir hesabı yapmaya bile imkan vermeyen sistemden Avrupa'yı Araplar kurtarmıştır. (Hunke, s. 56, 59) Algoritmayı 12. asırdan itibaren Avrupa'ya el-Harezmi öğretmiştir. Fakat bu gerçek Batıya ancak 1845 yılında Fransız Reinand ile getirilebilmiştir. El-Harezmi'den önce Batıda özel bir matematik ilmi yoktu. (Hunke, s. 65-66) 12. asırda bir papaz, "Piza'nın caddelerini dolduran ve şehre vahşi çehrelerini veren kafir, korkunç deniz canavarları" şeklinde tarif ettiği Araplardan, Avrupa'da bilimin öncülerinden kabul edilen Piza'lı Leonardo da (başta matematik hocası Sidi Ömer'den) dersler almıştır. Leonardo, İskenderiye ve Şam kütüphanelerini altına üstüne getirir ve bu bilgilerle ülkesine döndükten sonra zaman içinde meşhur olur. (Hunke, s. 76, 79-81) Arap astronomistlerinden Muhammed İbn-i Musa, Batlamyus'un "Astronomi cetvellerini" düzeltmiştir. (Hunke, s. 96) Halifenin emri ile dünyanın çevresini ölçmüştür. Felsefe, mantık ve meteorolojiyle de ilgilenmiştir. Kardeşi Ahmet ise tekniğe düşkün, ev ve el aletleri mucitçisidir. Mekanik sanatında Heron gibi şahısların elde edemediği neticelere ulaşmış biridir. (Hunke, s. 98) Astronomi ilminin gelişmesi, yeni keşiflerin bulunması ve ilerlemesi ne Romalı ne Hintli; ilk defa Araplar sayesinde olmuştur. Kur'an'daki gökleri araştırma ile ilgili ayetler ve "gök ve yerler Allah'ın varlığını hatırlatır." mealindeki hadisler Müslümanları astronomiye yöneltmiştir. (Hunke, s. 105-106) El-Battani, Nasiruddin et-Tusi, Uluğ Bey, Biruni gibi âlimler yanında İbni Firnas gibi alimler de, Endülüs'te 880 yılında ilk uçağı icat etmiştir. (Hunke, s. 108) Araplar, Ptolomeus'un basit kadranını (saat- pusula düzlemlerini) geliştirerek yeni aletler icat etmişlerdir. Ayrıca Araplar sekstant ve oktant aletlerini ve çalar güneş saatlerini bulmuşlardır. (Hunke, s. 113) Araplar miras aldıkları kültür hazinelerini, bir reçete gibi kabullenmemişlerdir. "Ele geçirdikleri yabancı bilgilerin sonuçlarını hemen kontrol edip hatalarını düzelttikten sonra, bunların üzerine yeni bilgiler eklemeye başlamışlardır." Onlar "deney ile ispatlamadan hiç bişey kabullenmemiştir." Mesela Sabit Bin Kurra, Aristo ve Ptolomeus'un eserlerini tenkit eden eserler yazmış, astronom Theon'un gözünden kaçan eski bilgileri eleştirmiş ve geliştirmiştir. Hiparch ve Ptolomeus'dan beri süre gelen birçok hatayı düzelten, yenileyip geliştirenler de Araplardır. (Hunke, s. 121) Batı, el-Hıvarizmi ve Me'mün cetvelleri ile el Battani'nin Sabii, İbn Yunus'un Hakimi cetvellerini, Alfons'un cetvellerine esas teşkil eden es-Sarkali'nin Toledo cetvellerini alarak Kopernik devrine kadar onları kullanmıştır. Fransız Sedillot, "Bağdat astronomları daha 10. asrın sonlarında nihai noktalara varmış durumdaydılar" demektedir. (Hunke, s. 116) Mesela bunlardan el-Fergani, ekliptik eğimi ve güneşin yörüngesini ilk bulanlardandır. Sabit Bin Kurra ise, dünyanın güneş etrafındaki dönümünü iki ayrı metotla ölçmüştür. Batıda Alhazen lakabıyla tanınan Hasan İbni Heysem ise ışığın kırılması nazariyesini ileri sürmüştür. Öklid ve Ptolomeus gözün ışık yaydığını ileri sürerken, İbni Heysem ise 'göz ışık yaymaz, cisimlerden göze ışık gelir, adeseden geçerek görünür olur' der. Heysem ayrıca ayın ışığını güneşten aldığını, fotoğrafçılıktaki karanlık odayı, hava tabakasının 15 km olduğunu, projektörün etki kanununu, ilk okuma gözlüklerini bulandır. (Hunke, s. 120-121) el-Bitruci, gezegenlerin sürüklenmeleri ve dış merkezli dairelere dair teorileri ileri sürmüştür. el-Kindi, açıların pergel ile ölçümünü ve sıvıların izafi ağırlıklarını hesaplamıştır. Ali b. Süleyman 1000 senesinde 'atom nazariyesini' ileri sürmüştür. (Hunke, s. 122) Şüphesiz Kopernik bu alimlerin eserlerinden etkilenmiş ve fazlasıyla yararlanmıştır. Kopernikvari dönüş nazariyesini 500 sene öncesinden el-Biruni bulmuştur. 1800'lü yıllarda bile İbni Yusuf'un eserlerinden Batıda yararlanılmakta idi. (Hunke, s. 117) Karanlık oda, pompa ve torna ile ilk uçak makinesinin sözde mucidi Da Vinci birçok yönden Araplara tabi/bağlı olmuş, el-Heysem'den ilhamlar almıştır. Galile Teleskopu'nun arkasında da, el-Heysem'in gölgesi vardır. (Hunke, s. 120) Kısaca deneysel araştırmaların ilk öncüleri Roger Bacon veya Baco Von Verulam, Leonardo Da Vinci veya Galile değil, Araplardır. (Hunke, s. 119) İbni Bace (Avempace), İbni Tufeyl (Abubecer), İbni Rüşd (Averroes), el- Bitruci (Alpetragius) tarafından yönetilen, Aristo ile Ptolomeus'un görüş tarzları arasındaki fikri mücadele 13. ve 14. asırlarda Endülüs'ten Fransa, Almanya ve İngiltere'ye uzanır. Büyük Albert, Thomas d'Aquin,

Roger Bacon, Jean Buridan, Dietrich gibi mücadelecilerin sahneye çıkmalarına vesile olur ve Batı düşüncesini ve tefekkürünü harekete geçirir. Araplar matematiğin üstadı idiler. Romalılar bu sahaya hemen hemen hiçbir şey getirmediler. Araplar yeni ilim dalları meydana getirdiler, diğerlerini de Hintlilerle Yunanlıların ulaştırdıkları seviyeden çok yukarı çıkardılar. "Rönesans'ımızın üstatları, onun için Yunanlılar değil, bilakis Araplar oldular." Arap matematik zekasının, 'ilimlerin en güzel dalı' saydıkları bu hesap dalına büyük düşkünlüğü vardı. Aritmetiği sistematikleştiren el-Harizmi'dir. Piza'lı Leonardo, başta cebir olmak üzere bilgilerini Ebu Kamil eş-Şuca', el- Biruni, İbni- Sina, el- Karaci gibi âlimlerin eserlerine borçludur. Virgülün arkasındaki ondalık kesirle hesap yapmayı da Araplar bulmuştur. Cebirdeki bilinmeyen işareti 'x' de Arap işaretidir. Araplar bilinmeyen meçhule "şey" derlerdi. Kısaca bunu "ş" ile gösterirlerdi. İspanyolcada, "ş" harfini karşılığı ise "x" işaretidir. Araplar sinüs, tanjant kurallarını, trigonometrinin esas formlarını oluşturdular. Batı, Sexagesimal hesap ile dairenin altmışa bölünmesini de Araplardan öğrenmişlerdir. Ayrıca Araplar, Batılılardan 700 yıl önce diferansiyel hesabını ortaya çıkarmışlardır. Batı, karanlıklardan aydınlığa çıkmasını Araplara borçludur. Araplar ilmi düşünce ve araştırmayı ateşleyerek, harekete geçirip, beslediler. Rakamları, geliştirdikleri aletleri, aritmetik, cebir, kürevi trigonometri ve optikleri sayesinde batıyı tabii ilimler sahasında artık kendi alet ve keşiflerine dayanarak ilerlemeye kalkışacak bir seviyeye getirdiler. (Hunke, s. 124-130) Agrippa von Nettesheim: "İbni Sina, er-Razi ve İbni Rüşt'ün eserleri, Hipokrat ve Galen'inkilerle aynı değerde kabul olunmuşlardır" derken (Hunke, s. 139) Aziz Chrysostomus ise, hasta bir Hristiyan'ın Müslüman bir doktora tedavi olması halinde kiliseden aforoz edileceğini ilan etmekte idi. Aynı dönemlerde Kahire doktorlar odası başkanı İbni Rıdvan ise, "Doktor düşmanlarını da aynı ruh, alaka ve özenle tedavi etmelidir." demektedir. (Hunke, s. 147) Haclı seferlerinden dönüşte Avrupa'da tıp ilerlemeye başlar. İlk hastanelerden biri Paris'te kurulur; Hotel-Dieu/Tanrının konağı. Yer samanlarla kaplıdır, kadın erkek karışıktır ve bulaşıcı hastalık taşıyanla hafif hasta yan yanadır. Ortalık da haşereden geçilmez durumda idi. (Mak Nordau, Aus dem Wahren Miliarlande, I/121) O dönemde İslam âlemindeki bir hasta ise özel oda, banyo, iyileşince dinlenmesi için 5 altın para, kitap ve müzik desteği, temizlik, beyaz çarşaflar ve aydınlık bir ortam ile tedavi edilmektedir. (Hunke, s. 149) 10. asırda sadece Kurtuba'da 50 hastane bulunmakta idi. Köylere kadar ulaşan sağlık merkezleri yanında hapishanelerde bile hastaneler kurulmuştur. Tedavi parasızdı ve iyileşene elbise ve hemen çalışmaya başlayıp dermansız kalmasın diye bir aylık para yardımı yapılıyordu. (Hunke, s. 153) Tıpta ilk kez ihtisas imtihanını Araplar meydana getirmiştir. (Hunke, s. 159) Tıp ve kimya başta, birçok alanda 230 eser bırakan Razi, dünyanın iki mihver etrafında döndüğümü, güneşin dünyadan büyük, ayın ise küçük olduğuna bulmuş ve feza boşluğu, mıknatıs, çiçek-kızamık, sağlık lügati, pratik sağlık bilgileri, böbrek, çocuk hastalıkları alanlarında da eserler vermiştir. O aynı zamanda, kimyayı tıbbın hizmetine ilk sokan kişi olmuştur. (Hunke, s. 162-172) Batıda akıl hastaları kötü ruhun tesirinde kabul edilip dayak ile tedavi edilmeye çalışılırken, Arap ülkelerinde sinir hastaları uzman kliniklerde tedavi görürlerdi. Bu konuda Batıda ilk adımlar ise ancak 1751 yılında İngiltere'de atılmıştır. (Hunke, s. 174) İbni Nefis, ilk kez kan dolaşımını bulan kişidir. (Hunke, s. 179) Halbuki daha sonra Batılı Colombo, bunu kendisinin bulduğunu ileri sürmüştür. (Hunke, s. 182) İbni Sina şarbonu ilk kez tam olarak açıklarken, et-Tabari ise uyuz hastalığına neden olan paraziti bulmuştur. İbn-i Rüsd'ün çiçek hastalığı üzerine yaptığı buluşlardan 200 sene sonra bile Kayzer I. Maximilian bir kararname ile çiçek hastalığının ilahi bir ikaz olduğunu, bunu inkarın küfür demek olduğunu ilan etmekte idi. 9. asrın ilk yarısında ise Maseveyh, cüzzam hastalığını her yönü ile açıklarken Avrupa'da ise 16. asrın başlarında bile cüzzamlıların kaderi tamamen kilisenin elinde idi. (Hunke, s. 188–189) Veba 14. asırda Avrupa'yı kasıp kavururken, 1348 yılında tıbbi bir rapor yazan Montpellier Üniversitesinden bir profesör, vebanın yayılma nedeni olarak hasta bakışlarının olduğunu ileri sürerken aynı yıllarda (1348) Gırnata sultanının veziri İbn-i Hatib vebanın temas ile bulaştığını tespit etmişti. (Hunke, s. 191) Arap Doktor Ebu'l-Kasım, hemofili üzerine açıklamalarda bulunur, Yunanlıların geri seviyede

bıraktıkları kadın hastalıkları konusunda yeni usul ve aletlerle büyük ilerlemeler kaydeder. Ceninin ters doğumuna müdahaleyi de ilk o tavsiye etmiştir. Kolpeurynter aletini de ilk o icad etmişti. Fransız cerrah Pare'yi üne kavuşturan büyük damarların bağlanmasını da ondan 6 asır önce Ebul-kasım bulmuştur. Ayrıca 'Trendelenburg Durumu'nu da ilk o bulmuştur. (Hunke, s. 193-194) Damar içi şırıngalama ve buz torbası, İbni Sina'nın icadıdır. Ayrıca narkoz ve antibiyotiği de bulmuştur. Yine psikoterapi, müzik ile tedavi konularında da İbni Heysem ve İbni Sina çalışmalarda bulunmuşlardır.

Arap patent hakkı Batı'da tanınmış değildir. (Hunke, s. 196-197) Hipokrat'ı bile yazdığı eserlerle eleştirecek seviyede bulunan Ali İbni Heysem, birçok yönü ile tam bir eser kabul edilen 'el-Kitabü'l-Melik' adlı eserini yazar. Tıp tarihçisi Neuburger: "Bizanslıların derme çatma ve karışık devşirme eserleri yerine Araplar düzenli geniş kitaplar yazdılar. Onlar canlı bir bilim dili oluşturdular." demektedir. Piza'lı meşhur Leonardo, Müslüman Araplardan matematik ve tıp ilmi konularında faydalanmıştır. Emevi halifesi el-Velid'in ilk Arap hastanesini kurup oraya hekimleri tayin etmesinden 800 sene sonra, ilk defa 1500 yılında Strasburger hastanesine bir memur doktor atanmıştır ve bunu 1517'de Leipzig hastanesi ve 1536'da Paris Hotel-Dieu takip etmiştir. Arapların Batıya sundukları 'Yunan malzemesi', asırlarca Bizanslıların yaşattığı malzemeden hacimce çok daha büyüktür. Araplar bunları metodik şekilde düzenlenip zenginleştirildikten sonra Batıya sunmuşlardır. (Hunke, s. 200-223) Ayrıca Araplar, Yunanlıların ürettiği ilaçların zararlı yönlerini belli ilavelerle hafifletmişlerdir. Agrippa von Nettesheim: "Tıbbın Araplarla başladığı iddia edilebilir"(Hunke, s. 227, 229) ve İngiliz tarihçi Custom'da, "Araplar, deneysel kimyayı modern organik ve inorganik kimyanın keşifleri için gerekli bulunan seviyeye yükselttiler." (History of Medicines, s. 371) demektedirler. (Hunke, s. 233) Batıda Razi'nin geliştirdiği ilaçlardan birine Blanc Rhasis (Rhasis, Razi'nin Batıdaki ismi) adı verilmiştir. (Hunke, s. 235) Araplar 780 yılında ilk resmi eczanelerini kurup resmi sağlık zabıtalarına denetlendirirken, Kayzer II. Fredrik Arapların bu çalışmalarını ancak 1231 yılında onaylayıp uygulamaya sokabilmiştir. (Hunke, s. 238) Müslümanların ilaçlar üzerindeki çalışmalarının tesirleri, Batıda 19. yüzyılın ortalarına dek devam etmiştir. Bugün bütün teşkilatı ile her hastane, her kimya laboratuvarı, her eczane ve ilaç imal yeri, Arap dehasının elle tutulan birer abidesidir. (Hunke, s. 243) 1000 yılında papalık tahtına oturan Aurillac'lı Gerbert, "Roma'da bekçilik yapabilmeye yetecek kadar bile bilgi sahibi kimse bulunmadığını." ifade etmektedir. Aynı yıllarda ise el-Biruni, dünyanın güneşin etrafında döndüğünü, İbni Heysem ise görme kanununu keşfederken aynı zamanda küresel aynaları ve karanlık odayı da icat etmişti. (Hunke, s. 246) Tertullian ise, "İncil'in tebliğinden sonra tabiatı araştırma ile ilgilenmek, İsa'nın kanaatince bizim görevimiz değildir." demektedir. (Hunke, s. 253) Bir gezgin 891 yılında Bağdat'ta yüzden fazla halka açık kütüphane sayarken, 10. asırda Batı manastırlarında nadiren birer düzine kitap bulunmakta idi. Zamanının küçük bir kasabası olan Necef'te 40.000 ciltlik bir kütüphane bulunurken, Rey şehir kütüphanesinin mevcudunun tespiti için 10 büyük kataloğa ihtiyaç duyulmuştu. Nasurittin et-Tusi'nin sadece rasathane için topladığı eser sayısı 400.000 cilt idi. Kahire'deki halife el-Aziz'in kütüphanesinde ise 1.600.000 cilt eser vardı. Oğlu ise 18 salonluk ek bina yaptırarak içini kitaplarla donatmıştı. Vezir e-Muhallebi'nin 117.000, vezir İbni Abbad'ın ise 206.000 ciltlik kitaplığı bulunmakta idi. (Hunke, s. 275-276) Bağdat'ta bulunan kütüphanelerden sadece Nizamiye Kütüphanesine yıllık bir buçuk milyon altın frank tutarında tahsisat, yeni kitap ve yazma tesisi için ayrılmıştı. (Hunke, s. 278) Araplar, Yunan mirasını sadece batmak ve unutulup yok olmaktan kurtarmakla yetinmediler. "Onu sistematik bir şekilde düzenledikten sonra Batıya devrettiler." Onlar bugünkü manada cebir, aritmetik, küresel trigonometri, jeoloji ve sosyoloji ile deneysel kimya ve fiziğin kurucuları oldular ve sayısız keşif ve buluşlar yaptılar. (Hunke, s. 290) Batı, müzik aletlerinin büyük kısmını Müslümanlara borçludur. Arap müzik aletleri, çoğunluğu Arapça isimle birlikte İspanya üzerinden Batıya geçmiştir: Lut, gitar, mandola, mandolin, pandora, psalteriyon, rebab, rebek, flüt, kaval, tronpet, timbal, boynuz boru, zimbel, tambur,

davul, kastenyet, naker, ayrıca piyanonun öncüsü kanun, armoni ilmi, tiz ses. Major gamda 5=4, minör gamda 6=5 fasıla ilişkisini de İbn-i Sina ve el-Farabi Batıya öğretmiştir. Notaların adları olarak kullanılan, do, re, mi, fa, sol, la, si isimlerini, Havari Johannes ilahisinden değil (çünkü bu ilahi daha sonra yazılmıştır) Arapça notalardan alınmıştır. Bunların dal, ra, mim, fa, sad, lam, sin harflerinden alması çok muhtemeldir. (Hunke, s. 394-396) Ziraat ve sulama tekniklerine ait İspanyolcadaki kelimeler Arapçadan geçmedir. İlk defa 20. yüzyılda Batıda gerçekleştirilen 'suni döllenme' ilk defa Araplar tarafından uygulamıştır. (Hunke, s. 399) İtalyan ilahiyatçı şair Dante de İbni Arabi'den etkilenmiştir. (Hunke, s. 436)

"Gırnata'nın 70 kütüphanesinden biri olan Alkazar'daki kütüphanede 400.000 kitap olduğu söylenmektedir. O dönemde Avrupa'nın en büyük kütüphanelerinden biri olan İsviçre'deki St. Gali manastırı'nda sadece 600 kitap bulunmakta idi. Kurtuba'da yollar asfaltlanmış ve sokak köşelerine lambalar konulmuştur." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 88) "Yakubi, kendi zamanında (891) Bağdat'ta yüzden fazla kitapçı olduğunu aktarır." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 16) "Onuncu asırda yaşayan Sahip ibn-i Abbas gibi yöneticilerin kendi kütüphanelerinde, Avrupa'daki bütün kütüphanelerde bulunan kitapların toplamı kadar kitap vardı." (Durant, The Age of Faith, s. 237) "1064 yılında, yalnız Bağdat'taki yüksekokulların sayısı 30 idi." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 30) "1178 yılında Bağdat'ta bir 'şeyhe' (kadın profesör) bulunduğu, onun derslerinin çok sayıda dinleyici çektiği söylenmektedir." (Durant, The Age of Faith, s. 319)

"İslam dünyasında ilk kağıt fabrikası 794'te Bağdat'ta kuruldu. Müslümanlar kağıt yapımını İspanya'ya götürdü. Kağıt Mekke'ye 797 yılında, İtalya'ya 1154, Almanya'ya 1228, İngiltere'ye de 1309 yılında geldi. 891 yılında Bağdat'ta yüzden fazla kitapevi vardı. (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 88) Küçük bir daireye, boş anlamına gelen 'Sıfr-sıfır' dendi. Batı dillerinde rakam anlamındaki 'chiffre' sözü buradan gelir. Latin ilim adamları sıfıra 'zephyrum' derler. İtalyanlarda bunu kısaltarak 'zero' yaptı. Cebir, adını Müslümanlara borçludur. Harezmi'nin cebir kitabı, 16. yüzyıla kadar Avrupa üniversitelerinde ana matematik kitabı olarak okutuldu. Sabit İbni Kurra dünyanın yuvarlaklığını hesaplamış, Fergani'nin yazdığı astronomi kitabı 7 asır boyunca Avrupa ve Asya'da temel kitap olarak okutulmuştur. Ebu'l Vefa, Tycho Brahe'den altı asır önce ayın üçüncü değişmesini keşfetmiştir. Müslümanlar tarafından son derece geliştirilen usturlap onuncu yüzyılda Avrupa'ya geldi ve on yedinci asra dek kullanıldı. (Durant, s. 98-99) Biruni, dünyanın yuvarlak olduğunu biliyor ve yerçekiminin de farkındaydı. Geometriye teoremlerin ispatını getiren de odur. Kimya, Müslümanlar tarafında kurulan bir ilimdir. İslam âlimleri damıtma cihazını da geliştirmişler ve ayrıca alkalilerle asitlerin farkını tespit etmişlerdir. (Durant, s. 102, 103) Şurup şeklinde sunulan ilaçlar Müslümanlar tarafından tıp dünyasına getirilmiştir. Tarihte ilk dispanser ve ilk eczaneleri açanlar Müslümanlardır. İlk eczacılık okulunu kuranlar da Müslümanlardır. Çiçek ve kızamık hastalıklarına karşı İslam hekimlerinin geliştirdikleri tedavi şekline bugün bile eklenecek fazla bir şey yoktur. 931 yılında Bağdat'ta 860 diplomalı doktor vardı. Tarihte ilk göz hastalıkları hakkında eser veren, Huneyn İbni İshak ve Ali İbni İsa'dır. Razi'nin tıp kitabı asırlarca okutulmuştur. (Durant, s. 105-107) İbni Sina'nın 'Kanun fi Tıp' adlı eseri 12. yüzyıldan 17. yüzyıla dek Avrupa üniversitelerinin en önemli eseri olmuştur. Müslümanlar Suriye yolu ile Yunan fikirlerini aldılar ve bunları 'işleyerek' İspanya yoluyla Avrupa'ya devrettiler. (Durant, s. 111-112) Tahta levhalar yardımıyla kumaş üstüne baskı tekniği, Müslüman Mısır'dan Haçlılar vasıtasıyla Avrupa'ya aktarıldı ki, matbaanın icadında rol oynamış olması muhtemeldir. Mısır Ezher üniversitesi, dünyanın ilk üniversitesi olarak açılmıştır. (Durant, s. 178) Muhammed ibnül Hişam büyütücü merceği Avrupalılardan üç asır önce keşfetmesine ramak kalmıştı. Bacon, Witelo ve diğer Avrupalılar mikroskop ve teleskopa doğru giden ilerlemelerinde Muhammed İbnu'l-Hişam'ı esas alırlar. Ayrıca Hişam, fotoğrafçılığın temeli olan karanlık oda prensibinin uygulayıcısıdır. O'nun Avrupa ilmine büyük katkısı olmuştur. Bacon, 'Opus Maitus' adlı eserinin hemen her

sayfasında onun adını zikreder. Kepler'e gelinceye kadar Avrupalıların bilgisi, el-Hişam'ın ışık çalışmaları üzerine kurulmuştur. (Durant, s. 180) Ebu'l Kasımu'l-Zehravi'nin 'el-Tasrif' adlı tıp ansiklopedisi, Avrupa'da ana cerrahi kitabı olarak kullanıldı. (Durant, s. 210) Sadece Bağdat'ta 1064 yılında otuz kolej vardı. Nasırüddin Tusi, Trigonometriyi ilk defa özel bir ilim olarak ele alıp eser veren kişidir. M. İdrisi, Müslüman coğrafyacıların çoğu gibi dünyanın yuvarlak olduğunu kabul ediyordu." (Durant, s. 245, 246) İslam âlemi, hastahanelerin kalitesi ve donanımı bakımından da dünyaya öncülük ediyordu. (Durant, s. 248)

Hristiyanlığın Müslümanlık üzerindeki tesiri hemen hemen tamamı ile dine ve savaşa yönelik olmuştur. İslam'ın Hristiyanlık üzerindeki tesiri ise çeşitli ve son derece geniş olmuştur. Yeni ilaçlar, ticaret ve sanayi tekniği, denizcilik ve dildeki etkisi çok fazla idi. Genç Hristiyanlar iyi bir eğitim görmeleri için İspanya'ya gönderilirdi. Batı, Haçlı savaşlarını kaybetti ama itikatlar savaşını kazandı. "Haçlı seferlerinin açtığı yaralar, diğer taraftan Moğolların İslam dünyasını yakıp yıkması, İslam âlemini karanlık bir döneme, fakirliğe sürükledi." Halbuki yenilen Batı, sarfettiği gayretle olgunlaşarak mağlubiyetini unuttu; katedraller dikmeye, aklın açık denizlerinde dolaşmaya başladı. Artık Rönesans'a doğru ilerliyordu." (Durant, s. 260-262)

İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri

Fransız tarihçi, sosyolog ve Marxist Rodinson: "İslam dünyası, felsefesinin heybetli bir beşiğidir." (Maxime Rodinson, Batıyı Büyüten İslam, s. 25) Alman Prof. Mosheim: 'Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin üstadı oldukları bir gerçektir.' (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 56) "Roger Bacon'ın 'Felsefe Müslümanlardan alınmıştır.' sözünü nakleden tarihçi Niall Ferguson, 'Avrupa'nın, üretimini Orta Çağ İslam dünyasına borçlu olduğunu da' ifade eder. (Niall Ferguson, Uygarlık; Batı ve ötekiler, s. 76) "İslam felsefesinin Batıya girişi ile beraber Rönesans başlamıştır." (Prof. Hüseyin Karaman, İslam Felsefesi Tarihi, s. 192-194)

Gazali: "Şüphe etmeyen, hiçbir zaman hiçbir kesinlik elde edemez." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 51) Biruni, 'Asar' adlı eserinin giriş kısmında, 'insanları gerçeği görmez hale getiren her türlü sebep ortadan kaldırılmalı' derken (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 102) "Farabi'nin dediği gibi, "Felsefenin ancak İslam topraklarına geldiği zaman 'özgürlüğüne kavuştuğu' görülür." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 60)

"İslam felsefesi, kendi tarih ve doktrinal gelişimi içinde hele tasavvufi ve kelami düşünce çeşitlerini de içine alacak şekilde bir bütün olarak değerlendirildiğinde, yepyeni meseleler ortaya atan, bu meseleler ile birlikte eski Yunan felsefesinin meselelerine yeni çözümler sunan, İslami karakteriyle de özgün bir felsefedir." (Tacettin Gökhan Özçelik, İslam Medeniyetini Ortaya Çıkaran Felsefeye Kısa Bir Bakış, Turkish Studies -Social, s. 3096) İslam felsefesi yenilikçidir. Yunan felsefesinin akımlarına tamamen zıt hatta tepki olarak gelişen akımlar ortaya koymuştur. İslam felsefesinin 'Antikçağ felsefesinden etkilendiği hususlar olsa da, bu etkinin 'geliştirilerek devam ettiği' kabul edilmektedir.' (Mirpenç Akşit, İslam Felsefesinin Yapısı, Felsefe ve Sosyal Bilimler Dergisi, 2019, Bahar, Sayı: 27, s. 373) "İslam filozofları kendi düşünce dünyalarını tabii ki Batı kökenli felsefe ile de zenginleştirmişlerdir ama asla 'aynısını alıp sadece Arap harfleri ile aktarmak' gibi bir aracı konumuna düşmemiş, 'içselleştirmiş, geliştirmiştir, değiştirmiş, yeni form- teoriler ile insanlık düşünce tarihine katkıda' bulunmuşlardır. Unutmayalım ki bilim ve Medeniyet tarihi, bir bayrak yarışıdır." (Namık Kemal'in Renan müdafaanamesi'nden alıntılayan, İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 379) "İbni Sina, Aristo felsefesini tenkit edebilecek bir makamda idi. Amelie Marie Goichon: 'Orta Çağ filozoflarından herhangi biri hakkında yazılan inceleme eserlerde muhakkak İbni Sina'nın bu filozofa tesirinden' bahsedilir." (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 48) "İslam felsefesi, Gazalicilik, işrakilik ve Doğu felsefeciliği, varlığın zorunlu ve mümkün varlık olarak ikiye ayrılması görüşü gibi yeni teoriler ileri sürmüştür. Eski filozofları ve felsefeleri tenkit etmiştir. Kindi, Farabi, ibni Sina gibi filozoflar, Aristo, Eflatun ve eski Yunan filozoflarının bazı görüşlerini ya kısmen ya da tamamen reddetmişlerdir. İslam filozofları zaman, mekan, araz, cevher, harekat ve sükuna verilen anlamları gerçek dışı bulmuş ve eleştirmiştir. Eski teorileri geliştirmişler ve onlara yeni ilaveler eklemişlerdir. Mesela Aristo 2 ve Aleksandre ise 3 çeşit akıl var derken, Kindi 4. bir aklı ilave etmiştir. Müslüman filozoflar aynı zamanda birbirlerini, görüşlerini de tenkit etmiştir." (Prof. Mehmet Bayraktar, İslam felsefesine giriş, s. 123-126) "Düşüncenin basitten mükemmele doğru giden akılcı bir çizgide ilerlediğini, bunun da eski Yunan'da başlayıp günümüze kadar devam ettiğini söyleyenler, hem Batı'da hem de Doğu'da bu çizgiye uymayan düşünceleri yok saymaktadırlar. Bu bağlamda İslam düşüncesinin ana damarlarından biri olan "oluş mektebi" de yok sayılmış, çoğunlukla Yunan felsefesinin tercümesiyle birlikte ağırlık kazanan "varlık" mektebi dikkate alınmıştır. Öyle ki, Yunan felsefesinin İslam düşüncesi içerisinde uğradığı önemli değişiklikler ya bir adaptasyon ya da ortamın gerektirdiği yapay fikirler olarak değerlendirilmiş ve Aristoteles'in düşüncelerini işleyen Farabi ve İbn-i Sina, onun hem metafizik hem de mantık konusundaki düşüncelerini temelden değiştirirken, bu değişiklikle ortaya çıkan yeni durum özgün bir ürün olarak sayılmamıştır. Örneğin, Farabi 'Kitabu'l Huruf' adlı eserinde dil- düşünce ilişkisi temelinde ama Arapça bağlamında bir metafizik kurmakta, mantıkta Aristo'dan oldukça farklı kavramlarla konuşmaktadır. İbn-i Sina ise, metafizikte

mümkün-zorunlu varlık ayrımıyla tamamen farklı bir varlık anlayışı ortaya koyarken, mantığı metafizikten ayırarak formel hale getirmekle mantık ilmini adeta yeniden inşa etmektedir. Gazali, başta 'Mekasidü'l Felasife' adlı eserinin başındaki mantık bölümü olmak üzere, 'Miyarü'l İlim' ve diğer mantık kitaplarında, burhanda kullanılan önermelerin içeriğine ve tümdengelimsel, kıyasa yönelik önemli eleştiriler getirmiş ve İbn-i Teymiye, 'er-Red al'el Mantıkiyyun' adlı eserinde bu eleştirileri sürdürmüştür. Ayrıca Gazali, 'Tehafütü'l-Felasife' adlı eserinde, bir yandan ciddi bir akıl eleştirisi yaparken diğer yandan meşşailerin (Aristo felsefesini temel alanların) zorunluluk düşüncesine karşı 'imkan fikrini' işlemiştir. Bütün bunlar, birbirinden kopuk düşünceler değil belli bir sürecin eseridir. Örneğin mantıktaki eleştiriler, İbn-i Sina'da başlayan kategorilerin sayısı tartışması, tümellerin göreli-zihni varlıklar oluşu, delalet konusunun mantık ilmine eklenmesi, bilgi edinme yetisi olarak vehim yetisinin dikkate alınıp yanlışın kaynağı olarak gösterilmesi, kiplik konusuna fiil, bir sürecin devamı niteliğindedir." (Prof. Hasan Ayık, "İslam felsefesinin özgünlüğü ve Yunan felsefesinden yapılan tercüme faaliyetleri" adlı makalesinden)

İngiliz Charles Mismer; "Hristiyanlar âlim olunca Hristiyanlıkla ilişkileri kesilir. Müslümanlar da cahil olunca İslamiyet'le ilişkileri kesilir." demektedir. (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 67; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 67) "İslamiyet, insan fikrini geliştirmeye ve mükemmel hale getirmeye insanları yönlendirmiştir." (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 54) "Yazılı kültüre sahip olmayan Araplar, İslam'ın oluşturduğu araştırma ruhu ile kısa sürede bilimsel anlamda ciddi gelişmeler kaydetmişlerdir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 81)

Jean-Jacques Rousseau, 'Bilim ve Edebiyat üzerine Söylem' adlı eserinde Müslümanlara hakaret ederken bile istemeden de olsa bir itirafta da bulunmaktadır: "Bugün aydın bir hayat yaşayan bu dünyanın insanları birkaç yüzyıl önce cahillikten dolayı çok kötü bir durumdaydı. Cehaletten daha kötü birtakım belirsiz bilimsel ıstılahta zorbalıkla bilgi tahtına oturdu ve neredeyse kaldırılamayacak engelleri bilginin önüne koydu. İnsanları doğru yola tekrar getirmek için bir devrime ihtiyaç vardı; maalesef bu devrim hiç umulmayacak bir yöreden geldi. Nihayet bilimlerin aramızda tekrar doğmasına sebep olan bilgi yoksulu işte o aptal Müslümanlardı." (Jean-Jacques Rousseau, The Basic Political Writings, s. 3) Henry George Farmer: 'Avrupa'nın Fikri Gelişimi' adlı eserin yazarı Dr. J. W. Draper der ki: Tarihin en üzücü şeylerinden birisi, Avrupalı yazarların ustaca ve sistemli bir şekilde Batının İslam bilim geleneğinden aldıklarını göz önünden kaldırmaya çalışmalarıdır." (Henry George Farmer. Historical Facts for the Arabian Musical Influence, "Forward" s. V) "İslam felsefesinin Batı'ya olan etkileri, sadece büyük boyutlarda olmakla kalmamış aynı zamanda sürekli ve şaşırtıcı düzeyde çok çeşitli alanlarda da olmuştur." (Nicholas Rescher, The Impact of Arabic Philosophy on the West, The Islamic Quarterly 10, 1966, 11) "Albert Le Grand her şeyini İbni Sina'ya, Saint Thomas'da İbni Rüşd'e borçludur." (Bruno Etienne, L'express, 12.05.1989) Bağdat gibi kültür merkezlerinde uygarlığın, 'Yunanlılardan da ileri' taşındığını, Şengör gibi bir ateist yazar bile itiraf etmektedir. (C. Şengör, Newton Neden Türk Değildi? s. 17) Aynı yazar başka bir yazısında da, Batılı bilim adamlarının düştüğü hataya kendisinin de düştüğünü şöyle itiraf etmektedir: "Fuat Sezgin Bey'le tanıştıktan sonra İslam âleminin Yunan bilimini çok "eleştirel bir gözle ele aldığını", buna bir sürü "ilaveler yaptığını" ve "gelişmelere neden olduğunu" hayretler içerisinde gördüm ve Fuat Bey'in üretimi karşısında daha çok hayrete düştüm." (Celal Şengör, Bir Bilim Adamı, s. 499) Wilhelm Dilthey de "İslam bilim ve felsefe tarihinin Yunan felsefesinin bir kopyası olmadığını, kendine özel yaratıcılığı olduğunu, modern bilimin de doğuşunu Müslümanlara borçlu olduğunu" (Dilthey, Einleitung die Geistswissenschft, s. 293) belirtir.

Kısaca, İslam felsefesi özgün bir felsefedir. Sadece Yunan felsefesini alıp, koruyup sonra Avrupa'ya aktarmış bir eklektik bir felsefe de değildir. En önemlisi de, İslam felsefesi, İslam dininin etkisi ile 'vahiy çerçeveli' bir felsefe olma özelliğine sahiptir ve asla materyalist bir felsefe değildir.

Hitâm babında

Benim yolum budur. (1) Bu yol orta yoldur. (2) İyiliğin emredildiği, kötülüğün sakındırıldığı (3) bu yolu dileyen kabul eder, dileyen etmez. (4) Kim arınırsa kendi yararınadır. (5) Bizde zorlama yoktur. (6) Bizim dinimiz bize, başkalarınki başkasına. (7) Yoksa Allah dilese herkesi iman sahibi yaratırdı. (8) Ama hidayet bir gönül işidir, insan kendisi isteyecektir. (9) Bize düşen sadece öğüt vermektir (10) ve hakikati duyurmaktır. (11) Biz zorlayıcı değiliz. (12) Tebliğimizi de 'hikmet, güzel öğüt, en iyi mücadele' metotları ile yaparız. (13)

1- Yusuf, 108; 2- Bakara, 143; 3- Ali İmran, 104; 4- Kehf, 29; 5- Fatır, 18; 6- Bakara, 256; 7-Kafirun, 6; 8- Yunus, 99; 9- Şura, 13; 10- Ğaşiye, 21; 11- Şura, 48; 12- Kaf, 45; 13- Nahl, 125

"Bu kitabın yazarı da kendi ulaştığı şeyin güzel olduğunu düşünmekte ve size güzel olanı iletmeye çalışmaktadır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 17) "Burada yer alan sorulara tarihte veya günümüzde çok daha iyi cevaplar verebilecek olanlar bulunmuştur, bundan sonra da bulunacaktır. Yazarın yapmaya çalıştığı şey, sadece bu hususta mütevazi bir katkıda bulunmaktır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 18)

"Hatalarım varsa iyi niyetime yorulmalıdır." (Ahmet Hamdi Bey, Bir Misyoner Nasıl Yetiştiriliyor? s. 21-24) Ben "bu kadarını yapabildim." (Adnan Demircan, İhsan Süreyya Sırma Kitabı, s. 527) "Cenabı Hak, dalgınlık, gaflet ve bilgisizlikten dolayı işlemiş olduğum hatalarımı affeylesin." (Ali Arslan, Büyük Kur'an Tefsiri, XVI/276)

* * * *

"Allah kuluna kâfi değil midir?" (Zümer, 36) "Allah bize yeter. O ne güzel vekildir." (Ali İmran, 173)

Aziz Mahmud Hüdai: "Ehli tevhid olmak istersen sivâya meyli kes, Aç gözün merdâne bak; Allah bes bâkî heves." (Süleyman Uludağ, Tasavvuf Terimleri Sözlüğü, s. 44)

دَعْوٰيهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ

"Cennete girenlerin oradaki duaları, 'Sen bütün noksan sıfatlardan uzaksın Allahım' ve karşılıklı iyi dilekleri de 'selam' şeklinde olacaktır. Duaları da, 'Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun' diyerek son bulur." (Yunus, 10)

Yüce Rabbim bu duayı yapabilmeyi hepimize nasip eylesin inşallah. Amin!

* * * *

Muhterem okuyucu!

Bu çalışmadan istifade etti iseniz, 'hayır dualarınızda' bizi de eksik etmemenizi rica ediyoruz!

Kardeşiniz Eren Kutlu

www.islamicevaplar.com - www.ateizmecevaplar.com

I. Kitap

Amacımız; **Allah**; Allah'ın varlığının ispatı, Allah insanları neden yaratmıştır? Allah var ise neden görünmez? Allah bizi yarattı peki, Allah'ı kim yarattı? Allah bana sormadan beni niçin yarattı? Tanrıyı inkar edenler niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır? Allah kalpleri mühürler mi, dilediğini doğru yoldan saptırır mı? Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası, Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi? Hz. Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır? **İman**; Bir Müslüman hayata nasıl bakar? Ahiret, beden, ruh ilişkisi, Kaza Kader, Dua nedir? Dünyada kötülükler neden olmaktadır? Kötülük Problemi, İnsan özgürdür ve dünya da bir imtihan alanıdır! Hayır ve şer (İyilik ve kötülük) Allah'tan ise insanların suçu nedir? İmtihan dünyası, Her doğan kendi rızkı ile mi doğar? **İslam**; İslam tüm dinlerin özüdür, Ebla Tabletleri, İslam barış, hoşgörü dinidir, Savaşların nedeni din midir? Fetih ile işgal arasındaki fark, İslam kılıç zoru ile yayılmadı, Teori, pratik; iddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler, İslam sevgi toplumu, İslam ülkeleri neden geri? İslami emirler, yasaklar ve hümanizm, Din ve bilim açısından oruç ve sağlık, İslam, kölelik ve cariye meselesi, İslam'da had cezaları ve kısasın hikmetleri, Modernist, tarihselci, mealciler, Müslümanların iç meseleleri, Müslüman olmak kolay mı? İslam'da bilim ve medeniyet, Müslüman bilim öncüleri, İslam'ın Dünyada Yayılışı. **Peygamber**; Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir? Ümmi Peygamber.

II. Kitap

Kur'an; Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap, Kur'an ve bilim, Kur'an'da palindrom, Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar, Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri, Kur'an'ın aslı yakıldı mı? Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması, Dinler, Sümerler, Gılgamış destanı, Nuh Tufanı, Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır? Teşbih, mecaz, 600'lü yıllardan 2000'li yıllara, değişen sadece isim ve insanlar; zihniyet hep aynı! Tevbe, 5. ayet, Müşkilü'l-Kur'an. **Kadın**; İslam'da Kadın Hakları, Modernizm ve Kadın, Kadın erkek farklıdır, Tesettür, kemik erimesi yapar mı? İslam kadınların okumasına karşı mıdır? Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın.

III. Kitap

Oryantalizm; Oryantalizm Yanılgısı, İslamofobi, Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler, Oryantalistlerin Kur'an, İslam eleştirilerine cevap. **Oksidentalizm**; Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil, Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık, Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti! Irkçılık, İslamofobi, İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi, İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri.

IV. Kitap

Ateizm; Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve cevabı, Evrim Teorisi, Ateist akıl! Dinsiz toplum olmaz, Kur'an, akıl, kalp, Bilim adamlarının çoğu ateist mi? Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi, Turan Dursun'a cevaplar, Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar, İlhan Arsel'e cevaplar, Erdoğan Aydın'a cevaplar, Ateistlere cevap, Garanik olayı veya Şeytan ayetleri, Savaş esnasında uyulması gereken kurallar, Neden ateist olmadım? Ateistlere Kur'an dersi, Körelmiş organlar, İfk Olayı, Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar, Agnostisizm Yanılgısı, Ateizm yanılgısı. **Deizm**; Deizm Yanılgısı, Dinsiz ahlak olur mu? Bilim değişmez mi?

V. Kitap

Genel; Akraba evliliği, Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir, Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması, Cinlerin varlığı, Alkol neden yasaktır? İslam ve ekoloji, Araplar bizi arkadan mı vurdu? Vetevasav bi'l-hakkı ve tevasav bi's-sabri, Atam Osmanlı, Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam, İslam'a göre engelliler, Misyonerlik Dosyası, Misyonerlik ve yetimler, İskender Erol Evrenesoğlu Gerçeği, Ehl-i Sünnet-Mezhepler, Ahlak, Denemeler, Ebeveyn, Aile ve çocuk eğitimi. **Kaynaklar**; Tefsirde İsrailiyat, Hadiste Mevzuat, Kur'an Ahkâmının Değişmesi-Tefsir usulü, İslam Şeriatı ve İslam fıkhı/hukuku, Hadis, Sünnet Müdafaası, Te'vilu Muhtelifu'l-Hadis, Müslüman âlimlerin objektifliği, Yaygın Kur'an imajları, Gazali, İbn-i Rüşt örneğinde felsefe gelenek tartışması, Kavramlar.

Ateizm ve Deizme

Cevaplar

1990 yılında ilahiyat hazırlık sınıfında iken ateizmle tanıştım ve sonraki yıllar boyunca hep İslam karşıtı eserler okuyup cevapları derledim. 2000 yılından itibaren de çeşitli internet sitelerinde ateizme cevap üzerine yoğunlaştım.

Bunu sanal âlemde sırası ile misyonerlere, oryantalistlere ve deistlere cevaplar izledi.

Geçen süre zarfında hem sanal hem de reel âlemde karşılaştığım tüm iddia ve cevapları bir araya topladım.

Bu eserdeki tüm bilgiler tamamen şahsi bir çalışmanın ürünüdür ve aynı zamanda ateizmden İslam'a dönüşün kişisel bir serüvenini de içermektedir.

Hiçbir insan kusursuz değildir. Ferdi olarak yazılan bu eserdeki tüm eksiklikler bana aittir. Doğrular ise, Yüce Allah'ın lütfundan sizlere yansıtabildiklerimdir.